

الطب النبوي به كوردي

نوسيئى

ابن قيم الجوزية

ودرگيرانى

نوري هەممە وەند

نازىن

منتدي اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناشر

الطب النبوی به کوردى

نارین

الطب النبوی به کوردی	ناوی کتیب:
ابن قیم الجوزیّة	نووسنی:
نوری همه‌وهند	وهرگیانی:
کومپیوتھری نارین(کامران رفیق)	نهخشہ‌سازی ناوه‌وه:
چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۲ ز	سالی چاپ:
۱۰۲۲)ی سالی (۲۰۱۲)ی پیدراوه.	ژماره‌ی سپاردن:

نارین

بز چاپو بلاوکردنوه

بازابی زانست بوق کتیب و چاپه‌منی

Website: www.nareenpub.com

E-mail: info@nareenpub.com

تله‌فون: ۰۹۶۴ ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶

موبایل: ۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

الطب النبوي

بە کوردى

نوسيئى

ابن قيم الجوزية

وەرگىزىانى

نورى ھەممەوەند

نازىن

پیشەکی و درگیر

سوپاس و ستایشی بى پایان شایسته خوای به دیهینه‌ری بونه‌وهرو، صهلات و سلامی به رده‌وامیش به‌هاوشیوه‌ی لیزه‌مه‌ی باران به‌سه‌رگیانی پاکی پیغه‌مبه‌ری نازدارو سرهجه‌م نال و که‌س و کارو‌هاوه‌له دلسوژه‌کانیدا برپیت.

پاشان : کتیبی (الطب النبوی) به‌شیکه له کتیبی (زاد المعاد) بـهـنـاوـیـانـگـی پـیـشـهـوـای نیسلام (ابن القیم) ، که دهـمـیـکـهـ بـهـ تـهـنـهـاـ چـاـپـ کـراـوـهـ وـ خـراـوـهـتـهـ بـهـرـدـیدـیـ خـوـیـنـهـ رـانـیـ عـهـرـهـبـ وـ ئـهـوـانـهـیـ زـمـانـیـ عـهـرـهـبـیـ دـهـزـانـنـ ،ـ بـهـلـامـ بـهـداـخـهـوـ کـورـدـیـ بـهـشـهـرـهـ فـیـ مـوـسـلـمـانـ لـهـمـ کـتـیـبـهـ وـ هـمـزـارـهـاـ کـتـیـبـیـ عـهـرـهـبـیـ دـیـکـهـشـ ،ـ کـهـ بـهـرـاستـیـ زـانـسـتـیـ پـاـكـ وـ پـیـگـایـ پـاـسـتـیـ بـهـرـهـ وـ بـهـهـشـتـیـ تـیـدـایـهـ بـیـ بـهـشـهـ ،ـ بـؤـیـهـ بـرـاتـانـ کـهـ تـاـ رـاـدـهـیـهـکـیـ باـشـ زـمـانـیـ عـهـرـهـبـیـ دـهـزـانـمـ ،ـ بـهـ ئـرـکـیـ سـهـرـشـانـیـ خـوـمـ زـانـیـ بـهـمـ کـارـهـ هـهـسـتـمـ وـ ،ـ کـورـدـیـ بـهـشـهـرـهـ فـیـ مـوـسـلـمـانـیـ بـیـ ئـاشـنـاـ بـکـمـ ،ـ پـهـیـمـانـیـشـ بـهـخـوـایـ خـوـمـ دـاـوـهـ درـیـقـیـ نـهـکـمـ لـهـ وـهـرـگـیرـانـیـ کـتـیـبـهـ زـانـسـتـیـ بـهـنـاوـیـانـگـهـ کـانـیـ پـیـشـهـوـایـانـیـ نـیـسـلـامـ تـاـ لـهـ تـوـانـمـاـ بـیـتـ .ـ

ئـاشـکـهـ رـایـهـ پـهـیـامـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ نـازـدـارـ ﷺـ نـقـدـتـهـوـاـوـ وـ پـیـکـ وـ پـیـکـ بـوـوـ لـهـ هـمـموـ بـوـارـهـ کـانـدـاـ ،ـ بـوـارـیـ پـزـیـشـکـیـتـیـشـ يـهـکـیـکـ بـوـوـ لـهـ بـوـارـانـهـیـ کـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ نـازـدـارـ ﷺـ گـرـنـگـیـ پـیـدـاـوـهـ وـ بـهـجـوـانـتـرـینـ شـیـوـهـ چـارـهـسـهـرـوـ دـهـرـمـانـهـ کـانـیـ بـوـ هـاـوـهـلـ وـ کـهـسـ وـ کـارـوـپـهـمـهـکـیـ خـهـلـکـ وـهـسـفـ کـرـدـوـوـهـ وـ ،ـ ئـهـوـشـتـهـشـ بـوـ تـیـکـرـایـ مـرـقـثـایـهـتـیـهـ ،ـ تـاـ بـوـذـیـ قـیـامـهـتـ ،ـ بـؤـیـهـ پـهـیـامـهـکـهـیـ تـهـوـاـتـرـینـ پـهـیـامـ بـوـوـ ،ـ لـهـ کـتـیـبـهـداـ پـیـشـهـوـایـ نـیـسـلـامـ (ابن القیم) نـقـدـ بـهـجـوـانـیـ زـنـجـیرـهـیـ چـارـهـسـهـرـیـهـ کـانـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـایـهـتـیـ دـهـخـاتـهـپـوـوـ ،ـ تـاـ ئـهـوـرـاـدـهـیـهـیـ ئـاقـلـ وـ زـیـرانـ لـهـ ئـاسـتـیدـاـ سـهـرـسـامـ دـهـبـنـ .ـ

سـهـرـهـ پـاـیـ ئـهـوـ پـهـرـهـسـهـنـدـنـهـ گـهـرـهـیـهـیـ کـهـ دـهـرـمـانـسـانـیـ بـهـ خـوـیـهـوـ بـیـنـیـوـیـهـتـیـ وـ ،ـ ژـمـارـهـیـهـکـیـ نـقـدـیـ دـهـرـمـانـ لـهـ نـقـدـیـهـیـ بـوـارـهـ کـانـدـاـ دـهـبـیـنـرـیـتـ ،ـ کـهـچـیـ لـهـ سـالـانـهـیـ دـوـایـداـ گـهـرـانـهـوـیـهـیـکـیـ بـهـرـچـاوـ هـهـسـتـ پـیـ دـهـکـرـیـتـ ،ـ بـوـ سـهـرـ لـهـ نـوـیـ گـهـرـانـوـهـ بـوـ بـهـکـارـهـتـیـانـیـ دـهـرـمـانـهـ سـرـوـشـتـیـهـکـانـ ،ـ چـاـکـتـرـیـنـ شـتـیـشـ کـهـ هـهـسـتـیـ پـیـ دـهـکـرـیـتـ خـهـلـکـیـ گـرـنـگـیـ پـیـ دـهـدـاـ بـوـرـدـایـ

پزشکایه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویسته ﷺ، بؤیه خلکیکی زور ده بینزیت به کله‌شاخ خویان چاره‌سهر ده‌کن ، که چی ئام شته تنه‌ها يك بواره له چاره‌سه‌ریه کانی پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ، بؤیه به پیویستم زانی همو بواره کانی پزشکایه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست ﷺ به رچاوی کوردی به شرف مسلمان بکه‌ویت و ، له همو بواره کانی پزشکایه‌تی پیغه‌مبه‌ری نازدار ئاشنا بن و سوودی لى و هرگرن .

که هاستام به و هرگیرانی کتیبی پزشکیتی پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ، دوو کتیبم لا بوو ، يه‌که میان کتیبی پزشکیتی پیغه‌مبه‌ر به (تخریج) کردنی مامؤستا (محمد محمد تامر) و ، دوه‌میش به (تخریج) کردنی (أبو عبد الرحمن عادل بن سعد) ، بؤیه بۆ (تخریج) کردن سوودم له هردوو کتیبه‌که و هرگرتووه . پاشان براتان و هکو تیکرای مرؤثایه‌تی له کم و کورپی به‌دهر نی يه و ، له وانه‌یه من کم و کورپیم زیاتر بیت ، سه‌په‌پای ئوهش له هیچ که‌سی ناشرم‌وه و ده‌لیم من له بواری پزشکایه‌تی و پووهک ناسیدا و هکو همو خلکم و هیچم له وان زیاتر نی يه ، به‌لام له زمانی عه‌ره بیدا سوپاست به‌خوا باشم ، بؤیه ده‌ستم دایه و هرگیرانی ئام کتیبی ، بۆ وینه و زانیاری له سه‌رئه و پووه‌کانه‌ی له کتیبه‌که‌دا هاتونن ، سوووم له ئینته‌پنیت و کتیبه‌کان بینیوه و ، که هر شتیکیشم و هرگرتیبی ئاماژه‌م به سه‌رچاوه‌که‌ی داوه بۆ زیاتر دلنجیایی جه‌ماوه‌ری خله‌ک و ، ئه و که‌سانه‌ی ده‌یانه‌وی زیاتر بزانن ، حه‌زیشم بوه‌یه هرکه‌س هله‌یه‌کی به‌رچاوکه‌ت با له پیکای کتیبخانه‌ی نارینه‌وه ئاگادارم بکاته‌وه .

نوری همه‌وه‌ند

پینجوین : ۲۰۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، تَحْمِدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَّهُ، وَمَنْ يُضْلِلُ، فَلَا هَادِي لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ . أَرْسَلَهُ بُشِّرًا وَنذِيرًا ، وَدَاعِيًّا إِلَى اللَّهِ يَأْذِنَهُ وَسَرَاجًا مُنِيرًا .

پاشان : ئەمە كتىبى (الطب النبوى) يە دانراوى پىشەواى بەناويانگ (شمس الدين ابن القيم) ھـ _ پە حەممەتى خواي لېپىت _ ، دانەرەھەولى داوه كتىبەكەي پىنمايمەكانى پىغۇمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بىرىت سەبارەت بە پاراستنى جەستەي مرۆڤ لە نەخۆشى و دەردەكان . زانراويشە مەبەستى سەرەكى و بىنەپەتى لە ئايىنى ئىسلام بونىادنانى پوحىيى جەستەي مرۆڤو بەرزىرىدىنەوەيەتى بۇ ئاسقۇ پاك و تەندروستان ، لەگەن ئەنەنەشدا ئەم شەريعەتە جەستەي مرۆڤ و پاراستنى پشت گۈي نەخستووه ، لە بەرئاوهى جەستە ھۆکارە بۇ مەستانى مرۆڤ بە سەپاندە شەرعىيەكان و نويىكىرىنەوە ئاوه دانكىرىنەوە گەربوون و مەستان بە بارقۇرسىيەكانى زىيان ، پاشانىش ئەم شەريعەتە پېڭراوه بە پىنمايمى و ئامۇزىگارى پىزىشكى ، تا موسىلمان لە ئايىنەكەيدا بەھىزىي و لە جەستەشىدا بەھىزىي ، لەم بارەوە پىغۇمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فەرمۇويەتى : ((الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ ، اخْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ ، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزْ)) رواهُ مُسْلِمٌ فِي (الصَّحِيحِ) ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي شَيْبَةَ).

واتە : ((بەلای خواي تعالاوه بىۋادارى بەھىز لە بىۋادارى لاواز خىردارلىرى خۆشەۋىستەرە ، بەلام ھەر دوکىشىيان خىريان تىدایە ، كۆشش بىكە بۇ بەدەستەتىنانى ئەوەي سوودى بۆتە مەيەو ، پشت بەخوا بېبەستەو ، بىتوانى مەنۋىنە)) .

دوای نهوهش ، نئمه ده بینین نه و پینمایانه که پیویست کراوه بۆ پاراستنی جهستهی مرۆڤ لە قورئان و ، سونه تى پىغەمبەردا _ علی صاحبها أفضل الصلاة والسلام _ پەرش وپلاؤ بۆته وه .

هر کسی نه م کتىبه پىزۇھ بخويىتتەو بەلكەی سەلمىنەرى نهوهى لە نىيودا بەرچاو دەكەۋىت ، بەلكو لە سەرەتاواه تا كۈتاکەی نهوه دەبىنىت . نەمەش لە گەورەتىرىنى نه و بەلكەكانىيە كە هەستاواه بە پۇچكىرنەوهى پىلانى كەسە پەقاوى و دلىپىسە كان بەرامبەر بە ئىسلام و نەویستارانى شەريعەتكەى و باڭكەشەكارانى نهوهى كە كوايە ئىسلام تەنها بىرىتىه لە كۆمەلەك پىۋىرەسمى خوابەرسى و مىچ پەيوەندىيەكى بەزىيانەوه نى يە ، ئاي كە خرابە ئەو بېپارەدى كە دەيدەن ، خواي تعالى دەفرمىت : ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتَمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ [التوبه : ٢٢] واتە : ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ دەيانەوتىت پۇوناكى (ئايىنى) خوا بکۈزىتنەوه ﴿بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ بەفۇرى دەميان ﴿وَيَأْبَى اللَّهُ﴾ وە خوا نايەوى ﴿إِلَّا أَنْ يُتَمَّ نُورَهُ﴾ بىچكە لە پۇوناكى خۆى تەواو بکات و سەركەۋى ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ مەرچەند بىباوه پان پىييان ناخوش بى^(۱)

محمد محمد تامر

مامۆستاي يارىدەدەر لە كۆلچى (دارالعلوم)

ژیانی پیشہ‌وای بهناویانگ (ابن القیم الجوزیه) ره‌حمله‌تی خواهی لبیت

ناوي و رهچهلهکي و لهدايک بوونی :

(محمد) ای کوپی (أبي بکر) ای کوپی (سعد الزرعی) یه چونکه ده گه پیته وه بو شاری (آنزع) و ، پاشان دیمهشق : (أبو عبدالله شمس الدین) یشی پی ده گوتیریت . خوای لئی پانی بیت له گوره ترینی زاتایان بیوو ، هه رووه ها با پیشی که سه ریه رشتیارو چاودیری (الجوزیة) بیوو ، که خویندگایه ک بیوو له دیمهشق ، بؤیه به (ابن القیم الجوزیة) ناسرا ، واته کوپه که ای سه ریه رشتیاری خویندگی (الجوزیة) . له حه وتی مانگی (صفر) ای سالی شهش سه دو نهاده دو یه کی کوچی چاری بدلونیا هله بینناوه .

مامۆستاو فېركارى گەورەي _ كە بە درىزاي ژيانى دەستى پىوه گرت و لىي جيانەبۇوه _
شىخ و زاناي درەوشادە (تقى الدین ابن تيمیة) بۇو .

مامۆستاکەی کاری تىّكىرد بەگەورەترين کاتىّكىردن ، بۆيە لەسەر مەنھەجەكەي دەچوو ، پىّكەكەي نەويشى پەيرپەو دەكىرد كاتىّ دىزبە لادەران لە ئاين دەجەنگا ، هۆكارييکى گەورەش بۇو بۇ بلاۆكردنەوهى زانستى (ابن تيمية) بەو كتىبە چاكە قبولكراوانەي دايىنابۇو ، بەلام زۇر جار پىچەوانەي نەوى پەيرپەو دەكىرد نەگەرەقى بۇ دەركەوتايەو بەلكەي بۇ رۈون بوايەتەوە.

خویندگارانی نزدیک ، لهوانه : (عبدالله) ای کوپی ، (ابن کثیر) ای خاوه‌نی ته‌فسیری به‌ناویانگ ، پیشنهاد و زانا (عبدالرحمن) ای کوپی (رجب البغدادی الحنبلي) خاوه‌نی کتیبی (طبقات الحنابلة) ، (ابن عبدالهادی) ، (شمس الدین محمد) ای کوپی (عبدالقادر النابلسي) .

کتیبه دانراوەکانی :

(ابن القيم الجوزية) — په حمه‌تى خوای لیتیت — دیوانیکی زانیاری زیندو بwoo ، خاوه‌نی بیروبارووه‌پی خۆی بwoo که حزی بە بلاوکردن‌ووه‌ی ده‌کرد ، له پیتناو سوود که‌یاندن به موسلمانان کاری ده‌کرد ، بۆیه ته‌ماشا ده‌که‌ین کتیبیکی نزدی داناوه .

پیشەوا (ابن الحجر العسقلانی) ده‌بیاره‌ی (ابن القيم الجوزية) له کتیبی (الدرر الکامنة) دا فرمومویه‌تی : له دانراوە کانیدا به‌حه‌وسه‌له بwoo ، ئۆپه‌پی توانای خۆی بق پوونکردن‌ووه به‌کارده‌هیتا ، بۆیه نقد دریزه‌ی به گوفتاره‌کانی ده‌دا ، به‌هره و توانایه‌کی به‌میزی هه‌بwoo ، به‌ردەوام ورتەورتی (دندن) به‌دەور ووشە کانیدا ده‌کردو سه‌ری ده‌خست و ده‌یسه‌لمان و به‌لگه‌ی بق ده‌هیتا‌یه‌ووه .

پیشەوا (الشوکانی) یش فرمومویه‌تی : چاکی په‌فتارو ده‌ستکاری و تام و چیزیکی زیادی هه‌بیه ، وه شیوازیکی چاک و جوانی ده‌برپینی گوفتاری هه‌بیه ، که نزدیه‌ی دانه‌رانی تر لە و بواره‌دا بیت‌توانابوون ، به‌جۆریک نه‌قل و زیری ناشقی گوفتاره‌کانی ده‌بن و ، بیروه‌شیش مه‌یلی ده‌کەن و ، دلائیش خوشی ده‌وی ، به‌زوری به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ر نه‌بی پشت به‌شتی تر نابه‌ستی ، هه‌ندی جارو به‌ده‌گمن مه‌یلی لای ئو پیباوه‌په ده‌کات که له سه‌ری په‌روه‌رده بwoo ، به‌لام ناویریت به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ر دور بخاته‌ووه به‌هه‌ندی لیکانه‌ووه هه‌لگرنی سارد وه‌کو ئوه‌ی که‌سانی تر ده‌یکەن ، به‌لگو پشت به‌سه‌رچاوه و به‌لگه ده‌به‌ستی له و بواره‌دا ، له نزدیه‌ی دانراوە کانیدا داد‌په‌روه‌ری و میان‌په‌وی پیاده‌کات ، له گەل به‌لگه‌دا ده‌سوپیتەو بق هه‌ر کوئی سوراپیه‌ووه ، پشت به قسەی ده‌ماودەم و ده‌لێن نابه‌ستیت ، نه‌گەر لە تویزینه‌ویه‌کدا هه‌موو گوفتاره‌کان و هرگریت و دریزه به په‌راویزه‌کانی بادات زانشتنیک باس ده‌کات که‌سانی تر باسیان نه‌کردبی ، قسانیتک باس ده‌کات که ده‌بی به‌هۆی شادومانبۇونی سینگى ئو که‌سانی ئاره زومه‌ندن پیباوه‌رە کانیان و هرگریت .

(ابن القيم) ده حمهتى خواى نېيىت كتىيىكى زۇرى داناوه وەكى :

- ١ _ تهذيب سنن أبي داود وإيضاح علله ومشكلاته ٢ _ طريق المجرتين وباب السعادتين ٣ _ مدارك السالكين بين منازل ﴿إياك نعبد وإياك نستعين﴾ وهو شرح كتاب منازل السائرين لشيخ الإسلام الأنصاري ٤ _ كتاب عقد محكم الأحباء ، بين الكلم الطيب والعمل الصالح المرفوع إلى رب السماء ٥ _ أخبار النساء ٦ _ علم البيان ٧ _ شفاء العليل في القضاء والقدر ٨ _ شرح أسماء الكتاب العزيز ٩ _ زاد المسافرين إلى منازل السعداء في هدي خاتم الأنبياء ١٠ _ جلاء الأفهام في ذكر الصلاة والسلام على خير الأنام ١١ _ بيان الاستدلال على بطلان لشرط محل السباق والنضال ١٢ _ نقد المنقول ، والمحك المميز بين المردود والمقبول ١٣ _ بداعن الفوائد ١٤ _ الشافية الكافية في الأنتصار للفرق الناجية ، وهي القصيدة التونية في السنة نحو ثلاثة آلاف بيت ١٥ _ الصواعق المنزلة على الجهمية والمعطلة ١٦ _ حادي الأرواح إلى بلاد الأفراح ١٧ _ نزهة المشتاقين وروضة المحبين ١٨ _ الداء والدواء ١٩ _ تحفة الودود في أحكام المولود ٢٠ _ مفتاح دار السعادة ، ومنشور لواء أهل العلم والإرادة ٢١ _ اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو فرق الجهمية ٢٢ _ رفع اليدين في الصلاة ٢٣ _ نكاح المحرم ٢٤ _ تفضيل مكة على المدينة ٢٥ _ فضل العلم ٢٦ _ عدة الصابرين ٢٧ _ جوابات عابدي الصليبان وأن ماهم عليه دين الشيطان ٢٨ _ كتاب الكبايز ٢٩ _ كشف الغطاء عن حكم سماع الغناء ٣٠ _ معاني الأدوات والحرروف ٣١ _ الرسالة الشافية في أسرار المعوذتين ٣٢ _ اقتضاء الصراط المستقيم في مخالفة أصحاب الجحيم ٣٣ _ إغاثة اللهاfan في حكم طلاق الغضبان ٣٤ _ حكم تارك الصلاة ٣٥ _ نور المؤمن وحياته ٣٦ _ حكم إغمام هلال رمضان ٣٧ _ التحرير في ما يحل ويحرم من لباس الحرير ٣٨ _ بطلان الكيمياء من أربعين وجهاً ٣٩ _ الفرق بين الخلة والمحبة ، ومناظرة الخليل لقومه ٤٠ _ الكلم الطيب والعمل الصالح ٤١ _ الفتح القدسي ٤٢ _ المسائل الطرابلسية ٤٢ _ أعلام الموقعين عن رب العالمين ٤٤ _ التحفة المكية ٤٥ _ أمثال القرآن ٤٦ _ تفسير الفاتحة ٤٧ _ الرسالة التبويذكية ٤٨ _ إيمان القرآن ٤٩ _ شرح الأسماء الحسنى ٥٠ _ الفروسية الشرعية ٥١ _ الطرق الحكيمية في السياسة الشرعية ٥٢ _ كتاب الروح

٥٣ _ إغاثة اللهفان من مصايد الشيطان ٥٤ _ اقتضاء الذكر بحصول الخير ودفع الشر ٥٥
 روضة المحبين ونزة المشتاقين ٥٦ _ تفسير أسماء القرآن ٥٧ _ الجوab الكافي عن ثمرة
 الدعاء ٥٨ _ التبیان فی مسائل القرآن ٥٩ _ زاد المعاد فی هدی خیر العباد ٦٠ _ المنار المنیف
 فی الصحيح والضعیف .

مردانه‌کەی : _ خواى لى پازى بىت _ كاتى نويىزى عيشاي شەوى پىنج شەممى ،
 سيازدهى مانگى پەجهبى سالى حەوت سەدو پەنجاو يەكى كۆچى مرلۇھ .

پزىشکىتى پىغەمبەر ﷺ

كۆمەلەيك لە پىنومايمەكانى پىغەمبەرى خوامان ﷺ بۇ باسکراوه له ھەموو بوارەكانى غەزاو
 پىشكەوتىن و بەرىۋەبرىنى كاروفرمانەكانى و چونىيەتى بەرىختىنى نىرداواھەكانىي و سرىيەكان
 و نامەكانىدا ، ھەروھە ئەو نووسراوانەي بۇ پادشاو جىڭرەكانىيان دەينووسى .

ئىمەش لىرەدا ھەمان پىرپەو دەگىرىنە بە روچەند بەشىكى بە سوود لە پىنومايمەكانى
 دىكەي لە بوارى پزىشکىتىدا باس دەكەين ، كە خۆى پى تىماردەكردو ، بۇ خەلگى تريشى
 وەسف دەكەد ، گۈتكەتىن ئەو حىكمەتائىش كە تىايادىيە دەخەينەپوو ، كەوا ئەقلى تقدىيەى
 پزىشكان بى توانان پىيى بگەن ، چونكە پزىشکىتى ئەوان لە چاوشىشلىقى پىغەمبەرى خوادا
 بە ھاوشىۋەپەزىشکىتى پەككەوتوانە لە چاوشىشلىقى ئەواندا ، بۇيە داواي يارمەتى لە
 خواى پەروھەردىكار دەكەين ھىنزو توانامان پىيەخشتىت و دەلتىن :

نەخۆشى دوو جۆره : نەخۆشى دللان و ، نەخۆشى جەستەكان . ھەر دووكىشيان لە
 قورئاندا باسکراون .

نه خوشی دلانيش دوو جزره : نه خوشی ناپاکي و گومان و ، نه خوشی ثاره نزوو گوماري ، هردوکيشيان له قورئاندان . خواي تعالي سهبارهت به نه خوشی ناپاکي فرمويهتى : ﴿ في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضأ﴾ [البقرة : ١٠] واته : ﴿ في قلوبهم مرض﴾ له دلياندا نه خوشى (ناپاکي) هيء ﴿ فزادهم الله مرضأ﴾ خواش نه خوشيهكى رقيرتكىرىن (به ماتنى قورئان)^(١) ، هروهها خواي تعالي ده فرمىت : ﴿ ول يقول الذين في قلوبهم مرض والكافرون ماذا أراد الله بهذا مثلا﴾ [المدثر : ٣١] واته : ﴿ ول يقول الذين في قلوبهم مرض﴾ تا بلىين ئوانى كه نه خوشى (ناپاکي) يان له دلاي ﴿ والكافرون﴾ و بى بپواكان ﴿ ماذا أراد الله بهذا مثلا﴾ خوا چى مەبەسته بەم ژمارەيە كە لە غېبىيدا وەك مەسەل وايە^(٢) .

هروهها خواي تعالي لە راستى ئوانى بۇ حۆكم پىيکىرىنى قورئان و سوونەت باڭ كران ، بەلام بە قايىنەبوون و بە پۇو وەركىتىان وەلاميان دايە وە فرمويهتى : ﴿ وإذا دُعُوا إلى الله وَرَسُولِهِ لِيُحْكَمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُغْرِضُونَ * وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ * أَفَيْ قلوبهم مرض آم ارتاپۇا أم يخافون أن يحيف الله علیهم ورسوله ، بل أولئك هم الظالمون﴾ [النور : ٤٨ - ٥٠] واته : ﴿ وإذا دُعُوا﴾ كاتى باڭ بىرىن ﴿ إِلَى اللهِ وَرَسُولِهِ﴾ بۇ لاي (شەرييعەتى) خواو پىتەمبەر ﴿ لِيُحْكَمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۇ ئوهى حۆكم بکات لە نىۋانىياندا ﴿ إذا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُغْرِضُونَ﴾ يەكسەر كۆملەتك لەوانە پۇو وەردەگىپىن . ﴿ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ بەلام نەگەر لە (حۆكمدانەكەدا) حەقهكە بۇ ئوان بىت ﴿ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ﴾ دىن بۇ لاي (حۆكمەكە) بەو پېرى ملکە چى يەوە . ﴿ أَفَيْ قلوبهم مرض﴾ نايادىلە كانيان نه خوشى تىدایە ﴿ أَمْ ارْتَأَبُوا﴾ يە لە گوماندا بۇون ﴿ أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ﴾ يان دەترىن

١ _ ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ي تەفسىرى قورئان .

٢ _ ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ي تەفسىرى قورئان .

خولو پیغامبره که‌ی ﷺ سته میان لى بکن ﴿بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالَّمُونَ﴾ (نه خیز هیج له وانه نی یه) به لکو نه وانه هر خویان سته مکارن^(۱) . نا نهمه نه خوشی ناپاکی و نیوودلی کومانه.

هروه‌ها خوای تعالی سه باره‌ت به نه خوشی هواو ناره ززو فه رموویه‌تی : ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَ كَاحِرٌ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ أَتَقْيَتُنَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرْضٌ﴾ [الأحزاب : ۲۲] واته : ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ﴾ نهی زنانی پیغامبر ﷺ ﴿لَسْتُنَ كَاحِرٌ مِنَ النِّسَاءِ﴾ نتیوه وهک هیج يهک له نافره تانی دیکه نین ﴿إِنَّ أَتَقْيَتُنَ﴾ نه گهر خوتان پباریزن وله خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾ که واته به خمه زه و نازه وه قسه مه کهن (وهک نافره تانی په وشت نزم) ﴿فَيَطْمَعَ الَّذِي قَلْبِهِ مَرْضٌ﴾ نه وهکو نه وهی که دلی نه خوشه (دهرون نزمه) نیانی خراب بکات^(۲) ، نا نهمه نه خوشی هواو ناره ززوی دلوین پیسی یه .

بهشیک : سه باره‌ت به نه خوشیه کانی جهسته

سه باره‌ت به نه خوشی جهسته‌یی ، خوای تعالی فه رموویه‌تی : ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ [الفتح : ۱۷] ، [النور : ۶۱] واته : ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بۆ کوییر گوناه نی یه (به شداری جیهاد نه کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بۆ شه لیش گوناه نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ هروه‌ها بۆ نه خوشیش گوناه نی یه^(۳) . خوای گهوره نه خوشی جهسته‌یی له باسه کانی حج و پیشو و دهستنویژدا باسکریووه ، له بەرنھیتیه کی سه سورپمین که گهوره‌یی قورئانت بۆ پیون ده کاته وه ، نه مهش بەسە بۆ نه وانه لیتی تیده گەن و به نه قلیش پەسەندی دەکەن بۆ نه وهی پیویستیان بە شتی تر نه بیت ، چونکه مەبەسته کانی پزشکیتی جهسته‌یی سی شته : پاراستنی تەندروستی ، خۆ

۴ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

۵ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

۶ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

پاریزی له شتی زیانکار ، هلهیتانه و هو کرینه دهرهوهی ماده خراب بیوهکان . خوای تعالی نئم سی بنه مايه له م سی شوینه قورئاندا باس دهکات ، له نایه‌تی پقتوودا ده فرمیت : ﴿فَعَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ [البقرة : ۱۸۴] واته : ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا﴾ جا هر کهستک له ئیوه نه خوش بیو ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ يا له سه فردا بیو (وه به پقتوو نه بیو) ﴿فَعِدَةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ئه و پیویسته به ئندازه‌ی ئه و پقدانه‌ی (به پقتوو نه بیو) قه‌زای بکات‌وه له پقدانی تردا^(۷) ، لیره‌دا پی داوه به نه خوش پقتوو بشکتینیت " به بهانه‌ی نه خوشیه که و هو ، هروه‌ها به پیبوریش بق پاراستنی ته‌ندرrostی و هیزی نه و کو پقتوو لايانبه‌ریت له سه فرده که‌دا که جموجولیتکی تقدی تیدا کتوده بیت‌وه و ، نه و چابوگی و چالاکیه‌ی پیویستی دهکات ، چونکه نه بیونی خوارکی پیویست بق ئه و هی جینگه‌ی ئه و خوارکانه‌ی شیی بیته و بکریته و ، هیزی مرقد که‌م دهکات‌وه و لاواز ده بیت ، بیویه پی داوه به پیبور پقتوو بشکتینیت بق پاراستنی ته‌ندرrostی و هیزی به رامبـر به وانه‌ی لاوازی ده‌کـن .

له نایه‌تی حه‌جیشدا خوای تعالی فرمومویه‌تی : ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذْى مِنْ رَأْسِهِ فَقَدِيمَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ سُكُنٌ﴾ [البقرة : ۱۹۶] واته : ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا﴾ ئینجا هر کامیک له ئیوه نه خوش بیو ﴿أَوْ بِهِ أَذْى مِنْ رَأْسِهِ﴾ يان ئازاریک له سه‌ریدا بیو ﴿فَفَدِيمَةٌ مِنْ صِيَامٍ﴾ (نه‌گه‌رسه‌ی تاشی) بريتی يهک بدات که پقتووی (سی پقذه) ﴿أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ سُكُنٌ﴾ يان خیریک يان قوربانیه ک بکات^(۸) ، لیره‌دا پی داوه به نه خوش و ، نه و کسـهـی سـهـرـی هـرـ ئـازـارـیـکـیـ پـیـ گـهـشـتـبـیـتـ ، وـهـ کـوـ ئـسـپـیـ ، يـاـ ئـالـلوـوـشـیـ وـخـورـانـدـنـ ، يـاـ هـرـ شـتـیـکـیـ تـرـ ، لـهـ ئـیـحـراـمـداـ سـهـرـیـ بـتـاشـیـتـ بـقـ کـرـدـنـهـ دـهـرـهـوـهـیـ نـهـ وـ بـقـ وـ هـلـمـاتـکـهـ خـرـاـبـهـیـ کـهـ ئـازـارـیـ لـهـ سـهـرـیدـاـ درـوـسـتـ کـرـدـبـوـوـ ، بـهـ لـرـگـ بـهـ سـتـنـ (أـحـقـانـ)ـ لـهـ ئـیـرـ پـرـچـیدـاـ ، چـونـکـهـ کـهـ

۷ _ ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

۸ _ ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

سەری تاشی ، کونیلەکان دەکریتەوە ، ئەو بۆخ و مەلماتكە دەچنە دەرهەوە ، بۆیە نەم جۆرەی دەرھاویشتنە تىکرای دەھاویشتنە کانی ترى لە سەر (قیاس) دەکریت کە گیربۇونى لە جەستەدا ئازار بە مرۆڤ دەگەيەنتىت .

ئەو شستانەش کە گیربۇونى و پېشگىریکەرنى ئازاردەرن دە شتەن : خوین نەگەرەنی و جولىا ، (منى) ئاواي نىرینە نەگەر ئارەزۇرى ھەستا ، مىز ، پىسى ، با ، پېسانەوە ، پۈزمىن ، نۇوستن ، بىرسىتى ، تىنۇوبۇون . ھەر يەكىكىش لەم دە شتە نەگەر گىردىرا ، دەبى بە ھۆكارى دروستبۇونى نەخۆشىيەك لە نەخۆشىيەکان .

خواى تعلى ووشىارى كىرىۋىنەتەوە بە كىردنە دەرھەوە ئىزمىتىنیان ، كە بىرىتى يە لە بۆخ و مەلماتكى لىگ بەستۇر (المحتقن) لە سەردا بىق كىردنە دەرھەوە لەو سەختىو دىوارلىرى ، نەمەش پېيانى قورئانە : ووشىارىي دەدا بە ئىزمىتىن لە سەر گورەتىن .

بەلام پارىزىكىرىن : خواى تعلى لە ئايەتى دەستنۇيىذادا فەرمۇوييەتى : ﴿إِنْ كُنْتُمْ مَرْضِى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْفَانِطِ أَوْ لَمْسُتُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيْبًا﴾ [النساء : ٤٣] [المائدة : ٦] واتە : ﴿إِنْ كُنْتُمْ مَرْضِى﴾ وە نەگەر نەخۆش بۇون ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ يان لە سەفردا بۇون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْفَانِطِ﴾ يان كەسيكتان ھاتەوە لە شوينى پېتىسى سەرئاۋ ﴿أَوْ لَمْسُتُ النِّسَاءَ﴾ يان جووت بۇون (يا پېستان بەرىيەك كەوت) لە كەل خىزانە كانتاندا ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً﴾ و ئاوتان دەست نەكەوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيْبًا﴾ ئەو تەيمۇم بىكەن بە خۆلىيکى پاك^(١) ، خواى تعلى پىتى داوه بە نەخۆش لە ئاۋ لادات بىق بەكارھىتىنى خۆلىيکى پاك وەكى پارىزىكىرىنىك نەوەكى جەستەي شتىكى ئازاردەرى بەركەۋىت ، نەمەش ووشىاردانىكە بە خۆپارىزىنى لە ھەمو زيانكارىك زيانى پېتىكەيەنتىت ذىۋەكى بىت يان دەرەكى ، خواى پەرەردگار پىنۋىنى بەندەكانى كىرىۋوو بۇ شىۋەكانى

تیمارگه‌ری و ، کۆزانینی دەستوره کانی و ، ئىمەش لىرەدا پىنیشاندەرىە کانی پىغەمبەری خوا لەم بارەوە باس دەکەین و ، پۇنى دەکەینەوە كە پىنیشاندەرىە کانی لەم بارەوە تەواترین پابەركاریە .

پىشكىتى دلان :

ئەم جۆرە سېيىزدراوە بە پىغەمبەران _ صلوات الله وسلامه عليهم _ هىچ پىگايەكى كارىگەريش بەدينەكراوه بۇ بەدەستكەوتىنى تەنها لە پىگەي ئەوانەو نەبىت و لە سەر دەستى ئەوانەو نەبىت ، چونكە چاكيتى دلان لەودايە خواكەي ، دروستكارى ، ناوەجوانەكانى ، سيفەتە بەرزەكانى ، كردەوەكانى ، حوكىمەكانى بناسىت ، كارتىكراوى پەزابۇن و خواستەكانى پەروەردەكارى بىت ، خۆدۇرخەرەوە بىت لە قەددەغەكراو و پق لېپۈوه كانىيەوە ، بۆيە دلىش مەركىز تەندروستى و زىيانىكى باشى نابىت تەنها بە پەيپەوەندىيەكى بە تىنى ئەوانەو نەبىت ، هىچ پىۋازىكى وەرگەتنىشى نى يە تەنها لە لايەن پىغەمبەرانەو نەبىت ، گومانىش نابىت تەندروستى دلان بەدەست بەينىزىت بەبى پەيپەوەكىن و وەدووکەوتىيان بە تەواوى ، بۆيە زۆر بە مەلەدا چۈن ئەو كەسانەي واڭمان دەبن كە تەندروستى دلان بەدەست دەھىنرىت بەبى شويىنكەوتىنى پىغەمبەران ، لە پاستىدا هەركەسيش گومانى وابىت ئەوا لە زىان و بۆچۈننەكى ئازەللىي ھەواو ئارەزۇوی خۆيەوە دەپوانىت ، بۆيە دەبى بىانىن تەندروستى و هىزى دلان و ، تەندروستى و هىزى زىان لەوانە بەدوورنى يە ، هەركەسيكىش تواناي جياوازىكىدىنى نىوان ئەمەر ئەمە نەبىت ، با بىرى بۇ زىانى دلى ، چونكە لە مردووانە ، با بشگى بق پۇناكى و نورى دلى ، چونكە لە دەرياي تارىكى و گومرپايدا تقووم بۇوە .

پیشه‌کی دانه‌ر

بهشیک : سه باره‌ت به جوړه‌کانی پزیشکیتی جهسته

پزیشکیتی جهسته : دوو جوړه :

یه‌که‌م : جوړیکه خواي تعالي هه مهو زینده‌واری له سه‌ر به دېهیت‌ناوه مرؤث و ناژه‌ل ، ئه‌م جوړه پیویستی به چاره‌سه‌ری پزیشک نی يه ، وه‌کو چاره‌سه‌ر کردنی برستیتی ، تینویه‌تی ، سه‌رما ، ماندویه‌تی به دژکاره‌کانیه‌وهو نه‌وهی لایانده‌بات .

دووه‌م : نه‌وهی پیویستی به بیرو تیووره‌بونه‌وهو ده‌بیت ، وه‌کو به رگیاریی نه‌خوشیه ویچچووه‌کان (المتشابهة) که له میزاجدا په‌یدا ده‌بن ، به جوړیک له میانه‌بی ده‌بیاته ده‌ره‌وه ، بټ ګرمی ، يا بټ ساردي ، يا بټ ووشکتی ، يا بټ ته‌پتی ، يا بټ پیکه‌تنتیک له دووان له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه ، ئه‌مه‌ش دوو جوړه : ماددی ، يا چونیه‌تی (کیفیة) ، مه‌بستیشم يا به تیپڈانی مادده‌یهک ده‌بیت ، يا به په‌یدابونی چونیه‌تیک ، جیاوانی نیوانیشیان نه‌وهیه که نه‌خوشی يه چونیه‌تیکان پاش نه‌مانی ئه‌و ماددانه‌ی که به دېهیت‌ناون دروست ده‌بیت ، بټیه مادده‌کانیان نامیتتیت و ، شوئنه‌واره‌کانیان به چونیه‌تی يهک له میزاجدا ده‌میتتیه وه .

نه‌خوشیه‌کانی مادده‌ش هۆکاره‌کانی له ګه‌لن خویدایه یارمه‌تی دریې‌بونه‌وهو ده‌دات ، بټیه ئه‌گه‌ر هۆکاری نه‌خوشی يهکه له ګه‌لن خویدا بیت ، پیویسته یه‌که‌م جارت‌هه ماشای هۆکار بکرتیت ، دووه‌م نه‌خوشیه‌که ، سی‌یه‌میش : ده‌رمانه‌که‌ی . به‌لام نه‌خوشیه ئه‌ندامیه‌کان (الأکلية) نه‌وانه‌ن که ئه‌ندامه‌که له پووخساری خوی ده‌باته ده‌ره‌وه ، يا له شیوه‌دا ، يا بټشایی (تجویف) ، يا پېړه‌ویک ، يا زیری ، يا لووسی ، يا زماره‌یهک ، يا نیسکیک ، يا باریک ، ئه‌م ئه‌ندامانه ئه‌گه‌ر هۆگری يه‌کتر بون و جهسته‌یان پیکه‌تیان نه‌وا به هۆگری‌بونیان ده‌گوتتیت په یووه‌ستبون و ، ده‌رچوونیش له باری میانه‌بی به جیابونه‌وهو

په یوه ستبون ناوده بربت ، به لام نه خوشی یه گشتیه کان تیکرای نه خوشی یه ویکچووه کان و نه ندامیه کان ده گرتیته وه .

نه خوشی یه ویکچووه کانیش : ئوهانه که میزاج له میانه بیی ده بنه ده ره وه ، ئه م چوونه ده ره وه یه ش به نه خوشی ناوده بربت دوای ئوهی که زیانیکی هست پیکراو به کردار ده گه یه نن .

نه مهش هشت جوره : چواری ساده و ، چواری پیکهاتوو ، چواره ساده که : ساردو ، گرم و ، ته پو ، ووشکه . چواره پیکهاتووه که ش : گرمی ته پو ، گرمی ووشک و ، ساردي ته پو ، ساردي ووشکه ، نه مهش یا به تیپژانی مادده یه که ده بیت ، یا به بی تیپژانی مادده ، به لام نه گهر نه خوشی یه که ئازاری به کردار نه گه یاند ئوا چوونه ده ره وه که له میانه بیی به نهندروستی ناوده بربت .

بارمکانی جهسته :

جهسته ش سی باری ههی : باریکی ئاسایی و ، باریکی ده رچوو له ئاسایی و ، باریکی نیوهندی هردووکیان :

یه که م : بهم باره جهسته تهندروست ده بیت .

دووه م : بهم باره جهسته نه خوش ده بیت .

باری سی یه میش : نیوهندی هردوو باره که پیشوروه ، چونکه دژ ناگواسته تیه و بق نژه که ای ته نهها به نیوهندیک نه بیت ، هۆکاری ده رچونی جهسته ش له سروشتنی خۆی ، یا له نیو خۆیه وه ده بیت ، چونکه پیکهاتووه له گرم و ساردو ، ته پو ووشک ، یا له ده ره وه ده بیت ، چونکه ئوهی له ده ره وه تووشی ده بیت پیندە چیت سازگاری لهشی بیت یا

سازگاری نه بیت ، ئەو زیانەش بە مرۆڤ دەگات پىدەچىت لە خراپبۇونى مىزاجەوە بیت كە لە ميانەبىي دەردەچىت ، يا بە هۆى خراپبۇونى ئەندامەوە دەبىت يا بە هۆى لاۋازبۇونى هېزەكانەوە دەبىت ، يا ئەو گيانانەي مەلگەتونن ، ئەمەش دەگەپىتەوە بۆ زىيادبۇونى ميانەبىي و كەمى زىيادبۇونى ، يا كورتى ميانەبىي و نەبۇونى كورتى ، يا جوئى بۇونەوە جووتبۇونى ميانەبىي ، يا كشان و كرېزبۇونى ميانەبىي ، يا چۈونەدەرەوە جاستى مەلگرى بارو شىوه يەك لە بارو شىوه كەى خۆى بە جۆرىك لە ميانەبىي بىباتە دەرەوە .

بۆيە پزىشكى شارەزا : تەنها كەسىكە هەلّدەستىت بە جويىكىرنەوە ئەوانەى كە كىبۇونەوە يان زيان بە مرۆڤ دەگەيەنتىت ، يا هەلّدەستىت بە كۆكىرنەوە ئەوانەى كە جويىكىرنەوە يان زيان بە مرۆڤ دەگەيەنتىت ، يا هەلّدەستىت بە كەمكىرنەوە ئەوەى كە زىيادبۇونى زيان بە مرۆڤ دەگەيەنتىت ، يا زىيادكىرنى ئەوەى كە كەمبۇونى زيان بە مرۆڤ دەگەيەنتىت ، بەو جۆرە تەندروستى وونبۇو دەھېننەتەوە ، يا تەندروستى بە شىوه و چەشن (الشكل و الشبه) دەپارىزىت و بە دۇپىچەوانەش كەموكۇپەكانى لادەبات ، يا دەرى دەھېننەت ، يا بە پارىزكىردن هەلّدەستىت بە لابىنى بە جۆرىك بەرىبەستى پۇدانى بکات ، هەموو ئەمانەش لە پىنمويەكانى پىغەمبەرى خوادا كەلەپە شىوه يەكى چاكەرەوە ساپارىزكارى يەكلاكەرەوە دەبىنەت بە هېزۇ توanax چاكەو يارمەتىدانى خواى پەروەردگار .

بەشیک : سەبارەت بە ریگەکانی پیغەمبەری خوا ﷺ
لە چارەسەرکردناو فەرمانپیگەدنی :

پیغەمبەری خوا ﷺ ریگەکانی چارەسەرکردنا لە خودی خۆیدا بەکارداھەیناو ، فەرمانی
 بەکارھەینانی بە ئەوکەس و کارو ھاوەلآنەشى دەکرد كە توشى نەخۆشیەك بوبۇون ، بەلام
 لە باس و خواسى زیانى خۆى و ھاوەلآنېشیدا نەھاتووه ئەو دەرمانە ئاویتانا بەکاربىن كە بە
 (أقربانين) ناسراوه ، بەلگو زۆربەي دەرمانەکانیان بە تاكەكان بۇو ، پىددەچىت ھەندى
 مادەي يارمەتىدەرىشيان تىكەل بە دەرمانە تاكەكان بکردايە ، يا ھەندى مادەي تر لە
 تىزىيەكەي كەم بکاتەوە ، ئەمەش پىزىشكىتى باوي نەتەوەكان بە جىاوازى پەگەزەكانى
 عەرەب و تورك و ، خەلکى بىابان سەرپاپا ، لە راستىدا پۇم و يۇنانىيەكان سەرقالبۇون بە
 دەرمانە ئاویتەكانەوە ، بەلام زۆربەي پىزىشكىتى ھەند بە دەرمانە تاكەكانه .

پىزىشكان پىتكەوت تۈوبۇون سەبارەت بەوهى ھەركات توانرا چارەسەر بە خۆراك بکريت وانى
 لىئنەھەيتىرت و ناڭقۇدرىت بە دەرمان ، ھەركاتىش توانرا بە سادە چارەسەر بکريت وانى
 لىئنەھەيتىرت و ناڭقۇدرىت بە ئاویتەكان .

گوتۈويانە : ھەرنەخۆشىەك توانرا بە خواردەمەنى و پارىزىكىن لابىت ، ھەول نادىرىت بە
 دەرمانەكان لابدىرىت گوتۈويانە : پىويستە پىزىشك ھۆگرى فەرماندان بەنەخۆش نەبىت كە
 ھەموو كاتىك دەرمان بخواتەوە ، چونكە دەرمان ئەگەر نەخۆشىەك لە جەستەدا بەدىنەكتات
 ئەواشىي دەكتەوە و ھەلىدەوەشىنى . يا ئەگەر دەرمانەكە نەخۆشىەكى بەدىكىدو لەبارو
 گونجاوى نەبۇو ، يا نەخۆشىەكى بەدىكىد لەبارو گونجاوى بۇو بەلام بېرى لە نەخۆشىەكە
 زىاتر بۇو ، يا چۆنەتىيەكەي ، ئەوا دەستە داۋىتى تەندروستى دەگرىت و ، دەيشىۋىتىت .

پزیشک، به ئەزمۇونەكان پزیشکتىيان بە تاكەكانه بە زۇرى، كە ئەمانەش يەكتىن لە سى دەستەكاي پزیشکىتى .

بۇ سەلماندىنى ئەوهەش دەگوتىرتى دەرمانەكان لە پەگەزى خۆراكەكانه، بۇيە ئەو نومەت و تايەفەي كە زۇرىبىي خۆراكىيان بە تاكەكانه، نەخۆشىيەكانىيان نىقدىمەو، پزیشکتىيشيان بە تاكەكانه، بەلام دانىشتوانى شارەكان ئەوانەي خۆراكە ئاۋىتەكانىيان بەسەردا زالە، پىتىويستيان بە دەرمانە ئاۋىتەكانه، بە مۆكارى ئەوهەي نەخۆشىيەكانىيان ئاۋىتەيە، دەرمانە ئاۋىتەكانىيان بۇ بەسۈودىترە، نەخۆشىيەكانى دانىشتوانى بىابان تاكە، بۇيە دەرمانە تاكەكان بەسە بۇ چارەسەركىدىيان . ئەمەش سەلماندىتكە بە گویرەي پزیشكسازى .

فەزى و چاگىتى پزیشکىتى پىغەمبەرى خوا گەل بە سەر پزیشکايەتى پزیشکەكاندا :

ئىمەش دەلىين : لېرەدا شتىكى تر دىتە پىشەوە، كەوا بەراوردى پزیشکىتى پزیشكان بە پزیشکىتى پىغەمبەر وەكى بەراوردى پزیشکىتى هەندى لە صوفىيەكانه كە شارەزايان لە پزیشکىتىدا نى يە و بەسالاچووانە بە پزیشکىتى پزیشكان، ئەمەش بەپۇنى دانى پىدانزاواه لە لايەن ليھاتowan و پىشەواكانىانوھ، چونكە سەبارەت بە و زانستە پزیشکىتىيەي هەيانە هەندىكىيان دەلىين : (قىاس) ھ . هەندىكى تريشيان دەلىين : ئەزمۇون و تاقىكىرنەوەيە .

ھەندىكىشيان دەلىين : نىڭاۋ بۇھاتنە، خەوبىنинە، پەي پىيبرىنىكى راستە . ھەندىكىشيان دەلىين : زۇرىبىي لە پەفتارى ئاژەللانوھ وەرگىراواھ، وەكۇ ئەوهى دەبىنин پشىلەكان ئەگەر ژەھردارەكان بخۇن دەچنە لاي چراکو، زەيتەكە لە دەميدا ھەلدىسىۋىپىنى و پاشان فېرى دەدا، ھەروەما بىنزاواھ مارەكان كاتىك لە كونەكانى زەمین دېنەدەرەوەو، چاوهكانىيان كۈر بۇوە دەچىتە لاي گەلەكانى پازيانەو چاوهكانى بە سەردادەھىتىت، ھەروەها زانزاواھ بالىندەكان ئاۋى دەريا بە زۇرى دەخۇنەوەلە كاتى بىزازىبۇونداو، چەندىن نموونەي تريش كە لە بنەماكانى پزیشکىتىدا باسکراواھ .

بەلام نەمە و ھاوشیوھ کانی لە چ ناستیکی نەو سروشەدان کە خوای پەروھ ردگار بۆ پیغەمبەرەکەی نازلوبیه تى سەبارەت بە هەموو نەوانەی بە سوودو زەرە داریشە بۆی ، بۆیە بەراوردى پزىشكتىيان بەو سروشە وەکو بەراوردى زانەستە کانی نەوانە بەوەی پیغەمبەران مەتىناويانە ، بەلکو نىرە دەرمانگەلىكى چارەسەركارى تىدايە كە چەندىن نەخۇشى چارەسەر دەكەت کە نەقل و زىرى گەورە تىرين پزىشكان پىسى نەگەشتۈوه و ، زانست و نەزمۇن و تاقىكىرىنەوە (قىاس) ھكانىشيان پىسى نەگەشتۈوه ، لېرەدا دەرمانە دلى و ، پوحىھ کانى تىدايە ، سەرەپاي بە هيئى بىرۇباوەر دل و ، پەشت نەستۈورىكىرىن بە خواو ، پشت بەستن بە خواو ، خۇهاۋىشتن و خۇشكانەوە لە پېش دەستى خواي پەروھ ردگارداو ، مل كەچكىرىن بۆ خواي تعلى و ، خىرۇچا كەدارى و ، نزاڭرىدن و ، پەشيمان بۇونەوە لە تاوانەكان و ، دلواي لېخۇشبوون لە خواي تعلى و ، چاكەدارى بەرامبەر بە بەدېھىنراوان و ، بەھانەوە چۈونى لېقەوماوو ، لاپىنى خەم و خەفتى پەست و ناپەھە تبۇوه کانى تىدايە ، نەم دەرمانانە لە لايەن تىكراپى نەتەوە کانەوە بە جياوازى ناين و پىيازە کانىانەوە تاقىكراوهە تەوە ، بۆشيان دەركەوتۈوه كە كارىگەرەكى بەتىنيان لە چاكىبۇونەوەدا ھېيە كە نە زانست و ، نە نەتاقىكىرىنەوە ، نە (قىاس) ئى زاناترىنى پزىشكان پىسى نەگەشتۈوه .

ئىمەو كەسانى تريش لەمانەمان نىقد بەكارھيناو ، بىنیشمان كردەوانىتكى كاريگەرى نۇوتىيە كە هيچ دەرمانىتكى هەستى پىنى ناگات ، بەلکو دەرمانە هەستىيە كان لە ناستىدا وەکو پلەي دەمانى صوفىيە ناشارەزاكانى لىدىت بەلاي پزىشكانەوە ، نەمەش پىكەوتۇرى ياساى خواوهندەو لىتى بەدەرنى يە ، بەلام مۇكارەكان جۇراوجۇرىن ، چونكە دل ھەركات پەيوەندىبۇو بە خواي جىهانىانەوە ، بەجوانى تىكەلى نەخۇشى و دەرمانە كەي بۇو ، نەگەر پىكھرى سروشت و هەلسۇورپىتەرى ئارەزۇوى لىبىت نەوا چەندىن دەرمانى ترى دەبىت بادەر لەو دەرمانانە كە دلائى دووركەوتۇر پۇو وەرگىت لە خواي تىعالاوه پىويىستيان پىيەتى و دەيچىش ، زانراوېشە كە پۇچ ھەركات بە هيئىبۇو ، نەفس و سرپوشى مەرۇقىش بە هيئىبۇو نەوا ھاوكارى يەكتىر دەبن بۆ لادانى نەخۇشىيە كەو بە زاندىنى . نىتىر چۈن نكۆلۈي بىرىت لەو

کهسانه‌ی که _ نهفس و سروشی لهشیان بهمیز بوروه ، دلخوش بوروه به نزیکی له خوای چاره‌سره‌ردەریه‌وەو ، شادومانه به خواکه‌ی و ، خوشی دهۆی و ، چیز له یادکردنەوەی وەردەگری و ، هەموو میّزو توانه کانی بۆ خواکه‌ی ئاپاسته کربوروه ، بۆ نه‌وی کۆکردنەوەو ، داوای کۆمه‌ک خواستن به تنهنا له خواکه‌ی دهکات و ، پشتی پی ده‌بەستى _ هەموو نه‌مانه له گهوره‌ترين دەرمانه کان و چاره‌سره‌کان بیت و نەم هیزه گوره‌یه ھۆکاری لادانی نه خوشیه‌که‌ی بیت به ته‌واوی ، بۆیه هیج کەسیک نکۆلی لە ناکات جگه له نه فامترینی که‌سانیک ، که نه‌ستورورترين په‌رده‌یان به سەر چاودا دراوەو ، ناپاکترین نه‌فاسیان ھېیه و ، زۆر دوریشن له حەقیقەتی مرۆفا‌یاه‌تیه‌وە ، دواتریش _ إن شاء الله _ نه‌و ھۆکاره باس دەکهین که به ھۆیه‌وە خویندنی سوره‌تی (الفاتحة) نه خوشی پیوه‌دان و گەستنەکه‌ی لە کەسی گەستراو لابرد کاتى وەکو نووشتە بەسەریدا خویندرا ، تا هەستا وەکو نه‌وەی هیج نه خوشی و ئازاریکی نه‌بیت .

ئەمەش نوو جۇرى پىشىكىتى پىغەمبەرە ﷺ، ئىمەش بە يارمەتى خوايى تعالى لە سەر ھەردوکيان دەدويىن بە گۈيرەی میّزو توانا ، پادەو بىپى زانستە کەشمان كورتەو ، زانيارىشمان زۆر پەرش و بىلاوو كەماو ، كەلۋە ليشمان تىكەل و پىتكەل ، بەلام داواي پى بەخشىن لە زاتە دەکهین کە هەموو خىرىيکى بە دەستەو ، لە چاکەشى وەردەگرین ، فإنە العزيز الوهاب.

**بەشیک : سەبارەت بەو فەرمودانەی کە ھانى تىماركىدن و
بەستنەوەی ھۆ بە مايەی ھۆوە دەدەن :**

روى مسلم في صحيحه : من حديث أبي الزئير عن جابر بن عبد الله عن النبي ﷺ أنه قال : ((لَكُلُّ داءٍ دواءٌ ، فإذا أصَيبَ دواءً الداءِ ، برأْ ياذن الله عَزَّوجَلَّ))^(١٠).

واته نیمامی (مسلم) له (صحيح) ھکىيدا : له (أبي الزئير) ھوه له (جابر) ی کوبى (عبد الله) ھو دەگىرپىته وھ كەوا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى : ((بُو ھەرنە خۆشىيەك دەرمان و چارەسەرىك ھېيە ، بۆيە ھەركات دەرمانەكە نەخۆشىيەكەي پىتكا ، بە ئىزىنى خواى _ عَزَّوجَلَّ _ چاك دەبىتەوھ)) .

وفي الصحيحين : عن عطاء ، عن أبي هريرة قال : قال رسول الله ﷺ : ((ما أنزل الله من داء إلا آتى لـه شفاء))^(١١) .

واته له (الصحيحين) دا ھاتووه : له (عطاء) ھوه له (أبي هريرة) ھوه فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى : ((خواى گورە ھەرنە خۆشىيەكى دابەزاندبىي مەگەر (إلا) چارەسەرهەكشى دابەزاندووھ)) .

١٠ - صحيح : أخرجه أحمد (٣٣٥/٣) ، ومسلم (٢١/٧) عن عبد ربه بن سعيد عن أبي الزبير عن جابر فذكره مرفوعاً .

١١ - صحيح : أخرجه البخاري (١٥٨/٧) ، وابن ماجة (٣٤٣٩) ، عن أبي أحمد الزبيري قال : حدثنا عمر بن سعيد بن أبي حسين ، قال : حدثني عطاء بن أبي رياح عن أبي هريرة مرفوعاً . ولم أجده في صحيح مسلم . ولعل عزو للصحابيين وهم من المصنف .

و فی مسند الإمام أَحْمَد : مِنْ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ شَرِيكَ ، قَالَ : كُنْتُ عَنْ
النَّبِيِّ ﷺ ، وَجَاءَتِ الْأَعْرَابُ ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْتَ دَارِي؟ فَقَالَ : نَعَمْ يَا عِبَادَ اللَّهِ تَدَارُوْا ،
فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَ لَمْ يَضْعَ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ شِفَاءً غَيْرَ دَاءِ وَاحِدٍ ، قَالُوا : مَا هُوَ؟ قَالَ : الْهَرَمُ
وَفِي لَفْظٍ : إِنَّ اللَّهَ لَمْ يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً ، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ وَجَهَلَهُ مَنْ جَهَلَهُ^(۱۲).

وَاتَّهُ ثِيَامَامِي (أَحْمَد) لَهُ (الْمَسْنَد) دَاعِ : لَهُ (زَيْد) كُوبَى (عَلَاقَة) هُوَ لَهُ (أَسَامِي) (إِي)
كُوبَى (شَرِيك) هُوَ دَهْ كِيرَيْتَهُوَهُ فَهَرْمُووْيَهُتِي : لَهُ خَزْمَهُتِي پِيَغَهْمَبَرِي خَوَادَا بُوُومَ^(۱۳) كَه
دَهْشَتَهِ كَيْهَ كَانَ هَاتَنَهُ خَزْمَهُتِي وَ ، كَوتِيَانَ : نَهِيَ پِيَغَهْمَبَرِي خَوَا نَائِيَا خَوْمَانَ تِيمَارِيَكِينَ؟
نَهِيَشَ فَهَرْمُووْيَ : بَهْلَى نَهِيَ بَهْنَدَهَ كَانَيَ خَوَا خَوْتَانَ تِيمَارِيَكِنَ ، چُونَكَهُ خَوَايِ - عَزَّوَجَلِ -
هَرَهُ نَهِخَوْشِيَهِ كَيِ دَانَابِيَتَ چَارَهَ سَهْرَهَ كَهْشِي دَانَاهُهُ جَكَهُ لَهُ يَهِكَهُ نَهِخَوْشِيَهِ كَيِ
چَيِ يَهِ؟ نَهِيَشَ فَهَرْمُووْيَ : پِيرَبُوُونَ . لَهُ بَيَّزَهَ يَهِ كَيِ تَرِيشَدا : خَوَايِ كَوَرَهُ هَرَهُ نَهِخَوْشِيَهِ كَيِ
دَابَهَ زَانَبِيَتَ مَهْكَرَ چَارَهَ سَهْرَهَ كَهْشِي دَابَهَ زَانَدَوُوهُ ، هَرَكَهُسَ زَانَبِيَتَ دَهِيزَانَى وَ هَرَكَهُسِيشَ
نَهِيزَانَبِيَتَ نَاهِيزَانَى .

وَفِي الْمَسْنَدِ : مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مُسْعُودٍ يَرْفَعُهُ : إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَ لَمْ يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً ،
عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ ، وَجَهَلَهُ مَنْ جَهَلَهُ^(۱۴) .

وَاتَّهُ لَهُ (الْمَسْنَد) دَاعِ : لَهُ (ابْنِ مُسْعُود) هُوَ لَهُ پِيَغَهْمَبَرِي خَوَادَا^(۱۵) فَهَرْمُووْيَهُتِي :
خَوَايِ - عَزَّوَجَلِ - هَرَهُ نَهِخَوْشِيَهِ كَيِ دَابَهَ زَانَبِيَتَ مَهْكَرَ (إِلَّا) چَارَهَ سَهْرَهَ كَهْشِي دَابَهَ زَانَدَوُوهُ
، هَرَكَهُسَ زَانَبِيَتَ دَهِيزَانَى وَ هَرَكَهُسِيشَ نَهِيزَانَبِيَتَ نَاهِيزَانَى .

۱۲ - صَحِيحٌ : أَخْرَجَهُ الْحَمِيدِيُّ (۸۲۴) ، وَأَحْمَدُ (۴/۲۷۸) ، وَأَبُو دَاوُدَ (۲۸۵۵) ، وَابْنُ مَاجَةَ (۲۴۲۶) وَالْتَّرمِذِيَّ (۲۰۲۸) ، كَلِمَهُ عَنْ زَيْدِ بْنِ شَرِيكَ فَذَكَرَهُ .

۱۳ - صَحِيحٌ : أَخْرَجَهُ الْحَمِيدِيُّ (۹۰) ، وَأَحْمَدُ (۱/۳۷۷) ، وَابْنُ مَاجَةَ (۲۴۲۸) ، كَلِمَهُ مِنْ طَرِيقِ عَطَاءَ بْنِ السَّائبِ عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبِيبٍ ، فَذَكَرَهُ عَنْ ابْنِ مُسْعُودٍ مَرْفُوعًا .

وَفِي الْمُسْنَدِ وَالسِّنَنِ : عَنْ أَبِي حِرَّاَمَةَ ، قَالَ : قَلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ رُقَىًّا نَسْتَرْقِيهَا ، دِوَاءً نَنْدَاهُ بِهِ ، وَتَقَاهُ نَتَقَاهَا ، هَلْ تَرُدُّ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ شَيْئًا ؟ فَقَالَ : هِيَ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ^(١٤)

واته له (المسند) و (السنن) دا هاتووه : له (أبی خرامه) ھوھ ، فەرمۇویەتى : گوتى : نەپىغەمبەرى خواج دەلیى دەربارەى نۇوشىتەگەلىك دەيخوینىن بۆ چاكبۇونەوەمان و ، دەرمانىتەك خۆمانى پى تىماردەكەين و ، پارىزگارىيەك خۆمانى پى دەپارىزىن ، ئايىا شتىك لە قەدەرو چارەنۇوسى خوا دەگەپىتىتەوھ ؟ ئەويش فەرمۇوی : ئەوهش لە قەدەرو چارەنۇوسى خواى گەورەوەيە.

مانای فەرمایشى پىغەمبەرى خوا (لکل داء دواء) :

ئەم فەرمۇودانە جىڭىرىبۇونى ھۇۋ مايەى ھۇۋ ، ھەرۇھا پوچىرىنەوەى گوفتارى ئەو كاسانەى نىڭلۇيى لىدەكەن دەسەلمىتىت ، دەگۈنچىت فەرمایشى پىغەمبەرى خوا : بۆ ھەرنەخۆشىيەك دەرمان و چارەسەرلىك ھېيە ، بۆ گاشتى بىت و ھەموونەخۆشىيە كوشىنەدەكانىش بىگىتىتەوھ ، سەرەپاي ئەونەخۆشىيانەش كە پىزىشك بىتۇانايە لە چاكبۇونەوەيدا ، دەشى خواى _ عنوجل _ دەرمانگەلىكى بۆ دانابىت چارەسەرى بکات ، بەلام زانىنى ئەوهى لە مەرقاپايەتى پەنھان كردىتت و ، ھېچ پىگەيەكى پىنگەشتى بۆ دانەنابىت ، چونكە مەرقەھېچ زانستىكى نى يە بەدەر لەوهى خواى گەورە فىرىي كردووه ، بۇيە پىغەمبەرى خوا چاكبۇونەوەى نەخۆشى بەستووه بە پىكەوتىبۇونى دەرمان بە تەخۆشىيەكە ، ھەموو بەسېھىزلاوە كانى خواى گەورەش دەرىكى ھېيەو ، ھەرنەخۆشىيەكىش ئۇزە دەرمانىتەكى ھېيە پىسى چارەسەر دەكىرت ، بۇيە پىغەمبەرى خوا چاكبۇونەوەى بەستووه بە سازياربۇونى نەخۆشى بە دەرمانەكەوه ، لىرەدا بۇونى دەرمان و سازياربۇونى

١٤ - أخرجه أَحْمَد (٤٢١/٣) ، وأبْنَى ماجة (٢٤٣٧) ، والترمذى (٢٠٦٥) ، (٢١٤٨) كلام عن الزهرى عن ابن أبى خرامة ، عن أبى فذكره . قال الترمذى : هذا حديث حسن صحيح ، وضعفه الشيخ الألبانى .

پیکه‌وه هاوکار ددهن له چاکبونه‌وهدا ، چونکه دهرمان هرکات پلهی نه خوشیه‌کهی تیپه‌راند
له چونیه‌تیدا ، یا بپی دهرمانه‌که له پیویست زورتر بیو ، نه خوشیه‌که ده گوازیت‌وه بو
نه خوشیه‌کی تر ، هرکاتیش بپی دهرمانه‌که له نه خوشیه‌که که متروبو بهشی به رگی نه و
نه خوشیه‌ناکات و ، لیرهدا چاره‌سره‌که ش کورتی ده هینی ، هرکاتیش که سی چاره‌سه‌رکار
پیکه‌وتی دهرمانه‌کهی نه کرد ، یا دهرمانه‌که نه خوشیه‌کهی به چاکی نه پیکا ، چاکبونه‌وه
پوونادات ، هرکات زه‌مانیش گونجاوی نه و دهرمانه نه بیو ، که لک و سوودی تابیت ، هرکات
جهسته‌ش قبولی دهرمانه‌که نه کات ، یا هیز بیتوانابی له هه لگرنی دهرمانه‌کهدا ، یا له‌ویدا
کوسپ و ته‌گره‌یه که هه بیکه‌پیکه‌وتبوونی ته‌واو له نیوان دهرمان و نه خوشیه‌کهدا ، هرکاتیش
پیکه‌وتبوونی ته‌واو له نیوان دهرمان و نه خوشیدا پوویدا ، نه و با بدلتیایی چاکبونه‌وهی ته‌واو
به ئیزنى خوای گوره دیتهدی ، نه مهش چاکترينی دوو تیگه‌یشتنه له فه‌رموده‌که .

دوومیش : ده گونجیت له فه‌رموده گشتیانه بیت که بو مه‌بستی تایبیت به‌کار بیت ،
چونکه نه وهی ده چیتته چوارچیوهی بیژه‌ی فه‌رموده‌که‌وه چهنده‌هاو چهنده‌ها نه وندھی
نه وانه‌یه که له ده ره‌وه‌یدایه ، نه مهش له تیکرای زمانه‌کاندا به‌کارهاتووه ، بؤیه مه‌بستی
فه‌رموده‌که‌ش بهم جقره ده بیت : خوای گوره هه نه خوشیه‌کی دانا بیت قبولی
چاکبونه‌وه بکات مه‌گهر دهرمان و چاره‌سه‌ریشی بو داناوه ، بؤیه لیرهدا نه و نه خوشیانه‌ی
قبولی دهرمان و چاره‌سه‌نناکات لئی به‌دهر ده بیت ، نه مهش به‌هاوشیوه‌ی فه‌رمایشتنی
خوای گهوره‌یه سه‌باره‌ت به با توونده‌که که به سه‌ر قه‌ومه‌کهی (عاد) دا زالی کرد فه‌رموموی
: «تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا » [الأحقاف : ۲۵] واته : به فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری هه مموی
شستی ده پوچینی (۱۵) ، واته هه ممو شتیک گونجاوی تیکشکان بیت و ، بای توندیش توانای
تیکشکانی نه وهی هه بیکه .

هرکه س به ووردی تیپوانینی به دیهیتنانی دژه کان بکات لەم جیهانەداو، به رگریکردنی هەندیکیان به رامبەر به هەندیکی تریان و، لابردنی هەندیکیان به هەندیکی تریان و، زالکردنی هەندیکیان به سەر هەندیکی تریاندا، تەواوی توانای پەروەردگارو، دانایی و، کارذانی و کارچاکی تەواوی ئۇوهی دروستى كردووهو، تاكبۇونەوەی لە پەروەردگارىتى و، يەكتىيى و، زالبۇونىيى، بە تەواوی بۆی پۇون دەبىتەوە، بە دەرلە خواى گەورەش ھەموو شتىك دژو پېشگىزىكى ھېيە، ھەرۆھا پېۋىستى بە ھېچ بە دىھىنزاوىك نى يەو، ھەموو شتىكىش پېۋىستى پېيەتى .

لە فەرمۇودە (صحىح) ھەكاندا فەرمان دراوە بە خۆتىماركىرىنىش دژبە پشتىبەستن نى يە، وەکو چۆن لابردنی برسىتى و، تىنويەتى و، گەرما و، سەرما بە دژه کانيان دژبە پشتىبەستن تىدا نى يە، بەلكو حەقىقتى يەكتاپەرسىتى تەواو نابىت تەنها بە بەكارھىتىنى ھۆکان نەبىت كە خواى گەورە دايىاون وەکو پېۋىستىكى شەرعى و چارەنۇوسى بۆ گەيشتن بە مايەي ھۆکان، بۆيە كارنەكىرىن بە ھۆکان خودى پشتىبەستن لەكەدار دەكات، وەکو چۆن فەرمان و حىكمەتەكەشى لەكەدار دەكات و، لاوازىشى دەكات چونكە ئەو كەسەي كار بە ھۆکان ناكات، واگومان دەبات نەگەر واز لە ھۆکان بەھىتىت، پشتىبەستنەكەي بە هيئىزىر دەبىي، بەلام لىرەدا دەبىي بىزانىن نەگەر بە كەمتەرخەمە وە ھۆکان بەكار نەھىتىت ئەوا دەبىت بە پىچەوانە كارى پشتىبەستن كە حەقىقتەكەي پشت ئەستۇوركىرىنى دلە بە خواى گەورە بۆ بە دەستھىتانا بەرژە وەندىبەكانى بەندە لە دين و دۇنيايدا، لابردنی ئۇوهى ئازارى پىتەگەيەنتىت لە دين و دۇنيادا، بەلام لە گەل ئەوهشدا دەبىي خۆى پشت ئەستۇور بکات بە بەكارھىتىنى ھۆکان، بە پىچەوانە وە ئەو كەسە حىكمەت و شەرع لە كار دەخات، بۆيە پېۋىستە بەندە كانى خوا كەمتەرخەمى خۆيىان بە پشت بەستن دانەنئىن و، پشت بەستن خۆشىيان بە كەمتەرخەمى دانەنئىن .

هروهها و هلامدانه وهی نهو که سانه شی تیدایه که نکولی له تیمارکردن دهکنه و ، دهلین نهگهر چاکبونه وه له نه خوشیه کان خوای تعالی نوسیبیتی ، نهوا خو تیمارکردن هیج سوودیکی نی یهو هار خوی چاک ده بیت وه ، نهگهر خوای تعالی چاکبونه وهشی له نه خوشیه کان نه نوسیبیت ، نهوا دیسان خو تیمارکردن هیج سوودیکی ناییت . سه ره پای نهوهش ، نه خوشیه که به قدهرهی خوای تعالی پوویداوه ، قدهرهی خوای په روهدگاریش دوورناخیریت وه لاتابریت ، لیرهدا شایانی باسکردنه بگوتریت نه م پرسیاره بورو که دهشته کیه کان له پیغامبری خوایان پرسی . به لام ده بی ناگادارین هاوه له به پیزه کان ، زود زاناو شاره زان به خوای تعالی و دانایی و سیفات کانی بؤیه نهوان خاوهنی نه و پرسیاره نه بون ، پیغامبری خواش پیغامبری و هلامی دهشته کیه کانی دایه وه به و ناسته که بوبه هوی سارپیزیونی دلیان سه بارهت به پرسیاره که یان و ، فرمومی : نه م دهرمان و نوشته و خوپاریزیهش به قدهرهی خوای په روهدگاره ، بؤیه هیج شتیک له قدهرهو چاره نوسی خوای تعالی نه چوته ده ره وه ، به لکو قدهرهو چاره نوسی خوای تعالی به قدهرهو چاره نوسی خوای لاده بریت ، هروهها کرداری دوورخستن وه کش دیسان به قدهرهو چاره نوسی خوای په روهدگاره . بؤیه لیرهدا ده گینه نه و نه نجامه که به هیج شیوه که ناتوانین له قدهره چاره نوسی خوای تعالی بچینه ده ره وه ، نمونه نهوهش به هاوشیوه لابردنی قدهرهی برسیتی و ، تینویه تی و ، گهرمی و ، سارديه به دژه کانیان ، به هاوشیوه دوورخستن وه کی قدهرهی دوزمنه به تیکشان ، بؤیه ته ماشا ده کهیت همو شتیک به قدهرهو چاره نوسی خوای په روهدگاره : لابه رو ، لادر او و ، لادانیش .

به خاوهنی نه و پرسیاره ده گوتریت : قسه کانت نهوهت به سه ردا ده سه پیتیت که چیز هزیمه کان به کار نه هیتیت بؤ نهوهی سووبو کلکتیکی پی فراهم بکهیت ، یا زیانیکی پی لابریت ، چونکه سووبو زیانیش نهگهر خوای تعالی نوسیبیتی و ته قدری کردیت ، هر پووده دات و ، نهگهر نه شینو نوسیبیت و ته قدری نه کردیت نهوا هیج پیگه که به دیناکریت بؤ پوودانی ، دیسان لیرهدا ده توانریت بگوتریت قسه کانی نه و کاسه ویرانبونی دین و دنیا و ،

خرابپوونی جیهانی تیدایه و ، هیچ که سیکیش نه و قسانه نالیت جگه له و که سانه‌ی دیانه ویت خریان له ناستی ههقدا گلیل بکهن و ، لئی یاخی بن ، بؤیه باسی قهدهر دهکن بۆ نهوهی بیانو و بلهکه‌ی _ کسی له سرهق _ له سره خۆی دوورخاته وه ، قسه کانی نه ویش وه کو گوفتاری بیباوه‌رەکان بیو که دهیانگووت : ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكَنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ [الأنعام : ١٤٨] واته : نه گر خوا بیویستایه نیمه و باویا پیرانمان هاویه شمان (بۆ خوا) دانه دهنا(١٦) ، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَنَحْنُ لَا آبَاؤُنَا﴾ [النحل : ٢٥] واته : ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گر خوا بیویستایه ﴿مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بیچکه نه و (خوا) میج شتیکمان نه ده په رست ﴿نَحْنُ لَا آبَاؤُنَا﴾ نه نیمه و نه باویا پیرانمان(١٧) ، بیباوه‌رەن نه مهیان گووت بۆ نهوهی برهه لستی بلهکه‌ی خوای تعالی بکهن و له سره خۆیانی دوورخنه وه .

بۆ وه لامدانه وهی کسی پرسیارکاری پیشتوو دیسان ده گووتربیت : به شینکی سی یه م ماوه و باست نه کردیووه ، بربیتیه له وهی که خوای تعالی به و هۆیه وه ئاوه‌هاو ئاوه‌های نووسی و تقدیری کرد بؤیه نه گر هۆکه به کار بیتیت مایه‌ی هۆکه (المُسَبِّب) دیته ئاراوه و پووده دات ، نه گر ئاوه‌هاشت نه کرد نه وا پوونادات .

له کاتیکیشدا گووتی : نه گر خوای تعالی هۆی بۆ نووسی بیتیم و ته قدیری کرد بیت ، نه نجامی ده دهم و ، نه گر ته قدیریشی نه کرد بیت له تو اناما نابیت نه نجامی بدهم .

پیی ده گووتربیت : ئایا تو نه بیانووه له بەندەکهت ، له کوره کهت ، له کریکاره کهت قبول دهکه‌ی نه گر ته فهرمانی کاریتکت پی کرد ، یا قهده غەت کردیو ئاویش نه و بیانووهی بۆ هیتاپیتیه وه ؟ ، نه گر قبولت بیو ، نه وا سەرزە ناشت و لۆمەی نه و که سانه مەکه که سەرپیچی فەرمانه کانت دهکن ، یا ماله کهت ده بن ، یا بە داوین پیسی تاوانبارت دهکن ، یا مافه کانت

۱۶ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تهفسیری قورئان .

۱۷ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تهفسیری قورئان .

پیشیل دهکن ، نهگهربولیشت نهبوو ، نهی باشه چون له تو قبول بکریت کاتیک بهو
بیانوانه مافهکانی خوای پهروه ردگار له سره خوت لاده بهی . له (أثر) یکی نیسرائیلیدا
باسکراوه که (ابراهیم الخلیل) فرموموی : نهی پهروه ردگارم نه خوشی له کیوهیه ؟
فرموموی : له منهوهیه . فرموموی : نهی دهرمان و چاره سهربی له کیوهیه ؟ فرموموی : له
منهوهیه . فرموموی : کهوابوو نهتم پزیشکه چی يه ؟ فرموموی : پیاویکه له گهله دهستیدا
دهرمان و چاره سهربه که دهنتیرم .

پیغمه بری خوا صلی الله علیه و آله و سلم که ده فرمیت : بۆ هر نه خوشیه ک چاره سهربو ده رمانیک ههیه ، نهتم
فرمایشته ده بیت به هۆی به هیزیوونی نه فسی نه خوش و پزیشك و ، هانیشیان ده دات بۆ
دا اکردنی نه ده رمانه و گهپان به دوایدا ، چونکه نه فسی نه خوش نهگهربهست ده بیت و ،
که نه خوشیه کای ده رمانیکی ههیه و لايده بات ، نهوا دلیشی به هیواوه په یوهست ده بیت و ،
تینی نائومیدیشی سارد ده بیت و هو ، ده روازه هیوای بۆ ده کریت و ، هر کاتیش نه فسی
به هیز بuo تینی سروشتبی ناخیشی پاده په پیت و ، ده بیت به هۆکاریکی چالاک بۆ به هیزیوونی
گیانی زیاری و نه فسانی و سروشتبی و ، هر کاتیش نهتم پۆحانه به هیز بuo ، ده بیت به هۆی
چالاکبوبنی نه و هیزانه هیلیانده گریت و ، ئیتر نه خوشیه که ده بەزینیت و دووری ده خاتمه و
هروهه پزیشکیش نهگهربهستی بهو و کرد نهتم نه خوشیه ده رمانیکی ههیه نهوا نه و
نهسته خۆی یارمه تی ده دات بۆ نهوهی داواي بکات و به دوایدا بگه پیت . نه خوشی
جهسته شه او تای نه خوشیه کانی دلله ، که خواي تعالی بۆ دلله هر نه خوشیه کی دانابیت نهوا
چاره سهربه کیشی بۆ داناوه به دژه کای ، بؤیه نهگهربه کاسی هەلگری نه خوشیه که پیی زانی و
به کاری بیناوا ، ریکه و تی نه خوشی دلی بuo ، به نیز نی خواي تعالی چاکی ده کاته وه .

بهشیک : سه بارهت به پیغامبری خواه له خوپاریزیی بهرام به ربه زور خواردن و ، خواردنی زیاد له نهندازی پیویست و نه ویاسایه که پیویسته ره چاو بکریت له خواردن و خواردن و دا :

فی المسند وغيره : عنہ ﷺ قال : ((ما ملأ آدمی وعاء شرّاً من بطن ، بحسب ابن آدم لقيمات يقمن صلبه ، فإن كان لا بد فاعلاً ، فثلث لطعامه ، وثلث لشرابه ، وثلث لنفسه))^(۱۸)

واته : پیغامبری خواه فرمودی : ((ناده میی هیچ توره که یکی پر نه کرد و ده سک خراپتر بیت ، چند پاروویه ک به سه بوقنه وی ناده میی پشتی پی راست بکاته و ، به لام نه گمر حانی به خوارکی زیاتر بتو ، با سی یکی سکی بوق خوارده منی بیت و ، سی یکی کیشی بوق خواردن وی بیت و ، سی یکی کیشی به تال بیت بوق نه وی کرداری هناسه دانی ناسان بیت)) .

نه خوشیه کان دوو جوین : نه خوشیگه لیکی ماددی که هۆکاره کهی ده گه پیته و بوق زیادبوونی ماددی کی له نهندازه ده رچووله جهسته دا تا نه و ناسته زیانی به کرده و سروشته کانی له ش گه یاندووه ، که نه خوشیه کانی زوینه یه و ، هۆکاره کهشی ده گه پیته و بوق خواردنی زیادی تر پیش نه وی خواردنی یه کم هرس کرابیت و ، زیادبوون له ناستی نه و نهندازه یه له ش پیویستیتی و ، خواردنی خوارکی کم سوودی ، دره نگ هرس و ، زود خواردنی خوارکی جیاوانی پیکهاته جو را جو را ، بؤیه نه گمر مرف سکی بهم خوارکانه پر کردو ، له سه راهات ، تووشی چهندین نه خوشی جو را جو را ده کات ، هنديک له و نه خوشیانه

۱۸ - صحيح : أخرجه أحمـد (۴ / ۱۲۲) ، والترمذـي (۲۲۸۰) ، من طریق یحیی بن جابر عن المقدام بن معدی کرب ذکرہ مرفوعاً ، وأخرجه ابـن ماجـة (۳۴۹) من طریق محمد بن حرب قال : حدثـنـی أـمـی ، عن أـمـهـا آنـهـ سمعـتـ المـقدـامـ اـبـنـ مـعـدـیـ کـربـ ذـکـرـهـ مـرـفـوعـاـ .

دره‌نگ نامیتن و هندیکیشیان خیرا ، شایانی باسه ئه‌گهه مرۆڤ مام ناوەندیتی پاراست له خواردنداو ، به نهندازهی پیویستی لهشی به کاریهیناوه ، له چهندایهتی و چونایهتی خورداک خواردندا مام ناوەند بیوو ، لهش سوودو قازانجیتکی زیاتری لیوهردگریت به به راوردی ئه و سوودو قازانجهی که له خواردنی زور و هریده گریت ، پله کانی خۆراکیش سی پلهیه :

یه‌که‌م : پلهی پیویستی .

دووه‌م : پلهی تیربیون .

سی‌یه‌م : پلهی زیاتری .

پیغه‌مبه‌ری خوا بەل هه‌والی پیداوین : که مرۆڤ چهند پاروییکی به سه بۆ ئه‌وهی پشتی پی راست بکاته‌وهو ، تووشی داپۆخانی هیز نه‌بیت و ، له که لیشیدا لاواز نه‌بیت ، به لام ئه‌گهه مرۆڤ حازی به خورداک خواردنی زیاتر هه‌بیوو ، باله سی یه‌کی سکیدا بخوات و ، سی یه‌کی تریشی به جی بیلیت بۆ خواردن‌هه‌وهو ، سی یه‌کی تریشی به تال بیت بۆ ئه‌وهی کرداری هه‌ناسه‌دانی ئاسان بیت ، ئه‌مه به سوودترین شتیکه بۆ لهش و بۆ دلیش ، چونکه ئه‌گهه رسک پرپیوو به خورداک ئه‌وا بۆ خواردن‌هه‌وهه ته‌سک ده‌بیت‌هه‌وه ، بۆیه ئه‌گهه خواردن‌هه‌وهشی به سه‌ردا کرد زیاتر ته‌سک ده‌بیت‌هه‌وه بۆ هه‌ناسه‌دان و ، ئیتر تووشی ئیش و ئازارو ماندووبیون ده‌بیت و هکو ئه‌وهی باریکی قورسی هه‌لکرتبیت ، جگه له‌وهش مرۆڤ تووشی خراپ‌بیوونی دل ده‌کات سه‌په‌رای ته‌مبه‌لی ئه‌ندامه‌کانی لهش بۆ به‌جیهینانی په‌رسننے‌کان ، هه‌روه‌ها ئه‌و تیربیونه ده‌یجولینیت به‌رهو هه‌واو ئاره‌زروکان ، لیرەدا پوون ده‌بیت‌هه‌وه که په‌کردنی سک به خوارده‌منی زیان به دل و به له‌شیش ده‌گه‌یه‌نیت ، ئه‌مه له کاتیکدا ئه‌گهه رب به‌رده‌وامی یا به نقدی بیوو ، به لام ئه‌گهه جار جار به جار بیوو ، ئه‌وا هیچی تیدانی یه ، چونکه هاوه‌لی به‌پیز (أبوهیرة) له ئاماذه‌بیوونی خوودی پیغه‌مبه‌ری خوادا بەل له شیرو دۆکه‌ی خوارده‌وه ، تا

فرمومی : ((والذی بعثکَ بالحقّ لَا أَجُدُ لَهُ مَسْلَکاً))^(۱۹) واته : ((سویند بهو خواهی که توی
به هق ناردووه ، هیچ پیشونیتیکی ترى بۆ نادقزمەوه)) . هاوەلآنی تريش چەندین جار له
ئاماده بۇونى پیغەمبەری خوادا ﷺ تاوه کو تىرپۈون خواردويانه .

تىرپۈونى تىدى له پاده بەدەريش هېزىو جەستەی مرۆڤ لواز دەکات ، ئەگەرچى سەرهەتا
سوودى پىنگىزىت ، لە راستىدا جەستەی مرۆڤ بە هېز دەبىت بە گویرەی نەو
خواردەمەنیيە قبولى دەکات ، نەك بە گویرەی تىرىتى .

لە بەرنەوهى له مرۆڤدا بەشىكى خاكى و ، بەشىكى ھەوايى و ، بەشىكى ئاوى ھەيم ،
بۆيە پیغەمبەری خوا ﷺ خوراک و خواردنەوهەنەسەدانىشى كرد بە سى بەشەوه ،
ئەگەريش گۇوترا : بەركەوتى بەشى ئاگرىي لە كۆئى يە ؟

دەگۇوتىرىت : ئەمە مەسىلەيەكە پىزىشكان تىايىدا دواون و ، گۇوتويانە : لە جەستەدا
بەشىكى ئاگرىي ھەيم بە كىدارىي ، كە يەكىكە لە پايەكان و بنچىنەكانى .

بەلام ئاقل و زىرى پىزىشكانى دىكەو و كەسانىتكى تريش مشتومىيان لە كەلدا كردوون و
گۇوتويانە : لە جەستەدا بەشىكى ئاگرىي نى يە بە كىدارىي و ، بەلگەشيان ئەمانەي
خوارەوهەي :

يەكەميان : سەبارەت بەو بەشە ئاگرىي يە ياخىدا دەگۇوتىرىت لە بېشايى ئاسمانەوه دابەزىووه و
تىكەل بەم بەشە ئاوابىي و خاكىيە بۇوه ، يادەگۇوتىرىت : تىايىدا پىكھات و دروست بۇو ،
يەكەم بۆچۈنىش بەدور دادەنرىت لە دوو بۇوه : يەكەميان : ئاگر بە سروشت بەرز دەبىتەوه
، ئەگەر دابەزىت ، ئەوا بە هۆى فشار بۆ هىنەرنىكەوه دەست بە دابەزىن دەکات لە سەنتەرى

۱۹ - صحيح : أخرجه أحمد (۲ / ۵۱۵) ، والبخاري (۸ / ۶۷ ، ۱۱۹) ، والترمذى (۲۴۷۷) ، كلهم عن عمر بن ذر قال : حدثنا مجاهد عن أبي هريرة فذكر الحديث ، وهو حديث طويل .

خویه و بۆ ئەم جیهانه . دووه میش : ئەو بە شە ئاگرییە کە داده بە زیت دەبىٽ بە ناچاری بە تۆپی سارده سیزدا دا تیپەر بیت کە لەو پەری سار دیدایه و ، نیمهش لەم جیهانه دا تماشا دەکەین ئاگریکی گەورە بە ئاویکی کەم دە کۆزیتەوە ، بۆیە ئەو بە شە ئاگرییە بچوکانە کە دەبىٽ بە تۆپی سارده سیزدا تیپەر بیت و لەو پەری سار دیدایه ، شایستە ترە بە کۆزانەوە .

دووه میان : ئەوه یە کە بگووتریت : ئالیزەدا پیکھات نەمەش زۆر دوورە ، چونکە ئەو تەنەی کە دەبیت بە ئاگرو پیشتر ئاوهە نەبۇو ، پیش بۇونى بە ئاگریش ياخ بۇو ، ياخ بۇو ، ياخ بۇو ، ياخ بۇو لە سنوردار بۇونى پایە کان لەمانەدا ، ئەمەش کە وامان داناوه بۇو بە ئاگر ، خۆی لە بنچینەدا تیکەل بە يەکیک لەو تەنانەی سەرەوە بۇو ، پەیوهند بۇو پېوەی ، تەنیکیش کە ئاگر نەبیت و تیکەل بە تەنگە لیکی گەورە بیت کە ئاگر نەبیت و بەشیکیش نەبیت لەو تەنە گەورانە ، ئامادە نابیت بگوپیت بۆ ئاگر چونکە لە خۇودى خۇیدا ئاگرنى يە و ، تەنە تیکەل اوە کانیش ساردن ، ئیتر چۆن ئامادە دەبیت بگوپیت بە ئاگر ؟

ئەگەر بلىن : ئەی بۆ تەنگە لیکی ئاگرینى يە ئەو تەنانە بگوپیت و ، بیگات بە ئاگر بە مۆی تیکەل بۇونیانە وە ؟

دەلّین : قسە کردن سەبارەت بە دەستىكە و تىنى ئەو تەنە ئاگرینانە هەرقسە کانى سەرۆه یە .

ئەگەر گووتان : نیمه دەبىنین کاتى ئاوه سەر مادەی (النُّورَة) ^(۲۰) کۆزاوه دا دەکریت ئاگرى لى جىا دەبىتەوە ، ئەگەر تىشكى خۇربەر (البِلْوُرَة) ^(۲۱) كەوت ئاگرى لى

٢٠ - النُّورَة : مادەی قسلە و هەندى مادەی تىرى تیکەل دەکرى . بۆ لاپىدى توکى جەستەش بەكار دىت . وەرگىت .

٢١ - البِلْوُرَة : جۆرە بەردىكى سېپى يەو دەدرەوشىتەوە ، بە بلوور ئاوه دەبرىت و ، لە بەر نىقد سېپتى بىرسىك دەداتەوە ، بپوانە ((شرح شافية ابن حاجب)) ، الجزء الأول ، ص ٢٢ ، وەرگىت .

دەردەکەویت ، ئەگەر بەردیکمان کیشا بە ئاسنیکدا ئاگىرى لى دەردەکەویت ، ھەموۋەم ئاگىرەش لە ئەنجامى تىكەلبۇونەوە دروست بۇو ، ئەمەش دىسان ئەوانە پۈچ دەگاتەوە كە لە بەشى يەكمدا جىتگىرتان كرد .

بەلام كەسانى دىكەي نكولىكار گۇوتۇويانە : ئىمە نكولى ئاكەين كە ليڭخاشاندى بەھىز دروستكارى ئاگىرى بىت ، وەكۆ ئەوهى بەردىك بە سەر ئاسنیکدا بكتىشى ، يا ھېزى گەرمىرىنى هەتاو دروستكارى ئاگىرى بىت ، وەكۆ بلۇور ، بەلام زۇر بەدورى دادەنتىن ئەوه لە لەشى ئاژەل و پۇوهكدا پۇوبىدات ، چونكە لەشى ئاژەل و پۇوهك ئەو ليڭخاشاندى بەھىزەي تىدا نى بە كە بىتت بە ھۆى دروستبۇونى ئاگىر ، وە ئەندازە پۇون و ساف و پاك و بىيگەردىيەشى نى يە بىكەت بە ئاستى پۇون و ساف بلۇور ، بەشى دەرەوەشيان تىشكى خۆرى بەردەکەویت ، بەلام بەھىج شىۋەيەك ئاگىر دروست ناكات ، ئىتەر ئەو تىشكەي دەگاتە بەشى ناوهوە چقۇن ئاگىر دروست بىكەت ؟

پۇوي دووەم : لە بنچىنەي مەسەلەكەدا : پىشىكان كۆپان كە شەرابى كۆنە بە سروشت لەو پەپى گەرمىدابىيە ، مەحالىشە ئەو گەرمىيە بەھۆى بەشە ئاگىرینە كانەوە بىت ، چونكە بەلاي مەرقۇقىوە ماقول ئى يە ئەو بەشە ئاگىرینانە مەرچەند كەم بن لە بەشە ئاوىيە كاندا بىتتەوە ماۋەيەكى درىئۇ ، نەشكۈزۈتەوە كە چى ئىمە تەماشا دەكەين ئاگىرتكى گەورە بە ئاوىيەكى كەم دەكۈزۈتەوە .

پۇوي سىيىم : ئەگەر لە ئاژەل و پۇوهكدا بەشىكى ئاگىرى ھەبوايە بە كەدارىيى ، ئەوا بەشە ئاوىيەكە دەيىيەزاندو بە سەريدا زال دەببۇو ، بەشە ئاگىرەكەش دادەمركاو دەكۈزۈيەوە ، چونكە زال بۇونى ھەندى مادده و توخم بە سەر ھەندىكى تردا ھۆكاريتكى گىرگە بۆ گۆپىنى سروشتى ماددهى بەزىنراو بۆ سروشتى ماددهى بەزىنەر ، بۆيە ئەو بەشە ئاگىرە زۇركەمە دەكۈپا بۆ سروشتى مادده ئاوىيە بەزىنەرەكە كە دىرى ئاگە .

پووی چواره م : خوای تعالی له قورئانه پیروزه که یداوله چهندین نایتدا باسی خولقاندنی مرؤف دهکات ، له هندی نایه تدا پیی پاگه یاندوین که له ئاو خولقاندیوه‌تی ، له هندیکی تریشدا له خاک ، له هندیکی تریشدا له تیکه‌لله‌یه‌کی هردوکیان که قوره ، له هندیکی تریشدا له قورپیکی ووشکه‌وهبوبی وهکو سواله‌ت ، کاتی بەرتیشکی هەتاو با دهکه‌ویت ، که چی تنهها له نایه تیکیشدا پیی پانه‌گه یاندوین له ئاگر دروستی کردبیت ، بەلگو نهوهی به خاسیه‌تی نیبلیس داناوه .

ثبت فی صحيح مسلم : عن النبي ﷺ قال : ((خَلَقَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ ، وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجِ مِنْ نَارٍ ، وَخَلَقَ آدَمَ مِمَا وُصِّفَ لَكُمْ))^(۲۲)

واته : پیغمبری خوا ﷺ فه رمومویه‌تی : ((په ریه کان له نورو پوناکی خولقینران ، جنۆکه‌ش له بلیسه‌ی ئاگریکی بى دووکەل خولقینران ، ئاده‌میش خولقینراوه له وهی بۆتان وەسفکراوه)) .

ئامه‌ش نقد بە بۇنى ئاشکه‌رای دهکات که خولقینراوه له مادده‌یه‌ی خوای تعالی وەسفی دهکات له قورئانه که یداوهیچی تر ، بەلام وەسفی بۆ نهکردوین له ئاگر دروستی کردبیت ، یا له مادده‌که یدا شتیک له ئاگر هەبیت .

پووی پینجه م : ئوپه‌پی بەلگه کانیان که بەکاریده‌هیین ئه‌گه رمیه‌ی لهشی گیانه وەرانه که دهییین ، ئامه‌ش له خودی خویدا بەلگه‌ی بۇنى بەشە ئاگریه کانه ، بەلام ئامه بەلگه نى يه ، چونکه هۆی گرمی له ئاگر کشتیتره ، بۆیه جار بە جار هۆی گرمی ئاگرە ، جار بە جاریش جولانه وەیه ، جار بە جاریش تیشكدانه وەیه ، جار بە جاریش گرمبۇنى هەوایه ،

22 – صحيح : أخرجه أحمـد (۶ / ۱۵۳ ، ۱۶۸) ، وعبد بن حميد (۱۴۷۹) ، ومسلم (۸ / ۲۲۶) ، كلهم من طرق عبد الرزاق قال : أخبرنا معمر عن الزهرى عن عروة عن عائشة فذكره مرفوعاً .

جار به جاریش نزیکبۇونەوەیه لە ئاگر ، كە دىسان ھۆکارەكەی ھەوايە كە گەرمىيەكە ھەلذەگىرىت ، وە چەندىن ھۆکارى دىكەش ، بۆيە مەرج نى يە گەرمى تەنها لە ئاگرەوە بىت .

ماوه لانى ئاگر دەلىن : زانراوە نەگەر خاك و ئا تو تىكەل بۇن پىيوىستيان بە گەرمىيەكە بۇ نەوەي ھەردوکيان پىڭگەيەنتىت و بە باشى تىكەليان بکات ، بە پىچەوانەشەوە ھەريەك لەو مادانە بە باشى تىكەل بەويىر نابىت و ، لە گەلېشىدا يەك ئاگرىت ، ھەروەھا نەگەر تۈۋمان فېرىدالىيە نىئۇ قورەوە بە جۆرىك نە ھەواو نە تىشكى ھەتاویشى نەگاتى ، بۆگەن دەبىت ، بۆيە لەوە بەدەر نابىت ، كە ئايا لە تىكەلأوھەكەدا تەنېكى پىڭگەيەنەری باش دروست دەبىت بە سروشت يَا نە ؟ نەگەر دروست بۇو ، ئەوا بەشە ئاگرىيەكە يە ، نەگەر دروستىش نەبۇو ، نەوا تىكەلأو بە سروشتى خۆى گەرمكارنى يە ، بەلكو نەگەر گەرمىش بىت گەرمبۇونەكە كاتى يە ، بۆيە ئەگەر گەرمبۇونە كاتىيەكە نەما ، شتەكە گەرم نى يە ، نە بە سروشتى خۆى و ، نە بە چۈننەتىشى ، بەلكو سارد دەبىت بە پەھايى ، بەلام ھەندىك لە خواردەمەنى و دەرمان بە سروشت گەرمن ، چونكە گەوهەریكى ئاگرىيى تىدىا يە .

بۆيە ئەگەر لە جەستەدا بەشىكى گەرمكار نەبىت نەو جەستەيە لەپەرى ساردىدا دەبىت ، چونكە ئەگەر سروشت ساردى پىيوىست بکات ، ھىچ يارەمەتىدەرۇ پىڭگەتكىشى نەبىت ، پىيوىستە ئەو ساردىيە بگا بە لوتىكە ، ئەگەر واش بۇو چىتەر ھەست بە ساردى ناكات ، چونكە ئەو ساردىيە پىئى دەگات ئەگەر لە لوتىكەدا بۇو يەكسانى ساردىيە زۆرەكەي خۆى دەبىت ، شتىش بە ھاوشىوهى خۆى كارتىكراو نابىت و ھىچ كاردانەوەيەكى بەرامبەر نابىت ، ئەگەر بەو شىوهش بۇو ئەوا ھەستى پى ناكات ، ئەگەر ھەستىشى پى ئەكەت ئەوا ھىچ ئازارىكى بە ھۆيەوە تۇوش نابىت ، دىسان ئەگەر ساردىيەكەش لە ساردى لەشى كەمتر بۇو ئەوا ھىچ كاردانەوەيەكى بەرامبەر نابىت ، لىرەدا دەگەينە ئەوا ئەنجامەي كە ئەگەر لە لەشدا بە سروشت بەشىكى گەرمكار نەبىت ئەوا ھىچ ھەست و كاردانەوەيەكى بەرامبەر بە ساردى نابىت و ، بەو ھۆيەشەوە ھىچ ئازارىكى پى ناگات . گۇوتىيان : لە پاستىدا بەلگەكانى ئىيە

کوفتاری نه و کسانه پوچ ده کات و که ده لین : به شه ئاگرینه کان له سه رباری خۆی و سروشته ئاگریه کهی له م تیکه لاؤانه دا ده مینیتیه و ، به لام نیمه نه و نالین ، به لکو ده لین : شیوه جۆریه کهی (صورتها النوعیة) له کاتی تیکه لبوندا خراب ده بیت و نامینیت .

که سانی تریش ده لین : بۆ شیاو نه بیت بگووتیت : زهی و ئاو هوا نه گه ر تیکه ل بن نه وا نه و گرمیهی پییاندە گهی نیت و تیکه لاؤیان ده کات گرمی تیشکی خۆرو هه ساره کانی ترین ، پاشان تیکه لاؤه که له کاتی ته او پیگه شتنیدا ئاماذهی قبولیوونی شیوه پیکھینانه که ده بیت به هۆی گرمیه و پووه ک بیت یا گیانه و هر بیت یا کانزا بیت ، پاشان هیچ پیگریکیش نی یه به رامبەر بەوهی که نه و تین و گرمیهی له تیکه لاؤه کاندا به دیده کریت به هۆی خاسیت و هیزیکه و بیت که خوای تعالی به دیده هینیت له کاتی نه و تیکه لاؤیونه دا نه ک به هۆی به شه ئاگرینه کانه و بە کرداری ، نیوه ش چیتر توانای پوچکردن و هی نه م نیحتماله تان نابیت ، چونکه کۆمەلیک له پزیشکه بە پیزە کان دانیان بە مەدا ناوه .

به لام سه بارهت بە باس و خواسی هستکردنی لەش بە سه ردی ، ده لین : نه مه بە لکه یه که له له شدا تین و گرمی ههیه ، هیچ کاسیش نی یه نکولی لەم بکات ، به لام بە لکه چیه بۆ سنورداریوونی گرمکردن بە ئاگر بە تەنها ؟ چونکه نه گه رچی هاموو ئاگریک گرمکاره ، به لام مەسەله که ئاوه ما نی بە بە گشتی ، بە لکو پیچ وانه کهی راسته : هەندی گرمکار ئاگرە .

به لام سه بارهت بە و گوفتاره تان که ده لین شیوه جۆری ئاگرە که خراب ده بیت و نامینیت ، زۆریک له پزیشکان کۆپان لە سەر نه و هی شیوه جۆریه کهی ده مینیتیه و ، لە لایه کی تریشه و که ده لین شیوه جۆریه کهی خراب ده بیت و نامینیت گوفتاریکی پوچ و

چاکترین پژیشکاران لە کتیبه‌کەیدا بە ناوی ((الشفاء))^(۳۳) دانی پیتدا ناوەو، سەلماندویه‌تى
کە هەموو پایەکان لە سەر سروشتى خۆیان دەمیئننەوە لە تىکەنلاؤەکاندا . وباالله التوفيق.

بەشیک : سەبارەت بە ریازى پیغەمبەرى خوا

لە چارەسەرگردنى نەخوشیدا

پیغەمبەر خوا چارەسەری نەخوشەکانی بە سى جۇردەكىد :

يەكم : بە دەرمانە سروشتىيەکان .

دۇوەم : بە دەرمانە خواوەندىيەکان .

سى يەم : بە تىکەلەيەك لە هەردووكىيان .

ئىمەش باسى ئە سى جۇردە لە پېتومايەکانى پیغەمبەرى خوا لە كەين ، بۆيە بە باسکرينى دەرمانە سروشتىيەکان دەست پى دەكەين ، كە وەسفى دەكردو بە كارىدەھىتىنا بۆ نەخوشەکان ، پاشان باسى دەرمانە خواوەندىيەکان دەكەين و ، پاشانىش باسى تىکەلەكە دەكەين .

ئەمەش بە ئامازەدان ئامازەي بۆ دەكەين ، چونكە پیغەمبەرى خوا لە پاستىدا وەکو پېتومايكارىڭ و ، باڭگەوازكارىڭ بۆ خواو ، ناسىيارىڭ بۆ خوا نىزىدراوە ، بۆ ئەوهى ئەو كارانەي كە جىنگىرى پەزامەندبۇونى خواي تعااليە بە ئۇمەتەكەي پاڭگەيەنیت و فەرمانىيان پى بکات و ، ئەوكىدەوانەش كە خواي تعاali پقى لى دەبىتەوە پۇون بکاتەوە قەدەغەيان لى بکات ، هەوالى پیغەمبەران و فرستادەكان و بارودقۇخ و پەفتاريان لە كەل ئۇمەتەكانى خۆياندا پېتىان

۲۲ - نو پىياوه ناوی (ابن سينا أبوعلي حسین)ى كوبى (عبدالله)يەو ناونزاوه بە (الشیخ الرئیس) ، يەكتىكە لە فەيلەسۋفانى دەدرىتىنە پال نىسلام ، سالى (۴۲۸) كۆچى مردووە ، بۆ زىاتر شارەزابۇن بېۋانە كەتىيى (كشف الغلدون) (۱ / ۳۶) .

پاگه‌یه‌نیت ، هه‌والی خولقاندنی جیهان و ، سهره‌تای دهستیپیکردن و گه‌پانه‌وهو (المبدأ و المعاد) چونیه‌تی به‌دبختی و کامه‌رانی نه‌فس و هۆیه‌کانیان بۆ پوون بکاته‌وه .

به‌لام پزیشکیتی جهسته : وەکو بەشیک بۆ تەواوکردنی شەریعەتەکەی هاتووهو ، مەبەستداریشه بۆ جەماوەری خەلک ، بە جۆریک لە کاتى پیویست بۇوندا بە کاردەھەنریت ، به‌لام نەگەر لە کاتى تەندروستیدا توانرا دەستى لىيەلگىریت ، ئەوا ھيمەت و ھېز ئاراستەی چارەسازى دل و گیان و ، پاراستنى تەندروستيان و ، لابىدىنى نەخۆشىيەکانیان دەكىرت ، ھەروەها پاراستنى بەرامبەر بە ھۆکارەکانى خراپپونى مەبەستە بە پلەي يەکەم ، چاکىردنى جهستە بەبى چاکىردنى دل بى سوودە ، خراپپونى جهستەش لە گەل چاکىردنى دلدا زیانى نقد كەمهو ، زیانتىكى لاجووه بەدوايدا سوودو قازانجى بەردەۋامى تەواو دىت . وياللە التوفيق.

بەشی یەکەم

چارمه سەرگردن بە دەرمانە سروش تیه کان

بەشیک : سەبارەت بە پیغەمبەرى خوا ﷺ
لە چارمه سەرگردنی (تا) دا :

ثابت في الصحيحين : عن نافع ، عن ابن عمر ، أن النبي ﷺ قال : ((إِنَّمَا الْحُمَّى — أَوْ شِدَّةَ الْحُمَّى — مِنْ فَيْحٍ جَهَنَّمَ ، فَأَبْرِدُوهَا بِالْمَاءِ))^(٢٤)

واته : پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرموده تى : ((لە پاستیدا(تا) _ یا توندى (تا) _ لە كلپ و
كلى دۆزەخەوە يە ، بە ئاو ساردى بىكەنەوە)) .

ئەم فەرمودە بەلای تقدیک لە پىزىشکە نەفامەكانەوە ئالقۇز بۇو (أشكل) ، وايان بە
خەيالدا هات كە دىڭارەو پىك ناكەۋىت لە كەل دەرمانى (تا) و چارمه سەرەكەيدا ، ئىيمەش بە
بارمەتى خواى پەردوەردىگار مەبەست و فيقەمى فەرمودەكە پۇون دەكەينەوە ، دەلىتىن :

فەرمایىشەكانى پیغەمبەرى خوا ﷺ جۆرە : گىشتى بۇ ھەموو دانشتوانى سەر زەمین و
، تايىەت بە ھەندىيەكىانەوە .

٢٤ – صحيح : أخرجه مالك في موطنه (ص ٥٨٧) ، وأحمد (٢ / ٢١) ، والبخاري (٤ / ٧) (١٤٧ / ١٦٧) ، ومسلم (٧ / ٢٣) ، وابن ماجة (٢٤٧٢) ، كلهم من طريق نافع عن ابن عمر به .

نمونه‌ی کم : وَكُوْفَرُ مَا يَشْتَهِي كَانَ يَهْتَى بِهِ گشتی .

نمونه‌ی دووم : وَكُوْفَرُ مَا يَشْتَهِي : ((لَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ بِغَائِطٍ وَلَا بَولَ ، وَلَا تَسْتَدِبِرُوهَا ،
وَلَكُنْ شَرْقُوا ، أَوْ غَرْبُوا))^(۲۰)

واته : ((بَوْ مِيزو پیسی کردن نه پووه قبیله بکن و ، نه پشتشی تیبکن ، به لکو پووه
بکنه پۆژمه‌لات ، یا پۆزئاوا)) . لیزهدا نه فرمایشته‌ی پیغەمبەرى خوا للّٰه نه بۆ خەلکى
پۆژمه‌لات و پۆژئاوا یه و نه بۆ خەلکى عیراقیشە ، به لکو بۆ خەلکى مەدینە و شوینانى ترى
ھەمان ئاراسته‌شە وەکو وەلاتى شام و شوینانى تر . ھەروهە فرمایشته‌ی پیغەمبەرى خوا
للّٰه : ((مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قَبْلَةً))^(۲۱) واته : ((نیوان پۆژمه‌لات و پۆزئاوا قبیله‌یه)) .

ئەگەر ئوه زانرا ، ئىنجا بۆمان پوون دەبىتەوە كە گوفتارەكانى پیغەمبەرى خوا للّٰه
فرمودەكەى سەرەوەدا تاييەتە بە خەلکى (الحِجَاز) و ، ئەو شوینانى ھەمان بارودخيان
ھېيە ، چونكە تىرىيە ئەو (تا) يانى توشیان دەبۇولە جۆرى (تا) ئى پۆزانەيى كاتى بۇ
بە هۆى هيئى گەرمى ھەتاوهەوە ، ئەمەش ئاوى ساردى بۆ به لکە چ بە خواردنەوە بىت يا
بە خۆشتن ، چونكە (تا) گەرمىيەكى نامۆيە لە دل بەردەبى و ، لە گەل روح و خوينداو بە
پىكاي خويىبەرەكاندا بە ھەمو جەستەدا بىلاد دەبىتەوە ، تىايادا بە گۈگىتن گەدەگىت بە^{۲۲}
جۆرىك زيان بە كرده وە سروشىيەكان جەستە دەگەيەنىت .

۲۵ – صحيح : أخرجه الحميدي (۳۷۸) ، وأحمد (۴۱۶ – ۴۲۱) والدارمي (۶۷۱) ، والبخاري (۱ / ۴۸ ، ۱۰۹) ، ومسلم (۱ / ۱۵۴) ، وأبيداود (۹) ، وابن ماجة (۳۱۸) ، والترمذى (۸) ، والتسمانى (۱ / ۲۲ ، ۲۲) ، وابن خزيمة (۵۷) كلهم من طريق الزهرى عن عطاء بن يزيد عن أبي أيوب الأنصارى فذكره
مرفوعاً .

۲۶ – صحيح : أخرجه ابن ماجة (۱۰۱۱) ، والترمذى (۳۴۲) كلاما عن أبي معاشر عن محمد بن عمرو عن
أبي سلمة عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . وأخرجه الترمذى (۳۴۴) من طريق عثمان بن محمد الأنصاري عن
سعید المقبرى عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

هۆیەکانی (تا) کە دەگریت بە دوو جۆرهوو :

کاتی : هۆکاری دروستبۇونى دەگەپیتەوە بۇ ئاوسان ، يا جولانەوە ، يا بە هۆی لیدانى گرمى هەتاوهوو ، يا بە هۆی جەو گەرمىيەكى لە پادەبەدەرەوە بەو ھاوشىۋانە .

نه خوشى : نەمەش سى جۆرە ، سەرەتا لە ماددەيەكى يەكەمەوە (مادة أولى) دەست پى دەکات و ، پاشان ھاموو جەستە گەرم دەبىت . بۆيە نەگەر سەرەتاي پەيوەندى بە روحەوە ھەبىت نەوا بە پۇزەتا ناو دەبرىت ، چونكە بەزىرى لە ماوەي پۇزىكدا نامىننېت و ، نەپەپى درېژبۇونەشى سى پۇزە ، نەگەر سەرەتاي پەيوەندىشى بە خەلتەكانى جەستەوە بىت نەوا بە بىزگەنەتا (عفنييە) ناودەبرىت ، نەوانەش چوار جۆرن : (زەردواي ، پەشكىلى ، بەلغەمى خويىنى ، نەگەر سەرەتاي پەيوەندىشى بە نەندامە پەقە بىنەپەتىيەكانەوە بىت (الأعضاء الصلبة الأصلية) ، نەوا بە سووكەتا (حُمْى دِق) ناودەبرىت ، نەم جۈزانەش چەندىن چەشىنى تىرلە خۆ دەگریت .

پىدەچى جەستە سوودىيەكى نەوتقۇلە (تا) وەرگریت كە لە دەرمان وەرى ناگریت ، زقد جارىش پۇزەتا بۆگەنەتا هۆکارىتكى سەرەكى دەبن بۇ پىيگەياندىن چەندىن ماددەي چېر كە بېبى بۇونى نەوانە پىنەدەگەشت ، هۆکارىتكى كارىگەريش دەبن بۇ كەندەوەي چەندەن كۈنلەلى داخراو (السُّدُد) كە نەو دەرمانانە تايىەتن بە كەندەوەوە نەياندەتowanى بىتكەنەوە .

(تا) زۇرىك لە نەخوشىيەكان چارەسەر دەکات :

بەلام چاوهەوکىدىنى نوى و كىن (الرَّمْدُ الْحَدِيثُ وَالْمُتَقَادِمُ) ، (تا) هۆکارىتكى كارىگە بۇ چاكبۇونەوەي زۇرىكەي جۆركانى بە شىۋىيەكى سەرسوپەمەنلى خىرا ، بەسوودىشە بۇ نەخوشىيەكانى ئىفليجى و ، دەم خواربۇون و ، گۈزبۇونى تەرخواردىن و ، چەندىن نەخوشى تىر كە هۆکارى دروستبۇونى دەگەپیتەوە بۇ زىدە ماددەي چېر .

پژیشکانیک نه و گوقتارهی دانهر دفسه‌لیتن :

هەندى لە پژیشکە بەپێزەکان پیشان پاگەیاندەم و گووتیان : دلخوش دەبین کاتی زۆریک لە نەخۆشەکان (تا) ای لیدیت ، وەکو چۆن بە چاکبۇونەوەی نەخۆشەکە دلخوش دەبین ، چونکە (تا) سودیتکی زیاتری پی دەگەیەنیت بە بەراوردى خوارىنەوەی دەرمان ، چونکە (تا) کە زۆریک لە خەلتەو و مادده بۆگەنە زیان بەخشەکانی جەستە پیشەگەیەنیت و بەوەش ئامادەی دەرچوون دەبیت ، پاشان نەگەر پیکەوتى دەرمانەکان بۇو نەوا دەردەچیت و ، بەوەش چاکبۇونەوە بیوودەدات .

نەگەرنامە زانرا ، نینجا دەگەینە نەو نەنjamامەی کە دەشى مەبەستى فەرمودەکە بەشەکانی (تا) ای کاتی بیت ، چونکە بە خۆمەلگىشان لە ئاوى ساردىو ، خوارىنەوەی ئاوى ساردى سەھۇلاؤ نەو (تا) يە لە شوينەکانی جەستە لادەچیت و ، چىتىر نەخوش پیویستى بە چارەسەرى دېكە نابىت ، چونکە نەو (تا) يە تەنها چۆنیەتىيەکى كەرمابە پوھەوە پەيوەندە ، تەنها گەياندىنى چۆنیەتىيەکى ساردى بەسە بۆ لادانىي ، بەوەش گپى (تا) کە دادەمرىكتەوە بەبى نەوهە و پاپىویست بکات مادەيەك بکرىتە دەرەوە ، يَا چاوهپىكىدىنى پىتىگەياندىنى مادەيەك بۆ نەوهە دەرىچیت .

ھەروەھا دەشى مەبەستى فەرمودەکە سەرپای جۆرەکانی (تا) بیت ، چاکتىينى پژیشکان (جالينوس)^(۲۷) دانى بەوەدا ناوه کە : ئاوى سارد بۆ (تا) بەسۇودە ، لە بەشى دەيەمى كتىيەكەيدا (حيلة البرء) دەلىت : نەگەر پىاۋىتىكى لاوى ، چاک گوشىتى ، تەندروست لە کاتى قەرچەى گەرماداو ، لە کاتى (تا) زۆرداو ، هېچ ئاوسانىك لە ھەناویدا نەبىت ، لە ئاوى ساردا خۆى شت ، يَا مەلەتىدا كرد ، بەدىنیابى سودى لىدەبىنیت . دەلىت : ئىمەش فەرمان بەو دەكەین بەبى وەستان .

(الرازی^(۲۸)) لە کتیبه گەرەکەیدا دەلیت : ئەگەر ھىز بەھىزىوو ، (تا) ش نۇد توند بۇو ، پېڭەياندن ئاشكەربۇو ، ھىچ ئاوسانىك لە ھەناودا نەبۇو ، ھىچ ھەناودىپان يَا گەدەولىيەكىش (فتق) نەبىت ، ئەوا خوارىنەوهى ئاوى سارد بەسۈودە ، ئەگەر نەخۆش تەندروست بۇو ، قارچەى گەرماش بۇو ، لە سەر بەكارەتىنانى ئاوى ساردىش پاھاتبۇو بۇق نەنامەكانى دەرەوهى لەشى ، با ئىزىنى بىرىت .

فەرمایىشتى پېغەمبەرى خوا حَمْيٌ مَنْ فَيْعُ جَهَنَّمْ : ((الْحُمَّى مَنْ فَيْعُ جَهَنَّمْ)) واتە (تا) لە گپو بلیسەى نۇزەخ و ، بڵاو بۇونەوهىتى ، ھاوتاشى فەرمایىشتىتى : ((شَدَّةُ الْحَرُّ مِنْ فَيْعُ جَهَنَّمْ)) واتە : نۇر گەرمى لە گپو بلیسەى نۇزەخ وەيە ، ئەمەش بە دۇو بۇو لېكىدەدرىتەوه :

يەكەميان : ئەوه نموونە توپىزلىكە لە دۆزەخ داتاشراوه ، بۇق ئەوهى بەلاي بەندەكانى خلاوه بەلكەيمىت لە سەر ناپەتىيەكانى ئاگرو ، پەندىشىلىي وەريگىن ، پاشان خوايى تىعالي فەرمانى داوه لە جەستەى مرۆفدا دەركەويت بە چەند ھۆکارىك پىيوىستى دەكتات وەكى بەرنى پەلىي گەرمماو مىتر ، ھەروەك چىن خۆشى و شادى ئارەزۇولە نىعمەتكانى بەھەشتىو ، خوايى تىعالي لەم دونىايىدا بەدەرى خستۇوه ، وەكى پەندو ئامۆڭگارىك و ، بەلكەيمىكىش بىت بەلاي بەندەكانى خلاوه بۇق خۆشىيەكانى بەھەشت ، خوايى تىعالي فەرمانى دەركەوتى ئەمەشى داوه لە نىوان بەندەكانىدا بە چەند ھۆکارىك پىيوىستى دەكتات .

دۇوەم : پىددەچى مەبەست چواندن بىت ، بۇيە توندى (تا) ئى بە گپو بلیسەى دۆزەخ چواندووه ، وە توندى گەرمىشى پى چواندووه ، بۇق ئاگاداركىرنەوهى نەفسى بەندەكان

۲۸ - مامۆستاۋ فەيلەسوف (أبوبكر محمد) ئى كوبى (زکريا الرانى) يە ، پىشىكەو ، خاون چەندىن دانراوه ، يەكىت بۇوه لە ھەرە زىزەكەكانى زەمنەنى خۆى ، كتىبى (الحاوى) بە سى بەرگ لە بوارى پىشىكىداو ، كتىبى (الأعصاب) و چەندىن كتىبى تىريشى دانراوه ، سالى (۲۱۱) ئى كىچى لە شارى (بغداد) مەردووه . بپوانە : سير أعلام النبلاء (۴ / ۳۵۴) . (وكشف الظنون) (۲ / ۱۲۱۵) .

سه باره ت به توندی سزای ناگر ، وه توندی نم گرمیه ش له گپو بلیسه‌ی دزه خ ده چیت ،
که نه و هینده گرمیه یه که سیک به ریده که ویت نه گر نزیکی بیته وه .

فه رمایشتنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: ((فَأَبْرُدُوهَا)) ، به دوو پوو (ریوایة) کراوه :

یه کم : له : (أَبْرَدَ الشَّيْءَ) وه ورگیراوه واته : باره که‌ی گپی بو ساردي ، به
هاوشیوه‌ی (أَسْخَنَهُ) واته : باره که‌ی گپی بو گرمی .

دووه م : لم پسته‌یوه ورگیراوه (بَرَدَ الشَّيْءَ بِبَرْدٍ) واته : شته که‌ی سارد کردو
ساردي ده کا ، نمهش زمانیکی پاراوترو به کاره‌تزاوتره ، لم باره‌شهوه شاعیریک ده لیت :

أَقْبَلَتْ نَحْوَ سِقَاءِ الْقَوْمِ أَبْرَدَ	إِذَا وَجَدْتُ لَهِبِيبَ الْحُبُّ فِي كَبِي
فَمَنْ لِنَارِهِ عَلَى الْأَحْشَاءِ تَنَقَّدُ	هَبْنِي بَرَدْتُ بِبَرْدِ الْمَاءِ ظَاهِرَهُ

واته :

نه گر له جه‌رگمدا هستم به گپی خوش‌ویستی کرد
دیم بهره‌و لای بیره ناوی قه‌ومه‌که و خوم فینک ده کمه‌وه
با به ساردي ناوه که پووکه‌شی فینک بکه‌مه‌وه
به‌لام نه و ناگره‌ی له هنامدا گپی گرتوه که بکورتینیت‌وه

فه رمایشتنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: ((بِالْمَاءِ)) به دوو پوو لیکدر اووه توه :

یه که میان : مه بهستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هموو ناویکه ، نمهش پاستره .

دووه م : مه بهستی ناوی زهمه م بوو ، لای‌نگرانی نم بچونه نه و فرموده‌یه ده کهن به
به‌لکه که پیشه‌وا (البخاری) له (صحیح) هکه‌یدالله (ابی جمیره نصر) کوپی (عمران

الضُّبْعِيُّ کوه ده گیپریتەوە دەلتىت : ((كُنْتُ أَجَالِسُ ابْنَ عَبَاسٍ بِمَكَّةَ ، فَأَخْتَنَنِي الْحُمَّى فَقَالَ أَبْرِدُهَا عَنْكَ بِمَاءِ زَمْزَمَ ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِنَّ الْحُمَّى مِنْ فَقْيَ جَهَنَّمَ ، فَأَبْرِدُهَا بِالْمَاءِ ، أَوْ قَالَ : بِمَاءِ زَمْزَمَ))^(۲۹)

واته : (أبي جَمْرَةَ نَصْرٍ) کوبى (عمران الضُّبْعِيُّ) ده گیپریتەوە دەلتىت : ((لَه مَكَّهَ لَه خَرْمَهَتى (ابن عباس) دا داده نىشتم ، نَهْوَبَبُو (تا) دايگىتم و نَهْوَيِش فَهَرْمُوی : بَه نَاوَى زَهْمَزَهَم نَيِش و گَرْمَى سَارَد لَابَرَه ، چونَكَه پَيْغَمْبَرِى خَوَافِلَه فَهَرْمُوی : (تا) لَه گَرْبَوْ بَلْتَسَهِى دَقْزَهَخَوْهِيَه ، بَه نَاوَى نَيِش و گَرْمَى سَارَد بَكَهْنَوَه ، يَا فَهَرْمُوی : بَه نَاوَى زَهْمَزَهَم) . نَهْوَكَه سَهِى فَهَرْمُوودَه کَه ده گیپریتەوە گُومَانِي هَبَبُو ، نَهْكِيَنَا نَهْكَرِيَه كَلَائِي بَكْرَدَاهِيَه تَهَوَه کَه بَه نَاوَى زَهْمَزَهَم ، نَهْوَا فَهَرْمَانِتَك دَهْبَبُو بَقْ خَهَلَكِي مَكَّهَ لَه كَاتِي (تا) دَهْنَهْ وَنَاوَهْ بَه كَارِيَتَنْ ، چونَكَه لَاي نَهْوانِ زَقْرَهَو بَه نَاسَانِي دَهَسَت دَهْكَهْوَيِت ، بَقْ شَوَيْنَانِي دِيَكَهِي جَكَهْ لَهْوَانِيَش بَه وَنَاوَهِي دَهَسَت دَهْكَهْوَيِت .

پاشان نَهْوَكَه سَانَهَش کَه دَهْلَيْن مَهْبَهْسَتِي پَيْغَمْبَرِى خَوَافِلَه مَهْمُوْ نَاوَيِك بَبُو جِياوازِيان تَيِّكَهَوت سَهْبارَهَت بَه وَهِيَ نَايَا نَاوَهَکَه بَكْرِيَت بَه خَيْرَوْ صَهَدَهَقَه ، يَا بَه كَارِيَهِيَنِرِيَت ؟ بَه دَوَوْ بَقْچَوْنَ . بَقْچَوْنِي پَاسَت : نَاوَهَکَه بَه كَارِيَهِيَنِرِيَت ، واش گَوْمَان دَهْبَهْ نَهْوَشَتَهِي هَانِي نَهْوَكَه سَانَهَى دَاوَه بَلْتَيْن : مَهْبَهْسَت نَهْوَبَبُو نَاوَهَکَه بَكْرِيَت بَه خَيْر ، نَهْوَبَبُو کَه نَالْؤَزِيه كَيَان بَقْ درُوست بَبُو سَهْبارَهَت بَه چَوْنِيَه تَى بَه كَارِيَهِيَنَانِي نَاوَى سَارَد لَه بَوارِي (تا) دَاوَ ، بَبُوی بَه كَارِيَهِيَنَانِي نَهْ زَانِيَه ، نَهْكَهْ رَجَى گَوفَتَارَه كَانِيَان بَبُویَه کَى چَاكِي هَهِيَه ، كَاتِي بَقْچَوْنِيَان وَابَوَه کَه پَادَاشَت لَه جَوْرِي كَرْدَهَوَهِيَه ، بَقْيَه وَهْكَو چَقْن سَهْلَمَتَنِداوَه کَه گَپَرِي تَيِّنَوِيَه تَى لَه سَهْرَكَسِي تَيِّنَوَه بَه نَاوَى سَارَد دَهْكَورِيَنِرِيَتَه وَهْ ، نَاوَهَاش خَواَي تَعَالَى گَپَرِي (تا) لَه سَهْرَكَسِي نَهْ خَوش دَهْكَورِيَنِرِيَتَه وَهْكَو پَادَاشَتِيَكِي

بهرامبه ر به خشينى ئاوه كه ، ئەم شته له فيقهو ئاماژە فەمۇودە كەوه وەردەگىرىت ، ئەگىنا مەبەستى سەرەكى بەكارەتتانى ئاوه كە يە .

وقد ذكر أبونعيم وغيره من حديث أنسٍ يرفعه : ((إِذَا حُمَّ أَحَدُكُمْ ، فَلْيُرْسَلْ عَلَيْهِ الْمَاءُ الْبَارِدُ ثَلَاثَ لِيَالٍ مِنَ السَّحَرِ))^(٢٠)

واته : (أنس) دەفرمیت : پىغەمبەرى خوا فەرمۇوى : ((ئەگەر كەسيكتان (تا) ئى بەردىۋوھ ، با سى شەولە كاتى شەبەقى بەرەبەياندا ئاوى ساردى بە سەردا بکىرىت)) .

وفي سنن ابن ماجة عن أبي هريرة يرفعه : ((الْحُمَى كَيْرٌ مِنْ كَيْرٍ جَهَنَّمْ فَنَحُومَا عَنْكُمْ بِالْمَاءِ الْبَارِدِ))^(٢١)

واته : (أبي هريرة) دەفرمیت : پىغەمبەرى خوا فەرمۇوى : (((تا) كۈپىلىسى مۇشەدەمەيەكە _ ئەو ئامىزە يە كە ئاستىگەر فۇرى پى دەكەت لە ئاگر _ لە مۇشەدەمەكانى دۆزەخ بۆيە بە ئاوى سارد ناپەختى و گەرمى لە سەر خۇتان لابەرن)) .

وفي المسند وغيره ، من حديث الحسن ، عن سمرة يرفعه : ((الْحُمَى قطْعَةٌ مِنَ النَّارِ ، فَأَبْرِدُوهَا عَنْكُمْ بِالْمَاءِ الْبَارِدِ ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا حُمَّ دَعَا بِقَرْيَةٍ مِنْ مَاءٍ ، فَأَفْرَغَهَا عَلَى رَأْسِهِ فَأَغْتَسَلَ)).^(٢٢)

٢٠ - صحيح : أورده الألباني في صحيح الجامع (٤٩٧) ، وانظر السلسلة الصحيحة (١٣١٠) .

٢١ - صحيح : أخرجه ابن ماجة (٣٤٧٥) من طريق قتادة عن الحسن عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٣١٨٩) ، وال الصحيحه (١٨٢٢) .

٢٢ - ليس في مسند أحمد . ورواه الطبراني في الكبير (٢ / ٢٢٧) من حديث إسماعيل بن مسلم المكي عن الحسن عن سمرة بن جندب مرفوعاً .

واته : (سُمْرَة) ده فرمیت : پیغامبری خواه فرمویه‌تی : (((تا) بهشیکه له ناگر ، بؤیه به ئاوازی سارد گپو گرمی له سەر خۆتان سارد بکەنەوە ، ده فرمی : پیغامبری خواه نەگەر (تا) ای بەرز بوايەتەوە فەرمانی دەدا كونەيەکی ئاوازی بۇ بىتنى و ، ئىنجا دەيکرد بە سەرسەرى خويىدا و خۆى پى دەشت)) .

وفي السنن : من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ قال : ذكرت الحمى عند رسول الله ﷺ فسببها رجل ، فقال رسول الله ﷺ : ((لا تسببها فإنما تنفي الذئب ، كما تنفي النار خبأ الحديث))^(۳۲)

واته : (أبي هريرة) _ پەزای خواى لىتىت _ ده فرمیت : باسى (تا) كرا له خزمەتى پیغامبری خوادا ﷺ پياوېتىكىش جوينى پىدا ، ئەوه بۇو پیغامبری خواه فرمۇى : ((جوينى پىتمەدە چونكە تاوان پاڭ دەكاتەوە ، وەكى چقۇن ناگر پىسى ئاسن پاڭ دەكاتەوە)).

لە بەرنەوەی كاتى مرۇف - (تا) ای لىدىت يەكسەر پەيرەوى خۆپارىزى دەكات لە خواردەمەنیه خراپەكان و ، هەلەستىت بە خوارىنى خۆراك و دەرمانى بەسۇود ، كە پۆلۈكى كارىگەر دەبىنتىت لە پاکىرنەوەي جەستەو ، كردنە دەرەوەي پىسيي زىادە كانى و ، پاکىرنەوەي لە مادده خراپەكانى و ، كارىكى ئەوتۇرى تىدەكتا بە ھاشىۋەي كارى ناگر كە پىسيي كانى ئاسن دەكاتە دەرەوەو ، ئاسنە پوختەكەي پاڭ دەكاتەوە ، بؤیە (تا) نزىكتىن شتىكە كە لە ناگرى موشەدەمەي ئاستىگەر دەچىت كە پوختەي ئاسنەكە پاڭ دەكاتەوە ، ئەم ئەندازەيە كە بەلاي پىزىشكانى جەستەوە زانراوە .

بەلام سەبارەت بەوهى (تا) پۆلی مەبیت لە خاونین کردىن وەھى دل لە پیسى و
کەرداده کانى ، کارىكە پزىشكانى دلان دەيزانن و ، بەو جۆرە دەيىيەن كە پىغەمبەرە كەيان
ھەوالى پىداون ، بەلام نەگەر مەرقى لە چاكبۇونەوهى تەخۆشى دل نانومىد بۇو ، نەوا نەم
چارەسەرە هېچ سوودىكى پى ناگە يەنیت .

(تا) سوود بە دل و جەستە دەگەيەنیت ، بۆيە جوین پىدانى ستم و دژايەتى دەرىپىنه .
جارىكىيان (تا) م ليھاتىبو ، كوفتارى ھەندى شاعيرم بىركەوتەوە كە جوینى پى دەدهن و
دەلىن :

تَبَأَ لِهَا مِنْ زَائِدٍ وَمُؤَدِّعٍ مَاذَا تَرِيدُ؟ فَقَلَتْ : أَنْ لَا تَرْجِعِي	زارتُ مُكَفَّرَةَ الْذُنُوبِ وَوَدَعَتْ قالتْ وَقَدْ عَرَمَتْ عَلَى تَرْحَالَهَا
--	---

واتە :

لەناوچىت چ سەردانىكاروچ مالئاوىكارىكە چىت دەۋى ؟ گووتىم : چىتر نەگەپىتەرە	سەردانى كەردىن لابەرى تاوان و مالئاوايى كەر كاتى سوورىبو لە سەرپۇشتىن گووتى
--	--

گووتىم _ (ابن القيم) _ تۆ لەناوچىت چونكە جوین بە شتىك دەدەي پىغەمبەرى خوا
جوين پىدانى قەدەغە كەردىووه . بەلام نەگەر نەو شاعيرە بىكىتبا :

أَمْلَأْ بِهَا مِنْ زَائِدٍ وَمُؤَدِّعٍ مَاذَا تَرِيدُ؟ فَقَلَتْ : أَنْ لَا تُقْلِعِي	زارتُ مُكَفَّرَةَ الْذُنُوبِ لِصَبَّهَا قالتْ وَقَدْ عَرَمَتْ عَلَى تَرْحَالِهَا
--	---

واتە :

ياخوا بە خىربىت چ سەردانىكاروچ مالئاوىكارىكە چىت دەۋى ؟ گووتىم : مەركىز لانە چىت و نەشىتەرە	سەردانى كەردىن لابەرى تاوان بە دارزان كاتى سوورىبو لە سەرپۇشتىن گووتى
--	--

شایسته تر ده بیو بؤی ، ((تا) کەش له سەری لاده چو و دەنیشتەوە ، نئۆه بیو بە خیرا له سەری منیش نیشتەوە . له فەرمودەیە کە ((صحيح)ی و ((ضعیف)یم بۆ دەنەکە و تووه باسکراوه کە : ((حُمَى يَوْمَ كَفَارَةُ سَنَةً))^(٤) واتە : (((تا) ی پۇزىك لابەرى تاوانى سالىكە)) ، نەمەش بە دوو شیوه لىك دەدریتەوە :

يەکەمیان : ((تا) دەچیتە نیتو هاممو نەندام و جومگە کانى له شەوە ، کە ژمارەیان سى سەدو شەست جومگە یە ، بؤیە بە هەر جومگە یەک تاوانى پۇزىكى له سەر لادەبات .

دەووم : ((تا) کارىگەریە کى نەوتق لە سەر جەستە بە جى دەھىللىت کە بە گشتى تاوه کو سالىك لاتاچىت ، لىرەدا نەم فەرمودە یە وەکو فەرمودە کەی ترى پىغەمبەرى خوا ^{بەلکى} لىك دراوه تەوە کە دەفرمیت : ((مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ لَمْ تُقْبَلَ لَهُ صَلَاةً أَرْبَعِينَ يَوْمًا))^(٥) واتە : ((مەركەس مەی بخواتەوە چل پۇزىكى لى وەرتاگىریت)) . چونکە شوینەوارى مەی لە ناخى بەندەو ، خويىنى رو دەمارو ، نەندامە کانى له شىدا چل پۇزى دەمېنیتەوە . خواش زاناترە .

٤ - ضعیف جداً : رواه تمام في فوائدہ (۱۲۱ / ۲) ، وابن أبي الدنيا في كتاب المرض والكافارات (۱۹۵) . والحديث ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (۲۷۹۶) : ((الحُمَى حظ كل مؤمن من النار ، وحمى ليلة تکفر خطايا سنة مجرمة)) . وانظر الضعيفة (۳۰۲۲) .

٥ - صحيح : أخرجه الترمذى (۱۸۶۲) من طريق عبدالله بن عبيد بن عمیر عن أبيه عن ابن عمر فذكره مرفوعاً ، وأخرجه أحمد (۲ / ۲۵) عن عبدالله بن عبيد بن عمیر عن ابن عمر فذكره ليس فيه : عن أبيه . وأخرجه أحمد (۲ / ۱۷۶) والدارمى (۲۰۹۷) ، وابن ماجة (۲۳۷۶) ، والنمسانى (۸ / ۲۱۴ ، ۲۱۷) ، وابن خزيمة (۹۳۹) من طريق عبدالله بن الديلمى عن ابن عمرو فذكره مرفوعاً . والحديث صححه الألبانى في صحيح الجامع (۶۲ / ۲) .

(أبو هريرة) _ خواى لى رانى بىت _ فرمۇويەتى : بىلامەوه (تا) لە ھەمۇنەو نەخۆشىيانە توشىم دەبىت خۆشەۋىستە، چونكە دەچىتە نىتو ھەمۇ ئەندامىكەمەوه، ھەمۇ ئەندامىكىش خواى پەروەردگار بېشى خۆى پاداشتى دەداتنى .

وقد روى الترمذى في جامعه من حديث رافع بن خديج يرفعه : ((إذا أصابت أحدكم الحمى - وإن الحمى قطعة من النار - فليُطفئها بالماء البارد ، ويستقبل نهرًا جاريًّا ، فليستقبل جزءة الماء بعد الفجر وقبل طلوع الشمس ، وليرسل : بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ ، اشْفِ عَبْدَكَ ، وَصَدِقْ رَسُولَكَ . وَيَنْعَمِسُ فِيهِ ثَلَاثَ غَسَاتٍ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ، فَإِنْ بَرَأَ ، وَإِلَّا فَقِيْ خَمْسٍ ، فَإِنْ لَمْ يَبْرُأْ فِي خَمْسٍ ، فَسَبْعَ ، فَإِنْ لَمْ يَبْرُأْ فِي سَبْعٍ فَتَسْعَ ، فَإِنَّمَا لَا تَكَادُ تُجَاوِذُ تِسْعَةِ يَارِذِ اللَّهِ))^(٣)

واته : پىغەمبەرى خوا كەلەپەر فرمۇسى : ((ھەركات كەستىكتان (تا) ئىلەيات _ كە (تا) ش بەشىكە لە ئاگر _ با بە ئاوى سارد بىكۈزىتىتەوه، پۇو بکات لە پۇوبارىكى لەبەر پۇيشتو، دواى بەرەبەيان و پىش خۆرەلەماھان پۇو لە ئاراستە پۇشتىنى ئاوهكە بکات و، با بىلتى : بە ئاوى خوا، پەروەردگارا، بەندەكەت چاك بىكەرەوه، پىغەمبەرەكەت بە پاست دابنى و، ئىنجا سى پۇڏ بە سى جار خۆرەلەكتىشان خۆى لە ئاوهكە ھەلكىشىت، ئەوا چاك دەبىتەوه، ئەگەر چاك نەبۇوه با پىتىچ پۇڏ ئەوه دووبارە بکاتەوه، ئەگەر چاك نەبۇوه ئەوا بە حەوت، ئەگەر بە حەوت چاك نەبۇوه ئەوا بە ئىزىنى خواى تعالى لە تو تىپەپ نابىت)) .

دەلىم _ (ابن القيم) _ ئەمە لە پىۋانى ھاوين و لە وەلاتە كەرمەكاندا بە سوود دەبىت بە پىي ئەو مەرجانە كە پىشتر ئاماڙمان پىيدا، لە كاتەدا ئاوا لە ساردىرىن بارىدايە چونكە لە

٣٦ - ضعيف : أخرجه أحمد (٥ / ٢٨١) ، والترمذى (٢٠٨٤) كلاما من طريق روح بن عبادة قال : حدثنا مرتضى أبو عبد الله الشامى ، قال : حدثنا سعيد - رجل من أهل الشام - كما في رواية أحمد قال : أخبرنا ثوبان عن النبي - صلى الله عليه وسلم - ذكر الحديث . ولم أجده من طريق رافع بن خديج ولعله وهم من المصنف ، وضعف الألبانى في ضعيف الجامع (٣٧٥) ، وانظر الضعيفه (٢٣٣٩) .

تیشکی ههتاوهه به دوروه ، ههروهه لەو کاتەدا هەموو هیزەکان بۆ مرۆڤ فەراھام بوروه ، بۆ نمۇونە سوود لە نووستن و ، کېنى و ، فینکى هواکە وەردگریت و ، بەوهش بەهیزى هەموو ئەو هیزانەی بۆ گۈدەبیتەوە ، لە گەل بەهیزى دەرمانەکەش ، كە بىرىتىيە لە ئاوه ساردهكەو ، كارىگەریەكى ئەوتۇ دەخەنە سەر (تا) كاتىيەكە ، ياخىدا (تا) بچىچەرە پۇختەكە ، مەبەستم بە پۇخت ئەوهەيە كە ھېچ ئاوسانىتىكى ئەندامەكانى لهشى لەگەلدا نېبىت و ، ھېچ نىشانەيەكى خراب و ماددهەيەكى بۆكەنىش لە جەستەدا نېبىت ، لەو کاتەدا هەموو ئەو ھۆكىرانە دەبن بە ھۆى كېپۈونەوە نىشتەنەوەي (تا) كە ، بە تايىيەت ئەگەر لە يەكتىك لەو پۇۋانەدا بىت كە لە فەرمۇودەكەدا ھاتۇوه ، چونكە ئەو پۇۋانە بە زۇرى (تا) كە ئىتىدا تۇند دەبىتەوە ، بە تايىيەت لەو ھەلاتانەدا كە ئاماژەي پىتىرا ، لە بەر شلى و نەرمى خەلتەي دانىشتوانەكانيان و ، خىرا كاردانەوەي چاكىيان بەرامبەر بە دەرمانە بە سوودەكە.

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پېغەمبەرى خوا
لە چارمسەركەرنى سكچوندا :

چارمسەركەرنى بە ھەنگۈين :

في الصحيحين : من حديث أبي الم توكل ، عن أبي سعيد الخدري ، ((أَنَّ رجلاً أتى النَّبِيَّ ﷺ ، فقال : إِنَّ أخِي يشتكي بطنَه _ وفي رواية : استطلقَ بطنَه _ فقال : اسْقِه عَسَلًا ، فذهب ثم رجع ، فقال : قد سقيته ، فلم يُغْنِ عنَه شَيْئًا ، وفي لفظ : فلم يَزِدْه إِلَّا استطلاقًا ، مرتين أو ثلاثة ، كل ذلك يقولُ لَه : اسْقِه عَسَلًا . فقال لَهُ فِي الثَّالثَةِ أَو الرَّابِعَةِ : صَدَقَ اللَّهُ ، وكذَبَ بَطْنُ أخِيكَ))^(٢٧)

٢٧ - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١٩ ، ٩٢) ، وعبد بن حميد (٩٢٨) ، والبخاري (٧ / ١٥٩ ، ١٦٥) ، ومسلم (٢ / ٢٦) ، والترمذى (٢٠٨٢) ، كلهم من طريق قتادة عن أبي الم توكل عن أبي سعيد الخدري فذكر الحديث .

واته : (أبی سعید الخدّری) خوای لئی پانی بیت ده فرمیت : ((پیاویک هاته خزمەتی پیغەمبەری خوا بگەلەو ، گووتی : براکەم ھاوار له سکى دەکات لە (ریوایە) تىكىدا سکى دەچىت نەويش فەرمۇوی : ھەنگۈيىنى بىدەری ، پیاوەكەش پۆشت و پاشان كەپايەوە ، گووتی : ھەنگۈيىم پىدا ، مېچ سوودىكى بۆنەبۇو ، لە بىزەيەكدا : تەنها سکچونەكەی زىاد كرد ، دووجار ياسى جار ، لە ھەموو جارىكىشدا پیغەمبەری خوا بگەلەپىسى دەفرمۇو : ھەنگۈيىنى بىدەری . بەلام بۆسى يەم جار يابۇچوارەم جار پىئى فەرمۇو : خوا پەروەردگار راست دەفرمیت و ، سکى براکەت درۇ دەکات)) .

وفي صحيح مسلم في لفظ له : ((إنَّ أخِي عَرِبَ بْطُنَهُ))

واته : واته ھەرسکىرىنى خۆداكى خراب بۇوه و ، گەدەي نەخۆش كەوتۇوه .

سوودەكانى ھەنگۈين :

ھەنگۈين سودوو كەلگىكى يەكجار گەورەي تىدایە دەتوانىن بەمانەي خوارەوە بۇونى بىكەينەوە :

١. ھەنگۈين پاكەرەوە ئەو پىسيانى يە كە لە خوتىبەرۇ كەدەو هيترىشدا كۆپقەتەوە .
٢. ھەلۋەشىن و شىكەرەوە بۆخ و شىدارەكانە (رطوبات) بە خواردىن و چەوركىدىن .
٣. بەسوودە بۆ كەسە بە تەمنەكان و كەسانى بەلغەمدار .
٤. بە سوودە بۆ ئەو كەسانەي مىزاجيان شىدارو سارىدە .
٥. ھەنگۈين ئىيەرە نەرمكارە بۆ سرۇشتى مرۇق .
٦. ھىزى ئەو دايكانە دەپارىزىت كە شىر بە منداڭە كانىيان دەدەن زىاتەر لە دوو سال و شىرە كەشيان زىاد دەکات (المعاجين) .
٧. لاپەرى چۈنۈھەتىيە كانى دەرمانە بۆن ناخۆشەكانە .

۸. سنگ و جگه رپاک ده کاته وه .
۹. میزهینه ره . گونجاوه بقئه و کرکانه‌ی له به لغه مه وه پووده دات . نه گه رتیکه‌ل به پونی گول بکریت و به گرمی بخوریت وه ، نه وا بقئه که زتنی جپوجانه وه رو ، خواردن وهی نه فیون به سووده . گونجاوه بقئه کرکانه‌ی له به لغه مه وه پووده دات .
۱۰. نه گه رتیکه‌ل به ناو بکریت و بخوریت وه بقئه که زتنی سه‌گی هار به سووده ، هه رو ها بقئه خواردنی جوری نومه لانی بکوژ به سووده .
۱۱. نه گه رکوشتی نرم و تازه و هه رو ها کالیارو خه یارو کوله که و بايجان له نیو هنگویندا هلگریت بقئه ماوهی شهش مانگ ده پاریزیت .
۱۲. ترمی مردوان ده پاریزیت .
۱۳. بقئه پئی گووتراوه پاریزه ری ناسووده‌ی بی ترس .
۱۴. نه گه رجهسته و پرچی نه سپیونی پئی چه وه ر بکریت ، نه وا نه سپی و پشك و کپیشکه که‌ی ده کوژیت ، پرج دریز ده کات و ، جوانی ده کات و ، نه رمی ده کات .
۱۵. نه گه ر چاری پئی بپریزیت ، تاریکی چاو لاده بات .
۱۶. نه گه ر ددانه کانی پئی رپاک بکه‌یت وه سپیان ده کاته وه ساف و لوسيان ده کات و ، ته ندروستیان ده پاریزیت و ، پوکیش ده پاریزیت .
۱۷. دهمی خوینبه ره کان ده کاته وه .
۱۸. خوینی بینویشی نافره تان زياد ده کات .
۱۹. لستنه وهی پیش نان خواردنی به ياني به لغه م ناهیلیت و ، پیش وه کانی نیو گه ده ده شواته وه و ، پاشماوه کانی ده کاته ده ره وه و ، گرمی ده کات به گرمیه کی مام ناوهندو ، کونیله داخراوه کانی ده کاته وه و ، همان کاریش بقئه جگه رو گورچیله و میز لدان نه نجام ده دات و ، که مترین زیانیش به کونیله داخراوه کانی جگه رو سپل ده گه یه نیت به به راوردی هه ممو شیرینیه کانی دیکه .

له گهله هموه مانه شدا جيي متمانه يه ، زيانى زور كمه ، بهلام به شيوه يه کاتى زيان بهو كه سانه ده گه يه نيت که زردو ويان هه يه (للصفراويين) ، بهلام ده توانزيت تيکه ل به سرکه و شتي ترى لهو جقره بكرىت و ، نيت سووديکي نقدى بق ده بيت .

وفي سنن ابن ماجة مرفوعاً من حديث أبي هريرة : ((مَنْ لَعِقَ الْعَسَلَ ثَلَاثَ عَدَوَاتٍ كُلُّ شَهْرٍ ، لَمْ يُصْبِحْ عَظِيمٌ مِنَ الْبَلَاء))^(٣٨)

واته : له (أبی هریرة) وہ _ خوای لئے پانی بیت _ دھرمیت : پیغامبری خوا
فہرمووی : ((هر کہ سیک سی بے یانیان له هممو مانگیکدا هنگوین بلیسیتی وہ ، نہوا تو شی
ہیج بہلایہ کی گورہ نایتیت)).

٣٨ _ ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٤٥٠) من طريق عبد الحميد بن سالم عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .
وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٨٣١) وانظر الضعيفية (٧٦٢) .

و فی أثرا آخر : ((علیکم بالشِفَاءِ مِنِ الْعَسْلَ وَالْقُرْآنِ))^(٣٩) و اته : پیغه‌مبه‌ری خوا للّٰه
فرموده‌سته : ((هاردو چاره‌سده‌که به کار بینن که هنگوین و قورئان)) .

لیردا پیغه‌مبه‌ری خوا للّٰه هستاوه به کوکردن‌وهی نیوان پزیشکیتی مرؤثی و پزیشکیتی خوابی ، له نیوان پزیشکیتی جه‌سته و ، پزیشکیتی پوح ، له نیوان دهرمانی زه‌مینی و دهرمانی ئاسمانی .

ئه‌گه رئمه زانرا ، ئینجا بۆمان پووندەبیتەو که ئه‌و کسەی پیغه‌مبه‌ری خوا للّٰه و سفی هنگوینه‌که‌ی بۆ کرد ، سکچونه‌که‌ی له ئەنجامی زور خوارینیکه‌و بیو که هەموو گەدەی پر کردوو ، ئه‌ویش و سفی هنگوینی بۆ کرد بۆ پال پیوه‌نانی ئه‌و زیاده‌یه‌ی کۆبیووو له لakanی گەدەو پیخولەکانیدا ، چونکه هنگوین پاککه‌ره‌ویه‌و ، پۆلیکی گاریگه‌ریش دەبینیت له پال پیوه‌نانی زىدە خواراکه‌کاندا ، گەدەی ئه‌و کسەش توشی چەند خەلتەیه‌کی لینج بیو ، ئەیدەھیتا خواردەمنی له سەر جیگیربی لە بەر زور لینجیه‌که‌ی ، چونکه گەدە پیشووی ھەیه وەکو قەدیفه ، بۆیه ئه‌گار ئه‌گار پیشوانه خەلتەی زور لینجی لە سەر کوبیتەو ، خراپی دەکات و خواراکه‌کەش بۆگان دەکات ، بۆیه دهرمانه‌که‌ی بربیتیه له دهرمانانه‌ی که تیکەلاؤه لینج‌که‌ی لە سەر لاده‌بات ، هنگوینیش چاکترین پاککه‌ره‌و لابه‌ره ، که چاکترین دهرمان بیوو ئه‌م ناخوشیه‌ی پیچاره‌سەر کرابیت ، بەتاپیت ئه‌گرتیکەل بە ئاوی گەرم کرا .

سوودی دوباره‌کردن‌وهی پیدانی هنگوین به ناخوش :

لە چەند جار دوباره‌کردن‌وهی پیدانی هنگویندا مانایه‌کی پزیشکی سەرسوپمیتی تیدایه ، بربیتیه لەویه کە دهرمانه‌که پیویسته بیو ، ئەندازه‌یه‌کی هەبیت بە گویزه‌ی باری

٣٩ - ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٢٤٥٢) من طريق أبي إسحاق عن أبي الأحوص عن ابن مسعود فذكره مرفوعاً وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٧٦٥) وانظر الضعيفة (١٥١٤) .

نه خوشیه که ، نه گار بپری دهرمانه که له نه خوشیه که که متر بتوو ، نه وا به یه کجاري لاینابات ، نه گار بپری دهرمانه که له نه خوشیه که ش زیاتر بتوو ، نه وا کاریگه ری خراپی ده بیت و هیز لواز ده کات و ، زیانی تریش دروست ده کات ، بؤیه کاتی پیغامبری خوا ﷺ فهرمانیدا هەنگوینی بدانی ، بپیکی پییدا بهشی به رنگاربیونه وهی نه خوشیه که ای نه کدو ، نه گاشته ناستی مەبەست ، کاتی پیاوە که پیغامبری خوای ﷺ ناگادارکرده و ، تیگه شت نه و بپەی پیش داوه نه گاشتته ناستی پیویست ، کاتی پیاوە که چەند جاریک هاتەوە خزمەتی پیغامبری خوا ﷺ ، جەختی دووباره پیدانی هەنگوینه که ای پى دەکرد بۆ نوھەی بگات بەو نەندازەیە توانای بەرهنگاربیونه وهی نه خوشیه که ای ده بیت ، نه و بتوو کاتی خواردنە وهی هەنگوینه که دووباره بتووه بە گویرەی مادەو جۆری نه خوشیه که ، بە نیزنى خواي تعالی ، چاک بتووه ، بؤیه گرنگیدان بە : بپو نەندازەی دهرمان ، چۆنیه تیه کانیان ، نەندازەی میزى نه خوش ، نه خوشیه که ، لە گرنگترین یاساکانی پزیشکیتی .

فەرمایشتنی پیغامبری خوا ﷺ : ((صدقَ اللَّهِ وَكَذَبَ بُطْنُ أَخِيكَ)) ئاماژەیە کى تىدایە بۆ جىڭىربۇنى سودۇ كەلگى دەرمانە کە ، مانە وھى نه خوشیه کە ش ناگەپىتەوە بۆ خراپى و كورت مىئنانى خودى دەرمانە کە ، بەلگو دەگەپىتەوە بۆ درۆزنى سك و ، نۇرىسى مادە بۆگەنەكان تىايادا ، بؤیه فەرمانیدا چەند جاریک دەرمانە کە ای بۆ دووباره بگاتەوە لە بەر نۇرى نەو مادانەی لە گەدەيدا بتوو .

پزیشکیتی پیغامبری خوا ﷺ وەکو پزیشکیتی پزیشکانى ترنى يە ، چونكە پزیشکیتى پیغامبری خوا ﷺ بىنگومانە ، كوتايى پېھىنەرە ، لە لايەن خواوه يە ، لە سروشى خواوه يە ، لە نورو پوناكى پیغامبرايەتى و ، عەقلىيکى تەواوه وەركىراوه ، بەلام پزیشکیتى كەسانى تر نۇرىيە گومان و ، سووسمەبرىدن و ، تاقىكىردىنە وھى ، لىرەدا نكۈلى لەوە ناكىرىت كە نۇرىيەك لە نه خوشە كان سودۇ كەلگەن لە پزیشکیتى پیغامبرايەتى وەرناڭن ، چونكە لە پاستىدا نەو كەسانە سودى لىپوهەردىگەن كە قبولى دەكەن و ، بپوایان وايە كە نەگەر بەكارى بەھىنەن

نه خوشیه که یان چاک ده کاته وه ، قبولیشی ده کن بهو په پی باوه پو نیمان و ملکه چیه وه ، نه و قورئانه که نه خوشیه کان له ستگدا چاک ده کاته وه ، نه گهربه و باوه په وه و هر نه گیریت هرگیز سنگه کان له نه خوشیه کان چاک ناکاته وه ، به لکو بۆ دووپووه کان تاوانی زیاتر ده خاته سه ر تاوانیان و ، نه خوشی زیاتر ده خاته سه ر نه خوشیه کانیان ، لیره دا پزیشکیتی ناسایی پزیشکانی جهسته هرگیز ناگات به ناستی پزیشکیتی پیغامبه رایه تی ، چونکه پزیشکیتی پیغامبه رایه تی ته نه کونجاوی لاشه چاک و ساغه کانه ، هروه ها چاکبونه به قورئان ته نه کونجاوی پوچه چاک و ساغه کانه و ، کونجاوی دله زیندووه کانه به خوش ویستی خواو پیغامبه راه که ، بۆیه پووه رگیپانی خه لک له پزیشکیتی پیغامبه روکه نه وه یه پووی خویان له چاکبونه وه به قورئان و هرگیپن ، که بی گومان چاکترین چاره سه ری به سووده ، نه وه ش ناگه پیته وه بۆ خراپبون و کورت هیتنانی ده رمانه که ، به لکو ده گه پیته وه بۆ بە دی سروشی مرۆڤ و ، بۆ گه نی جیگه و ، قبولنە بیونی . والله الموفق ٠

بهشیک سه بارهت به وه که هه نگوین شیفا به خشہ به خه لک :

جهماوه ری خه لک به دوو بۆ چوون جیاوازیان تیکه وت سه بارهت به گوفتاری خوای تعالی ﴿ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِنَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ﴾ [النحل : ٦٩] واته : ﴿ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِنَا ﴾ له سکی نه و (هه تکانه وه) دیتھ دهه ﴿ شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ ﴾ خواردنه وه یه ک که په تکه کانی جیاوازه ﴿ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ﴾ که شیفای تیدایه بۆ خه لکی ^(٤) ، به وه یه نایا راناو له ووشەی (فیه) دا ده گه پیته وه بۆ ووشەی (الشراب) ، یا ده گه پیته وه بۆ ووشەی (القرآن) ؟ پاست : ده گه ریته وه بۆ ووشەی (الشراب) ، نه مەش بۆ چونی (ابن مسعود) و (ابن عباس) و (الحسن) و (قتادة) و ، زورینه یه ، چونکه نه مە باسکراوه و ، مە بهستی نایه تکاش نه وه یه که چاکبونه وه له ووشەی (الشراب) دایه که مە بهستی هه نگوینه که یه ،

بەلام لە ئایەتەکەدا باسی قورئان نەکراوه ، فەرمودە (صحيح) اکەی سەرەوەش کە پىغەمبەرى خوا ﷺ تىايىدا دەفەرمىت : ((صَدَقَ اللَّهُ)) ناشكەرايە كە مەبەستى مەنگۈيەكىيە . والله تعالى أعلم .

بەشىڭ : سەبارەت بە رېيازى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە نەخۇشى چاوه قولەداو (الطاعون) ، چارەسەركەدنى و چۈنۈھەتى خۇپاراستن لەم نەخۇشىيە :

في الصحيحين عن عامر بن سعد بن أبي وقاص ، عن أبيه ، أنه سمعَهُ يسألُ أسامةً بن زيدَ : ماذا سمعْتَ من رسول الله ﷺ في الطاعونِ ؟ فقال أسامةً : قال رسول الله ﷺ ((الطاعونُ رِجْزٌ أرسِلَ عَلَى طائفةٍ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ ، وَعَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ، فَإِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ ، فَلَا تَدْخُلُوهَا عَيْهِ ، وَإِذَا وَقَعَ يَارِضٌ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوهَا فَرَارًا مِّنْهُ))^(٤) .

واته له (عامر) ئى كوبى (سعد) ئى كوبى (أبي وقاص) ھوھ ، كە كويىبىستى بابى بۇولە (أسامة) ئى كوبى (زيد) ئى دەپرسى : سەبارەت بە نەخۇشى چاوه قولە چىت لە پىغەمبەرى خواوه ﷺ بىستۇ ؟ (أسامة) ش فەرمۇسى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى : ((نەخۇشى چاوه قولە سزايىھە نىزىدرا بۆ كۆملەتىك لە (بىنى إسرانىل) و ، ئەوانەي پىشى ئىتىھ ، بۆيە ھەركات گويسىتى بڵاوبۇنەوەي بۇون لە زەھۋىيەكدا پۇويىداوه ، مەچنە ئەو جىيەكىيە ، نەگەر لە زەھۋىيەكىشدا پۇويىداو ئىتىھە تىابوو نەوا لەو زەھۋىيە دەرمەچن وەكەوە مەلھاتتىك لە نەخۇشىيەكە)) .

٤١ - صحيح : أخرجه مالك في موطنه (٥٥٨) ، والحميدي (٥٤٤) ، وأحمد (٥ / ٢٠٠ ، ٢٠٢ ، ٢٠٧ ، ٢٠٨) ، والبخاري (٤ / ٢١٢) ، ومسلم (٧ / ٢٦ ، ٢٧) ، والترمذى (١٠٦٥) ، كلهم من طريق عامر بن سعد عن أبيه فذكره .

وَفِي الصَّحِيحَيْنِ أَيْضًا : عَنْ حَفْصَةَ بْنِ سِيرِينَ ، قَالَتْ : قَالَ أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((الطَّاعُونُ شَاهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ))^(٤١)

واته : (أنس) ای کوبی (مالك) _ خوای لئی پانی بیت _ ده فرمیت : پیغامبری خوا
فرمومی : ((نه خوشی چاوه قوله شهیدیه بۆ هموو موسلمانیک)) .

تاعون چی یه ؟

نه خوشی چاوه قوله (الطاعون) له پووی زمانه وه : جو دیکه له پهتا ، خاونی کتیبی (الصحاح) نه مهی فرمومه . به لای پزیشکانیشه وه : ئاوسانیکی پیسی بکوژه له که لیدا گپیکی توندی زور به ئیش ده رده چیت که له ئەندازه به ده رده بیت ، به زوری ده رویه ریشی پهش یا سهوز ، یا تاریک و دیز ده بیت ، له ئەنجامیشدا به خیزایی بۆ برین و زام و کیم ده گپیت ، به زوریش ، له سی جیگه دا ده رده که ویت : بن هنگل ، پشتە وەی گوئی ، سەرە وەی لووت (الأربنة) ، وله گوشتە نەرم و شلە کاندا .

وَفِي أَثْرِ عَنْ عَائِشَةَ : أَنَّهَا قَالَتْ لِنَبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الطَّعْنُ قَدْ عَرَفْنَاهُ ، فَمَا الطَّاعُونُ ؟ ((قَالَ غَدَّةُ الْبَعِيرِ يَخْرُجُ فِي الْمَرَاقَ وَالْإِبْطَ))^(٤٢)

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لئی پانی بیت _ له پیغامبری خوای ﷺ پرسی : ده زانین (الطعن) واته : لیدان و پیاجه قان چی یه ، ئای (الطاعون) چی یه ؟ ئەویش فرمومی : ((لوویه که به هاوشیووه لwoo ووشتر له شوینانی ورگ و سک و بن هنگلدا ده رده چیت)) .

٤٢ - صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ١٥٠ ، ٢٢٠ ، ٢٢٢ ، ٢٥٨ ، ٢٦٥) ، والبخاري (٤ / ٥٩) ، ومسلم (٦ / ٥٢) كلهم من طريق عاصم بن سليمان الأحول عن حفصة بنت سيرين عن أنس فذكره مرفوعاً .

٤٣ - إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ١٤٥ ، ١٣٣) عن عائشة فذكرته .

پزیشکان ده‌لین : نه‌گهر دومه‌ل له گووشته نه‌رم و شله‌کان و ، بن هه‌نگل و شوینه پتچ و
په‌نای جه‌سته و ، پشت‌وهی گوئ و سه‌روهی لوط (الأربنة) ده‌رچوو ، له په‌گه زنکی
بۆگه‌نیش بooo ، به چاوه قوله ناو ده‌بریت ، هۆکاره‌که‌شی ده‌گه‌ریت‌وه بۆ خوینیکی پیس
مه‌یلی گه‌نین و خراپیوون ده‌کات و ، ده‌گورپیت بۆ ناوه‌پۆکیکی ژه‌هرين به جزیره‌ک نه و
نه‌ندامه‌ی لەش بۆگه‌ن و خراپ ده‌کات و گوپنکاری ده‌هینیت به سه‌ر نه‌ندامه‌کانی
ده‌ورویه‌ریشیدا ، په‌نگه خوین و کیمیشی لئی بتکیت و ، چۆنیه‌تیه‌کی خراپیش بۆ دل به‌ریت
و ، رشانه‌وه دله کوتئ و بورانه‌وه بۆ نه‌خوش دروست بکات ، نه‌گه چى ناوی تاعون گشتی
یه بۆ هه‌موو ناؤسانیک که چۆنیه‌تیه‌کی خراپ بۆ دل بنیتیت و ده‌ره‌نjam بکاته ناستی کوشتی
، به‌لام له بنچینه‌دا تاییه‌تکراوه به‌و کوشته لوهی له جه‌سته‌دا دیت‌دهر ، چونکه نه‌وه‌نده
خرابه هیچ نه‌ندامیکی لەش قبولي ناکات ته‌نها نه‌و شوینانه نه‌بیت که زورد لوازه به سروشت
، له هه‌مووشیان خراپتر نه‌و جورانه‌یه که له بن هه‌نگل و پشت‌وهی گوپیدا دیت‌دهر له به‌ر نقد
نزیکیان له نه‌ندامه گریگه‌کانه‌وه که سه‌ره ، له هه‌مووشیان بیوهی تر جوره سوره‌کانه ،
پاشان زه‌رد‌هه‌کانه ، به‌لام جوره په‌شه‌کان هیچ که‌س لئی پذگاری نابیت .

له بهر ئەوهى تاعون له كاتى پەتادا زۆر دەبىت ، لە وەللاتانەدا كە دەرداوىيە و نەخۆشى زۆرە ، بۆيە ناوارى بە پەتا بڵاۋىتتەوە وەكۇ نۇوهى (الخليل) دەفرمىت : پەتا : واتە تاعون گوتراوىشە : ھەموو نەخۆشىكە بڵاۋىتتەوە و ھەموو خەڭ تۈوشى بن .

به‌لام بوق سه‌لماندن ده‌لیین له نیوان په‌تاو تاعوندا گشتی و تاییه‌ت هه‌یه ، بوقیه هه‌ممو تاعونیک په‌تایه ، به‌لام هه‌ممو په‌تایه ک تاعون نی یه ، هه‌روه‌ها نه‌خوشیه گشتی یه‌کان له تاعون گشتی تره ، چونکه تاعون تنه‌ها یه‌کیکه له نه‌خوشیه گشتی یه‌کان ، تاعونیش بربیتیه له دومهل و بربین و زام و ئاوسانیک له شوئینانه‌دا دیتهدار که باسکران .

شوینهواره‌کانی تاعون :

دهلیم _ (ابن القیم) _ نه بین و زام و ، ئاوسان و ، دومه‌لانه ، شوینهواری تاعون و خودی تاعون نین ، بهلام له به رئه‌وهی پزیشکان تنهنا شوینهواره پووکه‌شەکەی دەزانن ، بۆیه نهانهی سەرەوەیان کردووه به خودی تاعون .

کەچى ناوى تاعون بوسىشت به کار دىت :

يەكمیان : نه و شوینهواره دەركەوتۇوانەی لە پووکەشدا دىارىن و پزیشکان باسیان
کردووه .

دوووم : نه و مردنهی بە هۆی نه ووه پوو دەدات ، نەمەش مەبەستە بەو فەرمودە (صحیح)
ھە کە دا هۆی نارىنى هاتووه كاتى پېغەمبەرى خوا دەفەرمىت : ((الطاعون شهادة لكل مسلم)) واتە : ((
تاعون شهیدیه بۆ ھەموو موسلمانیك)) .

سې يەم : نه و هۆیەی كە لە پېتاویدا نەم نەخۆشیه نىرداوە ، لە فەرمودە (صحیح
ھە) كە دا هۆی نارىنى هاتووه كاتى پېغەمبەرى خوا دەفەرمىت : ((بقیة رجز أرسَلَ عَلَى
بَنِ إِسْرَائِيلَ))^(٤٤) واتە : ((پاشماوهی سزايەكە نىرداوە بۆ (بنی إسرائیل))) وورد فيە :
((أَنَّهُ وَخْزُ الْجَنْ))^(٤٥) واتە : ((تیوهەنەنیى جە)) ، وجاء : ((أَنَّهُ دَعْوَةُ نَبِيٍّ))^(٤٦) واتە : ((
نزالیکردنی پېغەمبەرىيکە)) .

٤٤ - تقدم تخریجه .

٤٥ - صحیح : رواه احمد (٤ / ٣٩٥) ورواہ الطبرانی في المعجم الصغير (١ / ٩٥) بلفظ ((وخذ أعدائكم من
الجن)) عن أبي موسى ، وصححه الألبانی في صحيح الجامع (٣٩٥١) ، وانظر الضعيفة (١٨٦) ، والإبراء (١٦٣٧) ، (١٦٢٨) . وفي صحيح الجامع (٣٩٤٦) وحسنه الألبانی : ((الطاعون شهادة لأمتی ، ووخر
أعدائكم من الجن ...)) ، وانظر الصحیحة (١٩٢٨) .

پوونکردنەوەی کارتیکردنەکانی جن له نەخۆشی تاعونداو _ چۆنیه‌تی لادانی

میچ شتیک بەلای پزیشکانه‌وه نی یه بۆ نەوهی بتوانن هۆکاره‌کانی دروستبۇونى نەخۆشیکە لابەرن ، یا توانای دەستنیشانکردنی هۆی سەرەکی نەخۆشیکەیان مەبیت ، پیغەمبەرانیش مەوالى کاره نادیارەکەنمان دەدەنی ، ھیچیشیان بەدەسته‌وه نی یه نکۆلی له وە بکات کە ئەو نەخۆشیان بە مۆی کاری پوچە خراپەکانه‌وه نەبیت ، چونکە کاریگەرى پوچە خراپەکان له سروشت و ، نەخۆشیکەن و ، فەوتاندنی مرۆڤ شتیکە میچ كەس ناتوانى نکۆلی لیپکات ، بەدەر لە كەسانى نەفام بە پوچە خراپەکان و کاریگەرىكەنی و ، کارداڭەوهی جەستو خوبو سروشتى مرۆڤ بەرامبەر بەو کاریگەرىانە ، پىدەچى خواي پەروەردگار پىگە بەم پوچە خراپاپانە بەدات مەندى تەصەروف بە جەستەئى مرۆڤ وە بکەن لە كاتى پوودانى پەتاو ، خراپبۇونى مەوادا ، مەروھە پىگەپىدەدا تەصۈروف بە مەندى مادە خراپەکانه‌وه بکات کە شىۋاپازىكى خراپ بۆ جەستە دروست دەکات ، بەتايىھەت لە كاتى ورۇڭانى خوبىن و ، (المِرْأَةُ السُّودَاءُ) و ، لە كاتى ورۇڭانى ئاواي نىرینەدا ، لېرەدا پوچە خراپە شەيتانىكەن پۇلۇتكى گارىگەر دەبىتنى بۆ ھاندى خاوهنى ئەم پۇداوانە بۆ ئەنجامدانى كرده وەکانيان كە ھەركىز تواناي ھاندانى كەسانى ئاسايى دىكەي نی یه ھەمان ئەو كرده وانە ئەنجام بدهن ، بۆيە پىويىستە كەسەكان پالىھرىتكى زۆر بەھىزى تر بەكارىيىتنى بۆ لادانى کارىگەرى ئەو پوچە خراپاپانە و ، لە ھەمان كاتىشدا دەتوانن كرده وە چاکەكان كە برىتىيە لە زىكرو ، دوعاو ، پاپانەوهە و ، بەخشىن و ، خوينىنى قورىئان بەكارىيىتنى بۆ دابەزانىنى پوچى فريشته چاکەكان و بەزانىنى پوچە خراپەکان و ، پوچىكىردنەوەی شەپىان و ، دووخستنەوەی کارىگەرىان .

ئىتمە_ (ابن القيم) _ و كەسانى دىكەي جىڭ لە ئىتمەش ئەوهمان چەندىن جار كە خواي تعالى نەبیت میچ كەس ژمارەيان نازانىت تاقىيى كىرىۋەتەوهە ، بۆمان دەركەوقۇوه كە دابەزانىنى ئەم پوچە چاکانەولە خۆ نزىكىردنەوەی کارىگەرىكە ئىجابى گەورەي ھەيە بۆ

به میزکردنی سروشت و ، نوورخستنوهی ماده خراپه کان . به لام ده بیت نه و کرداره پیش پنهانیون و قایمیونی نه خوشیه که له شد ائمه نجام بدیریت و ، له کاتیکدا بیت بتوانزیت کاری تیکریت و کون بکریت ، بؤیه هر کس خوای په روه رنگار سه رکه و تنوی بکات ، نهوا له کاتی هست کردنیدا به هر کاره خراپه کان یه کس ره پهنا ده باته به ره کارهینانی هر کاره چاکه کان بؤل له خو نوورخستنوهی ، نه مهش چاکترین ده رمانه بؤی ، به لام نه گهر خوای تعالی ویستی به جیهینانی قهده رو چاره نووسی خوی هه بیت ، دلی به نهنده کهی خوی به رامبه ر به ناسین و به بیرداهان و داوا کردن و به کارهینانی هر کاره چاکه کان بیناگا ده کات و ، چیتر هستی پی ناکات و ، نایه ویت به کاری بینیت ، نه و کاته خوای په روه رنگاریش فه رمانی خوی له سه ره نهنده کهی جبیه جی ده کات .

پاشان _ إن شاء الله _ نه مانایه به دریثی باس ده کهین له میانهی باسه که ماندا سه باره ت به خو چاره سه رکردن به نوشت و ، په ناگرتنه کانی پیغه مبه رایه تی و (العوذ النبویة) ، زیکه و ، نزاو ، به خشیدن ، له ویشدنا پوونی ده کهینه و که به راود کردنی پزیشکیتی پزیشکان به پزیشکیتی پیغه مبه ر ، و هکو به رلور دکردنی پزیشکیتی سوق و به سالاچوانه به پزیشکیتی نهوان ، و هکو نه و هی زیره که کان و پیشه واکانیان دانیان پیدا ناوه ، هه روه ها پوونی ده کهینه و که سروشتی مرقا یه تی به میزترین شتیکه که کار دانه و هی خوی هه بیه به رامبه ر به پوچه کان ، و هیزی په ناگرتنه کان و ، نوشت و ، نزا کان ، له سه روه هه مورو هیزیکه و هیه ، تا نه و ناسته هیزی ژه هره کوشند کانیش پوچ ده کات وه .

مه به ستیش نه و هیه که : خراپ بیونی هه وا به شتیکه له به شه کانی ههی ته واو ، که تاعون دروست ده کات ، چونکه خراپ بیونی ناوه پر کی هه وا ههی کی کاریگه ری دروست بیونی په تاو بؤگه ن بیونیه تی ، چونکه ناوه پر کی نه و هه وا یه ده گوریت و یه کیک له چو نیه تیه خراپه کانی به سه ردا زال ده بیت و هکو گه نین و ، بؤنگردن و ژه هراوی بیون له هر کاتیکدا بیت له کاته کانی سال ، نه گه چی نقدترین پوودانی له کوتایی هاویندایه ، هه روه ها

له پایزیشیدا به نقدی پووده دات به هۆی کۆبونه وەی پاشماوه تال و سەخته تیژه کان و هیتريش له هاوينداو ، شينه بۇونه وەی له كوتايدا ، هەروهە لە پایزیشدا پووده دات به هۆی ساردبۇونى هەواو ، قوراوبۇنى بۆخ و شى و ئەو پاشماوانەی کە لە وەرزى هاويندا شى دەبۇوه ، دەرهەنجام پەنگ دەخواتە وەو ، گەرم دەبىت و ، بۆگەن دەبىت و ، ئىنجا نەخۆشى بۆگەن دروست دەکات ، بە تاييەت ئەگەر پىكەوتى جەستە يەكى ئامادە بۇرى ، گونجاوى ، خاوى ، سىستى ، كەم جولەى ، نقد مادە بۇو ، ئەوجا ئەم جۆرە مرۆڤە بە نقدی دەفەوتىت و تۇوش دەبىت .

تەندروستىتىرين وەرزىش لەم بوارەدا وەرزى بەھارە . (أبقراط)^(٤٧) دەلىت : تەندروستىتىرين نەخۆشىيە کان و ، كوشندەتىنيان ، لە وەرزى پايىزدايە ، بەلآن وەرزى بەھار ، تەندروستىتىرين وەرزەكانەلە ھەمووشيان كەمتر مىدىنى تىدا بۇو دەدات ، بۆيە لە وەرزەكانى بەھارو هاويندا دەرمانسازان و ، ئامادەكاري مىدىوان خۆيان ئامادە دەكەن و قەرزىش دەكەن بۆ كۆكىدەن وەی دەرمانە پىيوىستە كان بۆ ئەوەی لە وەرزى پايىزدا بەكارى بىىن ، لېرەدا وەرزى پايىز وەكوبەھارى ئەمانە چونكە ئىش و كاريان نقد دەبىت ، بۆيە بىرى دەكەن و ، بە هاتنى دەلخۆشىش دەبن .

وقد روی في حديث : ((إذا طَلَعَ النُّجُومُ ارْتَقَتِ الْعَامَةُ عَنْ كُلِّ بَلْوَ))^(٤٨)
واته : لە فەرمۇودە يەكدا ھاتۇوه : ((ھەركات ئەستىرەكە ھەلھات ئەوا دەردۇ نەخۆشى لە سەر ھەموو وەلاتىك بەرز دەبىتە وەو نامىننەت)) ، ئەستىرەي نىيۇ ئەم فەرمۇودە يە بە كۆمەلە

٤٧ - لە بەناویاتىگەن پىزىشكەكانى يۈنانەو ، سالى (٣٧٧) ئى پىش زايىن مىدوووه .

٤٨ - أسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٢ / ٢٤١ ، ٢٨٨) من طريق وهيب قال : حدثنا عسل بن سفيان ، عن عطاء بن أبي رياح عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . فيه عسل بن سفيان وهو ضعيف .

ئەستىرەی (الثريا) ^(٤٩) لىكىراوهتەوە ، هەروەھا بە دەچۈونى پۇوهك لە وەرنى بەھاردا لىك دراوهتەوە ، لەم بارەشەوە خواي تىعالي دەفەمېت : ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدُانِ﴾ [الرحمن : ٦] واتە : ئەستىرەو گۈزۈگىاو درەخت (بۇ خوا) سوۋىدە دەبەن ^(٥٠) چونكە دەرچۈونى تەواوى لە وەرنى بەھاردايەو ، ئەو وەرزەشە كە نەخۆشى و دەرىدو بەلای تىدا نامىنىت.

بەلام لە بارەھى كۆمەلە ئەستىرەی (الثريا) وە ، لە كەلەمەلەتىنى لە بەرەبەيانىدۇ لە ئاوابۇونىدا نەخۆشىيەكان زور دەبن .

(التعيمى^١) لە كتىبى ((مادة البقاء)) دا دەلىت : خرابىتىن كاتەكانى سال ، كە كۆرەتىن دەرىدو بەلە بە سەر جەستەدا دىنىت دۇو كاتە :

يەكەميان : كاتى كۆمەلە ئەستىرەی (الثريا) بەرە ئاوابۇون دەچى لە كاتى دەركەوتىنى بەرەبەياندا . دووهمىان : كاتى هەلھاتنى لە بۇزەمەللتەوە پىش دەركەوتىنى خۆر بە سەر جىهاندا ، لە شوينىڭيەك مانگدا (منازل القمر) ^(٥١) ، كە بىرىتىلە كاتى تىپەپۈونى وەرنى بەھارو كۆتابىي ماتنى ، بەلام نەو خرابى و نەخۆشىيانە لە كاتى هەلھاتنىدا پۈودەن زيانى كەمتە لەو خرابى و نەخۆشىيانە لە كاتى ئاوابۇونىدا پۈودەدات.

٤٩ _ الثريا : كۆمەلە ئەستىرەيەكى پېشىنگىدارە لە نىتو گىردىنى ئەستىرەي گادا ، بۆيە واتاونراون چونكە لە پۈوبەرىيکى زور كەمدا ئەستىرەيەكى زور كوبۇنەتەوە ، بېوانە : عبدالله جبار ، فەرمەنگى شارا . وەركىت .

٥٠ _ ملا محمد ملا صالح ، پۇختەتەسىرى قورئان .

٥١ _ شوينىڭى مانگ : مەوداو شوين و پىرەوى مانگ ، بىرىتىلە پىرەوى مانگ كە پېياندا دەپواو بە دەرى زەويدا دەخولىتەوە ، هەرشەوە لە پىرەوىتكىيانايەو هەلە ناكلات و بەمۇ لە پىرەوى خۆى لاتادات ، مانگ بىست شوينىڭى هەيدۇ ، هەر شوينىڭيەكىش ناوىيىكى تايىتى خۆى هەيدۇ وەكىو : (السرطان ، البطين ، الثريا ، الدبران ...) ، بېوانە : ملا محمودى كەلەمەي ، قاموسى پىستە . وەركىت .

(أبومحمد) کوپی (قتيبة) دهلىت : گووترلوه : هر کاتیک کومله نهستیرهی (الثريا) هلهاتوه و ناوابووه مهگر (إلا) دهريو نه خوشیه که نیو خهلهکی و ووشتدا بلاویوتهوه ، بهلام له کاتی ناوابونیدا نه خوشی و دهردەکان زیاترو توندتر دهبنووه به باراوردی هلهانتنی

سه بارهت به فرموده که گوفتاریکی سی یم ههیه و پندھچی شایسته ترین گوفتاره کانیش بیت _ : کوا مه بست به ووشی (النجم) نهستیرهی (الثريا) بیت بهلام مه بست به ووشی (العامۃ) نه دهريو بهلام نه خوشیانه بیت که تووشی پووهک و کشتوكال و به رویوومه کان ده بیت له و هرزی نستان و سرهتای و هرزی به هاردا ، بؤیه مرؤف له کاتی هلهانتنی نهستیرهی (الثريا) دا بیوهی ده بنی ، به تایبیت له کاته ئامازه پیتکراوه کاندا ، به هؤیه و پیغه مبهربی خوا قده غهی فروشتن و کرینی به رویوومی کریووه پیش ده رکه و تنسی چاکیتیه کهی . نهستیش : دوانه سه بارهت به پیمانی پیغه مبهربی خوا کاتی پوودان و بلاویونه وهی تاعوندا .

بەشیک : پیغه مبهربی خوا قده دغهی چوونه نیو نه و زهويانه کردووه
که تاعونی تیدا بلاویوتهوه یا دهرچوون له و زهويانه
که تاعونی تیدا بلاویوتهوه :

پیغه مبهربی خوا نومه کهی خوی قده دغه ده کات بچنه نیو نه و کومه لگایانه وه که تاعونیان تیدا بلاویوتهوه یا له کومه لگاییک بچنه ده ره وه پاش بلاویوتهوهی تاعون تیایاندا ، بۆ نه وهی بە ته اوی خویان له نه خوشیه بپاریزىن ، چونکه چونه نیو نه و کومه لگایانه وه که تاعونیان تیدا بلاویوتهوه مانای خو تووشکرینه بەو دهريو بهلام و ، خو خستنے نیو شوینتکیش وهی که جیگهی فرمانپهوای نه خوشیه کهی و ، یارمه تیدانی نه فسیشه بۆ تووشبوون بەو نه خوشیه ، نه ماش پیچه وانه شهرع و نه قل و زیریه ، به لکو خو

دورو خسته و له شوینانه نه خوشیه که تیدا بلاؤبیوت وه گوییارایه لئی خوای په روهر دگاره که فرمانی به خوپاریزی کرد ووه له هندی شوین و ، هوای زیان به خش .

مانای قهده غهه کردنی ده چوون له و وهناته :

به لام که قهده غهه چوونه ده ره وه ده کات له شوینه نه خوشیه که تیایدا بلاؤبیوت وه ، دوو مانای تیدایه :

یه که میان : هاندانی نه فسه بق باوه پیونی ته واو به خوای تعالی ، پشت پی بستنی ، ئارامگرتن له سه رقه ده رو حوكم و چاره نووسی و ، پی پازیبیونی .

دووه م : ئوهه يه که پیشه وایانی پزیشکیتی گوو تیوویاته : به وهی پیویسته هموو که سیکی خوپاریز له پهتا ، هولی ده رهینانی بوخ و شیداره (الرطوبات) زیاده کانی له شی بدات و ، خوراک کم بکاته ووه ، حنه زی به چاره سانی توند (التدبیر المجف) بیت له هموو پویه که وه ، به ده رله و هرزش و خوشن ، که پیویسته مرؤف دریابان بیت ، چونکه به زوری جهسته به تال نابیت له زیاده ماده يه کی خراب که تیایدا ده مینیت ووه ، پاشان و هرزش و خوشن ده یانوروژنیت و ، له گه ل کیمیوسی ^(۵۲) باشد اتیکه لیان ده کات و ، به وهش مرؤف توشی نه خوشیه کی گه وره ده بیت ، بؤیه له کاتی بلاؤبونه وهی تاعوندا پیویسته مرؤف سره وتن و له سه رخوبی خوی زیاد بکات و ، ئارام پی دانیکی ته واو بدات به هلچونی تیکه ل اوه کانی له شی ، له لایه کی تریشه وه چوونه ده ره وه له شوینه په تاکه که تیدا بلاؤبیوت ووه سه فرکردن پیویستی به جولانه وهی کی به میزه و ، ئامه ش زیانیکی گه وره به جهسته ده گهی نیت ، ئامه گفتاری چاکترین پزیشکانی پاشینانه ، به مهش مانای پزیشکیتی

۵۲ - کیموس : ماده يه کی شیری یه و له خواردن وه پهیدا ده بی ، ئاماده يه بق هلمژین و ، پی خوله کان له کاتی تیپ پینیدا هملی ده مژن . بروانه : پذکار کریم ، فرمەنگی ده ریا ، و هرگیز .

تەواو له فەرمایشتنەکەی پىغەمبەرى خوا ئاشكەرا دەبىت و ، ئەو چارەسەرەی تىيدا يە بۇ دل و جەستەو چاکبۇنیان .

ئەگەر گوترا : فەرمایشنى پىغەمبەرى خوا ئاشكەرا دەبىت و ((لا تخرجوا فِرَارًا مِنْهُ)) واتە : ((لىي دەرمەچن وەکو هەلاتنىك لە خۆشىيەكە)) ، گوفتارەكانى ئىۋە پۈچ دەكتەوه كە گوايە مەبەست بە فەرمۇودەكە ئەوه بىت كە لە سەروھ ئامازەتان پىدا ، چونكە فەرمۇودەكە قەدەغەي چۈونە دەرۇھ ناكات لە بەر پۇوداۋىكى ناكاۋ ، ھەروەما كەسى موسافىر قەدەغە ناكات لە سەفەرەكەي ؟

بەو كەسە دەگوتىرىت : هيچ كەسيكى نېيگۈوتۈھ _ پىزىشك بىت يَا كەسيكى تر _ خەلكى واز لە جولانەوە بىتىن لە كاتى بڵاوبۇنەوەي تاعونداو ، خۇيان بىكەن بە شىتكى بىن روح و گىيان ، بەلكو پىيويستە بە پىي توانا جولانەوەي خۇى كەم بکاتەوه ، چونكە كەسى هەلاتۇرەنە مەبەستى هەلاتنە ، كەچى ئەگەر سەرەوتىن و لە سەرخۇى بەكارىيىت و هەلتىيەت سوودىكى تەواوى ملکەچى قەدەرۇ چارنۇوسى خواي تعالاش دەبىت . بەلام سەبارەت بەو كەسانەي ناتوانى واز لە جولانەوە بىتىن وەکو پىشەكاران و ، كرييكاران و ، ماسافيران و ، دروستكارى جل و ، كەسانى دىكە ، پىيان ناگۇوتىرىت بە تەواوى واز لە جولانەوە كاننان بىتىن ، ئەگەرچى فەرمانىيان پى دەكريت واز لە جولانەوە ناپىيويستەكان بىتىن ، وەکو جولانەوەي موسافىر بۇ هەلھاتن . خواي تعالاش زاناترە .

كاتى قەدەغەي چۈونە نېيو ئەو شويننان كراوه كە نەخۆشىيەكەي تىدا بڵاوبۇتەوه ، ئەمە چەند دانابى و حىكمەتىكى تىيدا يە :

يەكەم : خۇ دوورخستنەوە لە هۆى زىانبەخش .

دووەم : وەرگرتىن و دەستىگرتىن بە تەندروستىيەوه كە ھۆكارى بىشىوی و زىيان و كەپانەوەيە .

سی یه : بۆ هەلئەمژینی ئەو هەوايەی کە بۆگەن و خراپبیووھ ئەگینا نەخوش دەکون .
چوارم : بۆ خۆ نزیک نەکردنەوە لەو کەسانی بەو نەخوشیه نەخوش کەوتون ، ئەگینا
پەگەزى نەخوشیه کانى ئەوانیان تۇوش دەبىت .

و في سنن أبي داود مرفوعاً : ((إِنَّ مِنِ الْقُرْفِ التَّلْفَ))^(٥٣)

واته : ((خۆ نزیکىردنەوە ھۆکارى تووشبۇونە بە زیان)) ، (ابن قتيبة) دەلیت : ووشەی
(القرف) واته نزیکبۇونەوە لە پەتاو ، نزیکبۇونەوە لە نەخوش .

پىنجەم : پاراستنى نەفس لهەری بە نىشانەی شوم و بەدی دادەنرىت و ، خۆپاراستن لە
تەنینەوە بىلاويونەوە نەخوشى ، چونكە شوم و بەدی بۆ کەسىكە شىتكە بە شوم و بەد
داپىت .

بە گشتى كاتى پىغەمبەرى خوا قەدەغەی چۈونە نىئو ئەو شوينە دەكەت واته فەرمان
بە وورىيائى و خۆپاراستن دەكەت و ، قەدەغەی خۆ تووشبۇون دەكەت بە ھۆکارە كانى زيان
پىيگەشتىن . كاتىيکىش قەدەغەی هەلھاتن دەكەت واته فەرمان بە پېشتبەستن و ، ملکەچبۇون و
كاروبىارى خۆ سپارىن دەكەت بە خواي تعالى ، بۆيە بارى يەكم : ئەدەبدان و فىركرىنە ،
بارى دووهمىش : ملکەچبۇون و كاروبىارى خۆ سپارىنە بە خواي تعالى .

و في الصحيح : أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابَ _ رضي الله عنه _ خرج إلى الشَّامَ ، حَتَّى إِذَا كَانَ
بِسَرْغٍ لَقِيَهُ أَبُو عَبِيدَةَ بْنَ الْجَرَاحَ _ رضي الله عنه _ وَأَصْحَابَهُ ، فَأَخْبَرَهُ أَنَّ الْوَبَاءَ قدْ وَقَعَ
بِالشَّامَ ، فَاخْتَلَفُوا ، فَقَالَ لَابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما : ادْعُ لِي الْمَهَاجِرِينَ الْأَوَّلِينَ ، قَالَ :
فَدَعَوْتُهُمْ ، فَاسْتَشَارَهُمْ وَأَخْبَرَهُمْ أَنَّ الْوَبَاءَ قدْ وَقَعَ بِالشَّامَ ، فَاخْتَلَفُوا ، فَقَالَ لَهُمْ بَعْضُهُمْ :
خَرَجْتَ لِأَمْرٍ ، فَلَا تَرْجِعَنَّ إِلَيْنَا ، وَقَالَ آخَرُونَ : مَعَكُمْ بَقِيَّةُ النَّاسِ وَأَصْحَابُ رَسُولِ اللهِ

فلا نرى أن تقدمهم على هذا الوباء ، فقال عمر : ارتفعوا عنّي ، ثم قال : ادع لي الأنصار ، فدعوتهم له فاستشارهم ، فسلكوا سبيل المهاجرين ، واختلفوا كاختلافهم ، فقال : ارتفعوا عنّي ، ثم قال : ادع لي من هاهنا من مشيخة قريش من مهاجرة الفتح ، فدعوتهم له ، فلم يختلف عليه منهم رجلان ، قالوا : نرى أن ترجع بالنّاس ولا تقدمهم على هذا الوباء ، فأذن عمر في الناس : إنّي مصبع على ظهر ، فأصبحوا عليه ، فقال أبو عبيدة بن الجراح : يا أمير المؤمنين أفراراً من قدر الله ؟ قال : لو غيرك قالها يا أبو عبيدة ، نعم نفر من قدر الله تعالى إلى قدر الله تعالى ، أرأيت لو كان لك إبل فهبيطت وادياً له عدوتان ، إحداها خصبة ، والأخرى جدبة ألسنة إن رعيتها الخصبة رعيتها بقدر الله تعالى ، وإن رعيتها الجدبة رعيتها بقدر الله تعالى ؟ قال : فجاء عبد الرحمن بن عوف وكان متغيباً في بعض حاجاته ، فقال : إنّي عندى في هذا علماء ، سمعت رسول الله ﷺ يقول : ((إذا كان بأرض وأنتم بها فلا تخرجوا فراراً منه ، وإذا سمعتم به بأرض فلا تقدموا عليه)^(٤).

وأته : له فرموده يه کى (صحيح) دا هاتووه کهوا (عمر) کوپى (خطاب) چووبۇ
وەلاتى شام ، کە گەشتە (سرغ) سەركىدە کانى جەنگ (أبو عبيدة) کى کوپى (الجراح) و
هاوهلاني پىتكەشت و ، ھەوالىيان دايە کە تاعون لە وەلاتى شام بىللىۋېتەوە ، ئەوهبۇو
جياوازيان تىكەوت و ، ئىمامى (عمر) بە (ابن عباس) کى فرمۇو : كۆچبەرانى پىشىئىم بۇ
بانگ بکە ، فرمۇوى : بانگم كردن و ، ئەويش پاوىيىنى پىتكىردىن و پىتى پاكىياندىن کە پەتاي
تاعون لە وەلاتى شام بىللىۋېتەوە . ئەوانىش جياوازيان تىكەوت و ، ھەندىكىيان پىتىيان فرمۇو
: تو بە نيارى كارىك دەرچۈت و وامان پى باشه لىتى پەشىمان نەبىتەوە ، كەسانىكى دىكەش
فرمۇويان ، ئەوهى ماوه لە خەلک و هاوهلاني پىغەمبەرى خوات ﷺ لە گەلدايە بۆيە پىتىمان
باش نى يە بىيانخىتە نىتو ئەم پەتايەوە ، ئەوهبۇو ئىمامى (عمر) فرمۇوى : ھەستن لام ،
پاشان فرمۇوى : پىشىوانانم بق بانگ بکە ، منىش بانگم كردن ، ئەوهبۇو پاوىيىنى پىتكىردىن و

نه ولنيش همان پيگه‌ي کوچبه‌رانيان گرتو و هکونه وان جياوازيبون ، بؤيه نيمامي (عمر) پيئي فرمون : هستن لام ، پاشان فرمومي : هركهس ليره يه له گهوده‌پياوانى قوده‌يش نهوانه‌ي سالى بذكاركدنى مەككە كوچيان كريووه هەموويانم بۆ بانگ بکه ، منيش بانگم كردن ، دوو كەسيان نه ببو جياوازيان له نيواندا بيت ، بەلكو هەموويان گوتيان : ئىمە وامان پى باشه نەم خەلکە بگەپتىتە وەو نەيانخەيتە نىيو نەم پەتايەوە ، بؤيه نيمامي (عمر) بانگواني بە نىيو خەلکيدا كرد : من سبەينى لە سەرزىنم ، ئەوه ببو بەيانى هەموويان سواريوبون ، (أبوعبيدة)ى كورپى (الجراح) فەرمومي : ئايا لە قەدەر چارەنۇوسى خوا هەلدىن نەي مىرى موسىمانان ؟ نيمامي (عمر) يش فەرمومي : ئەگەر كەسىكى تر ئەمەي بگوتايە نەي (أبوعبيدة) ، بەللى ئىمە لە قەدەر چارەنۇوسى خوا هەلدىن بۆ قەدەر چارەنۇوسى خوا ، ئايا ئەگەر تو كومەلېك ووشترت ھېبى و لە شىويكدا دابەزىت كە دوو بەرى هەبىت ، بەرىكىيان سەوزەلان و بە پىت و ، بەرەكەي تىريشيان دېم و بى لە وەپ بىت ، ئەگەر ووشترە كانت لە هەر بەرىكىياندا بله وەپتى بە چارەنۇوسى خوانى يە ؟

(ابن عباس) دەفەرمىت : لە كاتەدا (عبدالرحمن)ى كورپى (عوف) هات كە پىشتر لەوي نەببو ، چووبوو بۆ هەندى پىويستى خۆى ، فەرمومي : من لەم بارەوە زانىارىم پى يە ، گوپىيىستى پىتفەمبەرى خوا بۇم عَلِيٌّ دەفەرمۇو : ((ئەگەر بىستان تاعون پەيدابۇوە لە خاکىتكىدا مەچن بۆ نەوىي ، ئەگەر لە خاکىتكىشدا بڵاوېقوه نىيۇھى تىدا بۇ لېي رامەكەن)) .

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پىتفەمبەرى خوا عَلِيٌّ لە نەخۇشى ئاوىھەنگ (داء الإستقاء) و چارەسەرگردنىدا :

في الصحيحين : من حديث أنس بن مالك ، قال : قدمَ رَحْطَ من عُرَيْنَةَ وَعُكَلَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فاجتَنَّوا المَدِينَةَ ، فشكروا ذلك إلى النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فقال : ((لَوْ خَرَجْتُمْ إِلَى إِبْلِ الصَّدْقَةِ فَشَرِّيْتُمْ مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا)) ، ففعلوا ، فلما صَحُوا ، عَمَدُوا إِلَى الرُّعَاعَةِ فَقَتَلُوْهُمْ ، وَاسْتَاقُوا إِلَيْهِ ، وَحَارَبُوا

الله ورسوله ، فبعث رسول الله ﷺ في آثارهم ، فأخذوا ، فقطع أيديهم ، وأرجلهم ، وسمّل أعينهم ، وألقاهم في الشمس حتى ماتوا^(٥٥).

واته : (أنس) ای کورپی (مالك) خوای لی پانی بیت ده فه رمیت : چهند که سیک له هۆزه کانی (عَرِيْنَةً) و (عُكَل) هاتنه خزمته تی پیغەمبەری خوا ﷺ پاشان مانه ویان له شاری مەدینه بە لاوه ناخوش بتو چونکه تووشی نه خوشی گەدەترشان بتوون ، ئەوه بتو سکالايان بردە خزمەتى پیغەمبەری خوا ﷺ ، ئەويش پیش فەرمۇن : ((ئەگەر بچونايەتە دەرهەوە بۆ لای ووشترە کانی بە خشىن لە شىرىھە نېھەن ئەنۋەن ئەنۋەن ئەۋانىش ئەو كارەيان بە ئەنجام گەياند ، كە تەندروستيان چاك بقۇه ، چۈن بۆ لای شوانەكان و كوشتنىيان و ، ووشترە كانىشيان دايە بە رو بىرىنىان ، ئەوه بتو پیغەمبەری خوا ﷺ ناردى بە شوينىياندا ، بقۇيە بران و ، دەست و ، قاچيانى بېرى و ، چاويانى دەرهىندا و ، فېرى دانە بەرە تاوه کە تاوه کو مردن .

بەلكەش لە سەر ئەوهى نە خوشىيە كەيان ئاۋىتىگ بتو ، ئەوه يە كە ئىمامى (مسلم) لە (صحيح) دەكىدا دەيگىرپىتەوە كەوا ئەو كەسانە گۇوتىيان : حەزمان بە مەدینە نە ماوه ، چونكە سكمان گەورە بتووە ، ئەندامە كانمان سىست و خاوبۇوە (أرتەشت أعضاؤنا) و پاشان تەواى فەرمۇودە كە باس دەكتات .

الخوى : نە خوشىيە كە لە نە خوشىيە كانى سك ، ئاۋىتىگىش : نە خوشىيە كى ماددىيە هۆكارە كەشى ماددىيە كى نامۆيە دە چىتە نىو ئەندامە كانى لە شەوهە بەرزى دەكتاتەوە _ يا مەموو ئەو ئەندامانە بە دەرهە وەن و دىيارن ، يا جىڭ بۆش و بە تالە كانى ئەو

٥٥ - صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ١٦١ ، ١٨٦ ، ١٩٨) والبخاري (١ / ٦٧) ، (٤ / ٧٥) ، (٥ / ١٦٥) ، (٦ / ٦٥) ، (٨ / ٢٠٢ ، ٢٠١) ، (٩ / ١١) ، ومسلم (٥ / ١٠٣ ، ١٠٢) ، وأبوداود (٤٣٦٤) ، (٤٣٦٥) والنمسائي (٧ / ٩٣ ، ٩٤ ، ٩٥) كلهم من طريق أبي كلابة عن أنس مرفوعاً ذكره .

شوینانه که چاره‌سازی خوارک و تیکه‌لاؤه‌کانی تیدا ده‌کریت _ ، سی جوئیشی ههیه :
کوشتنی و ، (زقی^{۵۶}) کو ، ته‌پلی^(۵۷) .

له‌بهر نه‌وهی نه‌و ده‌رمانانه که پیویستن بۆ چاره‌سه‌ربی ئەم نه‌خوشیه بريتین له‌وانه که
کردن‌وهیه کی مامناوه‌ندو ، به‌ردانیک به پیی پیویست ده‌سته‌به‌ر بکات ، ئەم شتانه‌ش له
شیره‌مه‌نه‌کانی ووشتردا هن بؤیه پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانی خواردنه‌وهی شیری
وشتره‌کانی پیکردن ، چونکه شیری ووشتر لابه‌رو و پهوان و نه‌رمکاره ، به‌ردارو سووکارو
هیمن کاره ، هۆیه بۆ کرانه‌وهی کونیله داخراوه‌کان ، چونکه نقدیه‌ی لوه‌پینی ووشتر له سه‌ر
تالیشک (الشیع) کو ، (القیصوم) کو^(۵۸) ، بابونه (البابونج) کو^(۵۹) (الأحوان) کو^(۶۰) (الإنخر) کو
چه‌ندین پووه‌کی دیکه که وه‌کو ده‌رمانیکی به‌سوود به‌کار دیت .

۵۶ - کوشتنی : هۆکاری دروست‌بونی ماده‌یه کی ناوی بالفه‌میه و ، له گەل خویندا به نیو نه‌ندامه‌کانی له‌شدا
بلاو ده‌بیته‌وه ، به جزریک له نه‌ندامه‌کانی له‌شدا ناوسانیکی نه‌رم دروست ده‌کات ، هروه‌ها نه‌ندامه‌کانی
زاویتی پیاو نافرهت ده‌ثاوسینیت و ، ده‌م و چاو له‌ش به گاشتی خاو ده‌بیته‌وه .

(زقی^{۶۱}) : هۆکاره‌کهی ماده‌یه کی ناویه ده‌پالیوریتە نیو بۆشای سکی خواره‌وه نه‌ندامه‌کانی تریش که له
دوایه‌وه دین ، لیزه‌دا سک ده‌ثاوسینیت و ناوك کیم و نوخاو ده‌کات و ، نه‌گەر سک بجولینیتەوه شلقة شلقە‌کەی
ده‌بیستیت .

ته‌پلی : هۆکاره‌کەی ده‌گەریتەوه بۆ ماده‌یه ک با دروست ده‌کات و له گەلیدا سک ده‌ثاوسینیت و نه‌گەر له لیی
بدھی وه‌کو ته‌پل ده‌نگی دیت ، بۆ دلیابونن له هەموو نه‌وانه بگەریده‌وه بۆ ، مفاتیح العلوم ، الخوارزمی ل ۲۱
و هرگیز .

۵۷ - القیصوم : جۆره پووه‌کیکه له ده‌شتەکانی دووره‌گەی عەرەب ده‌پوئی و وه‌کو ده‌رمان به‌کارده‌برئ
بپوانه : بزگار کریم ، فارمەنگی ده‌ریا ، و هرگیز .

۵۸ - البابونج : گولیکی سپی یه له بیابانی عەرەبیشدا ده‌پوئی ، مەلا محمودی گەلله‌یی ، قاموسی پسته ،
و هرگیز .

۵۹ - الأحوان : ناوه بۆ چەند جۆره پووه‌کیکه له پیپی (أنتامیس) و (کریزینیتم) ، بپوانه : مەلا محمودی
گەلله‌یی ، قاموسی پسته ، و هرگیز .

ئەم نەخۆشیەش لە کاتى بۇونى نەخۆشیەك لە جگەردا دەردەکەویت بە تاييەت ، يا بە هاوېشى نەخۆشى دىكەی لەش ، ئەمەش بە ھۆى ئەو كونىلە داخراوانەوهى (السُّدُد) كە لە جگەردا دەبىت ، شىرى ووشترى عەرەبىش بە سوودە بۆ كەردىنەوهى ئەو داخراوانە ، چونكە بۆ خۆى مادەيەكى كەردىنەوهى و ، ھەروەها سوودۇ كەلکىكى نۇريشى ھەيە .

(الرازى) دەفرمەت : شىرى ووشترى عەرەبى ئىش و ئازارى جگارو ، خراپبۇونى بارى مىزاج چارەسەر دەكەت ، ھەروەها (الإِسْرَانِيَّلِي) دەلىت : شىرى ووشترى عەرەبى ناسكتىرىن شىرهو ، لە ھەمووشيان ئاودارتىرو تىزىتەرە ، كەمترىن خۇراكىشى تىدایە . بۆيە بۆتە بەمېزتىرىن شىرەكان بۆ نەرمەركەنەوهى زىدە مادەكان و ، پەوانكىدىنى سك و ، كەنەوهى كونىلە داخراوەكان (السُّدُد) ، ئەو شتەش كە ئەوانەى سەرۇھ دەسلمەتنەن ھىتىدە كەمە سوپىرىيەتى كە دەگەزىتەو بۆ زىدە كەرمى ئازەلەك بە سروشت ، بۆيە بۆتە تاييەتىرىن شىرەكان بۆ نەرم و ناسكى جگارو ، كەنەوهى كونىلە داخراوەكانى و ، شىكەنەوهى پەقىتى سېل ئەگەر نوى بۇو ، بەسوودىشە بۆ نەخۆشى ئاوېتىگ بە تاييەت ، ئەگەر بەكارەتىرا لە كەل ئەو كەرمىيەدا كە لە گوان دېتەدەر ، لە كەل مىزى بچەكە ووشترى لە شىر بېلاوهدا ، كە گارمە كاتى ماتنەدەرى لە ئازەلەكە ، بەوهش سوپىرىتى شىركە زىاتر دەبىت و ، تواناي لەت لەتكەنلى زىدە مادەو ، پەوان كەنلى سكى زىاتر دەبى ، بەلام ئەگەر نەتوانرا دابەزىنرىت و سك پەوان بکىت ، ئەوجا پىيويستە بە دەرمانىتىكى پەوانكەر دابەزىنرىت .

دانەرى كتىبى (القانون)^(۱) دەلىت : ئاۋەپ نادىتەو لە گوفتارى ئەو كەسانەى دەلىن : سروشتى شىر دىزىھ چارەسەرى نەخۆشى ئاوېتىگە . دەلىت : بىزانە كە شىرى ووشتر دەرمانىتىكى بە سوودە ، چونكە لە سەرخۇ مادە زيانبەخشەكان دەكاتە دەرەوەو ، چەندىن

٦٠ - الإنخر : جۇرە پۇوهكىتىكى گۈلن سېپى يەو لە بىبابانى عەرەب دەرۋىئ ، بىوانە : مەلا محمودى كەلەمىي ، قاموسى پستە . وەرگىچە .

٦١ - دانەرەكەي (ابن سينا) يە ، كە پىشتر نامازەي پىتىراوە .

تایبەتمەندی تریشی تیدایه و ، زۆریش بە سوودە ، بۆیە نەگەر مروقیتک لە جیاتی ئاو خۆداك تەنها شیری ووشتر بخوات بە ئىزىنى خواي تعالی چاڭ دەبىتەوه ، چونكە نەمە لە سەر كومەلیت تاقىكراوهەتەوه ، نىردران بۆ وەلاتى عەرەب و ، ناچارى پالى پىوهنان بۆ خواردنه وەی شیری ووشترو ، چاكبۇونەوه . بەسوودترين مىزىش : مىزى ووشترى دەشتەكىھ ، كە ووشترى پەسەنە . تەواوپۇو .

چىرۆكى نىۋە فەرمۇدەكە : بەلگەی خۆ چارەسەركىدن و پىشىكىتى نەفسە ، ھەروەھا بەلگەشە بۆ پاكتى مىزى ئازىلىكى كوشت خوراۋ ، چونكە لە بىچىنەدا چارەسەركىدن بە حەرامكراوهەكان شياو نى يە ، لىزەدا دەبىنین ئەگەچى تازە موسىلمان بوبۇن بەلام فەرمانىيان پېتەكرا بە شتنى دەميان ، ياخىنە پىس بوبۇ لە جل و بەرگە كانيان بەمۇزانە بۆ نويزىكىن ، چونكە دواخستنى پۇونكىرىنەوه لە كاتى پىويىستدا شياو نى يە .

ھەروەھا نەو چىرۆكە بەلگەيە بۆ كوشتنى تاوانبارى بکۈژ بە ھاوشىۋەي رەفتارەكەي خۆى ، چونكە نەو كەسانە شوانەكەيان كوشت و ، چاويشيان دەرهىتىا ، وەكۇ نەوهى لە (صحيح) ئىمامى (مسلم)دا جىنگىرىپۇو .

ھەروەھا بەلگەشە بۆ كوشتنى كومەلیت و ، بېرىنى دەست و قاچيان ئەگەر ھەموويان كۆبۈونەوه لە سەر كوشتنى تەنها كەسىك .

ھەروەھا بەلگەيە لە سەر نەوهى كە ئەگەر لە سەرتاوانبارى بکۈژ (الحد)^(١٢) (القصاص)^(١٣) لە يەك كاتدا كۆبۈوه نەوا ھەرىپۇ ماۋەكەي لىۋەردە گىرىتەوه ، چونكە

٦٢ _ الحد : نەو سازىيانەيە كە لە شەرەدا دانراون بۆ ئەو كەسانە ئىوانىك ئەنجام دەدەن وەكۆ بەرەلسەتىك بۆ نەوهى دوپىارەي نەكەنەوە نەيەكەن ، بپوانە : التعاريف المهمة لطلاب الهمة . وەركىتپ .

٦٣ _ القصاص : واتە دابەزىنى سزا بە سەر كەسى تاوانكاردا بە چەشىنى سزاو تاوانەكەي خۆى ، چاۋ بە چاۋ نەفس بە نەفس ، بپوانە : التعاريف المهمة لطلاب الهمة . وەركىتپ .

پیغه‌مبهربی خوا صلی الله علیه و آله و آله دهست و قاچی بپین و هکو جیبیه جیگردنی سنوروداننیک بۆ نه و کهسانهی له گەل خواو پیغه‌مبهربه‌که‌یدا ده‌جتگن و به تاوانی دهست و قاچ بپینی شوانه‌که هەستان و ، کوشتنیشی و هکو توله سەندنه و هیک بەرامبەر بە هەستنیان بە کوشتنی شوانه‌که .

هەروه‌ها بەلگەشە کە ئەگەر کەسی جەنگاوه‌ر لە گەل خواو پیغه‌مبهربه‌که‌یدا مال و سامانی بردو ، به تاوانی کوشتنیش هەستا ، ئەوا دهست و قاچی له يەك کاتدا ده‌بپریت و ، ده‌شکوژیت .

هەروه‌ها بەلگەشە کە ئەگەر تاوانه کان تقدو جۇراوجۇر بۇون ، سزاکانیش سەختتر دەبىتەوە ، چونکە ئەمانه پاش موسىلماں بۇونیان پاشکە زبۇونەوە لە ئىسلام ، خەلکیان کوشت ، سوکایەتیان بە کۈۋاۋەکە كرد ، مال و سامانیان برد ، هەستان بە ئاشکەراکىدەنی جەنگان لە خواو پیغه‌مبهربه‌که‌یدا ، بۆيە سزاي ئەمانه تۇر سەخت بۇو .

هەروه‌ها بەلگەشە کە حۆكمى هەموو جەنگاوه‌ران لە گەل خواو پیغه‌مبهربه‌که‌یدا و هکو حۆكمى ئەو کەسەيانه کە بە راسەوخۇر کاره‌کەی ئەنجام داوه ، چونکە زانراوه کە هەموویان بە خودى خۆیان بە راسەوخۇر کاره‌کەيان ئەنجام نەدابوو ، كەچى پیغه‌مبهربی خوا _ صلى الله عليه وسلم _ سەبارەت بەوە لىئى ئەپرسىنەوەو هەمووی کوشتن .

هەروه‌ها بەلگەشە کە کوشتنی خەلەتائىن (قتل الغيلة) پیویست دەکات کەسی تاوانکارى بکوژ بکوژیتەوە و هکو (الحد) ، لىخۇشبوونیش لاینابات ، پېيدان و بەخشىنى پارەش لىرەدا ھېچ بايەخىتى پى نادىرىت ، ئەمە پېباوه‌پى خەلکى مەدینەيەو ، بۇويەکە لە پېباوه‌پى ئىمامى (أحمد) و هەلبىزاردى (شيخ الإسلام ابن تيمية) شەو ، فەتوای لە سەر داوه .

بهشیک : سهبارهت به پیغامبری خواه له چارمه‌مری بزین و خوین بهربونی لووتدا :

فی الصحیحین : ﴿عَنْ أَبِي حَازِمَ أَنَّهُ سَمِعَ سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ يُسْأَلُ عَمَّا دُوَوَىَ بِهِ جُرْحُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَدُهُ فَقَالَ : جُرْحٌ وَجْهٌ وَكُسْرٌ رِبَاعِيَتُهُ وَمُشْعِتُ الْبَيْضَةُ عَلَى رَأْسِهِ وَكَانَتْ فَاطِمَةُ بَنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَغْسِلُ الدَّمَ وَكَانَ عَلَيْهِ بَنْ أَبِي طَالِبٍ يَسْكُبُ عَلَيْهَا بِالْمَجْنَّ فَلَمَّا رَأَتْ فَاطِمَةَ الدَّمْ لَا يَزِيدُ إِلَّا كَثْرَةً أَخَذَتْ قطْعَةً حَصِيرًا فَأَحْرَقْتُهَا حَتَّى إِذَا صَارَتْ رَمَادًا أَلْصَقَتُهُ بِالْجُرْحِ فَاسْتَمْسَكَ الدَّمُ﴾ بِرِمَادٍ حَصِيرٍ الْمَعْمُولُ مِنَ الْبَرْدِيِّ

واته : له (أبی حازم) ووه ، که گوئیبیستی (سهله) ای کوبی (سعده) بیو لیتیان ده پرسی سهبارهت به ووهی به چ شتیک پیغامبری خواه له پوشی (احد) دا تیمارکرا . فه رمووی : پووی پیروزی بریندار بیو ، چوار ددانه کانی ناوه راستی نیوان برپنده و که لپهی شکان ، کلاؤ ناسنه که به سه ریوه شکنیدرا ، نه وه بیو (فاطمه) ای کچی (محمد) خوینه کهی دهشت و ، (علی) کوبی (أبی طالب) به قله لغانه کهی ناوی به سه ردا ده ریاند ، کاتی (فاطمه) ته ماشای خوینه کهی کرد به رده وام زیاد ده کات ، پارچه یه که حه سیری بردو ، سوتاندی تا بوبه خوله میش پاشان لکاندی به برینه که ووه نه وه بیو خوینه که وه ستایه وه ، به خوله میشی نه وه حه سیره هی له زهل دروستکرا بیو .

چونکه کاریگه ریه کی به هیزی هیه بۆ خوین وه ستاندن ، توانای ووشکردنی کی به هیزی تیدایه ، سوتان و چووزانه وهیه کی که می تیدایه ، به لام ده رمانه به هیزه کانی ووشکردن نه گهه برینه که بستوتینیت وه بچو زینیت وه ، نه وا خوینه که ده روز زینیت و دویاره ده ریده هینیت ده ره وه ، هه روه ها نه گهه نه میشە بە ته نهها ، یا به تیکه لاؤ کردنی سرکه بکریتە نیو لووتی نه و که سه وه که خوینی به ریووه خوینه کهی ده وه ستینیت .

دانه‌رى كتىبى (القانون) دهلىت: رووه‌كى زهل (البردى) به سووده بۇ خويىن بەربۇون، قەدەغە‌ئى هاتنە دەرەوهى دەكتات، خۆلەميشەكەي بە سەر بىرىنى نەرم و تەپدا بلاؤدەكىرىتەوە، ساپىزى دەكتاتەوە، كاغازى مىسىرى كۆن لە زهل دروست دەكرا، مىزاجىتكى ساردى ووشكى ھەيە، خۆلەميشەكەي بە سوودە بۇ دەم كولى (أكلة الفم)، هاتنە دەرەوهى خويىن دەوهەستىنتىت، قەدەغە‌ئى زياتر بلاؤبۇنەوهى بىرىنە پىسەكان دەكتات.

بەشىڭ: سەبارەت بە رېيازى پېغەمبەرى خوا ئەلله بوارى چارەسەركەرنىدا بە خواردنەوهى ھەتكۈين و ھەرۇھا بە كەلەشاخ و داخىردن :

في صحيح البخاري: عن سعيد بن جبير ، عن ابن عباس ، عن النبي ﷺ قال : ((الشفاء في ثلاثة : شربة عسل ، وشرطة محجم ، وكية ناره ، وأنا أنهى أمّتي عن الكي))^(٤)

واته : له (سعيد) ئى كوبى (جبير) ھوھ ، له (ابن عباس) ھوھ ، له پېغەمبەرى خواوه ئەلله فەرمۇويەتى : ((چارەسەر لە سى شتدايە ، خواردنەوهى ھەتكۈين ، كەلەشاخ گرتن ، داخىردن بە ئاگر ، بەلام من قەدەغە‌ئى نۇمەتەكەي خۆم دەكەم داخىردن بەكارىتىن)) .

(أبو عبدالله المازري) دهلىت: (الأمراض الأمتنائية) واته ئەو نەخۋىشيانە كە ھۆكاري دەركەوتى دەگەرىتەوە بۇ ئەوهى كە جىنگى يەكى جەستە بە مادەيەك پېرىووه: يَا خويىن ، يَا زداوين ، يَا بەلەفەمین ، يَا پەشكاوين ، بەلام خويىن كە: چارەسەرى بە دەرهىننانى خويىن كە دەكىت ، وە ئەگەر لە سى بەشەكەي تىريش بۇون: چارەسەرى بە پەوانبۇونىكە (الإسهال) كە لە گەلەر تىكەلەيەكىاندا بىت بگۈنچىت . لىرەدا وەكۈنەوه وايە كە

٦٤ – صحيح : أخرجه أحمـد (١١ / ٢٤٥) ، والبخارـي (٧ / ١٥٨ ، ١٥٩) ، وابن ماجـة (٣٤٩١) كلهم من طرق مروان بن شجاع عن سالم الأقطـس ، عن سعيد بن جـبير عن ابن عـباس فـذـكرـه مـرفـقاً .

پیغامبری خواهی وشیاری پی دابیتین ، سه باره ت به به کارهیتانی هنگوین بۆ ره وابیوون و، به کارهیتانی کە لاشاخ بۆ خوین بەردا ، هندی خەلک دەلین : خوین بەردا دەچیته چوارچیوهی فەرمایشته کانیه وە کە دەفەرمیت : ((و شرط مخجم)) واتە ((پوشاندنیک بۆ کە لاشاخ گرتن)) . لیزەدا تە ماشا دەکەین کە لاشاخ گرتنى لە ميانەی دەرمانە کاندا باس کریووه ، چونکە کاتیک بە کار دەھینریت کە سروشتی نە خوشیه کان زال بن بە سەر ھینزی دەرمانە کانداو ، نەو کاتی کە دەرمانی خوراوه سوودی نە بیت . فەرمایشته پیغامبری خواهی ((وأنا أنهى أمتي عن الكي)) واتە : ((من قده دفعه نومته کەی خۆم دەکەم داخکردن بە کاربیتین)) و لە فەرمودە کەی دیکەشدا : ((وما أحب أن أكتوي))^(١٥) واتە : ((حازم بە وە نی یە داخ بکریم)) ، لیزەدا پیغامبری خواهی تامازه بە دواخستنی چاره سەر بە داخکردن دەکات تاوه کو کاتی ناچاریوون ، بۆیە پیویسته پەلەی چاره سەر کردن بە داخکردن نە کریت ، چونکە لە پاستیدا پەلە دەکریت بۆ بە کارهیتانی ئىشیتکی نقد لە پیتناو لادانی ئىشیتکدا رەنگە لە داخکردنە کە ئىشی کە متى بیت . گوفتارە کانی تەواو بۇو .

هندی لە پزیشکان گوتولیانە : نە خوشیه میزاجیه کان : يا بە هۆی ماده یە کە وە دە بیت ، يا بە بى ماده ، مادیه کانیش ، يا گەرمن ، يا ساردن ، يا شىدارو تەپن ، يا ووشکن ، يا بە تىکە لە یە کى نەوانە دەبى ، ئەم چوار بارو چۆنیه تیه ، دوو بارو چۆنیه تیان بکەرن : کە برىتىن لە گەرمى و ساردى و ، دوو بارو چۆنیه تیه کەی ترىش کارلىکراون کە برىتىن لە تەپتى و ووشکىتى ، بۆیە لە کاتى زال بۇونى يە کەنکە لە بارو چۆنیه تیه بکەرە کانى گەرمى يا ساردى لە جەستەی مرۆفدا دانە یە کىش لە بارو چۆنیه تیه کارلىکراوه کانى تەپى يا ووشکى لە گەل خۆيدا پاکىش دەکات و پىکەوە لە جەستەدا کار دەکەن ، هەروەها هەمو خالتە کانى جەستە دوو بارو چۆنیه تى ھە يە : بکەرە کارلىکراو .

٦٥ - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٤٣) ، والبخاري (٧ / ١٥٩ ، ١٦٢ ، ١٦٣) ، ومسلم (٧ / ٢١) كلهم من طريق عبد الرحمن بن سليمان بن الغسيل ، عن عاصم بن عمر بن قتادة فذكره عن جابر مرفوعاً .

چاره‌سەرکردن بە دەرهینانی خوین :

بۆیە لێرەدا پوون دەبیتەوە کە بنچینەی ھەموونە خۆشیە میزاجیە کان شوینکەوتەی بە هیزترین بارو چۆنیتیە کانی خەلتە کانی لەشن کە گەرمی و سارديه ، بۆیە گوفتاري پیغەمبەری خوا ع سەبارەت بە بنەپەتى چاره‌سەرکردنی نەخۆشیە کان کە گەرم و سارده بە ریگەی نموونە باسکراوه ، بۆیە ئەگەرنەخۆشیە کە گەرم بwoo ، بە دەرکردنی خوینەکە بە پیگەی خوین بەردان یا بە کەلەشاخ گرتن چاره‌سەری دەکەین ، چونکە بەوشیوھە مادەکە دەکریتە دەرھوھو ، میزاجی مرۆڤیش سارد دەبیتەوە ، بەلام ئەگەرنەخۆشیە کە سارد بwoo ، بە گەرمکردن چاره‌سەری دەکەین ، ئەوھش لە ھەنگویندا ھەیە ، ئەگەرسەرباری ئەوھش پیویستى بە دەرکردنی ماددەیەك بwoo ، ئەوا دیسان ھەنگوین ئەوکاره دەگات ، چونکە ھۆکاریتکى کاریگەرە بۆ پیگەياندن و ، لەت لەتكردن و ، ھېمن کردنەوھو ، لابردن و ، نەرم کردنی ماددەکان ، بەوھش زۆر بە ئارامى و بیوھى ئەو مادانە دەکریتە دەرھوھ بە زالبۇونى دەرمانە پەوانکارە بەھیزەکان.

چاره‌سەر بە داخکردن :

بەلام داخکردن : لەبەر ئەوھى ھەر يەك لە نەخۆشیە ماددەکان ، يَا نۇرتىيىز دەبیت و بە خىرا دەچىتە سەر يەكىك لە دوو لايە کە گەرمى يە يَا سارديه ، بۆیە بە ریگەکانی سەرھوھ چاره‌سەر دەکرىن ، يَا نەخۆشیە کى درېڭخایەن دەبیت و چاكتىن چاره‌سەری پاش كردنە دەرھوھی مادەکە داخکردنی ئەو ئەندامانەيە کە گونجاوە بۆ داخکردن . چونکە ئەو نەخۆشیە درېڭخایەن ثابتى تەنها بە ھۆى ئەوھوھ نەبیت کە مادەيەکى ساردى چې لەو ئەندامەدا جىڭىرىبۇوھو ، میزاجى ئەندامەكەي خراپ كردووھ ، ھەموو ئەو جىڭانەش کە پىنى دەگات دەيگۈپەت بۆ بارىتکى ھاوشىوھى ئاوه پۆكە خراپەكەي خۆى و ، لە نىئو ئەو ئەندامەي لەشدا

گردهگریت، لیرهدا داخکردن به کارده هینریت بوقده رهیتانی مادده خراپه که له و شوینه‌ی لهش که تیاییدا جیگیربووه نهوده ش به له ناویردنی به شه ناگریه کهی نه و ماده‌یه به داخکردن.

بهم فرموده پیروزه چونیه‌تی چاره سه رکردنی هه موو نه خوشیه ماددیه کان فیربووین، هروهها له فرمایشته کهی پیغامبری خواوه ﷺ: ((إِنَّ الْحُمَّى مِنْ فَيْحٍ جَهَنَّمَ فَأَبْرِدُوهَا بِالْمَاءِ))^(۱۶)

واته: ((تا) له گروبیسنه دوزه خوهیه بؤیه به ئاو ساردي بکنه وه)) چونیه‌تی
چاره سه رکردنی نه خوشیه سووکه کانیش فیر بووین.

بهشی چاره سه رکردن به کله شاخ گرتن:

بهلام کله شاخ گرتن: ففي سنن ابن ماجة من حديث جباره بن المغلس _ وهو ضعيف _ عن كثير بن سليم ، قال : سمعتُ أنسَ بن مالكَ يقولُ : قال رسول الله ﷺ: ((ما مَرَرْتُ ليلةً أُسْرِيَ بي بِمَلَأِ إِلَّا قَالُوا : يَا مُحَمَّدُ مُرْأَتُكَ بِالْحِجَامَةِ))^(۱۷)

واته: له (جباره) کوبی (المغلس) ووه له (کثیر) کوبی (سلیم) ووه فرمومیه‌تی: گوئیبیستی (أنس) کوبی (مالك) بوم دهیقه رموو: پیغامبری خوا ﷺ فرمومی: ((له شه و په ویه کدا به لای هر کومه لیک له په ریه کاندا تیپه پ ده بوم پییان ده گووتن: ئهی محمد فدرمانی کله شاخ گرتن به ئومه ته کهت بکه)) .

۶۶ - تقدم تخریجه .

۶۷ - صحیح: أخرجه ابن ماجة (۳۴۷۹) قال: حدثنا جباره بن المغلس ، قال: حدثنا كثير بن سليم ، ذكره عن أنس مرفوعاً . وأخرجه الترمذی (۲۰۵۲) من طريق القاسم بن عبد الرحمن عن أبيه عبدالله بن مسعود عن أبيه قال: ((حدث رسول الله - صلی الله علیه وسلم - عن ليلة أُسْرِيَ به ، أنه لم يمر على ملا من الملائكة إلا أمروه ؛ أن مُرْأَتَكَ بِالْحِجَامَةِ)) . وصححه الألباني في صحيح الجامع (۵۶۷۱) .

وهو الترمذى في جامعه من حديث ابن عباس : أن النبي ﷺ هذا الحديث ، وقال فيه : ((
عليك بالحجامة يا محمد))^(٦٨)

واته : له (ابن عباس) وهو له پيغه مبارى خواوه ﷺ فرميته : ((ئى محمد
كەلەشاخ گىرن بە كارىتىن)) .

وفي الصحيحين من حديث طاوس ، عن ابن عباس : ((أنَّ النَّبِيَّ ﷺ احْجَمَ وَأَعْطَى الْحَجَامَ
أَجْرَهُ))^(٦٩)

واته : له (ابن عباس) وهو ده فرميته : ((پيغه مبارى خواوه ﷺ كەلەشاخى گرت و كىرى
كەلەشاخگە كەشيدا)) .

وفي الصحيحين أيضاً ، عن حميد الطويل ، عن أنس ، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَمَّةً أَبُو طَيْبَةَ ،
فَأَمَرَهُ بِصَاعِدَيْنِ مِنْ طَعَامٍ ، وَكَلَمَ مَوَالِيهِ ، فَخَفَّفُوا عَنْهُ مِنْ ضَرِيبَتِهِ ، وَقَالَ : ((خَيْرٌ مَا
تَدَاوِيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةَ))^(٧٠)

٦٨ - صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٣٥٤) ، وعبد بن حميد (٥٧٤) ، وابن ماجة (٣٤٧٧) ، والترمذى (٢٠٥٣) كلهم من طريق عباد بن منصور عن كرمة عن ابن عباس عن النبي - صلى الله عليه وسلم - قال : خير يوم تتحجون فيه سبع عشرة ، وتنفع عشرة ، وإحدى وعشرين ، وقال : ((وما مررت بملأ من الملائكة ليلة أسرى بي إلا قالوا : عليك بالحجامة يا محمد)) واته : له (ابن عباس) وهو له پيغه مبارى خواوه - صلى الله عليه وسلم - ده فرميته : چاکترين پۇزىك كەلەشاخى تىيدا بىگىن پىزىانى حەۋەدەو ، تۈزدەو ، بىبىست وېھىكى مانگى ، ھەروەها فرمۇسى : ((لە شەۋېرە وېھىكدا بەلاي ھەر كۆمەلىك لە پەريە كاندا تىپەر دەبۈوم پېيان دەگۈوتىم : كەلەشاخ گىرن بە كارىتىن ئى محمد)) . وصححه الألبانى روایة الترمذى وابن ماجة في صحيح الجامع (٥٦٧٢) .

٦٩ - صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٥٠ ، ٢٥٨ ، ٢٥٨ ، ٢٩٢ ، ٢٩٣ ، ٢٣٧) ، والبخارى (٣ / ١٢٢ ، ٧ / ١٦١) ، ومسلم (٥ / ٣٩) ، (٧ / ٢٢) ، وأبوداود (٣٨٦٧) ، وابن ماجة (٢١٦٢) ، كلهم من طريق عبد الله بن طاوس عن أبيه عن ابن عباس فذكره .

واته : له (حَمِير الطَّوْلِيْل) هوه ، له (أَنْس) هوه فهرموویهتی : (أبو طَبِيْبَةَ) كلهشاخی بزو
پیغامبری خوا صلی الله علیه و آله و سلم کرت ، نهودبو پیغامبری خوا صلی الله علیه و آله و سلم فرمانیدا دوو (صاع)^(۷۱)
خواردهمنی بدریتی و ، له گه سهگه وره کانیشیدا دواو له سه رانه که شیان سووکرده ووه ،
فهرمووشی : ((چاکترین شتیک خوتانی پی چاره سهربکن کلهشاخ گرتنه)) .

وفي جامع الترمذى عن عباد بن منصور، قال : سمعت عكرمة يقول : كأن لابن عباس غلمة ثلاثة حجامون ، فكان اثنان منهم يغلان عليه ، وعلى أهله ، وواحد لحجمه ، وحجم أهله ، قال : وقال ابن عباس : قال نبى الله ﷺ نعم العبد الح GAM يذهب الدم ويخف الصلب ويجلو البصر (٧٢)

وشهزاده کاته و هو ، چاو روون ده کاته و هو .
سوسوک ده کاته و هو ، خواهیمه هرمه همیت : (ابن عباس) فرموده
دیگر نیش و کارو بثیویان بق خوی و ، مال و مندالی پهیدا ده کرد ، یه کیکیشیان ، کله شاخی بق
خوی و ، بق مال و منداله کانی ده گرت . (عکرمه) ده فهمیت : (ابن عباس) فرمودی :
پیغامبری خواهیمه هرمه همیت : نقد چاکه به ندهی کله شاخ گر که خوین لاده بات و ، پشت

وقال : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِيثُ عَرَجَ بِهِ ، مَا مَرَّ عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا : عَلَيْكَ
بِالْحِجَامَةِ^(٧٢)

٧٠ - تقدم تخریجہ

^{٧١} الصاع : پیوانه یه کی خلکی مهینه برو چوار گویلی ده گرت ، بیوانه : لسان العرب . و هرگز نیز .

^{٥٩٦٦} - ضعيف: أخرجه ابن ماجة (٣٤٧٨) ، والترمذى (٢٠٥٢) . وضعف الالباني في ضعيف الجامع (٧٦٢) ، وانظر الضعيف (٢٠٣٦) ، وضعيف ابن ماجة (٧٦٢) .

٧٢ - تقديم تدريسي .

٧٣ - تقدم تخریجہ

واته : هروهها (ابن عباس) ده فه رمیت : پیغەمبەرى خوا كەلەپەرە ئەو شەوهى بەرزکرايە وە ، بەلاى ھەر كۆمەلىنى پەرييە كاندا دەرۋىشت پىتىان دەگۈوت : كەلەشاخ گىتن بە كارېتتە .

وقال : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَحْتَجُّمُونَ فِيهِ يَوْمَ سَبْعَ عَشْرَةَ ، وَيَوْمَ تِسْعَ عَشْرَةَ ، وَيَوْمَ إِحدى وَعِشْرِينَ))^(٧٤)

واته : پیغەمبەرى خوا كەلەپەرە فەرمۇسى : ((چاكتىرين ئەو پۇزىانەى كەلەشاخى تىدا دەگىرن پۇزىانى حەفدهو ، تۈزدەو ، بىست و يەكىن)) .

وقال : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَدَوَّيْتُمْ بِهِ السَّعُوطُ وَاللَّدُوْدُ وَالْجِامَةُ وَالْمَشِىُ))^(٧٥) ، وإنَّ رَسُولَ اللَّهِ كەلەپەرە لُدُّ ، فقالَ : مَنْ لَدَنِي ؟ فَكُلُّهُمْ أَمْسَكُوا . فقالَ : لَا يَقِنُ أَحَدٌ فِي الْبَيْتِ إِلَّا لُدُّ ، إِلَّا العَبَاسَ))^(٧٦) . قالَ : هذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ ، وَرَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ .

واته : پیغەمبەرى خوا كەلەپەرە فەرمۇسى : ((چاكتىرين شتىك خۆتانى پى چارەسەركەن دەرمانىتكە بىكريتە لە لووت و ، دەرمانىتكە بىكريتە زالو ، كەلەشاخ گىتن و ، پىكىرىنە ، وە دەرمان كرايە زارى موبارەكى پیغەمبەرەوە كەلەپەرە لە نەخۆشى مردنەكىدا ، ئەوە بۇو فەرمۇسى : كى بۇو دەرمانى لە زار كىرىم ؟ هىچ كەس وەلآمى نەدایە وە . بۇيە فەرمۇسى : هىچ كەس لەم مالەدا نامىنېت مەگەر دەرمانى لە زار دەكىرىت ، جەڭ لە (العباس))) .

٧٤ – تقدم تخریجه .

٧٥ – إسناده حسن : أخرجه ابن ماجة (٢٤٧٨) . الطب النبوى ، بتحقيق أبي عبد الرحمن عادل بن سعد .

٧٦ – إسناده صحيح : أخرجه الترمذى (٢٠٥٤) ، وصححه الألبانى في صحيح الترمذى (١٦٧٥) . الطب النبوى ، بتحقيق أبي عبد الرحمن عادل بن سعد .

بەشیک : سەبارەت بە سوودمکانی کەلەشاخ گرتن :

کەلەشاخ گرتن : پووی جهسته پاک دەکاتەوە نقد زیاتر لە خوین بەردان ، خوین بەردانیش بۆ قولای جهسته چاکترە ، کەلەشاخ گرتن پەلیکی کاریگەر دەبینیت بۆ دەرهینانی خوین لە لاکانی پیسی مرۆفدا .

دەلیم _ (ابن القیم) _ بۆ لیکولینه و سەبارەت بە کەلەشاخ و خوین بەردان ، زانراوه کە هەردوکیان بە گویرەی زەمن و ، شوین و ، تەمن و ، میزاج دەگپریت ، بۆیە وەلاتە گرمەکان و ، زەمنە گرمەکان و ، میزاجە گرمەکان ئەوانەی کە خوینی دانیشتوانی لە پەری پىنگەیندا دەبیت ، کەلەشاخ گرتنى نقد بۆ بە سوودترە بە بەراوردى خوین بەردان ، چونکە خوینە کە پىنگەگات و تەنك و ناسك دەبیت و دېتە دەروه بۆ پووی جهستو ژیرەوەی پیست ، بۆیە کەلەشاخ دەتوانیت خوینیکی ئەوتۇ دەریھیتتىت کە خوین بەردان تونانى ئەوەی نابیت ، بۆیە بۆ لاوهکان لە خوین بەردان باشترە ، هەروەها بۆ ئۇ كەسانەش کە بىٰ هيىن و تونانى بەرگەگرتنى خوین بەردانیان نى يە .

پزىشكان جەخت لە سەرئەوە دەکەنەوە کە بۆ وەلاتە گرمەکان کەلەشاخگرتن بە سوودترەو ، لە خوین بەردان (الفصد) چاکترە ، کەلەشاخگرتن لە ناوەپاستى مانگ و ، پاش ناوەپاست خىرتە . بە گشتى ، لە بەشى سىي يەمى چوار بەشەكەي مانگدا بکرىت ، چونکە خوین لە سەرەتاي مانگدا هيىشتا نەورۈزاوه فشارى بەرزە بۆتەوە ، لە كۆتاي مانگىشدا تەواو هيىمن بۆتەوە ، بەلام لە ناوەپاست و دواى ناوەپاستىدا ، لە پەری زىاببۇن و وورۇۋاندا دەبیت بۆیە لەم كاتەدا کەلەشاخ گرتن باشترە .

دانرى كتىبى (القانون) دەلیت : لە سەرەتاي مانگدا فەرمان بە کەلەشاخ گرتن ناكريت ، چونكە خەلتەكان لەم كاتەدا هيىشتا نەجولائون و نەورۇۋاون ، هەروەها فەرمان ناكريت لە

کوتای مانگدا کەلەشاخ بگیریت چونکه خوین هیمن و کەم بۆتەوە ، بەلکو فەرمان دەکریت لە ناوەراستی مانگدا کەلەشاخ گوتن ئەنجام بدریت نەو کاتەی خەلتەکان و دوژاون و لەو پەپى زیاد بۇوندایە بە هۆزی زیادبۇونى پۇوناکى لە ئاستىرەی مانگدا .

وقد رُویَ عن النبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((خَيْرٌ مَا تَدَاوِيْتَ بِالْحِجَامَةِ وَالْفَصْدُ))^(٧٧)

واتە : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇويەتى : ((چاکتىرين شىتىك خۆتانى پى چارەسەر بکەن كەلەشاخ و خوین بەردانە)) . تەولۇبۇو .

فەرمایشته کەی پىغەمبەرى خوا ﷺ ((خير ما تداویتم به الحمام)) .
واتە : چاکتىرين شىتىك خۆتانى پى چارەسەر بکەن كەلەشاخ ، لە پاستىدا ئامازە بۆ وەلاتى حىجاز دەكتات ، چونكە خوينە كانيان تەنك و ناسكە ، ھەروھا خوينە كە لە پۇوى جەستە يانەوە نزىكە چونكە گەرمائى خوينە پادەكىشىت و دەرىدەھىتىت دەرەوە بۆ پۇوى جەستەيان ، لە لاکانى پىستىدا كۆدەبىتەوە ، سەرەپاي ئەۋەش كۈنلىكى پىستيان فراوانەو ، ھېزىشيان شلۇقە ، بۆيە بەكارەتىنانى خوین بەردان مەترسىيەكى گەورەي تىدىايە بۆ ئەوان ، كەلەشاخ گرتىنىش بلاپىتىكىرنەوە يەكى پەيوەندى خۇويىستە بەدوايدا ھەمو خوينە كە لە خوينبەرە كاندا دەکریتە دەرەوە ، بە تايىەت ئەو خوينبەرانە ئاتوانزىت كەردارى خوین بەريونى بۆ ئەنجام بدریت ، خوین لىدەرەتىنانى ھەرجىكە كىش سوودى تايىەتى خۆزى ھەيە ، بۆيە خوین لىدەرەتىنانى (الباسلىق)^(٧٨) : بەسۇودە بۆ چارەسەرى گەرمى جىڭەرۇ سېلّ و ئەو ئاوسانانە ئىياياندا دروست دەبىت بە هۆزى خوينەوە ، بە

٧٧ - ضعيف : أورده في ضعيف الجامع (٢٩٢٤) بلفظ : ((خير ما تداویتم به الحجم والقصد)) . أخرجه أبوعنيم في ((الطب)) عن علي - رضي الله عنه - . والحديث صحيح بغير قوله ((والقصد)) وهو مروي في الصحيحين .

٧٨ - الباسلىق : خوينبەرىكە لە دەستىدا ، نزىك بە ئانىشك ، لە لاي چەپەوە دەست پى دەكتات تا ئەو جىڭىابانە لە دواى بن مەتكەوەن ، بپوانە : فقه اللغة ، الشعالي ، وەركىپ .

سووده بۆ چاره سه‌ری ئاوسانە کانى سى ، بە سووده بۆ چاره سه‌ری نەخۆشىيە کانى (الشُّوْصَة) و (بُونَخَوْشَى (ذاتُ الْجَنْبِ)^(٨٠) مەروھا مەمۇ نەخۆشىيە خويىنى كاتىيەكانى لە نىوان خوارووى نەزقۇوه بق پان .
وە خويىن دەرهىتاناى (الأَكْحَلِ)^(٨١) بە سووده بۆ چاره سه‌رکدنى مەرپىپۇنتىكى كاتىيەكانى لە مەمۇ جەستەدا نەگەر ئەو پېپۇونە خويىنى بۇو ، مەروھا نەگەر خويىن بۆگەن بوبولە مەمۇ جەستەدا .

وە خويىن دەرهىتاناى (الْقِيفَالِ)^(٨٢) : بە سووده بۆ چاره سه‌ری نەخۆشىيە كاتىيەكانى لە ساپۇ مىدا بە هۆى زۇرى خويىنەوە يا بۆگەنلى خويىنەوە .
وە خويىن دەرهىتاناى (الْوَنْجِينِ)^(٨٣) : بە سووده بۆ چاره سه‌رکردنی ئىشى سېلّ و ، پەبۇ و ، مەناسە بېركىن و ، ئىشانى تەۋىئىل .

كەلەشاخ گىتن لە سەرشان (الکاھل) : بە سووده بۆ چاره سه‌ری نىشانى مەردۇو شان و گەرۇو .

٧٩ — الشُّوْصَة : ئازارىتكە لە سكدا پەيدا دەبىت بە هۆى بايەكەوە كە لە نىتو ماسولكە كاندا كىزدە بىتتەوە و بە هۆى دەمارلىدىانتىكەوە ، بپوانە : الفانق في غريب الحديث والأثر ، الزمخشري ٠ وەرگىتىر .
٨٠ — ذاتُ الْجَنْبِ : بىرىن و تلۇقىتكى پىسىه توشى مرۆڤ دەبىت و سك كون دەكتات ، بپوانە : لسان العرب ٠ وەرگىتىر .

٨١ — الأَكْحَلِ : خويىنېرىتكە لە ئاوه راستى قۇلدايەو لە ئاوه راستى خويىنېرە كانى (الباسليق) و (القيفال) دايە ، بپوانە : مشكل الآثار للطحاوي ٠ وەرگىتىر .

٨٢ — الْقِيفَالِ : خويىنېرىتكە لە دەستدا ، دىسان نزىك بە ئانىشكە ، كەوتۇتە لاي پاستى دەست ، بپوانە : المعجم الوسيط : إبراهيم الزيات ، وەرگىتىر .

٨٣ — الْوَنْجِينِ : دىو خويىنېرە ئەم لاو ئەو لاي ملە ، بپوانە : قاموسى پستە ، مەلآ محمودى كەلەلەمىي ٠ وەرگىتىر .

کەلەشاخ کرتن له سەر (الأخدعین)^(٨٤) بە سووده بۆ چاره سەری نەخۆشیه کانی سەرو، بە شەکانی، وەکو دەم و چاو، ددانەکان و، هەردوو گوئی و، هەردوو چاو و، لوت و، گەررو نەگەر هۆزی پوودانی ئەوانە بگەربیتەوە بۆ نەنە خوین یا بۆگەن بۇونى یا هەردووکیان پېكەوە .

وقال أنس _ رضي الله عنه _ : كان رسول الله ﷺ يتحجّم في الأخدعین والكافل^(٨٥)
واته : (أنس) _ خواى لى پانى بىت _ دەفرمیت : پیغەمبەرى خوا ﷺ له سەرەپدۇو
پەگى لای ملى و له نىوان هەردوو شانيدا کەلەشاخى گرت .

وفي الصحيحين عنه : كان رسول الله ﷺ يتحجّم ثلثاً : واحدة على كامله ، وأثنين على
الأخدعین^(٨٦)

واته : له (الصحيحين) دا هاتووه كە : پیغەمبەرى خوا ﷺ سى کەلەشاخى دەگرت :
يەكتىك لە نىوان هەردوو شانيداو، دۇوانىشيان لە سەرەپدۇو پەگى لای مل .

وفي الصحيح عنه : أنه احتجم وهو محرّم في رأسه لصداع كان به^(٨٧)
واته : له فەرمۇودەيەكى (صحيح) دا هاتووه : پیغەمبەرى خوا ﷺ نىحرامى بەستبۇو كە
کەلەشاخى لە سەريدا گرت بە هۆزى ئازارىتكەوە ھەبىيو .

٨٤ - الأخدعین : دوو پەگە بەلای ملەوەيە ، بپوانە : قاموسى پستە ، مەلآ محمودى گەلەلەيى . وەركىز .

٨٥ - صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ١١٩ ، ١٩٢) وأبوداود (٣٨٦٠) ، وابن ماجة (٣٤٨٣) ، والترمذى (٢٠٥١) ، وفي الشمايل (٣٦٤) . كلهم من طريق قتادة عن أنس فذكره .

٨٦ - هو السابق ، ولم أجده في الصحيحين ولعله وهم من المصنف .

٨٧ - صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ٣٤٥) ، والبخاري (٣ / ١٩) ، (٧ / ١٦٢) ، ومسلم (٤ / ٢٢) ، وابن ماجة (٣٤٨١) ، والنسائي (٥ / ١٩٤) كلهم من طريق سليمان بن بلال عن علقة بن أبي علقة ، عن الأعرج عن عبدالله بن جبيحة قال : ((احتجم رسول الله – صلى الله عليه وسلم – بلحي جمل ، وهو محرّم ، وسط رأسه واته : پیغەمبەرى خوا – صلى الله عليه وسلم – له شويىنى (لحى جمل) ، كە نىحرامىشى بەستبۇو ، له ناواهراستى سەريدا کەلەشاخى گرت . ولم أجده عن أنس .

وَفِي سَنْنَةِ أَبْنِ مَاجَةَ عَنْ عَلَىٰ : نَزَلَ جَبَرِيلُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ بِحِجَامَةِ الْأَخْدَعِينِ وَالْكَاهِلِ^(٨٨)
وَاتَهُ : (عَلَىٰ) _ خَوَائِی لَیٰ پَانِی بَیْتٍ _ فَهُرْمُوویه‌تی : (جَبَرِيلٌ) دَابِیزِیه خَزْمَه‌تی
پیغه‌مبه‌ری خواهه و فه رمانی که له شاخ گرتني پیکرد له سه دو روگی لای مل و نیوان
هه دو شان .

وَفِي سَنْنَةِ أَبْنِ دَاوِدَ مِنْ حَدِيثِ جَابِرٍ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ احْتَجَمَ فِي وَرَكَهِ مِنْ وَثَوْ كَانَ بِهِ^(٨٩)
وَاتَهُ : (جَابِرٌ) _ خَوَائِی لَیٰ پَانِی بَیْتٍ _ فَهُرْمُوویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خواهه له سه
سَهْرَووی پَانِی که له شاخی گرت به هه شینبوونه وه و کوتارانیکه وه هه بیوو .

بهشیک : سه بارهت به جیاوازی پزیشکان له بارهی که له شاخ گرتنه وه له سه (نقرة القفا) :

پزیشکان جیاوازیوون سه بارهت به که له شاخ گرتن له و چالاییه که ده که ویته پشتی
میشکوه (نقرة القفا) ، و ذکر أَبُونعِيمَ فِي كِتَابِ الطِّبِّ النَّبُوِيِّ حَدِيثًا مَرْفُوعًا : ((عَلَيْكُمْ
بِالْحِجَامَةِ فِي جَوْزَةِ الْقَمَحْدُوَةِ ، فَإِنَّهَا تَشْفِي مِنْ خَمْسَةِ أَدْوَاءٍ ذُكْرُ مِنْهَا الْجُذَامُ^(٩٠))

واته : (أَبُونعِيمَ) له کتیبی (الطب النبوی) دا ئه فه رموده ده گیزیته وه : ((که له شاخ
بکرن له کوتایی سه رو پشته سه ردا ، چونکه پینچ نه خوشی چاک ده کاته وه ، له وانه نه خوشی
گولی باسکردووه)) .

٨٨ - ضعیف جداً : أخرجه ابن ماجة (٣٤٨٢) .

٨٩ - صحيح : أخرجه أحمد (٢٣٥، ٣٥٧، ٣٨٢)، وأبوداود (٣٨٦٣) وابن ماجة (٣٠٨٢)،
والنسائي (١٩٣/٥)، وابن خزيمة (٢٦٦٠)، (٢٦٦١) كلهم عن أبي الزبير عن جابر .

٩٠ - إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٥٨) . الطب النبوی ، بتحقيق أبي عبد الرحمن
عادل بن سعد .

و في حديث آخر : ((علیکم بالحجامة في جوزة الْقَمَدُو ، فإنها شفاء من الشَّئْنَ و سَبْعِين داء))^(١).

له فرموده يه کي ديكدا : ((کەلەشاخ بىگىن لە كوتايى سەرۇ پشتە سەردا ، چونكە حەفتاۋ دۇو نەخۆشى چاك دەكتەوه)) .

كۆمەلېكىان بە چاكىان داتاوه و گۈوتۈيانە : بە سوودە بۆ چاكبۇونەوهى چاو دەرتۈقىن ، ئەو گرى يانەى تىايىدا دروست دەبىت ، زۇر لە نەخۆشىيەكانىي ، قورسېبۇونى بىرۇ پېتلىو ، كەپۇلۇي چاو .

باسكراوه كەوا پېشەوا (أحمد) ئى كوبى (حنبل) پېيوىستى بە كەلەشاخ بۇو ، بۇيە كەلەشاخى بۆ گىرا لە هەردۇو لاي ملىداو ، لە (نقرة القفا) دا نەيگرت .

ەرۋەھا لەو كەسانەش حەزيان پى نەبۇوه دانەرى كېتىي (القانون) ھو ، دەلىت : نەخۆشى لە بىرچۇونەوه دروست دەكەت بە دلىيائى ، چونكە پېشەوامان محمد ﷺ فرمۇيەتى كوتايى دەماغ جىڭەي پاراستنى زانيارىيەكانەو ، كەلەشاخ گىرن دەيىھەوتىنیت . تەواوبۇو .

كەسانى تريش بەرپەچيان داوهتەوهو ، دەلىن : فرمۇدەكە جىڭىر نەبۇوه ، نەگەر جىڭىريش بىت لە راستىدا كەلەشاخىك كىرتاي مىشك بى هىز دەكەت نەگەر بەبى زەرۇدەت گىرا ، بەلام نەگەر لە كاتى زالبۇونى خوين بەسەر مىشكدا گىرا ، بە سوود دەبىت لە پۇوي پىزىشىكى و شەرعىشەوه ، چونكە جىڭىر بۇوە كەوا پېتەمبەرى خوا ﷺ لە چەندىن جىڭەي پشتەوهى ملىدا كەلەشاخى گىتووه بە گویرەي بارودۇخىك پېيوىستى بەوە بوايە ، لە جىڭەي تريش جىگە لە پشتەوهى مل كەلەشاخى گىتبۇو بە گویرەي پېيوىست .

بەشیک سەبارەت بە کەلەشاخ گرتن لە ئىرچەناكەدا :

کەلەشاخ گرتن لە ئىرچەناكەدا بۆ چارەسەرى ئىش و نازارى ددان و دەم و چاو گەرزو
بەسۈددە ، ئەگەر لە كاتى خۇيدا بە كارھىتىرا ، مەروھا سەرۇ شەۋىلگەش پاڭ دەكاتەوە.

دەتوانزىت كەلەشاخ گرتن لە سەرپى لە جياتى خوين دەرهىتىان بەكاربەيىزىت لە (الصَّافِن) دا كە رەگىكى گەورەيە و نزىك بە پاژنەيەولە بەرى قاچەوە درېزدەبىتەوە تا
دەگاتە شا دەمارى دان . بۆ چارەسەرگەرنى بىرىنەكانى پان و لاق و پى و ، بچىانى بىنۇيىنى و ، ئالۇشى و خۇرىقۇرى كاتى لە ئەندامەكانى زانۇنى پىاپۇ ئافرەتدا بەسۈددە .

كەلەشاخگەرن لە ئىرچەوەي سىنگدا بۆ چارەسەرى ئەو ئاوسان و بىزىنە سنوردارەي كە لە
پىستى سەرپان بە دەرىتىن و كىيم و نۇخاوىلى پەيدا دەبىت بەسۈددە ، بەرگرى لە
گولبۇنى دەگات و ، بۆ چارەسەرى ئەزىزىكە و بلىقانەي لە سەرى بە دەرىتىن بەسۈددە ،
مەروھا بۆ جومگە ئانى و ، بۆ مايەسىرى و ، بۆ ئاوساوى قاچ و پى و ، خۇرۇي پشت باشە.

بەشیک : سەبارەت بە رىيازى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە كاتەكانى كەلەشاخ گرتىدا :

روى الترمذى في جامعه من حديث ابن عباس يرفعه : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَحْجِمُونَ فِيهِ سَابِعَ
عَشَرَةً ، أو تاسِعَ عَشَرَةً ، وَيَوْمُ إِحدى وَعَشْرِينَ))^(١)

واته : (ابن عباس) _ خواى لى پازى بىت _ فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى
: ((چاكتىن ئەو پەزىانەي كەلەشاخى تىدا بىگىن حەفدهو ، توزدەو ، بىست و يەكىن)).

وَفِيهِ عَنْ أَنْسٍ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَحْتَجِمُ فِي الْأَخْدَعِينَ وَالْكَاهِلِ ، وَكَانَ يَحْتَجِمُ لِسَبْعَةِ عَشَرَ
، وَتِسْعَةِ عَشَرَ ، وَإِحْدَى وَعِشْرِينَ^(١٢)

وَاتَهُ : لَهُ (أَنْسٌ) هُوَ خَوَائِي لَيْ بَانِي بَيْتٍ فَهُرْمُووْيِهٰ تِي : پِيغْهَمْبَرِي خَوَائِي لَهُ سَهْرٌ
دوو پِهْگِی لَای مَلِی وَلَهُ نِيَوَان هَرْدُو شَانِیدا كَلَهْ شَاخِی دَهْ كَرْت ، لَهُ پِرْدَانِی حَهْ فَدَهُو ،
تَوْزَدَهُو ، بَيْسَت وَيَهَكٌ .

وَفِي سِنْنِ ابْنِ ماجَةَ مرفُوعًا : ((مَنْ أَرَادَ الْحِجَامَةَ فَلِيَتَحَرَّ سَبْعَةَ عَشَرَ ، أَوْ تِسْعَةَ عَشَرَ ، وَفِي
إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، لَا يَتَبَيَّنُ بِأَحَدِكُمُ الدَّمُ ، فَيَقْتَلُهُ))^(١٤)

وَاتَهُ : (أَنْسٌ) خَوَائِي لَيْ بَانِي بَيْتٍ فَهُرْمُووْيِهٰ تِي : پِيغْهَمْبَرِي خَوَائِي فَهُرْمُووی : ((
هَرْ كَهْس وَيِسْتِي كَلَهْ شَاخِ كَرْتَنِی هَبَوْ بَا بَهْ دَوَای پِرْدَانِی حَهْ فَدَهُو ، تَوْزَدَهُو ، بَيْسَت وَيَهَكَدا
بَكَهْرِيَت ، بَقْئَوَهِي فَشَارِي خَوَيْنِی يَهْ كِيَكَتَان بَهْ رَزْ نَهْ بَيْتَهُو ، بَمَرِيَت)) .

وَفِي سِنْنِ أَبْيِ دَاوِدَ مِنْ حَدِيثِ أَبْيِ هَرِيرَةَ مرفُوعًا : ((مَنْ احْتَجِمَ لِسَبْعَ عَشَرَةَ ، أَوْ تِسْعَ عَشَرَةَ
، أَوْ إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، كَانَتْ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ))^(١٥)

وَاتَهُ : (أَبْيِ هَرِيرَةَ) خَوَائِي لَيْ بَانِي بَيْتٍ فَهُرْمُووْيِهٰ تِي : پِيغْهَمْبَرِي خَوَائِي فَهُرْمُووی :
((هَرْ كَهْس لَهُ پِرْدَانِی حَهْ فَدَهُو ، تَوْزَدَهُو ، بَيْسَت وَيَهَكِي مَانِگَدا كَلَهْ شَاخِ بَكَهْرِيَت ، دَهْ بَيْتَ بَهِ
هَوْكَارِي چَاكِبُونَهُوَهِ هَمُووْنَهْ خَوْشِيَهِ كَانِي)) . وَاتَهُ : نَهْ وَنَهْ خَوْشِيَانِي هَوْكَارِي
دَهْ كَهْرِيَتَهُوَهِ بَقْ زَالِبُونِي خَوَيْنِ بَهْ سَهْ شَوْيِنِيَكِي جَهْسَتَهُدا .

هەموو نەم فەرمۇدانە گونجاوی كىپايدى پزىشكانە ، بەوهى كەلەشاخ گرتن لە نیوهە دۈوەم و ، بەشى سېيەمى چوار بەشەكەى مانگدا بە سوودتىر دەبىت بە بەراودى سەرەتاو كۆتايى مانگ ، بەلام نەگەر لە كاتى پىيوىستبۇونىدا بەكارەتىرا ، بە سوود دەبىت نەگەر لە سەرەتاو كۆتايى مانگىشەوە بىت .

(الخلال) دەلىت : (عصمة) ئى كورپى (عصام) پىتى راڭەياندەم و گۇوتى : (حنبل) بقى باسکردىن و ، گۇوتى : (أبو عبدالله أحمى) ئى كورپى (حنبل) كەلەشاخى دەگرتەر كاتىكى خويىنى هەلچوبا و ، هەر كاتىكىش بوايە .

دانەرى كىتىبى (القانون) دەلىت : كاتەكانى لە پۇزىدایە : كاتژمیر دوو و سى ، پىيوىستە مەرقۇ خۆى لى بەدوور بىگىت پاش خۆشتن بەدەر لەو كەسانەى خويىيان چەرە ، پىيوىستە نەم كەسە خۆى بىشوات ، پاشان كاتژمیرىك پىشوو بىدات ، پاشان كەلەشاخ بىگىت . تەواوبۇ .

بەلايانەوە كەلەشاخ گرتن لە سەرتىريپۇن باش نى يە ، چونكە پىددەچى چەندىن كونىلەي داخراو و چەندىن نەخۆشى دروست بىكەت ، بە تايىھەت نەگەر نەگەر خۆراكە كە خراب و چەپ بىت . لە (اثر) يىكادا هاتۇوه : ((كەلەشاخ گرتن پىش نانى بەيانى دەرمانە ، لە سەرتىريپۇن نەخۆشى يەو ، لە حەۋىدە مانگدا چاكبۇونەوە يە)) .

ھەلبىزارىنى نەم كاتانە بۆ كەلەشاخ گرتن ، لە بىنەپەتدا بۆ پارىزىكىدەن و ، خۆپاراستنە ، بۆ نەوهى مەرقۇ - ھېچ زيانىكى پى نەگاو ، بۆ پاراستنە تەندروستىيە ، بەلام بۆ چارەسەرى نەخۆشىيەكان ، لە هەر كاتىكىدا پىيوىسترا بەكاردەھەيتىرىت .

فه رمایشته کەی پىغامبەرى خوادا ﷺ ((لا يَتَبَيَّنُ بِأَحْدُكُمُ الَّذِي فِي قَتْلَهُ)) .
واته : بۇ ئوهى فشارى خوينى يەكىكتان بەرزە بىتىھە وە بىرىت . بەلكەى گوفتارە كانى سەرە وە مانە . پىشتىش ئامازمان پىدا كەوا ئىمامى (أحمد) لە هەر كاتىكى مانگدا پىويستى بە كەلەشاخ ھەبوا يە دەيگرت .

بەشىك سەبارەت بەو رۆزانەي كەلەشاخى تىدا (مکروه) :

سەبارەت بە هەلبىزىدىنى پۇزە كانى ھفتە بۇ كەلەشاخ گىرنى ، (الخَلَال) لە (جامع) كەيدا دەلىت : (حرب) ئى كوبى (إسماعيل) پىئى پاكەياندىن و ، گووتى : بە پىشەوا (أحمد) م گووت : ئايا هىچ پۇزىك ھېيە لە ھفتەدا بەلاتە وە كەلەشاخ گىرنى تىدا (مکروه) بىت ؟ فەرمۇسى : پۇزىنى شەمە و چوارشەم ھاتۇرۇ .

ھەرۋەھا لە ھەمان كىتىبى (الجامع) ئى (الخَلَال) دا ھاتۇرۇ : (الحسين) ئى كوبى (حسان) سەبارەت بە كەلەشاخ گىرنى لە (أبا عبدالله) ئى پرسى : لە چ كاتىكدا (مکروه) ؟ گووتى : لە پۇزىنى شەمە و ، چوارشەم و گووتىيانە پۇزى ھەينىش .

وەرىي الخلال ، عن أبي سلمة وأبي سعيد المقبرى ، عن أبي هريرة مرفوعاً : ((مَن احْتَجَ يَوْمَ الْأَيَّاعِ أَوْ يَوْمَ السُّبْتِ ، فَأَصَابَهُ بِيَاضٌ أَوْ بَرَصٌ ، فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ))^(١)

واته : (أبي هريرة) _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويتى : پىغامبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى : ((ھەركەس پۇزىنى شەمە و چوارشەم كەلەشاخ بىگىت و ، سېپتىيك يا نەخۆشى بەلەكى لە جەستەيدا پەيدا بۇو ، با تەنها سەرزەنشتى خۆى بکات)) .

(الخلال) دهليت : (محمد) ای کورپی (علی) کورپی (عصر) پیش پاگه ياندين ، کهوا (يعقوب) ای کورپی (بختان) بزى باسکرديبون و ، گوتبيوی : سه بارهت به بهكارهيتانی (النّورة) و كه لشاخ گرتن له پژوانی شمه و چوارشه مداره (أحمد) يان پرسى ؟ نه وه بوبه (مکروه) ای داناو ، فرموموي : هـ والـمـ پـسـ گـهـ شـتـوـهـ کـهـواـ پـیـاوـیـکـ (النّورة) ای بهكارهيتانو ، پاشان که لشاخی گرت بؤیه تووشی نه خوشی به لکی بوبه منيش به (أحمد) م گووت : و هـ کـوـ نـهـ وـهـ پـیـاوـهـ کـهـ بـهـ سـوـوـکـ تـهـ ماـشـایـ فـرـمـوـوـدـهـ کـهـیـ کـرـبـیـتـ ؟ـ فـرـمـوـوـیـ :ـ بـهـ لـیـ .

وفي كتاب الأفراد للدارقطني ، من حديث نافع قال : قال لي عبدالله بن عمر : تَبَيَّنَ بِي الدَّمُ ، فابنُ لي حَجَّامًا ولا يكن صبيًّا ولا شيئاً كبيراً ، فإني سمعتُ رسول الله يقول : ((الحجامة تَرِيدُ الحافظ حفظاً ، والعاقل عقلاً ، فاحتجموا على اسم الله تعالى ، ولا تَحْتَجِمُوا الخَمِيسَ ، والجمعة ، والسبت ، ولا الأحد ، واحتجموا الإثنين ، وما كان من جُذامٍ ولا بَرَصٍ ، إِلَّا نزلَ الأربيعاء . قال الدارقطني : تَغَرَّدَ بِهِ زِيَادُ بْنُ يَحْيَى ، وَقَدْ رَوَاهُ أَيُوبُ عَنْ نَافِعٍ ، وَقَالَ فِيهِ : ((وَاحْتَجِمُوا يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالثَّلَاثَاءِ ، وَلَا تَحْتَجِمُوا يَوْمَ الْأَرْبِيعَاءِ))^(٩٧) .

واته : (نافع) فرمومويهتى : (عبدالله) ای کورپی (عمر) پیش گووت : خوitem هـ لـچـوـوـهـ وـ فـشارـىـ بـهـ رـزـ بـوـتـوـهـ ،ـ كـهـ لـشـاخـ گـرـيـكـ بـقـ بـانـگـ بـكـ باـ منـداـلـ نـهـ بـيـتـ وـ پـیـاوـيـکـ بـهـ تـهـ مـهـ نـيـشـ نـهـ بـيـتـ ،ـ چـونـکـهـ گـوـيـيـبـيـستـيـ پـيـغـمـبـرـيـ خـوابـوـومـ ﷺـ دـهـ يـفـهـ رـموـوـ :ـ ((ـ كـهـ لـشـاخـ گـرـتـنـ تـوانـايـ لـهـ بـهـ رـكـرـدنـ کـهـ سـىـ لـهـ بـهـ رـكـارـ زـيـادـ دـهـ کـاتـ وـ ،ـ نـهـ قـلـ وـ زـيـرـ کـهـ سـىـ نـاقـلـ وـ زـيـرـ زـيـادـ دـهـ کـاتـ ،ـ بـؤـيـهـ بـهـ نـاوـيـ خـواـوهـ کـهـ لـشـاخـ بـگـرـنـ وـ ،ـ پـقـدانـيـ پـيـنـجـ شـهـ وـ ،ـ هـيـنـيـ وـ ،ـ شـهـمـهـ وـ ،ـ يـهـ کـهـ شـهـ کـهـ لـشـاخـ مـهـگـرـنـ ،ـ بـهـ لـکـوـ بـقـئـىـ دـوـوـشـهـمـ کـهـ لـشـاخـ بـگـرـنـ ،ـ چـونـکـهـ هـمـوـ گـولـ وـ بـهـ لـکـيـهـ کـهـ بـقـئـىـ چـوارـشـهـمـ دـادـهـ بـهـ زـيـتـ .ـ پـيـشـهـواـ (ـ الدـارـقـطـنـيـ)ـ فـرـمـوـوـيـهـتـىـ :ـ (ـ زـيـادـ)ـ اـیـ کـورـپـیـ (ـ يـحـيـىـ)ـ تـاـكـ بـؤـتـوـهـ لـهـ گـيـرـانـهـ وـهـ ئـهـمـ فـرـمـوـوـدـهـ بـهـ دـاـ ،ـ (ـ أـيـوـبـ)ـ لـهـ (ـ نـافـعـ)ـ وـهـ فـرـمـوـوـدـهـ کـهـ

دەگىپىتەوە، تىايىدا دەلىت: ((بۇ ئانى دووشەم و سى شەم كەلەشاخ بىكىن و، بېنى
چوارشەم كەلەشاخ مەگىن)).

وقد روى أبو داود في سننه من حديث أبي بكرة ، أنه كان يكره الحجامة يوم الثلاثاء ، وقال : إنَّ رسول الله ﷺ قال : يوم الثلاثاء يوم الدُّمٌ وفيه ساعة لا يرْقَأُ فيها الدُّمُّ^(١٨)

واته : (أبی بکرہ) حازی بے کله شاخ گرتن نہ بتو پوچھی سی شم و ، دھیفہ رموو : پیغامبری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم فہرموموی : پوچھی سی شم پوچھی خوینہ و کاتیکی تیدایہ خوینی تیدا خوینہ کہی تیدا ناوہستی ۔

به شیک سه بارهت به شیاویتی که له شاخ گرتنی که سی به روز رو جیاواز بیوون
سه بارهت به وی که ئایا به و هویه و روزومکه دوشکیت ؟

چهندین سوودی گرنگ له فرموده کانی پیشوه و مردمگیریت :

۱. خۆ چاره سەکردن (مستحب) ھ
 ۲. کەلەشاخ گرتن (مستحب) ھو ، لە شوينەشدا ئەنجام دەدريت كە بارودقۇخ پىويىستى بكتا .
 ۳. شياوييٰتى كەلەشاخ گرتنى نەو كەسەئى ئىحرامى بەستووه ، ئەگەرچى بىي بە ھۆكارى بىرىنى كەمىك لە توکى لەش ، چونكە لەم بارەدا ئەو شياوه ، بەلام بۇ ئەوهى (فدية) بىدات بۇ لادانى تۈوكەكە ، هيشتا جىنى تىپوانىنىھو ، (واجب) بۇونى بەھىزنى يە .
 ۴. شياوييٰتى كەلەشاخ گرتنى كەسى بە پۇزۇو ، چونكە لە (صحيح) ئى نىمامى (البخارى دا ماتوروھ : ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ اخْتَجَمَ وَهُوَ صَانِمٌ))^(۹) واتە : ((پېغەمبەری خوا
كەلەشاخ گرتلىكىدۇ)

کله شاخی گرت و لهو کاته شدا به پۇشۇو بۇو)) ، به لام: ئایا بەو کله شاخ گرتىنە پۇشۇوه كەم دەشكىت ، ياخود نە ؟ مەسىلەيەكى ترە ، پاست: شakanدىنى پۇشۇوه بە كله شاخ گرتىن ، چونكە ئەوه بە (صحيح)ى لە پىغەمبەرى خواوه ﷺ هاتووه بەبى مېچ بەرەلسەتكارتىك و ، پاسترين شتىكىشە كە بەرەلسەتكارتىك فرمۇودەكاي سەرەوهى پى دەكىت ، به لام ئەو شتە ئاماژە بۇ نەشakanدىنى پۇشۇو ناكات مەگەر پاش چوارشت : يەكەم : پۇشۇوه كە فەرز بۇو . دووھم : نىشته جى بۇو . سى يەم : مېچ نەخۆشىيەكى نەبۇو پىيۆيسىت بە كله شاخ گرتىن بكتات . چوارھم : ئەم فەرمۇودە نواكە وتوتە لهو فەرمۇودەيەي كە تىايىدا دەفەرمىت : ((أفتر الحاجُ والمَحْجُومُ))^(١٠٠) واتە : ((ئەو كەسەي كە كله شاخ بۇ دەكىريت و ئەو كەسەش كە كله شاخ دەكىريت هەرسۇوكىيان پۇشۇويان شكاوه)) . بۇيە چ كاتىك ئەو چوار پىشەكىيانە جىڭىربۇون ، ئەوجا دەتوانىت كىردارى پىغەمبەرى خوا ﷺ بکىت بە بەلگە بۇ مانەوهى پۇشۇولە كەن كله شاخ گرتىدا ، لە لايەكى ترىشەو ئەگەر پۇشۇوه كە سۈونەت بۇوشىاوه مروفلىي بچىتە دەرەوهە بىشىكىنېت بە كله شاخ گرتىن و هيئىر ، يا ئەگەر ئەو كەسە لە مانىگى پەممە زانىشدا بىت به لام لە سەفردا بۇو ، يا ئەگەر لە پەممە زانىشدا بىت و لە مالى خۆيدا بىت ، به لام پىيۆيسىتى ناچارى بكتات ، وەكۈئەو كەسەي كە نەخۆشىيەكى مەيەو پىيۆيسىتى ناچارى شakanدىنى پۇشۇوه كەپى دەكتات ، يا فەرزىكى پەممە زان بىت و لە مالى خۆيدا بىت و مېچ پىيۆستىك ناچارى نەكىرىدىت ، به لام لە سەرېنەتەكە بىمېنېتەوە وە

٩٩ - صحيح: أخرجه أحمد (١ / ٢٣٦ ، ٢٤٩ ، ٢٥٩ ، ٣٥١ ، ٣٧٢) ، والبخاري (٢ / ٤٢ ، ٤٣) ، (١٦٢ ، ١٦١) ، وأبوداود (١٨٣٦) ، (٢٣٧٢) ، والترمذى (٧٧٥) ، والنسانى في الكبرى (٢٠٢٠) ، (٦٢٢١) ، (٦٢٢٦) عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

١٠٠ - صحيح: أخرجه أحمد (٤ / ١٢٣ ، ١٢٤) ، والدارمى (١٧٣٧) ، من طرق عبدالله بن زيد أبي قلابة ، عن أبي الأشعث الصنعاني ، عن أبي أسماء الرحمبي عن شداد بن أوس فذكر الحديث وفيه قصة ، وأخرجه أحمد (٤ / ١٢٤) ، به ، وليس فيه أبو الأشعث الصنعاني ، وأخرجه أحمد (٤ / ١٢٢ ، ١٢٤) ، وأبوداود (٢٢٦٩) ، وليس فيه أبو أسماء الرحمبي ، وأخرجه أبوداود (٢٣٦٨) ، وابن خزيمة (١٦٨١) ، وليس فيه أبو الأشعث ولا أبو أسماء .

فه رمایشتی پیغامبری خواه‌^{للہ}: ((أَفْطِرُ الْحَاجَمْ وَالْمَحْجُومْ)) ناقیل و موتنه خیره و، پیویسته کاری پی بکریت .

۵. به لگه‌یه له سهر نهودی ده توائزیت پزیشك به کری بھینزیت به بی بهستنی گریب‌هستی کری گرتیه ، به لکو به‌هاوشیوه‌ی کری هاوه‌لانی خوی که لم بواره‌دا کارده‌کهن کریی ده دریتی ، یا نهود کرییه‌ی بدریتی که پیشی پانی ده‌بی .

۶. شیاویتی بژیوی په‌یداکردن به پیشه‌ی کله‌شاخ گرتنه و . نه‌گه‌رجی که‌سی نازاد حذنی به خواردنی کری کله‌شاخ گرتن نی به به‌بی نهودی لئی حرام بکریت ، چونکه پیغامبری خواه‌^{للہ} کریکه‌ی خوی پیداو ، خواردنیشی له سهر حرام نه‌کرد ، که پیشی ده‌لیت پیس به هاوشیوه‌ی فه رمایشتیتی به‌رامبه‌ر به پیازو سیر که پیبيان ده‌لی پیس ، به‌لام گوفتاره‌کانی نه‌بووه به به‌لگه بق حرامکردنی .

۷. شیاویتی سه‌پاندنی باجیکی پوزانه‌ی دیاری کراو به سهر بهنده‌ی خودا به گویره‌ی توانای بق کارکردن ، ماف بهنده‌که شه ته‌صروف بکات به‌و پاره‌یه‌وه که له باجه سه‌پیتر اوه‌که‌ی سه‌رشانی زیاد ده‌بیت ، چونکه نه‌گه‌ر نه‌هیلریت ته‌صروف به زیاده‌یه‌وه بکات نه‌وا کاره‌که‌ی هه‌مووی ده‌بی به باج و هیچ سودیکی دهست ناکه‌ویت ، به لکو نهودی له باجه سه‌پیتر اوه‌که‌ی سه‌رشانی زیاد ده‌بی ، له‌لاین سه‌رگه‌وره‌که‌یه‌وه کراوه به مولکی نه‌و بهنده‌یه‌وه مافی خویه‌تی ته‌صروف پیوه بکات . والله أعلم .

**بهشیک : سه باره ت به ریازی پیغەمبەرى خوا
له بپینى رەگەكان و داخىردىدا :**

ثبت في الصحيح من حديث جابر بن عبد الله ، أنَّ النَّبِيَّ ﷺ بعثَ إلَى أُبَيِّ بْنَ كَعْبٍ طَبِيباً ،
فقطَعَ لَهُ عِرقاً وَكَوَاهَ عَلَيْهِ^(١)

واته : (جابر) اى كورپى (عبدالله) فەرمۇویەتى : پیغەمبەرى خوا پزىشىكىي نارد بۆ (أُبَيِّ) كورپى (كعب) ، نەوهبۇو رەگىتكى بۆ بېرى و داخىشى كرد .

ولما رُمِي سعدُ بن معاذٌ في أَكْحَلَهُ حَسَمَةُ النَّبِيِّ ﷺ ، ثُمَّ وَرَمَتْ ، فَحَسَمَةُ الثَّانِيَةِ.

واته : كاتى (سعد) اى كورپى (معاذ) خويىنبەرى ناوهەراسىتى دەستى پىكرا پیغەمبەرى خوا داخىكىد ، بەلام ناوسا ، نەوهبۇو دىسان بۆ جارى دووم داخىكىدەوە .

وفي طريق آخر : أنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَوَى سَعْدَ بْنَ مُعاذَ فِي أَكْحَلِهِ بِمُشْقَصٍ ، ثُمَّ حَسَمَةُ سَعْدَ بْنَ مُعاذَ أَوْ غَيْرُهُ مِنْ أَصْحَابِهِ^(٢)

واته : پیغەمبەرى خوا (سعد) اى كورپى (معاذ) بى سەرە رەمیكى درىزىلە سەر خويىنبەرى ناوهەراسىتى داخىكىد ، پاشان (سعد) خۆى داخىكىد يا هاوهەلانىي بۆيان داخىكىد .

١٠١ - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٠٣ ، ٣٠٤ ، ٣١٥ ، ٣٧١) وعبد بن حميد (١٠٩٨) ، ومسلم (٧ / ٢٢) وأبوداود (٣٨٦٤) ، وأبن ماجة (٣٤٩٣) كلهم عن الأعوش عن أبي سفيان عن جابر فذكره .

١٠٢ - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣١٢ ، ٣٥٠ ، ٣٦٣ ، ٣٨٦) ، الدارمي (٢٥١٢) ، ومسلم (٧ / ٢٢) وأبن ماجة (٣٤٩٤) ، والترمذى (١٥٨٢) ، كلهم عن أبي الزبير عن جابر فذكره في قصة .

و في لفظ آخر : أن رجلاً من الانصار رُمِيَ في أكْلَهِ بِمَشْقَصِ ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ بِهِ فُكُوِيَ .
واته : له بیزه يه کى دیکهدا : پیاویک له پشتیوانان به سره پمیکی دریز خوتینبهرى
ناوه پاستى دهستى پیکرا ، ناوه بیو پیغامبهرى خوا ﷺ فه رمانیداو نیتریپی داخکرا .

(أبو عُبيدة) ده فه رمتت : پیاویک هینڑایه خزمتی پیغامبهرى خوا ﷺ داخکردنی برق
وهسف کرابیوو ، ناوه بیو فه رمووی : داخی بکن و پاشان بەرد گرم بکن و بیخنه سرهی .

(الفضل) کوبی (دکین) ده فه رمتت : (سُفيان) له (أبي الزَّيَّار) هوه له (جابر)
(هوه بۆی باسکردنی : که وا پیغامبهرى خوا ﷺ له سەر خوتینبهرى ناوه پاستى دهستى
ھەستا به داخکردنی .

و في صحيح البخاري من حديث أنس ، أنه كُويَ من ذات الجنبِ والنَّبِيُّ ﷺ حَيَ

واته : (أنس) فه رموویه تى : به هۆی نەخۆشى (ذات الجنب) هوه داخکرام و پیغامبهرى
خواش ﷺ زیندو بو .

و في الترمذى عن أنسٍ أَنَّ كَوَى أَسْعَدَ بْنَ زُدَارَةَ مِنَ الشَّوْكَةِ^(١٠٤)

واته : (أنس) _ خواى لى پانى بىت _ فه رموویه تى : پیغامبهرى خوا ﷺ (أسعد) کوبی (زداره) کى به هۆی نەخۆشى (الشوكة) هوه داخ کرد .

١٠٣ _ ذكره البخاري تعليقاً عن أنس كتاب ((الطب)) باب ((ذات الجنب)) ، وأخرجه أحمد (٢ / ١٣٩) عن
أنس قال : ((كوانى أبوطلحة ورسول الله - صلى الله عليه وسلم - بين أظهرنا ، فما نهيت عنه)) 'واته : (Anس) _ خواى لى پانى بىت _ فه رموویه تى : (((أبو طلحة) داخى كردم و ، پیغامبهرى خوا - صلى الله
عليه وسلم _ له نیواناندا دەزیاو ، قەدەغەی نەکردم)) .

١٠٤ _ صحيح : أخرجه الترمذى (٢٠٥٠) من طريق معمرا عن الزهرى عن أنس فذكره .

الشوكة : نەخۆشىکە به هۆی سنگە گوشىيەوە توشى مرۆژ دەبىت و سورايىك ھەموو جەستو دەم و چار
دادەپۆشى ، بپوانه : نيل الأوطار ، ج ٩ ، ص ٧٩ .

وقد تقدم الحديث المتفق عليه وفيه : **وَمَا أُحِبُّ أَنْ أَكْتُوِي**^(١٥)

واته : پیشتر نه م فرموده يه مان باس کرد کهوا پیغامبری خوا **فَهُرَمُوْيَه** تی : حنم
به خۆ داخ کردن نی یه .

وفي لفظ آخر : **وَأَنَا أَنْهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيْ**^(١٦)

واته : له بیزه يه کی تردا : پیغامبری خوا **فَهُرَمُوْيَه** تی : من قده غای نومه ته که م
ده که م له خۆ داخ کردن .

وفي جامع الترمذی وغیره عن عمران بن حصین ، **أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** _ نهی
عن الکی قال : **فَإِنَّبِلِيْنَا فَأَكْتُوْيَنَا فَمَا أَفْلَحْنَا ، وَلَا أَنْجَحْنَا**^(١٧) . وفي لفظ : نهینا عن الکی ...
وقال : **فَمَا أَفْلَحْنَ وَلَا أَنْجَحْنَ**^(١٨)

واته : (عمران)ی کوبی (حصین) فرموده تی : پیغامبری خوا **فَهُرَمُوْيَه** قده غای خۆ
داخکردنی کدووهو فرمودی : توшибوین ، خۆمان داخ کرد ، نېزگارمان بیو ، نه
دهریشچوین . له بیزه يه کی تردا : قده غای خۆ داخکردنمان لیکراوهو ... فرمودی : نه
پزکاری کریو نه ش ده ریچاند .

١٥ - تقدم تخریجه .

١٦ - تقدم تخریجه .

١٧ - صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٤٢٧ ، ٤٣٠) ، وأبن ماجة (٣٤٩٠) ، والترمذی (٢٠٤٩) ، كلهم عن
الحسن عن عمران بن حصین فذکره

١٨ - صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٤٤٤ ، ٤٤٦) ، وأبوداود (٣٨٦٥) کلاما عن مطرف عن عمران بن
حصین فذکره .

پیشوا (الخطابی) فرموده بود : پیغامبری خواه صلوات الله علیه و آله و سلم (سعد) ای داخکرد بتوهودی خوینه که بوهستیته و چونکه لهوه ترسا خوینی نقدی لی بچیت و تیابچیت . داخکردنیش لەم ده روازه یدا به کارهینراوه ، و هکو نه و که سانه‌ی داخ ده کرین کاتی دهستیان یا قاچیان ده بپدریت .

بەلام سه بارهت به قەدەغەی داخکردن ، نهودیه کەسیک خۆی داخ بکات بتو شیفا ، وايان دەزانی نه گەر خۆی داخ نه کات ، تیادەچیت ، نهوبو پیغامبری خواه صلوات الله علیه و آله و سلم قەدەغەی کردن له بەرئەم نیتە .

گووتراوه : له پاستیدا (عمران) ای کوپی (حُسْنَى) به تاییبەت قەدەغەی لیکرا ، چونکه نه خۆشی مایه سیری هەبوبو ، جیگەشی مەترسیدار بوبو ، بۆیە قەدەغەی داخکردنی لیکرد ، و هکو نه و هی پاستی قەدەغە کردنکە بگەپیتەوە بتو جیگە مەترسیدارەکە . خواش زاناترە .

(ابن قتيبة) دەلیت : داخکردن دوو جۆرە :

١. داخکردنی کەسی تەندروست بتو نهودی نه خۆش نه کەوی ، سه بارهت بهم جۆرە گووتراوه : نه و کەسەی داخ دەکات پەپەھوی پشت بەستن ناکات ، چونکه دەھیویت قەدەرو چارەنوس له خۆی دورخاتەوە .
٢. داخکردنی بین نه گەر کیمی تیزا ، و ه نەندام نه گەر بېرا ، لەمەدا شیفا ھەیە .

بەلام نه گەر داخکردن بتو تیمارکردن بوبو کە پىدەچى سودبەخش بیت و کاری تىپکات ، پىشىدەچى کاری تىنەکات ، نهود له (الکراهة) وە نزیکە . تەواوبوبو .

وَثَبَتْ فِي الصَّحِيفَ فِي حَدِيثِ السَّبْعِينَ أَلْفًا الَّذِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ أَنَّهُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ، وَلَا يَكْتُونَ، وَلَا يَتَطَبَّعُونَ، وَعَلَى رِبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ^(١٩).

وَاتَّهُ : لَهُ فَرْمَوْدَهِ يَهْكِي (صَحِيفَ) دَا هَاتُوهُ كَهْ نَهُو حَفْتَا هَهَزَارَهِي دَهْجَنَهِ بَهْهَشَتَهُوهُ بَهْبَنْ لَيْپَرْسِينَهِ وَهُوَانَهُنَّ كَهْ دَاوَا لَهُ كَهْسَ نَاكَنْ نَرَزَى چَاكَبُونَهُ وَهَيَانَ بَهْ سَهَرَدا بَخَوَيَنَى ، دَاوَا لَهُ كَهْسَ نَاكَنْ دَاخِيَانَ بَكَاتَ ، رَهْشَبِينَ نَينَ ، پَشْتِيشَ بَهْخَوَى خَوَيَانَ دَهْبَهْسَتنَ .

دَهْرَهْ نَجَامَ دَهْ گَيْنَهِ نَهُو پَاسْتِيهِي كَهْ فَرْمَوْدَهِ كَانَى دَاخِكَرَدنَ چَوارَ جَوْرَ شَتَ لَهُ خَرَ دَهْ گَرِيَتَ :

يَهْكِمَ : نَهُنَجَامَدَانِي دَاخِكَرَدنَ .

دَوْهَمَ : حَهْزَ پَيْنَهِ كَرِيَنَى .

سَىْ يَهْمَ : سَتَايِشَكَرَدنِي نَهُو كَهْسَهِي وَانِي لَيْهِيَنَاهِ .

چَوارَهَمَ : قَهْدَهَغَهِ كَرِيَنَى .

سوپَاست بَوْ خَوا هَيْجَ دَهْيَهِ كَبُونَيَنَكَ لَهُ نَيْوانَ فَرْمَوْدَهِ كَانَدا بَهْ دِينَاكَرِيَتَ ، چَونَكَهْ نَهُنَجَامَدَانِي بَهْ لَكَهِي شِياوَبُونِيَهِتِي . حَهْزَپَيْنَهِ كَرَدنِي بَهْ لَكَهِي قَهْدَهَغَهِ كَرَدنِي نَى بَهْ . سَتَايِشَكَرَدنِي نَهُو كَهْسَهِي وَانِي لَيْهِيَنَاهِ ، بَهْ لَكَهِي لَهُ سَرَ نَهُوهِي كَهْ وَازْلَيْهِيَنَانِي شَايِسْتَهِ تَرَوْ چَاكَتَرَهِ . قَهْدَهَغَهِ كَرَدنِيَشِي دَهْجَيَتَهِ بَوارَي هَهْلَبَزَارَدنَ وَ (الْكَرَامَةِ) وَهِ ، يَا نَهُو جَوْرَهِي كَهْ پَيْوِيسْتَ نَى يَهْ ، بَهْ لَكَوْ بَهْ كَارَدَهِ هَيْتَرِيَتَ لَهُ تَرَسِي تَوْوشَبُونَ بَهْ نَهُخَوْشِي . خَواشَ زَانَاتَرَهِ .

١٩ - صَحِيفَ : أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ (١ / ٢٧١ ، ٢٧١ ، ٣٢١) ، وَالْبَخَارِي (٤ / ١٩٢) ، (٧ / ١٧٤) ، (٨ / ١٢٤) ، (١٤٠) ، وَمُسْلِمُ (١ / ١٣٧ ، ١٣٨) ، وَالتَّرمِذِي (٢٤٤٦) ، كَلِمَهُ عَنْ حَصِينِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جَبَيرِ عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ فَذِكْرُهُ فِي حَدِيثِ طَوِيلٍ .

بِهِشَّيْكَ : سَهْ بَارَهُتْ بِهِ رِيَازِيَ پِيْفَهْ مِبَهْرِيَ خَوَا
لَهُ چَارَهْ سَهْ رِكْرَدَنِيَ فِيْدَا :

أَخْرَجَ فِي الصَّحِّيْحَيْنِ مِنْ حَدِيثِ عَطَاءَ بْنِ أَبِي رِبَاحٍ ، قَالَ : قَالَ أَبْنُ عَبَّاسٍ : أَلَا أَرِيكَ امْرَأَةً
مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ؟ قَلَّتْ : بَلَى . قَالَ : هَذِهِ الْمَرْأَةُ السُّودَادُ ، أَنْتَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَتْ : إِنِّي أَصْنَعُ ،
وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي ، فَقَالَ : إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكِ الْجَنَّةُ ، وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتَ اللَّهَ لَكِ أَنْ
يُعَافِيْكَ ، فَقَالَتْ : أَصْبَرُ . قَالَتْ : فَإِنِّي أَتَكَشَّفُ ، فَادْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَتَكَشَّفُ ، فَدَعَاهَا^(۱۱) .

وَاتَّهُ : (عَطَاءَ) كَوْبِي (أَبِي رِبَاحٍ) دَهْلِيْتَ : (أَبْنُ عَبَّاسٍ) بَنِيَ گُووْتَمْ : ئَايَا ژِنْتِيْكِي
بِهِ شَتِّيْتَ پِيشَانَ بِدَهْمَ ؟ گُووْتَمْ : بَهْلَى . فَهَرْمُووْيِ : ئَوْ ژَنَهْ پَهْشَ پِيْسِتِيْهِ ، هَاتَهْ خَزْمَتِي
پِيْفَهْ مِبَهْرِيَ خَوَا[٪] وَكَوْتَى : مَنْ فِي دَهْمَكَى وَ خَوْمَ دَهْرَدَهْ خَمْ بَقْمَ بِپَارِيْرَهَوَهْ ، ئَوْ يِشَ
فَهَرْمُووْيِ : ئَهْ كَهْرَ دَهْتَهْ وَيِتَ ئَارَامَ بَكَرَهْ بِهِ شَتِّيْ دَهْبِيتَ ، ئَهْ كَهْرَ دَهْشَتَهْ وَيِتَ بَوْتَ
دَهْپَارِيْمَهَوَهْ لَهْ خَوَى تَعَالَى چَارَهْ سَهْرَتَ دَهْكَاتَ ، گُووْتَمْ : ئَارَامَ دَهْكَرمَ ، بَهْلَامَ خَوْمَ دَهْرَدَهْ خَمْ
بَقْمَ بِپَارِيْرَهَوَهْ بَوْ ئَهْ وَهِيَ خَوْمَ دَهْرَنَهْ خَمْ ، ئَوْ يِشَ بَوْيِيَ پَارِيْاَهَوَهْ .

دَهْلِيْمَ _ (أَبْنُ الْقَيْمَ) _ فِي دَوْوَهِيَهِ : فَيِيْكَ بِهِ هَوْيِيَهْ پَوْحَهْ پِيسَهْ زِيَانْفَرْقَشَهْ دِينَدَهْ كَانِي
سَهْرَزَهْ وَيِهَوَهَيَهِ ، فَيِيْهِ كِيشَ بِهِ هَوْيِيَهْ نَهْخَوْشِيَ وَ خَلَّتَهْ خَرَابَهْ كَانِي لَهْشَوَهْ . لَيِرَهَ دَانِهَمْ
بِهِ شَهِيَ دَوْوَهَمَهَ كَهْ پِيزِشَكَانَ تِيَايِدا سَهْرَقَالَنَ وَ بِهِ دَوَایِ هَقَوْ چَارَهْ سَهْرِيدَا دَهْ گَهْپِينَ .

بَهْلَامَ فَيِيَهْ پَوْحَهْ پِيسَهْ كَانَ ، پِيشَهْ وَأَنَّاْقَلَنَ وَ زِيرِيَانَ دَانِي پِيدَا دَهْنِيَنَ وَ ، بِهِ دَوَورِيَ دَانَانِيَنَ
، دَانِيَشِيَ پِيدَا دَهْنِيَنَ كَهْ چَارَهْ سَارِيَ دَهْ گَهْپِيَتَهَوَهْ بَوْ پَوَوَهْ بِهِ بَوْ بَوْنَهْ وَهِيَ پَوْحَهْ شَهْرَفَهِ

خیرداره بەرزه کان لە گەل ئەو پوچە پیسە بە گیچەلە زیان فرۇشە دېنداھدا ، بە شیوه يەك پالى بە شوینەوارە کانیان وە بنین و ، بەرهە لىستى كردە وە کانیان بکەن و پوچیان بکەن وە ، ئەمەش لە لایەن (بقراط) ھوھ لە هەندى لە كتىبە کانیدا باسکراوە ، ئىنجا باسى هەندى چارە سەر بۆ قىدەکات و ، دەلىت لە پاستىدا نەمە بۆ ئەوفىيەئى ھۆکارى دەگەپىتەوە بۆ تىكەلاؤ ماددە خراپە کانى لەش بە سوودە ، بەلام ئەوفىيەئى بە ھۆى پوچە پیسە زيانفرۇشە دېنداھ کان وە دروست دەبىت ، ئەو چارە سەرەتى سەروھمانى بۆ بە سوود نابىت .

بەلام پزىشكە نەفام و سەقەت و سووکە کان و ، ئەوانەى بەلايان وە ئايىدارىتى پووكەشى بە پوالەت (الزندقة) فەزىلەت و چاکەدارىه ، ئەوانە نكۆلىي لە فييى پوچە زيانفرۇشە دېنداھ کان دەكەن و ، دانى پىدا نانىن كە كارىگەرى لە جەستەي كەسى قىلىكراو بکات و ، مىچ بەلكەيە كىشىيان بە دەستەوە نى يە بەدەر لە نەفامى ، ئەگىنا لە بوارى پزىشكايەتىدا مىچ شتىك نى يە ئەو بە دوور دابىتىت و نكۆلىي لىنى بکات ، هەست و بۇونىش شايەتى بۆ دەدات ، كاتىكىش ھۆکارى ھەموو فييە کان دەگەپىتنەوە بۆ زالبۇونى هەندى لە خەلتە خراپە کان بە سەر لەشدا ، بە ھەلەدا چۈونە ، چونكە بۆچۈنە کانیان بە راست دادەنریت بۆ هەندى لە جۆرە کانى قىنەك ھەمووی بە تىكىرا .

پزىشكە كۆنە کان ناوى ئەم جۆرە فييە يان نابۇو بە : نەخۆشى ئىلاھى و ، دەشيانگۇوت : بە ھۆى پوچە زيانفرۇشە دېنداھ کان وە يە .

بەلام (جالينوس) و كەسانى تريش ، هەستاون بە ليكدانە وە ناونانە كەى پزىشكان كۆن و ، دەلىن : لە پاستىدا پىتىان گۇوتۇھ نەخۆشى ئىلاھى چونكە ئەم نەخۆشىيە لە سەردا پوودەدات و ، زيان بە بەشە ئالامىيە پاكە كە دەگەيەنیت كە جىنگە كەى دەماگە .

ھۆکارى ئەو ليكدانە وە شيان دەگەپىتەوە بۆ نەفاميان بەرامبەر بەو پوچە زيانفرۇشە دېنداھ و ، حوكىمە کانى و ، كارىگەرىيە کانیان ، پاشان پزىشكە ئايىدارە بە پوالەتە کانىش هاتن و تەنها جۆرى يە كەمى فىتىان سەلماند كە بە ھۆى تىكەلاؤ خراپە کانى لەشە وە دروست دەبىت .

هر که سیکیش ژیریتی و زانیاری هه بیت بهرامبه ربه و پوچه زیانفرموده درپندانه پیده که نه
به نه فامی نه و که سانه و لوازی نه قل و ژیریان .

خوچارمهه رکردن له فی پوچه درنده زیان فروشه کان :

چاره سه ری نه م جوړه شیان به دوو کار ده کریت : کاریکیان له لاین که سه فیداره که و هیه
، کاریکیشیان له لاین که سی چاره سه رکاره و هیه ، بیویه کاری که سی فیدار بریتیه له و هی
ده بیت نه فسی به هیز بیت ، به راستگویی پوو له دروستکارو داهیتري نه م پوچه زیانفرموده شانه
بکات و ، بهو دوعاو نزا (صحیح) انهی که له سوونه تی پیغه مبه ری خوادا للہ هاتووه دوعاو
نزا بکات و پهنا به خوای په روهدگار بگریت ، به جوړیک پیکه و تن و پیکه اتنی دل و زمانی تیدا
به رجه استه بیت ، چونکه نامه جوړیکه له جه نگان و ، جه نگاوه ریش ناتوانیت توله له
دوژمنه که ای بکاته وه مه گر به دوو کردار : یه که میان پیویسته خودی چه که که راست بیت و
که موکوبی تیدا نه بیت و چاکیش بیت ، دووه میان ده بی بالی نه و که سه ش به هیز بیت ،
هر کاتیش دانه یه کیان دواکه و نهوا چه که که به تنهها سوودو هیزیتکی نه و توی نابیت ، نهی
نه گر هه ردوو شته که نه ببوو ده بی چون بی : نه و کاته دل کارل ده بیت و جوړه کانی
یه کتابه رستی و ، پشت بهستن و ، له خوا ترسان و ، پوچه رکردن خواو ، پارانه وهی تیدا نابیت
و ، هیچ چه کیتکیشی به ده استه وه نابیت .

که سی چاره سازیش : دیسان ده بی هه ردوو چه که که ای پی بیت ، چونکه هه ندی له
چاره سازان تنهها ده لین :

(أخرج منه) واته لى بچو دهروه ، يا دهليت : (بسم الله) ، يا دهليت : (لا حول ولا قُوَّةٌ إِلَّا بالله) ، كەچى پىيغەمبەرى خۆشەويىست دەھىفرەمۇو : ((اخرج عَدُوَ اللَّهِ ، أنا رَسُولُ اللَّهِ))^(١١).

وشه : (لی بچو دهروه نهی دوزمنی خوا ، من پیغامبری خوام) .

پیشہوا (ابن تیمیه) فیدار چارمسه ردمکات:

شیخ پایه بزرگ خوشمانم ده بینی مهربانی (شیخ الإسلام ابن تيمية) برو
کاسیکی ده ناره بزرگ لای که سی فی لیکراو بزرگ نه وهی له گهله نه و پوچه دا بدوي که چوته
جهسته یوه، نه و که سه شد یکووت: شیخ پیت ده لی بچق ده روه، نه مه حلال نی یه بزر
تو، نیتر که سی فی لیکراو به هوشی خوی ده هاته وه، په نگه خوشی قسی له گهله بکردابه
له وانه ش برو پوچه که سرکش و بی گوی بوا یه و به لیدان ده یکرده ده روه، نه و کاته فی
لیکراوه که به هوشی خوی ده هاته وه هستی به نازار نه ده کرد، نیمه که سانی تری جکه له
نیمه ش چندین جار نه و همان لیوہ بینیو.

بِتَقْدِي نَهْمَ نَاهِيَتَهُ بِهِ كَوْنَى كَسِّى فِي لِيَكْرَاوَدَا دَهْخُونَىنْدَ ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَّئَا وَأَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ [الْمُؤْمِنُونَ : ١١٥] وَاتَّهُ : ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَّئَا﴾ نَاهِيَهُ كَوْمَانْتَانَ وَابُووهُ كَبِيْكَوْمَانَ نَاهِيَهُمَانَ بِهَبِّيْهُ هُودَهُ درُوستَ كَرِدووهُ ﴿وَأَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ وَبِتَكْوَمَانَ نَاهِيَهُ نَاكَهُرِينَهُوَ بَوْ لَايْ نَيْمَهُ^(١٢).

بۇی باسکردم _ واتە (شىخ الإسلام ابن تيمية) _ كە جارىكىيان ئە و ئايىتەي بە كۆپىي
كە سېتكى قىلىكراودا خويند ، پوچەكە گروتى : بەلىٰ و لە كەل گوتنيشىدا دەنگى درىيىز
كىرىدەوە . دارتىكم بۇھە لىكىرت و نەمەندەم بەو دارە بە رەگەكانى لاي ملىدا كىشا ، تا دەستم

^{١١١} - استناده صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٧٠) ، وابن ماجة (٣٥٤٨) وصححه الألباني في الصحيحة (٨٧٥) .

^{۱۱۲} - ملا محمد ملا صالح، بخطه تفسیری قوئیان.

ماندوو بیو به هۆی نۆری ئەو لیدانووه ، ئاماده بوانیش هیچ گومانیکیان بەلاوه نه ما کە به هۆی ئەو لیدانووه دەمریت . لە کاتى لیدانە کدا گووتى : من خۆشم دەوی ، منیش پیم گووت : ئەو خۆشی ناویی . گووتى : من دەمەوی حەجى پى بکەم ، منیش پیم گووت : ئەو نایەوی حەج لە گەل تۇدا بکات ، ئەوجا گووتى : لە بەر پېزى تۇ وازى لیدەھىنم ، شیخ فەرمۇوی : گووتى : بەلكو بۆ گوپىپاھلى خواو پىغەمبەرەکەی وازى لېتىنە ، گووتى : ئەوا لىتى دەچمە دەرەوە ، شیخ فەرمۇوی : كەسە قى لىتكراوهكە هەستاۋ ئاپىتىكى بە پاست و چەپى خۆيىدا دايەوەو ، گووتى : ج منى هيئناوهتە خزمەتى شیخ ؟ ئاماده بوانیش پىيان گووت : ئەم نەم هەموو لیدانە ؟ گووتى : ئەم لە سەرج لىتى داوم كە هىچ تاوانىتىم نى يە ، ئەو بیو به هىچ شىۋەھەكە هەستى بەو لیدانە نەکرد .

ھەروەها (شیخُ الإسلام) بە خویندنى (آية الکرسى) چارەسەرى فىدەری دەکرىو ، فەرمانىشى بە زۆر خویندنى دەکرد بۆ _ ھەر دىوو كەسى قى لىتكراو كەسى چارەسەر کارىش _ ھەروەها بە خویندنى «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ» و «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» چارەسەرى نەخۆشى دەکرد .

بەگشتى . ئەم جۆرە لە قى و ، ھەروەها چارەسەرەكەشى هىچ كەس نكۈلىي لى ناکات جە لە كەسىتىكى كەم زانست و كەم ئەقل ، زۆربەي زالبۇنى پوچە پىسە زيانفرۇشە كان بە سەر كەسانى گونجاودا دەگەرىتتەوە بۆ كەمى خواپەرسىتى و كەمى ئايىنيان ، خراپبۇونى دل و زمانىيان سەبارەت بە پاستىيەكانى زىكىرو ، نزاكانى خۆپەنادان بە خواو ، قەلابەندىيەكانى پىغەمبەرە خوا ﷺ و قەلابەندىيە ئىمانىيەكان ، بۆيە ئەو پوچە پىسە زيانفرۇشە درېنداھە پوچە پىاو بى چەك دەبىتتەوەو ، پەتگە بە پوتوسى بىبىنەت و كارى تىپكات .

نگه رپرده لاده یته وه ، ده بینی ندریه‌ی نه فسی مرقه کان فیداری نه و پوچه پیسه زیانفرقشانه ن و ، بونه به دلیلی ثیر دهستیان و ئاویش ده یانبات بۆ هر جیگه یه ک ناره نزوی لیبیت ، کچی توانای خوپاراستن و هروه‌ها سه پیچیکردنی فرمانه کانیشی نی یه ، نه مه گوره‌تین فیته که کسی تووش بتو خبیری نابیته وه تا کاتی مالتاوایی ، لهوی دلنيا ده بیت که نه و فیداری پاسته قینه بتو ، والله المستعان ٠

چاره سه‌ری نه م جۆره فیته به جووتبوونی نه قلی تهندروست ده بیت له گەل نه و نیمانه دا که پیغه‌مباران هیناویانه ، بهشت و ئاگر بخاته به رچاوی خۆی و بردەوام له دلیدا بن ، بیر بکاته وه له خەلکی دونیاو ، ناو تولەو سزاو بەلایانه‌ی به سه‌ریاندا دیت و ، له جیگه کانیاندا داده بەزیت وەکو لیزمەی باران و ، نهوان ق گرتیونی و خبیریان نابیته وه ٠ چەند نه م جۆره فیته به هیزه ، بەلام له بەرگشتیبوونی بەلائکه تا نه و ئاسته‌ی تەنها فیدار ده بینریت ، ئیتر شتەکه به نائاسایی و نکۆلیلیتکو تەماشا ناکریت ، بۆیه به هۆی ندریونی فیداره کانه وه خویان بون به نکولیتکاری نه و کسە چاکانه‌ی که په‌وشتی نه و خەلکه به شتیکی نائاسایی تەماشا دەکەن و نکولیی لیدەکەن و کسی چاکیش بتو به غربیه ٠

نگه رخوای تعالی ویستی هەبی چاکه‌ی خۆی به رامبەر به بەندەکه‌ی خۆی ده بیریت ، نه وا لم فیته به خبیر دیتە وه ، تەماشای کسانی دونیا ویست ده کات که ق گرتیونی بە پاست و چەپدا به جیاوانی چینه کانیانه وه ، کوا کسانیک شیتی به تەواوی کەنەفتی کردیووه ، کسانیکیشیان جار بە جاریکی نزد کم به خبیر دیتە وه ، دوای ده چیتە و سەر شیتیه که‌ی خۆی ، کسانیکیشیان جاریک بە خبر دیتە وه و جاریکیش شیت ده بیتە وه ، نه و کاته‌ی بە خبیر دیتە وه کانی خەلکانی بە خبیرو ئاقل نه نجام ده دات ، پاشان جاریکی دیکه فیکه ده یگریتە وه و تووشی سه‌رلیشیوان ده بیت ٠

بهشیک : سه بارهت بهو فییانهی به هۆی خەلتەکانی لە شەوه دروست دەبن :

بەلام فیی خەلتەکان ، جۆرە فییەکە پىتگىرى لە نەندامە نەفسىيەكان دەكەت كە بە كرده وە جولانە وە پاڭرتنى پىكىتى لەش ھەستىت بە پىتگىتنىكى ناتەواو نیوە ، ھۆكاري كەشى دەگەپىته وە بۇ خەلتەپەكى لىينج كە پىپەوەكانى ناوه پۇكى مىشك دادەخات بە داخستنېكى ناتەواو ، بۆيە پىتگىرى دەكەت ھەست و جوولەى پىدا تىپەر بىت و ، ھەروەها بە شىۋەپەكى تەواو و بەپىچەپان و بە بەردەۋامى پىتگىرى تىپەپۈونىشى بە نىتو نەندامەكانى ترىيشدا دەكەت ، پەتكە ھۆكاري ترىيشى ھەبى وە كو بايەكى چىركە لە پىپەوەكانىدا دەھەستىت ، ياخىدەن لە ھەلەم و بۆخى خراب كە لە ھەندى نەندامەكانى ترەوە بۆى بەرز دەبىتەوە ، ياخىدەن چۈنۈھەتىپەكى ترى توندو تىز ، بۆيە مىشك كىز دەبىتەوە دەتەوەيەك ، بۇ كردنە دەروەى نەوشە زىيانە خشانە ، لە گەلىشىدا كىزلىقون و ھاتەوەيەك ھەموو نەندامەكانى لەش دەگىتەوە ، بۆيە چىتر مەۋە توانانى نامىنېت بە پىكىي بۇھەستىت ، بەلكو دەكەويت و ، بە زۇرى كەف لە زارىدا دەردە كەوپىت .

ئەم نەخۆشىبە بە يەكىك لە نەخۆشىبە توندەكان دادەنرىت بە گویرەي كاتى پۈودانى تقد بە ئازارى بە تايىيت ، ھەروەها بە يەكىك لە نەخۆشىبە درىزخایانەكان دادەنرىت بە گویرەي درىزى مانەوەي و ، قورسى و ناپەحەتى چاكبۇونوھەي ، بە تايىيت ئەگەر ئەو كەسە تەمەنى بىست و پىنچ سالى تىپەپىنېت و ، ئەم نەخۆشىبە لە مىشكدا بىت ، بە تايىيت ئەگەر لە ناوه پۇكىشىدا بىت ، ئەو كاتە فىيەكە لىتى جىا نابىتەوە بەردەۋام لە گەلىدا دەبىت ، (بىرات) دەلىت : قى لەم جۆرە كەسانەدا دەمەنېتەوە تا دەمن .

پاش زانینی نهمه ، بومان پوون دهبیته وه نه و زنهی که فه رموده کهی سره وه باسی دهکات ، کهواق دهیگرت و خوی ده رد ه خست ، پیده چی فیکهی لم جوره فیله بیت ، پیغامبری خوا صلی الله علیه و آله و سلم پهیمانی بهه شتی دایه نه گهار له سرنه خوشیه کهی نارام بگریت و ، بوشی پارایه وه چیتر له کاتی فیکهیدا خوی ده رنه خات ، ماف هلبزاردنی دایه دهست خوی له نیوان نارام گرتن و بهه شت و ، له نیوان نه وهی دوعای شیفای بوق بکات بهبی دهسته برهیک بوق چاکبوونه وهی ، بؤیه زنه که نارام گرتن و بهه شتی هلبزارد .

نه وهش به لگه کی شیاویتی واژله یهنانی خوچاره سره رکدن و خوتیمار کردن ، وه چاره سره پوچه زیانفرموده کان به نزاو دعواو پووکردن خوای تعالی ، کرده وانیکی نه و تو نه نجام ده دات که هرگیز چاره سره پزیشکان پیی ناگات ، کاریگه ری و کرده وه کانی و ، کاردانه وهی سروشت بر امبه ر به وانه له کاریگه ری ده رمانه جهسته یه کان به هیزتره ، نیمه و که سانی تریش چهندین جار نه وه مان تاقی کردت وه ، پزیشکانی ئاقلن و ژیر دانیان به وه دا ناوه که کاری هیزه نه فسیه کان و ، کاردانه وهی چاکیان له چاکبوونه وهی نه خوشیکاندا پولیکی نقد به میزو سه رسور مین ده بینیت ، لهم بواره دا تاینداره به پواله ته کان (زنادقه) و خه لکانی سووک و پیسو او ، نه فامه کان نقدترین زیان به پیشهی پزیشکیتی ده گهیمن .

و اده رده که ویت فیی نه و زنهی له فه رموده کهی سره و دا با سکرا لهم جوره بیت ، له وانه شه له لایه ن پوچه به گیچه له کانه وه بیت ، پیغامبری خواش صلی الله علیه و آله و سلم ماف هلبزاردنی نیوان دوو شتی دایه دهست خوی ، بربیتی بوبن له نارام گرتن له سرنه خوشیه که و چوونه بهه شت وه ، یا بؤی ده پاریتی وه خوای تعالی شیفای بدات ، نه ویش نارام گرتن و دا پوشینی جهستهی هلبزارد . والله أعلم .

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پېغەمبەرى خوا
لە چارمەسىرەركەنى نەخۇشى دەردەلاقەدا (عِرْقُ النَّسَاء) :

روى ابن ماجة في سننه من حديث محمد بن سيرين ، عن أنس بن مالك ، قال : سمعت رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ يقول : ((دواء عرق النساء شاة أغرايبة تذاب ، ثم تجزأ ثلاثة أجزاء ، ثم يشرب على الريق في كل يوم جزء))^(١١٣).

واته : (أنس) ئى كوبى (مالك) _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : پېغەمبەرى خوا
 فەرمۇوى : ((دەرمانى دەردەلاق دوگىكى ماپى دەشتەكىدە توپىزىتەوە ، پاشان دەكىتە سى بەشهوھو ، ھەمو پۇزىك پېش خواردىنى بەيانى بەشىكى دەخورىتەوە)) .

دەردەلاق : ئازارىكە لە جومگەي كلۇتەوە دەستت پىددەكتات و ، لە پشتەوە دادەبەزىتە سەرپان و پىددەچى دابەزىتە سەرپازىنەي پى ، چەند ماوهەكەشى درېزە بکىشىت ، دابەزىنى نۇرىتە دەبى ، لە كەلىدا ھەمو لاق و پان لاۋاز دەبىت . فەرمۇودەكەي سەرھوھ مانايمەكى زمانى و ، مانايمەكى پزىشكىش دەبەخشىت .

مانا زمانىيەكەي : بەلگەي شىياویتى ناوناى ئەم تەخۆشىيە بە (عِرْقُ النَّسَاء) واتە دەردەلاق بە پىچەوانەي ئەو كەسانەوە كە پېڭىرى لەم ناونانە دەكەن و ، دەلىن : ووشەي (النساء) خودى پەگەيەو ، نابىت شت (إضافة) بکىتە سەرخۆي لە زمانى عەرەبىدا .

وەلامى ئەم بېزەرە بە دوو پۇو دەدەينەوە : يەكمىان : ووشەي (العرق) واتە پەگ و دەمارلە ووشەي (النساء) گشتىتە ، بۆيە ئەم ناونانە لە پۇوى (إضافة) كىرىنى (العام

(هوهیه بۆ سەر (الخاص) واته کشت بۆ سەرتاییت : وەکو دەلییی : (کل الدارم او بعضها) هەموو دیرەمەکان یا هەندیکی .

دۇوه میان : ووشەی (النَّسَا) بريتىيە لە نەخۆشىيە چۆتە نیو (العِرق) وە بۆيە ئەم (إضافة) يە لە بۈرى (إضافة) كىرىنى شتىيکە وە بۆ جىيگە كە خۆى . گۇوتراوە : ناونراوە بە (النَّسَا) چونكە ووشەكە مانانى بېرچۈونەوە دەبەخشىت لە زمانى عەرەبىداو ئەمەندە ئازارە كەی زۆرە هەموو شتىيکى تربىيە دەباتەوە ، ئەم پەگەش لە جومگەيى كلۇتەوە دەست پى دەكتا و ، بە خواربۇرى لاق لە پاشتى پازىنى پىۋە كۆتايى دىت لە بەرى راستەوە لە نىوان ئىسىكى لاق و زىتىيە كاندا (الوتر) . بەلام مانا پىزىشىيە تىيە كەيى : پىشتر ئاماڭمان پىتا كە گوفتارى پىغەمبەرى خوا كەلە دوو جۆرە : يەكەميان : گشتى يە بە گويىرەي زەمان و ، شوين و ، كەسەكان و ، بارۇدقەكان . دۇوھم : تاييەت بە گويىرەي ئەم شتانەوە يا هەندىكىيان ، بۆيە ئەم فەرمۇودە دەكەۋىتە چوارچىوھى ئەم بەشەيانەوە ، چونكە فەرمۇودە كە گوفتارىكە بۆ عەرەب و ، خەلکى حىجارو ، دەورىيەريان ، بەتاييەت عەرەبە دەشتەكىيەكان ، كە ئەم چارەسەرە بە سوودتىرىن چارەسەرە بۆيان ، چونكە ئەم نەخۆشىيە بە ھۆى ووشكتىيە و پۇودە دات ، لەوانەشە بە ھۆى مادەيەكى چېرى لينجەوە تووشيان بىت ، بۆيە چارەسەرە كەيى بە پەوانكىرىنەو ، دۇوگىش دوو خاسىيەتى تىدايە : پىكەياندىن و ، نەرم و شل كىرىنەوە ، ئەمەش ھۆكارە بۆ پىنگەياندىن و كىرىنە دەرەوەي مادەكە ، ئەم نەخۆشىيەش پىۋىستى بەم دوو شتە يە .

سەبارەت بە دەستىشانكىرىنى مەپى دەشتەكىش لە بەر زۆر كەميتى كەم و كورپەكانى و بچوکى بېرى و ، پاكىتى و نەرم و نىيانى ناوهپەكى بۇو ، بە تاييەت لە وەپەگاكەيى كە لە سەر پۇوه كە دەشتەكىيە كەرمەكان دەلە وەپېت ، وەکو (الشىع) و (القيصوم) و ، پۇوه كەكانى دىكە ، چونكە ئەگەر نازەل لە سەر ئەم پۇوه كانە لەوهپا ، خۇرى سروشى پاكى ئەو پۇوه كانە دەچىتە نىو گوشتەكەيە و نەرم و نىيانى و چاكىتىيە كەيى زىيات دەكتا و ،

خوویه‌کی سروشی چاکیش به گوشتی نازه‌له‌که ده بخشیت ، به تاییهت دووگ ، ده رکه وتنی کاریگه‌ری ئام پووه‌کانه له شیردا زورتره به به راوردی گوشته‌که‌ی ، به لام دووگ خاسیه‌تی پیگه‌یاندن و شل کردن ووهی له شیر زورتره . وهکو پیشتر ئاماژه‌مان پیدا ده رمانی زوریه‌ی نه‌ته ووهکان و ده شته کان به ده رمانه تاکه‌کانه و پزیشکه هیندیه‌کاتیش له سره‌ئام بۆچونه‌ن.

به لام نه‌ته ووهکانی پرم و یونان ، ده رمانه تیکه‌لەکان به کار ده مینن ، به لام کۆپان له سره‌ئوهی کارامه‌بی پزیشک له وه‌دایه به خوارک چاره‌سەربکات ، نه‌گەر بیتوانا بولو نه‌وجا به ده رمانه تاکه‌کان ، نه‌گەر دیسان بیتوانابوو نینجا به ده رمانه زور کم تیکه‌لاؤه‌کان .

پیشتریش ئاماژه‌مان پیدا که به زوری عره‌ب و خەلکه ده شته‌کیه‌کان تووشی نه خوشیه سووکه‌کان ده بن ، بۆیه ده رمانه سووکه‌کانیان بۆ ده شی ، نه‌وهش ده گەپیتەو بۆ نه‌وهی خواردنے‌کانیان بە زوری ساده‌یه . به لام نه خوشیه تیکه‌لاؤه‌کان ، به زوری به مۆی تیکه‌لاؤکردنی خوارکه‌کان و جورداجزیریوونی و جیاوازیانه وه بیووده‌دات ، بۆیه ده رمانه ناویتە‌کانی بۆ هەلبزیردارو . والله تعالیٰ أعلم .

بەشیک : سەبارەت بە ریسازی پیغەمبەری خوا عليه السلام له چاره‌سەرکردنی
وشکیی خwoo وە چۈنیه‌تى نەرم و نیان كردنە وەی :

نَعَى التَّرْمِذِيُّ فِي "جَامِعَهُ" وَابْنُ مَاجَةَ فِي "سُنَّتِهِ" مِنْ حَدِيثِ أَسْمَاءِ بْنَتِ عُمَيْسٍ قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : بِمَاذَا كُنْتَ تَسْتَمْشِينَ؟ قَالَتْ : بِالشَّبَرِمِ ، قَالَ : حَارَ جَارٌ . قَالَتْ : ثُمَّ اسْتَخْشَيْتُ بِالسَّنَنَ : فَقَالَ : لَوْ كَانَ شَيْءٌ يَشْفِي مِنَ الْمَوْتِ لَكَانَ السَّنَنَا ^(١١٤)

واته : (أسماء) کچی (عُمیس) _ خوای لی پانی بیت _ فه رموویه تی : پیغەمبەری خوا عَلَّهُ پیش فه رمووم : به چ شتیک خوی خوت نهرم و نیان دەکەیتەوە ؟ (أسماء) فه رمووی : به (الشِّبْرُمُ) ، نهويش فه رمووی : گرم و تونه . (أسماء) فه رمووی : پاشان خوی خوت بە پووه کی (السنّا) نهرم و نیان دەکردەوە : پیغەمبەری خوا عَلَّهُ پیش فه رمووم : نهکەر شتیک هەبوايە مردنی چاک بکردایەوە پووه کی (السنّا) دەبیو .

و في سُنْنَةِ ابْنِ مَاجَةَ " عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي عَبْلَةَ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَمْ حَرَامَ ، وَكَانَ قَدْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَبْلَتَيْنِ يَقُولُ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَّهُ يَقُولُ : عَلَيْكُمْ بِالسُّنْنَةِ وَالسُّنْنَوْتِ ، فَإِنَّ فِيهِمَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ ، قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا السَّامُ ؟ قَالَ الْمَوْتُ .

واته : له (عبد الله) کوبی (أم حرام) وو _ خوای لی پانی بیت _ که له خزمەتی پیغەمبەری خودا بتو عَلَّهُ نه و پزھەی نويژيان بق هەردوو قibile کە کرد دە فه رمیت : گوییستی پیغەمبەری خوابووم عَلَّهُ دە فه رمیت : (السنّا) و (السنّوت) بە کاریتینن ، چونکە نه دوانه شیفان بق هەموو نه خوشیه ک جگە له (السام) ، گوترا نهی پیغەمبەری خوا عَلَّهُ (السام) چی یە ؟ نهويش فه رمووی : مردنه .

فه رمايشتی پیغەمبەری خوا عَلَّهُ (بماذا كننت تستمشين ؟) واته : به چ شتیک خوی خوت نهرم و نیان دەکەیتەوە تاوه کو پیکات و ناسابی بیتەوە ، بق نه وەی نه چیتە بارى وە ستانەوە ، تووشی زیان بیت به بەندبۇون و نەتونابى دەرپەپنى پازو نیاز . بۆیە لېرەدا بە دەرمانى پەوانکار گوتراوه پىتکار . کە سانىتىکى ترىش دەلىن : چونکە کە خوی نه و کە سە پەوان دە بیتەوە ، بە نۇرى پىدەکات بق جىيە جىيەكىرىدىنى پىداویستىيەكانى .

فه رمايشتەکەی سەرۇھ بەم شىۋەش (ریوايە) ت کراوه : (بماذا تستشفين ؟) واته به چ شتیک چارە سەرە خوت دەکەيت ، نهويش فه رمووی : به (الشِّبْرُمُ) ، کە سەر بە كومەلى

دەرمانە (الىتوعية) کانه^(۱۱۰)، نەم دەرمانە بىرىتىھ لە: توېتكلى پەگى دارىك ، كە گەرم و ووشكە لە پەلە چواردا ، چاکتىنيان نەوهى كە بۆ سورامى دەپوانىت و ، سوووك و ناسك و تەنكە لە پىستى پېچراوه دەچىت ، بە گشتى لە كۆمەلى ناو دەرمانانە بى كە پىزىشكان ئامۇزىگارى وازلىيەننانى دەكەن لە بەرتىسىناكى و ، لە بەر نەوهى لە پادە بە دەرپەوان دەكاتە وە .

فەرمایشنى پېغەمبەرى خوا (خاڭ جاڭ) بەم شىۋوھ شاتووه : (خاڭ يار) — (أبوعَبِيد) دەلىت : عەرەب زۆربەى گوفتارە كانيان بە (ياء) دەردەبېن بۆيە گوتۇريانە : (ياء)،

دەلىم — (ابن القيم) — : بە دوو شىۋوھ لىتكىراوه تەوه : يەكەميان : كە پېغەمبەرى خوا فەرمۇويتى : (خاڭ جاڭ) بە — جيم — : واتە زۆر پەوانكار بۆيە پېغەمبەرى خوا بە نقد گەرم و نقد پەوانكار وەسفي دەكات ، لە بنچىنەشدا ھەر ئاوهەياھ . (أبو حنيفة الدینورى) نەمەي فەرمۇوھ . دووھەميان : — نەمەش راستە — نەو دەرىپىنە لە زمانى عەرەبىدا (الإتباع) ھ ، مەبەستى سەرەكىيان بە شىۋازى دەرىپىنە (تأكيد) كىرىنى ووشەي يەكەمە كە (خاڭ) ھ بە ووشەي دووھەم كە (جاڭ) ھ . لىزەدا شىۋازى ووشەيى مانايى بەكاردەھېنن بۆ (تأكيد) كىرىن ، بۆيە چاۋىدىي نەوه دەكەن كە زۆربەى پېتەكاني ھەرىدوو ووھشە لىتك بچن بۆ نموونە دەلىن : (حَسَنَ بَسَنْ) واتە : چاكتىكى تەواو ، ھەروھە گوتۇريانە : (حَسَنَ قَسَنْ) بە قاف ، ھەروھە گوتۇريانە : (شَيْطَانُ لَيْطَانُ) واتە : شەيتانىكى پېتە نوساوا ، ھەروھە گوتۇريانە : (خاڭ جاڭ) ووشەي (الجاڭ) يىش نەم مانايى دەبەخشىت : واتە نەوهى شتىك پادەكىشىت ، كاتى پېتە دەنسىت ، بە هۆى نقد گەرمىيەكەي و ھىزى پاكىشانىيەو ، وەكە نەوهى دايمالىت و لىقى بکاتەوە . ووشەي (ياء) يىش ياش شىۋازە زمانىكى ترى (جاڭ) ھ بە

نمونه‌ی هندی گوفتاری دیکه‌یان وەکو (صەھى صەھىج) ، (الصهارى والصهارىج) ، وە يا (إتباع) يىكى سەريه خۆزىه لە زمانى عەرەبىدا .

پوومکى (السنَا) :

بەلام ووشەی (السنَا) ، بە دوو شىّوه دەردەبېرىت : (المد والقصر) واتە : درېزکىردنەوە كورتكىردنەوە ، خۆشى پووه كىكى حىجازىيە و چاكتىينىشيان مەككىيەتى ، دەرمانىتىكى شەرىفە و مىچ دەرنجامييکى خراپىشى نى يە ، نزىكە لە ميانجىتىيەوە ، گەرم و ووشكە لە پلهى يەكەمدا ، بۇ پەوانكىردىنە هەر دوو سەفراو سەودا بە سوودە ، دل بە هىز دەكەت ، ئەمەش چاكتىيەكى پەسەنە بۇ نەم پووهكە ، بە سوودە بۇ نەخۆشى (الوسواس السوداوي)^(۱۱۶) ، بە سوودە بۇ قىلشانى كاتىي پىستى دەست و قاقچ ، دەرد دەكەتەوە ، بە سوودە بۇ پىڭرىي لە بىلابىونەوە تۈوك ، بە سوودە بۇ نەھىشتىنى ئەسپىي و ، كۆنە ڇان (الصداع العتيق) و ، گولى و ، زىپكەو ، ئاللۇشى و خىروى و ، فى ، خواردىنەوە ئاوه كەدى دواى كولان لەوە چاكتە بە كوتراوى بخورىت ، ئەندازە ئاخواردىنەوە بە قورسى سى دىرەمەو ، لە ئاوه كەشى بە ئەندازە قورسىي پىنج دىرەمە . ئەگەر هەندىك لە گولە وونەوشەو (زهرة البنفسج) مىۋىتى سوودى بى ئاوكى (الزبيب الأحمر) لە كەلدا بىكۈلىتىت ، چاكتە دەبىي .

116 — الوسواس السوداوي : ئەخۆشىكە بە هۆى زالبۇنى (السوداء) دوھ بە سەر جەستەدا بىوودەدات بە ئاستىك بىرۇھۇشى لە كەلدا تىك دەچىت ، بېوانە : المصباح المنير في غريب الشرح الكبير ، كتاب الواو ، ج ۲ ، ل ۶۵۸ . وەركىتى .

(الرازی) فرموده است : (السنّا) و (الشاهرج)^(۱۱۷) خلته سوتاوه کان نهار و ناسان دهکنه و سواده بق‌گولی و خربوی . ئندازه خواردن و هر دانه یه کیشیان به ئندازه قورسی چوار بق حوت دیره‌مه .

بهلام (السنّوت) به هشت شیوه مانای لیکلراوونته وه :

یه‌کم : هنگوینه .

دووه‌م : خوشاوی هیزه‌ی پونه که به شیوه‌ی ختگه‌لیکی پهش به سه رونه‌که و ده‌ردکه‌ویت . (عمرو)‌ی کوبی (بَكْر السَّكْسَكِي) باسی کربووه . سی‌یه‌م : تقویکه له تقوی پهشکه (کمون) ده‌چیت بهلام که میک جیاوانی ههیه ، (ابن الأعرابی) باسی کردووه .

چواره‌م : (الکمون الكرمانی) یه .

پنجه‌م : (الرازیانج) ، (أبوحنيفة الدِّينَوَري) له زاری هندي له ده‌شتکه کانه و باسی کردووه .

ششم : شویته .

حه‌ته‌م : خورمایه ، (أبوبكر)‌ی کوبی (السنّنی) زاناو پیشه‌وا باسی کردووه .

مه‌شتم : ئه‌و هنگوینه که له نیو هیزه‌ی پوندایه ، (عبداللطیف البغدادی) باسی کردووه .

هندي پزشکان گوتیانه : ئه‌م شایسته‌یه به ماناكه‌ی و ، نزیکیشه له پاستیه و اته : (السنّا)‌ی کوتراو تیکه‌ل به هنگوینی تیکه‌ل او بیوی پقند کریت ، پاشان ده‌لسرتیه وه و ئه‌مه‌ش باشتره له‌هی به تنهها به کاربھیریت ، چونکه ئه‌دووانه پولیکی کاریگه‌ریان ده‌بیت له چاکردنی (السنّا) داو ، یارمه‌تیشی ده‌دهن بق‌رهوانکردن . والله أعلم .

وقد روی الترمذی وغیره من حديث ابن عباس برقعه : ((إِنْ خَيْرَ مَا تَدَأْوِيْتُمْ بِهِ السَّعُوطُ وَاللَّدُودُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمَشْنِيُّ)) واته : (ابن عباس) خوا له خوی ویا بیشی پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمومی : ((چاکترین شتیک خوتانی پی چاره‌سه‌ر بکن ده‌ماننیکه بکریته لوبت و ده‌ماننیکه بکریته زارو کله شاخ گرتن و پیکردن)) .

فرمایشتنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (والمشی) : واته پیکردن : چونکه پیکردن خوی مرقد به‌پی ده‌هخات و نه‌رم و نیانی ده‌کات و ناسانکاری بتو پاشماوه کانیش ده‌کات بچنه ده‌ره‌وه .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به ریازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له چاره‌سه‌ر کردنی ئالووشی و خوروی و نه‌وهی نه‌سپی دروست ده‌کات :

في الصحيحين من حديث قتادة ، عن أنس بن مالك قال : رَجُلٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلِيِّهِ الْأَكْرَمُ^ﷺ عبد الرحمن بن عوف ، والزبير بن العوام _ رضي الله تعالى عنهم _ في لبس الحرير لحكمة كانت بهما .

وفي رواية : أن عبد الرحمن بن عوف ، والزبير بن العوام _ رضي الله تعالى عنهم _ شكوا القمل إلى النبي ﷺ ، في غزاؤ لهما ، فرَّجَنْ لهم في قمح الحرير ، ورأيته عليهما^(۱۸)

اته : له (أنس) کوبی (مالك) هوه خوای لی پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ موله‌تی دایه (عبدالرحمن) کوبی (عوف) و ، (الزبیر) کوبی (العوام) به‌وهی ئاوریش بیوشن ، له بر ئالوشی و خورویه که توشیان بتو .

له (روايه) تیکی دیکه‌دا : (عبدالرحمن) کوبی (عوف) و (الزبیر) کوبی (العوام) خوایان لی پانی بیت له غهزایه‌کدا ، به هۆی نه‌سپیوه سکالايان بردە خزمەتى

پیغه‌مبه‌ری خواه‌کل، نه‌وه‌ب‌و نه‌ویش موله‌تیدان کراسی ناوریش بپوشن و، خوش بینیم
کراسه ناوریشمه که‌یان پوشیب‌وو.

نه‌م فه‌رموده‌یه دوو لایه‌ن له خو ده‌گریت، یه‌که‌میان : فیقهی و، نه‌ویتیان : پزشکی .

بۆ لایه‌ن فیقهیکه‌ی : نه‌وه‌ی سوونه‌تی پیغه‌مبه‌ری خواه‌کل له سر جیگیربووه
پیپیدراویه‌تی پوشینیتی بۆ زنان به ره‌های و، حه‌رامبوونیه‌تی بۆ پیاوان مه‌گر بۆ پیویستی
و بەرژه‌وه‌ندیه‌کی به په‌سند دانراو، نه‌و پیویستیه‌ش یا بۆ زقد سارديه‌که‌و، نه‌و مرۆڤه
هیچی تر به‌دیناکات بۆ پوشین، یا جگه له جله شتیکی تری نی به . هه‌روه‌ها شیاوه‌له
کاتی نه‌خوشیه‌کانی گولی و، خوروی و، نقدیس نه‌سپیدا بپوشریت، وه‌کو نه‌وه‌ی
فه‌رموده‌که‌ی (أنس) نامازه‌ی بۆ ده‌کات که فه‌رموده‌یه‌کی (صحيح) ھ .

به‌لام پیپیدراو : (صحيح) ترینی دوو (ریوایه) ته‌که‌ی نیمامی (أحمد) ھو، (صحيح)
(ترینی دوو گوفتاره‌که‌ی نیمامی (الشافعی) یه، چونکه بنه‌پهت تاییه‌ت نه‌کردنه، نه‌گه‌ر
نه‌نجامدانی کاریکیش بۆ که‌سانیک له نومه‌ت پی‌پیدرا، له بەر هه‌ر هۆ و مانایه‌ک بیت، نه‌وا
له سنوری نه‌و هیندە ده‌چیته ده‌ره‌وه‌و هه‌موو نه‌وانه‌ش ده‌گریته‌وه که هه‌مان هۆ و مانایان
تیدا به‌دیده‌کریت، چونکه حوكم گشتی ده‌بیت به هۆی گشتیب‌ونی هۆکاره‌که‌یه‌وه .

نه‌و که‌سانه‌ش قه‌ده‌غه‌ی ده‌کهن، گوتیانه : فه‌رموده‌کانی حه‌رامکردن گشتی یه‌و،
فه‌رموده‌کانی پیگه‌پیدانیش نیحتماله تاییه‌ت بیت به (عبدالرحمن) ی کورپی (عَوْف) و (الزُّبِير) ھو، به‌لام پی‌ده‌چی له سنوری نه‌و دووانه بچیته ده‌ره‌وه‌و که‌سانی تری جگه
له‌وانیش بگریته‌وه، لیزه‌دا نه‌گه‌ر نیحتمالی هه‌ر دوو شته‌که کرا، نه‌وا گشتیکه شایسته‌تر
ده‌بیت به و هرگرتن، بۆیه هه‌ندی له‌وانه‌ی فه‌رموده ده‌گیپن‌وه گوتیانه : نیتر نازانم نایا
پیگه‌پیدانه‌که له پاشی نه‌وان هه‌موو که‌سانی تر ده‌گریته‌وه، یاخود نه‌ء؟

بۆچونی راست : گشتیبونی موله تدانه که یه و ، هەموو کە سیکی تریش دەگرتیه وە ئەگەر هەمان بەمانه یان هەبی ، چونکە بۆ گشتاندن نەریتی شەرع بەو جۆردەیه ، بەلام شەرع نەگەر حۆكمەکەی تایبەت کرد بە کە سیکەوە ئاشکە رای دەکات ، بۆنمۇنە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم کە ھاوەلی بەریز (أبوبردة) ویستى قوریانى بە بزنیکی تەمنەن ھەشت یا تو مانگەوە بکات ، پیش فەرمۇو : ((تجزیک ولن تجذی عن أحو بعْدك))^(۱۱) واتە : ((بۆ تو ئەو بزنە جیگەی مەپەکە دەگرتیه وە بەلام بۆ کە سیکی تر جیگەی ناگرتیه وە)) . ھەروەھا وەکو فەرمایشتنی خواي ھەرچەندە سەبارەت بە خواستنی ئەو زنانەی خۆیان پى دەبەخشى : ﴿ خَالِصَةٌ لَكَ مِنْ دُنُونِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الأحزاب : ۵۰] واتە : (ئەمەيان) تەنبا بۆ تو دروستە بە جیا لە ئىماندارانى تر^(۱۲)

ھەرامکردنی ئاوريشىم : لە راستىدا دەچىتە بقارى داخستنى دەرگائى بەمانە وە^(۱۳) ، بۆيە بۆ زنان پىگەی پىداوه ، ھەروەھا بۆ پېکردنە وە پیويسىتىكە و ، لە بەر بەرژە وەندىيەكى پەسەندکراو ، ئەمەش ياسايىھە كى گشتىھ بۆ داخستنى دەرگائى بەمانە ، چونکە لە كاتى پیويسىتى و بەرژە وەندىيەكى پەسەندکراودا رىگەی پىددەدرى ، بە ھاوشىۋەي ھەرامکردنى تەماشاڭىن بۆ داخستنى دەرگائى بەمانە بەرامبەر بەو كەسانەي ویستى ئەنجامدانى

۱۱۹ - صحيح : أخرجه أحمد (۴ / ۴۵) عن البراء عن حالة أبي بردة فذكره ، وأخرجه مالك في موطنه (۲۹۸) ، وأحمد (۴ / ۴۶۶) ، (۴ / ۴۵) والدارمي (۱۹۶۹) ، والنمساني (۷ / ۲۲۴) كلهم عن بشير بن يسار عن أبي برد فذكره .

۱۲۰ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته تەفسىرى قورئان .

۱۲۱ - الذرائع : واتە بەمانە كە وسیله و پىگەيە كە بۆ گەشتن بە شت ، ئىتەر پىددەچى ئەو شتەي دەيەوەي پىش بگات خراپەيەك بىت يا بەرژە وەندىيەك بىت ، گوفتارىك بىت يا كىدارىك بىت ، بەلام پاشان ئاوى (الذرائع) بەزىدى بەكارەتىرا بۆ ئەو وەسىلانەي دەبىت بە مايەي دروستبۇونى خراپەيەك . لىزەدا ئەگەر گوترا : ئەو بوارى داخستنى دەرگائى بەمانە يە ، ئەوه ماناي وايە : دەچىتە بوارى قەدەغە كىردى ئەو وەسىلانە وە كە مايەي دروستبۇونى خراپەكە ، بپوانە كتىبى (الوجيزنى أصول الفقه) ، الدكتور عبدالكريم زيدان . وەرگىز

کرده و همه یان هیه ، به لام پیگه به هندیکی دراوه که پیویستی و به رژوهندیکی په سنه ندکراو داای دهکات و هکو ته ماشاکردنی ثن به نیاری خواستنی ، هروهه ها حه رامکردنی نویشی سوونت له کاته قده غه کراوه کاندا بق داخستنی ده رگای به هانه تاوه کو و چون و شوباهاندنیکی پواله تی نبیت بهوانهی خورده پستن ، به لام نهگهربه رژوهندیکی په سنه ندکراو هاته پیش ناسایه لو و کاتانه دا نه نجام بدریت ، هروهه (ریا الفضل)^(۱۲۲) حه رام ده کریت بق داخستنی ده رگای به هانه به رامبه ر به کارنه هینانی جقری (ریا النسیة)^(۱۲۳) ، به لام هندیکی له به رپیویستی پیگه پیدراوه و هکو (العرایا)^(۱۲۴) ، نیمه ش به تیوتسلی باسی لاینه حه رام و حه لاله کانی ناوریشممان کردیووه له کتیبی (التّحیر لِمَا يَحْلُّ وَيَحْرُمُ مِنْ لباس الحریر) .

به شیک : سه باره ت به بواری پزیشکی ئاوریشم :

له م بواره دا ئاوریشم له ده رمانانیه که له ئازه لوه و هر ده گیریت ، بزیه به ده رمانه ئازه لیه کان داده نریت ، چونکه له ئازه ل دیته ده ره وه ، سوودو که لکی نوره ، پله و پایه کی

۱۲۲ - ریا الفضل : فریشتنتی پاره یه که به پاره یه کی جذبی خوی به زیاتر ، یا فریشتنتی خواردنیکه به خواردنیکی جذبی خوی به زیاتر ، بق نمونه ملوانکه یه کی ثالثون (۱۲) (مثقال) پاک ده ریکات بفرغه شریته وه به (۱۳) دیناری ثالثونی ، نه و (مثقال) ده زیاده یه (ریا الفضل) و ، یا کیلویه کی گمنی کله تی بدری به دو کیلو گمنی مهکسی ، بپوانه : پوخته ای فیقهی شهربیعت ، مامؤستا طارق همه وهندی . و هرگیز .

۱۲۳ - ریا النسیة : نه او زیاده یه که قه زده ر و هریده گریت له و که سه ای قه زده که ده ده اتی به رامبه ر به و ماوه یه که لایه تی بق نمونه (۱۰۰۰۰) دیناری ده داتی به قه ز بق ماوه ای مانگیک پاش مانگه که (۱۲۰۰۰) دیناری لی ده دیت ، بزیه نه او (۲۰۰۰۰) دیناره زیاده یه (ریا النسیة) یه ، بپوانه : پوخته ای فیقهی شهربیعت ، مامؤستا طارق همه وهندی . و هرگیز .

۱۲۴ - العرایا : بزیتی بتو له به ری ده خورماگه لیک که خاوه نه که ده بیه خشیه هزاران ، به لام هندی جار هزاران توانای چاوه پتکردنی پتکه شتنی به ره که یان نده کرد ، بزیه ده یان فریشت به خورما ، بپوانه پوخته ای فیقهی شهربیعت ، مامؤستا طارق همه وهندی . و هرگیز .

گورهی ههیه ، یه کتک له خاسیه ته کانی به هیزکردنی دله ، شادومانی ده کات ، به سووده برق نوریک له نه خوشیه کانی ، به سووده برق زالبونی (المرة السوداء) و ، نهونه خوشیانهی به هۆیه وه تووشی مرؤف ده بیت ، نه گهر چاوی پی به پهژیت به هیزی ده کات ، خاوه کهی که له پیشه ساری پزشکیدا به کار دیت _ گهرم و ووشکه له پلهی یه کدا . ده گوتربیت : گهرم و شیداره له پلهی دا . ده شگوتربیت : مام ناوه نده . نه گهر وه کو پوشک به کار بهینتریت گرمیه کی مام ناوه ند وه کو میزاجی ماده که ده به خشیت و جهسته ش گهرم ده کات ، لهوانه شه سارديه ک به جهسته ببه خشیت کاتی که چهوری ده کات و تهندروستی ده کات .

(الرازی) ده لیت : ناوریشم له که تان گه رمتره ، له لۆکه سارديره ، گوشت زیاد ده کات ، هه موو پوشاكیکی زبریش ، جهسته لاواز ده کات و ، پیست نه ستور ده کات و به پیچه وانه شه وه .

ده لیتم _ (ابن القیم) _ پوشک سی به شه : به شیک جهسته گهرم ده کات و فینکیشی ده کاته وه ، به شیکیش : فینکی ده کاته وه به لام گهرمی ناکات ، به شیکی تریش : نه فینکی ده کاته و نه ش گهرمی ده کات ، هیچ شتیکیش نی یه نه گهرمی بکات و نه ش فینکی بکاته وه ، چونکه نه وهی گهرمی ده کات شایسته تره به فینکردن وهی ، بۆیه پوشاكه کانی تووک و خوری گهرم ده کاته وه و فینکیش ده کاته وه ، پوشاكی که تان و ناوریشم و لۆکه فینک ده کاته وه و گهرم ناکاته وه ، پوشاكی که تان ساردو ووشکه ، پوشاكی خوری گهرم و ووشکه ، پوشاكی لۆکه گرمیه کهی مام ناوه نده ، پوشاكی ناوریشم له لۆکه نه رمتره و گهرمیشی له نه و که متره .

دانه ری کتیبی (المنهاج) ده لیت : پوشینی ناوریشم وه کو لۆکه جهسته گهرم ناکات ، به لکو گهرمیه کی مام ناوه ندی ههیه ، هه موو پوشاكیکی ساف و لوسیش ، جهسته که متر

گرم دهکات ، هروه‌ها که متریش یارمه‌تی ده دات بـ شیکردن‌وهی نـوهی لـه جـسته
شـیده بـیتـه وـه ، بـه پـیـشـتـرـیـش دـادـهـنـرـیـت لـه هـاوـین وـه ، لـه وـهـلـاتـه گـهـرـمـهـکـانـدـا بـپـوـشـرـیـت .

له بـهـرـئـوـهـیـ نـوهـ سـیـفـهـتـیـ نـاوـرـیـشـمـهـوـ ، هـروـهـهـاـ هـیـجـ شـتـیـکـ لـهـ وـوـشـکـیـ وـزـبـرـیـ تـیـداـ نـیـ
یـهـ بـهـ بـهـ رـاـورـدـیـ نـهـوـانـیـ تـرـ ، بـوـیـهـ بـهـ سـوـودـ بـوـ بـوـ خـوـرـوـیـ ، چـونـکـهـ نـالـوـشـیـ وـخـوـرـوـیـ
دـرـوـسـتـ نـابـیـتـ مـهـگـارـلـهـ گـهـرـمـیـ وـوـشـکـیـ وـزـبـرـیـهـوـ ، بـوـیـهـ بـیـغـمـبـهـرـیـ خـواـ^{کـلـلـ}ـ مـوـلـهـتـیـ دـایـهـ(ـ
عـبـدـالـرـحـمـنـ)ـیـ کـوـپـیـ (ـعـوـفـ)ـ وـ (ـزـبـیـرـ)ـ بـیـپـشـنـ بـقـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـیـ نـهـوـ نـالـوـشـیـ وـ
خـوـرـوـیـهـیـ هـیـانـبـوـوـ ، وـهـ پـوـشـاـکـیـ نـاوـرـیـشـمـ دـوـوـرـتـرـیـنـ شـتـهـ لـهـ دـرـوـسـتـکـرـدـنـیـ نـهـسـپـیـوـهـ ، چـونـکـهـ
مـیـزـاجـیـ نـاوـرـیـشـمـ جـیـاـواـزـهـ لـهـ مـادـهـکـانـیـ تـرـ کـهـ نـهـسـپـیـ دـرـوـسـتـ دـهـکـنـ .

بهـلـامـ نـهـوـ بـهـشـهـیـ کـهـ نـهـفـیـنـکـ دـهـکـهـنـهـوـ نـهـشـ گـهـرـمـ دـهـکـهـنـهـوـ ، نـهـوـانـهـنـ کـهـ لـهـ نـاسـنـ وـ ،
قوـبـقـوـشـ وـ ، دـارـوـ ، گـلـ وـشـتـیـ دـیـکـهـیـ بـهـ هـاوـشـیـوـانـهـ دـرـوـسـتـکـراـوـهـ ، نـهـگـهـرـ گـوـتـرـاـ :ـ نـهـگـهـرـ
پـوـشـاـکـیـ نـاوـرـیـشـمـ نـیـونـجـیـتـیـتـرـیـنـ وـ گـونـجـاـوـتـرـیـنـ شـتـ بـیـ بـقـ جـهـسـتـهـ ، بـوـ شـهـرـعـیـ تـهـوـاـ کـهـ شـتـهـ
چـاـکـهـکـانـیـ حـلـلـ کـرـدـوـوـهـ ، شـتـهـ پـیـسـهـکـانـیـشـیـ حـرـامـ کـرـدـوـوـهـ نـاوـرـیـشـمـیـشـیـ حـرـامـ کـرـدـوـوـهـ ؟ـ

دـهـگـوـتـرـیـتـ :ـ هـرـتـایـفـهـیـکـ لـهـ مـوـسـلـمـانـانـ وـهـلـامـیـکـیـ جـیـاـواـزـ بـقـ نـهـمـ مـهـسـلـهـ دـهـخـاتـهـ پـوـوـ ،
بـوـیـهـ نـهـوـکـهـسـانـهـیـ کـهـ نـکـلـیـیـ لـهـ حـیـکـمـهـ وـ پـاـسـاـوـهـیـنـانـهـوـ دـهـکـهـنـ کـاتـیـ یـاسـایـ
پـاـسـاـوـهـیـنـانـهـوـ لـهـ بـنـهـرـهـتـکـیـهـوـهـ هـلـکـیـراـ ، چـیـتـرـ پـیـوـیـسـتـیـانـ بـهـ وـهـلـامـیـ نـهـوـ پـرـسـیـارـهـ نـهـبـوـ .

بهـلـامـ جـیـنـگـیـکـارـانـیـ حـیـکـمـهـ وـ پـاـسـاـوـهـیـنـانـهـوـ _ـ کـهـ نـزـرـیـنـهـنـ _ـ کـهـ نـزـرـیـنـهـنـ _ـ کـهـ سـانـیـکـیـانـ وـهـلـامـیـ نـهـوـ
پـرـسـیـارـهـ دـهـدـاـتـهـوـ بـهـوـهـیـ شـهـرـیـعـهـتـ حـرـامـیـ کـرـدـوـوـهـ بـقـ نـهـوـهـیـ نـفـسـهـکـانـ بـهـ رـامـبـهـرـیـ بـهـ
نـارـامـ بـنـ وـ ، لـهـ بـهـرـخـاتـرـیـ خـوـایـ تـعـالـیـ وـازـیـ لـتـبـیـتـنـ ، خـوـایـ پـهـرـهـرـدـگـارـیـشـ پـاـدـاشـتـیـانـ
دـهـدـاـتـهـوـ بـهـ تـابـیـهـتـ لـهـ جـیـگـهـیـ نـاوـرـیـشـمـ شـتـیـ تـرـ هـیـ بـقـ بـوـ پـوـشـیـنـ .

که سانیکیشیان و هنامی ده داته وه به وهی که له بنه پردا خولقینراوه بق ژنان ، به هاوشیوهی خو رازاندنه وه به زیر ، له سه ر پیاوان حه رام کرا له به ر نه و خرا بهی دروستی ده کات و بربیته له خوچواندن به ژنان .

که سانیکیش ده لین : حه رام کراوه چونکه له خوباییون و خو هه لکیشان به خووه شانیزیکن دروست ده کات .

که سانیکیش ده لین : حه رام کراوه چونکه کاتی به ر جهسته ده که ویت مییه تی و ژنانی بعون دروست ده کات و دژیه دلاوه ری و میردایه تی و پیاوه تیه . بؤیه ئه گهه بپوشیرت سیفه تیک له سیفاته کانی ژنان ده خاته دله وه ، بؤیه ته ماشا ده که بیت هه رکه س پوشیبیتی بیگومان شتیک له مییه تی و ژنانی بعون و نه رم و سستی به خوو په وشتیه وه به ده رد که ویت و ناشاردریت وه ، باراده بیک نه گهه له دلاوه رترین و که لترین پیاوه کانیش بیت ، پوشینی ئاریش که می ده کات وه ، ئه گهه به یه کجاري نه بیات ، هه رکه سیش توانای تیگه شتنی نه وهی نه بیو ، با ملکه چی شهرع بیت ، بؤیه پاسترین گوفtar : حرامه بق به خیوکاران بیکن به باری مندا ل بق نه وهی له سه ر سیفاتی مینه و ژنانی بعون په روهرده نه بیت .

وقد روی النسائيُّ من حديث أبي موسى الأشعريُّ _ رضي الله عنه _ عن النبيِ ﷺ أنه قال : ((إِنَّ اللَّهَ أَحَلَّ لِإِنَاثِ أُمَّتِي الْحَرِيرَ وَالذَّهَبَ ، وَحَرَمَهُ عَلَى ذُكُورِهَا)) . وفي لفظ : ((حُرُمَ لِيَاسُ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي ، وَأَحَلَّ لِإِنَاثِهِم))^(۱۲۵)

واته : (أبي موسى الأشعري) _ خوای لی پانی بیت _ فرمومویه تی : پیغه مباری خوا عليه السلام
فرموموی : ((خوای تعالی ئاریشم و زیری بق مینه کانی نومه ته کم حه لآل کرد وه و ، بق

١٢٥ — إسناده صحيح : أخرجـه الترمذـي (١٧٢٠) ، والنـسـاني (٨ / ١٦١) ، وصحـحـه الأـلبـانـيـ فيـ الإـبـوـاءـ (

تىزه‌كانيش حەرامى كريووه)) . له بىزەيەكى تردا : ((پۆشىنى ئاوريشىم و زىزىپ بۆ نىزەكانى نومەتكەم حەرام كراوهە ، بۆ مىيىنەكانىش حەلّ كراوه)) .

و في صحيح البخاري عن حُذيفة قال : نهى رسول الله ﷺ لِبَسَ الْحَرِيرَ وَالْدِبِيجَ ، وَأَنْ يُجْلِسَ عَلَيْهِ وَقَالَ : ((هُوَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا ، وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ))^(١٢٦)

واته : (حُذيفة) _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا قەدەغەي پۆشىنى ئاوريشىم و دىباج كريووه ، ھروهە لە سەر دانىشتىنىشى قەدەغە كريووه و فەرمۇوى : ((لە دۇنيادا بۆ ئەوانەو ، لە پەزىزى دوايشدا بۆ ئىتەيە)) .

بەشىك : سەبارەت بە رېيىازى پىغەمبەرى خوا
لە چارەسەركەدنى نەخۇشى (ذات الجنب) دا :

روى الترمذى في جامعه من حديث زيد بن أرقم أنَّ النَّبِيَّ ﷺ قال : ((تَدَأْوُوا مَنْ ذَاتُ الْجَنْبِ بِالْقُسْطِ الْبَحْرِيِّ وَالْزَّيْتِ))^(١٢٧)

واته : (زيد) كوبى (أرقم) _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا
فەرمۇوى : ((خۇتان لە نەخۇشى (ذات الجنب) بە (القسط البحري) كۈزەيت چارەسەركەن)) .

١٢٦ - صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٩ ، ١٤٦ ، ١٩٣ ، ١٩٤) ، ومسلم (٦ / ١٣٦ ، ١٣٧) كلاهما عن عبد الرحمن بن أبي ليلى فذكر الحديث عن حذيفة .

١٢٧ - ضعيف : أخرجه أحمد (٤ / ٣٦٩ ، ٣٧٢) ، وابن ماجة (٢٤٦٧) ، والترمذى (٢٠٧٨) ، (٢٠٧٩) كلهم عن ميمون أبي عبدالله عن زيد بن أرقم مرفوعاً ، وضعفه الألبانى في ضعيف الجامع (٢٤١٨) ، وانظر الضعيفه (٢٣٩٦) .

(القسط البحري) جىدە پۇوهكىكە لە هند دەپویت بەتاپىيەت لە كىشمىر بازىدەكانانى عەرەب لە پېڭەى دەرىياوە دەينەتىنايە دۈرگەى عەرەب بۇيە (القسط البحري) بى دەكتۇرا ، ھروهە جۆرىكە لە بخور بق دەرمان بەكارىدىت بېۋانە كەتىمى ((تهذىب الأثاث)) للطبرى ، ج ٦ ، ل ٢٢٦ ٠ وەركىپ .

نه خوشی (ذات الجنب) بـلـای پـزـیـشـکـانـهـوـه نـوـوـجـوـرـه : حـقـیـقـیـ وـنـاـ حـقـیـقـیـ ، حـقـیـقـیـ
: ئـاؤـسـانـتـیـکـیـ گـرـمـهـ لـهـ لـایـهـ کـانـیـ جـهـسـتـهـ دـاـ پـهـیـداـ دـهـبـیـتـ لـهـ پـهـرـدـهـیـ تـوـوـشـهـ گـانـدـاـ .
ناـحـهـقـیـقـیـ : ئـیـشـ وـنـازـارـیـکـهـ لـهـ لـایـهـ کـانـیـ جـهـسـتـهـ دـاـ پـهـیـداـ دـهـبـیـتـ ، بـهـ هـوـیـ بـایـهـکـیـ چـپـیـ
زـیـانـبـهـخـشـهـوـهـ دـهـچـیـتـهـ نـیـوانـ پـیـسـتـهـ کـانـیـ سـهـرـهـوـهـ وـثـیـرـهـوـهـ دـاـ ، يـاـ لـهـ نـیـوانـ پـیـسـتـ وـپـیـخـوـلـهـ دـاـ
دهـوـسـتـیـتـ وـ(ـ الصـفـاقـاتـ)ـ ، نـازـارـیـکـ درـوـسـتـ دـهـکـاتـ نـزـیـکـ

بـهـ ئـازـارـیـ شـیـوـهـ حـقـیـقـیـکـیـهـ ، بـهـلـامـ ئـیـشـ وـنـازـارـیـ ئـمـ بـهـشـهـ بـهـرـینـ وـگـوـشـادـهـ کـهـ لـهـ
پـاسـتـیدـاـ ژـانـتـیـکـیـ تـیـزـهـ وـهـکـوـ ئـوـهـیـ دـهـرـنـیـ بـچـقـیـتـهـ شـتـیـکـ .

دانـهـرـیـ کـتـیـبـیـ (ـ القـانـونـ)ـ فـهـرـمـوـوـیـهـتـیـ : بـیـدـهـچـیـ لـایـهـ کـانـ وـ ، نـیـوانـ پـیـسـتـوـ وـپـهـرـدـهـ کـانـیـ
ثـیـرـهـوـهـ ، مـاسـوـلـکـهـ کـانـیـ سـنـگـ وـ ، پـهـرـاسـوـوـهـ کـانـ وـ ، دـهـوـرـیـوـهـ رـیـانـ تـوـوـشـیـ چـهـنـدـنـینـ ئـاؤـسـانـیـ
بـهـ ئـازـارـیـ زـیـانـبـهـخـشـ بـیـتـ ، بـهـ (ـ الشـوـصـةـ)ـ وـ ، (ـ الـبـرـسـامـ)ـ وـ^(۱۲۸)ـ ، (ـ ذاتـ الجنـبـ)ـ نـاـوـدـهـبـرـیـتـ .
بـیـدـهـچـیـ هـنـدـیـ ئـازـارـیـ تـرـ لـهـ نـهـنـدـامـانـهـ دـاـ هـبـیـتـ بـهـلـامـ بـهـ هـوـیـ ئـاؤـسـانـهـوـهـ نـهـبـیـتـ ، بـهـلـکـوـ
دـهـگـرـیـتـهـوـ بـوـ بـایـهـکـیـ چـپـ ، وـاـکـوـمـانـ دـهـبـرـیـتـ لـهـ نـهـ خـوـشـیـهـ ، بـهـلـامـ لـهـ نـهـوـیـشـ نـیـ یـهـ .

فـهـرـمـوـوـیـهـتـیـ : بـیـانـهـ هـمـوـ نـیـشـ وـنـازـارـیـکـ لـهـ لـایـهـ کـانـیـ جـهـسـتـهـ دـاـ پـهـنـگـهـ بـهـ (ـ ذاتـ الجنـبـ)ـ
نـاـوـبـرـیـتـ وـهـکـوـ دـاتـاشـانـتـیـکـ لـهـ جـیـگـهـ ئـازـارـهـکـمـهـ ، چـونـکـهـ مـانـایـ (ـ ذاتـ الجنـبـ)ـ وـاتـهـ : (ـ
صـاحـبـةـ الجنـبـ)ـ ، مـهـبـهـسـتـیـشـ لـیـرـهـ دـاـ ئـازـارـیـ لـایـکـیـ مـرـوـفـهـ ، بـوـیـهـ ئـهـگـهـ رـهـرـ ئـیـشـ وـنـازـارـیـکـ
لـهـ لـایـهـکـانـیـ مـرـوـفـدـاـ پـوـبـدـاتـ دـهـدـرـیـتـهـ پـالـ ئـهـ نـهـ خـوـشـیـهـ وـپـیـیـ دـهـگـوـتـرـیـتـ (ـ ذاتـ الجنـبـ)ـ ،
بـوـیـهـ کـهـ (ـ بـقـرـاطـ)ـ گـوـتـوـیـهـتـیـ : نـهـ خـوـشـهـکـانـیـ (ـ ذاتـ الجنـبـ)ـ سـوـوـدـلـهـ خـوـشـتـنـ وـهـرـدـهـگـرـنـ .

۱۲۸ - بـرـسـامـ : نـهـ خـوـشـیـهـکـهـ خـاوـهـنـهـکـهـ تـوـوـشـیـ وـبـینـهـ دـهـکـاتـ ، گـوـتـرـلـهـ ئـاؤـسـانـتـیـکـیـ گـرـمـهـ تـوـوـشـیـ پـهـرـدـهـیـ
نـیـوانـ جـکـلـوـ پـیـخـوـلـهـ دـهـبـیـتـ ، بـپـوـانـهـ : تـفـسـیرـ الطـبـرـیـ ، جـ ۳ـ ، صـ ۴۵۴ـ ، وـهـرـگـیـپـ .
هـارـوـهـاـ بـرـسـامـ : ئـاؤـسـانـیـ ئـهـ وـپـهـرـدـهـیـهـ کـهـ دـهـوـرـیـ سـیـهـکـانـ دـهـدـاتـ ، بـپـوـانـهـ : قـامـوـسـ فـرـنـسـیـ عـرـبـیـ إـنـكـلـینـیـ
، جـ ۱ـ ، صـ ۸۴۰ـ . وـهـرـگـیـپـ .

گوتراوه : مه بهستی (بقراط) هممو نه و کسانه بwoo که هست به هر نیش و ئازاریک له لایه کانی جهسته یاندا ده کن ، یا هست به ئازاری سیه کانیان ده کهن به هۆی تیکچونی میزاجه وه ، یا به هۆی خلته یه کی چپه وه ، یا چووزینه روه به بی ئاوسان و به بی (تا) .

هەندى لە پزیشکان گوتوبیانه : مانای (ذات الجنب) لە زمانی یونانیه کاندا ، برتیه له ئاوسانی گەرمی لای مرۆڤ ، هەروهه ئاوسانیتیکی يەك بە يەکی ئەندامە کانی سکی مرۆڤ دەگرتیه وه ، لە راستیدا (ذات الجنب) بە ئاوسانی نه و ئەندامە ئاووده برتیت نەگەرتەنها ئاوسانیتیکی گەرم بwoo.

(ذات الجنب) ای حەقیقی پینج نیشانه ی هەیه : برتیتین لە (تا) و ، کۆکین و ، ئانی تیز وەکو نه وهی دەرزی بچەقیتە شتیک ، تەنگە نەفەسی و ، لیدانی خوین بەری قول .

ئو چاره سرهی لە فەرموده کەی سەروهدا هاتووه ، تاییهت نی یە بەم بە شەوه ، بەلکو تاییهت بە بشی دووه مەوه کە لە ئەنجامی بایه کی چپه وه دروست دەبیت ، لېرەدا داری هندی نەگەر بە شیوه یه کی نقد وردی نەرم بکوتیت و ، تیکەل بە زەیتی گەرم بکریت و ، شوئینی باکەی بە جوانی تیگریت و بیشیلیت ، یا بلیسریتە وه ، دەرمانیتیکی گونجاوی نه و نە خۆشیه دەبیت ، بۆی بە سوود دەبیت ، مادە کانی شیدە کاتە وه ، لايدەبات ، بەھیزە بۆ ئەندامە کانی ئیتو سک ، کونیله داخراوه کان دەکاتە وه ، لە گەل چەندین سوودی تر کە نه و داره هیندیه (القسط البحري) بە دیده هینتیت .

(المسبحي) دەلیت : (القسط البحري) : گەرم و ووشکە ، قەبزکاری سکە ، ئەندامە کانی ناوە وهی سک بەھیز دەکات ، با ناهیلیت ، کونیله داخراوه کان دەکاتە وه ، بە سووده بۆ نە خۆشی (ذات الجنب) ، زیادەی شى و تەپی ناهیلیت ، بۆ میشک بە سووده . دەلیت : پىدەچى (القسط البحري) بۆ (ذات الجنب) ای حەقیقیش بە سوود بى ، نەگەر ھۆکاری دروست بۇونە کەی مادە یه کی بە لغەمی بwoo ، بە تاییهت لە کاتى كەمبۇونە وهی نە خۆشیه کەدا . والله أعلم .

(ذات الجنب) نه خوشیه کی مهترسیداره، وَفِي الْحَدِيثِ الصَّحِيحِ : عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ ، أَنَّهَا قَالَتْ : بَدَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَرَضِهِ فِي بَيْتِ مَيْمُونَةَ : وَكَانَ كُلُّمَا خَفَّ عَلَيْهِ ، خَرَجَ وَصَلَّى بِالنَّاسِ ، وَكَانَ كُلُّمَا وَجَدَ ثَقْلًا قَالَ : مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلَيُحَصَّلَ بِالنَّاسِ^(۱۲۹) ، وَأَشَنَّدَ شَكْوَاهُ حَتَّى غَمَرَ عَلَيْهِ مِنْ شِدَّةِ الْوَجْعِ ، فَاجْتَمَعَ عَنْهُ نِسَاءُهُ ، وَعَمَّهُ الْعَبَاسُ ، وَأُمُّ الْفَضْلِ بِنْتُ الْحَارِثِ ، وَأَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ ، فَتَشَاءَوْدُوا فِي لَدْهُ ، فَلَدَوْهُ وَهُوَ مَغْمُورٌ ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ ، مِنْ قَعْلَ بِي هَذَا ، هَذَا مِنْ عَمَلِ نِسَاءٍ جَنِينَ مِنْ هَآءُنَا ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ ، وَكَانَتْ أُمُّ سَلَمَةَ وَأَسْمَاءُ لَدَتَاهُ ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ خَشِينَا أَنْ يَكُونَ بَكَ ذَاتُ الْجَنْبِ . قَالَ " فَبِمَ لَدَتْمُونِي " ؟ قَالُوا : بِالْعُودِ الْهِنْدِيِّ وَشَيْءٍ مِنْ وَرْسٍ وَقَطْرَاتٍ مِنْ زَيْتٍ . فَقَالَ " مَا كَانَ اللَّهُ لِيَقْدِنِي بِذَلِكَ الدَّاءِ " لَمْ قَالَ " عَزَّمْتُ عَلَيْكُمْ أَنْ لَا يَبْقَى فِي الْبَيْتِ أَحَدٌ إِلَّا لَدَ إِلَّا عَمِيًّا^(۱۳۰) .

واته : (اُم سَلَمَة) _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويه تى : پىتىغەمبەرى خوا كەلەلە مالى (ميمونة) دا نه خوش كەوت ، ئەوه بۇو ھەركاتىك نه خوشیه کەى سووک بوايەته وە ، دەچۈوه دەرە وەو نويىزى بە خەلكەكە دەكىد ، چ كاتىكىش ھەستى بەلەش قورسى بىردىيە ، دەيفەرمۇو : فەرمان بىدەن با (أبابكر) نويىز بە خەلكەكە بکات ، پاشان ئازارە کەى تووند بۇوه تا لە بەر زىرى ئىش و ئازار بورايە وە ، خىزانە كانى لە خزمەتىدا كۆپۈونە وە ، (العباس) ئى مامى و ، (اُم الفضل) ئى كچى (الحارث) و ، (أسماء) ئى كچى (عُمَيْس) يىش هاتنه خزمەتى ، راۋىنچىان كرد سەبارەت بە وە دەرمانى بىتكىنە زار ، ئەوه بۇو دەرمانىان تكانە زارى موبارە کى كاتىك بورابۇوه ، كە بە ھۆش خۆى هاتە وە ، فەرمۇوی : كى ئەمە پىتكىدوم ئەمە كارى ئىنلىك لېرە وە هاتون و ، بە دەستى ئاماژە بۇ خاكى حەبەشە كرد ، ئەوه بۇو (اُم سَلَمَة) و (أسماء) دەرمانە كەيان تكاند بۇوه زارى ، فەرمۇويان : ئەى پىتىغەمبەرى خوا لە وە ترساين نه خوشى (ذات الجنب) توش بوبى . فەرمۇوی : دەرمانە كە چ بۇو لە زارتان

کردم ؟ فرمومویان : به (القسط البحري) و ، هندیک له گژوگیای نه سپهک و (الورس) چند دلۆپیهک له زهیت . فرموموی : خوای تعالی تووشی نه خوشیه م ناکات ، ئینجا فرموموی : بپیارم داوه جگه له (العباس) ی مامم هرکه سیک له مالهدا بی دهرمانی بتکینیریته زار .

وَفِي الصَّحِيحَيْنِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ لَدَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَشَارَ أَنَّ لَا تَلَدُونِي فَقَلَنَا كَرَاهِيَّةُ الْمَرِيضِ لِلدواءِ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ أَلَمْ أَنْهَكُمْ أَنْ تَلَدُنِي لَا يَبْقَى مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا لَدَغَيْرِ عَمِّيِّ الْعَبَاسِ فَإِنَّهُ لَمْ يَشَهِدْكُمْ^(۱۳۱)

واته : له خاتوو (عائشة) ھوھ خوای لئی پازی بیت فرمومویه تی : دهرمانمان تکانده زاری موباره کی پیغامبری خوا صلوات الله عليه وآله وسلام ، ناماژه‌ی بوق کردین که دهرمان مه تکینه زارم ، نیمهش گوتمان : هرگیز نه خوش حزنی به دهمان نه بوروه ، که به هوش خوى هاتوھ فرموموی : ئەی قەدەغەم نه کردن که دهرمانم نه تکینه زار ، به دھر لە (عباس) ی مامم ، که ھاویه‌شی نه کردن ، هرکەس لەم مالهدا بی دهرمانی ده کینیریته زار .

(أبو عبید) له (الأصمعي) ده گیپیتھوھ ده لیت : ووشەی (اللُّدُودُ) : نه دهرمانیه که ده تکینیریتھ لایه کی زاری نه خوش ، ووشەکەش له (لَدِيدَيِ الْوَادِي) ھوھ و هرگیراوه واته : هردو لای چەمیک . بەلام ووشەی (الْوَجُورُ) واته : دهرمانیک که بتکینیریتھ ناوه راستی زار .

ده لیم (ابن القیم) ووشەی (اللُّدُودُ) ، بالفتح : نه دهرمانیه که ده تکینیریتھ زار . بەلام (السَّعُوطُ) : نه دهرمانیه که ده کریتھ لووتی نه خوش .

ئەو فیقهەی لەم فرموده بیوه ده ستگیرمان ده بیت بربیتھ له سزادانی توانکار بە ھاوشتیوھ ئەو کردارەی خوى ئەنجامی داوه ، ئەگەر کریوھ کی حرام نه بیت و مافی خوای نه شکاندیت ، ئەمەیه پاستی بپیار له سەر دراو له بەر زیارت له ده بەلگە کە له شوینیکی تردا

ئاماژه‌مان پیداوه ، هروهه نیمامی (أحمد) یش بپیاری له سه داوهو ، جیگیریش بیووه له هر چوار جینشینه‌کهی پیغامبری خواوه ﷺ ، هروهه مسله‌که به (القصاص) لیک ده‌بریته‌وهو به کارده‌هیتریت له بواری شه‌پازلله‌و لیداندا ، به به‌لگه‌ی چند فرموده‌یه‌ک که له باره‌وه هاتون و به‌بی هیچ به‌ره لستکاریک ، بؤیه پیویسته کار بهم گفتاره بکریت .

بەشیک : سه‌بارهت به رینمایه‌کانی پیغامبری خوا ﷺ له بواری چاره‌سه‌رکردنی سه‌رئیشه و نیوه‌سه‌رئیشه‌دا (الشقیقہ) :

روی ابن ماجة في سننه حديثاً في صحته نظر : أن النبي ﷺ كان إذا صُدِعَ ، غَلَفَ رأسه بالحناء ، ويقول : ((إِنَّهُ نَافِعٌ يَا ذِنْ اللَّهِ مِن الصُّدَاعِ))^(۱۲۲)

واته : پیشوا (ابن ماجة) له (سنن) هکیدا فرموده‌یه‌ک له ده‌گیریته‌وه کهوا : پیغامبری خوا ﷺ نه‌که سه‌رئیشه بیکرتایه ، سه‌ری له خنه ده‌گرت و ، ده‌یه‌رموو : ((به نیزنى خوای تعالی به‌سووده بۆ سه‌رئیشه)) .

سه‌رئیشه : ئیش و ئازاریکه هنديکی سه‌ریا هه‌مووی ده‌گیریته‌وه ، بؤیه نه‌که سه‌رئیشه‌که لایه‌کی سه‌ر بگریته‌وه و ئازاره‌کهی بەردەوام بیوئه‌وا به (الشقیقہ) ناوده‌بریت ، بەلام نه‌که سه‌رئیشه‌که تیکرای سه‌ر بگریته‌وه و ئازاره‌کهی بەردەوام بیو به (بیضتة) و (خودة) ناوده‌بریت ، چونکه چویندر اووه به ئه خوده ئاسنینه‌ی که سه‌رباز به سه‌ری ده‌کات و هه‌موو سه‌ر داده‌پوشیت ، پیده‌چى جاریه‌جار ئازاره‌که پشت‌وه یا پیش‌وهی سه‌ر بگریته‌وه .

۱۲۲ – إسناده حسن : أخرجه أبو داود (٣٨٥٨) ، وأبن ماجة (٢٥٠٢) ، وحسن الألباني في صحيح الجامع (

سەرئیشە جۆری نۆرە و هۆکاری دروستبۇونىشى جىاوازە . حەقىقەتى سەرئیشەش : گەرم بۇونى سەرە ، بە هۆى ئەو ھەلمانەی لە سەردا دەخولىتەوە و دەيەۋىت لىنى بچىتە دەرەوەو ، راپەۋىن نادىزىتەوە بۆ چۈونەدەر ، بۆيە سەر دەيىشىتىت و هۆشىيارىش لازى دەكەت ، كاتى كە ھەممو شتىكە لە سەردا گەرم دەكەت و يىستى چۈونە دەرەوەي دەكەت چۈنكە ھەممو شتىكى تەپو شىدار ئەگەر گەرم بۇونا و يىستى جىنگى يەكى فراوانىت دەكەت لەو جىنگى يەتىيادىيە ، بۆيە ئەگەر ھەلەمەكە تىتكۈرى سەرى داپقۇشى بە جۆرىك چىتەر توانى نىشتەنەوە شىبۇونەوە ئەبىت و ، لە سەردا سۇرپايەوە ، بە (السىر) ناودەبرىت .

سەرئیشەش لە ئەنجامى هۆکارەوە پۇددەدات :

يەكەم : بە هۆى زالبۇونى يەكىكە لە مادەكانى (الصفراء) ، (السوداء) ، خويىنى ، بەلغۇمى بە سەر جەستەدا .
دووهەم : لە ئەنجامى چەند بىرىنېكەوە كە لە گەدەدا دروست دەبىت ، بۆيە بە هۆى ئەو بىرىن ھەلتۇقانەوە سەر دەئىشىت چۈنكە ئەو دەمارەي لە سەرەوە شۇرپىوتەوە لە گەل كەدەدا پەيوەندە .

سىيەم : لە ئەنجامى بايەكى چېرەوە كە لە گەدەدا دروست دەبىت ، بۆ سەر بەرزىدەبىتەوە دەيىشىتىت .

چوارەم : سەرئیشەيەك لە ئەنجامى پىپۇونى گەدەوە بەخواردىن دروست دەبىت ، پاشان دادەبەزىت و ھەندىيەكىشى بەبى پىتەگەشتىن و بەبى ھەرسىبۇونى تەواو دادەبەزى ، ئەوەش سەر دەئىشىتىت و قورسى دەكەت .

پىنچەم : سەرئیشەيەك دواى جووتبۇونى خىزان دروست دەبى لە بەر شلۇق بۇونى بارى جەستە ، وە گەرمى ھەواكەي زىاد لە ئەندازەي پىويسىت پىدەگەت .

شەشم : سەئىشەيەك پاش پاشانەوە بەتالبۇونى سك دروست دەبى ، يَا بەھۆى زالبۇونى بارى ووشكتىتى بە سەر جەستەدا ، يابەھۆى بەرزىبۇونەوەي شى و بۆخى نىتو گەدەوە بۆ سەر .

حەوتەم : سەرئیشەيەك بەھۆى نۆرگەرمى بارى گەش و ھەواوە .

ههشتم : سه رمابونی نقدو ، چپبونه وهی شی و بوخ له سه رداو شینه بونه وهی .

تؤیم : به هۆی شهونخونی و شهود دانیشته وه تا کاتیکی دره نگ .

دهیم : به هۆی پهستانیکی نقدوه وه که ده خریته سه رسوه لکرتني شتی قورس به سه ر .

یازدهیم : به هۆی نقد قسه کردنه وه ، هینزی ده ماغ لاواز ده بیت .

دوازدهیم : به هۆی نقد جهانه وه و هرزشی له پاده به ده ره وه .

سیازدهیم : به هۆی نه خوشیه نه فسیه کانه وه وه کو خم و ، په زاره و ، خهفت خواردن و دودلی و ، بیرکردن وهی خراب .

چواردهیم : به هۆی نقد برسیتیه وه ، چونکه هلم و بوخه کان شتیک نادوزنه وه کاری لی بکات ، ئیتر نقد ده بیت و ، به رزدہ بیتته وه بق میشک .

پازدهیم : هۆی ئاوسانی په رده کانی میشکه وه ، تووشبوو بهم نه خوشیه ههست ده کات یه کیک به چه کوش به سه ریدا ده کیشیت .

شازدهیم : به هۆی (تا) به رزبونه وه وه بؤیه ههست به ئازار ده کات . والله أعلم .

به شیک : سه بارهت به هۆکاره کانی سه رئیشهی (الشقیقة) :

هۆکاری سه رئیشهی (الشقیقة) ماده یه که له خوینبه ره کانی سه ردا هه ر خودی خۆی دروست بwoo ، یا بؤی بهزیوتیه وه و ، لایه کی لاوازی سه رو رهیده گریت ، ئه و ماده ش یا هله لیمیه ، یا تیکه لاؤگه لیکی گرم یا سارده ، نیشانه تایبەتیه که شی لیدانی خوینبه ره کانه ، به تایبەت ئه که ره کاره که خۆینی بwoo ، بؤیه ئه گور به شتیک سه ر به تونندي بیه ستریت و ، لیدانی خوینبه ره کان قه ده غه بکریت ، ئیشکه ده و هستیت .

(أبونعيم) له کتیبی (الطب النبوی) دا فه رموویه تی: ئهم جۆره تووشی پیغامبری خوا

 ده بwoo ، بؤثو دوو بؤژ ده ما یه وه و نه ده چوووه ده ره وه .

وَفِيهِ : عَنْ أَبْنَابِ عَبَّاسٍ قَالَ : خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ عَصَبَ رَأْسَهُ بِعَصَابَةٍ .
وَاتَّهُ (أَبُونَعِيمَ) لَهُ كَتِيَّيٌ (الْطَّبُ النَّبَوِيُّ) دَادَكَيْرِيَّتَهُ كَهُوا : (أَبْنَابِ عَبَّاسٍ) _ خَوَائِي
لَى پَارَنِي بَيْتٍ _ فَهُرْمُوَيَّهُتِي : پَيْغَمْبَرِي خَوَائِي وَوَتَارِي بَوْ دَهَدَائِنَ وَبَهْ سَهْرِيَّچِيَّكَ سَهْرِي
بَهْسَبُو .

وَفِي الصَّحِّيفَةِ : أَنَّهُ قَالَ فِي مَرْضِ مَوْتِهِ : ((وَأَرَأَسَاهُ))^(١٣٣).

وَاتَّهُ : پَيْغَمْبَرِي خَوَائِي نَهْخَوْشِي مَرِينَهُكَهِيدَادَهُرْمُوَيِّ : ((ثَائِي سَهْرِمَ)) . لَهُ
نَهْخَوْشِيَّهُكَهِيدَادَهُ سَهْرِيَّچِيَّكَ سَهْرِيَّهُ دَهَبَسْتَهُهِ، سَهْرِيَّهُسْتَنِيشَ بَهْسَوُودَهُ بَوْ نَازَارِي
الشَّقِيقَةِ) وَجَوْرَهُكَانِي تَرِي نَازَارَهُكَانِي سَهْرِ .

بَهْشِيَّكَ : سَهْبَارَهَتَ بَهْ چَارَهَسَهْرَكَرَدَنِي سَهْرِيَّشَهِي (الشَّقِيقَةِ) :

چَارَهَسَهْرِي (الشَّقِيقَةِ) جَيَاوَازَه بَهْپَيْيِ جَيَاوَانِي جَوْرَهُكَانِي وَنَهْ وَهُوكَارَانِي
دَرُوْسْتِيَّانَ دَهَكَاتَ، بَوْيِه هَنْدِيَّكَيَانَ بَهْ تَالَّكَرَدَنِهُوَهِيَ مَادَهِيَهِكَ دَهَبَيَّتَ، هَنْدِيَّكَيَ تَرِيَانَ
بَهْخَوْرَاكَ خَوارَدَنَ دَهَبَيَّتَ، هَشَهَ چَارَهَسَهْرَكَرَدَنِي بَهْ سَرَهَوَتَنَ وَپَشُودَانَهَ، هَشَهَ
چَارَهَسَهْرَكَرَدَنِي بَهْ بَهْسَتَنَهَ، هَشَهَ چَارَهَسَهْرَكَرَدَنِي بَهْ فَيْنَكَ كَرَدَنِهُوَهِيَهَ، هَشَهَ
چَارَهَسَهْرَكَرَدَنِي بَهْ گَهْرَمَ كَرَدَنَهَ، هَنْدِيَّكَيِّشَيَانَ چَارَهَسَهْرَكَرَدَنِي بَهْ دَوْرَكَهِوَهِيَهَ لَهُ
بَيْسَتَنِي دَهَنَگَ وَغَهْلَبَهَغَهْلَبَ وَجَوْلَانَهَوَهَ .

پَاش زَانِينِي نَهَاوَانَهَ، دَهَبَيَّ بَزَانِينَ چَارَهَسَهْرِي سَهْرِيَّشَهِهِ دَهَهَ بَهْ خَهَنِيَهَ،
نَهْمَش چَارَهَسَهْرِيَّکَيَ جَوزَيَّهَ نَهَکَ گَشْتَيَ، چَارَهَسَهْرِيَّ جَوْرَيَّکَهَ لَهُ جَوْرَهُكَانِي، چَونَکَهُ
سَهْرِيَّشَهِ نَهَگَهَرَ لَهُ گَهْرَمَبَونَتِيَّکَيَ نَقَدَهَوَهَ بَيَّتَ وَ، لَهُ مَادَهِيَهِكَهِوَهَ نَهَبَيَّتَ پَيَوَسْتَ بَهْ
بَهْ تَالَّكَرَدَنِهُوَهَ بَكَاتَ، نَهَاوَانَهَيَ نَزَدَ بَوْ بَهْسَوُودَهَ دَهَبَيَّتَ، نَهَگَهَرَ گَيَايَ خَهَنَهَ بَكَوَتَرِيتَ وَلَهُ

گهٔل سرکه‌دا (الخل) به تهوله و ببه‌سترتیت، نیشه‌کهی ده‌نیشیت‌هه، و هه میزیکی باشی تیدایه و گونجاوی ده‌ماره که نه‌گه‌ر بقی به‌کاریت، نیشه‌کهی ده‌وه‌ستینیت، خنه‌ش ته‌نها تاییه‌ت نی يه به سره‌ئیش‌هه، به‌لکو بۆ هه‌مورو نه‌ندامه‌کان به‌کاریت، چونکه گرتن و گوشینیتکی تیدایه که نه‌ندامه‌کانی پی به‌میزو پته و ده‌کریت، نه‌گه‌ر بخیریت سره‌شویتی ناوسانی گرم، ده‌نیشیت‌هه وه و نازاری نامیتیت.

وقد روی البخاري في تاريخه ، وأبوداود في السنن أنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَا شَكَ إِلَيْهِ أَحَدٌ وَجَعَأَ فِي رَأْسِهِ إِلَّا قَالَ لَهُ : ((اخْتَجِمْ)) ، وَلَا شَكَ إِلَيْهِ وَجَعَأَ فِي رِجْلِهِ إِلَّا قَالَ لَهُ : ((اخْتَضِبْ بِالْحَنَاءِ))^(۱۲۴).

واته : نیمامی (البخاری) له (تاریخ) هکه‌یداو، نیمامی (أبوداود) ییش له (سنن) هکه‌یدا ده‌گپن‌هه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا هرکه‌ستیک سره‌نیشانیکی خوی له خزمتی پیغه‌مبه‌ری خوادا سکالا بکردایه پیشی ده‌فه‌مورو : ((کله‌شاخ بگره)) ، هرکه‌سیش باسی قاق نیشه‌یه کی خوی له خزمتیدا بکردایه پیشی ده‌فه‌مورو : ((خنه‌ی تیگره)) .

وفي الترمذ عن سلمى أم رافع خادمة النبي ﷺ قالت كان لا يصيّب النبي ﷺ قرحة ولا شوكة إلا وضع عليها الحناء .

واته : له (سلمی ام رافع) هی خزمتکاری خواوه هرکه‌رمویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا هر برینیتک یا درکتکی تووش بوایه ، خنه‌ی تپده‌گرت .

۱۲۴ — إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٢٨٥٨) ، وأحمد (٤٦٢) ، وصححه الألباني في صحيح أبي داود (٣٢٦٧) .

بەشیک : سەبارەت بە خەنەو سوودو خاسیەتەكانى :

خەنە سارده لە يەكەمدا ، ووشکە لە دوومدا ، هىزى دارى خەنەو لقەكانى پىكاتۇوه لە هىزىكى شىكەرەوە لە ناوهپۆكتىكى ئاۋىيەوە وەرىگرتۇھ کە تىايادايەو ، گەرمە بە مام ناوهند ، ھەروھا هىزى بىرىتىھ لە هىزىكى گرتىن و گوشىن لە ناوهپۆكتىكى خاكىەوە وەرىگرتۇوه کە تىايادايە .

لە گىنگتىرين سوودەكانى ئەۋىيە كە نەو ئاوسان و ھەلتۇقاتانى بەھۆى ناگر سووتاندنه وە دروست دەبىت دەينىشىنىتەوە نايەيلىت ، ھەروھا هىزىكى گونجاوى ھەيە بۇ دەمار ئەگەر تىى ھەلسۈتىرىت ، ئەگەر بجۇتىرىت بەسوود دەبىت بۇ بىرىنى زارو ئەو پىزۆكانە تۈوشى دەبىت . ئەوزىپىكانە لە نىئۇ زارى مندالاندا دەردەچن چاك دەكاتەوە ، ئەگەر بخىرىتە سەر ئاوسانى گەرمى بە ئازار بۇيى بە سوود دەبىت ، لە سارىيىڭىزىدەن وەرى بىرىنەكاندا بە ھاوشىۋە (دم الأخوين)^(١٣٥) كارىگەرى دەبىت ، ئەگەر گول و خونچەى (نورە) لە گەل مىيى پالىيواو (الشمع المصنفى) ، لە گەل بۇنى كولدا (دهن الورد) تىيکەل بۇ ئازارى ھەردۇو لاي مرۇف بەسوود دەبىت .

١٣٥ _ دم الأخوين : چەندىن ناوى دىكەشى ھېيە وەکو (دم الفزال ، دم الشعبان ، صمع البلاط ، دم التنين ، عرق حمراء ، الشيان ، الأيدع) ، بىلام لە راستىدا ماددىيەكى صەفييەو ، لە درختىكەرە دەردەھېتىرىت كە بەزىرى لە دورگەي (سوقطري) سەر بە وەلاتى يەمن دەپوېت ، ئەم درەختە نزىكەي ھەشت متر بەرزەو ، ملى درەختەكە درېزەو درېزى پەشى پېۋەيە ، گولگەللىكى بچوکى ھېيەو ، بەرەكەشى بچوکەو بە بەرگىكى پەشى درەشاۋە داپۇشراوەو ، ھەر بەرگى يەك دانە تۇرى شىتەھەتاكەيى و پەنك پەشى تىدايە ، ئەو بەشەي لەم درەختە بەكاردىت ، ماددى صەفييەكەيەتى كە لە تويىكلى درەختەكەو بەرگى تۇرەكەو دەردەھېتىرىت و ، پەنكى سورىكى تىتە . بپوانە : www.khyma.net

له خاسیه‌ته کانی دیکه‌ی نه‌گه رسه‌ره‌تای نه‌خوشی ناوله له مندالدا به‌ده‌رکه‌وت و ،
زیره‌وهی پیکانی خنه‌ی تیه‌لسوینریت دلنيا ده‌بیت که چیتر له چاوه‌که‌نیدا به‌ده‌رنایه‌ت ،
نه‌مهش پاسته‌وه تاقیکراوه‌ته‌وه به‌بی همیع گومانیک . نه‌گه رگول و خونچه‌ی (نوره) له نیو
لوج و پیچه‌کانی پوشاشکی خوریدا دابنریت بقون خوشی ده‌کات و ، مقرانه‌ی لی قده‌غه ده‌کات
، نه‌گه رکه‌لakanی بخریتنه نیو ناویکه‌وه دایپوشیت ، پاشان بکوششیت وله روون و ساف و
چاکه‌که‌ی چل پژذبه نه‌ندازه‌ی قورسی بیست دیره‌م وله‌گه‌ل ده دیره‌م شه‌کردا
بخوریت‌وه‌وه ، پاشان به سه‌ریدا گوشتشی به‌رخی بچوک (الضأن الصغير) بخوریت ، نه‌وا به
خاسیه‌تیکی سه‌رسورمین به سوود ده‌بیت بق قده‌غه‌کردنی ده‌ستپیکردنی نه‌خوشی گولی .

باسکراوه پیاویک نینتوکی په‌نجه‌کانی ده‌ستی درزی بردبوو ، پاره‌یه‌کیشی ته‌رخان کردبوو
بوق نه‌وه که‌سه‌ی چاکی بکات‌وه ، پاشان زنیک و هسفی بوق کرد ، همه‌موو پژذیک له ناوی خنه
بخواته‌وه ، سه‌ره‌تا کاری به وه‌سفه‌که‌ی نه‌کرد ، پاشان که که‌لakanی خسته نیو ناویه‌وه‌وه
ههستا به خواردنه‌وه‌ی ، چاک بوبیه‌وه‌وه نینتوکه‌کانیشی گه‌رایه‌وه بوق چاکیه‌که‌ی جاران .

نه‌گه ر نینتوکه‌کان هه‌ویری خنه‌ی تیگیریت چاکی ده‌کات و بوق به‌سوود ده‌بیت ، نه‌گه ر
له گه‌ل بوندا بشیلریت و بخریتنه سه‌ر نه‌وه هه‌لتوقاوانه‌ی که ناوی زهرد ده‌ردنه‌هینن بقی
به‌سوود ده‌بیت ، به‌سووده بوق گه‌پیه‌کی بربناوی هه‌وکردووی دریزخایه‌ن نه‌وپه‌پی سوود ،
پرج ده‌ردنه‌چینیت و به‌هینزی ده‌کات و ، چاک و جوانی ده‌کات ، سه‌ر به‌هینز ده‌کات ،
به‌سووده بوق نه‌وه پیزوکه‌وه تلوقانه‌ی له سه‌ر پیست ده‌ردنه‌چیت و هه‌روه‌ها بوق نه‌وه بلقه پر
نوانه‌ی به‌هقی نیش و کاری زقدوه‌وه له ده‌ستدا هه‌لدنه‌توقین ، به‌سووده بوق نه‌وه زیپکانه‌ی له
ده‌ست وقاج و سه‌ر اپای جه‌سته‌دا ده‌ردنه‌چیت .

بهشىك : سه بارهت به پىيازى پىيغەمبەرى خوا لە چارمەسى رکردنى نەخۆشىدا به واژهىنان لەھومى ئەھو خواردن و خواردنه وانه وە بىدرى بە نەخۆش كە حەزى پى نى يەو ، ناچارىشى ناکریت بە خواردنى :

روى الترمذى في جامعه ، وأبن ماجة ، عن عقبة بن عامر الجُهْنِي ، قال : قال رسول الله ﷺ : ((لا تُكِّرُوهَا مَرْضَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَ يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيهم))^(١٣٦).

واته : (عقبة)ى كوبى (عامر الجُهْنِي) _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇۋەتى : پىيغەمبەرى خوا لەلەلە فەرمۇۋى : ((نەخۆشەكاننان ناچارى خواردن و خواردنه وە مەكەن ، چونكە خواى _ عَزَّوَجَلَ _ خواردن و خواردنه وە يان دەداتى)) .

ھەندى لە پىيشىكە بەپىزەكان دەلىن : چەند بە سوودە ئەم گوفتارە پىيغەمبەرا يەتىھ كە دانايى و حىكمەتكەلىكى ئىلاھى تىرى دەبەخشىت ، بەتايىبەت بۆ پىيزىشكان و ، ئەو كەسانەى نەخۆش چارەسەر دەكەن ، چونكە نەخۆش ئەگەر وازى لە خواردن يا خواردنه وە هېتىا ، لە بەر ئەوهىي سروشتى نەخۆشەكە سەرقالە بە تىكۈشان بەرامبەر بە نەخۆشىيەكە ، يا ئارەزۇي خواردنى نوماوه ، يا كەم بۆتەوە بەھۆى لاۋازىمۇنى حەزو وىستەوە يا ھەرنەماوه ، ھەرچۈننەك بىت ، لەم كاتەدا پىيوىستە خۇراكى نەدرىتى .

بىزانە بىرسىتى لە راستىدا داواكىرىنى خواردەمەنئىھ لە لايەن ئەندامەكانەوە بۆ ئەوهى جىڭەي ئەو خۇراكانەي پى پەركاتەوە كە شىيى بونەتەوە ، لەم كاتەدا ئەندامە دوورەكان لە ئەندامە نزىكەكانەوە پادەكىشىن تا پاكىشانەكە بە گەدە كۆتايمى دېت و ، مەرۆفىش ھەست بە بىرسىتى دەكتات ، بۆيە هەركات نەخۆش ناپەخت بۇو ، سروشتى نەخۆشەكە

کارده کات بق پیگه یاندن و هاویشتنه ده روهی ماده زیانبه خشه کان و داوهای خورداک و خواردنوه ناکات ، نه گهر نه خوش ناچاری خواردنی شتیک لهوانه کرا ، نهوا ده بیته هۆکاریک بق نهوهی سروشت کاری پیگه یاندن و هاویشتنه ده روهی ماده زیانبه خشه کان نه کات و ، سه رقال ده بیت به هرسکردن و چاره سازی خوراکه کانه وه و ثاوله نه خوشیه که ناداته وه ، نهوهش نه خوش توشی زیان ده کات ، به تایبہت له کاتی توندبوونی نه خوشیه که دا ، یا له کاتی لاوایبیونی حائز ویستی خواردندا یا همرنه مانی ، بهمهش به لآکه زیاتر ده بیت و ، په لهش له دابه زینی کاره ساتی دلته زینتر ده کریت ، پیویسته لم کات و باره دا به ده رلهوهی هینزی ده پاریزیت و به هینزی ده کات هیچ تری نه دریتی ، به بی بیزار کردنی سروشت به هیچ شیوه یه ک ، وه کو نه و خورداک و خواردنوه نهارم و ناسکانهی به شی مرغ ده کات و ، نهوانهی میزاجیکی مام ناوهندی هه یه وه کو شهربه تی (لينوفر) و^(۱۳۷) ، سیوو ، گولی ناسک و ، به هاو شیوه نهوانه ، له خوراکه کانیشدا شله یه کی مام ناوهندی مریشکه با پرکه یه کی به تام و هیچی تر ، هیزو تو اناشی به بونه خوشه گونجاوه کان و ، هه واله دلخوشکاره کان ببوزیزیریته وه ، چونکه بیزیشک خزمه تکاری سروشت و پارمه تیده ریه تی نه ک ته گه رهی بهینیته پیش .

برانه خوینی چاک خوارک به خشی جهسته يه ، به لغه ميش خويني کي كاله و که ميک پيگه يورو
، هندئ له نه خوشها كان نه که ر به لغه ميک زوري له جهسته دا کويوه ، خوارکي باشي نه بيو
، سروشت به زهی پيدا ديت و هو ، نه خوينه پيده گه يه تي و ، ديسانه و ده يكاه به خويني
پاك و ، ده يكاه به خوارک بز نه ندامه كان و ، هيچي ترى پيوسيت نابي ت ، سروشتيش نه و
هيژه يه که خواي په روهدگار کردويه تي به بريکار بز چاره سازی جهسته و پاراستنی و ،
حاودنې يکردنی به درېژاي تمهمني .

۱۳۷ - لیونفر : پووه‌کیکی به ته‌مه‌نه‌و ، قهدی له ناودا پوچوهو ، که‌ل‌اکانی به سمر ثاوه‌که‌دا پاکشاوه ، کو‌له‌کانی ، مُن‌نکه ، خوشیان همیهو ، هممو رووه‌که که به‌کار دیت به‌تاییه‌ت په‌گه‌که‌ی . بروانه :

بزانه هندی جار نه خوش ناچاری خوراک و خواردنوه دهکریت ، به تاییت له و نه خوشیانه دا که تیکچونی نه قلی له گه لدایه ، لیرهدا فه رموده که سیفه تیکی گشتی هه بیه به لام تاییت کراه ، یا له فه رموده په هاکانه و به لکه یه ک تاییت و سنورداری کردووه ، مانای فه رموده که ش : پیده چی نه خوش به بی خوراک چه ند پژیک بژیت له کاتیکدا مرؤفی ته درورست نه و ماوه بیه به بی خوراک توانای زیانی نابیت .

له فه رمایشته کهی پیغه مبهربی خودا ﷺ ((فَإِنَّ اللَّهَ يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيْهُمْ)) مانایه کی ووردو ناسکی تربه دیده کریت ، سه ره پای نه وی پزیشکان با سیان کردووه ، هیچ که سیکیش به دیناکات به دهر له که سانیک که گرنگی ددهن به حومه کانی دل و پوح و ، کاریگه ریان له سروشتنی جهسته داو ، کاردانه وهی سروشت به رامبه ری ، وه کو چون خودی خوی کاردانه وهی به رامبه ره سروشت ده بیت . نیمه ش ناماژه یه کی پی ددهن و ، ده لیین : نه فسی مرؤف نه گه رشتیک هه بیو وه کو حه زلیکراویک یا ناپه سهندیک یا ترسینه ریک سه رقالی بکات نه وا پیوهی خه ریک ده بیت و ناوریک له داوا کردنی خوراک و خواردنوه نادات ، بؤیه هه است به بر سیتی و تینویه تی ناکات ، به لکو هه است به گرم او سه رماش ناکات ، به لکو پیوهی خه ریک ده بیت و هیچ کاردانه وهی کیشی به رامبه ره هه استی نازارده ری زقد به نازاریش نابیت ، بؤیه هه است سه رقال بیو بیوهی که هیرشی بیو هیناوه ، بیو نه وهی بارپه رچی بداته وه ، چیتر هه است به بر سیتی و تینویه تی ناکات ، بؤیه نه گه رنه و هیش بش بهره دلخوشکاریکی نه و په پی دلخوشکاریبوو ، نه وا جینگهی خواردن ده گریته وه ، نه فسی پی تیر ده بیت ، پشویه کی ده رونی بیو ده هینیت ، دوو نه وهندesh ده بیت وه ، له گه ل خویندا به هه ممو جهسته دا به لاؤ ده بیت وه تاله پیستیشدا ده رده که ویت ، به وهش پووی ده گه شیته وه ، خوینگرمیه کهی ده رده که ویت ، چونکه دلخوش بیون خوینی دل زقد ترو فراوانتر ده کات و ، به هه ممو ده ماره کاندا بلاؤ ده بیت وه ، پریان ده کات ، بؤیه نهندامه کانی له ش داولی به شه خوراک کهی خویان ناکه ن که پیسی راهات و بیوون به هقی سه رقال بیونیانه وه به وهی زقد

خوشویسته بلهایانه وه ، و خوشویستیشه بلهای سروشته وه ، چونکه سروشت نه گهر خوشویستی خوی دهستکه وت ، پاسهندیتی دهکات و ناپر له شتی تر ناداته وه .

به لام نه گهر هیپشبهره که ئازارده ریتیت یا خهفه تکاریتیت یا ترسینه ریتیت ، جهسته به جه تکردن و بهره لستی و دور خستنه وهی ئه و دوزمنه وه سه رقال ده بیت و ناپر له داو اکردنی خوراک ناداته وه ، چونکه له باری جه نگاندا ئه و خه ریک بوروه دلای خواردن و خواردن وه ناکات . ده ره نجام نه گهر له جه نگه که دا سه رکه و توو بورو ، هیزی ده بوزیتیه وه ، جیگه هی میزی ئه و خوراک و خواردن وانهی بۆ ده گرتیت وه که له دهستی چووه ، به لام نه گهر نه خوش بهرامبهر بهو هیپشبهره نو پراو بورو ، هیزی تیک ده شکیت به گویره هی ئه و کاره ساتهی به سه ریدا هاتووه ، به لام نه گهر جه نگی نیوان خوی و دوزمنه کهی پیش بپرکی بورو هه رجاره هی کیکیان سه رکه و توو ده بورو ، ئه و هیزیش جاریه جار ده رده که ویت و جه ریه جاریش نامیتیت ، به گشتی جه نگی نیوانیان به هاو شیوه هی جه نگی نیوان دوو دوزمنه ، سه رکه و تیش بۆ کاسی براوه هیه ، نو پراویش یا کوژراوه ، یا برینداره ، یا دیله .

نه خوش : له لایه ن خوای تعالاوه یارمه تی ده دریت و پشتگیری لی ده گرتیت و به وانه خوراکی به سوودی ده داتی ، سه ره پای ئوهی پزیشکان باسیان کردووه که خوینیش پؤلیسی کاریگه ری له و بواردا ده بیت ، ئه م یاره مه تیدانه ش به گویره هی خوی بله لواز دانان و خوش کاندنه وه خوی فریدانه له پیش دهستی خواکهی خویدا _ عَزْوَجَلُ _ به وه ش نزیک بونه و یه ک له خواکهی خوی وه دهسته بره دهکات ، چونکه به نده ئه و کاته زقد نزیک ده بیت وه له خواکهی خوی وه که دلی به رامبهر بھ خواکهی ده شکیتیت وه ، بۆیه له و کاتانه دا په حمهت و بهزه بی په روهر دکاری لیووه نزیک ده بیت ، نه گهر مرؤفیتیکی خوابه رست بورو ، خوراکیکی دلیی ئه و تی دهست ده که ویت هیزه سروشته کانی پی به هیز ده بیت و ، هیزه کانی پی ده بوزیتیه وه زقد زیاتر له خوراکه ئاسایه کهی خوی ، هه رچه ندیش باوه برو خوشویستی و ، دلخوشی بون و ، که یغ خوش بون و ، دلنيابون و بی گومانی به رامبهر بھ

په روهردگاره کهی به هیزیوو ، ئاره زنوه کردو قایل بتو به خواکهی و به هیوای په زابونی بتو
، ئهوا هیزیکی ئه و تو له خویدا به دیده کات که هه رگیز و هسف ناکریت و ، و هسفه
ده رمانه کانیه کانی پژیشکیش ناگات به ئاستی و . زانسته که شی پهی پی نایات .

مه رکه سیش که دلپق ده بی و ، نه فسی توانای تیکه شتن و باوهه پیتکردنی ئه مهی نابی ، با
تماشای باری زوریک له عاشقانی دیمهن و پواللهت بکهن ، ئهوانهی دلیان پرپیوه له عیشقی
دیمهن و پواللهتی دونیا و ، شان و شه و کهت و ، سه روهه و سامان و ، زانست ، خلکانیش
سه بارهت بهمه شتانیکی سه سورمینیان له خویان و له که سانی دیکه شدا بینیو .

وقد ثبت في الصحيح : عن النبي ﷺ ، أنه كان يُواصلُ في الصيام الأيام نوات العدد ، وبينهـ
 أصحابه عن الوصل ويقول : ((لست كَهْيَتُكُمْ إِنِّي أَظَلُّ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي))^(١٣٨) .

واته له (الصحيح) دا هاتوروه : کهوا پیغه مبهه ری خوا ﷺ له پقذه سپیه کانی مانگدا (وصال)^(١٣٩) ده کرد ، به لام قه ده غهی هاوه لانیشی ده کرد له و کاره و ده یفه رموو : ((من
وه کو نیم چونکه ده مینمهوه په روهردگارم خواردن و خواردن نه وهم ده داتی)) .

زانراویشه ئه م خوارک و خواردن و هیه همان خواردن نه بتو که مرؤفـ به زاری ده بخوات ،
چونکه ئه گه روابوایه یه کبینه شه و پقذـ به پقذـ نه ده بتو ، هه رووهـ جیاوانیـ کهـ شـ لهـ نـیـوانـ
خـوـیـ وـ هـاوـهـ لـانـدـاـ پـوـیـ نـهـ دـهـ دـاـ ،ـ بـهـ لـکـوـ هـرـ بـهـ پـقـذـوـشـ نـهـ دـبـوـ ،ـ چـونـکـهـ دـهـ فـهـ رـمـیـتـ :ـ ((ـ أـظـلـ
يـطـعـمـنـیـ رـبـیـ وـیـسـقـیـنـیـ)) .

هه رووهـ پـیـغـهـ مـبـهـ رـیـ خـواـ ﷺ جـیـاـوـانـیـ لـهـ نـیـوانـ خـوـیـ وـ هـاوـهـ لـانـدـاـ کـرـدـ لـهـ خـودـیـ (ـ وـصـالـ)
ـ کـهـ دـاـ ،ـ بـهـ وـهـیـ خـوـیـ تـوانـایـ بـهـ جـیـهـیـنـانـیـ هـنـدـیـ کـارـیـ پـیـدـراـوـهـ کـهـ هـاوـهـ لـانـ تـوانـایـ

١٣٨ - متفق عليه : أخرجه البخاري (٤ / ١٧٩) ، ومسلم (١١٠٣) .

١٣٩ - وصال : واته پقذـوـشـوـ بـهـ یـهـ کـبـینـهـ وـ بـهـ بـهـ رـوـهـ وـ اـمـیـ پـقـذـوـگـرـتـنـ وـ نـهـ شـکـانـدـنـ .ـ وـ هـرـ کـیـرـ .ـ

نه نجامداني نه و هيان نى يه ، چونكه نه گه رب زاري خورداك و خواردن و هى بخواردايى نه يده فرمۇو : ((لَسْتُ كَهْيَنْتُكُمْ)) واته من وەكۈئىه نيم . لە پاستىدا كەسانىكى بە جۆرىكى تر لە فەرمۇودەكە تىدەگەن بە تايىەت نهوانەي بەشيان لە خۇداكى دل و پوح كەم بۆتە وە ، چىتەر مىشكىان تواناي وەرگەتنى نه وەي نەماوه كە نه و خۇراكە پۇھيانە كارىگەرىيەكى نه توپى هەبىت لە بەھىزىكىن دل و بۈزۈن وەيداۋ ، خۇراكتىكى بىكەي بىداتى كارىگەرىيەكى بەھىزىتى هەبى لە خۇراكە جەستەيەكە . والله الموفق .

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پېغەمبەرى خوا ﷺ لە چارمسەركەرنى نه خوشى (العذرە) و چارمسەركەرنى بە دەرمان كەرنە لووت :

ثُبِّتَ عَنْهُ فِي "الصَّحِيحَيْنِ أَنَّهُ قَالَ : ((خَيْرٌ مَا تَدَاوِيْتُمْ بِهِ الْجِمَاجَةُ، وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ، وَكَا تَعْبُّوْا صِبْيَانَكُمْ بِالْغَفْرَانِ الْعَذْرَةِ))^(۱۴)

واته لە (الصحيحين) دا هاتووه : كەوا پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇويەتى : ((چاكتىن شىتىك بەكارى بىتىن بۆ چارمسەركەرنى خوتان كەلشاخ كەرتىن و ، (الْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ) يە ، مەندالە كانىشتان ئازار مەدەن بە دەست لىدىانى زمانە چكولەي مەندالە كەنتان نه گەر نه خوشى (العذرە) توش بوبۇن)) .

"وَفِي "السَّنَنِ" و "الْمُسْنَدِ" عَنْهُ مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى عَائِشَةَ، وَعَنْدَهَا صَبِيٌّ يُسَيِّلُ مَثْخَرَاهُ دَمًا ، فَقَالَ مَا هَذَا ؟ فَقَالُوا : بِهِ الْعُذْرَةُ، أَوْ وَجْعٌ فِي رَأْسِهِ ، فَقَالَ : ((وَيَلْكُنْ لَا تَقْتُلَنَّ أُولَادَكُنَّ ، أَيْمًا امْرَأَةً أَصَابَ وَلَدَهَا عُذْرَةٌ أَوْ وَجْعٌ

فِي رَأْسِهِ ، فَلَتَأْخُذْ قُسْطًا هَنْدِيًّا فَلَتَحْكُمْ بِمَاءٍ ، ثُمَّ تُسْعِطُهُ إِيَاهُ فَأَمْرَتْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَصَنَعَ ذَلِكَ بِالصَّبِيِّ فَبَرَأً) (١٤١) .

واته (جابر) کوپی (عبد الله) _ خوا لى پانی بیت _ فرمومویه‌تی : پیغامبری خوا
چووه دیده‌نی خاتوو (عائشة) _ خوا لى پانی بیت _ ، ته ماشای کرد مندالیکی لایه
خوین له هردوو لووتی ده‌پوات ، فرموموی نامه چی يه ؟ گوتیان : نه خوشی (العُذْرَة) ای
توروشبووه ، يا سه‌رئیشه‌ی هه‌یه ، نه وه بیو فرموموی : ((وہی بُو نیوہ مندالله کانتان مه کوئن
، هر زیستک مندالله که‌ی توشی نه خوشی (العُذْرَة) بیو ، با (القُسْطُ الْهَنْدِيُّ) به‌ریت و له نیو
ئاودا بیکریت و ، بیکاته لووتی مندالله که‌یه‌و ، نه وه بیو خاتوو (عائشة) _ خوا لى پانی
بیت _ فرمانیدا نه وه بیان بُو مندالله که نه جامداو نیتر چاک بیویه‌و .

(أبو عَبْدِ الله) له (أبو عَبْدِ الله) هوه باس ده‌کات و ده‌لیت : نه خوشی (العُذْرَة) و بوژان و
ناوسانی که رووه به هۆی خوینه‌و ، نه گهه چاره سه‌ر کرا له زمانی عه‌ر بیدا پیی ده‌گوتیرت (قد عُذِّرَ بِهِ) ، فهو معذورٌ ۝ قسه‌کانی ته‌وا بیو .

کوتراوه : (العُذْرَة) : برینیکه له نیوان گوئ و گهرودا ده‌رده‌چیت ، به‌زوریش مندالان
توروشی ده‌بن .

به‌لام (القُسْطُ الْهَنْدِيُّ) کریتراو نه گهه و هکو ده‌رمانیک بکریت به لووتیه‌و به‌سووده ،
چونکه ماده‌ی نه خوشی (العُذْرَة) خوینیکه به‌لغه‌می به‌سه‌ردا زاله‌و ، به‌زوری له
جه‌سته‌ی مندالان دروست ده‌بیت ، (القُسْطُ الْهَنْدِيُّ) یش سیفه‌تیکی ووشکیتی تیدایه
زمانه بچوله بتھو ده‌کات و به‌رزی ده‌کاته‌و به‌جیگه که‌ی خۆی ، پیده‌چی به تایبیت
سوودی بُو نه خوشیه هه‌بیت و ، له‌وانه‌ش سوودی بُو نه خوشیه گه‌رمه کانیش هه‌بی ،

هروه‌ها له وانه‌یه جاریه جار نه و ده‌رمانانه‌ی که هر خوی گرمه و ، هندی جاریش به کاتی گرمه به کاربیت . دانه‌ری کتبی (القانون) له باره‌ی چاره‌سه رکدنی نه خوشی که‌وتن و هه‌وکردنی زمانه بچوله‌وه ده‌لیت : (القسط) له گلن (الشیب الیمانی) و له گلن تروی په‌یحانه‌دا (بذور المرء) به کاربیت .

نهو (القسط البحري) یهی له فه‌رموده که‌دا باسکراوه : بربیته له (العود الهندي) ، که جوره سپیکه‌یهتی ، شیرینه و ، چه‌ندین سوودی ههیه . پیشتر مندالله کانیان که تووشی که‌وتن و هه‌وکردنی زمانه بچوله (العذرة) بهاتبا به ده‌ستیان که میک تیانه‌وه ده‌ژه‌نی و ده‌یان‌جولاند ، یا شتیکیان به مندالله‌وه ه‌لده‌واسی ، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ قه‌ده‌غه‌ی کردن و ، رینمای کردن بۆ شتیکی نقد له‌وه به‌سوودتر بۆ مندالله کانیان و ، نقد ئاسانتریش .

به‌لام (السعوط) : نه و ده‌رمانه‌یه له لوقت ده‌کریت ، له وانه‌یه نه و کاره به ده‌مانه تاکه‌کان یا به ئاویت‌ه کانیش نه‌نجام بدریت ، ده‌رمانه سروشته‌که ده‌کوتیریت و له هیلله‌ک ده‌دریت و ده‌کریت به هه‌ویرو ووشک ده‌کریت‌وه ، پاشان له کاتی پیویستیدا شل ده‌کریت‌وه و ، ده‌کریت‌له لوقتی مرؤفه‌وه ، کاتی له سه‌ر پشتی راکشاوه و ، نیوان هه‌ردوو شانی به پشتیه‌ک به‌رزده‌کریت‌وه بۆ نه‌وهی سه‌ری ته‌واو نزم بیت‌وه ، بۆیه که ده‌رمانه‌که کرایه لوقتی ده‌کاته میشکی و ، به پژمین نه‌خوشیه‌که لیده‌رده‌هینزیت ، پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ستایشی خو چاره‌سه رکردنی به (السعوط) کردوه و نه‌وهی پیویسته لهم باره‌وه نه‌نجام بدریت .

وذكر أبوذاود في سننه : أن النبي عَلَيْهِ السَّلَامُ استَطَعَ^(٤٢) .

واته پیشه‌وا (أبوداود) له (سنن) هکه‌یدا ده‌گیرت‌وه : که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ده‌رمانی ده‌کرده لوقتی .

بەشیک : سەبارەت بە رییازی پیغەمبەری خوا لە چارەسەرکردنی دل ئیشەدا (المفۇود) :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي "سُنْنَةِ" مِنْ حَدِيثِ مُجَاهِرٍ، عَنْ سَعْدٍ، قَالَ، مَرَضْتُ مَرَضًا، فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعْوِذُنِي، فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ ثَدَيَيْ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَهَا عَلَى فُوَادِي، وَقَالَ لِي : ((إِنَّكَ رَجُلٌ مَفْوُودٌ فَأَنْتَ الْحَارِثُ بْنُ كَلْدَةَ مِنْ ثَقِيفٍ، فَإِنَّهُ رَجُلٌ يَتَطَبَّبُ، فَلْيَأْخُذْ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِنْ عَجْوَةِ الْمَدِينَةِ، فَلْيِجَأْهُنَّ بِتَوَاهِنَّ، ثُمَّ لِيَلْدَكَ بِهِنَّ))^(٤٣).

واته (سعد) _ خوای لئی پانی بیت _ فەرمۇویەتى : نەخۆش كەوتى و ، پیغەمبەرى خواش ﷺ تەشريقى هيتابىه دىدەنیم ، دەستەكانى لە نىوان ھەردوو مەمکەدا دانا تا ھەستم بە ساردى دەستەكانى كرد لە سەر دەم ، پىئى فەرمۇدم : ((تۆ پیاویيکىت ھەست بە ئازارى دلت دەكەي بۇيە بچۈرە لای (الحارث) ئى كوبى (كلدە) لە هۇزى (ثقيف) ، پزىشكىتى دەكتات ، با حەوت خورما لە (عجوة) ئى مەدینە بەرىت و بە ناوکەكىيە وە بېكۈتىت و ، پاشان بىكا بە دەمته وە)) .

(المفۇود) : نەو كاسەيە دللى توش بۇوهو ، ھاوار لە ئازارەكەي دەكا ، وەكىو (المبطون) كە ھاوار لە ئازارى سكى دەكتات .

(واللددود) : نەو دەرمانىيە كە نەخۆش لە لايەكى زارىيە وە دەيخواتە وە .

خورما خاسىەتىكى سەرسۈرمىتى تىدایە ، بەتاپىت خورماى مەدینەي پېرۋىز ، بەتاپىتلىش جورى (العجوة) دەكەي ، بە حەوت دانەش بخورىت خاسىەتىكى تەرە ، بە

سروشی خوایی دهکریت ، وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" : مَنْ حَدَّثَ عَامِرٍ بْنَ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَاصٍ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ تَصَبَّعَ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِنْ ثَمَرِ الْعَالِيَةِ لَمْ يَضُرُّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سَمٌّ وَلَا سَحْرٌ))^(٤٤) .

وَفِي لُغْطٍ ((مَنْ أَكَلَ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِمَّا بَيْنَ لَابْتِئَهَا حِينَ يُصْبِحُ لَمْ يَضُرُّهُ سَمٌّ حَتَّى يُمسِيَ ذَلِكَ الْيَوْمَ سَمٌّ وَلَا سَحْرٌ))^(٤٥) .

واته (عامر)ی کورپی (سعد)ی کورپی (أبي وقادس) له بابیه و ده گیزیتیه و ده رمیت : پیتفه مباری خواه هارمه : ((هر که س زه می به یانیانی خورت خورما بیت له خورمای (العالیة) شوینیکه له مه دینه پیروز _ نه و پژه زه هرو جادوو زیانی پی ناکه یه نن)) .

له بیزه یه کی تردا ((هر که س به یانیان خورت خورمای نیوانی دوو (الابه) که^(٤٦) بخوات زه هر زیانی پی ناکه یه نیت تا نیوارهی به سه ردا دیت)) .

خورما کرمه له دووه مدا ، ووشکه له یه که مدا . گوتراوه : شیدارو تره تیایدا . گوتراویشه : مام ناوه نده ، خواردنیکی به پیزه و پاریزگاریکی باشی تهندروستیه به تاییهت بۆ نهوانیه پیزی راهاتونن ، وه کو خەلکی مه دینه و جگه له خەلکی مه دینه ش ، چاکترين خوارده مه نیه بۆ نهوان به بەراوردى خەلکی وەلاته سارده کان ، لە بەر ساردى ناوە بۆ کی دانیشتowanی مه دینه و ، گارمی ناوە بۆ کی خەلکی وەلاته سارده کان ، بۆ یه دانیشتowanی وەلاتانی حیجانو یەمن و تائیف و وەلاته کانی تری هاوشیوه شیان به نقدی خوارده مه نیه گرمە کان بە کارده هیتن که ناچیت بۆ خەلکانی تر وه کو خورماو ، هەنگوین ، بینیومانیشن

١٤٤ - سبق تخریج .

١٤٥ - أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٣) ، ومسلم (٢٠٤٧) .

١٤٦ - الابتين : دوو پارچه زهوبین له مه دینه پیروز که بەردی پەشی تیدایه . وەرگیز .

بیبه رو زهنجه فیل^(۱۴۷) له خوارده مه نیه کانیاندا به کارده هینن به ناستیک که دهندوهندو یا زیارتی خه لکی و هلاتانی دیکه یه ، زهنجه فیلیش ده خون و هکو ئوهی حلهوا بخون ، خوشم _ (ابن القیم) _ که سانیکم بینیوه خوی پیوه خه ریک ده کات و دانه دانه ده بخوات و هکو ئوهی نوغل و میوه و چهره سات بخوات و کاته کهی خوی پیوه به سر ده بات ، ئوهش به سووده بیان و زیانیان پی ناگه یه نیت له بر ساردي ناوه بزکیان و ، هاتنه ده روی که رماکه بۆ ده روی جهسته یان ، نمومهی ئوهش و هکو نمونهی ئه و بیرانه یه که ئاوه که نیان له هاویندا سارد ده بیت و ، له زستانیشدا گرم ده بیت ، بۆیه له زستاندا گدده له خوراکه چره کان پیده گه یه نیت به ناستیک له هاویندا ئه و کاره ناکات و پی ناگه یه نیت .

بەلام خورما بۆ خه لکی مه دینه ، به هاو شیوهی پلهی گئمه که که سانی دیکه به کاری دینن ، چونکه مادهی خوراکیانه ، خورمای (العالیه) ش چاکترین جۆری خورما یانه ، چونکه ته نیکی بتھوو ، تامیکی خوش و ، شیرینیه کی راستی ھیه ، خورما به شدار ده بیت له پیکاتهی خواردن و ده رمان و میوه شدا ، گونجاوه بۆ زوریهی جهسته کان ، به هیزکاری گرمی سروشتیه ، ئه و پاشماوه خراپانهی که خوراک و میوه کانی تر لە جهسته مروقدا دروستی ده کن خورما دروست ناکات ، به لکو قه ده غهی بۆ گه نبوبونی تیکه لاؤه کان ده کات بۆ ئه و که سانهی پی راهاتوون .

ئه م فه رمووده په یامیکه و مه به ستداره بۆ کار پیکردنی تاییهت ، و هکو دانیشتوانی مه دینه و ده وریویه ریان ، گومانی تیدانی یه که هر شوینیک پسپوپه به سوود و هرگرتن له زوریک له ده رمانه کان بھی هیتر ، بۆیه هندی پووه کی ده رمانی که له و شوینه دا ده روین به سوود ده بن

۱۴۷ - زنجیل : پووه کتیکی گیا یه به پاینوم ده پویت و زور ده بیه هر وو کو په تاته ، نزیکهی (۷۰ سم) له زمینه و بەرز ده بیته و ، گله کانی پان و ، به سر زه ویدا خوی پاده خات ، لق و پۇپی و دین ، گوله کانی که میک مهیله و زه دن و ، چهندین جۆری ھیه و ، په گه کانی به کاریتیت . بروانه : ئینتە پیتیت : سایتی : (سنابل الخير للأعشاب) .

بۆ نه خوشی ، کەچی نەگر ئەو پووه کە دەرمانیه له جیگە یەکی دیکەدا بپوئی ئەو سوودهی نابیت چونکە خاک و هەوا کاریگەریان لەوە داده بى ، یا رووهک و خاک و هەوا پیکەوە کارتیکراو دەبن بەو زینگە یە ، چونکە زهۆی سیفات و خاسیەتیه کی ھەیە جیاواز دەبیت له شوینیکەوە بۆ شوینیکی تر وەکو چۆن خwoo و سیفاتی مرۆڤ له کەسیکەوە بۆ کەسیکی تر جیاواز دەبیت ، زوریک له پووه کە کان بۆ ھەندی وەلات خۆراکیکەوە دەخوریت ، بەلام بۆ ھەندی وەلاتی دیکە ژەھریکی کوشنده یە ، زور جار دەرمانی کۆمەلیک بەلای کۆمەلیکی تر وە خۆراکە ، ھەندی دەرمان کە بۆ کۆمەلیک چارە سەری نەخوشیکەلیک بۆ کۆمەلیکی تر چارە سەری نەخوشیکەلیکی دیکە دەبیت ، دەرمانی خەلکی وەلاتیک بۆ وەلاتیکی دیکە گونجاو نابیت و ، سوودیشی نەبیت .

بەلام کە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمویه تى : با حەوت خورما بخوات ، نەوە خاسیەتیکە وەکو قەدەرو وەکو شەرعیش چەسپاوه ، بۆیە تەماشا دەکەین خوای تعالی ناسمانە کانی بە حەوت دروست کردووه ، زەویە کان حەوتن ، پۆزە کان حەوتن ، خولقاندنی مرۆڤ بە حەوت دۆخ تەواو بتوو ، خوای تعالی بۆ بەندە کانی خۆی تەواف و سورانە وەی بە دەوری کە عبەدا بە حەوت داناوه ، سەعى کردنی نیوان صەفاو مروھی بە حەوت داناوه ، پەجمکردنی شەیتانە کانی بە حەوت حەوت داناوه ، (الله أكابر) ھەکانی نویزە کانی جەژنی لە پەکاتی يەکەمدا بە حەوت داناوه . پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمویه تى : ((مُرُوم بالصَّلَاةِ لَسْبِيْعٍ))^(۱۴۸) واتە : ((کە مندالله کانتان بون بە حەوت سال فەرمانی نویزکردنیان پى بکەن)) ، نەگەر دایک و باب جیابونو وە مندالله کەيان تەمەنی بتوو حەوت سال ماف ھەلبزاردەنی پى دەدرى لە نیوان دایک و بابیدا ، ھەر کامیانی ھەلبزارد لە گەل نەودا دەچیت . لە (ریوایە) تیکی تردا : بابی لە دایکی مافدارترە بە مندالله کە ، لە (ریوایە) تیکی تریشدا : دایکی مافدارترە ، وأمر

النبي ﷺ فی مرضه أَن يُصَبَّ عَلَيْهِ مِن سَبْعِ قَرَبٍ^(٤٩) وَاتَّهُ بِفَمِهِ رِیْخَوَانَ لَهُ كَاتِنَةٌ
نَحْوَشِیَّهُ کهیدا فه رمانیدا له حهوت کونه ئاواری به سه ردا بکریت ، خوای تعالی حهوت پؤذ
باکهی بالا دهست کرد به سه رقمه کهی (عاد) دا ، و دعا النبی ﷺ أَن يُعِينَ اللَّهُ عَلَى قَوْمٍ
بسیع کسبیع یوسف^(٥٠) وَاتَّهُ بِفَمِهِ رِیْخَوَانَ لَهُ خَوَائِی تَعَالَیٰ پَارَایِه وَهُوَ يَارِمَتَی بَدَاتَ بَقَّ
سه رقمه کهی به حهوت سالی نههاتی و هکو ساله کانی یوسف پینغه مبار ، خوای تعالی
سه بارهت بهو کهسانه خیریان بق زیاد ده کات نمونه یه کی هیناوه ته وه به توویه ک بوبه
حهوت گوله کنم هر گولیک صه د تؤی تیدابوو ، ئه و گوله گنمانه ش که هاوہ لکه کی یوسف
له خهودا بینیبیووی حهوت بیون ، ئه و سالانه ش کشتوكالیان تیدا کرد حهوت بیون ،
خیروچاکه داریش زیاد ده کریت به ئهندازهی حهوصه د ئهوند و زیاتریش ، لەم ئومه ته ش
حهفتا هزار ده چنه به هشتته وه بهبی حیساب .

بی گومان ئەم ژماره خاسیت و تاییه تمەندیه کی تیدایه له جگه ئەم ژماره ییدا به دیناکریت ،
حهوتیش مانای ژمارهی کلکریتته وه گشتیه کهی و تاییه تیه کهی ، چونکه ژماره جووت و
تاکه . جووتیش : یەکەم و دووهەم . تاکیش : هر ئاوه ھایه ، ئەمە بوبه چوار پله : جووتی
یەکەم و ، دووهەم . تاکی یەکەم و ، دووهەم ، ئەم پلانه ش له کەمتلە ژماره حهوتدا
کۆنابیتته وه ، چونکه حهوت ژماره یه کی تهواه ئەم چوار پله یه له خۆدە گریت ، مەبەستم
جووت و تاکەکەو ، یەکەمە کان و دووهەمە کانه ، مەبەستیش بە تاکی یەکەم ، سی یە ، به
دووهەمیش پینجه ، وە مەبەستیش بە جووتی یەکەم دووه ، بە دووهەمیش چواره ، پزیشکان

١٤٩ - صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٦١ ، ٦٢ / ٢٠٧) ، (٤ / ٩٩) ، (٦ / ١٢) ، ومسلم (٢ / ٢١ ، ٢٢) عن عبید الله بن عبد الله بن عتبة بن مسعود أن عائشة نسوج النبي - صلى الله عليه وسلم - قالت : لما
شق رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وذكرت الحديث وفيه : ((... هر يرقوا على من سبع قرب ...))

١٥٠ - صحيح : أخرجه البخاري (٢ / ٣٣ ، ٣٧) ، (٦ / ٩٦ ، ١٤٢ ، ١٥٦ ، ١٦٤ ، ١٦٥) ، ومسلم (٨ / ١٢١) عن مسرون عن ابن مسعود وفيه : ((إن رسول الله - صلى الله عليه وسلم لما رأى من الناس إدباراً فقال
الله سبعة كسبع یوسف ...)) .

گرتهکی کی گهوریان به حهوت داوه ، بهتاییهت دهرباوانه کان . (بقراط) دهلهیت : ههمو شتیک لهم جیهانه دا له سه رحهوت بهش نهندازه گیراوه ، نهستیکه کان حهوتن ، پژوهه کان حهوتن ، ته منه کانی خهلهک حهوتن ، يهکه م جار منداله تا حهوت ، پاشان نهوجوانه تا چوارده ، پاشان هرزه کاره ، پاشان لاوه ، پاشان پیاویکی کامله ، پاشان پیره ، پاشان کهنه فته و زورپیره تا کوتایی تهمن ، خوای پهروه ریدگاریش زنانتره به حیکمه و به شرع دانانی و ، قدهه ری له دیاریکردنی نه م زماره یه دا ، ئایا له بر نهومانیان یا هیدیکه یه ؟

سوروی نه م زماره یه لهم خورما یه لهم شاره و لهم شوینه دا بهتاییهت بهرام بره به ژهه رو جادوو ، به جوئیک مرۆف - قدهه غه بکات له تووشبوون ، لهو تاییه تهندیانه یه که نهگه ر پزیشکانیکی وه کو (بقراط) و (جالینوس) و پزیشکانی دیکه باسیان بکردایه ، پزیشکانی تر به قبولبوقون و ملکه چبونه وه وهربیان ده گرت ، نهگه رچی نه و پزیشکانه کاره پزیشکیه کانیان تنها به همیزی نقد و دیابی و تهخمین کردن به هوش و گومان بردن وه پهی پی دهبن ، بؤیه نه و کسے که گوفتاره کانی هرمه مموی بی دلاؤدلی و ، به نیکجاری و سه لمانن و وه حیه ، نقد شایسته ترو گونجاوتره گوفتاره کانی به قبولبوقون و ملکه چیه وه وه رگریت و ، واژله په خنه گرتن بھینریت ، ده رمانه کانی ژهه جاریه جار به چۆنیه تی ده بیت و ، جاریه جاریش به خاسیهت وه کو خاسیه تی نوریک له به رده کان و گهوره کان و یاقوت کان . والله أعلم .

بهشیک سه باره ت به سوروی نه م به ره کاریگه ری له سه رهندی له ژهه ره کان

شیاوه نه م به ره بق لابردنی ههندی له ژهه ره کان سوروی هه بی ، ئینجا فرموده که ده بیتنه گشتیه کی تاییه تکراو ، شیاویشه بق لادانی هه مو ژهه ریک سوروی هه بی ، له به ره تاییه تهندی نه و شاره و نه و خاکه تاییه ته ، به لام لیزه دا شتیکی تر هیه پیویسته ئاماژه هی پی بدریت ، نه وه ش نه وه یه که نه و نخوشی ده یه وی سوود له ده رمانیک وه رگری ، مارجه

به دل ده رمانه که قبول بی و بپوایی به سوودو کاریگه ری هبی ، ئوجا سروشی جهسته شی قبولی ده کات و ، ده یکات به یارمه تیده ریک بق لادانی نه خوشی و عیله ته که ، تا ئوه ناسته ده زوریک له چاره سه ره کان سوود به نه خوش ده گه یه نن ، ئنگه ره بپوایه کی ته واو و ، قبول بونیکی چاک و ، به و هرگز نیکی ته واوه وه به کاری بینیت ، خلکانیش شتاتیکی سه رسوب مینیان له باره وه بینیو ، ئوهش بق ئوه ده گه پیته وه که سروشی نه خوشکه به توندی قبولی ده رمانه که ده کات و ، نقد پیی دلخوش ده بی ، بؤیه هیزی جهسته شی ده بوزیته وه ، سولتانی سروشی جهسته شی به هیز ده بی و ، له کوتایدا به سار نه خوشی که دا زال ده بی و ، دوری ده خاته وه ، به پیچه وانه شه وه زوریک له ده رمانه کان بق ئوه نه خوشی و عیله ته به سوودن ، به لام باوه پی خراپی که سه نه خوشکه ، کهوا سروشی ده رمانه که بی به ته واوی قبول نابی ، وا ده کات که ئوه ده رمانه هیچ سوودیک نه گه یه نیت .

له گه ل ئوه شدا گه وره ترین ده رمان و شیفابه خشکه کان و ، له هه موویان به سوودتر بق دلکان و جهسته کان و دونیاو رقتی دوایی قورئانه ، که بق هه موو نه خوشی که شیفابه خشکه ، به لام بق ئوه دلنانه بپوایان به شیفابه خشین و سوودی قورئان نی یه ، ته نهانه نه خوشی کانیان زیاد ده کات ، که چی بق نه خوشی دلآن هیچ ده رمانیکی تری به سوود نی یه جگه له قورئان ، چونکه شیفابه خشی ته واویتی که هه موو نه خوشی کان چاک ده کاته وه ، ته اندر وستی به ته واوی ده پاریزی و ، بهرام بر به هر شتیکی زیانبه خشیکی به وه بی ده پاریزی به پاراستنیکی ته واو ، به لام له بهر ئوهی زوریه دلآن پوویان لی و هرگیڑاوه ، به پوایه کی ته واویان پی نی یه که به دلنيایی و به بی گومان شیفابه خش بیت و ، به کاری ناهین و ، له جیاتی قورئان ده رمانی دیکه به کارده هینن ، که مرؤفیکی تر و هکو خوی پیکیه هیناوه در وستی کرد ووه ، بؤیه هه موو ئه مانه بون به ریگریک بق ئوهی شیفایان پی به خشیت ، ئالیزه دا دیسانه وه ئا کامی ئه م کرده وانه بیان زال بیو و پیو و هرگیڑانیان له قورئان توندتر بیو ، نه خوشی و عیله ته دریز خایه نه کانیش زیاتر دلنانیان نه خوش خست و ، پزیشکان و نه خوشانیش له سه ره چاره سه ره کانی مرؤفی ها و هکزی خویان و ، ئوهی که شیخه کانیان و

، ئەو کەسانەی کە بە گەورەیان دادەنیئن و نیتیان بەرامبەریان چاکە پاھاتن ، بۆیە کارەساتەکە گەورەتر بتوو ، نەخۆشیەکانیش زیاتر جیگیربۇون و ، چەندىن نەخۆشى و عىلەتىش پەيدابۇون ، کە نەیانتوانى چارەسەری بکەن ، وە چەند بەم دەرمانە دروستكراوانە چارەسەریان بکردايە نەخۆشیەکە زیاتر دەبتوو ، با روحالىش دەیگۈوت :

وَمِنَ الْعَجَابِ وَالْعَجَابُ جَمَةٌ
قُرْبُ الشَّفَاءِ وَمَا إِلَيْهِ وُصُولٌ
كَالْعِيشِ فِي الْبَيْدَاءِ يَقْتُلُهَا الظَّمَاءُ
وَالْمَاءُ فَوْقَ ظُهُورِهَا مَحْمُولٌ

واتە :

لە شەتە سەرسوپەمینەكان کە شتى سەرسوپەمینىش نۆرە
شىفا نزىك بىي و نەتوانرى پىي بىكىت
وەکو نۇوهى لە بىباباندا بىي و نەوەندەى نەمابىي تىنويەتى بىكۈنى
کەچى ناوەکەش لە سەر پشتى نەوە لەكىرزاوه

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پېغەمبەرى خوا ﷺ بە دوور خستە وەي
زىيانى خۇراك و ميوەكان و ، چاكردىيان بە جۇريك زىيانيان
لا بەرىت و ، سوودىيان بەھىز بکات :

ثبت في الصحيحين من حديث عبد الله بن جعفر ، قال :رأيت رسول الله ﷺ يأكل الرطب بالقلأاء^(١٥١).

واتە لە (عبد الله) ئى كورپى (جعفر) ھوھ خواى لىپانى بىت فەرمۇويەتى : بىنیم پېغەمبەرى خوا ﷺ ترقى بە خورماى تەپى پىكەبۇوه دەخوات .

خورمای ته‌پی پینگیوو (الرُّطْبُ) : گرم و شیداره له دووه‌مدا ، گدهی سارد به‌هیز دهکات و ، بقی گونجاوه ، جووتیوون زیاد دهکات ، به‌لام خیرا بوقن ده‌بیت ، تینوهینه‌ره و ، خوین لیخن و لیل دهکات ، سه‌رئیشه دروست دهکات ، کونیله‌ی داخراو دروست دهکات ، نازاری میز‌لدان دروست دهکات ، بق ددان زیانی ههیه ، به‌لام ترزوی ساردو شیداره له دووه‌مدا ، تینویه‌تی ناهیلیت ، به بونکردنی هیز ده‌بوزینیتیوه له بارنه و بونه‌خوشی تییدایه ، کرمی کرگرتوی نیو گده ده‌کوریتیوه ، نه‌گه‌ر ترزوه‌که‌ی ووشک بکریتیوه و بکوتیت و تیکه‌ل به ناو بکریت و بگوشیریت بق ده‌هینانی ناوه‌که‌ی و ، پاشان بخوریتیوه ، تینویه‌تی ناهیلیت ، میز زیاد دهکات ، بق نازاری میز‌لدان باشه ، نه‌گه‌ر بکوتیت و به هیله‌ک پاک بکریت و به دداندا بهینریت ، سپی دهکاته‌وه ، نه‌گه‌ر بکوتیت وله که‌ل (**المیخْتَجَ**)^(۱۰۲) برين پیچیکی لى دروست بکریت بق گستنی سه‌گی هار به‌سووده .

به‌گشتی : خورما گرم‌هو ، ترزویش سارده ، بقیه هر دانه‌یه کیان به‌سووده بق ئه‌ویتر ، نقدترین زیانی به‌رامبهری لاده‌دات ، به‌رگریکردنی چونیه‌تی هر دانه‌یه کیانه به دزه‌که‌ی ، لابردنی توندوتیژی هر دانه‌یه کیانه به ئه‌ویتر ، نه‌ماش خوی بق خوی بنه‌په‌تی هه‌مو و چاره‌سه‌ریه‌کانه و ، بنه‌په‌تیشه بق پاراستنی ته‌ندروستی ، بقیه به‌کارهینانیکی به‌و جو‌ده و هاوشیوه‌کانیان له خوارک و ده‌رماندا بولیکی کاریکه‌ری ده‌بی‌ل له چاکردن و راستکردن‌وه و ، دوورخستن‌وه‌ی چوتیه‌تیه زیانبه‌خشنه‌کانی هر دانه‌یه ک به‌برامبهره‌که‌ی ، نه‌وه‌ش یارمه‌تیده‌ریکی باشی پاراستنی ته‌ندروستی و ، هیزو به پیت بونیه‌تی ، خاتوو (عائشة) _ خوای لى پانی بیت _ فه‌رموویه‌تی : هه‌ولیاندا به‌هه‌مو و شتیک قه‌ل‌وم بکن ، قه‌ل‌ونه‌بوم ، نینجا به تقدی و خورمای ته‌رو پینگیوو قه‌ل‌ویان کردم ، نه‌وه‌بورو قه‌ل‌و بوم .

۱۰۲ - المیخْتَجَ : عجمه‌مکان نه‌ماه به‌کارهینن ، که بریته له شهربه‌تی تری ده‌کولتیزیت تا دووه له سه‌سینی ناوه‌که‌ی ده‌چیت و ده‌بیت به رویی تری و به لای عهربیشه‌وه به (طللا) ناوده‌بریت ، بپوانه‌جهوی ، الصحاح فی اللفظ ، مادة طلا ، ص ۴۲۹ ، وه‌رگنیز .

به گشتی : نورخستنوهی زیانی سارد به گرم و ، گرم به ساردو ، شیدار به ووشک و ، ووشک به شیدار و ، پاستکردنوهی هر دانه یه کیان به نه ویتر لوونکهی همو جزده چاره سه ریه کانه و ، لوونکه شه له پاراستنی تهندروستیدا ، هاوتابی ئم جوده چاره سه ریه ش جوده چاره سه ریه کای دیکه بولو که پیشتر ئامازهی پیدراو بربتی بولو له فرمانی پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم به خوچاره سه رکردن به (السنّا و السنّوت) و (السنّوت) یش : هنگوینیکه که میک له خوشایی پونی تیدایه (السنّا) ای پی چاک ده کریت و پاستی ده کاته وه نیوہ نجیتیه کی ده داتی ، که وابو صه لات و سلام له نه و کسه نیر در اوه بُو ئاوه دانکردنوهی دل و جهسته کان و ، به رژه وه ندیه کانی دونیا و پقدی دوابی .

به شیک : سه باره ت به رییاری پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم له پاریزکردندا :

ده رمان هرم مووی دوو شته : پاریزکردن و پاراستنی تهندروستیه ، به لام ئه گهر تیکه لاویکی زیان به خش له جهسته دا دروست بولو ، پیویستی به ده رهاویشتنیکی گونجاو ده بیت ، توهه ری پزشکیتیش به گشتی له سه رئم سی یاسایه ده خولیته وه .

پاریزکردنیش بولو پاریزکردنیه : پاریزکردنیک بر امبه ر بهو شنانهی نه خوشیی دروست ده کن ، پاریزکردنیکیش بر امبه ر بهوهی که نه خوشیه که زیاد ده کات ، ئمهش ده گره ریته وه بُو باری کسنه که خوی ، که وابو یه که میان : پاریزکردنیکی تاییه ته بهوانهی که تهندروست و له ش ساغن . نووه میشیان : پاریزکردنیکی تاییه ته بهوانهی نه خوشن . نه خوش ئه گهر پاریزی کرد نه خوشیه کای ده وستیت و زیاد ناکات ، هیزیش کارا ده بیت بُو نورخستنوهی .

بنه ره تیش له پاریزکردندا گوفتاری خوای په روهدگاره که ده فرمیت : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدًا مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءَ فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا ﴾ [سورة المائدة: 6] واته : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى ﴾ وه نه گهر نه خوش بولون ﴿ أَوْ عَلَى سَفَرٍ ﴾ يان له سه فه ردا بولون ﴿ أَوْ جَاءَ أَحَدًا مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ ﴾ يان که سیکتان هاتمه وه له شویتني

پیویستی سه رنارو ﴿أَوْ لَامْسُتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان جووت له (یان پیستان بەر يەك كەوت) له كەل خیزانە کانتاندا ﴿فَلَمْ تَجْدُوا مَاءً﴾ وەتاوان دەست نەكەوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيْبًا﴾ ئەوه تەيموم بکەن بە خۆلەتكى پاك^(١٥٣) لېرەدا خواي تعاليٰ مەۋشى پاراستووه له بەكارەتىنى ئاو، چونكە زيانى پىدەگەيەنت.

وفي سنن ابن ماجة وغيره ، عن أم المنذر بن قيس الأنصارية ، قالت : دَخَلَ عَلَيْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ عَلَيْ ، وَعَلَيْ نَاقَةَ مِنَ الْمَرْضِ ، وَلَنَا دَوَالِي مُعْلَقَةٌ ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ مِنْهَا ، وَقَامَ عَلَيْ يَأْكُلُ مِنْهَا ، فَطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لِعَلِيٍّ : إِنَّكَ نَاقَةٌ حَتَّىٰ كَفَ . قَالَتْ : وَصَنَعْتَ شَعِيرًا وَسَلْقاً ، فَجَئْتَ بِهِ ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَلِيٍّ : مَنْ هَذَا أَصِيبٌ ، فَإِنَّهُ أَنْفَعُ لَكَ . وَفِي لُفْظِ فَقَالَ : مَنْ هَذَا فَأَصِيبٌ فَإِنَّهُ أَوْفَقُ لَكَ .^(١٥٤)

واته له (أم المنذر) کچى (قيس) ئەنصارييەوە خواي لى پانى بىت _ فەرمۇيەتى: پىغەمبەرى خوا صل با ياوهرى (علي) _ خواي لى پانى بىت _ دىدەنیان كىرمۇدۇم، (علي) يىش بە و نزىكانە لە نەخۆشى چاڭ بوبۇۋە، ئىئىمەش هيشۈگەلىتكى خورمايى ھەلۋاسراومان ھەبۇو، پىغەمبەرى خوا صل ھەستاۋ دەستىكىرد بە خوارىنى و، (علي) يىش ھەستاۋ لىتى دەخوارد، پىغەمبەرى خوا صل بە (علي) فەرمۇو: تو بەم نزىكانە لە نەخۆشى چاڭ بوبىتەتەوە، تا وازى هيئىنا . (أم المنذر) دەفەرمىت: پاشان ھەستام سلۇق و جۆم بۇ لىتىنان و، بۆم هيئىنان، ئەوه بۇو پىغەمبەرى خوا صل بە (علي) فەرمۇو: لەمە بخۇ، ئەمە بۇ تو بەسۈودىتە . لە بىزەيەكى تىريشدا فەرمۇسى: لەمە بخۇ، ئەمە بۇ تو گۈنجاوترە .

١٥٣ - ملا محمد ملا صالح، پوخته تەفسىرى قورئان .

١٥٤ - إسناده صحيح: أخرجه الترمذى (٢٠٢٨)، وابن ماجة (٣٤٤٢)، ومصححة الألبانى فى الصحيحة (٥٩).

وَفِي "سُنَّتِ أَبْنِ مَاجَةَ" أَيْضًا عَنْ صَهْبَيْهِ ، قَالَ : قَدَمْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَبَيْنَ يَدَيْهِ خَبْرٌ وَتَمَرَّ ، فَقَالَ ((أَذْنُ فَكُلُّ)) ، فَأَخْذَتْ تَمْرًا فَأَكَلَتْ ، فَقَالَ ((أَتَأْكُلُ تَمْرًا وَبَكَ رَمَدٌ؟)) فَقَلَّتْ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْضَعُ مِنَ التَّاَهِيَّةِ الْأُخْرَى ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .^(١٥٥)

واته : له (صهيب) دوه _ خواي لى پانی بیت _ فهromoویهتی : چومه خزمته‌تی پیغه‌مبهربی خوا ﷺ و هاوكات نان و خورمای له پیش دهستدا بمو لئی دهخوارد ، پیی فهromoویم : نزیک بهره‌وه بخو ، منیش خورمایکم هـلگرت و خواردم ، پیی فهromoویم : خورما دهخوی و چاویشت دهیه‌شی ؟ منیش گووت : نهی پیغه‌مبهربی خوا من خواردنکه بـلا چاك و راسته‌کم ده‌جوم ، پیغه‌مبهربی خواش ﷺ زهرده خـنه گـرتی .

وَفِي حَدِيثٍ مَحْفُوظٍ عَنْهُ ﷺ إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا حَمَاهُ مِنْ الدُّنْيَا كَمَا يَحْمِي أَحَدُكُمْ مَرِيضَهُ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ .
وَفِي لُؤْظٍ إِنَّ اللَّهَ يَحْمِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ مِنْ الدُّنْيَا^(١٥٦).

واته : پیغه‌مبهربی خوا ﷺ فهromoویهتی : نهگهـر خواي تعـالـی بهـنـدـهـیـهـکـی خـوشـوـیـستـ لـه دونـیـا دـهـپـیـارـیـزـیـ وـهـکـوـ چـونـ کـهـسـیـکـتـانـ نـخـوـشـهـکـیـ لـهـ خـوارـدـنـ وـ خـوارـدـنـوـهـ دـهـپـیـارـیـزـیـ .

له بـیـژـهـیـهـکـیـ تـرـیـشـداـ : خـواـيـ تعـالـیـ بـهـنـدـهـ بـپـوـادـارـهـکـیـ خـوـیـ لـهـ دونـیـا دـهـپـیـارـیـزـیـتـ .

بـهـلـامـ نـهـوـ فـهـرـمـوـوـدـهـیـهـیـ لـهـ سـهـرـزـمـانـیـ خـهـلـکـ دـهـسـوـرـیـتـهـوـهـوـ باـسـ دـهـکـرـیـتـ : ((الـحـمـیـهـ رـأـسـ الدـوـاءـ ، وـالـمـعـدـدـ بـیـتـ الدـاءـ ، وـعـوـدـوـاـ کـلـ جـسـمـ ماـ اـعـتـادـهـ)) وـاتـهـ : ((پـارـیـزـکـدنـ

١٥٥ – إسناده صحيح : أخرجه الترمذى (٢٠٣٨) ، وابن ماجة (٣٤٤٢) ، وصححه الألبانى فى صحيح ابن ماجة (٢٧٧٦) .

١٥٦ – إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٤٢٧ / ٥) ، والترمذى (٢٠٣٦) ، وصححه الألبانى فى صحيح الترمذى (١٦٥٩) .

سەرەکیتین دەرمانەو ، گەدەش شویتى نەخۆشىيە ، ھەر جەستەيە كىش پاپىتن لە سەر ئەوهى لە سەرى راھاتووه)) ، ئەم فەرمۇودە لە گۇفتارەكانى (الحارث) ئى كورپى (كىلدە) ئى پىزىشى عەرەبەو ، بەرزىكەنەوهى بۇ پېغەمبەرى خوا صلحة شياونى يە وبە پاست دانانزىت ، زىاد لە يەكىك لە فەرمۇودەناسان ئەمەيان گوتوه ، ويذكر عن النبي ﷺ : ((أَنَّ الْمَعْدَةَ حُوضُ الْبَدْنِ ، وَالْعُرْقُ إِلَيْهَا وَارِدٌ ، فَإِذَا صَحَّتِ الْمَعْدَةُ صَدَرَتِ الْعُرْقُ بِالصَّحَّةِ ، وَإِذَا سَقَمَتِ الْمَعْدَةُ ، صَدَرَتِ الْعُرْقُ بِالسَّقْمِ))^(۱۵۷) واتە : ئەم فەرمۇودەيەش لە پېغەمبەرى خواوه صلحة باسکراوه : ((كەدە حەزىزى جەستەيەو ، پەگەكانى بۇ ھاتووه ، بۇيە ئەگەر كەدە تەندروست بى ، پەگەكانىش ئەو تەندروستىيە بىلاؤ دەكەنەوهو ، ئەگەر كەدە نەخۆشىش كەوت ، پەگەكان بىلاؤى دەكەنەوه بە ھەموو جەستەدا)) .

(الحارث) دەلىت : لووتکەي پىزىشىكتى پارىزىكەنە ، پارىزىكەنىش بەلايانەوە بۇ كاسى تەندروست _ لە بۇيى زيانەوە _ بە پلهى تىكچۈونە بۇ نەخۆش و بۇ ئەواناش بەم نزىكانە لە نەخۆشى چاك بۇونەتەوە ، بەلام پارىزىكەن زۇرتىرين سوود بەو كەسانە دەبەخشىت كە بەم نزىكانە لە نەخۆشى چاك بۇونەتەوە ، چونكە سروشتىي نەخۆشەكە هيشتا نەگەپاوهتەوە بۇ هيئۇ نۆخى جارانى خۆى ، هيئىزى هەرسكىدىنى لاوازە ، سروشتى نەخۆش قبۇلكارە ، ئەندامەكانىشى ئامادەيە ، بۇيە تىكىدانى ھۆكارييەك دەبىت بۇ شىكستەيتانى ، كەلە دەستپىكەرنى نەخۆشىيەكە قورسەت دەبىت .

بىزانە كە پېغەمبەرى خوا صلحة مەستا بە قەدەغە كەرنى (علي) _ خواى لى پانى بىت _ كە بەو نزىكانە لە نەخۆشى چاك بوبۇۋو بۇ ئەوهى لە هيشىووه خورما هەلواسراوه كە نەخوات ، چاكتىرين چارەسازى بۇو ، چونكە ميوه زيانەخشە بەو كەسانەي بەم نزىكانە لە نەخۆشى چاك بۇونەتەوە ، لە بەرئەوهى بە خىرالە گەدەدا دەگۈپىن و ، سروشتى

نه خوشیش هیشتا لاوازه و توانای پال پیوه‌نانی نی یه ، هیشتا هیزی نه گه راوه‌تەو ، سەرقالیشە بە سورخستنەوەی ئاسهوارى نه خوشیشەکو ، لابردنی لە جەستەدا .

خورمای تەپی تازه پېڭەبیوو (الرُّطْبَ) جۆرە قورسیهکى تىدایە بۆ گەدە ، بۆیە نه گەر بیخوات سەرقال دەبیت بە چارە سەركىدن و چاکىرنىي و ئاۋەلە ئاسهوارى نه خوشیشەکو لادنى ناداتەوە ، دەرەنjamىش ياشماوهە نه خوشیشە دەمەننیتەوە ، يازىاد دەكەت .

کاتى سلق و جۆكە خرايە پېش دەستى ئىمامى (علی) _ خواى لى پانى بىت _ بېقەمبەرى خوا ﷺ فەرمانىدا لەوە بخوات ، چونكە يەكىنکە لە باشتىرين خۇراکە كان بۆ كەسىك بەم نزىكانە لە نه خوشى چاك بوبىتەوە ، چونكە ئاۋى جۇ چەند خاسىەتىكى وە كە فىتىكىرىتەوە خۇراک پى بەخشىن و ، نەرم و نىيانىرىدىن و ، بەھىزىكىنى تىدایە كە بۆ كەسىك بەم نزىكانە لە نه خوشى چاك بوبىتەوە زۆر بەسۋودە ، بە تايىەت نه گەر لە كەل سەتقىدا كولىنرا ، بۆيە نەم خۇراکە زۆر گۈنجاوه بۆ نەوە كەسانەي گەدەيان لاوازه ، مېچ تىكەلە و پاشماوهە يەكى ترسىيئەريش دروست ناكات .

(زىد) اى كوبى (أسلم) دەلىت : (عمر) _ خواى لى پانى بىت _ پارىزنى بە نه خوشىكى خۆى دەكىد ، تا نەو ئاستەي نه خوشەكە لە بەر زۆرى پارىزىكىن ئاوكى دەمىزى .

بەگشتى : پارىزىكىن بە سوودلىرىن دەرمانەكانه پېش تۇوشىبۇون بە نه خوشى ، قەدەغەي روستىبۇونى دەكەت و ، نه گەر دروستىش بۇو ، زىادىبۇون و بىلاۋىبۇونەوەي لە جەستەدا قەدەغە دەكەت .

بەشیک :

پیوسته بزانریت که نه خوش و ئۇ كەسەش بەم نزیكانە لە نەخۆشى چاك بۆتەوەو كەسى تەندروستىش ، ئەگەر ئارەنزووى خواردىنى كردو ، سروشتىشى مەيلى بۆ چوو ، پیوسته شتىكى كەم بخوات بە ئەندازەيەك تواناي هەرسكىرىنى ھەبىت و ، بە خواردىنى ئەوهش زيانى پى نەگات ، بەلكو پیوسته سوودىشى پى كەينىت ، ئىتىر لېرەدا سروشت و گەدە بە قبول و شادومانبۇونەوە خواردىنەكان وەردەگرىت و ، ھەلددەستن بە چاكردن و چارەسازىكىرىدىنى ئەوهى ترسى زيانى لىدەكرىت ، پىدەچى لە دەرمانانەش چاكتىرى كە سروشى مرۆف حەنزى پى نەيەو ، لە خۆى دور دەخاتەو ، بۆيە پىغەمبەرى خوا عَلَّةً پازى بۇو (صەئىپ) كە چاوى دەيەشا چەند دانەيەك خورما بخوات و ، دەشىزانى زيانى پى ناگەيەنلىت .

لەم بارەشەوە دەگىپنەوە كەوا ئىمامى (علي) _ خوای لى پازى بىت _ چاوى دەيەشاو ، چووە دىدەنلى پىغەمبەرى خوا عَلَّةً ، ھاوكات پىغەمبەرى خوا عَلَّةً لە پيش دەستىدا خورما ھەبۇ لىتى دەخوارد ، فەرمۇوى : ئەى (علي) حەنزى لى دەكەى ؟ وە خورمايەكى بۆ فەپىدا ، پاشان دانەيەكى ترى بۆ فەپىدا تا حەوت دانەي بۆ فەپىدا ، پاشان فەرمۇوى : ئىتىر بەسە ئەى (علي) .

وَمِنْ هَذَا مَا رَوَاهُ أَبْنُ مَاجَةَ فِي "سُنْنَةٍ" مِنْ حَدِيثِ عَكْرِمَةَ، عَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَادَ رَجُلًا، فَقَالَ لَهُ: مَا أَشْتَهِي؟ فَقَالَ أَشْتَهِي خُبْرُ بُرْرٍ. وَفِي لَفْظٍ أَشْتَهِي كَعْكًا فَقَالَ النَّبِيُّ صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ كَانَ عَنْهُ خُبْرٌ بُرْرٌ، فَلَيُبَعَثَ إِلَى أَخِيهِ، ثُمَّ قَالَ: إِذَا أَشْتَهَى مَرِيضٌ أَحَدِكُمْ شَيْئًا، فَلَيُطْعَمَهُ (١٥٨)

واته : له (ابن عباس) هو خوا له خۆی ویابیشی پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغەمبەری خوا ﷺ چووه سەردانی نەخۆشیک ، پیش فرمۇو : حەزرت بە چى يە ؟ ئەویش گوتى : حەزم بە نانى گەنمە . له بیزەیەکى دىكەدا : حەزم بە كىكە ، پیغەمبەری خوا ﷺ فرمومۇي : هەركەس نانى گەنمى ھەيە ، با بۆ براکەی بنىرى ، پاشان فرمومۇي : ئەگەر نەخۆشى كەسيكتان حەزى بە خواردىنىك بۇو ، با بیداتى)) .

لەم فرمومودەيەدا نەيتىنەيەكى پىشىكى ناسك بەدیدەكىت ، بىرەتىيە لەوەي كە ئەگەر نەخۆش لە كاتى برسىتىيەكى راستى سروشتىدا ئەو خواردىنەي حەزى لېيەتى بخوات ، ئەگەرچى جۆرە زيانىكىشى تىدا بیت ، سوودىتكى زۇدو زيانىتكى كەمترى بۆ دەبىت ، بەلام ئەگەر ھمان خواردىن لە كاتىكدا بخوات حەزى پىشەپەت ئەو سوودەيلى نابىنېت ئەگەرچى خواردىنەكە لە خودى خۆشىدا بەسۈود بیت ، چونكە ئەو نەخۆشەي بە راستى حەزى بە خواردىنەكەيە ، سروشتى راستى ئەو حەزلىكىرنە زيانى ئەو خواردىنەي بۆ لادەبات ، بەلام ئەگەر بە سروشتى پقى لە خواردىنىكى بەسۈوپىش بیت ، پەنگە زيانىتكى پىكەيەنېت .

بەگشى : خۆراكى خۆشى حەزلىكراو ، سروشتى مرۆڤ بە ووردى پۇوي تىدەكات و ، بە جوانترین شىۋە ھەرسى دەكات ، بەتايىت لە كاتىكدا كە نەفس بە حەزلىكىرىتىكى راست و ، بە مىزىتكى تەندروستەوە پۇوي تىدەكات . والله أعلم ٠

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پیغەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرگەدنى چاۋئىشەدا بە نەرم و نىيانى و لە سەرخۇيى و واژەتىنان لە جولانەوو پارىزكەدن لەوەي دەبىت بەھۆي وروزىانلىنى چاۋئىشەكە :

پىشتر ناماژەي پىدرە كەوا پیغەمبەری خوا ﷺ پارىزى بۆ (صەھىب) بەكارەتىنا ، كاتى نكۆلىي لىكىد خورماكە بخوات ، چونكە چاۋئىشەي ھەبۇو ، ھەروەها پارىزى بۆ (علی)

بەکارهینا ، کاتی قەدەغەی کرد خورما تەرەپیگە یووه کە بخوات ، بەھۆی چاو نئیشەیەکە و تووشی بوبو .

(أبونعيم) له کتیبی (الطب النبوی) دا دەلیت : پیغەمبەری خوا ئەگەر خیزانیکی تووشی چاوئیشە بولیه نەدەچووه لای تا چاری چاك دەبوبیوه .

چاوئیشە (الرمد) : ئاوسانیکی گرمە له سپیابی چاودا پەيدا دەبیت ، ھۆکاری بىتىبە له تىرۈزىنى يەكىك لە چوار تىكەلاؤھە ، يَا بايەکى گرمە بېرى لە سەرو جەستەدا زىياد دەكەت و ، بەشىكىشى دەچىتە ئاوهپۇڭى چاو ، يَا لىدىانىك بەر چاودەكەۋىت و ، سروشتى لەش و دلىش بىتكى زىرى خويىنى بۆ دەنيرىت ، چونكە دەيەۋىت بەھۆی ناردىنى ئەو بېرە خويىتەوە چارەسەرى بکات ، بۆيە ئەندامە لىدراوه کە دەنارسىت .

بىزىنە وەکونە وەی چىن لە زەویە وە بۆ بەرگە مەوا ، دوو مەلم بەرز دەبىتەوە ، يەكتىكىان : ووشکەو ، ئەويتىريان : گرمى شىدارەو ، بەھەردوکيانەو ھەورييکى كەلەكە بۇ دروست دەكەن ، قەدەغەی چاومان دەكەن و ناھىئىن دەركى ئاسمان بىكەين ، ئاوهەشاش شتى بەو جۆرە لە قولايى گەدەوە بۆ كوتايەكەی بەرز دەبىتەوە ، قەدەغەی بىنینمانلى دەكەن ، بەو ھۆيەشەو چەندىن نەخۆشى دروست دەبیت ، ئەگەر سروشتى جەستە بەسەريدا زال بۇو و بەرەو لۇوت پالى پىتوهنا ، ھەلامەت دروست دەكەت ، ئەگەر بەرەو زمانە بچۈلە وەردوو كونە لۇوت پالى پىتوهنا ، نەخۆشى گەروھە خەرە دروست دەكەت ، ئەگەر بەرەو لاكانى جەستە پالى پىتوهنا ، نەخۆشى (الشۆصە) دروست دەكەت ، ئەگەر بەرەو سىنگ پالى پىتوهنا ، كىكەو ھەلامەت دروست دەكەت ، ئەگەر چوو بۆ دل ، تىكچۈنى دل دروست دەكەت ، ئەگەر بەرەو چاو پالى پىتوهنا ، چاوئیشە دروست دەكەت ، ئەگەر دابەزىيە ناوسك ، نەخۆشى ھەوكىدىنى ئەندامى زازى دروست دەكەن (السیلان) ، ئەگەر بەرەو بەشكە كانى مىشك پالى پىتوهنا ، نەخۆشى بىرچۈونەوە دروست دەكەت ، ئەگەر

به‌هۆیه وه خوینبەرە کانی میشک شیدارو تەپاوی بیون و پگە کانی لى پپیون ، نه خوشی خەوتى توند دروست دەکات ، نەو کات خەوتەک شیدار دەبیت و ، شەونخوینش (السهر) ووشک دەبیت . ئەگەر هەلەمکە ویستى بۆ دەروهی سەر گوزھر بکات و ، توانای نەبۇو ، سەرئىشەو شەونخونى دروست دەکات ، ئەگەر هەلەمکە بۆ لايەکى سەر لېژبىيە و ، بەدوايدا سەرئىشەی (الشقيقة) دروست دەبیت ، ئەگەر ناوه راست و سەرسەرى داگىرکرد ، بەدوايدا نه خوشى خۆريردن (داء البیضحة) دروست دەبیت ، ئەگەر بەهۆيە پەردهی میشک سارد بۇو ياشیدار بۇو و چەند بايەکى لىيۆه وروۋا ، پۈزىن دروست دەکات ، ئەگەر بۇيە هوى دۈۋانى شى بەلغامىيەکە ئىتو میشک تا نەو ئاستەزى زال بیت بەسەر گەرمە سروشتىيەكەيدا ، بورانەوە (السُّكَات)^(۱۵۹) دروست دەکات ، ئەگەر (المِرْأَةُ السُّودَاءُ) دۈۋان تا ئەو ئاستەزى هەواي میشک تارىك بکات ، نه خوشى دۈللى دروست دەکات ، ئەگەر بىزايە ئىتو پىپەوکانى دەمارەوە ، نه خوشى فييى سروشتى دروست دەکات ، ئەگەر كوبەندى دەمارە کانى سەر شیدار بیت و بېزىتە ئىتو پىپەوە کانى ، نه خوشى ئيفليجى دروست دەکات ، بەلام ئەگەر هەلەمکە لە (المِرْأَةُ الصِّفَرَاءُ) ھو بۇو بە ئاستىك میشک گەرم بکات ، نه خوشى (الْبَرْسَامُ) دروست دەکات ، ئەگەر سىنگىشى لە كەلدا بەشدار بۇو ، نه خوشى (السَّرْسَامُ)^(۱۶۰) دروست ، كەوابۇو باش تىيىگە لەم بەشه .

مەبەستىش ئەوەيە كە خەلتە کانى جەستەو سەر دەجولىن و دەويۇزىن لە بارى چاونىشەدا ، جووتبوونى خىزانىش جولان و مەلچونى زىاد دەکات ، چونكە جووتبوون جولانىكى سەرتاپايى جەستەو پىچ و سروشتە بۆيە جەستە لەو باردا گەرم دەبیت

۱۵۹ _ السُّكَات : نه خوشىيەكە مەريوم لە قسو گوته دەخات و بەردهوام دەبیت لە سەر بىتەنگى ، بپوانە : فەرەنگى دەريا ، وەرگىپ .

۱۶۰ _ السَّرْسَامُ : ئەستوربۇون و ئاوسانىكە لە پەردهی میشکدا پەيدا دەبن و لەرنوتاي بەردهوام لە نه خوشىيەكەدا پەيدا دەكا ، ھەروهە دىياردەي ترىيشى لى پەيدا دەبى بۆ نەعونە خەو پىزاندن و سەرسۈپمان و سەرلىشىۋاندن . بپوانە : قاموسى پستە ، وەرگىپ .

به دلنيابي ، نه فسيش جولانه که‌ي توندتر ده کات‌وه بۆ گهشتن به خوشى جوتبون و ته‌وا لوكدنی ، پوحيش ده جوليته‌وه له گەل جولانه وه که‌ي نه فس و جهسته‌دا ، چونکه يه‌کم په يوه‌ندبونى پوح به جهسته‌وه له دلله‌وه دهست پى ده کات و ، له ويشه‌وه پوح دروست ده بى و ، به‌هه مهو نهندامه کانی جهسته‌دا بلاوده بيت‌وه . به‌لام مه بهست به جولانه وه که‌ي سروشت ، بۆ نه‌وه‌يه ناوی نيرينه‌اي پيوبيست به‌پيئي نهندازه‌ي پيوبيست بنيرئي .

به گشتى : جو وتبونى خىزان جولانه وه يه‌کى سه تاپاپى گشتىه ، هېزۇ ، سروشت و خەلتەكان و ، پوح و نه فسى جهسته له گەلیدا ده جوليته‌وه ، بۆيە هەموو جولانه وه يه‌ك خەلتەكان ده ورئىتىنى و نرم و تەنكىيان ده کات‌وه و بە ناسانى پهوانه‌ي نهندامه لاوازه‌كانى جهستى ده کات ، چاويش له بارى نه خوشى چاونتىشە داله هەمووى لاوازتر ده بى ، جولانه وه‌ي جو وتبونىش له هەمووى زيانتر ده بى بۆي .

(بقراط) له كتىپى (الفصول) دا دهلىت : پىدەچى سواريپونى كهشتى پەنجەپاده كېشىت بۆ نه‌وه‌ي که جولانه وه هەلچون و وروژان به جهسته ده بە خشىت . له گەل هەموو نه مانه‌شدا چاونتىشە سووبو كەلکى تىدىا يه ، چونکه پيوبيست بە پارىزىكىن و دەرماويشتنى ماده زيانبە خشە كان ده کات ، هەروه‌ها سەرۇ جهسته له پاشماوه و ماده‌گە نيوه‌كان پاك و رۈون ده کات‌وه ، هەروه‌ها مرقۇ ده بى و از بىتت لەوانه‌ي زيان بە نه فس و جهسته ده گېيەن وە كو توورپە بون و ، خەم و خەفت و ، جولانه وه توندو تىزە كان و ، كاره قورسە كان . له (أثر يكى سەلە فيدا هاتووه : با پقتان له چاونتىشە نه بىت ، چونکه پەگە كانى كويريپون ده بېت .

لەو هۆكارانه‌ي بەكارىتت بۆ چاره سەركىرنى چاونتىشە پشۇدان و نرم و نيانى و خۇ ماندوو نەكىرنە ، هەروه‌ها واھىنان لە دهست لىداناى چاو و خەرىك بون پيووه‌ي ، چونکه نه‌وانه‌ي سەره‌وه نەگەر نەنjam دران نەوا دەدين بە هۆكارىتى كاريگەر بۆ تىپدۇنى ماده‌يەك بۆ نىيۇ چاو . هەندى لە پىشىنائى چاڭ فەرمۇيانه : نمۇونەي هاوه‌لائى پىغەمبەرى خوا ئەلله وە كو

چاوه ، ده رمانی چاویش دهست لی نه دانیتی . له فرموده يه کی (مرفوع) دا باسکراوه :))
چاره سهی چاوئیشه نه وهیه که ئاوي سارد بتکینیتە نیو چاو)) . نه ماش بس سووندین
ده رمانه کانه بق چاوئیشهی گرم ، چونکه ئاوي سارد به کارده هینریت بق کوژاندن وهی گه رمی
چاوئیشه نه گرم بوو .

ولِهَذَا قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - ، لِامْرَأَتِ زَيْنَبَ وَقَدْ اشْتَكَتْ عَيْنُهَا : لَوْ
فَعَلْتَ كَمَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَانَ خَيْرًا لَكَ وَاجْدَرَ أَنْ تُشْفَى ، تَنْضَحَحِينَ فِي عَيْنِكَ الْمَاءَ ، ثُمَّ
تَقُولِينَ : أَذْهَبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ ، وَأَشْفِ أَنْتَ الشَّافِي ، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ
سَقَمًا (۱۶۱) .

واته : (عبد الله) ی کورپی (مسعود) _ خوای لی پانی بیت _ به (زینب) ی خیزانی
فرمموو : نه گه ر کاریکت نه نجام بدایه به هاوشنیوهی کاره کهی پیغامبری خوا ^{علیه السلام} چاکتر ده بو
و شایسته تریش ده بوو بق چاکبونه وه ، ئاو بتکینیتە چاوت و ، پاشان بلىی : نه
په روهردگاری خه لک ناپه تیه کان لا به ره و ، چاک بکه روه هر تو چاک ده کهیتە وه ، هیچ
چاکبونه وه یه کیش نی یه جگه له چاکبونه وه کهی تو ، چاکبونه وه یه ک هیچ نه خوشیه ک
تیئه په پیتیت . نه ماش وه کو چهنده ها جار ئاماژه مان پیداوه تاییه ته به ههندی وه لاته وه ،
تاییه تیشے به ههندی له جو ره کانی چاوئیشه وه ، بقیه پیویسته گوفتاری تاییه تی پیغامبری
خوا ^{علیه السلام} گشتاندن نه کریت و ، گوفتاری گشتیشی تاییه ت نه کریت به بشیکی خه لکه وه ،
به وهش هه لکه لیک و ، پیچه وانه گه لیکی راستی نقد پوویدات . والله أعلم .

۱۶۱ - إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (۲۸۸۳) ، وابن ماجة (۲۵۲۰) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع

**بەشىك : سەبارەت بە سرپۈونى گورچىلە
كە لە گەلەيدا جەستە رەق دەبىت :**

ذکر أبی عبید فی "غَرِيبُ الْحَدِيثِ" مِنْ حَدِيثِ أبی عُثْمَانَ التَّهْدِيِّ : أَنَّ قَوْمًا مَرَوَا بِشَجَرَةَ فَأَكَلُوا مِنْهَا ، فَكَانُوا مَرْتَبَةً بَيْنَ رِيحٍ ، فَأَجْمَدُوهُمْ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : قَرُسُوا الْمَاءَ فِي الشَّنَانِ ، وَصُبُّوا عَلَيْهِمْ فِيمَا بَيْنَ الْأَذَانَيْنَ ٠

واته : لە (أبی عثمان التهدي) وە خواى لىرى پازى بىت _ فەرمۇيەتى : كۆمەلەخەلکىك بەلای درختىكدا تىپەپۈون و لېيان خوارد ، وەكى ئەوهى بايەك بە سەرياندا تىپەپۈو ، پەقى كردن ، ئەوهەبۇ پىتفەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇى : ئاولە كونەكاندا سارد بىكن و ، لە نىوان باڭ و قامەتى نويىزى بەياندا بىكەن بە سەرياندا .

(أبوعبيد) دەلىت : فەرمایىشتى پىتفەمبەرى خوا ﷺ ((قَرُسُوا)) : واته : ساردى بىكن . خەلکىش دەلىن : ((قد قَرَسَ الْبَرْد)) واته : سەرماكە زىرىپۇو . ((الشنان)) : واته : كوندەو جەوهندەي كون . باسى ئەمەشى كىرىپۇو چونكە ئاوهەكە زىاترسارد دەكتات . ((بين الأذانين) واته : نىوان باڭ و قامەتى نويىزى بەيان . گوتەكانى تەواوبۇ .

ھەندى لە پىزىشكان گوتۇيانە : ئەم چارەسەرە لە پىتفەمبەرى خواوە ﷺ لە چاكتىن چارەسەرە كانى ئەم نەخۆشىيە ئەگەر لە وەلاتىكى وەكى حىجازدا پۈوبىدات ، كە وەلاتىكى كەرمى ووشكە ، چونكە كەرمى سروشتى لە ناوهەپۈكى دانىشتowanى ئەم وەلاتەدا لاۋازەو ، ئاوكىرىنىش بەسەرياندا لە كاتى باسکراودا كە سارىتىرين كاتەكانى رۆزە ، ھۆكارىكى كارا دەبىت بۆ كۆكرىنەوهى ئاو كەرمى سروشتىيە كە بڵاۋىپۇوهتەو لە جەستەيانداو ھەموو هېزەكانىش مەلەتكەرىت و ، بەوهش هېزى پالىئر بەھېز دەبىت و ، لە لايەكانى جەستەوە

بیت وله سکا کوده بیته وه که شوینی نه خوشیه که يه و ، به يارمه تی هیزه کانی تر نه خوشیه که پال به نه خوشیه که وه ده بیت و ، به نیزني خواي تعالی دوری ده خاته وه ، نه گهر (جالینوس) یا (بقراط) یا که سانی تر ، و هسفی نه م ده رمانه يان بوق نه م نه خوشیه بکردا يه ، پزشکان ملکه چی ده بون و ، له ته اوی زانستی سه رسام ده بون .

بهشیک : سه باره ت به ریزاری پیغمه بری خوا لله له چاکردنی نه و خوراکه دا که میشی تیده که ویت و رینما يه کانی سه باره ت به دوور خستنه و می زیانه کانی **ژهر مکان به دره کانیان :**

فی "الصَّحِيفَةِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ لله قَالَ: إِذَا وَقَعَ الدَّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدَكُمْ، فَامْقُلُوهُ، فَإِنْ فِي أَحَدِ جَنَاحِيهِ دَاءً، وَفِي الْأُخْرِ شِفَاءً^(١٦٢).

واته : له (أبي هريرة) وه خوا لی پانی بیت _ فه رموویه تی : پیغمه بری خوا لله فه رمووی : ((نه گهر میش که وته قاپی یه کیکتنه وه ، له شله که دا نقومی بکه ن ، چونکه له بالیکیدا نه خوشی هه يه و ، له ویتردا چاره سه ر)) .

وفی "سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ" عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ لله قَالَ: أَحَدُ جَنَاحَيِ الدَّبَابِ سَمٌّ، وَالْأُخْرُ شِفَاءٌ، فَإِذَا وَقَعَ فِي الطَّعَامِ، قَامِلُوهُ، فَإِنَّهُ يُقْدِمُ السَّمَّ وَيُؤَخِّرُ الشِّفَاءَ^(١٦٣).

واته : له (أبي سعيد الخدري) _ خوا لی پانی بیت _ فه رموویه تی : پیغمه بری خوا لله فه رمووی : ((بالیکی میش ژهره و ، نه ویتریش چاره سه ره ، نه گهر که وته نیو قاپی

١٦٢ - صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣٩٨) ، والدارمي (٢٠٤٤) ، والبخاري (٤ / ١٥٨) ، (٧ / ١٨١) ، وأبن ماجة (٣٥٥) كلام عن طريق عتبة بن مسلم مولىبني تميم ، عن عبيد بن حنين ، عن أبي هريرة ذكره مرفوعاً ولم أجده في مسلم ، ولعله وهم من المصنف .

١٦٣ - إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجة (٣٥٤) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٣٩) .

یه کیکتان وە ، له شله کەدا نقومی بکەن بۆ دەھینانی چاره سەرەکەی ، چونکە میش بالە
ژەھرینەکەی پیش دەخات و ئەو بالەی چاره سەری تىدایە دوايدەخات)) .

ئەم فەرمودە دوو شتى تىدایە : فیقهی و پزشکی :

بەلام فیقەیەکە : بەلگەیەکى رقر ناشكەرایە کە ئەگەر میش لە نیو ئاودا يَا هەر شله يەکى
تردا مرد ، پیسی ناکات ، ئەمەش گوفتاری جەماوەرى زانایانە ، ناشزانراوه لە پیشىندا
کەسىك ھەبوبىت بەرھەلسەن ئەمەي كردبىت ، پۇوي كەردىنىشى بە بەلگە ئەوه يە كەوا
پېغەمبەرى خوا ھەرمانيدا بە نقوم كەردىنى میشەكە لە ئاوه کەدا ، زانراویشە بەو كاره
میشەكە دەمرىت ، بە تايىيەت ئەگەر چىشتەكە گەرم بۇو ، بۆيە ئەگەر پیسی بىكىدايە
فەرمانى بە پىشىنى چىشتەكە دەكىد ، لە پاستىدا پېغەمبەرى خوا ھەرمانى بە چاڭرىنى
چىشتەكە كەد بە نقوم كەردىنى میشەكە ، پاشان حوكىمەكە لەو سنورە تىپەپىنزاوەمۇ ئەو
جانەوەرانەشى كەرتەوە كە نەفسىكى شلىيان نى يە ، وەكۆ میش ھەتكۈن و زەردەوالەو ،
جالجاڭوکە و ، ھاوشىۋەكانىيان ، چونكە حوكىم گشتى دەبىت بە گشتىبۇنى ھۆكارى و ،
ناشمىننەت بە نەمانى ھۆكارەكەي ، لەبەر ئەوهى ھۆكارى پىسبۇون ئەو خوتىنە يە كە لە
جەستە ئازەللى مەردوودا دەوهەستىت و ، جانەوەرانىش خويىنىكى شلىيان نى يە ، بۆيە
حوكىم بە پىسبۇونى ئەو شلهى میشى تىدەكەۋىت نامىننەت ، چونكە ھۆكارى دروستبۇونى
پىسبۇون كە خوتىنە كەيە نەماوه .

پاشان ئەو كەسانەيى كە حوكىم بەوە ناكەن كە ئىسىكى مردارەوە بۇو پىس بىت دەلىن :
ئەگەر ئەمە جىيگىر بىت بۇ ئازەلىكى تەولو كە ھەمو جۆرە شى و تەپى و ، پاشەپۇو ،
نەبۇنىكى رەقى تىدا بىت ، جىيگىربۇونى شايىستە تر دەبىت بۇ ئىسىكىك كە ھېچ جۆرە شى و
تەپى و ، پاشەپۇو ، خويىنىكى وەستاوى تىدا نەبىت ، ئەمەش لەپەپى بەھىزىدايە ، بۆيە
شايىستە ترە كارى پى بىرىت .

یه کم که سینکیش له نیسلامدا نه م گوفتاره‌ی لیوه بیسترابیت و ، فه‌رموبیتی : (ما لا نفس له سائله) واته : (نه فسیکی شلی نه بیت) پیشهوا (ابراهیم النخعی^۱) بwoo ، له نه ویشهوه هه موو زانایانی نیسلام و هریانگرتووه ، ووشه‌ی (النفس) یش له زمانی عره‌بیدا واته : خوین ، بؤیه ده گوتربیت : (نفست المرأة) واته : که وته بینویژیوه ، به‌لام نه گهار گوترا (نفست) بضم النون : واته : مندالی بwoo .

بەلام مانا پزىشکىيەكەي : (أبو عُبيْد) دەلىت : ماناي (اُمقلوھ) : واتە : نقومى بىن با
چارەسەرەكەي بىتەدەرە وەكى چىن نەخۆشىيەكەي دەرچوو ، لەم بارەشەوە لە زمانى
عەرەبىدا دەگوتىرتىت : (هەما يَتَمَاقْلِن) واتە : نە دۇوانە خۆيان لە ئاواھەكەدا نقوم كرد .

بزانه به لایانه و میش هیزیکی ژهینی تیدایه ئاوسان و ، خوبی کاتی که به مرۆفه و
ده دات پەنجەی بۆ رادە کیتىشىت ، نەمەش وەکو چەكىكە بۆ میش ، نەگەر كەوتە شتىكە وە
بە جۇرىك زيانى پىيگە يەننەت ، بە چەكەكە ئىخۆ دەپارىزىت ، بۆيە پىيغە مېھرى خوا _ صلى
الله عليه وسلم _ فەرمانىدا وە ئەزەھەرە لە بالىكىدایه چارەسەر بکرىت بە و دەرمانەي کە
خواي تىعالي خستوييەتىيە بالەكە ئىترە وە ئى ، هەموو میشەكە لە ئاوا و چىشتە كەدا نقوم
دەكىيەت و ، مادە زەھەرە كە و مادە بە سۈودە كە بە رامبەر يەكتىر دەبنە وە ، زيانە كە
دور دەخاتە وە ، نەمەش پىزىشكىتىيە كە پىزىشكانى گورە و پىشە و اكانيان پىسى پى ئابەن و
نایىقىزىنە وە ، بەلكو لە پۇناكى پىيغە مېھرىايەتى بە دەرە ، لە كەل نەمەشدا پىزىشكى زاناي
سەركە و توو ملکەچى نەم چارەسەرە دەبى و ، دانى پىئدا دەننى ئە و كاسەي هىننا ويەتى
تەواپتىن بونە وەرە و ، پىشتىگىرى كراوه بە سروشىكى ئىلامى بە دەرە لە هىزى مرۆفا يەتى .

زیاتر له یه ک پژیشک به یادیان هیناوه ته و که شوینی پیوه دانی زهرده واله و دووپیشک نه گه ر
میشی پیدا بهینتریت سوودیکی ناشکه رای بق ده بیت و ، نیشه کهی ده نیشیتینیته و ، نه وه ش
بـق میـحی تـر نـاگـرـیـتـه و تـهـنـها بـق نـهـوـ مـادـدـه نـهـبـیـتـ کـهـ شـیـفـایـ تـیدـایـهـ ، نـهـ گـهـ رـهـینـرـیـتـ بـهـ و

ئاوسانهدا که له بىدانگى چاودا پهيدا دهبيت و به (الشَّغْرَةَ) ناوده بريت پاش بپينى سهري ميشكە چاكى ده كاتهوه .

بەشیک : سەبارەت بە رییازی پیغەمبەرى خوا لە چارەسەركەرنى زېپکەدا :

ذَكَرَ أَبْنُ السَّنَّىٰ فِي كِتَابِهِ عَنْ بَعْضِ أَنْوَاعِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَدْ خَرَجَ فِي أَصْبَعِي بَثَرَةً ، فَقَالَ "عِنْدَكَ ذَرِيرَةٌ؟ قَلَتْ : نَعَمْ . قَالَ "ضَعِيعَاهَا عَلَيْهَا" وَقُولِي : اللَّهُمَّ مُسْقِرُ الْكَبِيرِ ، وَمُكَبَّرُ الصَّغِيرِ ، صَغَرًا مَا بِي (١٦٤) .

واته : كاسانيك لە خىزانەكانى پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇويەتى : پیغەمبەرى خوا ﷺ دىدەنى كىرم كە هاوكتات زېپكەيەك لە پەنجەمدا دەرچووبىو ، پىيى فەرمۇوم : دەرمانى (ذريرة ت لايە ؟ كوتىم : بەلىٰ . فەرمۇوى : بىخە بە سەرى و ، بلىٰ : پەروەردكارئى بچوکارەوهى گەورەو ، گەورەكارى بچوک ، ئەوهى لە جەستەمدايى بچوکى بکەرهەو .

(الذَّرِيرَةُ) : دەرمانىتكى هيىندى كوتراوه لە قامىشى (الذَّرِيرَة) دەرددەھىزىرت ، گەرم و ووشكەو بەسۈودە بۆ ئاوسانەكانى گەدو جىڭىرو ئاۋىيەتك (الاستقاء) و ، دلن بەھىز دەكتات چونكە بىن خوشە . وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ طَبَّتْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِي بِذَرِيرَةٍ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِلْحِلْلَ وَالْإِحْرَامِ (١٦٥) .

واته : لە خاتۇو (عائشە) ھوھ خواى لىپازى بىت _ خواى لىپازى بىت _ فەرمۇويەتى: بەدەستەكانى خۆم بە (الذَّرِيرَة) پیغەمبەرى خوام ﷺ بۇنخوش كرد لە حەجي مالئايدا بۇ ئىحرام

١٦٤ - إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٥ / ٣٧٠) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٢١٠) .

١٦٥ - صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٢٠٠ ، ٢٤٤ ، ٢١١) ، والبخاري (٧ / ٤٢١) ، ومسلم (٤ / ١٠) كلهم عن عروة والقاسم عن عائشة فذكرته .

به ستن و دوای نیحرام شکاندندیش . (البَرَةَ) : هەلتۆقیویه کی بچوکە بەھۆی ماده یەکی کە رمهوه دروست دهبی و سروشتی جەسته پالى پیتوه دەنئ ، جیگە یەک لە جەسته دا دەدزئ و لیئی دیتە دەرهوھ ، پیویستى بە شتىكە پیتیگە بەنتیت و دەریکاتە دەرهوھ ، (الذریرة) ش يەکىكە لەو دەرمانانە ئەو کاره بە جى دینیت ، چونكە سیفەتیکى بەرزى پیتیگە ياندىن و دەهاویشتنى مەيە سەرەپاي بۇن خوشىيەکەی ، ئەگەرچى سیفەتیکى سارىدكردنەوەشى تىدايە بۆ ئەو ئاگرىيە لەو ماده دايە ، بۆيە دانەر كتىپى (القانون) دەلیت : هېچ شتىكە ئى يە لە (الذریرة) چاكتىپى بۆ سوتاندىن ئاگر ئەگەر لە كەل بۇنى كول و (بدهن الورد) سرکەدا (الخل) تىكەل كرا .

بەشىك : سەبارەت بە چارەسەركەرنى ئاوساو دومەڭەكان بە ھەللىرىن و دەرھىنانى كىم و ئاوهكەي :

يُذکر عن علی أَنَّهُ قَالَ : دَخَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَجُلٍ يَعْوَدُ بَظُورَهُ وَرَمُ ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ بِهِذِهِ مَدَّةً . قَالَ : بُطُّوا عَنْهُ ، قَالَ عَلِيُّ فَمَا بَرِحْتُ حَتَّى بُطِّئْتُ ، وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَاهَدَ^(١٦٦).

وَاتَّهُ : لَهُ (علی) هۆه _ خوای لى پانى بىت _ باسکراوه فەرمۇويتى : ((بەياوهرى پىغەمبەرى خوا چۈينە دىدەنلى پىاوىيک ، پىغەمبەرى خوا سەردانى دەكىد بە ھۆى ئەو ئاوسانەوە كە لە پېشىدا بۇو ، گوتىيان : ئاوسانەكەي كىم و زىچكاۋى مەيە ، ئەوיש فەرمۇى : ھەللىرىن ، (علی) _ خوای لى پانى بىت _ دەفەرمىت : جىگە كەم بە جىئەھېش تا ئاوسانەكەي ھەللىپا بۆ دەرھىنانى كىم و زىچكاۋەكەي ، پىغەمبەرى خواش ۋە ئامادە بۇو.

وَيُذْكَرُ عَنْ أَبِي هَرِيرَةَ : أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْرَ طَبِيبًا أَنْ يَبْطِئَ بَطْنَ رَجُلٍ أَجْوَى الْبَطْنَ ، فَقَيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَلِ يَنْفَعُ الطَّبْ ? قَالَ : الَّذِي أَنْزَلَ الدَّاءَ ، أَنْزَلَ الشَّفَاءَ ، فِيمَا شَاءَ^(١٦٧).

واته : له (أبی هریرة) هوه خوا لی پانی بیت _ باسکراوه فرمومه‌تی : پیغامبری خوا فرماندایه پزیشکیک سکی پیاویکی توشبوو به نه خوشی ئاویه‌تگ هله‌لدنی ، گوترا: ئهی پیغامبری خوا ئایا پزیشکیتی سوود ده‌گیه‌نیت ؟ فرموموی : ئه و زاته‌ی نه خوشیه‌کهی دابه‌زاندووه ، چاره‌سره‌که‌شی دابه‌زاندووه ، به‌هر شتیک ئاره‌زرووی لیبیت .

ئاوسان (الورم) : ماده‌یه‌که به قهباره‌ی ئهندامه‌که ، دروستبوونی ده‌گپریت‌وه بۆ زیده ماده‌یه‌ک ده‌پژیت‌ته نیو ئه جیگه‌یه ، له تیکپاپی په‌گه‌زه‌کانی نه خوشیدا هه‌یه ، ئهندامانه‌ش ئاوسانه‌که په‌یدا ده‌که‌ن چوار تیکه‌لاؤه‌که‌و ، ئاو و ، بان ، ئه‌گه‌ر ئاوسانه‌که کوبووه به دومه‌ل (خراج) ناوده‌بریت ، هه‌موو ئاوسانیتکی گه‌رمى به‌ئازاریش ده‌ره‌نجامى سی‌شت ده‌بی : یا شیبوونه‌وهو نه‌مان ، یا کوبوونه‌وهی کیم و زیچکاو ، یا ده‌گپریت بۆ باریکی په‌قى . بۆیه ئه‌گه‌ر هینزی مرۆڤ بە‌هیزیو ، ماده‌ی ئاوسانه‌که کۆنترول ده‌کات و شیده‌کات‌وهو نایهیلیت ، ئه‌مه‌ش چاکترین باره‌کانه ئه‌گه‌ر باری ئاوسانه‌که‌ی پیّدا تیپه‌پیت ، بە‌لام ئه‌گه‌ر هینزی له‌وه که‌متربوو ، ماده‌ی ئاوسانه‌که پیّده‌گه‌یه‌نیت و ، ده‌یکات به کیمیکی سپی و ، جیگه‌یه‌کی بۆ ده‌کات‌وهو ده‌پژیت‌ته ده‌ره‌وه ، ئه‌گه‌ر هینزی مرۆڤه‌که له‌وه‌ش که‌متربوو ئه‌وا ماده‌که ده‌گپریت بۆ کیمیکی ته‌واو پینه‌گه‌یو ، بیتواناش ده‌بی جیگه‌یه‌ک له‌وه ئه‌ندامه‌دا بکات‌وهو پالی پیووه بنیت بۆ ده‌ره‌وه ، لەم باره‌دا ترسی گەنین له‌وه ئه‌ندامه‌ی له‌شی مرۆڤ ده‌کریت بە‌هۆی نقد مانه‌وهی ماده کیماوه په‌قه‌که تیایدا ، بۆیه پیویستی بە یارمه‌تى پزیشکه بۆ هله‌لپینی جیگه‌که ، یا هەر ریگه‌یه‌کی تر بۆ ده‌هیننانی ئه‌وه ماده خراپ‌بیووه که ئه‌ندامه‌که‌ی خراب کردwooه .

هله‌لپینیش دوو سوودی تیدایه : یەکه‌میان : ده‌هیننانی ئه‌وه کیم و ماده خراپانه‌یه که ئه‌ندامه‌که‌ی له‌ش خراب ده‌کات . دووه‌میان : پیگریی له کوبونه‌وهی ماده‌ی تر له‌ویدا بۆ ئه‌وه‌ی هینزی تری پی ئه‌به‌خشیت .

بەلام سهبارەت بەو گوفتارەی کە فەرمۇویەتى : ((إنه أمر طببياً أن يُيُطْ بطن رجل أحْجَوَى البطن)) واتە : ((فەرمانىدایە پزىشکىك سكى پياونىكى توشبوو بە نەخۆشى ئاوېنگە مەلدىپى)) ، لىرەدا ووشە (الجَوِي) بۆ چەند مانايىك بەكاردى لەوانە : ئەو ئاوه بۆگەنەبە كە لە سكدا كۆدەبىتتەوە نەخۆشى ئاوېنگ دروست دەكات .

پزىشكان جياوازىيون سهبارەت بە مەلدىپىن و دەرهەتىنانى ئەو ئاوهى تىايادا كىبۇتەوە ، كۆمەلېك لە پزىشكان پىڭىرى لى دەكەن چونكە مەترسیدارەو ، ساغ و سەلامەتىشى لىيۇ بەدۇرە ، كۆمەلېكى تريش شياوېتىيان پىداوەو ، دەلىن : بەدەرلەوە هىچ چارەسەرىكى ترىنى يە ، مەبەستىشيان بەو جۆرەيەتى كە بە (الرَّقْيٌ) ناودەبرىت ، چونكە وەكو پىشتىش ئامازەمان پىدا سى جۆرە : تەپلى و ، گوشتى و ، (الرَّقْيٌ) و ، كە بەلاي تۈرىيە پزىشكانوھ خراپتىرين جۆرە كانە . پزىشكانى تريش گوتويانە خراپتىرين جۆريان گوشتىھ چونكە هەموو جەستە دادەپقۇشى .

لە كۆى چارەسەرەكانى جۆرى (الرَّقْيٌ) دەرهەتىنانى ئاوهكەيە بە مەلدىپىن (البَزْلُ) ، ئەمەش وەكو خويىن دەرهەتىنانى پىسە لە پەگەكانەوە ، بەلام مەترسیدارە وەكو پىشتى ئامازەي پىدرە ، ئەگەر (صحيح) ئەم فەرمۇودەيە جىڭىربۇو ، ئەوا بەلگەيەك دەبىت بۆ شياوېتى مەلدىپىن و دەرهەتىنانى .

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پىيغەمبەرى خوا لە خۇراك پىدانى مەرۋەت بە ناسكىتىن و بە تامىرىن ئەو خۇراكانەي لە سەرى راھاتووه :

في "الصحابتين" من حديث عروة، عن عائشة: أنها كانت إذا ماتَ الميتُ من أهليها، واجتمعَ لذِكَرِ النَّسَاءِ، ثم تفرقُنَ إلى أهليهنَّ، أمرت ببرمةٍ من تلبيةٍ فطُبختْ، وصنعتْ ثريداً،

لَمْ حُسِبَتِ التَّلْبِيَةُ عَلَيْهِ ، لَمْ قَالَتْ : كُلُّوا مِنْهَا ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ ((التَّلْبِيَةُ مَجْمَعَةٌ لِفُوَادِ الْمَرِيضِ تَذَهَّبُ بِعَضُّ الْحُنْنِ))^(١٦٨).

واته : (عُرْوَة) له خاتوو (عائشة) ووه _ خواى لى پانى بىت _ دەكتىرىتەوھو دەفەرمىت : نەگەر يەكىك له كەسوکارى بىردايە ، پاش نەوەي ژنان كۆدەبۇنەوھو ، دەچونەوھ مالى خۆيان ، فەرمانىدەدا مەنچەلىك (تلبينة) لىدەنرا ، ئىنجا ترىدى دەكردو ، (تلبينة) دەكىي بەسىرىدا دەكردو ، پاشان دەيفەرمۇ لىئى بخۇن ، چونكە گۈيىسىتى پېغەمبەرى خوا بۇوم ﷺ دەيفەرمۇ : (((التلبينة) ئاسوودەيى بە دلى نەخوش دەبەخشى و مەندى لە خەمەكان دەپۈتىتەوھ)) .

وَقَيْ "السَّنَنُ" مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ أَيْضًا ، قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيْكُمْ بِالْبَغْيِ إِنَّمَا يَنْهَا مَنْ تَرَأَّسَ بِالْبُرْمَةِ عَلَى الْأَرْضِ حَتَّى يَنْتَهِيَ أَحَدُ طَرَفَيْهِ . يَعْنِي يَبْرُأُ أَوْ يَمُوتُ^(١٦٩) .

واته : له خاتوو (عائشة) ووه _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇيەتى : پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى ((بىزلىتكراوى بەسۋود بەكارىيەن (التلبين))) ، خاتوو (عائشة) _ خواى لى پانى بىت _ دەفەرمىت : پېغەمبەرى خوا ﷺ نەگەر يەكىك له كەسوکارى نەخوش بوايە ئىتر بەرده وام مەنچەلە (التلبين) دەكە بەسەر ئاگرەوھ دەبۇو تا بەلايەكا كۆتاي دەھات . مەبەستى نەوەيە ياخ دەبۇوه يادەمرد .

١٦٨ - متفق عليه : أخرجه البخاري (٤٧٩ / ٩) ، ومسلم (٢٢١٦) .

١٦٩ - إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٢٤٢ / ٦) ، وابن ماجة (٣٤٤٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٥٥) .

وَعَنْهَا : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قِيلَ لَهُ إِنَّ فُلَانًا وَجِعَ لَا يَطْعَمُ الطَّعَامَ ، قَالَ : عَلَيْكُمْ بِالتَّلْبِينَ فَحَسَّوْهُ إِبَاهَا ، وَيَقُولُ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا تَفْسِلُ بَطْنَ أَحَدِكُمْ كَمَا تَفْسِلُ إِحْدَاهُنَّ وَجْهَهَا مِنَ الْوَسْخِ .^(١٧٠)

واته : دیسان له خاتوو (عائشة) ووه _ خواى لى پازى بیت _ فارموویه‌تی : ئەگەر بە پیغەمبەرى خوايان ﷺ بگوتبا فلان كاس نەخۆشەو خوراک ناخوات ، دەیفارموو ، ((التلبینة) بەكاریین با بیخواته‌ووه ، دەشیفەرمۇو : بە زاتەی نەفسى منى بە دەستە نیو سکى يەكىكتان دەشواته‌ووه بە هاوشيیوه ئەوهى يەكتitan دەم و چاوى له پىسى پشواته‌ووه .

(التلبین) : شۇربايىكى ناسكەولە خەستى ماستاودايدى ، ھەر لە ئەۋىشەوە ناوه‌كەى داتاشراوه ، (المَرْوِى) دەفرەمیت : ناونزاوه بە (التلبینة) لە بەرئەوهى لە ماستاودەچىت لە بولى سېپتى و ناسكى و خەستىووه ، ئەم خوراکە بە سوودە بۇ نەخۆش ، چونكە ناسكىكى پېتگەيیووه نەك چېرکى نەكولاؤ ، ئەگەر وىستى زانىنى چاكىتى (التلبینة) دەكەى ، تەماشى چاكىتەكانى ئاواى جۆبکە ، بەلكۇ ئاواى جۆب بۇ ئەوان ، چونكە (التلبینة) شۇربايىكى وەرگىراوه لە ئاردى جۆب بە كەپكەوه ، جىاوازىش لە نىيوان ئەم و ئاواى جۆدا ئەويه ئاواى جۆلە جۆلىدەنرېت بە ساغى ، كەچى (التلبینة) لە جۆلىدەنرېت بە ھارپارى ، ئەمەش بە سووبىترە چونكە خاسىيەتى جۆكە دىتەدەرەو بە ھارپارى ، پېشىتىش ئامازەھى پېدرە كە داب و نەرېت كارىگەرلى خۆى دەبىت بۇ سوود وەرگىتن لە دەرمان و خوراکە كان ، چونكە نەرېتى عەرەب وابو ئاوايان لە جۆى ھارپار وەردەگىرت نەك بە ساغى ، ئەمەش خوراکىكى زىياتى دەبەخشىت ، كارىگەريشى بەھىزىترە ، تواناي پاڭىزىنەوەشى گەورەترە ، بەلام پېزىشكانى شار ئاوايان لە جۆى ساغ وەرگىتووه ، بۇ ئەوهى ناسك و نەرم و نىيانتر بىي و ، قورسىش نەبى بۇ سروشتى نەخۆش ، ئەمەش بەگۈرەھى خۇوى دانىشتowanى شارونەرم و

١٧٠ - إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٢٢ / ٦) ، ويعاه البخاري (٥٤١٧) مرفوعاً بلفظ : ((التلبينة مجنة لفؤاد المريض ، تذهب ببعض الحزن)) . ويعاه مسلم (٢٢١٦) .

نیانیانه و ، ئاوی جۆی هاپاویش بۆ سروشتی ئەوان قورسە ، مەبەستیش ئەوەیە کە ئاوی جۆی لێنراو بە ساغى خیرا گوزەر دەکات و ، پاکردنەوەشی زور ئاشکەرایەو ، خۆراکیکی نەرم نیانیش بە جەسته دەبەخشیت و ئەگەر بە گرمیش بخوریتەوە بەھیزتر پاک دەکاتەوە ، خیراتریش گوزەر دەکات و ، گرمی خۆپسکیش زیاتر پەرەپیدەدات و ، سەرکەوت تریش بار پووی گەدە دەکەویت .

فرمایشتنی پیغەمبەری خوا ﷺ ((مجمة لفؤاد المريض)) واتە ئاسودەکارە بۆ دلی نەخوش و ، شادکارو خوشی هینه ره بۆی . فرمایشتنی : ((تذهب ببعض الحُزن)) واتە : خەم بەرە ، ئامەش _ وَالله أعلم _ لەبر ئەوەیە خەم و خەفت میزاج سارد دەکەنەوە و ، گرمی خۆپسکیش لاواز دەکەن ، چونکە ئەو خوین و پوچەی ھەلگری گرمیەکەن مەیلی لای دل دەکەن ، کە جینگەی دروستبونیتى ، ئەم شۆربایەش گرمیە خۆپسکیەکە بەھیزدەکات بە زیادکردنی مادەکەی ، بۆیە زۆریەی ئەو خەم و خەفتەی تووشی بۇوە لایدەبات .

دەشگوتریت _ ئەمە نزیکترە لە قبولبۇنەوە _ ھەندى خەم و خەفت لادەبات بە ھۆی خاسیەتىکەوە کە تىایدایە لە پەگەنی خاسیەتی خۆراکە شادومانکارەکان ، چونکە ھەندى لە خۆراکەکان شادومانى و ئاسودەتى بەدل دەبەخشن بە مۆی خاسیەتىکى تايىەتەوە . وَالله أعلم .

دەشگوتریت : ھیزەکانى كەسى خەمبار لاواز دەبیت ، چونکە ووشکیتى بەسەر ئەندامەکانى و ، بەسەر گەدەشیدا بەتايىيەت زال دەبى ، بەمۇنى كەمبونەوەی خۆداك تىایدا ، ئەم شۆربایەش تەپو شىدارى دەکاتەوە ، بەھیزى دەکاتەوە ، خۆراکى پى دەبەخشیتەوە ، ھەمان ئەو شستانەش بە دلی نەخوش دەبەخشیت ، بەلام نەخوش بە زۆرى خەلتەی تالى و ترشى ، يا بەلگەمى ، يا كىيمى لە گەدەيدا كۆدەبیتەوە ، ئەم شۆربایەش گەدە پاک

دهکاته‌وهو ، ئەو مادانەش شل دهکاته‌وهو ، بەپیان دەخات و ، چۆنیه‌تیان چاک دهکاته‌وهو ، توندتیزیان دەشكىنیت ، هەموو ئەمانەش ئاسودەبىي بە نەخوش دەبەخشىت ، بە تايىەت بۇ ئەو كەسانەی بەخواردىنى نانى جىز راھاتوون كەوا نەريتى دانىشتوانى مەدینە بۇو ، زورىيەي بىزىوی و خواردەمەنيان ئەوهېبۇو ، چونكە گەنم لاي ئەوان دەگەن بۇو . والله أعلم .

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پېغەمبەرى خوا لە چارەسەرگەدنى نەخوشدا
بە خوشگەدنى نەفسىيان و بەھىزگەدنى دلىان :

رَوَى ابْنُ مَاجَةَ "فِي سُنْنَةِ "مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ" ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى الْمَرِيضِ ، فَنَفَسُوا لَهُ فِي الْأَجَلِ ، فَإِنْ ذَلِكَ لَا يَرْدَدُ شَيْئًا ، وَهُوَ يُطَيِّبُ نَفْسَ الْمَرِيضِ^(١٧١).

واته : له (أبي سعيد الخدري) — خواى لى پازى بىت — فەرمۇويەتى: پېغەمبەرى خوا
فەرمۇوى: ((ئەگەر چۈونە سەردانى نەخوش ، ناپەھەتىھەكانى لە سەر بېرەۋىنەو بە
ھىوای تەمنى درىزى ، ئەوهەش ھىچ شتىك لە چارەنۇوسى خواى تىعالي ناگەپىنیتەو ، بەلام
دللى نەخوشى پى خوش دەبىي)) .

جىرىيکى تىز بەرېز لە بەپىزتىرين جۇرەكانى چارەسەرى نەخوش لەم فەرمودەيمەدا
بەدىدەكريت ، كە برىتىيە لە رىتىيشاندان بۇ ئەو شتانەي دلىي نەخوشى پى خوش دەبىت و ،
چاكتىينىشيان گوفتارى خوشە كە سروشتى نەخوشى پى بەھىز دەبىت و ، ھىزى پى
دەبۈزۈتەوە ، گەرمى خۇرسكىشى پى بلاودەبىتەوە ، ئەمەش يارمەتى دورخستنەوەي
نەخوشىيەكە دەدات ، يا كەمى دەكاته‌وهو ، كە بەرتىرين مەبەستەكانى پىزىشكە .

شادومان کردنی نه فسی نه خوش و ، دلخواشکردنی و ، باسکردنی نه وهی ناسودهی بی پی ده به خشیت ، کاریگه ریه کی سه رسوب مینی له چاکردن وهی نه خوشی و سوکردن وهیدا ههیه ، چونکه خوین و پوح و هیزه کانی پی به هیزد هبی و ، یارمه تیده ریکی چاکیش ده بی بق دوور خسته وهی زیانبه خشه که ، خله کی زوریک له نه خوشکان ده بین هیزه کانی ده بوزیته وه ، بنتاییهت به سردانی نه و کسانی که نه خوشکان خوشیان دهی و ، به گهوره یان داده نین و ، نه وانیش چاویان پی ده که وی و ، سوزو میهره بانی بق ده نوین و ، له گه لیدا ده دوین ، نه مهش یه کیکه له سوده کانی سه ردانی نه خوش که په یوهندی به نوانه وه ههیه ، چونکه له بنچینه دا چوار جور سودی تیدایه : جوریک ده گه پیته وه بق نه خوش ، جوریک ده گه پیته وه بق نه و کسای سه ردانی ده کات ، جوریک ده گه پیته وه بق که سوکاری نه خوش ، جوریکیش ده گه پیته وه بق په مهکی خله .

پیشتر ئامازهی پیدرا که پیسانی پیغمه به ری خواهی وابوو له نه خوشی ده پرسی سه باره ت به نه خوشیه کهی و ، چون هستی پی ده کات و ، لیشی ده پرسی سه باره ت به و خزر اکهی حمزی لیتیه تی ، دهسته موباره که کانیشی ده خسته سه رت ویلی و ، ره نگه دهستیشی بخستیابیه ته نیوان هردوو ممکه کانی ، بوشی ده پارایه وه نزای بق ده کردو ، ده رمانیکیشی بق و هسف ده کرد گونجاوی نه خوشیه کهی بواهی ، پیده چی ده ستونیزیشی بگرتایه و له ئاوی ده ستونیزه کشی به سه ردا بکرایه ، له وانه بیو به نه خوشیش بلی : ((لا بأس ، طهور إن شاء الله))^(۱۷۲) واته : ده یقه رموو : ((هیچی تیدا نی یه ، چاک ده بیته وه إن شاء الله)) ، نه مهش لو تکای ته اویتی سوزو میهره بانی و ، باشیتی چاره سه رو چاره سازیه .

١٧٢ – صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ٢٤٦) ، (٧ / ١٥٣ ، ١٥٢) ، (٩ / ١٦٩) وفي الأدب المفرد (٥١٤) ، (٥٢٦) والنمساني في عمل اليوم والليلة (١٠٣٩) كلهم من طريق خالد الحناء عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

بەشیک : سەبارەت بە پیغەمبەری خوا لە چارەسەرگەرنى
**جەستەكاندا بە پىدانى ئەو خۇراك و دەرمانانەي لە سەرى راھاتووه ، نەك
بەوهى لە سەرى رانەھاتووه :**

نەمە بچىنەيەكى گەورەيە لە بنچىنەكانى چارەسەر ، بەسۈدەتلىن شىيشە تىايىدا ، ئەكەر
پزىشک مەلەئى تىدا بکات ، زيان بە نەخۆش دەگەينى لەو شتەدا كە پىتى وايدى سۈودى بۆ
دەبىي ، هىچ كەسىش ئامادە ئى يە لەم دەستوھە لابدات و ، ئەو دەرمانانە بەكارىتى كە لە
كتىبە پزىشكىيەكاندا ھېيە ، جىڭ لە پزىشكىيەكاندا ھەنفام ، چونكە گونجاوىتى دەرمان و خۇراك
بۆ جەستە بە گوئىرە ئامادەيى و قبولبۇنىتى بۆ ئەو دەرمان و خۇراكە ، ئەمانەش
دەشتەكى و وەرنىيۇ و كەسانى ترى بەو ھاوشيۋانەن كەوا شەرىيەتى (لينوفر) و گولى ناسك
و (الورد الطري) خواردىنەوەي گەرم كارىگەرى بۆ ئەمانە نابى ، هىچ شتىك كارلە مىزاجيان
ناكاك ، بەلكۇ سەرجەم دەرمانەكانى دانىشتۇرانى شارو خەلکانى خوشگۈزەران كارىان
تىناتاكس ، تاقىكىرىتەوەش كەواھىدەرە ، ھەركەس تەماشاي ئەو چارەسەرە پېغەمبەرایەتىانە
بکات كە ئامازەي پىتىرا ، دەبىينى ھەرەمۇسى گونجاوى نەرىتى نەخۆش و زەۋىيەكەيەتى ،
گونجاوى ئەوەيە كە لە سەرى پەروەردە بۇوە ، كەوابۇ ئەمە بنچىنەيەكى گەورەيە لە
بنچىنەكانى چارەسەر ، كە پىۋىستە پەچاۋ بىرىت ، ئەمەش لە لايەن پزىشكە بەپىزەكانەوە
دانى پىدانراوە ، تا ئەو ئاستەي گەورەتلىن پزىشكى عەرەب (الحارث) ئى كۈپى (كىلە) ،
كە وەكۇ (بقراط) بۇوە لە نىتو قەۋەكەي خويىدا دەلىت : پارىزىكىن سەرەكىتىن دەرمانەو
، گەدەش شوينى نەخۆشىيەو ، ھەمۇ جەستەيەكىش راپىتنەن لە سەر ئەوەيە لە سەرى
پاھاتووه ، لە بىزەيەكى دىكەشدا گوتويەتى : وازەيتان لە خواردىن و خۇ بىرسىكىن دەرمانە
، ئەمەش لە گەورەتلىن دەرمانەكانە بۆ چارەسەرگەرنى ئەو نەخۆشىيانەي بە ھىزى تىپژانى
يەكىك لە چوار تىكەلاؤھەكانى خويىنى ، بەلغەمى ، (صفراوى) ، (سوداوى) ھۆه پەيدا دەبن

به جوئیک له هه مهوو ئه و ده رمانانه‌ی بەکار ده هیئرین بۆ به تالگردن و ده رهاویشتنی ئه و چوار تیکه لاؤه چاکتره ، به مه رجیک ترسی ئه وهی لینه کریت ئه و چوار تیکه لاؤه زیاتر تیپریت ، یا ترسی ده دنی تیکه لاؤه کانی لى بکریت ، یا تیژتو گرگوتوری بکات .

گوفتاری (الحارث) ای کورپی (گلدة) : (المعدة بيت الداء) واته گەدە شوینی نه خوشیه . گەدە : ئەندامیتکی ده ماریی نیو بۆشه ، له شیوی کوله کەدايە ، له سی چین پیکھاتووه ، له پارچە گەلتکی وردی ده ماریی پیکھاتووه بە پیشال ناوده بیریت ، گوشت چواردهوری داوه ، پیشالی چینیتکیان بە دریزیه ، ئەویتیریان بە پانیه و ، سی یەمیش پیچاوپیچە ، ده مى گەدە نزدترین ده ماری پیوه یەو ، بنیشی نقدترین گوشتی پیوه یە ، ناوه وهی پیشواری ھەیە ، کەوتونه ناوه راستی سکەوە ، کەمیک بەلای راستدا مەیل دەکات ، ئا بەم شیوه یە لە لایەن خوای پەروەرگاره و خولقیتزاوه بۆ حیکمەتیکی ناسک و جوان ، گەدە مال و شوینی نه خوشیه ، شوینی ھەرسی یەکەم بۇو ، تیایدا خۆراک پىتەکات و لیژ دەبیتەوە بۆ جگە رو پیخولە ، پاشە پوشی لى بە جى دەمیتتکی هیزى ھەرسکردن نه یتوانیو بە تەواوی ھەرسی بکات ، یا بەھۆی نزدی خۆراکەوە ، یا بەھۆی گەندی خۆراکە کەوە ، یا بەھۆی خراب پىکخستنی خۆراکە کانەوە ، یا بەھۆی تىکرپاى ئه و ھۆکارانەوە ، بە نزدی مرۆڤ توانای خۆ پزگارگردنی لە ھەندى لەوانە نابیت ، بۆیە گەدە دەبى بە مال و شوینی نه خوشیه کان ، وەکو ئەوهی بەو گوفتارانه‌ی هانی خەلک بە کەمکردنەوەی خۆراک و ، قەدەغە کردنی نه نفس لە شوینکە وتنی ئارهەزوھ کاندارو ، خۆپاراستن لە زىدە خۆراک و پاشە پوی زیاد .

بەلام (عاده) واته : نەریت ، ئەمیش وەکو سروشت وايە بۆ مرۆڤ ، بۆیە دەگوتیریت : نەریت خوی دووه مە ، کە هیزىتکی گەورە یە لە شدا ، تا ئەو ئاستەی ئەگەر شتىك بە پىتىچەند جەستە يەکى نەریت جیاواز بېئوریت ، دەبىنریت بۆ ھەر دانی یەکیان جیاواز دەبى ، ئەگەرچى جەستە کان گەنجاو و پىكە تووش بن لە پووه کانی ترەوە ، بۆ نموونە سی چەستە میزاج گەرم لە تەمەنی لاویدا ، يەکىکیان پاھیتزاوه لە سەر خواردنی شتە گەرمە کان ،

لیووه میان پاھینراوه له سه رخواردنی شته سارده کان ، سی یه میش پاھینراوه له خواردنی شته ناوەندە کان ، بۆیه یەکەم : ئەکەر ھەنگوین بخوات زیانی پى ناگە یەنیت . دووەم : ھەركات بیخوات زیانی پى دەگەینی . سی یه میش : بە کەمی زیانی پى دەگەینی . کەوابوو نەریت پایە یەکی گوره یە لە پاراستنی تەندروستنی و ، چارە سەری نەخوشیە کاندا ، بۆیه پیغەمبەری خوا عليه السلام ھەموو جەستە یەکی چارە سەر دەکرد بەوهەی پاھاتووه له سەری لە بواری بەکارھینانی خۆراك دەرمان و شتى تریشدا .

بەشیک : سەبارەت بە ریسازی پیغەمبەری خوا عليه السلام لە چارە سەر رکردنی ئەو ژەھرەدا
کە تۇوشى بۇو لە خەبىئەر لە لايەن جولە كەكانە وە :

ذکر عبد الرزاق ، عن معمر ، عن الزفري ، عن عبد الرحمن بن كعب بن مالك : أن امرأة يهودية أهداها إلى النبي ﷺ شاة مصلحة بخيبر ، فقال : ما هذه ؟ قالت هدية ، وحدرت أن تقول من الصدقة ، فلما يأكل منها ، فأكل النبي ﷺ وأكل الصحابة ، ثم قال : أمسكوا ، ثم قال للمرأة : هل سمعت هذه الشاة ؟ قالت : من أخبرك بهذا ؟ قال : هذا العظم لساقها ، وهو في يده ؟ قالت : نعم . قال : لم ؟ قالت : أردت إن كنت كاذباً أن يستريح منك الناس ، وإن كنت نبياً لم يضرك ، قال : فاحتجج النبي ﷺ ثلاثة على الكاهيل ، وأمر أصحابه أن يتحجّموا فاحتجّموا ، فمات بعضهم ^(١٧٣) .

واته : (عبد الرحمن) ی کوبى (کعب) ی کوبى (مالک) فەرمۇویتى : ژنیکى جولە کە لە خەبىئەر مەرپىکى بىزى اوی دايە پیغەمبەری خوا عليه السلام ، فەرمۇوی : ئەمە چى يە ؟ ژنە کە گوتى : دىيارىيەو ، ورىابوو لەوهى نەلىت خىرو صەدە قەيە ، چونكە لىنى ناخوات ، ئەوه بۇو پیغەمبەری خوا عليه السلام لىنى خواردو ھاوه لائىش لېيان خوارد ، پاشان فەرمۇوی : دەستە لەگىن ، پاشان بە ژنە کە ئى فەرمۇو : ئايا مەرە كەت ژەھراوى كردووھ ؟ ژنە کەش گوتى : كى

مه والی نه مهی پیدای ، پیغامبری خواه فرمودی : نه م نیسکهی لاقی ، که به دهستیه وه بیو ؟ زنه که گوتی : به لی . پیغامبری خواه فرمودی : بچی ؟ زنه که گوتی : ویستم نه گه در روزن بیت خله کی له دهست بحولینه وه ، نه گه پیغامبریش بیت نهوا زیانت پی ناگه یه نی ، نهوا هاوه الله به ریزه ده فرمیت : پاشان پیغامبری خواه سی کله شاخی گرت له سهر شانی و ، فرمانی دایه هاوه لانیشی کله شاخ بکرن ، نهوانیش کله شاخیان گرت ، پاشان هندیکیان مردن .

له پنگاه یه کی تری فرموده که وه با سکراوه : که وا پیغامبری خواه له سهر شانی کله شاخی گرت به هقی خوارینی گشتی مه په که وه ، (أبوهند) ای خزمه تکاری (بنی بیاضة) له پشتیوانان ، به شاخ و چه قوی دهم پان کله شاخی بتوکرت ، دوای نه وه پیغامبری خواه سی سال مایه وه تا نه و نیش و نازاره ای تو ش بیو که بوبه هقی مردن ، دهی فرمودی : تا نیستا هست به نازار ده کم به هقی نه و پاروانه وه که له گشتی مه په کم خوارد له پقدی خه بیه ردا ، تا نه وه بوبه هقی بپینی شاخوینبه رم ، بوبه پیغامبری خواه به شهیدی مرد ، نه مه گفتاری (موسى) ای کوبی (عقبة) یه .

چاره سه ری ژه هر به و ده رمانانه ده کریت که خاسیه تی به تالکردن و ده رهاویشتنیان هه یه ، به و ده رمانانه ای به رهه لستی کاری ژه هر ده که ن و پوکی ده کنه وه و نایهیل ، یا به چونیه تیه کانی ، یا به خاسیه ته کانی . هر که س نه و ده رمانانه ای نه بیو ، با خیرا پوویکاته به تالکردن و ده رهاویشتنی سه تا پایی و به سوویدترین شتیش لم بواره دا کله شاخ گرتنه ، به تاییهت نه گه رو هلاته که گرم بیو ، زه مه نیش که رم بیو ، چونکه هیزی ژه هر ده چیته نیو خوینه وه و ، به ریگای په گ و پیپه وه کاندا بلاوده بیته وه تا به دل ده گات ، که گه شته نه وی مردن پووده دات ، خوین پاپه وی گه یه نه ری ژه هر بق دل و نهندامه کانی دیکه ، بوبه نه گه ر که سی ژه هراوی یه کس مرده ست پیشخه ری کرد و خوینه که ده رهیانا ، نه و چونیه تیه ژه هراوی یه تیکه لی بیو له گه لیدا ده چیته ده ره وه ، نه گه ر به تالکردن و ده رهاویشتنه که

بەتەواویی بیت ، ئەوا چیتر ژهەرەکە زیانی پى ناگەینى ، بەلکو ژهەرەکە يادەچیت و نامینیت ، يازلاز دەبیت و سروشتنى مەقۇنى بەسەردا زال دەبىن و ، کاریگەرى پوك دەکاتەوە يانىز لازى دەکات .

شەھیدبۇونى بە ژەھەرەکە :

كە پېغەمبەرى خوا كەلەشاخى گرت ، لە سەرشانى كەلەشاخى گرت ، كە نزىكتىن شويىتىكە لە دللوە بتوانىت كەلەشاخى تىدا بىگىرىت ، ئەوهبوو مادە ژەھراویەكە لە گەل خويىندا هاتەدەرەوە بەلام نەك بە تەواوى ، بەلکو لە گەل لاۋازىيونى مادەكەدا كەچى شويىتەوارى ھەرمایەوە ، چونكە ويستى پەروەردگار نەھەبو پلەكانى فەزلى ھەمۇو بۆ تەواو بىكەت ، بۆيە كە خواى تعاى ويستى ئەوهى ھەبۇو بە شەھیدبۇون پىزى لە پېغەمبەرەكەى خۆى بىنیت ، بۆيە كارىگەرى شويىتەوارى ژەھەرەكە لە خويىندا دوبىارە دەركەوتەوە ، بۆ ئەوهى خواى تعاى كارىك بەدىيەتتىت كە ھەربەدى دىت ، وە نەيتى گوفتارى خواى تعاى بەرامبەر بە نۈزمەنەكانى لە جولەكە دەركەوت كە دەفرەمەيت : ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهُوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبِرُتُمْ فَقَرِيقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتَلُونَ﴾ [البقرة : ۸۷] واتە : ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾ جا ھەركاتى پېغەمبەرىكتان بۆ بەھاتايە ﴿بِمَا لَا تَهُوَى أَنْفُسُكُمْ﴾ بە جۆرىكە پېكى ئارەزوتان نەبوايە ﴿اسْتَكْبِرُتُمْ﴾ لوت بەزىبۇن و خۆتان بەگەورە گىتووو ﴿فَفَرِيقًا كَذَبْتُمْ﴾ جا دەستەيەكتان (لە پېغەمبەران) بەدۇق زانىيەو ﴿وَفَرِيقًا تَقْتَلُونَ﴾ وە دەستەيەكتان كوشتوون^(۱۷۴) . لەم ئايەتەدا خواى پەروەردگار ووشەي (كَذَبْتُمْ) يە شىۋازى فرمانى پابىدوو باسکىرىوو كە ئاشكرايە بىباوهەپان بەدرؤيان زانى و بەرھەلسەتىشيان كىدو ، ھەمۇو ئەوانەش پويدا ، وە ووشەي ﴿تَقْتَلُونَ﴾ يىشى بە شىۋازى فرمانى داھاتوو باسکىرىوو كە چاوهپوانى پودانى كوشتنى بۇون ، والله أعلم .

**بەشیک : سەبارەت بە پیغەمبەری خوا عليه السلام لە چارەسەرکردنی
ئەو جادوومدا کە جولەکە کان جادویان لیگرد :**

دەستەیک نکۆلی لەوە دەکەن کە جولەکە کان جادویان لە پیغەمبەری خوا عليه السلام کربی و ،
دەلین : ئەمە بق ئەوشیاو نى يەو ، واگومان دەبەن کە موكۇپى و عەيىھ ، بەلام شتەکە ئاوهەما
نى يە وەکو باڭگەشەی بق دەکەن ، بەلكو له پەگەزى ئەو نەخۆشى و نېش و ئازارانى يە كە
تۇوشى دەبۇو ، نەخۆشىيەكە لە نەخۆشىيەکان ، توшибۇونى بە جادوو بە ماوشىيەتى
تۇوشىبۇنىيەتى بە ژەھرەكە هىچ جىاوازىيەكىان لە نىواندا نى يە .

وقد ثبت في الصحيحين عن عائشة _ رضي الله عنها _ أنها قالت : سحر رسول الله صلوات الله عليه وسلم
حتى إن كان ليختيل إلينه آنه يأتى نساءه ، ولم يأتهن ، وذلك أشد ما يكون من السحر ^(١٧٥).

واتە : لە خاتۇو (عائشة) ھوھ خواى لىپانى بىت فەرمۇويەتى : جادووکرا لە
پیغەمبەری خوا عليه السلام تا ئەو ئاستەی واى بە خەيالدا دەھات چوتە لای خىزانە کانى و ،
نەشچوبۇو لايىان ، ئەوهش توندترىن جۆرە کانى جادووھ .

پىشەوا (القاضي عياض) دەفرمىت : جادوو نەخۆشىيەكە لە نەخۆشىيەکان ، شياوه
تۇوشى بىت وەکو ھەموو جۆرە نەخۆشىيەکانى تر ، نکۆلی لىناكىرىت و ، پیغەمبەرلارەتىشى
لەكەدار ناكات ، بەلام سەبارەت بەھەرە واى خەيال دەکرد كە كارىك دەكەت و نەشىكىدبوو ،
لەمەدا هىچ نىت و نىيارىتكى دىكە تىكەل بە راستگۈرييەكە ئابى ، چونكە لەم بارەوە بەلكە و (
الإجماع) جىتىگىن لە سەر ئەوهى پیغەمبەری خوا عليه السلام سىفەتى پارىزىداوى (العصمة) لەلایەن

١٧٥ - صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٢٣ ، ١٤٨ ، ١٧٦ / ٧ ، ١٧٧ ، ١٧٨) ، (٨ / ٢٢ ، ١٠٣) ،
ومسلم (٧ / ١٤) .

خوای پهروه ردگاره وه پیدراوه ، به لکو نهمه بھشیاو داده نریت بق نئوهی که تووشی ده بیت له بواری شتگلیکی دونیایدا که نهمه هۆکاری ناردنی نی يه ، هیچ فەزلکیشی پینه دراوه له بەر دونیا ، بؤیه وەکو هەممو مرۆڤایه تى تووشی بەلاؤ ناپەھەتیه کان ده بیت و ، به دوریش دانانریت خەیال شتیکی کردبیت که حەقیقتی نه بیت ، پاشانیش لابچیت وەکو جaran .

چاره سەرکردنی جادوو :

مەبەستیش : باسکردنی پیباری پیغەمبەرى خوايە ﷺ لە چاره سەرکردنی نەم نەخۆشیه دا ، لەم باره وە دوو جۆر چاره سەرى لیوھ باسکراوه :

یەکەمیان : _ کە لە هەمومى گرېڭىرە _ دەرهەتىنان و پۇچكىرنەوەی جادوو کە يە ، وەکو نەوەی بە (صحیح) ئى لە پیغەمبەرى خواوە ﷺ باسکراوه کەوا لە پهروه ردگاری خۆی پرسى و ، پىپى پیشاندرا . نەوەبۇو ھەستاۋ جادووە کە يە لە بىرە دەرهەتىنا ، جادووە کەش لە شانە و ھەندى لە تالە مۇوه کانى پیغەمبەرى خوا ﷺ دروست كرابۇو ، كەلە سەر و پىشى كەتىبۇونە خوارەوە ، لە كاتى داهەتىندا ، ھەمومى خستبۇونە نىيۇ پەردىيە کى تايىھەت وە کە بە سەر چىرونۇن ھەئەلەكانى دارەخوروھىيە ، كە دەرىيەتىنان ، نەو جادووە کە توشى بوبۇ نەماو لاقچوو ، وەکو نەوەی لە پیتوھەندىيە نازاد كرابىي ، كەوابۇو نەمە لە گرېڭىرەن ئەو شستانە يە کە كەسى جادولىكراوى پى چاره سەر دەكىيەت ، نەمەش لە پلەدا وەکو لاپىدەنی مادە پىسە كانە لە جەستە بە پىگاى بەتالىكىن و دەرھاۋىشتەن .

دووھ : دەرھاۋىشتەن لەو جىيەكەيى کە زىيانى جادووە کەي پىيگەشتۈوه ، چونكە جادوو كارىگەرى خۆى لە سروشتى مرۆف - و ، ھەلچۇنى تىكەلاؤھەكانى و ، شىلزەنی مىزاجى مەيە ، نەگەر شويىنەوارى لە نەندامىيەكدا بەدەركەوت و ، توانرا مادە كەندەكە لەو نەندامەدا بە پىگاى دەرھاۋىشتەن بکىيەت دەرھوھ ، سوودى زۆر دەبەخشىت . (أبوعبید) لە كتىبى (غریب

الحدیث دا ده لیت : له (عبدالرحمن) ای کورپی (آبی لیلی) وه ده فرمیت : پیغامبری خوا
کاتی جانووی لیکرا به شاخیک سه‌ری روو شینزاو کله شاخی گرت .

ندریک له که سانی که م زانست نه مهیان به لاده ئالقزیوه و ، ده لیت : کله شاخ و جانوچ
په یوهندیه کیان پیکه وه هیه ؟ په یوهندی له نیوان نه م ناخوشیه و نه ده رمانه دا چی به ؟
نه مانه ئه گهه پزیشکانیکی وه کو (أبقراط) ، یا (ابن سینا) ، یا که سانی ترئه و
چاره سه‌ریه یان دارپژایه ، ندر به قبولیون و ملکه چیه و پیشوازان لیده کرد ، ده یانگوت :
پزیشکانیک دایان پیژاوه گومان له زانست و فهزلیاندا نی یه .

بزانه ماده‌ی نه و جادووه که تووشی پیغامبری خوابو گاشته سه‌ری ، گهشه
یه کیکی نه و هیزانه‌ی تیایدا بwoo ، به جوئریک واي به خهیال دههات شتیک دهکات به لام
نه شیکردیبوو ، نه مهش نه و کرداره‌یه که وا جادوکار ته صروف به سروشت و ماده خوینیکه وه
دهکات ، به جوئریک نه و ماده‌یه به سه‌ر ناووه‌هی پیشه‌وهی سه‌ری پیغامبری خودا زال بwoo ،
میراجی له سروشته بنه په تهکه‌ی خوی کورپی .

جادوو : پیکه‌اتووه له کاریگه‌ری پوچه خراپه زیانبه خشکان و ، کاردانه‌وهی هیزه
سروشته کانی مرؤف به رامبه‌ری ، نه مهش به جانووی (التمیرات) ناوده‌بریت ، که توندترین
جوره کانی جانووه ، به تاییهت بق نه و جیگه‌یه لهشی مرؤف که جادووه‌که‌ی تیدایه ، بقیه
کله شاخ گرتن لم جینگه‌یه دا که زیانی پیکه‌شتووه به هقی جادووه‌که‌و به سووترين
چاره سه‌ره کانه ئه گهه به پی نه و یاسایه‌ی که پیویسته به کارهینرا .

(أبقراط) ده لیت : نه و شتانه‌ی که پیویسته بکریته دهروه ، پیویسته له و جینگایانه دا
ده ریهینریت ، که شیاوه بق نه وهی شته کانی بکریته دهروه .

کۆمەلتىكى خەلگى ترىش دەلىن : كاتى پىغەمبەرى خوا تۇوشى ئۇم نەخۆشىيە بۇوو ، واي بە خەيالدا دەھات شتىكى كرىبۇو نەشىكىبۇو ، واي دەزانى ئۇوه بەھقى ماده يەكى خويتىيەوە تۇوشى بۇوە كە بەرەوە لاي مىشكى چووەو ، بەسەر بەشى سكى پىشەوەي مىشكىدا زال بۇوە ، مىزاجى لە سەر بارى سروشتى خۆى نەھېشتووە ، بۇ ئۇم بارە بەكارەيتانى كەلەشاخ لە گەرتىگەرلەن دەرمانەكان و ، بەسوودترین چارەسەرە كان بۇو ، ئۇوه بۇو كەلەشاخى گرت ، بەلام ئەمە پىش ئۇوه بۇو كە خواي تىعالي سروشى بۇ دابەزىتىت و پىتى راگەيەنەيت ئۇ بازوحالەتە بەھقى جادۇوە تۇوش بۇوە ، بۆيە كاتى سرووشى بۇ بەكارەيتنا كە بىرىتى بۇو لە دەرمەيتانى جادۇوەكە و پووجىرىنەوەي ، ئۇوه بۇو لە پەرەردگارى خۆى پرسى و ، خواي پەرەردگارىش شوينەكەي پىشانداو ، دەرىيەتىنا ، پاشان پىغەمبەرى خوا هەستا وەكۈنەوەي لە پىوهندىك ئازاد كرابى ، لە پاستىدا جانۇوەكە لە جەستەو ، ئەندامە ئاشكەراو دىارەكانىدا بۇو ، نەك لە ئەقلى و دلىدا ، بۆيە باوجەرى بەپاستىتى ئۇ خەيالنى خۆى نەبۇو كەوا دەچىتە لاي خىزانەكانىي ، بەلگو دەيزانى تەنها خەيالەو حەقىقتى نى يە ، شتى وەكۈنەمش نۇرجار لە ئەنجامى چەند نەخۆشىيەكەوە پۇودەدات . والله أعلم *

بەشىك : سەبارەت بەوهى كە دەرمانە ئىلاھىيەكان بەسوودترین چارەسەرەيەكانى جادۇوە :

بەسوودترین چارەسەرەيەكانى جادۇو دەرمانە ئىلامىيەكانە ، بەلگو چارەسەرى تايىەتى جانۇوە ، چونكە جانۇولە پاستىدا كارىگەرى پۇوحە پىسە زيانەخشەكانى دونيايە ، دورخستەنەوەي ئۇ كارىگەريانەش بە چارەسەرگەلىك دەبىت كە بەرەلسەتى بکات و بەرگىسى بکات ، وەكۈزۈكەكان و ، ئايەتكانى قورئان و ، ئەونزاو پاپانەوانەي كە كارو كارىگەريەكانى پۇچ دەكتەوە ، چەندىش ئۇ نزايانە بەھىزۇ توندىتەبىت ، ئەمەندە

کارتیکردنی نوشه که به هیزتر ده بیت ، نمونه‌ی نه مهش وه کو دو سوپایه ، هر دانیه کیان چهک و که رسته‌ی خوی پییه ، پوو به پووی یه کتر ده بنه وه ، هریه کیکیان زال بسو به سر نه ویتردا ده یشکنیت و ، دهسته‌لات و حومه‌ی خوی ده بی ، که واته نه گردل پر بیت له خواو نقومی زیکره کانی بیت ، به رده‌وام ویردیکی همه پژوهی هبیت له پروکردنی په روهردگارو ، نزاو دوعاکان و ، زیکره کان و ، په ناگرتن به خوا به خویندی سوره‌هه کانی (الفلق) و (الناس) موو په ناگرتنه کانی تر ، به جوریک نه و په یمانی له گلن خوای خویدا داویه‌تی نه یشکنیت و ، لهو کاته‌دا دل و زمانی چونیه کبن ، همه موو نه وانه ده بن به هوکاریکی کاریگه ر بق تووش نه بسوونی به جادوو ، گهوره‌ترین چاره‌سره کانیش ده بن دوای تووش بسوونی به جادوو .

سه باره‌ت به جادویازانیش : له پاستیدا جادوکه‌یان کاریگه‌ری ته اوی خوی ده بیت له سر دله لاوازه کان و ، نه فسه به ناره زفووه کان ، نه وانه‌ی دلیان په یوه‌سته به شته دونیایه کانه وه ، بؤیه به نوری کار له ژنان و ، مندالان و ، نه فامان و ، ده شته‌کیه کان و ، نه وانه‌ش که لایه‌نی ژانینیان لاوازه و ، نه وانه‌ش که پشت به ستني ته او و ، یه کتا په رستیان نی یه و ، نه وانه‌ش که ویردی پژانه‌ی وه کو نزاو ، په ناگرتنیان نی یه به خوای تعالی .

به گشتی سولتانی کاریگه‌ری به سر دله لاوازه کاندایه ، نه وانه‌ی هه واداری خوشیه کانی دونیان ، ده لین : که سی جادولیکراو خوی یارمه‌تیده ره بق تووش بسوون به جادوو ، نیمه ته ماشای دلیی ده کهین که په یوه‌سته به شتیکه وه و زقد ناپی لیده داته وه . بؤیه دهست به سر دلیدا ده گرین به هئی نه و بیثاگایی و ناوردانه وه یه که بق شته دونیایه کان هه یه‌تی ، پوچه پیسے زیابه خشکانیش له پاستیدا زال ده بن به سر دلآنیکدا ناماشه‌ی قبول بسوونی نه و زال‌بونه‌یه ، چونکه هه واداری شتگه‌لیکی دونیایه که گونجاوی نه و پوچه پیسے زیابه خشانه‌ن و ، هیچ هیزیکی نیلاهی تیدا نه ماوه و ، هیچ که رسته‌یه کیشی به دهسته وه نی یه بتوانی به رامبه‌ریان بجه‌نگی ، بؤیه ته ماشای ده کا چوله و هیچ که رهسته‌یکی تیدا نی یه و ،

هـواداریشه بـق ئـوهـی گـونـجاـوـی خـوـیـهـتـی ، بـوـیـهـ دـهـسـتـیـ بـهـ سـهـرـدـاـ دـهـگـرـیـتـ وـ ، بـهـ جـادـوـشـتـیـ تـرـیـشـ کـارـیـ خـوـیـ تـیـدـهـکـاتـ . وـالـلـهـ أـعـلـمـ .

بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ رـیـیـازـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـ لـهـ دـهـرـهـاـوـیـشـتـنـ وـ
کـرـدـنـهـ دـهـرـوـهـیـ مـادـهـکـانـدـاـ بـهـ رـشـانـهـوـهـ :

روی الترمذی في جامعه عن مَعْدَانَ بْنَ أَبِي طَلْحَةَ ، عن أَبِي الدَّرَدَاءِ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَاتَهُ
فتوضىً فلقى ثُوبانَ فِي مَسْجِدِ دِمْشَقٍ ، فَذَكَرَ لَهُ ذَلِكَ ، فَقَالَ : صَدَقَ ، أَنَا صَبَّيْتُ لَهُ
وَضُوءَهُ (١٧٦) .

واته : له (مَعْدَانَ) کوپی (أَبِي طَلْحَةَ) هـوـهـ ، له (أَبِي الدَّرَدَاءِ) هـوـهـ _ خـوـایـ لـیـ پـانـیـ
بـیـتـ _ فـهـرـمـوـوـیـهـتـیـ : پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـ لـهـ رـشـانـهـوـهـ ، دـهـسـتـنـوـیـزـیـ کـرـتـهـوـهـ ، (مـعـدـانـ)
فـهـرـمـوـوـیـ : لـهـ مـزـگـوـتـیـ دـیـمـهـشـقـدـاـ چـاـوـمـ بـهـ (ثـوـبـانـ) کـهـوتـ وـ ، ئـهـمـهـ بـقـ باـسـکـرـدـ ، فـهـرـمـوـوـیـ
: رـاـسـتـیـ فـهـرـمـوـوـهـ ، منـ ئـاوـیـ دـهـسـتـنـوـیـزـهـ کـمـ بـهـ دـهـسـتـیدـاـ کـرـدـ .

پـشـانـهـوـهـ : يـکـیـکـهـ لـهـ پـیـنـجـ پـیـگـهـکـانـیـ دـهـرـهـاـوـیـشـتـنـ ، کـهـ بـنـهـرـهـتـنـ بـقـ دـهـرـهـاـوـیـشـتـنـ وـ بـرـیـتـینـ
لـهـ : رـهـوـانـکـرـدـنـ وـ ، رـشـانـهـوـهـ ، دـهـرـهـیـنـانـیـ خـوـینـ وـ ، چـوـنـهـ دـهـرـهـوـهـیـ هـلـمـ وـ ، نـارـهـقـ کـرـدـ ،
کـهـ سـوـونـهـتـیـانـ لـهـ بـارـهـوـهـ هـاتـوـوـهـ

سـهـبـارـهـتـ بـهـ رـوـانـ کـرـدـنـ : پـیـشـتـرـ نـامـاـزـهـمـانـ پـیـداـوـهـ لـهـ فـهـرـمـوـوـدـهـیـ ((خـیـرـ ماـ تـداـلـیـتـ بـمـ
المـشـیـ)) هـرـوـهـهـاـ لـهـ فـهـرـمـوـوـدـهـیـ (السـنـاـ) دـاـ .

سـهـبـارـهـتـ بـهـ دـهـرـهـیـنـانـیـ خـوـینـ : پـیـشـتـرـ لـهـ فـهـرـمـوـوـدـهـکـانـیـ کـهـلـهـشـاـخـ گـرـتـنـدـاـ باـسـمـانـ کـرـدـوـوـهـ .

سەبارەت بە دەھاویشتنی ھەلەمەکان : دواى نەم بەشە باسى دەكەین إن شاء الله .

بەلام دەرهاویشتنی مادده پیسەكانی جەسته بە ئارەق كردنه وە : بەزىرى بەبى نەوهى مەبەستى مروڤى لە كەلدا بىت خۆى دىتە دەرەوە ، چونكە سروشتى جەسته پالى پىتوھ دەنیت بۇ پۇوكارى دەرەوە و ، پېكەوتى كۈنيلە كراوهە كان دەكات و ، لىيى دىتە دەرەوە .

پاشانەوە دەرهاویشتنىكە لە سەرەوەي گەدەوە ، حقوقەش دەرهاویشتنىكە لە ژىرەوەي گەدەوە ، دەرمانىش لە سەرەوە ژىرەوە دەكىت .

پاشانەوەش دوو جۆرە : جۆرىك بە زالبۇون و ھەلچۇون ، جۆرىكىش بە داوا كىدىن و خۆپاشانەوە .

شياو نى يە پاشانەوە پاگىريت و بىكىردىتەوە ، مەگەر لە راپە بچىتە دەرەوە و نەو مروڤە نىقد زىر بېشىتەوە ترسى لەناوچۇنى مروڤەكەي لىتكىرىت ، نەۋاتە دەوەستىنىت بەو شتانەي تواناي وەستاندى پاشانەوەكەي ھەيە .

بەسوودلىرىن پاشانەوە لە كاتى پىويىستىدایە نەگەر كات و مەرجەكانى رەچاو بکىت .

ھۆكارەكانى پاشانەوش دەن :

يەكمىيان : زالبۇونى (المِرْأَة الصُّفَرَاء) ، كە سەر گەدە دەكەويت و ، دواى هانتە دەرەوە دەكات .

دۇوەم : بەزالبۇونى بەلغەمىتىكى لىنج كە لە كەدەدا جولاؤەتەوە ، دواى هانتە دەرەوە دەكات .

سیم : پینده‌چی به هۆی لاژیوونی خودی گەدەوە بیت ، بۆیه خواردنەکە هەرس ناکات و ، بۆ لای سەرەوەدا فریتی دەدات .

چوارم : پینده‌چی تیکەلاؤنیکی گەندى تیکەل ببیت و بپڑیتە نیۆی ، لەبرئەوە هەرسکردنی خراپ دەبیت و ، کاری لاوز دەبی .

پنجم : خواردن و خواردنەوەی زور دەخوریت بە ئاستیک لە ئەندازەی بەرگەکرتنى گەدە دەچیتە دەرەوە ، توانانی گرتنى نابیت و ، داوای پال پیوهنان و فریدانی دەکات .

ششم : ئەو خواردن و خواردنەوانەی دەخوریت گونجاوی نابن و ، حەزى پى نابیت ، بۆیه داوای پال پیوهنان و فریدانی دەکات .

ھەوتەم : ھەندى مادەی تىدا دروست دەبیت خواردنەكان بە چۆنیەتى و سروشتنى ھەلّدەچىنیت و ، فریتی دەداتە دەرەوە .

ھەشتم : دل تیکەلەتان ، کە ھۆکاری دروستبۇونى دل بەيەكدا ھاتن و ھېلائىج دانە .

نۆیم : بەهۆی نەخۆشیە نەفسیە کانەوە ، وەکو خەم و خەفتى توندو ، خەمباريون ، کە ھېزە سروشتبە کانى مرۇقى پیوه خەریک دەبیت و ، گۈنگى بە پوودانى ئەمانە دەدات و ئاپولە چارەسازى جەستەو ، چاکىرىنى خۇراك و ، پىنگەياندى و ، هەرسکردنى ناداتەو ، بۆیە گەدەش فریتى دەداتە دەرەوە ، پینده‌چی بەھۆی جولانەوەی تیکەلاؤه کانىشەو بىت لەکاتى تیکچۈنی نەفسدا ، چونكە ھەر يەكتىكىيان كاردانەوەی بەرامبەر بە ئەويتر دەبیت و ، کار لە چۆنیەتى دەکات .

دهیم : سروشت ده گوازیتەوە ، بەوهى کەسیک يەکیکى دیکە دەبینیت دەرپشیتەوە ، نەویش پشانەوە بە سەردا زال دەبیت بەبى داواکردن و خۆ پشانەوە ، چونکە سروشتیش گویزەرهەوەيە .

پیشەوا (ابن القیم) دەفرەرمیت : پزىشکىکى بەسەلیقە پىتى راگەياندم و گوتى : كود خوشكىكم هەبوو نقد لىيھاتوبولە چاو پشتندا ، بۆيە دانىشت و چاوى بۆ خەلک دەرشت ، بەلام نەگەر پیاویک چاۋىتىشەي ھەبوايە و بىبىنیا يە و بۆيى بېشتايە ، دەسبەجى خۆشى تۈوشى چاۋىتىشە دەبۇو ، نەوهشى چەندىن جارلى دويارە بويەوە ، بۆيە دەستى لىيھەلگرت و ازى هيتنا . منىش پىم گوتۇ : ھۆکارى واژەيتانت چ بۇ ؟ پىتى گوتۇم : گواستنەوەي سروشت ، چونکە گویزەرهەوەيە و نەخۆشىيە كان دە گویزىتەوە ، ھەرورەها ھەمان پزىشک بۆي باسکردم و گوتى : يەکیکى ترىش دەناسم ، نەگەر دومەلېكى بە جىنگى يەكى مرۆفەرە بىبىنیا يە ، ھەمان جىڭەي جەستەي خۆى دەخوراند ، تا دومەلېكى لى دەدەھات .

دەلیم (ابن القیم) _ ھەموو نەمانە دەبى سروشتى بۆ ئامادە بیت ، بەدىنىيائى ئەو مادەيەش لەو جىنگەيەدا وەستاوهە ناجولىتەوە ، بەلام ھۆيەك لە ھۆکان دەيچۈلىنىت ، بۆيە نەمانە ھۆکارن بۆ جولاندى مادەكە نەك ھۆکارى دروستبۇنى بى .

بەشىك : سەبارەت بەوهى رەشانەوە لە وەلاتە گەرمەكاندا بەسۇودەو ، رەوانبۇنىش لە وەلاتە ساردىكاندا :

لە بەر ئەوهى دانىشتowanى وەلاتە گەرمەكان و ، زەمنە گەرمەكان تىكەلاؤيان تەنك و ناسك دەبیتەوە ، راپەكىشىتىت بۆ سەرەوە ، بۆيە پشانەوە بۆ بەسۇود دەبیت ، بەلام لە بەر ئەوهى لە زەمنە ساردىكان و وەلاتە كاندا ساردىكاندا چېرەو راکىشانى بەرەو سەرەوە قورسە ، بۆيە دەرهاوېشتنى خەلتەكان بە رەوانكىن سۇودى زۇرى بۆ دەبیت .

لادانی خله‌کان و دوورخستنه‌وهیان به پاکیشان و دهه‌هاویشتن ده‌بیت ، پاکیشان له بورترین پیگه‌کانه‌وه ده‌بیت و ، ده‌های‌اویشنیش له نزیکترینه‌وه ، جیاوانی نیوانیشیان نه‌وهیه که نه‌گه‌ر ماده له کاردا بیت بۆ تیپژان یا بۆ بەرزیونه‌وه ئهوا سه‌قامگیر نی یه و ، پیویستی به پاکیشانه ، بۆیه نه‌گه‌ر ماده‌که له جهسته‌دا سیفه‌تی بەرزبونه‌وهی هه‌بیت و له ژیره‌وه بۆ سه‌روه بچیت ، ئهوا هر له ژیره‌وه پاده‌کیشريت و ده‌ره‌کریتته ده‌ره‌وهی جهسته و ، نه‌گه‌ر سیفه‌تی تیپژانیشی هه‌بیت و له سه‌ره‌وهی جهسته‌وه بۆ خواره‌وه بچیت ئهوا هر له سه‌ره‌وهه پاده‌کیشريت ، به‌لام نه‌گه‌ر سه‌قامگیریبوو له جیگه‌که‌یدا ، له پیگه‌یه‌که‌وه پاده‌کیشريت زرق نزیکیی بیت ، بۆیه هه‌رکات ماده‌که زیانی به نه‌ندامه‌کانی سه‌ره‌وهه گه‌یاند ، له ژیره‌وه پاده‌کیشريت ، هه‌رکاتیش زیانی به نه‌ندامه‌کانی ژیره‌وهه گه‌یاند ، له سه‌روه پاده‌کیشريت ، هه‌رکاتیش سه‌قامگیریبوو ، له نزیکترین جیگه‌وه پاده‌کیشريت ، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا بلا جاریک کله‌شاخی له سه‌رشانی گرت و ، جاریکیش له سه‌ری و ، جاریکیش له سه‌ر پیئی ، چونکه ماده خوینیه زیانبه‌خشکه‌که‌ی پاده‌کیشا له نزیکترین شوینه‌وه . والله أعلم ٌ

به‌شیک : سه‌باره‌ت به سووده‌کانی رشانه‌وه :

رشانه‌وه گه‌ده پاک ده‌کاته‌وه و به‌هیزی ده‌کات ، چاو تیز ده‌کات ، قورسی سه‌رناهیتیت ، به سووده بۆ بربننے‌کانی گورچیله‌و ، میزدان و ، نه‌خوشیه دریزخایه‌نەکان : وەکو گولیی و ، ئاویه‌نگ و ، نیفلیجی و ، لەزین ، هه‌روه‌ها بۆ زه‌ردووی (الیرقان) به سووده .

پیویسته که‌سی ته‌ندروست له مانگیکدا دووجاری یهک له دوای یهک رشانه‌وه به‌کار بینیت ، بەبى پاراستنی کاتی دیاريکراو ، بۆ ئه‌وهی دووهم فريای که‌موکورتیه‌کانی یه‌کەم بکه‌ویت و چاکی بکاته‌وه و ، ئه‌و پاشه‌پویانه‌ش بکاته ده‌ره‌وه که بەهۆی ئه‌وههه تیپژاون ، نقد به‌کارهینانیشی زیان به گه‌ده ده‌گه‌یه‌نتیت ، واى لیده‌کات گونجاو بیت بۆ زینه پاشماوه‌کان ،

زیان به ندان و چاوکوی دهگیه‌نیت ، په‌تگه هندی له خوینبه‌ره کانیش بقلیشیتیت ، پیویسته ئو که سانه‌ی ئاوسانیکیان له گهروودا هه‌یه ، سنگیان لاوازه ، یا مليان باریکه ، یا ئاماده‌ی خوین فریدانن ، خوین له رشانه‌وه به دور بگرن .

بەلام ئو کارهی زىدیتک له خەلک ئەنجامی دەدهن و بە چاره‌سازیه‌کی خراپیش دانراوه ، هەلددەستن بە پېکردنی ورگیان له خواردەمەنی و ، پاشان فریتی دەدەنە دەرەوه ، ئامە چەندین بەلائی تىدايە وەکو : پېربۇون پېش دەخات ، ئو کەسە تووش بە چەندین نەخۆشى دەکات ، رشانه‌وه دەکات بە نەریتیکی بەردەواامی ، رشانه‌وه لە گەل ووشکىتى جەستەو ، لاوازى هەناودا ، سك لاوازو نەرم دەکات ، یا هە نەبى لوازىوونى ئو کەسە دەپرشىتەوە مەترسیداره .

باشترين کاته‌کانى و چۈنیيەتى ئەنجامدانى :

باشترين کاته‌کانىشى هاوين و بەماره بېبى زستان و پايىز ، پیویسته لەکاتى رشانه‌وه شدا چاوەکانى بېبەستىتەوە ، سكى بېبەستىت ، کاتى تەواویش دەبىت دەم و چاوى بە ئاوى سارد بشوات و ئىنجا شەرىيەتى سىتو (شراب التفاح) بخواتەوه لە گەل كەمىك لە (المُصْطَكَى) ^(١٧٧) او ، ئاوى گولىش (ماء الورد) سودىيکى ئاشكەرای پىتەگەيەنیت .

١٧٧ - المصطكى : درەختىكى ھەميشه سوزەو ، بەرىتكى سۈرى تالى هەيە ، ئەم درەختە بچوکە لە ناچەکانى دەريايى ناوه‌راستدا دەرىۋىت ، بىنېشتىكى تايىيەتىلى دەرددەھېتىرىت ، لە سالىكدا سى جار دەرددەھېتىرىت واتە سى بەرەم دەدات : بەرەمەمى يەكمەمەلى سېپتى دەکات و خۇشتىرين و چاكتىرين جۇرىيەتى ، بەرەمەمى دووهەم زەردىيکى بىتگەردو خەوشەو ، بەرەمەمى كۆتاش خۆلەميشىھ ، بپوانە :

پشانهوه له سهرهوهی گهدهوه دهکریت دهرهوهو ، له زیرهوه پادهکیشريت ، پوانبوپيش به پیچهوانهوه يه . (أبقراط) دهليت : پيوپيسته له هاويندا دهراهاويشتنه له سهرهوه بکريت به ئندازه يه کي زياتر له به كارهينانى دهرمان بوق دهراهاويشتنه ، له رستانىشدا دهراهاويشتنه له زيرهوه بکريت .

بهشىك : سه بارهت به پيغەمبەرى خوا حَمْدُ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ له پىنمايى كردندا بوق
چاره سهه وەرگەرن لە بهسەلېقەترين پزىشكەوه :

ذکر مالک فی "موطنه" : عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ ، أَنَّ رَجُلًا فِي زَمَانِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ أَصَابَهُ جُنْحٌ ، فَاحْتَقَنَ الْجُرْحُ الدَّمَ ، وَأَنَّ الرَّجُلَ دَعَا رَجُلَيْنِ مِنْ بَنِي أَنْمَارٍ ، فَنَظَرَا إِلَيْهِ فَزَعَمَا أَنَّ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُمَا : "أَيُّكُمَا أَطْبَ ؟ فَقَالَ أَوَّلُ فِي الطَّبِّ خَيْرٌ يَا رَسُولَ اللّٰهِ ؟ فَقَالَ أَنْزَلَ الدَّوَاءَ الَّذِي أَنْزَلَ الدَّاءَ .

واته نيمامى (مالك) له (موطاً) هكىيدا : له (زيد) ئىكىرى (أسلم) دوه دهگىپيتتهوه ، كەوا پياوېك له زەمانى پيغەمبەرى خوا حَمْدُ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ تۈوشى بىرىنىك بۇو ، بىرىنىك خويتى تىزا . پياوه كەباتىگى دوو پياوى له هۆزى (بني أنمار) كردو ، تەماشاي بىرىنىكەيان بوق كردو واشيان راڭكىيادن كەوا پيغەمبەرى خوا حَمْدُ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، پىسى فەرمۇن : كامتان پزىشكىتكە ئەوانىش گوتىيان : ئایا پزىشكىتى خەبىرى تىدایه ئەپيغەمبەرى خوا حَمْدُ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، فەرمۇمى : ئەو كەسى نەخۇشىيەكى دابەزاندۇوه دەرمانەكەشى دابەزاندۇوه .

لەم فەرمۇودەيدا پۇون دەبىتىتەوه كە بوق مەمو زانست و پىشەسازىيەك پيوپيسته داۋى يارمهتى لە بهسەلېقەترين كەسى ئەم بواره بکريت و ، ئەگەرنە بۇو پاشان لە كەسيتىكى بهسەلېقەي تر ، چونكە كەسى بهسەلېقە له پىكانەوه نزىكە .

هر بەو شیوهش پتویسته ئەو کەسەی داوای فەتوایەک دەکات سەبارەت بەو شتهی تەووشی بۇوە ، داوای يارمەتى لە زاناترین کەس بکات ، ئەگەر نەبۇو لە زانایەکى تر ، چونكە زاناترین کەس لە پىکانەوە نزىكتە بە بەراوردى کەسىكى ترى خوارى خۆى .

هر بەو شیوهش ئەو کەسەی قىبلەی لى نادىيار بۇوە ، هەلەستىت بە لاسايىكرىنەوەی زاناترین کەس كە چارى پى دەكەۋى ، هەر لە سەرنەم شتە خواي تعاى بەندەكانى خولقاندۇوە ، هەروەھا كەسى موسافىر لە دەشت و دەريادا پاشت بەوە دەستىت كە دلى پىنى شادومان دەبىت و ، دلىاش دەبىت سەبارەت بە چاڭتىن يەكىك لە دووبەلكەكە راستىرينىان ، بۇ دەچىت و ، پاشتى پى دەبەستىت ، چونكە شەريعەت و فىترەت و ئەقل لە سەرئەمە پىكەوتون .

فەرمایىشتى پىغەمبەرى خوا ﷺ ((أَنْزَلَ الدِّوَاءَ الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهُ)) فەرمایىشتى ترى بەو ھاوشىوه لە زىر فەرمۇدەي دىكەدا باسکراوه وەكۇ ئەوەى كە (مِلَال) ئى كۈپى (يساف) _ خواى لى پازى بىت _ فەرمۇيەتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ چووه سەردانى نەخۆشىك و ، فەرمۇمى : بنىن بە شوين پزىشكىكدا ، كەسىكىش گوتى : تۆى وادەلىنى ئەپىغەمبەرى خوا ﷺ ؟ فەرمۇمى : بەلىن ، خواى _ عنوجل _ هەرنەخۆشىكى دابەزاندېتىت دەرمانىكىشى بۇ دابەزاندۇوە .

وَفِي " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ : مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ دَاءٍ إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً^(١٧٨).

واتە: لە (أبى هریرە) وە _ خواى لى پازى بىت _ فەرمۇيەتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇمى : خواى تعاى هەرنەخۆشىكى دابەزاندېتىت شىفاكەشى دابەزاندۇوە .

خله‌کیش جیاوانبیون سه بارهت به مانای (أَنْزَلَ الدَّاءَ وَالدُّوَاءَ) ، دهسته‌یه ک ده‌لین : که فرمومیه‌تی : (أَنْزَلَ) واته : دابه‌زاند ، واته : ته‌نها به‌نده‌کانی لی ئاگادارکردت‌وهو ، هیچی تر ، چونکه پیغمه‌بری خواهله‌والی داوه به دابه‌زینی گشتی بۆ هەموو نه‌خوشی و ده‌رمانیک و ، زوریه‌ی خله‌کیش نه‌وه نازانن ، بۆیه فرمومیه‌تی : ((ئۇ كەسەی زانى زانى و ، ئۇ كەسەش نەيزانى نەيزانى)) .

دهسته‌یه کیش ده‌لین : (إِنَّ الْهَمَا) : واته : خولقاندن و له سەرزه‌وی دانانی ، وەکو ئەوهی له فرموده‌کەی دیکه‌دا ھاتووه : ((إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَضْعِفْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً)) واته : خوای تعالی هەرنە خوشیه‌کی دانابیت مەگەر ده‌رمانیکیشی بۆ داناوه ، ئەگەرچى ئەم گوفتاره له قبولبونه‌وه نزیکتره ، بەلام ووشەی (إنزال) واته : دابه‌زاندن ، له ووشەی (الخلق) واته : خولقاندن و ، له ووشەی (الوضع) يش واته : دانان تاییه‌تره ، بۆیه پیویسته تاییه‌تی ووشەی (إنزال) لانه برتیت بەبى بەلگه .

دهسته‌یه کیش ده‌لین : خوای تعالی هەردوکیانی دابه‌زاندووه ، که له پىگەی پەریگەلیکەوە چاره‌سانی خله‌کیان پى سپیردراؤه له پووی نه‌خوشی و ده‌رمان و هیتريشه‌وه ، چونکه پەریکان کاروباری ئەم جیهانه‌يان پى سپیردراؤه ، هەروه‌ها کاروباری جۆربى مرۆڤیشیان پى سپیردراؤه ، له کاتى کەوتنى به سکى دايکەوە تا کاتى مردن ، بۆیه دابه‌زاندنی نه‌خوشی و ده‌رمانیش له پىگەی پەریکانه‌وه بۇوه ، ئەمەش له هەردوو پووەکەی تر له قبولبونه‌وه نزیکتره . دهسته‌یه کیش گوتیيانه : سەرتاپای نه‌خوشیه‌کان و ده‌رمان‌کان له پىگەی بارانه‌وه بۇوه له ئاسمانه‌وه کە هەموو شتىکى لى دروست دەبىت وەکو خۆراك و ، ده‌رمان و ، نه‌خوشیه‌کان و ئامرازه‌کانى تېكىرای ئوانه‌و ، هۆکاره‌کان و تەواوکارىه‌کانیان ، هەروه‌ها کانزا بەرزه‌کان کە له چیاکانه‌وه بەدهست دىت و ، روبارو ده‌ریاکان و میوه‌کان ، هەموو

ئەمانە دەچنە چوارچیوەی بىزەکەوە بەپىگەی (التغلب) و^(١٧٩) بەكارهەتىانى كارىك (فعل) يىك لە جياتى بە كارهەتىانى دوو كار (فعلين) ، ئەمەش لە زمانى عەرەبىدا تىرىپەكارهاتووە ، بەلكو لە زمانەكانى تىريشدا بەكارىتت ، بۇنۇونە ئەم شاعيرە دەلىت :

عَلْفُثَا تِبْنَا وَمَاءَ بَارِدًا
حَتَّى غَدَتْ هَمَالَةً عَيْنَاهَا

واته

بە كا و ئاوي سارد ئازۇمدا تا چاوهەكانى دەستى كرد بە فرمىسىك پۈژان لېرەدا دەبىنى ئالىك و ئاشۇودان بۆ كايە ، بەلام بۆ ئاودەبىنى بگوتىرىت ئاودان ، بەلام شاعير ووشەی ئاشۇودانى بەكارهەتىناوە بۆ كا و بۆ ئاوايش ، بۆ ئەوهى بەپىگەي (التغلب) تەنها كارىك (فعل) بەكارىتتىنى لە جياتى دوو كار (فعل) چونكە دلىنيا يەو كىسى كۆيىسىتى دىزە شىعرەكە دەبىت خۆى بە باشى لە ماناكەي تىتىدەگات .

وقول الآخر :

مُتَقَلَّدًا سَيْفًا وَرَمَحًا	وَرَأَيْتُ رَوْجَكَ قَدْ غَدَادًا
شمشىزىك و پەنكى كىرىبو شان	وَاتَّهُ : مَيْرَدَه كَهْتَمْ بَيْنَى چُورُ

١٧٩ _ التغلب : لە بوارى زمانەوانىدا ھەلبازاردىنى ووشەيەكە بەسەر ووشەيەكى دىكەدا بەمرجى پەيوەندىيەك لە نىتوانياندا ھەبىت وەكى (الأبوين ، العمرىن ، المشرقين ، الوالدىن) لېرەدا دەبىنى لە زمانى عەرەبىدا ووشەي (الأبوين) ھەلبىزىرداوە بۆ دايىك و باب ئەتكەرچى لە بىنچىنەدا ووشەكە ماناي دوو باب دەكەيەنى بەلام عەرەب كە قىسە دەكەن و دەلىن (الأبوين) مەبەستيان دوو باب نى يە چونكە ھىچ كەسىك دوو بابى نى يە بەلكو مەبەستيان دايىك و بابە ھەۋەها بۆ ووشەكانى ترىش ، لېرەدا بۆمان بۇون دەبىتتەوە كە بەلىنى باران ھۆكارى دروسيبۇونى خۇراك و دەرمان و شتەكانى ترىشىن ، بەلام ھەموو مادەيەك بە ھۆزى باران وە دروست تايىتت ، بەلكو دەبىنى كانزاكان لە نەنجامى ھۆكارى دىكەوە پەيدا دەبن ، بەلام گىنگ ئەۋەيە ھەموو مادەكان لە دەرەنچامى شتىكەوە پەيدا دەبن ، بۆيە دەبىنى لە زمانى عەرەبىدا تەنها يەك كار (فعل) بەكاردەھىتىنى لە جياتى ھەموو شتەكان ، بۆيە دەبىنى گۇتۇرىتى باران دەبارىتت و خۇراك و دەرمان و نەخۇشى و كانزاو ... دروست دەبىتت . وەرگىن .

لهم دیپهدا : شمشیر له شان ده کریت و ئاشکه رایه پمیش هه لدھگیریت .

وقول الآخر :

إذا مَسْتَأْنَى الْفَانِيَاتُ بَرَّنَنَ يَوْمًا

واته :

هه پەزىتك ئافرهته جوانه کان دەرك وتنو
بېقۇچا ويان بارىك كردبۇوه

لهم دیپهشدا : بېق بارىك دەکریتەوە چاو دەپىزىت .

ئەمەش چاکتىن شتىكە لەم بارەوە گوترابى و لە مەموو پۇوه کانى تريش
بەھىزىترە . والله أعلم .

ئەمەش لە تەلۋىتى حىكمەت و دانابى و تەلۋىتى پەروەردگارىتى خواى تعالاوه يە ،
چونكە وەکو چىن بەندەکانى بە نەخۆشىھە کان تۇوش كردۇوه ، ئاوهھاش يارمەتى داون بەو
دەرمانانەی بۆی فەراھام كردۇون ، وەکو چىن تاقيان دەكتاتوھ بە تاوان ، ئاوهھاش يارمەتى
داون بە تەوبە كردىن و ، ئەمەش چاکانەی كردەوە خراپەکان دەسپنەوە ، ئەمەش بەلاؤ
كارەساتانەی تاوانەکان لادەبن ، وەکو چىن تۇوشى پۇھە پىسە زيانبەخشە کانى كردۇون ،
ئاوهھاش يارمەتى داون بە سەريازكەلىك لە پۇھە پاکەکان ، كە برىتىن لە پەريەکان ، وەکو
چىن تاقيان دەكتاتوھ بە ھەواو ئارەزۇو ، ئاوهھاش يارمەتى داون بۆ دەستكە وتنىان بەو
شە شەرعىيە خۆشە پاکانەی بۆی فەراھام كردۇن ، بۆيە تەماشا دەكەين خواى تعالى تۇوشى
شتىكى نەكىدۇن مەگەر شتىكى ترى داونەتى بۆ خۆزگارى كردىن لەو بەلايەو ،
نۇورخىستەوەي ، بەلام لە گەل ئەمەشدا جياوازىيان لە تىواندا دەمىننەتەو سەبارەت بە
زانىنى ئەو شەو ، زانىنى دەستكە وتنى و چۆنەتى پىتگەشتى . ويالله المستعان .

بەشىك : سەبارەت بە پىيغەمبەرى خوا لە پىېڭاردىنى ئەو كەسەدا كە
چارەسەئى خەلک دەكتات و نەفامە بە بوارى پىزىشكىتى :

رۆى آبۇ داود ، والنسائى ، وابن ماجة ، من حديث عمرو بن شعيب ، عن أبيه ، عن جده ،
قال : قال رسول الله ﷺ : ((من تطَّبَ ولم يُعْلَمْ منه الطَّبَّ قبل ذلك فهو ضامن))^(١٨٠) .

واته : پىيغەمبەرى خوا فەرمۇويەتى : هەركەس خۆى بە پىزىشك دابنیت و نەزانرابىت
پىشتر پىزىشكىتى كردووه ، خۆى دەستە بەرهە پىي دەبىزىدرىت .

ئەم فەرمۇودە پەيوەندى بەسى شتەوه ھەيە : زمانەوانى ، فيقى ، پىزىشكى .

سەبارەت بە زمانەوانى كەى : ووشەى (الطب) لە زمانى عەرەبىدا ، بۆ چەند مانايەك
بەكارهاتووه . لەوانە چاكرىن دەگوتىتى : (طبىتە) ئەگەر چاكم كردهو . دەشكوتىتى :
لە طب بالأمور) . واته : نەرم و نىيانى و سىاسەتى بە كاروبارە كان ھەيە . شاعير دەلىت :
إذا تغير من تميم أمرها كدت الطبيب لها برأي شاقى
واته :

ئەگەر كاروبار لە هۆزى (بني تميم) گوپا تۆ بەرایەكى بەجىلى كارىگەر سىاسەتىان بکە

لە ماناكانىش دىسان (الحق) ھ واته : بە سەليقە . (الجوهرى) فەرمۇويەتى : هەر
كەسىكى ليھاتوو بە سەليقە بە لاي عەرەبە و پىزىشكى ، (أبوعبيد) دەلىت : بنچىنەي
ووشەى (الطب) واته : ليھاتوو و بە سەليقە بى لە شتەكاندا . بۆيە بە پىاو دەگوتىتى (طب
و طبىب) ئەگەر نىقد ليھاتوو بە سەليقە بۇو تىايىدا ، ئەگەرچى لە بوارىكى دىكەشدا بىت .

که سانی تریش گوتیانه : (رجل طبیب) واته : لیهاتوو به سه لیقه ، به پزیشک ناوبراوه له بر لیهاتووی و زنگی . (علقمه) ده لیت :

خَبِيرٌ بِأَدْوَاءِ النِّسَاءِ طَبِيبٌ

فَلِيسَ لَهُ مِنْ وُدْهَنَ نَصِيبٌ

فَإِنْ تَسْأَلُونِي بِالنِّسَاءِ فَإِنَّنِي

إِذَا شَابَ رَأْسُ الْمَرْءِ أَوْ قَلَّ مَالُهِ

واته :

من شاره زام به نه خوشیه کانی ژنان و پزیشکم تیايدا

نه گهر سه باره ت به ژنان لیم پرسن

له خوش ویستی نهوان هیچ به شیک نابی

نه گهر پیاو سه ری سپی برو يا مالی کم

وقال عنترة :

طَبِيبٌ بِأَخْدِ الْفَارِسِ الْمُسْتَأْنِمِ

إِنْ تُعْذِيْنِي دُونِي الْقِنَاعَ فَإِنَّنِي

واته : نه گهر پوپوشە کەت شل بکە یته و هو ، دەم و چاوت لە من دا پوششیت و بتھویت و ازم لى بیتتیت ، بزانه من شاره زاو لیهاتووم به بردنی ئەو سوارەی قەلغانی جەنگە کەی پوشیو .

ھروھا له ماناکانی (العاده) يه واته : نه ریت ، بۆیه لیرەدا دە گوتیریت : (ليس ذلك بطبيّ) واته : نه وھ نه ریتی من نی يه ، (فرؤة) کورپی (مسیک) ده لیت :

فَمَا إِنْ طِبُّنَا جُبِّنَ وَلَكِنْ مَنَأَيَانَا وَدَوْلَةً أَخْرِينَا

واته : نه ریتمان و کارمان ترس نه بوروه به لکو مردنی خۆمان و ئازاوه گیپی که سانی تریوو .

(أحمد) کورپی (الحسین المتنبی) شاعیریش ده لیت :

وَمَا الْتِيْهُ طِبِّيْ فِيهِمْ غَيْرَ أَنَّنِي

بَغَيْضٌ إِلَيْهِ الْجَاهِلُ الْمُتَعَاقِلُ .

واته :

بەلام بىززاوه بەلام وە کەسیکی نە فامی خۆ بە ئاقلن زان

لو تېرىزى نه ریتی من نیه سه باره ت بەوان

هروهه له ماناكاني (السُّحر)ه واته : جادوو بؤيە ده گوتريت : (رجل مطبووب) واته : پیاویکی جادوو لیکراوه ، له فرموده يه کی (صحيح) دا خاتوو (عائشة) _ خواى لى پانی بیت _ بۆمان ده گیپته وه که وا کاتی جوله که کان جانوويان له پیغەمبەرى خوا كرد ﷺ، دوو په رى دانیشتەن يەکیکیان لای سەری و نەويتیان لای پیتی ، يەکیکیان گووتى : نەم پیاوه چیبەتی ؟ نەويتیان گووتى : (مطبووب) واته : جادووی لیکراوه . گووتى : (من طئە) ؟ واته : کی جادووی لیکردووه ؟ گووتى : فلان کەسى جوله کە .

(أبوعبيد) دهلىت : له پاستيدا به کەسى جادولیکراو گوتويانه : (مطبووباً) چونکه ووشەکەيان بۆ مەبەستى دوونيانى بەكارهەتاوه ، بۆ نمۇنە عەرەبەكان بە کەسى گەزاستراويان گوتووه : (سليم) چونکە گەشىن بۇونە بە ساغ و سەلامەتى نەو كەسە ، هەروهه بە دەشتى بىابانى بىئاوى فەوتىنەريان گوتووه : (مفازة) واته : سەركەوتن بۆ گەشىنى دەرىپىن بە سەركەوتن و پىزگارىپۇن لە تىاچۇن لە نىيۇ نەو بىابانەدا . هەروهه بۆ چارەسەركىدىنى نەخۆشىيە كانىش دەلىن : (الطب) ٠ (ابن أبي الأسلت) دهلىت :

اَلَا مَنْ مُبِلِّغٌ حَسَانَ عَنْيَ اَسْخَرَكَ اَنْ طِبَّكَ اَمْ جُنُونَ
واته :

نَاكَادَارِينَ كَيْ قَسَهَ كَانَمَ بَهْ حَسَانَ دَهْ كَيْ يَهْنَى
پَرِيزِشَكِيتْ جَادُوو بُوو يَا شِيتَى
وَأَمَا قَوْلُ الْحَمَاسِيِّ :
فَإِنْ كُنْتَ مَطْبُوبًا فَلَا زِلتَ مَكْذَنَا
واته :

نەگەر نەوهى تووشم بۇوه بە هۆى تۇو خۆشە ويستى تۇوه بۇوه ، داواكارم خواى تعالى بەرده وامى بکات و ، نامەوى لابچىت ، نەگەر جادوو بىت يا نەخۆشى بىت .

لەم دىزه شىعرەدا شاعير ووشەي (مطبوب)ى بۆ جادوو بەكارهىتىناوه ووشەي (مسحور)
بىشى بۆ نەخۆشى بەكارهىتىناوه .

(الجوھري) دەلىت : بە نەخۆش دەگوتىت : (مسحور) .

(الطَّبُ) ، بفتح الطاء ، واته: زانايە بە كاروبار ، هروهەا (الطبيب) يش واته : پزىشك ،
ديسان پىتى دەگوتىت : (الطَّبُ) ، (الطَّبُ) ، بكسر الطاء : واته كارى پزىشكىتى ، (الطُّبُ) ،
بضم الطاء ، ناوى شوينىكە قالە ابْنُ السَّيِّدِ وَأَشَدَّ

فَقُلْتُ مَلِئْ إِنْهَلْتُمْ بِطُبُّ رِكَابِكُمْ
بِجَائِزَةِ الْمَاءِ الَّتِي طَابَ طِينُهَا
واته :

گۈوتى ئايا يەكەم جار ووشترەكاننان لە (طُبُ) ناودا
بەو ئاويىدانەي كە خاكەكەي چاكە

پىغۇمبىرى خوا فەرمۇويەتى : ((مَنْ تَطَبَّ)) بەلام نەيفەرمۇوە ((مَنْ طَبَ)) چونكە
ئەو ووشانەي دەكەونە سەركىشى (التَّقْعِلُ) پەنجه پادەكىشىن بۆ نەوهى خاوهەنەكەي خۆى
دەنويىنى بۆ پاپەپاندى ئەو كارەو خۆى تىيەلەندە قورتىيىنى و پايدەپەپىتىنى بە قورسى و
نارەحەتى ئەگەر لە بوارەشدا ليھاتتو نەبىي و پياوى ئەو بوارەش نەبىي ، لە زمانى عەرەبىدا
ووشەي بەو ھاوشىۋانە تىدين وەکو (تَحَلَّمَ) واته : مىھەربانى دەنويىنى ، (تَشَجَعَ) واته :
غىرەتى نواند ، (تَصَبَّرَ) واته : ئارامكىتن دەنويىنى ، چەندىن ووشەي دىكەي بەو
ھاوشىۋانەش ، بۆيە لە زمانى عەرەبىدا (تَكَلُّفَ) ييان واته : خۇنواندن بۆ ئەنجامدانى شتىك
ئەگەر ليھاتووش نەبىي لە سەركىشە داناوه ، شاعيرىك دەلىت :
وقىس عىلان و مَنْ تَقَيَّسَا واته : خىللى (قَيْسَ عَيْلَانَ) و ئەوانەي خۆيان كردۇوە بە (قىس) .

بەلام سەبارەت بە لایەنی شەرعى : پزىشکى نەفام زامنەو و لىپرسىنەوهى دەكەۋىتە سەر ، چونكە ئەگەر ھولىٰ فيرىبۈون و كاركىدىنى بە زانستى پزىشكىدۇ ، پىشىكەوتىنى بە خۆوه نەبىنى لە بوارى تىيەشتن و فيرىبۈونىدا ، ئەوا بەو نەفامىيە خۆيەوه هېرىش دەبات و نەفسەكان تىيادەچىتىت و ، بەھەلەشەيەوه خۆى دەخاتە مەترسى ئەنجامدانى ئەو كارهەوە كە پىشىت ئەنجامى نەدابۇو ، بەوهش نەخۆش توش دەكتات ، بۆيە زامنى و لىپرسىنەوهى دەكەۋىتە سەر ، ئەمەش (إجماع) واتە كىرىپانى زانىيانى خاوهن زانست .

پىشەوا (الخطابي) دەفرەرمىت : جياوازىيەك بەدیناكەم كەوا ئەو كەسەي كارى چارەسەركىرن دەكتات ئەگەر سەربىيچى كىردو لە سنور چۈوه دەرەوه ، زيانى بە نەخۆش كەياند زامنەو لىپرسىنەوهى دەكەۋىتە سەر ، ئەو كەسەش كە زانستىك يا كارىك ئەنجام دەدات بەبى زانىنيكى تەواو سەربىيچىكارەو لە سنور چۈته دەرەوه ، ئەگەر لە ئەنجامى ئەو كارهەوە كە دەيکات زيانىكى بۆ نەخۆش دروست بۇو زامنى (الدية) كەي^(۱۸۱) دەكتات و ، (القۇد)^(۱۸۲) لە سەر لادەچىت ، چونكە بە زىردارى ئەو كارهە ئەنجام نەداوه بەبى مولەت وەرگىرن لە نەخۆشەكە ، (الدية) ئى تاوانكىرىدى ئەو كەسەي خۆى كىردىووه بە پزىشك دەكەۋىتە ئەسترى خزم و كەسوڭارى لە بابهەو بە پىئى گوفتارى ھەرھەمۇ زانىيان .

۱۸۱ _ الديه : ئەو بارەو مالىيە كە پىيوىست دەبى لە سەر كەسى تاوانبار بە ھۆى تاوانەكىيەوهى ، دەدرىت بەو كەسەي تاوانەكەي دەرەق كراوه يا بە خاون و كەسوڭارى . بروانە : پوختەي فىقەي شەريعەت : مامۆستا طارق ھەممەوهندى . وەرگىپ .

۱۸۲ _ القۇد : واتە كوشتنى تاوانبار لە جياتى ئەو كەسەي كوشتوپەتى ، بپوانە : علم أصول الفقه ، الدكتور عبدالكريم زيدان ، وەرگىپ .

ده‌لیم_ (ابن القیم) _ به شهکان پینجن :

یه‌گه میان : پزشکیکی به سه لیقه هقی داوه به کارو پیشه‌که و دهستیشی تاوانی نه کرد و ده ، به‌لام له ده ره نجامی کاره‌که یه‌وه که له لایه‌ن شه‌رعه‌وه بی پیدراوه و ، هستاوه به چاره سه رکردنی که سیک و بسووه به‌هقی زیان پیکه‌یاندنی نهندامیکی ، یاخود نه فسی له ناویردووه ، یا زیانی به سیفه‌تیکی نه که سه گه‌یاندووه ، نه‌مه زامنی و لیپرسینه‌وهی له سه‌رنی یه به پیکه‌وتني زانایان (بالاتفاق) ، چونکه نه‌وه زیان پیکه‌یاندنه ده ره نجامی کاریکی پی پیدراوه له لایه‌ن شه‌رعه‌وه ، وه کو نه و کسه‌ی که خته‌نه‌ی مندالیکی کردو ، ته‌مه‌نه‌ی مندالله‌که گونجاوی خه‌ته‌نه‌کردن‌که یه‌وه ، هقی داوه به کارو پیشه‌که ، به‌لام زیانی که‌یاندووه به نهندامه‌که یا به مندالله‌که ، زامنی و لیپرسینه‌وهی نی یه ، هروه‌ها نه‌گه ره‌هار جیکه‌یه‌کی جه‌سته‌ی مرؤفیکی عاقلی بپاند بۆ هر هقیه‌ک بیت ، له کاتی خویداو به شیوه‌ی پیویست به‌لام زیانی پیکه‌یاند ، زامنی و لیپرسینه‌وهی نابیت ، بقیه زیان پیکه‌یاندنی مرؤف‌له نجامی هموو کاریکی پی پیدراوى شه‌رعیه‌وه که به نه‌نقه‌ست و دهستدریزی نه‌کرابی ، زامنی و لیپرسینه‌وهی نی یه ، وه کو (الحد) به پیکه‌وتني هموو زانایان ، وه (القصاص) (یش به به‌لای جه‌ماوه‌ری زانایانه‌وه (الجمهور) ، نه‌مه به پیچه‌وانه‌ی پیشه‌وا (أبی حنیفة) (وه‌یه ، چونکه نه‌م پیشه‌وا یه زامنی و لیپرسینه‌وهی بۆ داناوه ، هروه‌ها ته‌مبی کردن و نه‌ده‌بدان (التعزیر) ، هستانی پیاو به لیدانی خیزانی ، ماموستا به لیدانی مندالی خویندکار ، نه‌وه کسه‌ی وه‌لاخیک به کری ده‌گری هموو نه‌مانه زامنی و لیپرسینه‌وهی نابیت ، به پیچه‌وانه‌ی پیشه‌وا (أبی حنیفة) و (الشافعی) (وه که زامنی و لیپرسینه‌وهیان بۆ داناوه ، به‌لام پیشه‌وا (الشافعی) لیدانی وه‌لاخی جیاکردن‌ته‌وه ، بقیه به‌گشتی یاسای به‌شه‌که له یه‌ک ده‌نگی و جیاوانی زانایاندا بهم جقره‌یه : زیان گه‌یاندن به مرؤف‌به‌هقی نه‌نجامدانی تاوانیکه‌وه زامنی و لیپرسینه‌وهی بۆ ده‌کریت ، به‌لام نه‌گه رزیانی به مرؤفیک گه‌یاند له ده ره نجامی به جیهیت‌نانی پیویستیه‌که وه بۆ کسه‌که ، نه‌وا زامنی ناکریت به پیکه‌وتني زانایان ، نه‌وه‌شی ده‌که‌ویتے نیوانه‌وه جیاوانی تیدایه . (أبی حنیفة) زامنی به پیویست داناوه به

پههایی ، (أحمد) و (مالك) زامنیان پوچکردتەوە ، پیتشەوا (الشافعی) جیاوانی دەکات لە نیتوان ئەندازەدانراو (المقدّر) کە زامنی بۆ پوچکردتەوە ، نەندازەدانەراو (غیر المقدّر) دا کە زامنی بۆ داناوه . چونکە پیتشەوا (أبوحنیفة) واى تەماشا کردودوھ کە کاتتیک مۆلھەتیان داوه بە نەجامدانی کارەکە لە راستیدا مەرجی نەوەشیان داناوه کەوا ساغ و سەلامەت بن ، بەلام پیتشەوايان (أحمد) و (مالك) وايان تەماشا کردودوھ کە کاتتیک مۆلھەتیان داوه کارەکەيان بۆ نەجام بدرى ، ئىتر خۆى بۆ خۆى زامنی نەھیلاوه ، بەلام پیتشەوا (الشافعی) تەماشای کردودوھ کەوا نەو شستانە ئەندازەو ژمارەيەکى بۆ دانراوه توانای كەمکرنەوەی نى يە ، چونکە لە پلەی دەقدایە ، نەوهش کە ئەندازەو ژمارەيەكى بۆ دانەنراوه وەکو _ تەمینى كەدن و نەدەبدان (التعزيرات والتأديبات) شیوازىتىكى (إجتهادى) ھېيەولىرىدە نەگەرزىيانى پىنگەيەنرا ، زامن دەكريت ، چونکە بۆچقۇنى دەستىرىيىلى لىدەكرى .

بەشى دوووم : كەسىتكى خۆ بە پىشىك كارى نەفام دەستى كرد بە چارەسەركىدىنى كەسىتكى و ، زيانى پى كەياند ، لىرەدا نەگەر كەسى تاوان لىكراو زانىبىتى پىشىكە كە نەفامەو ، لە كەل نەوهشدا مۆلتى دابى ، نەوا زامنی و لىپرسىنەوەی لە سەر ئابى ، نەم شىئە پىچەوانە فەرمۇدەكەى پىشۇونى يە ، چونکە ميانەو (السياق) بەھىزى گوفتارى ناوهپۇكى فەرمۇدەكە باسى ئەوه دەکات كەوا فرييوى دابى و گومانى واى بۆ دروست كەدبى كە پىشىكەو ، پىشىكىش نەبى ، بەلام نەگەر نەخوش واى گومان بەربى كە پىشىكەو ، مۆلتى پىددابى چارەسەرى بکات لە بەرئەوەی واى زانىوە دەزانى ، لىرەدا پىشىكە كە زامنەو لىپرسىنەوەی لىدەكريت لە بەرئەو تاوانە ئەدەستەكانى نەنجامى داوه ، ھەروەها نەگەر پىشىكە وەسى دەرمانپىكى كرد بۆ نەوهەي نەخوش بەكارى بىنېت ، نەخوشىش واى زانىوە لە پوانگە ئەزىزىتەواوه بۆى وەسف كردودوھ بەلام زيانى پى كەياند ، نەوا پىشىكە زامنی و لىپرسىنەوەي بۆ دەكريت ، لە فەرمۇدەكەدا وادەرەكەۋپت يَا ئاشكە رايە .

بەشی سی یەم : پزیشکی لیهاتوو ، مۆلەتی درا ، هەقى داوه بەکاروپیشەکە ، بەلام دەستى هەلەی کربو ، سفوري بەزاند بۆ ئەندامیکى ساغ و زیانی پىتگەياند ، وەکو : کاسیتکى خەتنە کار دەستى گەشتە سەرە خېرەکەی ئەندامى نېرىنە و زیانی پىتگەياند ، زامن ولیپرسینە وەی ھەیە ، چونكە تاولنیتکى هەلەیە ، پاشان ئەگەر ئەو پارە و مالەی بەھۆی زامن كرېنى تاوانە هەلەکەيە و لىپى دەستىتىرتىت سی یەك و زیاتر بۇو ، دەكەويتە ئەستقى خزم و کەسوکارى ، ئەگەر خەزم و کەسوکار نېبۇو ئایا (الدية) كە لە مالەکەی خۆى دەدرىت ، يالە (بیت المآل) ئى موسلمانان ؟ بۇو گوفتارى تىدايە : بىرىتىن لە بۇو (رواية) ئى ئىمامى (أحمد) . گوتراوه : ئەگەر پزیشکەكە لە (أهل الذمة)^(۱۸۳) بۇو ، ئەوا دەبى لە پارە و مالى خۆى بىدات ، ئەگەر موسلمانىش بۇو ، ئەو بۇو (رواية) تىدايە ، لە كاتىكدا ئەگەر (بیت المآل) نېبۇو ، يال (بیت المآل) لە توانىيدا نېبۇو ، ئایا (الدية) كە لادەچىت ، يابىيىستە كەسى تاوانبار لە مالى خۆى بىدات ، بۇو پۇرى تىدايە بەناوبانگترىينيان : لاجون و نەمانىتى .

بەشی چوارم : پزیشکی بەسەلیقەی لیهاتوو لە پېشەكەيدا ، (إجتهاد) ئى كردۇ دەرمانىتکى بۆ نەخوش وەسف كرد ، بەلام لە (إجتهاد) كەيدا هەلەی كردۇ ، بۆيە هۆى كوشتنى نەخوشەكە ، ئەمە لە پوانگەی بۇو (رواية) وە لېكىدە درىتە وە يەكەميان : (الدية) ئى كۈزىراوه كە لە (بیت المآل) دەدرى . دووهەم : دەكەويتە ئەستقى خزم و کەسوکارى پزیشکەكە ، ئىمامى (أحمد) لە كتىبى (خطا الإمام والحاكم) دا بېپارى لە سەر ئەم دووانە داوه .

۱۸۳ - أهل الذمة : ئەواهەن بېپارىدەرە خاون كتىبانەن كە سەرانە دەدەن بە پېشەوابى موسلمانان بەرامبەر بە پاراستىنى سەرە مالىيان ، بۆيە پېشەواش دەنلىيان دەكتات كەوا لە ئاساپىشدا دەبن لە لايىن موسلمانان وە ، وەدەولتى ئىسلام پارىزىگارى لە خوين و ئابۇ مالىيان دەكتات ، بېۋان : پوختە ئىفيقى شەريعەت ، مامۇستا طارق ھەممە وەندى . وەركىتى .

بهشی پینجهم : پزشکی لیهاتوو ، هەقی بە کارو پیشه‌کەی داوه ، بەلام زیاده گوشتنیکی له جەستهی پیاویک یا مندالیک ، یا شیتیک بپی بەبی مولەتی خۆی ، یا بەبی مولەتی بەخیوکاری ، یا خەتهنەی مندالیکی کرد بە بین مولەتی بەخیوکاری و بو بە هۆزی زیان پىنگەیاندنی ، ھاوەلآنمان گوتويانە ، زامنی و لیپرسینەوەی لىدەکریت ، پىدەچى بە پەھایش زامنی نەکریت ، چونکە ئۇ پزىشكە چاکە کارهەو ، چاکە کاریش تۈلەتلىکی وەرناكىریتەوە . لە لایەکى تریشەوە نەگەر تاوانبار بىن و دەستدرېئىشى کردىبىن ، مولەتدانی بەخیوکار زامنیکەی له سەر لانابات ، نەگەر دەستدرېئىشى نەکردىبىن ، نەوا ھېچ پۇويەك بە دیناکریت بۆ زامنکردنی .

نەگەر گوتت : ئۇ بە دەستدرېئىكار دادەنرى لە کاتى مولەت نەدانيداو ، بە دەستدرېئىكاریش دانانزىت نەگەر مولەتى درا .

دەلیم _ (ابن القیم) _ دەستدرېئىکىردن و نەکردنی له پاستیدا دەگەپىتەوە بىن كىدارەکەی خودى خۆی ، بۆيە مولەتدان و مۆلەتنەدان ھېچ کارىگەرىيەكى نابىن . نەمەش جىئى تىپۋانىنى زياترە .

بەشىك :

لە فەرمۇودەکەی پىشىوودا ووشەی (الطبیب) واتە پزىشك ئۇ و كەسەيە كە چارەسەر دەكەت بە وەسفى و بە گوفتارى و ، لە زمانى عەرەبىدا ووشەی (الطبائى) يىشى پىن دەگوتتىت و ، ھەروەها ووشەی پزىشك كەسانى چاپىزىش دەگىتەوە كە بە مىلەكەيان چاوان دەرىژىن و ، بىرىنسازانىش دەگىتەوە كە بە نەشتەرەمەكانيان چارەسەرى دەكەن و ، خەتهنەكارىش دەگىتەوە كە بە موسەكەی خەتهنە دەكەت و ، خوين گريش دەگىتەوە كە بە نەشتەرەكەی خوين دەگىتەت و ، كەلەشاخ گريش دەگىتەوە كە بە پىالەي خوين گرتىن و نەشتەرەكەی كەلەشاخ دەگىتەت و ، ئۇ كەسانەش دەگىتەوە كە بەستەرەپىچەكەكانيان ئىسىكى شكاو دەگىنەوەو ، كەسى داخكارىش دەگىتەوە كە بە ئامىرى داخكرىنەكەی و

بەنائگر داخ دهکات و ، ئەو کەسەش دەگریتەوە كە گۆزەكەی (بقريتە) چارەسەرى نەخوش دەکات لە زىرەوە .

بە يەكسانى نەگەر چارەسەرى ئازەلیك بکات ، يا چارەسەرى مەۋھىك بکات ، ناوى پزىشك لە بۇوى زمانىيەوە بۇ ھەموو ئەمانە بەكارىتىت ، خەلکىش كە ووشەي پزىشكى تايىھەت كەدوووه بەھەندى لە جۆرەكانى پزىشكەوە نەرىتىكى نوي يە ، وەكىو چۆن خەلکى زاراوهى (الدابە) يان لە زمانى عەرەبىدا تايىھەت كەدوووه بە ئازەلەوە نەگەرچى ماناي ووشەكە زۆر لەوە فراوانترە .

بەشىك سەبارەت بەو شتانەي كە دەبى پزىشكى بە سەلىقە رەچاوى بکات :

پزىشكى ليھاتوو ، ئەو پزىشكى يە كە لە بوارى چارەسەردا بىست شت لە بەر چاودەگریت :
يەكەميان : تەماشاكردىنى جۆرى نەخوشىكە بۇ ئەوهى بىزانلىقەت چ نەخوشىكە .
دۇوهەم : تەماشاكردىنى ھۆى نەخوشىكە واتە لە چىيەوە پويداوه ، ئەو ھۆكارە كارايىي بۇوه بەھۆى دروستبۇونى چىي .

سى يەم : هيئى نەخوش و ، ئايىا تواناي بەرگرى نەخوشىكەي ھەيە ، يا هيئى لە نەخوشىكە لاوازترە ؟ نەگەر تواناي بەرگرى نەخوشەكەي ھەبۇو ، بەسەریدا زال بۇو ، لە كەل نەخوشىكەدا بەجىيى دىللى و ، دەرمان بەكارناھىننیت .

چوارەم : ميزاجى سروشتى جەستە چى يە ؟

پىنچەم : ميزاجى دروستبۇوى نوي بە پىچەوانەي پىرەووي سروشتى .
شەشەم : تەمنى نەخوش .

حەوتەم : كاتى ئىستا لە وەرزەكانى سالداو ئەوي پىيى گونجاوه .
ھەشتم : نەرىتى كە پىيى پاھاتوووه .

نۆیه‌م : نیشتمانی نه‌خوش و خاکه‌که‌ی .

دەیه‌م : باری هەوا له کاتی نه‌خوش کەوتندا .

یازده‌یه‌م : تەماشاکردنی دەرمانی گونجاوی دژ بە نه‌خوشیه .

دوازده‌یه‌م : تەماشاکردنی هیزی دەرمان و پلەکه‌ی ، ھاوکیشی لە نیوان دەرمان و هیزی نه‌خوش .

سیازده‌یه‌م : دەبىّ هەموو مەبەستى پزىشك بۆ لابىنى نه‌خوشیه کە نەبیت بە تەنها ، بەلکو دەبىّ هۆشى خۆی بە کار بىتتىت بۆ لابىنى نه‌خوشیه کە بە جۆریک دلنىا بیت لە وەی نابىّ بە هۆی دروستبۇونى نه‌خوشیه کى قورستر ، بۆیە مەركات لایبردو دلىيانا بۇو لە وەی کە نابىّ بە هۆی پوودانى نه‌خوشیه کى قورستر ، نه‌خوشیه کە لە سەر باری خۆی دەھىلتە وە ، هیزى خۆی ئاراستە دەكەت بۆ ئاسان كردن وەيىمن كردىن وەی نه‌خوشیه کە و ئامەش پىۋىستە و ئەركى سەرشانە ، وەکو نه‌خوشى دەمە پگەكان ، چونكە مەركات بە بېپن و وەستاندىن چارەسەرکرا ، ترسى پوودانى نه‌خوشى لە وە قورستى لىتەكىت .

چوارده‌یه‌م : چارەسەر بکرى بە ئاسانلىق و ئاسانتر ، بۆيە لە چارەسەر كردن بە خۆراك واز نامىتىن و بچىت بۆ دەرمان مەگەر لە کاتى دەست نەكەوتنيدا ، دەرمانى ئاويتە بە کارناھىتتىت مەگەر لە کاتى دەست نەكەوتنى دەرمانى سادەدا ، بۆيە لە ليھاتووی پزىشكە نەگەر چارەسەرى خۆراكى لە جيياتى دەرمان بە کار بىتتىت و ، دەرمانى سادە لە جيياتى دەرمانى ئاويتە بە کار بىتتىت .

پازده‌یه‌م : تەماشاي نه‌خوشیه کە بکات ، ئایا لە توانادايە چارەسەر بکىت يَا نە ؟ نەگەر نە توانرا چارەسەر بکىت ، پىزى پىشەو کارەکەی دەپارىزىت و ، تەماعكارى مانى نادات بۆ ھەستان بە چارەسەر كردىتكى هىچ سوودىتكى نەبیت . نەگەر لە توانادا بۇو چارەسەر بکىت ، ئىنجا تەماشا دەكەت ئایا لە توانادايە لابىت بە تەواوى يَا نە ؟ نەگەر

بۆی دەرکەوت لە توانادا نی یه بە تەواوی لابریت ، ئینجا تەماشا دەکات ئایا لە توانادا یه سووک بکریتەوە یا هەرنېبی کم بکریتەوە ؟ ئەگەر نەتوانرا کم بکریتەوە و ، تەماشای کرد ئەو پەپی توانا لە وەستاندن و نەھیشتى فراوان بونیدايە . ئەو کاتە مەبەستى چارەسەرەکەی بۆ ئەو شتە ئاراستە دەکات و ، يارمەتى بەھێزبۇونى کەسى نەخوش و ، لوازبۇونى مادەبى نەخوشىيەکە دەدات .

شازدەيەم : دەستکارى تىكەلاؤه کە نەکات و مەلئەسیت بە دەرهاویشتى پیش پىگەياندىنى ، بەلكو مەبەستى خۆی ئاراستە دەکات بۆ پىگەياندىنى مادەکە ، ئەگەر پىگەبى ئینجا دەست دەکات بە دەرهاویشتى .

حەقدەيەم : دەبى لە بوارى نەخوشىيەکانى دل و پوح و دەرمانەکانىدا شارەزابى ، ئەوهش بنچىنەيەکى گەورە يە بۆ چارەسەرکردنى جەستە ، چونکە كاردانەوەی جەستە و سروشتى بەرامبەر بە نەفس و دل كارىتكى ئاشكەرایەو ، پزىشكىش ئەگەر شارەزابوو بە نەخوشىيەکانى دل و چارەسەرەكانىيان ، ئەوجا دەبى بە پزىشكىتكى تەواو ، ئەو كەسەش شارەزابى بەوه نەبى ، ئەگەرچى ليھاتووش بى لە چارەسەرکردنى سروشت و بارەكانى جەستەدا نیوھ پزىشكە ، هەر پزىشكىكىش تىمارى نەخوش نەکات بە پشكتىنى دلى نەخوش و چاکىرىنى و ، بەھێزكىنى پوحى و هێزەكانى بە خەيرچاکەدارى و ، ئەنجامدانى كردهوەی خەيرو ، چاکەكىدىن بەرامبەر بە خەلک و ، پووکردنە خواو بىزى دويى ، ئەوه پزىشك نى یه ، بەلكر خۆ بە پزىشكارىتكى بىتۇنانىيە . كەوهەرتىن چارەسەرەيەکانى نەخوشىش ئەنجامدانى كردهوەی خەيرو ، چاکەكىدىن بەرامبەر خەلک و ، زىکرو ، نزاو پاپانەوەو ، لافەلاڻو ، تەوبەكىدىنە ، ئەم كردهوانە كارىگەرييەکى بەھێزى لە دورخستنەوە نەخوشىدا ھەيە ، بەدەستەتىنانى شىفاش بەو كردهوانە گەورەترو كارىگەرتە بە راوردى دەرمانە سروشتىيەكان ، بەلام ئەمە دەكەوييە سەر ئامادەبى نەفسى نەخوش و قبولكىرىنى و بىرۇباوهپى بەوانەو سودى .

ههژدهیه م : ئاسان کردن و ئارامکردن وهی نه فسی نه خوش و ، به سقزو نه رمی مامه له
له گەل کردنی ، به هاوشيوهی مامه له کردنی منداز .

تۆزدەیه م : جۆره کانی دەرمانە سروشى و ئىلاھى كان بەكار بىنېت ، چارە سەركەرنى بە
خەيالىرىن (التخييل) بەكار بىنېت ، چونكە پزىشكى لىھاتووه كان لە بوارى بەكارهىتىنانى
خەيالىرىن (التخييل) كرده و گەلىكى سەرسۈرمىنيان ھەيە كە دەرمانە كان ناگەن بە ئاستى
، بۆيە پزىشكى لىھاتوولە ھەموو يارمەتىدەرلىك سوود وەردەگىرتىت بۇ چارە سەركەرنى
نه خوشىيە كە .

بىستەم : باشترين دەستەللتى كارى پزىشكى ، كەوا چارە سەرو و چارە سازىيە كە لە
سەر شەش پايە دامەز زىنېت : پاراستنى تەندروستىيە ھەبۈوه كە ، گەپان وەي تەندروستىيە
وونبۈوه كە بە گوئىرە توانا ، لا بىردى نە خوشىيە كە ياكە مەكرىنە وەي بە گوئىرە توانا ، ئەگەر
دۇو خراپە (مفسدة) ھەبۈو ھەلسىت بە لا بىردى كەورە ترىينيان ، لە كىسىدانى بچوكتىرين
بەرژە وەندى (مصلحة) لە پىتىناو بە دەستەتىھىنانى كەورە ترىينياندا ، لە سەر ئەم شەش بنچىنە
چارە سەركەن دە خولىتىنە وە ، بۆيە هەر پزىشكىڭ ئەمە پىشەي نە بىت كە بۆي بگەپىتە وە ،
ئەوە پزىشكى نى يە . والله أعلم .

بەشىك سەبارەت بە وەي كە دەبى پزىشك رەچاوى باروحالى نە خوش بکات :

لە بەر ئەوەي نە خوش چوار بارى ھەيە : دەستپىتىرىن ، بەر زىيونە وە ، كوتايى و ، نەمان
بۆيە پىوستە پزىشك چاودىرى ھەر بارىك لە بارە كانى نە خوشىيە كە بکات بە وەي بۆي دەشىت
و گونجاويەتى ، بۆ ھەر بارىكىش ئەوە بەكار بىنېت كە پىويسە تىايادا بەكار بىنېت . بۆيە لە
خالى دەستپىتىرىن نە خوشىيە كەدا ، ئەگەر تە ماشاي كرد سروشىت پىويسەتى بە جولاندى

پاشماوه خراپه کانه و پیویسته ده رهاویشتنی بۆ بکریت ، لە برئە وەی ماددە خراپه کان
پیگەیووه ئیتر دەست بە وە دەکات ، ئەگەر جو لاندنی پاشماوه خراپه کانی لە دەست چوو لە
خالی دەست پیکردنی نە خوشیه کدا لە برەر کۆسپیک قەدەغەی بکات ، یا لە برە لوازى هینزى
نە خوش و بەرگەنە گرتنى بۆ کاری دە رهاویشتەن ، یا بەھۆی سارى وەرزە وە ، یا لە بر
کە متە رخەمیک پویداوه ، پیویسته وریا بیت ئۆ پەپی وەریابی کە کاری دە رهاویشتەن کەی
بۆ نەکات لە خالی بە رزیونە وەی نە خوشیه کدا ، چونکە ئەگەر ئەنجامى دا ، سەروشت
رادەمیتى و خوى خەریک دەکات بە دەرمانە کە وە ، وا زلە چارە سازى نە خوشیه کە و
بەرگریکردنی دېنی بە یە کجاري ، نموونە شى وە کو نموونە : کە سیکە دە چیتە لای
سوارچاکیک کە سەرقالى جىگە کانى دوزمنە ، خەریکى دەکات بە کاریکى ترە وە . چونکە لەم
بارەدا پیویسته يارمهتى سروشت بە دات بۆ پاراستنی هینز چەند لە توانادا بۇو .

ئەگەر نە خوشیه کە کوتايى هات و وەستاو هیور بويە وە ، دەست بە دە رهاویشتەن و ،
پیشە کیش کردنی هۆکارە کانى دەکات ، ئەگەر گەشتە خالی نەمان ، ئەوانەی سەرە وە زیاتر
بۆ شایستە دەبى . نموونە ئەمەش وە کو نموونە دوزمنیکە هینزى تەواو بیت و ، چەکىشى
پى ئەمابىت ، فەوتاندى ئاسان دەبیت ، ئەگەر پېشىتى هەلکردو دەستى بە ھەلھاتن کرد ،
فەوتاندى ئاسانترە ، چونکە توندى و لىھاتووبي لە سەرە تادايە ، هەروەھا بارى دە رهاویشتەن
و ، فراوانىي هینزى ، دەرمان و نە خوشیش بە و شیوه يە .

بەشیک سە بارەت بە وە کە پزىشك بە سە لىقە لە ئاسانترىنە و چارە سازى دەکات :

پزىشكلى لىھاتوو ھە رکاتىك بتوانىت چارە سازى بە ئاسنترىن بکات ، دەبى وانى لى
نە هینزىت و بچىتە سەر قورسەتىن چارە سازى ، بەلکو پلە بە پلە لە لوازتىرىنە وە دە چىتە
سەر بە هینزىتىن ، بەلام ئەگەر ترسا لە وە لە ئەنجامى بە کارەتىنانى دەرمانى لوازە وە هینزى

نه خوشەكە لهناو بچىت ، ئەوا يەكسەر دەرمانى بەھىز بەكارىتىنى ، لە چارەسەركىرىنىشدا لە سەر يەك بار ناوهستى و تەنها يەك چارەسەر بەكارىتىنى ، چونكە سروشتى نەخوشىيەكە لە سەر دەرمانەكە رادىت و ، تواناي بىرگە گىرتى دەرمانەكەي بۆ پەيدا بىت و نەخوشىيەكەش مەر بىتتىتەوە ، دەرمانە بەھىزە كانىش لە وەرزە بەھىزە كاندا بەكار ناھىتىت ، پىشترىش ئامازەمان پىدا كە تاوهەكە تواناي چارەسەركىنى بە خۇراكەمېيى ، دەرمان بەكار ناھىتىنى ، ئەگەر ئالقۇزىيەكىشى لا دروست بولۇن دەبىتتەوە ، مەركات ترسى لە دەرەنجامى چارەسەركىدىن ناكات تاوهەكە بۆنۈپۈن دەبىتتەوە ، مەركات ترسى لە دەرەنجامى نەخوشىيەكە مەبۇ ئەگەر دەرمانىيىكى بۆ بەكارەتىنا ، ئەوا دەرمانەكەي بۆ تاقى ناكاتەوە ، مىچىشى تىدا نى يە ئەگەر دەرمانەكەي تاقىكىرىدەوە لە بارىتكدا ئەگەر مىچ ترسىتىكى نەبۇ لەوهى شوينەوارىيىكى خراپ دروست بکات .

ئەگەر چەند نەخوشىيەكىش كۆبۈنەوە ، دەست بە چارەسەركىنى ئەوه دەكەت كە يەكىك لەم خەسلەتانەي تىدايە :

يەكەميان : چاکبۇنەوەي ئەويىر لە سەر چاکبۇنەوەي ئەم وەستابىي وەكۆ ئاوسان و بىرىن ، لىرەدا دەست بە چارەسەرى ئاوسانەكە دەكەت .

دۇوەم : دانەيەكىيان ھۆكاري دروستبۇنى ئەويىر بىي وەكۆ (السُّدَّة) و (الحمى العفنة) (١٨٤) ، لىرەدا دەست دەكەت بە لابىدىنى (السُّدَّة) كە چونكە ھۆكاري دروستبۇنى تاكەيە .

سىيەم : دانەيەكىيان لەويىر گىنگىتىرى ، وەكۆ نەخوشىيەكى توندو نەخوشىيەكى درىزخایەن ، لىرەدا دەست دەكەت بە چارەسەركىنى نەخوشىيە توندەكەو ، لە گەل ئەوهشدا ئەويىر فەرامۆش ناكات ، ئەگەر نەخوشىيەك و نەخوشىيەكى كات بەكەت كۆبۈنەوە ، دەست

١٨٤ — السُّدَّة : ناوىتكە بۆ مەر شتىكە لە نىتو جەستەدا پى لە هاتوجىلى شتىكى تر بىگرى .

الحمى العفنة : تايىكە بەھىز يەكىك لە چوار تىكەلاؤه كاوه دروست دەبى كە (الصفراء والسوداء) و خوتىنى و بەلغىمى ، بېۋانە : مەلا محمودى كەلەلەيى ، قامووسى پىستە .

دهکات بە چاره‌سەرکرنی نەخۆشیه‌کە ، مەگەرنەخۆشیه کات بە کاتەکە (الغرض) بەھیزتیری وەکو (ال قولج)^(۱۸۰) ، لیزەدا دهست دهکات بە نیشتنتەوەی ئازارەکەو ، پاشان (السدة) کە چاره‌سەردهکا . نەگەرتواناشى مەبۇلە جىگەی چاره‌سەرکردن بە دەرھاویشتنی مادەکان ، جۇرى چاره‌سەری نېکەی وەکو بىرسىتى و پۇقۇۋىيا نۇوستن بەكارىتىنى باشتەرەو ، با كردارى دەھاویشتن ئەنجام نەدات ، نەگەرويىتى پاراستنى مەر تەندروستىيەکى بۇو ، با بە هاوشىيەکان و وىكچووهکان بىپارىتىت ، نەگەرويىتى گواستنەوەشى مەبۇل بۇ بارىتكى چاكتىر لە خۆى بە دىژدەيکواستىتەوە .

بەشىڭ : سەبارەت بە رېيازى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە خۇپاراستن لەو نەخۆشيانە دەتىرىتەوە بە سروشتى و دېنمايى كەسانى تەندروست بە خۇدورخستتەوە لەو كەسانە تۈوشىبۇونە :

ثبٰت فِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ كَانَ فِي وَقْدٍ ثَقِيفٍ رَجُلٌ مَجْدُومٌ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ ((أرجع فَقْدَ بَايْعَنَاكَ))^(۱۸۱) .

واتە : لە (جابر)ى كوبى (عبدالله) وە خواىلى پانى بىت _ فرمۇويەتى : شاندەكەی مۇنى (ثقىف) پىاويتكى گولى تىدابۇو ، نەوە بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ مەوالى بۇ ناد : ((بگەپىزەوە پىەمانمان لە گەل بەستووی)) .

۱۸۰ - ال قولج : نەخۆشیه‌کە لە پىخۇلەدا پەيدا دەبىن و پىسمايى و با بە ئەستەك لە كۆم دىتتە دەرھەوەوە ھۆكەشى دەگەپىتەوە بۇ مەوكىدىنى كۆلىن ، بپوانە : فەرەھەنگى دەريا . وەركىتى .

۱۸۶ - صحيح : رواه مسلم (۴ / ۱۷۵۲) بلفظ : ((إنا بایعناك فارجع)) واتە : بە بىزەى : ((ئىتمە پەيمانمان لە كەل بەستووی بگەپىزەوە)) .

وَعَوَى الْبُخَارِيُّ فِي "صَحِيحِهِ" تَعْلِيقًا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((فِرِّ
مِنْ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفَرَّ مِنِ الْأَسَدِ))^(١٨٧).

واته : له (أبي هريرة) هو خواى لى پانى بىت فەرمۇویھى : ((له كەسى گول
ھەلبى وەكۆ چۈن له شىئر ھەلبىي))) .

وَقَيْ "سُنْنَةِ أَبْنِ مَاجَةَ" مِنْ حَدِيثِ أَبْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ : ((لَا تُدِيمُوا النَّظَرَ إِلَى
الْمَجْدُومِينَ))^(١٨٨).

واته : له (ابن عباس) هو خواى له خۆى يىابىشى پانى بىت فەرمۇویھى :
پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوی : ((بە بەردە وامى تەماشاي كەسى گول مەكەن))) .

وَقَيْ "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((لَا يُورِدَنَ مُمْرِضٌ
عَلَى مُصَحٍّ))^(١٨٩).

واته : له (أبي هريرة) هو خواى لى پانى بىت فەرمۇویھى : پېغەمبەرى خوا ﷺ
فەرمۇوی : ((خاوهن ووشترى نەخۆش با ووشترەكانى نەباتە سەرئاۋى خاون ووشترى ساغ
)).

وَيُذَكَّرُ عَنْهُ ﷺ: كَلْمُ الْمَجْدُومَ وَبَيْنَكَ وَبَيْنَهُ قِيدٌ رُمْجٌ أَوْ رُمْحَيْنِ^(١٩٠).

١٨٧ — صحيح : أخرجه البخاري (١٣٢ / ١٠) .

١٨٨ — إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٢٠٧٢) ، وابن ماجة (٣٥٤٣) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٠٦٤)
.

١٨٩ — صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٦٦ ، ١٧٩) ، ومسلم (٧ / ٣٠ ، ٣١ ، ٣٢) .

واته : له پیغەمبەری خواوه ﷺ باسکراوه : له گەل کەسی گولدا بدووی با دوودی نیوان تو
و ئەو نزیکەی پمیک ياخود دوو پم بیت .

نه خوش گولیی چی يه ؟

نه خوشی گولیی : نه خوشیه کی خراپە به مۆئی بڵاویونە وەی (المرأة السوداء) ھوە له ھەموو
جەستەدا پوودەدات و ، میزاجی ئەندامە کانی جەستەو پووخسارو شیۋازیان خراپ دەکات ،
پىيده چى لە كوتادا پەيوەندى ئەو ئەندامانە تېك بچىت تا دەپزىن و دەكەون ، له زمانى
عەرەبىدا به (داء الأسد) يىش ناوابراوه ، سەبارەت بەم ناواھش پزىشكان بە سى بۇچۇن
لىكىيان داوهتەوە يەكەميان : چونكە بە زۇرى تووشى شىئىر دەبى ، دووھم : چونكە ئەم
نه خوشیه پووی كەسی تووشبوو مۇپۇ مۇن دەکات و دەپچۈنیت بە شىۋەو شىۋانى شىئىر ،
سى يەم : كەسی تووشبوو بەم نه خوشیه پاۋى ئەوانە دەکات كە نزىكى دەبنەوە
دەيانكۈزىت وەكو شىئىر .

ئەم نه خوشیه بەلاي پزىشكانوە نه خوشیه کى تەنزاوهى ئەم بۆ ئەو ، ئەو كەسەی
نزىكى كەسی گوول و تووشبوو بە نه خوشى سىيل دەبىتەوە ھەر بە بۇتىان تووشى
نه خوشیه كەيان دەبىت ، پیغەمبەری خوا ﷺ لە بر تەواو بەزەی هاتنەوە بە ئومەتە كەيداوا
، بۆ بەجىھەتىنانى ئامىزىگارى كىنى تەواو ، قەددەغەی ئومەتە كەى خۆى كەيدوو بە نزىك
نەبۇونەوە لەو ھۆكارانە نه خوشى بۆ جەستەو دلىان دەگۆيىزىتەوە ، گومانى تىدا نى يە
جەستەش لە ئەپەپى ئامادە باشى شاراوه دايە بۆ قبولىكىدى نه خوشىه كە ، رەنگە سروشتى

١٩٠ - حسن صحيح : أخرجه عبدالله بن أحمد (١ / ٧٨) عن الحسين بن علي عن أبيه عن النبي - صلى الله عليه وسلم - قال : ((لا تدبوا النظر الجذومين ، وإذا كلتموهم فليكن بينك وبينهم قيد رمح)) واته : ((به بەردەۋامى تەماشى كەسی گول مەكەن و ، ئەگەر لە كەلىشىياندا دووان با دوودى نىتوان ئىتوھو ئەوان بە ئەندامەي پمیک
بیت)) .

جهسته ناماده‌ی کاردانه‌وهی ته‌واو بیت بۆ وەرگرتن له جهستهی ئەو کەسانه‌وه کە نزیکی دەبن‌وه و تیکه‌لی دەبن ، چونکه جهسته تووشبووه کان گویزه‌رهون ، له وانه‌یه ترس و خەیالی مرۆڤ له گوره‌تريینی هۆکاره‌کان بن بۆ تووش بون بەم نەخوشیه ، چونکه خەیال کارایه‌و زاله بەسر هێزه‌کان و خووه‌کانی مرۆڤدا ، له وانه‌یه بۆنی کەسی تووشبوو بگات بە کەسی تەندروست و نەخوشیه‌کەی بۆ بگویزیتەوه ، ئەمەش له چەندین نەخوشیدا بینراوه‌و ، بۆنیش یەکیکه له هۆکاره‌کانی تەنینه‌وهی نەخوشی ، له کەلن ھەموو ئەمانه‌شدا دەبى جهسته ناماده‌بى قبولیبوونی ئەو نەخوشیه ، وَقَدْ تَرَقَّبَ النَّبِيُّ مُصَّلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ امْرَأَةً ، فَلَمَّا أَرَادَ الدُّخُولَ بِهَا ، وَجَدَ بِكَشْحَنَّا بِيَاضًا ، فَقَالَ : ((الْحَقِيقَى بِأَمْلَكِ))^(۱۹۱).

واته: باسکراوه کەوا پیغەمبەرى خوا عليه السلام زنیکی خواست ، کە ویستى بچىتە لاي سپیاپەکی لە کەله‌کەيدا بەدیکرد ، ئەوه بىو فەرمۇوی: بچۇرەوه مالى بابت .

کومەلیک وايانزانیوھ ئەم فەرمۇدانه بەرپەرچ دراوەتەو بە کومەلیک فەرمۇودەی دېکە ، کەوا پوچیان دەکاتەوه و دىزايەتیان دەکات لەو فەرمۇدانه : مَا رَوَاهُ التَّرْمِذِيُّ ، مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله و سلم أَخَذَ بِيَدِ رَجُلٍ مَجْدُومٍ ، فَأَدْخَلَهَا مَعَهُ فِي الْقَصْنَعَةِ ، وَقَالَ : ((كُلُّ بِسْمِ اللَّهِ ، ثِقَةٌ بِاللَّهِ ، وَتَوَكِّلاً عَلَيْهِ))^(۱۹۲) ، وَرَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ .

واته: له (عبد الله)ی کورپى (عمر)وه _ خواى لى پازى بیت _ فەرمۇویتى : پیغەمبەرى خوا عليه السلام دەستى کەسیکى گولى گرت و ، خستىه نیتو له گەنەکەوه له کەل خۆيداوه ، فەرمۇوی: بخۇ بەناوی خوا : مەتمانه بەخواو ، پاشت پى بەستنى .

۱۹۱ — إسناده صحيح : أخرجه أحادي في مستنده (۴۹۳ / ۳) .

۱۹۲ — إسناده ضعيف : أخرجه أبوداد (۳۹۲۵) ، والترمذى (۱۸۱۸) ، وضعفه الألبانى .

وَيَمَا ثَبَّتَ فِي "الصَّحِّيحِ" عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : لَا عَدُوٌّ وَلَا طِيرَةَ^(١٩٣).

واته : له (ابی هریرة) هوه خوای لئی پانی بیت فه رموویه تی : پیغامبری خوا صلی الله علیه و آله و سلم
فه رمووی : ته نینه وهی نه خوشی نی یه ، شومی و په شبینی نی یه .

ئیمه ده لین _ (ابن القیم) _ سپاست بۆ خوا هیچ دژ به یه ک بونیک له نیوان فه رمووده (صحیح) هکانی پیغامبری خوادا صلی الله علیه و آله و سلم به دیناکریت ، نه گه ردژ به یه ک بونیکیش به دیکرا ، هوا پیده چی یه کیک له فه رمووده کان گوفتاری پیغامبری خوا صلی الله علیه و آله و سلم نه بی و ، نه و کسانی هی فه رمووده که یان گیپاوه ته و هله یان تیدا کربی ، نه گه رچی کسیکی باوه پیتکراوی سه راستیش بیت ، چونکه کسی باوه پیتکراو هله ده کات ، ياخود یه کیک له فه رمووده کان (ناسخ) ^(و)(١٩٤) نه ویتری پیش خزی لاده بات نه گه ر قبولی (نسخ) بکات ، ياخود دژ به یه ک بونه که تنه لا تیکه شتنی بیسەردایه ، نه ک له فه رمایشته کانی پیغامبری خوادا صلی الله علیه و آله و سلم بؤیه ده بی یه کیک له و سیانی پیشه وه هبی تاوه کو دژ به یه ک بونه که پووبات .

بەلام دوو فه رموودهی (صحیح) ئاشکه رای دژ به یه ک له هامو پوویه که وه و ، یه کیکیشیان نه ویتر (نسخ) نه کات وه ، هرگیز شتی وانبووه ، بەلکو پهنا ده گرین به خوا له گوفتاری پیغامبری خوادا صلی الله علیه و آله و سلم نه شتانه هه بیت ، چونکه له زاری نه وه و بە ده ر له هه ق هیچی ترنه گوتراوه ، بەلکو له راستیدا بەلکه کەم تەر خامیه :

۱ _ له تیکه شتنی نه و فه رموودانه دا که هاتووه .

۲ _ توانا نه بون له جیاکردن وهی فه رمووده (صحیح) هکان و (ضعیف) هکاندا .

١٩٣ - صحیح : آخرجه البخاری (٧ / ١٦٦ ، ١٧٩ ، ٣٠ ، ٣١ ، ٣٢) ، و مسلم (٧ / ٣٠ ، ٣١ ، ٣٢) عن الحسن عن أبي هريرة . وأخرجه البخاري (٧ / ١٧٥ ، ١٨٠) ، و مسلم (٧ / ٣٣) عن أنس . والحديث مروي عن كثير من الصحابة .

١٩٤ - المنسوخ : له زمانی عره بیدا له (نَسَخَ الشَّيْءَ) هوه هاتووه به واتای : هلکرتن و لابردن ، بؤیه ووشی (النسخ) له زمانی عره بیدا واتای لابراو هلکریاو ده بە خشیت .

٣ _ تینه‌گه‌شتنی ته‌واو له مه‌بستی راستی پیغامبری خواه‌^{للّه}
 ٤ _ مه‌لکرتنی فرموده که بۆ کارپیکردن له بوارگه لیکدا به پیچه‌وانه‌ی مه‌بستی
 پیغامبری خواه‌^{للّه}: هه‌مو نه‌مانه هۆکاریون بۆ دروستی‌وونی جیاوانی و خراپی . و بالله
 التوفیق .

(ابن فتییه) له کتیی (اختلاف الحديث) داو_ له زاری نه و که سانه‌ی دوژمنی
 فرموده و فرموده ناسانن _ ده‌لیت : دوو فرموده دژبه یه‌کتان له پیغامبری خواوه
 کیپاوه‌ته و که فرمومیه‌تی : ((لَا عَذْوَى وَلَا طِيرَةٌ)) واته : نه ته‌نینه‌وه هه‌یه و ، نه
 شومی و په‌شبینی : پیشی گوترا : که پویی و خودویی له لیچی ووشتردا په‌یدا ده‌بی و ،
 نینجا ووشتره کان گه پویان تیده که‌ویت ، فرمومویی : نه‌ی چ شتیک نه‌خوشیه که‌ی ته‌نینه‌وه بۆ
 یه‌کم ؟^(۱۹۰) . پاشان له فرموده یه‌کی تردا کیپاوتانه‌ته و : با هیج که‌س ووشتره
 نه‌خوشه کانی نه‌باته سه‌ر ناوی خاوه‌ن ووشتری ساغ ، له که‌سی گوول هه‌لېی به‌هاوشیوه‌ی
 هه‌لهاختن له شیئر ، وه پیاویکی گول هات بۆ گفتپیدانی به‌لام گفته‌که‌ی بۆ ناردو ، فرمانی
 پیدا بگه‌پیته وو ، مؤلمتی نه‌دا ، وه فرمومیه‌تی : شومی له نن و مال و هه‌لخایه^(۱۹۱) .
 گوتیان : هه‌مو نه‌مانه جیاوانن و یه‌کیکیان له‌ویتر ناچیت .

(أبو محمد) ده‌لیت : ئیمه ده‌لیین : لەمەدا هیج جیاوازیه کنی یه و ، مانای هەر
 فرموده یه‌کیان کات و شوینی خۆی ھەیه ، نه‌گەر له کات و شوینی خۆیدا دانرا جیاوازیه کە
 لاده‌چیت .

١٩٥ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمـد (٢ / ٣٢٧) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٧٥٢٩) .
 ١٩٦ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ١١٨) ، ومسلم (٢٢٢٥) .

تەنینەوە دوو رەگەزە :

یەکەمیان : تەنینەوەی گوول ، چونکە بۆنی کەسی گوول توند دەبیت تا ئەو کەسانەش تۇوش دەکات کە زىر لە گەلەدا دادەنشن و قىسى لە گەلدا دەکەن ، ھەروهە با ھەجوتىوونى کەسی گوول لە گەل خىزانە كەيدا زىيانى پىدەگەيەنىت و ، لەوانەشە تۈوشى گوولى بىت ، ھەروهە مەنداھە كانىشى لە گەورە بۇونى تەمنىدا تۈوشى دەبن ، ھەروهە تۈوشىبۇوان بە نەخۆشىيەكانى سىيل و گەپووى ، چونکە پىزىشكان فەرمان دەكەن بە دانەنىشتن لە گەل تۈوشىبۇوان بە سىيل و گوولىدا ، لەمەشدا مەبەستىيان ماناي تەنینەوە نى يە ، بەلكو مەبەستىيان گورپىنى بۆنیانەو ، ئەو کەسانەش بە زۇرى بۇنيان دەكەن تۈوشى ھەمان نەخۆشى دەبن ، پىزىشكان دۇورىتىن كەسن لە پەشىبىنى و شۇومەوه ، گەپووى و خۇرى لە ووشتردا پەيدا دەبىي _ كە گەپووېيەكى شىدارى تەپە _ ئەوهش تىكەللى ووشترە تۈوشىبۇوه كە دەبىت يا دەيخورىيەت ، يَا دەچىتە شۇئىنى يەخانى ووشترە كانەوە ئاواي گەپووه كەي پى دەگات و تۈوش دەبىت ، ئەمە ئەو مانايى يە كە پىغەمبەرى خوا ﴿۱﴾ فەرمۇويەتى : با هىچ كەس ووشترى تۈوشىبۇو نەباتە سەرئاوى خاوهەن ووشترى ساغ ، چونکە بە باشى نەزانىوە نەخۆش تىكەل بە ساغ بىت نەوهە كۆ ئاوا خورووه كەي پى بگات و تۈوشى بگات .

دەفەرمىت : بەلام پەگەزە كەي دىكەي تەنینەوە ، وەكۆ بڵاوبىونەوە نەخۆشى چاوه قولەيە لە وەلاتىكداو ، كەسانى تەندروستىش لەو وەلاتە دەچنە دەرهەوە لە ترسى تەنینەوەدا ، پىغەمبەرى خوا ﴿۱﴾ فەرمۇويەتى : ((إذا وقعَ بِبُلْوَ وَأَنْتَ بِهِ ، فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهُ ، وَإِذَا كَانَ بِبُلْوَ ، فَلَا تَدْخُلُوهُ)) فەرمایىشتى پىغەمبەرى خوا ﴿۲﴾ ((إذا وقعَ بِبُلْوَ وَأَنْتَ بِهِ ، فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهُ)) واتە : ((ئەگەر لە وەلاتىكدا بڵاوبىویەوە ئىیوھى لىپىوو ، لىيى دەرمەچن)) لىرەدا پىغەمبەرى خوا ﴿۳﴾ پىمان دەبىي . فەرمایىشتى پىغەمبەرى خوا ﴿۴﴾ : ((إذا كان چارەنۇوسى خوا لە خوا پىزگارتان دەبىي . فەرمایىشتى پىغەمبەرى خوا ﴿۵﴾ : ((إذا كان بىلد ، فلَا تَدْخُلُوهُ)) واتە : ((ئەگەر لە وەلاتىكدا بڵاوبىویەوە ، مەچنە ئىیوی)) لىرەدا

پیغەمبەری خوا ﷺ پیمان دەفرمیت : بە مانەوەتان لەو جىگەی كە تاعونى تىدا نى يە دلتان زیاتر دەھەويتەوە ، گوزەراتنان خۆشتر دەبى . لەم بوارەدا ئىن يَا مال بە شووم ناسراوهەن ، كە پیاو تووشى ناخوشىك ياخود بەلایەك دەبى ، دەلى : ئىن و مالەكە شومىيەكى بۆ تەنیمەوە لىتىدام ، ئەمە ئەو تەنینەوە يە كە پیغەمبەری خوا ﷺ لە بارەيەوە فەرمۇويەتى : تەنینەوە نى يە .

کومەلتىكى دىكەش دەلىن : بەلكو فەرماندان بە خۆىرخىستنەوە لە كەسى گۈول و هەلھاتن بۆ (الاستحباب) و هەلبىزادن و ، پىنمۇيى كىدەن ، بەلام بۆلە گەلیدا خواردىن ، پیغەمبەری خوا ﷺ نەوەي ئەنجامدا بۆ بەدەرخىستنى شىتاۋىتى و ، حارام نەبۈونى .

کومەلتىكى دىكەش دەلىن : ئەم پەيامەي پیغەمبەری خوا ﷺ لېرەدا بۆ بەشىكى خەلکە نەك بۆ ھەمووى . بۆيە تەماشا دەكىرت پیغەمبەری خوا ﷺ بۆ ھەرىكىان پەيامىكى فەرمۇوه بە باروحالىيان شايسىتە بىت ، چونكە ھەندىتكى خەلک ئىممانى بەھىزەو ، پاش بەستى بەھىزە بە ئاستىك تەنینەوەي نەخوشىكە لە خۆى نور دەخاتەوە ، وەكىو چۆن ھىزى سروشت ھىزى نەخوشىكە دور دەخاتەوە پۇچى دەكتەوە ، كەچى ھەندى خەلکى ترئەو ھىزەي تىدا نى يە ، بۆيە پیغەمبەری خوا ﷺ ئەم پەيامەي خۆى ئاراستەي ئەم جۆرە خەلکە كردۇوه بۆ ئاكادارى وەرگرتۇن و خۆپارىزى ، پیغەمبەری خوا ﷺ ھەردوو بارەكەشى پىكەوە ئەنجامداوه ، بۆ ئەوەي ئومەتكەي چاوى لىتكەن و پەيرەوبىي بکەن ، بۆ ئەوەي ئەو كەسانەي لە ئومەتكەيدا بەھىزى پىنگەي پاش بەستن و ھىزۇ مەتمانەي تەلواو بە خوا ھەلبىزىن و ، ئەوەشيان كە لاوازه پىنگەي ئاكادارى وەرگرتۇن و خۆپارىزى بەكارىيتن و ، ھەردوو پىنگەكەش (صحىح) و تەلواون :

يەكەميان : بۆ باوهەردارانى بەھىزى .

ئەويتىشيان : بۆ باوهەردارانى لاواز .

لیزه شدا هر گومه لیکیان بـ لـ گـ یـ هـ کـ یـ بـ بـ دـ سـ تـ وـ دـ هـ بـ نـ وـ پـ یـ شـ هـ اـ نـ گـ یـ شـیـ دـ هـ بـ نـ وـ کـ اـ رـ هـیـ نـ جـ اـ مـ دـ بـ نـ بـ هـ کـ وـ گـ وـ یـ رـ هـیـ بـ اـ رـ وـ حـ اـ لـیـ اـ وـ نـ وـ هـ وـ هـیـ بـ قـیـ اـ شـایـ سـتـیـ هـیـ ،ـ نـ هـ مـ هـ شـ بـ هـ اـ وـ شـیـوـهـیـ هـ مـ سـتـانـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـهـیـ بـ لـ گـ یـ بـ دـ اـ خـکـرـدـنـ وـ ،ـ سـتـایـشـیـ نـ وـ کـسـهـشـیـ کـرـیـوـهـ کـهـ وـانـیـ لـیـدـهـهـیـنـیـتـ ،ـ چـونـکـهـ وـائـیـ دـانـاـوـهـ نـ وـ کـسـهـیـ وـانـیـ لـیـدـهـهـیـنـیـتـ پـشتـ بـهـ سـقـنـیـکـیـ تـهـاـوـیـ بـهـ خـواـیـ تـعـالـیـ هـهـیـ ،ـ هـرـوـهـاـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـهـیـ وـانـیـ لـهـ شـوـومـیـ وـ پـهـشـبـینـیـ هـیـنـاـوـهـ ،ـ هـاـوـشـیـوـهـیـ نـ هـمـهـشـ لـهـ شـهـرـعـدـاـ زـورـهـ ،ـ نـ هـمـهـشـ رـیـنـگـیـهـیـ کـیـ نـاسـکـ وـ نـقدـ چـاـکـهـ بـوـ نـ وـ کـهـسـانـهـیـ دـهـیـانـهـوـیـ هـقـیـ خـوـیـ بـدـهـنـیـ ،ـ بـهـتـایـیـتـ نـ وـ کـهـسـانـهـیـ توـانـایـ لـیـکـانـهـوـهـیـ نـفـسـیـ خـوـیـانـیـانـ پـیـدرـاوـهـ ،ـ بـهـمـهـشـ نـ وـ دـرـ بـهـ یـهـکـ بـوـونـهـیـ هـسـتـیـ پـیـ دـهـکـاتـ لـهـ سـوـونـهـتـیـ (ـ صـحـیـعـ)ـ دـاـ نـامـیـنـیـتـ وـ لـادـهـجـیـتـ .ـ

کـوـمـهـ لـیـکـیـ تـرـیـشـ وـائـیـ بـوـ دـهـچـنـ کـهـ فـهـرـمـانـ کـرـدنـ بـهـ هـلـهـاـنـ وـ ،ـ خـوـ بـوـرـخـسـتـنـهـوـ بـوـ شـتـیـکـیـ سـرـوـشـتـیـهـ ،ـ کـهـ بـرـیـتـیـهـ لـهـ کـوـاـسـتـنـهـوـهـیـ نـهـ خـوـشـیـهـ کـهـ بـوـ کـهـسـیـ تـهـنـدـرـوـسـتـ بـهـ دـهـسـتـ پـیـوـهـدانـ وـ تـیـکـهـلـبـوـنـ وـ بـقـنـ کـرـدنـ ،ـ نـهـمـ بـارـهـشـ بـهـ دـوـبـیـارـهـ کـرـنـهـوـهـیـ تـیـکـهـلـبـوـنـ وـ دـهـسـتـ پـیـوـهـدانـ دـهـبـیـ ،ـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـهـیـ بـلـ گـهـلـ کـهـسـیـکـیـ گـوـلـدـاـ بـوـ بـهـرـزـهـوـهـنـدـیـهـکـیـ پـسـهـنـدـکـارـاوـیـوـوـ ،ـ هـیـچـیـ تـیدـاـنـیـ یـهـوـ ،ـ بـهـ یـهـکـ جـارـوـیـهـکـ سـاتـیـشـ تـهـنـنـهـوـهـیـ نـهـ خـوـشـیـ دـرـوـسـتـ نـابـیـتـ ،ـ بـهـلـامـ قـهـدـهـغـهـیـ کـرـیـوـهـ بـوـ نـهـوـهـیـ نـهـبـیـتـ بـهـ هـؤـکـارـیـکـ بـوـ بـلـاوـبـوـنـهـوـهـیـ نـهـ خـوـشـیـ وـ فـهـوـتـانـدـنـ ،ـ هـرـوـهـاـ بـقـ پـارـاسـتـنـیـ تـهـنـدـرـوـسـتـیـ ،ـ بـهـ تـیـکـهـلـبـوـنـیـکـیـشـ تـیـکـهـلـیـانـ بـوـ لـهـ بـهـرـ پـیـوـیـسـتـیـ وـ بـهـرـزـهـوـهـنـدـیـهـکـ ،ـ بـوـیـهـ هـیـچـ بـزـ بـهـ یـهـکـ بـوـنـیـکـ لـهـ نـیـوانـ هـرـدـوـ شـتـهـکـهـ دـاـ بـهـ دـینـاـکـرـیـتـ .ـ

کـوـمـهـ لـیـکـیـ تـرـیـشـ دـهـلـیـنـ :ـ پـیـدـهـچـیـ نـ وـ کـسـهـ گـوـلـهـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـهـیـ لـهـ کـهـلـیدـاـ خـوـرـاـکـیـ خـوارـدـبـیـ نـهـ خـوـشـیـهـکـیـ شـتـیـکـیـ کـهـمـ بـیـ وـ تـهـنـنـهـوـهـ دـرـوـسـتـ نـهـکـاتـ ،ـ کـهـسـانـیـ گـوـلـیـشـ هـمـمـوـیـانـ وـهـکـ یـهـکـ نـیـنـ وـ ،ـ نـهـوـ تـهـنـنـهـوـهـشـ لـیـیـانـهـوـهـ دـرـوـسـتـ دـهـبـیـ هـمـمـوـیـ وـهـکـوـ یـهـکـ نـیـ یـهـ ،ـ بـهـلـکـوـ تـیـکـهـلـبـوـنـیـ کـهـسـانـیـکـیـانـ زـیـانـیـ نـیـ یـهـوـ ،ـ تـهـنـنـهـوـهـ دـرـوـسـتـ نـاـکـاتـ ،ـ نـهـوـ

کسە گولەش توشی شتیکی کەمی گولی بوبو ، پاشان و هستاو له سەر باره کەی بەردەوام بوبو ، گولیه کەش نە تەنیه وە بۆ سەر اپای لەشی ، بۆیە بە شایستە تر نە خۆشیه کەی ناتەنیتە وە بۆ کەسانی تر .

کۆمەلیکی تریش دەلین : خەلکانی تاف نە فامی بروایان وابوو کە تەنیه وەی نە خۆشیه پەتاکان بە خودیکی سروشتی دەبیت ، بەبى نە وەی بىگە پىننە وە بۆ خوای تعالی ، نە وە بوبو پېغەمبەری خوا ﷺ نە باوەرەی پوچىرىنە وە ، لە گەل کەسە گولەکەدا خۇداکى خواردۇ ، بۆی پۇون کردنە وە کە خوای تعالیە نە خوش دە خات و چاکىش دە کاتە وە ، قەدەغەی نزىكبوونە وە خەلکىشى لىكىرىن بۆ نە وە بۇيان پۇون بکاتە وە کە خودى نزىكبوونە وە يەكىكە لەو ھۆکارانە لە لايەن خوای پەروردىگارە وە دانراوە بۆ دروستبۇونى نە خۆشیه کە ، كاتىيکىش پېغەمبەری خوا ﷺ قەدەغە دە کات لە پاستىدا ھەلۆ دەستىت بە جىكىركەنى نە وە ھۆکارانە نە خۆشى دروست دە کەن ، كردىوە کەی پېغەمبەری خوا ﷺ ناشكە رائى دە کات کە نە خۆشیه کان سەر يە خۆيان وەرنە گىرتووە لە كاركىردا ، بەلكو ھەموو شتىك خوای تعالیە ، ويستى ھەبىت ھىز لە نە خۆشیه کە وەردە گىرىتە وە چىتە كارىگەری نابىت و ، ويستىشى ھەبىت ھىزە کەی دەھىللىتە وە كارىگەری دروست دە کات .

کۆمەلیکی تریش دەلین : بەلكو فەرمۇودە کان (ناسخ و منسوخ) ئى تىدایە ، تە ماشاي مىزۇوە کەی دە كىرىت ، نە گەر زانرا فەرمۇودە يە كيان دواكە و تو ترە ، حۆكم دە درىت کە (ناسخ)، نە گەر بەو جۆرەش نە بوبو ، تىايادا دە وەستىن .

کۆمەلیکی تریش دەلین : ھەندى لەو فەرمۇودانە جىڭىرە و ، ھەندى كىشىيان جىڭىر نىن ، بۆیە سەبارەت بە فەرمۇودە : ((لا عدوى)) دەلىت : يەكەم جار ھاۋەلى بەرپىز (أبوهريرة) دەيگىرپا يە و ، پاشان لەو بارە وە گومانى بۆ دروست بوبو وازى لېھىنا ، دىسان سەبارەت بەو فەرمۇودە راۋىژيان پىكىردو ، گوتىيان : گوئىيىست بوبىن دە تىگىرپا يە و ، بەلام قايل نە بوبو بىكىرپەتە وە .

(أبوسلمة) دهلىت : نیتر نازانم ، (أبومهربة) بیری چوو ، ياخود یهکیک لە فەرمۇدەكان نەويترى (نسخ) كردهوه ؟

بەلام فەرمۇدەکەی (جابر) خواى لى پانى بىت : ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَخْذَ بِيَدِ مَجْنُومٍ ، فَأَدْخَلَهَا مَعَهُ فِي الْقَصْعَةِ)) واتە : ((پىغەمبەرى خوا ﷺ دەستى كەسيتىكى گۈولى كىرت و ، لە گەل خويدا دەستى خستە نىو له گەنەكىوه)) ، فەرمۇدەيەكى (صحىح) نىھو ، بۇ بەزىزىن پلهشى ئىمامى (الترمذى) فەرمۇویەتى فەرمۇدەيەكى (غريب) ھو ، نە بە (صحىح) ئى دانادەنەن نە بە (حسن) يىشى داناوه . (شعبة) دهلىت : خۆتان بىپارىزىن لەو فەرمۇدە (غريب) ئانە . ئىمامى (الترمذى) فەرمۇویەتى : لە چوارچىۋەئى كردهوه كانى (عمر) ھو (ريوايە تى كراوه ، ئەمەش جىڭىزىرە ، ئامەيە بارى ئەم دوو فەرمۇدەيەكى كە بەرهەلسەتى فەرمۇدەكانى قەدەغە كىرىنى پى دەكريت :

يەكىكىيان : (أبومهربة) پەشيمان بۇتهوه لە كىپانەوهيداون نكتلىي لى كردووه .

دووهمىشيان : بە (صحىح) لە پىغەمبەرى خواوه ﷺ (ريوايە) ت نەكراوه ، لە كتىبىي المفتاح (دا بە تىروتەسلىي سەبارەت بەم مەسىلە دواوين ، ويا الله التوفيق)

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە قەدەغە كىرىنى خۇچارەسەركىدىن بە حرامكراوه كان :

رَوَى أَبُو دَاؤُدَ فِي "سُنْنَةِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ الدَّاءَ وَالدُّوَاءَ ، وَجَعَلَ لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءً ، فَتَدَأْوُوا ، وَلَا تَدَأْوُوا بِالْمُحْرَمِ))^(١٧) واتە : لە (أَبِي الدَّرْدَاءِ) ھو خواى لى پانى بىت فەرمۇویەتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ

فَرِمْوَى : ((خَوَىٰ تَعَالَى نَهْخُوشِي وَ دَهْرَمَانَهْ كَشِي دَابَهْ زَانِدووهُو ، بَقَ هَرَ نَهْخُوشِيَهْ كِيشِ دَهْرَمَانِيَّكِي دَانَاوَه ، بَهْوَه چَارَهْ سَهْرَ بَكَهُنَو ، بَهْ شَتَىٰ حَرَامَ چَارَهْ سَهْرَ مَهْ كَهُن)))

وَذَكْرُ الْبُخَارِيِّ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ أَبْنِ مَسْعُودٍ : إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَكُمْ فِيمَا حَرَمَ عَلَيْكُمْ^(۱۹۸)

واته : ئیمامی (البخاری) له (صحیح) هکیداوله (ابن مسعود) هوه خوای لئی پانی بیت _ ده گیریتهوه ، فه موویه‌تی : خوای تعالی شیفای ئیوه‌ی له شته حرام کراوه کاندا دانه‌ناوه .

وَفِي " السَّنَنِ " : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الدِّوَاءِ الْخَبِيثِ))^(۱۹۹)
واته : له (أبي هُرَيْرَة) هوه خوای لئی پانی بیت _ فه موویه‌تی : ((پِيقَهْ مَبَرِّي خوا ﷺ
قَدْهَغَهِي خَوْ چَارَهْ سَهْرَ كَرِبَلَى كَرِبَلَى كَانِي وَهَكُو مَهِي وَزَهْرَ)) .

وَفِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " عَنْ طَارِقِ بْنِ سُوَيْدِ الْجُعْفِيِّ أَتَهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْخَمْرِ ، فَنَهَاهُ ، أُوكِرَهَ أَنْ يَصْنَعَهَا ، فَقَالَ : إِنَّمَا أَصْنَعُهَا لِلدوَاءِ ، فَقَالَ : ((إِنَّهُ لَيْسَ بِدِوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ))^(۲۰۰)

واته : له (طارق)ی کوبی (سُوَيْدِ الْجُعْفِي) هوه خوای لئی پانی بیت _ : کهوا سهباره‌ت به مهی له پِيقَهْ مَبَرِّي خوا ﷺ پرسیبیوو ، ئه‌ویش قَدْهَغَهِي کَرِبَلَى ، یاخود به باشی

۱۹۸ - ذکره البخاری تعلیقاً (۱۰ / ۶۸) فی الطب باب شراء الحلواه والعسل

۱۹۹ - صحیح : أخرجه أَحْمَد (۲ / ۴۷۸ ، ۴۴۶ ، ۳۰۵) ، وأبوداود (۳۸۷۰) ، وابن ماجة (۳۴۵۹) ، والترمذی (۲۰۴۵) كلهم من طريق یونس بن أبي إسحاق عن مجاهد عن أبي هريرة فذکره .

۲۰۰ - صحیح : أخرجه أَحْمَد (۴ / ۲۱۱ ، ۳۱۷ ، ۳۹۹) ، والدارمی (۲۱۰۱) ، ومسلم (۶ / ۸۹) ، وأبوداود (۳۸۷۳) ، والترمذی (۲۰۴۶) كلهم من طريق سماک بن حرب عن علقة بن واٹل عن أبيه فذکره .

نه زانی دروستی بکات ، (طارق) یش پیش فرمومی : له پاستیدا بۆ ده رمان دروستی ده کەم ، پیغەمبەری خواش ﷺ فرمومی : ((دلنيابه نئوه ده رمان نى يه بەلكو نەخۆشىه)) .

وَفِي "السَّنَنِ" أَنَّهُ سَتَّلَ عَنِ الْخَمْرِ يُجْعَلُ فِي الدَّوَاءِ، فَقَالَ: ((إِنَّهَا دَاءٌ وَلَيْسَتْ بِالدَّوَاءِ))^(٢٠١) رواه أبو داود ، والترمذى .

واته : له پیغەمبەری خوايان ﷺ پرسى سەبارەت بە وەھى مەھى وەکو ده رمان بە کارىيەت ، نەويش فرمومى : ((نئوه نەخۆشىه نەك ده رمان)) .

وَفِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" عَنْ طَارِقِ بْنِ سُوَيْدِ الْحَاضِرِمِيِّ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ بِأَرْضِنَا أَعْنَابًا تَعْتَصِرُهَا فَنَشَرَبُ مِنْهَا، قَالَ: "لَا" فَرَاجَعْتُهُ قُلْتُ: إِنَّا نَسْتَشْفِي لِلنَّمِرِيْضِ قَالَ: ((إِنَّ ذَلِكَ لَيْسَ بِشَفَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ))^(٢٠٢) .

واته : له (طارق) ئى كوبى (سُوَيْدِ الْحَاضِرِمِيِّ) وە _ خواى لى پازى بىت _ فەرمۇويەتى : گووتىم : نەئى پیغەمبەری خوا زەویەكانى ئىتمە تۈرىگەلىتكى ليتىھ دەيگۈوشىن بۆ (مەھى) و لىپى دەخۆينەوە ، فەرمۇمى : نەخىر ، (طارق) فەرمۇويەتى : جارىكى تر وەلام بۆ نارده وە گوتنىم : نئوه بۆ چارە سەرى نەخۆشى بە کاردىتىن فەرمۇمى : ((نئوه چارە سەر نى يه بەلكو نەخۆشىه))

وَفِي "سُنَنِ النَّسَائِيِّ" أَنَّ طَبِيبًا ذَكَرَ ضَفْدَعًا فِي دَوَاءٍ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَنَهَاهُ عَنْ قَتْلِهِ^(٢٠٣) واته له (سنن) ئى نېمامى (النسائي) دا هاتۇوه كەوا پىزىشكىك لە خزمەتى پیغەمبەری خوادا لە دەرمانتىكدا باسى بۆقى كرد ، بەلام پیغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەى كرد بۆق بکۈزۈت .

وَيُذْكُرُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ : ((أَنْ تَدَوِي بِالْخَمْرِ ، فَلَا شَفَاهُ اللَّهُ))^(٢٤)

واته : له پیغامبری خواوه عليه السلام باسکراوه که وا فرموده تی : ((هرگز س به مهی
چاره سه رده کات ، خوای تعالی شیفای نه دات)) .

خۆچاره سه رکدن به شته حرامه کان قیزه ونه له پووی شهرع وله پووی نه قلیشه وه ،
له پووی شه رعوه وه نه و فرمودانه بیو که له سه ره وه با سکران . به لام له پووی نه قلیه وه :
خوای تعالی نه و شتانه حرام کرد ووه له بیر پیستیان ، به لام شته چاکه کانی لهم نومه ته
حرام نه کرد ووه وه کو سزا یه ک ، به هاو شیوه نه و حرام کردنی که سه پاندی به سه [
بني اسرائیل) دا که ده فرمیت ﴿ فَبَظَلَمُ لِمِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَبِيعَاتِ أَحَلَتْ لَهُمْ ﴾]
سوره النساء : ١٦٠] واته ﴿ فَبَظَلَمُ لِمِنَ الَّذِينَ هَادُوا ﴾ به هۆی ستم کردن وه له لایه ن
جوله کانه وه ﴿ حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ ﴾ حرام عمان کرد لیيان ﴿ طَبِيعَاتِ ﴾ چهند خوارکتیکی پاک و
خاوین ﴿ أَحَلَتْ لَهُمْ ﴾ که حلال کرابوو بؤیان^(٢٥) ، به لکو چهند شتیکی لهم نومه ته حرام
کردووه چونکه خودی نه و شتانه پیسن و ، حرامیشی کردووه وه کو پاریزیک بۆ بنه کان
و ، پاراستنیان له خواردنی ، بؤیه لهم باره وه به شیاو دانا نریت وه کو چاره سه ری نه خوشیی
به کاریت ، چونکه نه گه رچی بولی هی بت له لادانی نه خوشیدا ، به لام پاشان نه خوشییه کی
که وره تره دلدا دروست ده کات به هۆی نه و پیسی وه که تیا دایه ، بؤیه نه و که سه
چاره سه ر به شته حرامه کان ده کات ، هه ولیدا وه به نه خوشستنی دلیی چاره سه ری
نه خوشی جه سته بکات .

٢٠٣ — صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٤٥٣ ، ٤٩٩) ، وعبد بن حميد (٣١٣) ، والدارمي (٢٠٠٤) ، وأبوداود (٣٨٧١ ، ٥٢٦٩) ، والنمساني (٧ / ٢١٠) كلهم من طريق ابن أبي ذئب ، عن سعيد بن خالد ، وعن سعيد بن المسib بن عبدالرحمن بن عثمان فذكره .

٢٠٤ — إسناده صحيح : انظر الصحيحه (٢٨٨١) .

٢٠٥ — ملا محمد ملا صالح ، پوخته ته فسیری قورئان .

هروه‌ها له بەر نهودهی نه و شتانه حرامه ، بۆیه پیویسته مرۆڤ خۆی لى لابدات و خۆی لى بەدور بگریت ، بە هاریگه کیه بیت ، بەلام نه گر وەکو دەرمان بەکارهینترا ، نهوده هانی مرۆڤ دەدات نه و شتانه بەلاوه پەسەندی و زیاتر بەکاری بینی ، نەمەش دژ بە مەبەستى شەرعه ، لایه کی تریشه وە نه و شتانه نه خۆشین وەکو نهودهی شەرع بپیاری له سەرداده ، بۆیه نابی وەکو دەرمان بەکاربیت .

هروه‌ها شتە حرامه کان سیفه‌تى بەدى و پیسی بە پوح و سروشتى مرۆڤ دەبەخشن ، چونکه جەسته کاردا نهودهی خۆی دەبیت بەرامبەر بە چۆنیه‌تى دەرمانه کە ، بۆیه نه گر چۆنیه‌تى دەرمانه کە پیس بیت ، نهوا پیسی بە سروشتى مرۆڤ دەبەخشیت ، کواته نه گر خودی دەرمانه کە پیس ببو شیتر دەبی چۆن بی ؟ ، بۆیه خوای تعالی خۆراك و خواردنەوەو جلی پیسی لە بەندەکانی حرام کردووه ، چونکه پوخسارو سیفه‌تى پیسی بە نهفس دەبەخشن .

هروه‌ها ریگه‌دان بە بەکارهینانی نه و شتە حرامانه بۆ خۆچاره سارکردن ، مەینه‌تیکه زیاتر دەکات ، چونکه نه گر نهفس هەواداری ببو ، نهوا دواتریش بۆ هەواو نازوش بەکاری دەھینی ، بەتاپیهت نه گر نافسی مرۆڤ بزانی بۆی بەسۈودەو ، نه خۆشیه کانی لادبەاو شیفای بۆ دەھینی ، نهوا دەبی بە خۆشەویستین شت بەلایه وە ، لیئرەدا شەرع دەرگاکانی بەهانهی هەموو داخستووه بۆ نهودهی بە هیچ شیوه‌یهک بەکار نه ھینریت ، گومانی تىدا نیه نه گر لە لایه کەوە دەرگاکانی بەهانه دابخات بۆ بەکار نه ھینریت و ، له لایه کی تریشه وە دەرگاکانی بەهانه بکاتەوە بۆ بەکارهینانی وەکو دەرمان جیاوازی و دژ بە يەک بۇون دروست دەکات و نەمەش له شەرعه وە دووره .

هروه‌ها لەم دەرمانه حرامکراوانه دا نه خۆشی گەلتیکی نه توی تىدا یە ، کە زۆر زیاتره نهودهی کە خەلک واگومان دەبات شیفای هەندى نه خۆشی تىدا هەبی ، بۆیه له مەی و شەرابی

دایکی پیسە کاندا که خوای تعالی بە هیچ شیوه یەک شیفای نە خستوتە نیو ئەم خوارىنە وە یە وە ، بە لای پزیشکان و ، نۆریک لە شەرع زنان و قسە ناسان وە ، چەندین نە خوشی بە هیز بۆ سەر میشک دروست دە کات کە سەنتەری نەقلە .

(أبقراط) لە میانە گوفتارە کانیدا لە سەر نە خوشیە توندە کان دەلیت : زیانی مەی بۆ سەر توندو تیزە ، چونکە بە خیرا بۆی بە رز دە بیتە وە ، لە گەل بە رزیونە ودا خەلتە کانی لە شیش بە رز دە بینە وە و لە شوینە بە رزە کانی جەستە دە وە ستە و ، زیان بە هۆشی مروڤ دە گەیەن .

دانەری (الکامل) دەلیت : زیان گەیاندن بە میشک و دەمارە کان لە خاسیتە گرتگە کانی مەی و شەرابە .

بە لام دەرمانە حەرامکراوە کانی دیکە دوو جۆرن :
یەکە میان : بە لای دلە وە قیزە وونە و ، سروشتى مروڤیش يارمە تیدەری نابیت ، بۆ دوور خستنە وە نە خوشیە کە وە کو ژە هەرە کان و ، گوشتى مارو شتە پیس و پۆخلە کانی دیکە ، بۆیە وە کو باریکى قورس بە سەر سروشتى مروڤ وە دە میتیتە وە دە بى بە نە خوشی نە ک دەرمان .

دووھم : بە لای دلە وە قیزە وون نى يە وە کو ئە و خوارىنە وانە کە دایکە سك پېھکان بە کارىدەھیتىن بۆ نموونە ، نەمە زیانى لە سووبو كەلگى زۆرتە ، نە قلیش بپیارى حەرامبۇونى دە دات و ، لېرەدا نەقل و فیترەتى مروڤ جووتى شەرع دە بن .

لېرەدا نەھینیتە کى ووردو ناسك بە دیدە كریت سە بارەت بە وە کە حرامکراوە کان بۆ چارە سەر بە کار ناھینیتە ، مەرجى شیفا وەرگرتەن لە هەر دەرمان نیک نە وە بە بە نە پە بى قبولبۇونە وە رېگریت ، باوەرە بە سووبو كەلگى و ، خوای تعالی پېرۇنى شیفای

پیدلوه ، چونکه شتی به سوود پیروزی تیدایه و ، به سوودترین شتیش پیروزترینیانه ، بؤیه ده گوتیرت پیاوی پیروز له هر کوئی بیت نهو پیاوه بیه که له هر شوینیک دابه زی سوودی لئن ببینریت ، زانزاویشه ئەگار موسلمان باوه پی به حرامیتی شتیک هەبورو ئەوا ئەباوه پەھی دەبی بە پەگریت له نیوان خودی خۆی و له نیوان پیروزی و سوودی شتیکه ، و له نیوان چاکیتی گومان پیبردن و ، وەرگرتنى ئەو شتە به ئەوپەپی قبولبۇونەوە ، بەلکو هەرچەند بەندە باوه پی بەھىزىر بىي ، ئەمەندەی تر حەزى پى نابىت و بېرىۋياوه پی بەرامبەر بەو شتە خراپ دەبىي و ، خۇوشى ئەمەندەی تر ئەو شتەی بەلاوه قىزەون دەبىي ، بؤیه ئەگەر لەم بارەدا بەكارى بىتتى دەبىي بە نەخۆشى نەك دەرمان ، مەگەر مەرقە باوه پی پىستىتى بەرامبەر بەو شتە نەمەننیت و ، خراپى گومان بىردى بىگرپەت بق خۆشەویستى ، ئەمەش دىزى نىمانە ، چونکە خودی شتیک حەرام و قىزەونە ، بؤیه مەرقۇ خەرەدار بەردەوام له پۇوى نەخۆشىيەوە تەماشاي دەکات . والله أعلم ٠

**بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پىغەمبەرى خوا لە چارەسەرگەردنى ئەو
ئەسپىيەتى لە سەردا پەيدا دەبىي و لابىدى :**

فِي "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، قَالَ: كَانَ بِي أَذْنِي مِنْ رَأْسِي، فَحَمَلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالْقَمْلُ يَتَنَاثِرُ عَلَى وَجْهِي، فَقَالَ: ((مَا كُنْتَ أَرَى الْجَهَدَ قَدْ بَلَغَ بِكَ مَا أَرَى))، وَقَيْ رِوَايَةً: فَأَمَرَهُ أَنْ يَحْلِقَ رَأْسَهُ، وَأَنْ يُطْعِمَ فَرَقًا بَيْنَ سِتَّهُ، أَوْ يَهْدِي شَاهَ، أَوْ يَصُومَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ٠

واته : له (كعب) اى كوبى (عجرة) ھوھ خواي لئى پانى بىت فەرمۇويەتى : ئازارىك له سەرمندا بۇو ، هەلگىرام بق خزمەتى پىغەمبەرى خوا لەلە ، ئەسپىيەش ھەلدىھەرئى دەم و

٢٠٦ - صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٢٤٢ ، ٢٤٣) ، والبخاري (٣ / ١٣) ، (٦ / ٣٣) ، ومسلم (٤ / ٤) ، ٢٢ وابن ماجة (٣٠٧٩) ، والتزمي (٢٩٧٣) ، كلهم عن طريق عبدالله بن مغلن فذكره عن كعب بن عجرة .

چاومدا ، ئەو بۇ پىغەمبەرى خوا ^{لەلەلە} فەرمۇسى : ((وای بۇ نەدەچۈرمۇش شەكت و ماندوپۇونت بگات بەم ئاستەى كە دەبىيىنم)) ، لە (رىوايە) تىكى دىكەشدا : فەرمانىدایە سەرى بىاشى و ، سى (صاع) ئى دانەۋىلە بگات خىراكى شەش كەس ، ياخود مەرىك بېخشىت ، ياخود سى پۇذ بېرۇنۇ بىت .

ئەسپى لە سەرو جەستەدا بەھۆى دوو شتەوە پەيدا دەبى : دەرەوهى جەستەو ناوهوهى جەستە ، بەلام ئەوهى لە دەرەوهى جەستەدا پەيدا دەبى ھۆكارى دەگارپىتەوە بۇ ئەو پىسى و پۇخلۇيە لە سەر جەستە كۆدەبىتەوە ، دووهەميش : بەھۆى خەلتەيەكى پىسى بۆكە نەوه كە سروشتى مۇقۇپ پالى پىيۆ دەنتىت بۇ نىوان پىست و كوشت و ، پاشان لە كونىلەكانەوە دەردەچىت ، لە پۇرى پىستىشدا بە شىۋەيەكى زىياتر بەھۆى شىتى خويىنەوە بۆگەن دەبى ، ئەمەش ئەسپى دروست دەگات ، ئەم دىاردەيە بەزۇرى پاش نەخۆشى نۇردى بەھۆى پىسىشەوە ، لە سەرى مندالاندا بە شىۋەيەكى فراوانتر دەبىنرى چونكە زۇرتى ئەو ھۆكارانە بەكاردەھىتنى كە ئەسپى دروست دەكەن ، بۆيە پىغەمبەرى خوا ^{لەلەلە} سەرى مندالەكانى (جعفر) ئى تاشى .

گەورەترين چارەسەريشى سەرتاشىنىه ، بۇ ئەوهى كونىلەي شىيكان بىرىنەوە ، شى پىسەكان بچەنە دەرەوهەو ، بەوهش مادەي خەلتەكە لاۋاز دەبى ، پاشانىش پىۋىستە ھەموو سەر لەو دەرمانانە بىگىرىت كە ئەسپى دەكۈژىن و ، دروستبۇونى قەدەغە دەكەن .

سەرتاشىنىش سى جۇرە :

يەكمىان : بۇ خواپەرسىتى و ھۆكارىتكى نزىكبۇونەوە لە خواى پەروەردگار .

دۇوەم : بىدۇھەو ھاۋەل پەيداكردن .

سى يەم : پىۋىستى و دەرمان .

كەواتە يەكمىان : سەرتاشىنىه لە كاتى يەكتىك لە خواپەرسىتەكانى حەج ياخود عمرەدا .

دوروه م : سهرتاشین بۆ کەسانیکی تری جگه له خوای په روهردگار . وەکو سهرتاشینی موریده کان بۆ شیخه کانیان ، بۆیه کەسانیکیان دەلین : من سهرم تاشیوھ بۆ فلان کەس و ، توش تاشیوته بۆ فلان کەس ، ئەمە له پلەی نەوهدايە کە بلیت : سوژدهم بۆ فلان کەس برد ، چونکە سهرتاشین ملکەچی و بەندایەتی و زەبۇونى دەنۋىنى ، بۆیه له تەواوکاریە کانى حەجە ، تا ئەو ئاستەی بەلای نیمامى (الشافعی) وە پایەيەکە له پایە کانى حەج کە تەواو نابیت تەنها بەو نېبى . مرۆژ کە پیشەسەری له پیش دەستى خواکەيدا دادەننى ، وەکو ملکەچیەک بۆ گەورەبى و ، زەبۇونىيەک بۆ شکومەندى ، له بەرزتىرين جۆرە کانى پەرسىنە ، بۆیه ئەگەر عەرەبە کان ویستى زەبۇونىکردنى دىل و بەردانیان ھەبوايە ، سەريان دەتاشى و بەريان دەدا ، پاشان شیخە کانى گومراپى و پیش بېکى كارانى پەروهردگارىتى ئەوانەى بنچىنەی شیخىتىان لە سەر بىدۇھۇ ھاوهەل پەيداکردنە ، هاتن و ویستىان موریدە کانیان پەرسىنیان بۆ بکەن و ، بۆيان پازاندنه وە کە سهرتاشینیان بۆ بکەن ، وەکو چۈن بۆيان پازاندنه وە سىۋىدیان بۆ بەرن ، بەلام بەناویکى ترەوھ ناویان دەھىتىاو ، دەيانگۇوت : تەنها سەر دانانىتكە له پیش دەستى شیخدا ، سوئىند بەخوا سوژدەبرىنىش بۆ پەروهردگار ھەر تەنها برىتىيە له سەردانان لە پیش دەستىدا ، پاشان ئەو شیخانە بۆيان پازاندنه وە کە نەزىيان بۆ بکەن و ، تەوبەو پەشىمانیان بۆ دەرىپىن و ، بەناوی ئەوانەو سوئىند بخۇن ، ھەممو ئەمانەش خودى بە پەستراوکردن و خودى كردىنيانه بە خواوهند بەدەر لە خوای پەروهردگار ، خوای تعالى دەھەرمىت : ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتَيَ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُوْنُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُوْنُوا رَبِّانِيin بِمَا كُنْتُمْ تُعَلَّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَخَذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيًّا مُرْكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ [آل عمران : ۷۹ - ۸۰] واتە : ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ ﴾ نابى بۆ هېچ ئادەمى يەك ﴿ أَنْ يُؤْتَيَ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ﴾ كە خوا نامەو شەرەعت و پىغەمبەرىتى دابىتى ﴿ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ ﴾ پاشان بە خەلکى بلیت ﴿ كُوْنُوا عِبَادًا لِي ﴾ بىن بە بەندەى من ﴿ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ لە جياتى خوا ﴿ وَلَكِنْ كُوْنُوا رَبِّانِيin ﴾ بەلكو (پەتىان دەلیت) خواپەرسىت بن ﴿ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلَّمُونَ ﴾

الْكِتَابَ ﴿ چونکه نیوہ ده رسی نامه‌ی ئاسمانی ده لینه‌وه ﴾ وَمَا كُنْتُ تَدْرِسُونَ ﴾ وه نیوہ خوشتان ده یخوینن . ﴿ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ ﴾ وه خوا فرمانتان پی نادات ﴿ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمُلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ ﴾ که فریشته و پیغه‌مبهاران بکن ﴿ أَرْبَابًا ﴾ به په رستراوی خوتان ﴿ أَيَّمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ ﴾ چون فرمانتان پی ده دات بی بروابن (کافرین) ﴿ بَعْدٍ إِذَا تَنْهَمُ مُسْلِمُونَ ﴾ دوای نوهی که نیوہ بپواداریوون ؟ !^(۲۰۷)

پایه به رزترین بهندایه‌تی ده ریپینیش بهندایه‌تی ده ریپینی نویزه ، که شیخ و ویچوان و نزدیکاران له نیوان خویاندا هستاون به دابه‌شکردنی ، شیخه‌کان پایه به رزترین شتی نویزیان بردوه که سژوده ، که سانی ویچوانیش به زانایان رکوعیان بردوه و ، هرکات یه‌کتیان چاپیکه‌وت رکوع بۆ یه‌کتر ده بن ، وه کو چون رکوع بۆ خوای تعالی ده بن ، نزدیکارانیش هستانی نویزیان بردوه ، بؤیه نازادان و کویله‌کان به سه‌ریانه‌وه ده و هستن وه کو بهندایه‌تی ده ریپینیک و نه‌وانیش دانیشتون ، پیغه‌مبهاری خوا ﴿ بَهْ وَرْدَى قَدْغَى نَهْ وَسَىْ رَهْ فَتَارَهِ سَهْرَهُوهِيْ كَرْدَوَهِ ، بَؤْيَهِ بَهْ كَارْهِيَّتَانِي سَهْرِيَّچِيْهِ كَيْ نَاشِكَرَاهِيْ پِيَغَهِ مَبَهَرَاهِيْ رَهْ حَمَهَتِ وَ بَهْ زَهَيْهِ ، قَهْ دَهْ غَهِيْ كَرْدَوَهِ سَژَودَ بَهْ جَگَهِ لَهْ خَوايِ پَهْ رَوْهَرْدَگَارِ بَهْ رِيَّتِ وَ فَرْمَوْيَهِتِيْ : ((لا يَنْبَغِي لَأَحَدٍ أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ))^(۲۰۸) وَاتَهِ پَيْوِيَّسَتَهِ هِيجَ كَهْ سَژَودَ بَهْ كَهْ سَيْكَى تَرْنَهَباتِ . نَكْلَهَى لَهْ هَاوَهَلَى بَهْ رِيَّزِ (مَعَاذ) كَرَدَ كَاتَى سَژَودَى بَهْ بَرْدَو فَرْمَوْيَهِ : (مَهْ)^(۲۰۹) وَاتَهِ : دَهْ سَتَ بَكِيشَهَوهَهَ وَازَ لَهْ كَرْدَارَهِ بَيَّنَهِ . حَهْ رَامْبُونَي نَهْ مَهَشِ لَهْ ئَايَنَهِ كَيْدا نَزَدَ بَهْ دَلْنَيَّاَيِي زَانَراوهِ ، نَهْ كَهْ سَانَهَشِ بَهْ كَهْ سَانَيِ تَرَى جَگَهِ لَهْ خَوايِ تعالَى بَهْ شِيَاوِ دَادَهَنَنَنِ ، لَهْ پَاسْتِيدَا دَهْ يَانَهَوهِيْ پَيَشَ بَرَكَتَيِ خَواوِ پِيَغَهِ مَبَهَرَهِ كَيْ پَيَبَكَنِ ، چونکه سَژَودَ بَرْدَنِ پَايَه دَارَتَرِينِ پَلَهَ كَانَيِ بَهْ دَهْ دَهْ نَوَانَهِ ، بَؤْيَهِ نَهْ گَارَ نَهْ مَكَسَهِ هَاوَهَلَنِ پَهْ دَاكَارَهِ سَژَودَ بَرْدَنِ بَقَ مَرْزَقَ بَهِ

۲۰۷ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تفسیری قورنان .

۲۰۸ - إسناده صحيح : صححة الألباني في الإرواء (۱۹۹۸) .

۲۰۹ - حسن صحيح : أخرجه أحد (۵ / ۲۲۷) عن أبي طبيان عن معاذ بن جبل فذكره ، وأخرجه أحمد (۵ /

۲۲۸) عن أبي طبيان يحدث عن رجل من الأنصار عن معاذ بن جبل فذكره خواه .

شیاو دابنیت ، نهوا بەندایه‌تی نواندنی بۆ جگه له خوای پەروه‌رددگاری به شیاو داناوه ، وقد صنع آنه قیل له : الرَّجُلُ يَلْقَى أخاه أَيْثَنَى لَه ؟ قال : لا . قیل : أَيْلَتْزِمُهُ وَيُقْبَلُهُ ؟ قال : لا . قیل : أَيْصَافِحَهُ ؟ قال : نعم^(۲۱) واته : به (صحیح)ی له پیغەمبەری خواوه ﷺ (ریوایه) تکراوه کەوا پرسیاری لێکرا : پیاو چاوی به براکەی دەکەویت نایا بۆی بچەمیتەوە ؟ فەرمۇوی : نەخیر . گووترا : نایا تەوقەی لە گەل بکات ؟ فەرمۇوی : بەلی .

ەرودەها . چەمانوھ له کاتی سلاوکردندا سژوودو کربنووشە ، خوای تعالی فەرمۇویتی : « وادْخُلُوا الْبَابَ سُجُّدًا » [البقرة : ۵۸] واته : وە له دەرگاوه بچنە ژوورەوە بە ملکەچى (بە کربنووشەوە) (۲۱) ، نەگینا له توانادا نى يە بچىنە ژوورەوە بۆ لای باج وەرگران ، ەرودەها به (صحیح)ی له پیغەمبەری خواوه ﷺ هاتووه کەوا قەدەغەی کردووه نەگەر کەسیک هاتە ژوورەوە دانیشتوان ھەستن ، بە ھاوشیوھی نەو بەگوره دانانەی کە خەلکانی عەجم بەرامبەر بە یەکتر دەرى دەبىن ، تا گەشتە نەو بەئاستەی لە نویزیشدا قەدەغەی کردن نەمە لە کاتیکدایه کە تەندروستن و هېیج بەھانەیەکیان نى يە ، بۆ نائوھی بە سەرسەریەوە نەوەستن و نەو دانیشتیت ، ھەرچەند ھەستانەکەشیان بۆ خوایە ، نەی ھەستانى بە گەورەدانان و بەندایه‌تی بۆ کەسانى ترى جگه له خوای پەروه‌رددگار دەبى چۆن بى ؟

مەبەستیش نەوەیە : کە نەفسە نەقامە گومرەکان بەندایه‌تی کردنیان بۆ خوای پەروه‌رددگار لابردیوو و ، نەو بەدیھیتزاوه ھاوه لانەیان لە گەلدا داناؤن کە بە گەورەیان دادەنیئن ، بۆیە سژوودیان بۆ غەیری خوای تعالی بردیو ، رکوعیان بۆ بردیو ، ھەستان لە پیش دەستیدا بە

210 — إسناده صحيح : أخرجه الترمذى (۲۷۲۹) ، وأحمد (۳ / ۱۹۸) ، وصححه الألبانى في صحيح الترمذى (۲۱۹۵)

211 — ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تەفسیری قورئان .

هاوشیوه‌ی وهستانیان له نویزدا ، سویندیان پی خواردن و ، نه زیان بۆ کردن و ، سه‌ریان بۆ تاشین و ، سه‌ریپنیان بۆ کردن و ، به دهوری شتگه‌لیکی تری جگه له مالکه‌ی خوادا سوپرانه‌وهو ، به گهوره‌یان دانان و خوش‌ویستن و ، ترس و ، پارانه‌وهو ، ملکه‌چیان بۆ نواندن ، وه‌کو چون په‌روه‌ردگار به گهوره ده‌گیریت ، به‌لکو زیارتیش ، به‌دیهیتزاوه په‌رسنراوه‌کانیان له گه‌ل خوای تعالادا یه‌کسان کرد ، نه‌مانهن که دژ به بازگه‌واری پیغمه‌برانن ، نه‌مانهن که هاوتا بۆ خوا داده‌نین و ، له ئاگریشدا له گه‌ل خواوه‌نده‌کانیاندا مشتموغرده‌کن ﴿تَاللهِ إِنْ كُنَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ إِذْ نُسَوْكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الشعراء : ۹۸] ﴿تَاللهِ إِنْ كُنَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ سویند به‌خوا نیمه له گومپایه‌کی ئاشکه‌رادا بوروین ﴿إِذْ نُسَوْكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کاتیک ئیوه‌مان ده‌برده پیزی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه^(۲۱۱) ، نه‌مانهن که خوای تعالی ده‌ریاره‌یان ده‌فرمتیت ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُ كَحْبَ اللَّهِ، وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُ حُبًّا لِلَّهِ﴾ [آل‌بقرة : ۱۶۵] واته : ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ وه که‌سانی واهیه له خه‌لکی ﴿يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا﴾ که هاویه‌شی تقد بۆ خوا په‌یدا ده‌کن ﴿يُحِبُّونَهُ﴾ خوشیان ده‌وین ﴿كَحْبَ اللَّهِ﴾ وه‌ک خوش‌ویستی (ئیمانداران بۆ) خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به‌لام نوانه‌ی بروایان هیناوه زور زیاتر خوایان خوش ده‌وی^(۲۱۲) ، هه‌مو نه‌مانه شیرک و هاویل په‌یداکردن و ، خوای په‌روه‌ردگاریش له‌و که‌سانه خوش نابیت که هاویل بۆ په‌یدا ده‌کن ، نه‌م باسه‌مان توییزینه‌ویهک بورو له میانه‌ی باسی پیباری پیغمه‌بری خوا ﴿سَهْ بَارَهْتْ بِهِ سَهْ تَاشِينْ، پَيَّدَهْ چَىْ لَهُ وَهْشْ كَرْتَكْرَبَىْ﴾ که مه‌بستی سه‌رکی باسه‌که‌مان بورو . والله أعلم.

۲۱۲ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

۲۱۳ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

بەشى دووەم

چەند بەشىك : سەبارەت بە پىيازى پىغەمبەرى خوا لە چارەسەرگەردندا بە دەرمانە رۇحىيە خواوەندىيە تاکەكان و ، ئاوىتەيەك لەوو ، لە دەرمانە سروشتىيەكان :

بەشىك : سەبارەت بە پىيازى پىغەمبەرى خوا لە چارەسەرگەردنى چاولىيدراودا :

رَوَى مُسْلِمٌ فِي "صَحِيحِهِ" عَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((الْعَيْنُ حَقٌّ وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدْرِ، لَسَبَقَتُهُ الْعَيْنُ)).^(٢١٤)

واتە : لە (ابن عباس) ھۆھ خوالە خۆى ويابىشى پانى بىت فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا لە فەرمۇمى : ((چاولىپىسى پاستە ئەگەر شتىكىش ھەبوايە پىشى چارەنۇوس بىكەوتايە ، چاولىپىش دەكەوت)) .

وَفِي "صَحِيحِهِ" أَيْضًا عَنْ أَنْسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَحْصَ فِي الرَّقِيَّةِ مِنْ الْحُمَّةِ، وَالْعَيْنِ وَالنَّمَّةِ.^(٢١٥)

٢١٤ - صحيح : أخرجه مسلم (٢١٨٨)

٢١٥ - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١١٨ ، ١١٩ ، ١٢٧) ، ومسلم (٧ / ١٨) ، وابن ماجة (٣٥١٦) ، والترمذى (٢٠٥٦) ، كلهم عن عاصم بن سليمان الأحول عن يوسف بن عبد الله عن أنس فذكره ، إلا أن الترمذى قال عن عاصم عن عبدالله بن الحارس عن أنس فذكره

واته : له (أنس) هوه خواى لى پانى بىت فرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ئىلەتى داوه نوشته بکریت له چاپىسى و گەستنی كياندارى ژەھراوى و بىرىنى پىست .

وفى " الصَّحْيَحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ، ((الْعَيْنُ حَقٌّ))^(٢١٦).

واته : له (أبي هريرة) هوه خواى لى پانى بىت فرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ئىلەتى فرمۇسى : ((چاپىسى پاسته)) .

وفى سُنْنَةِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : كَانَ يُؤْمِرُ الْعَائِنَ فَيَتَوَضَّأُ ، ثُمَّ يَغْتَسِلُ مِنْهُ الْمَعِينِ^(٢١٧) .

واته : له (عائشة) هوه خواى لى پانى بىت فرمۇويەتى : فەرمان بە چاپىس دەكرا دەستنويىزى دەشت و ، ئىنجا بەۋ ئاوه كەسى بەچاوه وەبۇ خۆى دەشت .

في الصَّحْيَحَيْنِ " عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : أَمْرَنِي النَّبِيُّ ﷺ أَوْ أَمْرَأَنِ نَسْتَرْقِي مِنْ الْعَيْنِ^(٢١٨) .

واته : له (عائشة) هوه خواى لى پانى بىت فرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ئىلەتى فەرمانى پىتكىرمىدا نوشته بکەين له چاوى پىس .

وَذَكَرَ التَّرْمِذِيُّ مِنْ حَدِيثِ سُفِيَّانَ بْنِ عُيَيْنَةَ ، عَنْ عَمْرُو بْنِ دِينَارٍ ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ عَامِرٍ ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ رِفَاعَةَ الرَّذْقِيِّ ، أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ عُمَيْسٍ قَالَتْ ، يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ بَنِي جَعْفَرٍ تُصَبِّبُهُمْ

٢١٦ - صحيح : أخرجه أحمد (٣١٩ / ٢) ، البخاري (٢١٤ ، ١٧١) ، ومسلم (٧ / ١٣) ، وأبوداود (٣٨٧٩) كلهم من طريق عبد الرزاق بن همام ، قال : حدثنا معمر ، عن همام بن منه ، فذكره عن أبي هريرة مروعاً .

٢١٧ - إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٣٨٨٠) عن الأسود عن عائشة فذكره .

٢١٨ - صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ١٢٨ ، ٦٣) ، البخاري (٧ / ١٧١) ، ومسلم (٧ / ١٧) ، وابن ماجة (٣٥١٢) كلهم عن عبد الله بن شداد فذكره عن عائشة .

الْعَيْنُ ، أَفَأَسْتَرْقِي لَهُمْ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ فَلَوْ كَانَ شَيْءٌ يَسْبِقُ الْفَضَاءَ لَسَبَقَتُهُ الْعَيْنُ))^(۲۱۹) قَالَ التَّرْمِذِيُّ : حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ .

واته : (أسماء) کچی (عمیس) خوا لی پانی بیت _ فرمودی : نهی پیغمبری خوا کوره کانی (جعفر) دهبن به چاوی پیسده، نوشته یان بۆ بکه ؟ فرمودی : ((به لئن نه که رشتیک پیشی چاره نووس بکه و تایه چاو پیشی ده که و)) .

وَدَوَى مَالِكٌ رَحْمَةُ اللَّهِ ، عَنْ أَبْنِ شَهَابٍ ، عَنْ أَبِي أُمَّامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ ، قَالَ : رَأَى عَامِرٌ بْنُ رَبِيعَةَ سَهْلَ بْنَ حُنَيْفٍ يَغْتَسِلُ ، فَقَالَ : وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ وَلَا جُلْدَ مُخْبَأً ، قَالَ : فَلَبِطَ سَهْلٌ ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَامِرًا ، فَتَعَيَّظَ عَلَيْهِ ، وَقَالَ : ((عَلَامَ يَقْتُلُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ ؟ إِلَّا بَرَّكَتْ ؟ اغْتَسِلْ لَهُ)) فَغَسَلَ لَهُ عَامِرٌ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمَرْفَقَيْهِ وَرُكْبَتَيْهِ ، وَأَطْرَافَ رِجْلَيْهِ ، وَدَاخَلَهُ إِذَا رَأَهُ فِي قَدَحٍ ، ثُمَّ صَبَ عَلَيْهِ ، فَرَاحَ مَعَ النَّاسِ .
وَدَوَى مَالِكٌ رَحْمَةُ اللَّهِ أَيْضًا عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي أُمَّامَةَ بْنِ سَهْلٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، هَذَا الْحَدِيثُ ، وَقَالَ فِيهِ : إِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ ، تَوَضَّأْ لَهُ ، فَتَوَضَّأْ لَهُ^(۲۲۰)

واته : نیمامی (مالک) _ بهره حمه تی خوا بیت _ ، له (ابن شهاب) ووه ، له (أبی امامه) کوپی (سهل) ای کوپی (حنیف) ووه ده گیریتەوە ، فرمودی کوپی : (عامر) ای کوپی (ربیعة) تە ماشای کرد (سهل) ای کوپی (حنیف) خۆی دەشوا ، نه وە بۇو گوتى : سویند بە خوانە وەکو نە مرۆم بىنیوەونە کچی شونە کردووی نیو پەردەش ئاوه هایە ، (أبی امامه) دەلیت : (سەل) تىکچوو دائی بە زەویدا ، پیغمبری خوا ﷺ تە شریفی هىتاپە لای (عامر) و

۲۱۹ - صحيح : أخرجه الترمذی (۲۰۵۹) ، من طريق عبدالرازاق قال : أخبرنا معاشر ، عن أبی ابي ، عن عمرو بن دينار عن عروة بن عامر ، عن عبيد بن رفاعة فذكر الحديث عن أسماء . وطريق سفيان المذكور أخرجه الحميدي (۳۳۰) وأحمد في مسنده (۶ / ۴۳۸) ، وابن ماجة في سننه (۳۵۱۰) ، والترمذی (۲۰۵۹) .

۲۲۰ - إسناده صحيح : أخرجه مالک في الموطا (۲ / ۹۳۸) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۴۰۲۰) .

نقد لیقی تووپه بیو، نینجا فه رمووی : ((بۆ کەسیکتان براکەی دەکوریت ؟ بۆ نزای فیرو
بەرهەکەت بۆ نەکرد ؟ خوتى بۆ بشق ، نەوه بیو (عامر) دەم و چاوی و دەستەکانی و
مەچەکی و نەژۆنکانی و ، سەرەوەی پەنجه کانی پیشی و ، کەنازو لیواری (الإزار) ھکەی^(۲۱)
لە ناوه وە لە پەرداخیکدا شت و ، پاشان پشینزا بە سەر (سەهل) دا ، نەوه بیو هەستاو لە
کەن خەلکەکەدا بۆشت .

ھەروەها ئیمامی (مالک) نەم فەرمودەد لە (محمد) ی کوبى (أبي أمامه) ی (سەهل)
وە کە لە بابیەوە دەگىریتەوە تىايىدا دەلیت : چاپىسى پاستە ، دەستنويىشى بۆ بشق ،
نەوه بیو دەستنويىشى بۆشت .

وَذَكَرَ عَبْدُ الرَّزَاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ ابْنِ طَاؤُوسٍ، عَنْ أَبِيهِ مَرْفُوعًا، الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ
شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرَ، لَسَبَقَتُهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا أَسْتَغْسِلَ أَحَدُكُمْ، فَلَيَغْسِلْ . وَوَصْلَهُ صَحِيحٌ^(۲۲) .

واته : (عبد الرزاق) ، لە (معمر) ھوە ، لە (طاوس) ھوە ، لە بابیەوە بە (مرفوع
) ی دەگىرپەتەوە دەفەرمىت : چاپىسى پاستە ، نەگەر شتىكىش پىش چارەنۇوس
بکەوتا يە ، چاوی پىش دەکەوت ، نەگەر خەلکتان بە چاوه وە كردو داواي خۆشتنتان
لىتكرا خوتان بشقون .

پىشەوا (الزُّهْرِي) فەرمۇيەتى : چاپىس فەرمانى پى دەکرىت قاپىك ناو بىنېت و ،
نینجا دەستەکانی دەكاتە نىتو قاپەکەوە ، ئاوه کە لە زارى وەردەدات و دەرىيدەھىنېتە نىتو
قاپەکەوە ، پاشان بە دەستى چەپى ئاولە قاپەکە هەلەگىرت و ، دەپېزىنى بە سەر نەژۆنی
پاستىداو ئاوه کەی دەكاتەوە نىتو قاپەکەو ، نینجا کەنازو لیواری (الإزار) ھکەی لە ناوه وە

221 — الإزار : دەربى ، پۆشاکىكە نیوهی خوارەوەی لەشى مرۆغ پى دادەپۆشرىت . وەرگىچە .

222 — إسناده صحيح : صححه الألباني في السلسلة الصحيحة (۱۲۵۱) .

دهشوات و ، قاپه‌که ناخاته سه‌ر زه‌وی ، پاشان له پشته‌وه به یه‌ک جار ده‌پشینزیت به‌سه‌ر که‌سی به چاوه‌وه بودا ، به‌فارمانی خوا سه‌رفه‌راز ده‌بی .

به‌چاوه‌بونیش دوو به‌چاوه‌وه بونه : به‌چاوه‌وه بونیکی مرؤفی و ، به چاوه‌وه بونیکی جنۆکه‌ی . فَقَدْ صَحَّ عَنْ أُمَّ سَلَمَةَ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى فِي بَيْتِهَا جَارِيَةً فِي وَجْهِهَا سَفْعَةً ، فَقَالَ: اسْتَرْقُوا لَهَا ، فَإِنَّ بِهَا النَّظَرَةَ^(۲۳۲) .

واته : له (أُمَّ سَلَمَةَ) هوه _ خوا لی پازی بیت _ ده‌گیپنه‌وه که‌وا : پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام که‌نیزه‌کیکی له ماله‌که‌یدا بینی دهم و چاوی زه‌ردنه‌لکه‌پابو ، نه‌وه بوبه فه‌رموموی : نوشته‌ی به سه‌ردا بخوینن ، جنۆکه تیقی پوانیو .

(الحسین) کورپی (مسعود الفراء) ده‌لیت : که فرمومویه‌تی (سفعه) واته : تیپوانین ، مه‌به‌ستی له جنۆکه‌وه بوبه ، ده‌گوتیریت : له تیپوانینی جنۆکه‌وه تووشی به چاوه‌وه بونیکی بوبه که له تیپه‌پیوونی نوکه پم تیژتره .

وَيَذَكُرُ عَنْ جَابِرِ يَرْفَعُهُ : ((إِنَّ الْعَيْنَ لَتُدْخِلُ الرَّجُلَ الْقَبْرَ ، وَالْجَمَلَ الْقِدْرَ))^(۲۴) واته له (جابر) هوه _ خوا لی پازی بیت _ فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام فرموموی : ((دلنیابن چاوپیسی پیاو ده‌خاته نیتو کورپه‌وه و ، ووشتریش ده‌خاته نیتو منجه‌له‌وه)) .
وعن أبي سعيد _ رضي الله عنه _ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنْ الْجَانَ ، وَمِنْ عَيْنِ الإنسانِ^(۲۵) .

واته : له (أبي سعيد) هوه _ خوا لی پازی بیت _ فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام په‌نای ده‌گرت به‌خوا له جنۆکه‌و ، له چاوپیسی مرؤف .

٢٢٣ — متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۰ / ۱۷۱ ، ۱۷۲) ، ومسلم (۲۱۹۷) .

٢٢٤ — إسناده حسن : أخرجه أبو نعيم في الحلية (۷ / ۹۰) ، وصححه الألباني في الصحيحة (۱۲۴۹) .

٢٢٥ — صحيح : أخرجه ابن ماجة (۳۵۱۱) ، والترمذی (۲۰۵۸) ، والنسائي (۸ / ۲۷۱) عن الحزيری عن أبي نصرة عن أبي سعيد فذکره وزاد فيه . ((فلما نزلت المعاذتان أخذ بهما وترك ما سوى ذلك)) .

کومه‌لیک که بهشیان له گوینگتن و نهقلن پینه‌دراوه ، چاوپیسی و به‌چاوه‌ههبوون پوچ دهکنه‌وهو ، ده‌لین : نهانه ههمووی خه‌یاله‌وله راستیه‌وه بـه‌دووره ، بـه‌لام نه‌مانه نه‌فامترینی خه‌لکن به بیستن و نه‌قلن ، پـه‌رده‌کانی سـه‌ر چـاو و دـلـیـشـیـانـ لـهـ هـهـموـوـیـ نـهـسـتـورـتـرـهـ ، لـهـ هـهـموـوـ کـهـسـیـشـ بـهـدـخـوـوتـرـنـ ، دـوـرـتـرـیـنـ کـهـسـیـشـ بـهـ نـاسـینـیـ پـوـچـ وـ نـهـفـسـهـکـانـ وـ ، سـیـفـاتـ وـ کـرـدارـوـ کـارـیـگـهـرـیـانـ ، نـاـقـلـ وـ زـیرـانـیـ نـوـمـهـتـانـ بـهـ جـیـاـواـنـیـ ثـائـینـ وـ بـیـرـیـوـاـهـرـیـانـهـوهـ ، بـوـارـیـ چـاوـپـیـسـیـ وـ بـهـچـاـوهـهـ بـوـونـ پـهـتـ نـاـکـهـونـهـوهـ ، نـکـوـلـیـ لـیـ نـاـکـهـنـ ، نـهـگـهـرـچـیـ جـیـاـواـنـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ هـۆـکـارـیـ لـایـهـنـیـ کـارـیـگـهـرـیـ چـاوـپـیـسـیـ .

کومه‌لیک ده‌لین : نه‌فسـیـ کـهـسـیـ چـاوـپـیـسـ نـهـگـهـرـ لـهـ گـهـلـ چـقـنـیـهـتـیـهـکـیـ پـیـسـداـ رـاهـاتـ ، لـهـ چـاـوهـکـانـیـهـوهـ هـیـزـیـکـیـ ژـهـهـرـینـ دـیـتـهـ دـهـرـهـوهـ دـهـکـاتـ بـهـ کـهـسـیـ بـهـ چـاـوهـهـبـوـوـ ، زـیـانـیـ پـیـدـهـگـهـیـهـنـیـتـ . گـوـتـیـانـ : نـکـوـلـیـ لـهـ نـاـکـرـیـتـ ، وـهـکـوـ چـقـنـ نـاـتـوـانـیـتـ نـکـوـلـیـ لـهـ هـاـنـهـ دـهـرـهـوهـیـ هـیـزـیـکـیـ ژـهـهـرـینـ لـهـ جـوـرـهـ مـارـیـکـهـوهـ بـکـرـیـتـ کـهـ دـهـکـاتـ بـهـ مـرـوـقـ وـ ، دـهـیـفـهـوـتـیـنـیـتـ ، نـهـمـهـشـ لـهـ جـوـرـهـ مـارـیـکـهـوهـ پـوـودـهـدـاتـ کـهـ هـهـرـکـاتـ تـهـنـهـاـ بـهـ چـاـوهـکـانـیـ تـهـماـشـایـ مـرـوـقـ بـکـاتـ ، یـهـکـسـهـرـ نـهـوـ مـرـوـقـهـ دـهـفـهـوـتـیـتـ ، کـارـیـ چـاوـپـیـسـیـشـ نـاوـهـهـایـهـ .

کومه‌لیکی تریش ده‌لین : بـهـدوورـ دـاـنـاـنـیـتـ لـهـ چـاوـیـ هـهـنـدـیـ مـرـوـقـهـوهـ چـهـنـدـ نـهـژـادـوـ گـوـهـرـیـکـیـ نـاـسـکـ وـ بـوـونـیـ نـهـبـیـنـراـوـ (جـوـاـهـرـ لـطـیـفـةـ غـیرـ مـرـئـیـةـ) بـیـتـهـ دـهـرـهـوهـ ، بـکـاتـ بـهـ کـهـسـیـ بـهـ چـاـوهـهـبـوـوـ ، بـچـیـتـهـ نـیـوـ کـوـنـیـلـهـکـانـیـ جـهـسـتـیـهـوهـ ، زـیـانـیـ پـیـ بـگـهـیـهـنـیـتـ .

کومه‌لیکی تریش گـوـتـیـانـهـ : خـوـایـ تـعـالـیـ نـهـرـیـتـیـ وـابـوـهـ بـهـ پـیـیـ وـیـسـتـیـ خـوـیـ زـیـانـ درـوـسـتـ دـهـکـاتـ ، کـهـاـ هـهـرـ بـهـ پـوـوـ بـهـ پـوـوـبـوـنـهـوهـ چـاوـیـ پـیـسـ بـهـ کـهـسـیـکـ زـیـانـیـ پـیـ دـهـگـهـیـهـنـیـتـ ، بـهـبـیـ نـهـوـهـیـ هـیـزـیـکـیـ یـاخـودـ هـوـیـهـکـ یـاخـودـ کـارـیـگـهـرـیـهـکـ هـهـبـیـتـ ، نـهـمـهـ رـیـبـاـوهـپـیـ نـکـوـلـیـکـارـانـیـ هـۆـکـارـوـ هـیـزوـ کـارـیـگـهـرـیـهـکـانـ لـهـ جـیـهـانـداـ ، نـهـمانـهـ دـهـرـکـایـ هـۆـکـارـوـ کـارـیـگـهـرـیـانـ لـهـ خـوـیـانـ دـاـخـسـتـوـهـ ، دـرـیـهـ تـیـکـرـایـ نـاـقـلـ وـ زـیرـانـ وـهـسـتـانـهـوهـ .

به په رچدانه و می نه و که سانه که نکولی نه به چاوه و مبوبون دهکنه :

گومانی تیدا نی يه خوای تعالی له جهسته و پوچه کاندا هینزو دیارده گه لیکی جیاوانی خولقاندووه و ، چهندین خاسیت و چونیتی جو را جویی به نزدیان به خشیوه ، مرؤفی ناقل و زیر هرگیز ناتوانیت نکولی نه کاریگه ری پوچه کان له جهسته دا بکات ، چونکه شتیکی بینراوی هست پیکراوه ، تو دم و چاو ده بینی چون سود سود ده بیت و کاتی که سیک ته ماشای ده کات که شه رمی لیکات ، زهرد زه ردیش هه لدہ گه پیت کاتی ته ماشای که سیک ده کات لیکی ده ترسیت ، خه لکانیش که سانیکیان بینیوه ته نه باه ته ماشکردی ، نه خوش ده که ویت و هیزی لواز ده بی ، هه مو نه مانه کاریگه ری پوچه کانه ، به لام به هنی نزد په یوه ندبوبونی به چاوه و مه کاره ده دریت پال چاو ، به لام چاو بکه رنی يه ، به لکو کاریگه ری پوچه کانه و ، پوچه کانیش جیاوانن له دیارده و سروشت و چونیتی و خاسیت کانیاندا ، پوچی نیزه بی بار (حسود) زیانیکی ناشکه را به کسی نیزه بی بر اوی به رامبه ر ده گه یه نیت ، خوای تعالاش فرمانی داوه به پیغه مبهره که پهنا به خوا بگرت له شهربی کسی نیزه بی بار ، بؤیه کاریگه ریه کانی که سی نیزه بی به ری چاوجنونک له که سی نیزه بی بر اوی به رامبه ردا نزد ناشکه رایه و هیچ که س توانای نکلیکردنی نه و کارهی نی يه ، مه گار که سیک له حقیقتی مرؤفایه تی به ده ریت ، نه مهش بنه په تی به چاوه و هبونه ، چونکه نه فسی کسی نیزه بی باری چاوجنونک له گه ل چونیتیه کی پیسدا رادیت و ، به رامبه ر به که سی نیزه بی بر او ده بیت ووه و ، به هنی نه و خاسیت پیسده کاری تیده کات ، نمونه ای نامه و هکو نمونه ای ماره ، چونکه زهره که وزه بی کی متی به هیزه تیایدا ، نه گه ر چاوی به نوزمنه که کهوت ، هیزیکی توره بونی لیتوه ده رده چیت و ، رادیت به چونیتیه کی پیسی زیانبه خش و کاری خوی ده کات ، پینده چی جار به جار چونیتیه که که نه مهنده به هیز بیت کاریگه ری هه بیت له که وتنی مندالی کورپه لاهی سکی دایکداو ، جار به جاریش له کویرکردنی چاودا کاریگه ری ده بی ، كما قال النبی ﷺ في الأَبْتَرِ، وَذِي الْطُّفْلِينَ مَنَ الْحَيَاةِ : إِنَّهَا

یَلْتَمِسَانَ الْبَصَرَ، وَيُسْقَطَانَ الْجَبَلَ^(۲۲۶) وَاتَّهُ : پیغامبری خواه سه بارهت به ماری کوله و هیباب و ، بازگ فرموده بود : نه دوانه چاو کویر ده کن و ، مندان له باری دایک ده بین .

هشیانه : به تنها بینین کار له مرؤوف ده کات به بی هیچ په یوه ندبوونیکی بهو کاسهوه ، به هقی نقد پیسی نه و نهفسه و ، چونیه تیه پیسی کاریگه ریه کانی ، کاریگه ریش له سه ر په یوه ندبوونی جهسته بی نهوه ستاوه ، و هکو نهوه که سانیکی که م زانست و زانین به سروشت و شه ریعت وای بق ده چن ، به لکو کاریگه ری جار به جار به په یوه ندبوونه و هی پوچه جار به پوچ به پوچونه و هیه ، جار به جار به بینینه ، جار به جار به نازو نوشته و په ناگرتنه کانه ، جار به بهره و لای نه و کاسه کاری تیده کات ، جار به جار به نزاو نوشته و په ناگرتنه کانه ، جار به جار به خهیال و نهندیشهه ، بؤیه کاری نهفسی چاپیس بنهنها له سه ر بینین نهوه ستاوه ، به لکو پیده چی که سی چاپیس کویر بیت ، که شتی بق و هسف کرا ، نهفسه پیسکه کاری تیده کات ، نه گه رچی نهشی بینیبیت ، نقریک له چاپیسان کار له خه لک ده کن به و هسف و به بی بینین ، و هکو نهوه که خواه تعالی به پیغامبره که فرموده : ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُرْلُقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ ﴾ [القلم : ۵۱] وَاتَّهُ : ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِهِ رَأَسْتَى نَزِيْكَ بُوْبَيْنَ بِوْبَيْكَ لَيُرْلُقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ ﴾ هلت خلیسکتین به چاو (ی پیس) یان ﴿ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ ﴾ له کاتیکدا که قورئان ده بیستن^(۲۲۷) ، ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ (۱) من شر ما خلق (۲) و من شر غاسق إذا وقب (۳) ومن شر النفاتات في العقد (۴) ومن شر حاسرو إذا حسد (۵) ﴿ سورة الفلق [وَاتَّهُ : ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ نهی محمد ﴿ بلی : پهنا ده گرم به دروستکاری بونه و هر (بهره بیان) ﴿ مِنْ شَرٌّ مَا خَلَقَ ﴾ له زیانی نهوه که

۲۲۶ - صحیح : أخرجه الحمیدی (۶۲۰) ، وأحمد (۲ / ۹ ، ۱۲۱) (۳ / ۴۵۲) ، والبخاری (۴ / ۱۵۴) ، ومسلم (۷ / ۳۸) ، وأبوداود (۵۲۵۲) ، وابن ماجة (۳۵۳۵) ، والترمذی (۱۴۸۳) کلهم عن ابن شهاب الزہری عن سالم عن ابن عمر فذکره مرفوعاً .

۲۲۷ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته تفسیری قورئان .

در وستی کردووه ﴿ وَمِنْ شَرٌّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴾ وه له زیانی تاریکی کاتیک که دابی ﴿ وَمِنْ شَرٌّ
النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقْدِ ﴾ وه له زیانی فووکران (جادووکه ران) به گری یاندا ﴿ وَمِنْ شَرٌّ حَاسِدٍ
إِذَا حَسَدَ ﴾ وه له زیانی به خیل و حه سود کاتیک که حه سودی بیات^(۲۷۸) بؤیه لیره دا ناشکه را
ده بیت که هه مو که سینکی چاوپیس نیرهی به زیکی چاوجنۆک و ، هه مو نیرهی به زیکی
چاوجنۆکیش چاوپیس نی یه .

به لام له بهر ئوهی که سانی نیرهی به ری چاوجنۆک گشتیترن به به راوردی که سی چاوپیس
، بؤیه په ناگرتن له که سی نیرهی بهر په ناگرتنه له چاوپیس ، به گشتی کاره که شیان
تیرگه لیکه له نه فسی که سی نیرهی به ری چاوجنۆک وه به رهه لای که سی نیرهی براو و به
چاوه وه بیو ده چیت ، جار به جار ده یانپیکت و جار به جاریش به هله داده چیت ، بؤیه
نه گر پیکه وتی که سیک بیو وه که هیچ پاریزه زیکی به سه رهه وه نه بیت و ناشکه را بیت ، کاری
تی ده کات ، به دلنيایی ، به لام نه گار له باری ئاگاداریوون و ئاما ده بیوون بیو جه تگدا پیکه وتی
کردو ته ماشای کرد هیچ پیپه ویک نی یه بیو تیپه پیوونی تیره کانی ، کاری تی ناکات و ،
پیده چی تیره کانیشی بیو بگه پینتیه وه ، ئامه ش وه کو تیره اویشتی ههستی (الحسی) وايه ،
چونکه ئامه له لایه نه فس و پوچه کانه وه یه و ، تیره اویشتی ههستیش له لایه نه جهسته
خیوه کانه وه یه . بنه په تیشی بربیتیه له به دلبوون و سه رسامبوونی چاوپیس به شته که ،
پاشان نه فس پیسکه کی شوتی ده که وی و ، نینجا به تیپوانینیک بیو که سی نیرهی براوی
به رام به رژه هره که جیبه جی ده کات ، په تگه پیاو خودی خوشی به چاوه وه بکات ،
له وانه یه که سی چاوپیس بیو ویستی خۆی ، به لکو به سروشت و خوپسکی خه لک به
چاوه وه بکات ، ئامه ش خراپترين جۆرى مۇۋاپاپتىيە ، هاوه لانمان — (ابن القیم) — له
زانیان و جگه لوانیش فەرمۇپیانه : ئو کەسەی بە وه ناسراو بیت ، پیشەوا دەستبە سەری
ده کات و ، بژیوی بیو دەرپتە و تاوه کو مردن ، پاستیش ئامه یه به دلنيایی .

**بەشیک : سەبارەت بە چارەسەرکردنی کەسی
بە چاوەوەبۇو بە نوشته و پەناگرتەكان**

مەبەستىش : چارەسەرى پىغەمبەرایەتىه بۆ ئەم نەخۆشىيە ، ئەوهش چەند جۆرىكە ، وقد روی أبوذاود في سننه عن سهل بن حُنَيْفٍ ، قال : مَرِنَا بِسَيْلٍ ، فَدَخَلَتْ ، فَاغْتَسَلَتْ فِيهِ ، فخرجتُ محموماً ، فَنَمِيَ ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَقَالَ : ((مُرُوا أبا ثَابَتٍ يَتَعَوَّذُ)) . قال : فقلتُ : يا سيدى والرُّقى صالحة ؟ فقال : ((لَا رُقْيَةٌ إِلَّا فِي نَفْسٍ ، أَوْ حُمَّةٍ ، أَوْ لَدْغَةٍ)) .^(۲۹)

واته : لە (سەھل) ئى كورپى (حُنَيْفٍ) ھۆھ خواىلى پانى بىت فەرمۇۋېتى : بەلاي سىئالوئىكدا تىپەپپۈوين ، منىش چومە نىيى و ، خۆم شت ، كە هاتىمە دەرەھۆھ (تا) گرتىبمى ، ھەوالم گەيزرايە پىغەمبەرى خوا حَنَيْفٌ ، نەوهبۇو فەرمۇۋى : ((فەرمان بىدەن با (أبا ثابت) نۇوشته بىكت)) (سەھل) فەرمۇۋى : گەورەم ئايىا نۇوشته چاکە ؟ نەويش فەرمۇۋى : ((لەھ چاڭتىر نابىت كە نوشته بۆ چاپىسى و ، (تا) و ، پىيوهدانى جانەوەرە ژەھردارەكان بىكىت)) .

ووشەي (النفس) ئى نىتو فەرمۇودەكە ، واته : چاو ، دەگوتىرىت : (أصابت فلاناً نفسًّا) واته : فلان كەس بە چاوەوە بۇو . (النافس) واته : چاپىسى . ووشەي (اللدغة) ئى نىتو فەرمۇودەكە واته : پىيوهدانى دۈپىشك و بەھەواشىۋانە . لەھ پەناگرتىن و نۇوشستانى لە تونانادايە نەنجام بىرىت : خويىندىنى (المعوذتين) و ، سورەتى (الفاتحة) و ، ئايىتى (الکرسىي) و ، ھەروەها زىكرو پەناگرتىن و نوشته كانى پىغەمبەرە حَنَيْفٌ : وەکو : ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)) . واته : پەنا دەگرم بە خواى پەرەردكار لە خراپەي

بروستکرلوه کانی . ((أعوذ بكلمات الله التامة من كل شيطان و هامة ومن كل عن لامة)) .
واته : په ناتان ددهم به ووشە تهواوه کانی خوای تعالی لە شەيتان و هەرگیانلە بىرىتى کى زيان
بەخشى خاوهن ڙەھرو و لە چاوبىسىتىکى لۆمەکراو .

((أعوذ بكلمات الله التامة التي لا يُجاوزُهُنَّ بِرٌّ ولا فاجرٌ ، من شَرٌّ ما خلقَ وذرًا وبرًا ، ومن
شَرٌّ ما ينزلُ من السماء ، ومن شَرٌّ ما يعرُجُ فيها ، ومن شَرٌّ ما نزأ في الأرض ، ومن شَرٌّ ما يخرجُ
منها ، ومن شَرٌّ فِتنَ الليلِ والنهر ، ومن شَرٌّ طَوارقَ الليلِ ، إلا طارقاً يطْرُقُ بخِيرَ يا رَحْمَن)) .

واته : په نا دەگرم به ووشە تهواوه کانی خوای تعالی کە چاکەکارو خراپەکار ناتوانن
بىبەزىتن ، لە خراپەی نەوهى دروستى كردووهو ، بەدېھناون و مەتىناونتىيە بۇون ، وە لە
خراپەی نەوهى لە ئاسماňوھ دادەبەزى و ، خراپەی نەوهى بۆى بەرز دەبىتەوھو ، لە
خراپەی نەوهى لە زەھويدا چىندراوهو ، نەوهى لە زەھويوھ بەدەردىت ، وە لە فيتنەو
ئاشوبەی شەو و پىژ ، وە لە ھەموو لىدەرىتىکى دەرگا بە شەو ، مەگەر لىپەرەتىك بى بە خىر
لىتى بىدات نەی خوای بە بەزەمى .

((أعوذ بكلمات الله التامة من غضبه وعقابه، ومن شر عباده، ومن همزات الشياطين وأن
يحضرون)) . واته : په نادەگرم به ووشە تهواوه کانی خوای تعالی لە تۈۋەپەبۇونى و سىزادانى ،
وە لە خراپەی بەندەکانى ، وە لە دودلى و گومان دروستكردىنى شەيتان و ئامادەبۇونى .

((اللهم إني أعوذ بوجهك الكريم ، وكلماتك التامة من شر ما أنت آخذ بناصيته ، اللهم
أنت تكشف المغزم والماثم ، اللهم لا يهزم جندك ، ولا يخلف وعدك ، سبحانك وبحمدك)) .
واته : پەروەردىكارا من پەنادەگرم بە پۈوي پىيىنزو ، ووشە تهواوه کانت لە خراپەی ھەموو
شتىك تۆ خاوهنىت و تەصىروفى پىتوھ دەكەيت ، پەروەردىكارا تۆ لابەرى گوناھەکانى تاوان و
ياخىبۇونى ، پەروەردىكارا سەربازانت شكسىت ئامەتىن ، پەيمانت ناشكتىرىت ، پاك و بىيگەردى
و ستايىش بۆ تۈرىھ .

((أَعُوذُ بِوْجَهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا شَيْءَ أَعْظَمُ مِنْهُ ، وَبِكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرًّا
وَلَا فَاجِرًا ، وَأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى ، مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ ، مِنْ شَرًّا مَا خَلَقَ وَذِرَا وَبِرَا ، وَمِنْ
شَرًّا كُلًّا ذَى شَرًّا لَا أَطِيقُ شَرًّا ، وَمِنْ شَرًّا كُلًّا ذَى شَرًّا أَنْتَ أَخْذُ بِنَاصِيَتِهِ ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ)).

واته : په ناده گرم به پووی گوره‌ی خوای په روهردگار که شتیکی تر له و گوره‌تر نی يه ،
وه بهوشه تراوه کانی که هموو که‌ستیکی چاک و خراب لئی تیپه‌ی نابن ، وه به ناوه
پیروزه کانی ، نهودی دهیزانم و نهودی نایزانم ، له خرابه‌ی نهودی خولقاندویه‌تی و دروستی
کرد و هیناویه‌تیه بون ، وه له خرابه‌ی هموو خاوهن خرابه‌یه که توانای به‌رگه کرتني
خرابه‌کانیم نی يه ، وه له خرابه‌ی هموو خاوهن خرابه‌یه که تو خاوه‌نیت و ته‌سیوف پیوه
ده‌کیت ، په روهردگارم له سه‌ر پیگه‌یه کی پاسته .

((اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ ،
وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ،
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرَّ نَفْسِي ، وَمِنْ شَرَّ كُلِّ دَائِيَةٍ أَنْتَ
أَخْذُ بِنَاصِيَتِهَا ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)).

واته : په روهردگارا تو په روهردگاری منی و هیچ خواهیکی تر نی يه به هق جگه له تو ،
پشتم به تو بستووه و ، تو په روهردگاری عه‌رشی مه‌زنی ، هرجی خوای تعالی بیه‌وت ده‌بی
و ، هرچیش نه‌یه‌وت نابیت ، هیچ کدران و توانایه‌کیش نی يه مه‌گر له لایه‌ن خوای
په روهردگاره‌وه ، به زانینی ده‌وری هموو شتیکی داوه ، په روهردگارا من په‌نات پیده‌گرم له
خرابه‌ی نه‌فسی خوم و ، له خرابه‌ی هموو شتیک که تو خاوه‌نیت و ته‌سیوف پیوه ده‌کیت
، په روهردگارم له سه‌ر پیگه‌یه کی پاسته .

((تَحْسَنْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، إِلَهِي وَإِلَهٌ كُلُّ شَيْءٍ، وَاعْتَصَمْتُ بِرَبِّي وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ، وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَمْدِ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَاسْتَدْفَعْتُ الشَّرَّ بِالْحَوْلَ وَلَا قُوَّةً إِلَّا بِاللَّهِ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ، حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمُخْلُقِ، حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمُرْنِفِ، حَسْبِيَ الَّذِي هُوَ حَسْبِيُّ، حَسْبِيَ الَّذِي بِيدهِ مَلْكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ، وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى، سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مَرْمَى، حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوْكِلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ)).

واته : قهلا بهندیم به خوای تعالی کردوده که هیچ خوایه کی تر نیه به ههق جکه لهو ، خواوهندی من و خواوهندی ههموو شتیک ، وه پهناههگرم به پهروهه ردگاری ههموو شتیک ، وه پشتمن به ست به زیندوویه که هرگیز نامریت ، وه به گونتی هیچ کرپان و توانيه که به خواوه خراپه له خوم دورده خهمهوه ، هر خوام به سه که پشت پی به ستراویکی چاکه ، خوام به سه به بی بهنده کان ، خولقینه رم به سه به بی خولقینزاوه کان ، پوزیده رم به سه به بی پونی دراوه کان ، به سمه ئوهه که به سمه ، به سمه ئوه زاته که فه رمانپه وایی ههموو شتیکی به دهستو ، وه پهنای ههموو که س ده دات و که س لهو پهنا نادریت ، هر خوام به سه و هیچی تر ، خوا گوئیبیستی ئوانه که نزا ده کن ، پاش پهروهه ردگار هیچی تر نی یه بکریت به مه بهست ، به سمه ئوه خوایه که هیچ خوایه کی تر نی یه به ههق جکه لهو ، پشتمن پی به ست وه ، پهروهه ردگاری عرشی مه زنه .

وه هر که س ئه م نزاو دوعاو پهناگرتنانه تاقیکاته وه ، ئهندازه که سودو که لک و ، نقد پیویستبونی بق ده ده که ویت ، قه ده غهی ئوه ده کات که کاریگه که چا پیس به مرؤف بگات ، پاش که شتنیشی به مرؤف هه لدہ ستیت به دور خستن وه که ناسه واری ، به گویره که هیزی باوه پیوونی بیزه ره که و ، به هیزی بونی نه فسی و ، ئاما ده بونی و ، به هیزی پشت به ستی و جیگیری دلیی ، چونکه ئاشکه رایه کاریگه که و هیزی چهک به و که سه که ده بیها ویزیت .

بهشیک : سه بارهت بهو شتانهی به چاوهوه بوونی پی دورده خریتهوه :

نه گر کسی چاپیس ترسا چاوی زیان به کسی بهرامبه‌ری بگهیه‌نیت ، با زیانی چاوی دورخاته‌وه به گوتني : (اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ) واته : پهروه‌ردگارا فربویه‌ره که‌ت برشیتنه به‌سریدا ، نه‌وه‌بwoo پیغامبه‌ری خواهی لَهُ به (عامر) ای کوبی (ربیعه) فرمومو کاتیک که (سهل) ای کوبی (حنیف) ای کرد به چاوهوه : (الا برکت) واته : نه‌ی بونه‌تکوت : پهروه‌ردگارا فربویه‌ره که‌ت برشیتنه به‌سریدا .

مهروه‌ها له نزایانه‌ش که چاپیسی پی دورده خریتهوه گوتني : (ما شاء الله لا قُوَّةَ إِلا
بِاللهِ) واته : هارچی خوای تعالی بیه‌وی هر نه‌وه ده‌بی و هرمومو توانایه‌کیش هار به‌دست
خوای پهروه‌ردگاره .

مهروه‌ها ده‌توانیت نوشته‌که‌ی (جبریل) _ عليه السلام _ به‌کار بهینیریت که نیمامی (مسلم) له (صحیح) هکه‌یدا ده‌یگیریت‌وه ده‌فرمیت : عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ أَنَّ جِبْرِيلَ -
عَلَيْهِ السَّلَامُ - أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَا مُحَمَّدًا أَشْتَكِنْتَ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ)) ، فَقَالَ جِبْرِيلُ - عَلَيْهِ
السَّلَامُ - بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِرِ اللَّهِ يَشْفِيكَ ،
بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ ^(۲۳۰).

واته : له (أبي سعید الخدیری) ووه _ خوای لئی پانی بیت _ فرمومویه‌تی : (جبریل) _
علیه السلام _ هاته خزمتی پیغامبه‌ری خواهی لَهُ و فرمومی : نه‌ی محمد نازارت ههیه ؟
نه‌ویش فرمومی : ((به‌لئی)) ، نه‌وه‌بwoo (جبریل) _ علیه السلام _ فرمومی : به‌ناوی

۲۳۰ - صحیح : أخرجه أحاد (۳ / ۲۸ ، ۵۶ ، ۵۸ ، ۷۵) ، وعبد بن حید (۸۸) ، ومسلم (۷ / ۱۳) ،
وابن ماجة (۳۵۲۲) ، والترمذی (۹۷۲) ، والنمسائی فی عمل الیوم واللیلة (۱۰۰۵) ، کلهم من طریق أبي نصرة
عن أبي سعید فذکرہ .

خواوه نوشتهت بۆ ده خوینم ، له هەموو شتیک ئازارت بادات ، له خراپەی هەموو نەفسیک یا چاپیسیکی ئىزەتی بار خوا شیفات بادات ، بەناوی خواوه نوشتهت بۆ ده خوینم .

کۆمەلیک له پیشین وای بۆ دەچن ئایەتی قورئانی بۆ بنوسریت و بکریتە نیتو ئاوهەوە ، بیخواتەوە . (مجادە) دەلیت : هیچی تیدا نی يە قورئان بنوسریت و ، له ئاودا بیشواتەوە ، نەخۆشەکه بیخواتەوە ، هەرەوەها له (أبی قلابة) شەوە هەمان شت باسکراوه ، دیسان باسکراوه کە (ابن عباس) _ خوا له خزى و بابیشی رانی بیت _ فەرمانیدا چەند ئایەتیک له قورئان بۆ زتیک کە منالبۇونى ئاستەم و گران بوبو بنوسریت و ، پاشان له نیتو ئاودا بیشۆنەوە بیخواتەوە . (آیوب) دەلیت : (أبا قلابة) م بىنى چەند ئایەتیکی قورئانی نووسى و پاشان له نیتو ئاودا شتى و دای بە پیاویک بیخواتەوە کە ئازاریکی هەبوب .

بەشیک : سەبارەت فەرمان دان بە چاپیس بە شتنى بن هەنگل و هەموو شوينە
پىچەكانى جەستەی ولاكانى و ناوهەوەی (الإزار) كەھى :

ەموو ئەوانەی سەرەوە بە دوو گوفtar لیک دراونەتەوە : يەكەمیان : مەبەست بەوانەی سەرەوە ئەندامەكانى زاوتىيە . دووهەمیان : لاي راستى (الإزار) كەبەتى لە ناوهەوە کە يەكسەر بەر جەستە دەكەۋىت ، پاشان له كاتىيىكدا كەسى بە چاوهەوە بوبى ئاگابى دەپشىزىت بە سەریدا ، ئەمەش شتىكە چارەسەى پىزىشكانى پىنگەشتۈوه ، وە ئەو كەسەی کە نكولىي لىدەكت ، ياخود كالتەپى دەكت ، ياخود لىپى بە گومانە ، ياتەنها تاقىدەكت وە لو بپروايەدا نى يە سوودى بۆ ھەبىت ، ھەموو ئەم جۆره كەسانە سوودى لىن نابىن .

حیکمهت و دانایی خوشن :

باش نه گەر لە سروشتدا چەند خاسیەتیک ھەبىٽ و ، ھەرگىز لە لايەن پزىشكانەوە ھۆكانى نەزانىيەت و ، بەلایانوھە لە ئەندازەسى سروشت بەدەرهو بە خاسیەت كار دەكەت ، ئىتىر بۇ كەسە گومراو نەفامەكانىان نكولىي لە خاسیەتە شەرعىيەكان بىكەن ، لە گەل ئەوهى كە چارەسەركىرىن بەم خۆشتنە ئەقل و زىرىيى تەندروست شايەتى بۇ دەدهن و ، دانى پىدا دەنئىن ، ئەوهەتا (تىرياق) ^(٢٣) ژەھرى مار لە گۈشتەكەيدايدىو ، چارەسەرى نەفس تۈۋەپە ، بە هيئىركىرىنەوهى تۈۋەبۈنەكەيەتى و ، دامرەكاندنەوهى گرمىيەكەيەتى بەوهى كە دەستت لە سەرى دانىيى و دەستتى پىاھىتىنى ، نۇمنەي ئەمەش وەكۇ نۇمنەي پىاۋىتكە مەشخەلىكى ئاڭرى بەدەستەوە بىٽ و ، بېھۆيت بۇ تۆى فېرى بدات و ، ھەر بە دەستتى پىاۋەكەوە ئاوت بە سەردا رېشاند تا كۈزۈايدىو ، بۆيە فەرمان درايە چاپىيس بىتىت : (اللَّهُمَّ بارِكْ عَلَيْهِ) بۇ ئەوهى بە نزاو دوعا ئەو چۆنۈيەتىھە خراب و پىسە دورخاتەوە كارىگەرى لە سەر بەرامبەرەكەي ئەبىٽ كە لە پاستىدا چاكەشە بۇ كەسى بەرامبەر ، چونكە دەرمانى شت بە دىزەكەي دەبىٽ . وە لە بەرئەوهى كە ئەم چۆنۈيەتىھە خراب و پىسە لە جىيگە نەرم و تەنكەكانى جەستەدا بەدەردەكەويت ، چونكە دەيەويت تىپەپىز و ، لە جىيگە پىچەكانى جەستەو ، ناوهەوهى (الإزار) نەرمتو تەنكىر نادۆزىتەوە ، بەتايىتە ئەگەرمەبەست بە ھەموو ئەوانە ئەندامەكانى زاونى بىت ، ئەوا لە ھەموو ناسكتو تەنكىرەو لە ھەمووشى ئامادەترە بۇ تىپەپىوون ، بۆيە ئەگەر بە ئاۋ بىشوات ، كارو كارىگەرى پۇچ دەبىتەوە ، لە لايەكى ترىيشەوە پۇچە شەيتانىيەكان پىسپۇپىن بەم جىيگانەي جەستەوە .

مەبەست : ئەوهەيە كە شتنى بە ئاۋ ئاڭرىيەكەي دادەمەركىتىتەوەو ، ئەو ژەھرىيەشى ناهىيەلىت .

٢٣ — تىرياق : دەرمانىتىكى ئاۋىتىھەو ، (ماڭنىس) دايەتىناوەو ، پاشان (أندرومانجىس) ئى دىرىين بە زىيادىرىدىنى گۈشتى مار بۇ دەرمانىكە تەواىرى كىدووھە ، بە شىتەيەكى مېكانيكى ناهىيەلىت ژەھر لە كەدەو پىخۇلۇوھە ھەلمىزىت ، بېروانە : القاموس المحيط للفirozabadi ، وەرگىز .

ههروهها شتیکی تریشی تیدایه : بربیته له گهیاندنی ئاسهواری شتن بۆ دل له تەنکترين
جیگه کانی جهستهوه ، که بەبەراوردی جیگه کانی تر لە هەموو خیراتر ئەو ئاسهواره
تیدەپەرتینیت و ، ئەو ناگری و ژەھریه دەکوژتینیتەوە ، کەسی بە چاووه بۇو چاک
دەبیتەوە ، نمۇونەی ئەمە وەکو نمۇونەی جانه وەرە ژەھراویه کانن ، ئەگەر بکوژتین دوای
ئەوھی هەلّدەستن بە پیوهدانی کەسیک ، کاریگەری پیوهدانەکە کەم دەبیتەوە ، ھەست بە^۱
ھوانهوه دەکات ، چونکە جانه وەرەکە هەر خزى يارمەتیدەری زیادکردنی ئازارەکەشە دوای
پیوهدان و ، ئەو زیادە ئازارە يارمەتیدەرەش دەگەیەنیت بە کەسی پیوهدرارو ، بۆیە ئەگەر
بکوژتیت ، ئازارەکە کەم دەبیتەوە ، ئەمە لە زۆر کەسی پیوهدرارەوە بىنراوه ، ههروهها
ئەوھ جیگەی دلخوشبونی کەسی پیوهدرارەو ، سارېپەزبۇونى دلیهتى بە کوشتى دوژمنەکەی
، ئەوجا سروشتى کەسی پیوهدرارو بەھېز دەبىٽ و ، دورىدەخاتەوە .

بەگشتى . خۆشتى کەسی چاپیس هۆکاریتکى کاریگەر بۆ لادانى ئەو بارەی لیوھ
بەدەردیت ، بەسوودتريش دەبىٽ ئەگەر نەفسى پاماتبىت لە گەلن ئەو بارە چاپیسييەدا .

ئەگەر گوترا : هۆکارى شتنى ئەو شوینانەی کەسی چاپیس زانرا ، ئەی هۆکارى پاشاندى
ئاوهکەی بە سەر کەسی بە چاووه بودا چى يە ؟

دەگوتريت : ئەو ئاوهی کە ئاگری کەسی چاپیسی پى كۈزىنرايەوە ، ئەو بارە
چاپیسيي خراپەی لە سەر پوچكرايەوە ، بە هەمان شىۋە ئەو ئاگریەی کە توشى کەسی
بە چاووه بۇو بوه دەکوژتینیتەوە ، ئاسهوار لە سەر شوینى كارتىكراوی کەسی بە چاووه بۇو
لادەبات ، پاش پەيوەندبۇونى ئاوهکە لە گەلن جەستەی کەسی كارتىكەری چاپیسدا ، ئەو
ئاوهی کە ئاسنى پى دەکوژتینیتەوە بەشدارە لە پىتكەانتى چەندىن دەرمانى سروشتىداو
پىشىكان باسيان كىرووه ، ئەو ئاوهی کە ئاگری کەسی چاپیسی كۈزاندەوە ، نكۆلىي
ناكرىت کە بەشدار بىت لە دەرمانىكدا شياوى ئەم نەخۆشىي بىت .

به گشتی . پزشکیتی پزشکان و چاره سه ریه کانیان بـ به راوردی پزشکیتی پیغه مبه رایه تی ، و هـ کو پزشکیتی سـ وفیه نـ زانه کـ اـ نـ بـ رـ اـ وـ دـ بـ لـ کـ روـ کـ هـ مـ تـ رـ اـ شـ ، چـ وـ نـ کـ جـ بـ اـ وـ اـ زـ نـ بـ وـ اـ نـ وـ پـ وـ مـ بـ رـ اـ نـ گـ وـ رـ هـ یـ وـ ، گـ وـ رـ هـ تـ رـ يـ شـ لـ وـ جـ بـ اـ وـ اـ زـ بـ هـ یـ لـ هـ نـ بـ وـ اـ نـ وـ سـ وـ فـ بـ هـ کـ اـ نـ دـ هـ یـ ، بـ هـ ئـ اـ سـ تـ کـ مـ رـ وـ فـ نـ هـ نـ دـ اـ زـ کـ هـ یـ نـ زـ اـ نـ وـ ، نـ وـ پـ بـ يـ مـ اـ نـ شـ مـ اـ نـ بـ وـ بـ وـ تـ وـ وـ کـ لـ هـ نـ بـ وـ اـ نـ شـ رـ عـ وـ دـ اـ نـ اـ دـ اـ يـ اـ هـ ، کـ هـ هـ بـ يـ جـ کـ اـ مـ شـ يـ اـ نـ دـ رـ بـ وـ وـ تـ نـ یـ یـ ، خـ وـ اـیـ پـ وـ رـ وـ دـ گـ اـ رـ اـ شـ بـ وـ وـ سـ وـ مـ وـ وـ هـ رـ کـ سـ تـ دـ کـ اـ تـ بـ وـ پـ وـ گـ کـ هـ یـ رـ اـ سـ تـ وـ ، هـ مـ وـ دـ هـ رـ کـ اـ کـ اـ نـ شـ دـ کـ اـ تـ وـ وـ بـ رـ اـ مـ بـ رـ بـ وـ اـ نـ یـ بـ هـ رـ دـ وـ اـ مـ لـ دـ هـ رـ گـ اـ سـ هـ رـ کـ وـ تـ نـ دـ دـ هـ نـ ، نـ یـ عـ مـ هـ تـ فـ رـ اـ وـ وـ تـ وـ وـ ، بـ لـ کـ هـ یـ بـ هـ بـ نـ دـ هـ کـ اـ نـ یـ .

به شیک : سـهـ بـارـهـتـ بـهـ دـاـ پـوـشـینـیـ نـهـ وـ خـوـوـرـمـوـشـتـهـ چـاـکـ وـ باـشـانـهـیـ مـهـ تـرـسـیـ بـهـ چـاـوـهـوـهـ بـوـنـیـ لـیـدـهـکـرـیـتـ بـهـ هـهـرـ شـتـیـکـ لـیـیـ دـورـخـاتـهـوـهـ :

دیسان لـوـ چـارـهـ سـهـ رـیـانـهـیـ بـهـ کـارـدـیـتـ بـقـ خـوـپـارـاسـتـنـ ، دـاـ پـوـشـینـیـ نـهـ وـ خـوـوـرـمـوـشـتـهـ چـاـکـ وـ باـشـانـهـیـ کـهـ مـهـ تـرـسـیـ بـهـ چـاـوـهـوـهـ بـوـنـیـ لـیـدـهـکـرـیـتـ وـ ، بـهـ هـهـرـ شـتـیـکـ لـایـهـ رـیـتـ ، پـیـشـهـواـ (ـ البـفوـیـ) لـهـ کـتـیـبـیـ (ـ شـرـحـ السـنـةـ) دـاـ فـهـرـمـوـیـهـ تـیـ :ـ (ـ عـثـمـانـ)ـ خـوـایـ لـیـ پـانـیـ بـیـتـ مـنـدـالـیـکـیـ جـوـانـیـ بـهـ دـیـکـرـدـ ، نـهـوـبـوـ فـرـمـوـیـ :ـ (ـ دـسـمـوـاـ نـوـنـتـهـ ، لـثـلـاـ تـصـبـیـهـ الـعـینـ)ـ وـاتـهـ :ـ چـالـهـ بـچـوـکـهـ کـهـیـ چـهـنـاـکـهـیـ رـهـشـ بـکـهـنـ بـقـ نـهـوـهـیـ بـهـ چـاـوـهـوـهـ نـهـ بـیـ .ـ

هـرـوـهـاـ پـیـشـهـواـ (ـ الـخـطـابـیـ)ـ لـهـ کـتـیـبـیـ (ـ غـرـیـبـ الـحـدـیـثـ)ـ دـاـ فـهـرـمـوـیـهـ تـیـ :ـ (ـ عـثـمـانـ)ـ خـوـایـ لـیـ پـانـیـ بـیـتـ مـنـدـالـیـکـیـ بـیـنـیـ توـوـشـیـ بـهـ چـاـوـهـوـهـ بـوـنـ دـهـبـیـ ، فـهـرـمـوـیـ :ـ (ـ دـسـمـوـاـ نـوـنـتـهـ)ـ ، (ـ أـبـوـعـمـرـوـ)ـ دـهـلـیـتـ :ـ سـهـ بـارـهـتـ بـهـ وـفـهـ رـمـاـیـشـتـهـیـ (ـ عـثـمـانـ)ـ لـهـ (ـ أـحـمـدـ)ـیـ کـوـپـیـ (ـ يـحـیـ)ـ مـ پـرـسـیـ ، گـوـتـیـ :ـ مـهـبـهـسـتـیـ بـهـ وـوـشـهـیـ (ـ النـوـنـةـ)ـ وـاتـهـ :ـ نـهـوـ چـالـهـ بـچـوـکـهـ کـهـیـ لـهـ چـهـنـاـکـهـدـایـهـ .ـ (ـ التـدـسـیـمـ)ـ وـاتـهـ :ـ رـهـشـکـرـدـنـ .ـ بـهـ گـشـتـیـ مـهـبـهـسـتـیـ نـهـوـبـوـ چـالـهـ بـچـوـکـهـ کـهـیـ چـهـنـاـکـهـیـ رـهـشـ بـکـهـنـ بـقـ نـهـوـهـیـ بـهـ چـاـوـهـوـهـ نـهـ بـیـتـ .ـ هـرـوـهـاـ فـهـرـمـوـیـ :ـ لـهـمـ بـارـهـوـهـ خـاتـمـوـ (ـ

عائشة) _ خوای لى پانی بیت _ فه رمومویه تی : أن رسول الله ﷺ خطب ذاتَ يَوْمٍ ، وعلى رأسِه عَمَامَةَ دَسْنَمَاءَ^(۲۳۲) واته : پۆزیک پیغامبەری خوا ﷺ ووتاری دەخویندەوە میزەریکی چەورو پەشی بەسەرەوە بۇو ، واته : بەلگەی دەھینایەوە لە سەر ووشەی (الدَّسْنَمَاءَ) ، تالیزەشەوە شاعیریک گوفتارەکەی وەرگرتۇوە كە دەلتىت :

مَا كَانَ أَخْرَجَ ذَا الْكَمَالِ إِلَى
عَيْنَ يُوقِيْهِ مِنَ السَّعْيِ

واته :

کەموکورپارىک نەبۇو لە چاو بىپارىزىت

خاوهن سيفاتى تەواو پىتۈيىسى بە

بەشىك : سەبارەت بە و نوشتانەي چاۋپىسى دەگىرەنەوە :

لەو نوشتانەي چاۋپىسى دەگىرېتىه وە ئەوهى كە لە (أبى عبد الله السَّاجِي) وە باس دەكىيت ، كە والە سەفرىكىدا بە سەر ووشترىكى جوانەوە بۇو ، كە بۆ حەج ياخود بۆ غەزا دەچوو ، لە نىئۆ پەھفيقە كانىشىدا پياويتكى چاۋپىس هەبۇو ، كە تەماشاي شتىكى دەكىرد كەم جار نەيدەفەوتاند ، بە (أبى عبد الله) يان گووت : ووشترەكت لە چاۋپىسەكە بپارىزە ، گوتى : هېيچەپىكى ئى يە بە ووشترەكەم بگات ، گوفتارەكانى (أبى عبد الله) كەينزايە چاۋپىسەكە ، ئەوهبۇو چاۋپىسەكە لە كاتىكدا ئاماھەنەبۇونى (أبى عبد الله) ئى بەھەل زانى ، هاتە لاي كىپانى ووشترەكەو ، تەماشايەكى ووشترەكەى كرد ، يەكسەر ووشترەكەو تىكچۇر و كەوت ، (أبى عبد الله) هاتەوە ، هەولىان پىتىدا كە چاۋپىسەكە چاوى لە ووشترەكەى داوهەو ، ئەوهەتا دەيىنى كەوتۇوە ، گوتى : شوئىنى ئەو پياوهم پىشان بدهن . پىشان درا ، ئەوهبۇو

232 - لم أجده من حديث عائشة . وأخرج أحمد (۱ / ۲۸۹ ، ۲۲۳) ، والبخاري (۲ / ۱۴) (۲۴۸) ، والترمذى في الشمائى (۱۱۸) كلهم عن عبد الرحمن بن سليمان بن حنظلة بن الغسيل قال : سمعت عكرمة عن ابن عباس قال : خرج رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ، في مرضه الذي مات فيه ملحة ، قد عصب بعصابة دماء . . . والرواية المذكورة إنما هي رواية أحمد (۱ / ۲۲۳) عن ابن عباس .

به سه ریوه و هستاو ، گوته : بسم الله ، حبس حابس ، و حجر یا پس ، و شهاب قایس ، ردت عین العائن عليه ، وعلى أحب الناس إليه ، ﴿ فارجع البصرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ (۳) ۚ ثُمَّ ارجعِ الْبَصَرَ كَرَتْيَنْ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ (۴) ﴾ [الملک : ۲ _ ۴] واته : گرتیک گرتیک ، بردنه ووشکیک ، گپوینوسکی ئاگره وەرگیراویک ، چاپیسی ئەو کەسە بگەپیتەوە بۆ خۆی و ، بۆ خۆشەویستین کەس بەلایه وە ، نینجا ئەو ئایەتانەی سەرەوەی خویند ، واته : ﴿ فارجعِ البَصَرَ ﴾ چاو بگیپەو وورد بەرەوە بزانه ﴿ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴾ ئایا میچ ناتەوایەک دەبینیت . ﴿ ثُمَّ ارجعِ البَصَرَ ﴾ دوبارە چاو بگیپە ﴿ كَرَتْيَنْ ﴾ یەک لە دوای یەک ﴿ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا ﴾ چاوت بە پیسوایی و نانومیتى دەگەپیتەوە بۆ لای خوت ﴿ وَهُوَ حَسِيرٌ ﴾ وە ئەو (چاوهت) ماندووه تاقەتى چووه ^(۳۳) ئەو بۇ گلینەی چاپیسەکە هاتە دەرەوەو ، ووشترەکەش بە ساغى هەستا ^(۳۴) .

**بەشیک : سەبارەت بەھوی کە پیغەمبەرى خوا بە نووشتە ئیلاھیەكان
چارەسەری گشتى بۆھەموو ئازارەكان دەکرد :**

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي "سُنْنَةِ" : مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ : ((مَنْ اشْتَكَى مِنْكُمْ شَيْئًا ، أَوْ اشْتَكَاهُ أَخْ لَهُ فَلْيَقُلْ : رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ ، تَقَدَّسَ اسْمُكُ ، أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ كَمَا رَحْمَتَكَ فِي السَّمَاءِ ، فَاجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي

۲۲۳ - ملا محمد ملا صالح ، پوخنەی تەفسىرى قورئان .

۲۲۴ - له فەتوای زمارە (۱۹۶۳۵) دا ، (الحجۃ الدائمة) ئايىھەت بەزانىيانى وەلاتى سعودىه و بۆ وەلامدانەوە پرسىيارىك کە سەبارەت بەم مەسىھەيە ئاراستەيان كرابىو فەرمۇۋىانە : ئەم كوفتارانە جىڭىز نېبۈوه نە لە پیغەمبەرى خواوه _ صلى الله عليه وسلم _ و نە لە ھاوهەلە بەرپىزە كانىشىوھ ، بەلامانوھ مېچ بىنەپەتىكى نى يە و ، ووشەكانىشى نامۆيەو ، چارەسەری چاپیسی و بە چاوهەبۇنىش بە ئایەتكانى قورئان و نوشتەو نزاو دوعاكانى پىغەمبەرى خوا دەبىت _ صلى الله عليه وسلم _ ، وەرگىتە .

الْأَرْضِ ، وَاغْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا أَنْتَ رَبُّ الْطَّيِّبِينَ ، انْزِلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَشِفَاءً مِنْ شَفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجْعَ ، فَيَبْرُأُ بِإِذْنِ اللَّهِ)^(٢٣٥)

واته : له (أبي الدرداء) هوه خوا لى پانی بیت فرمومیته : گوییستی پیغامبری خوا بوم دهیقه رموو : ((هرکس له ئیوه نازاریکی هببوو ، ياخود برakeی نازاریکی بق دهربپی با بلیت : پهروه ردکارمان ئه خوا یه که له ناسماندایه ، ناوه جوانه کانت به پاک و پیروز را دهه گرین ، فرمانن له زهوي و ناسماندا به رده و امهه جیبه جی ده کریت و هکو ئوهی به زهی و په حمهت له ناسماندا فراهم کرد ووه ، ئواش به زهی و په حمهت له سهر زهويدا زیادو فراهم بکه ، له تاوانی که ودهی به ئانقستمان و له تاوانه بچوکه کانمان خوش به ، تو پهروه ردکاری پاکان و چاکه کانی ، ئوانهی وا زیان له تاوان و سرهپچی هیناوه ، په حمهت و به زهی کی خوت و ، شیفا یه که شیفا کانی خوت به سه ره نازاره دا دابزینه ، نیتر به ئیزني خوا تعالی چاک ده بیت و)) .

صَحِيحُ مُسْلِمٍ " عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ ، أَنَّ جِبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ أَشْتَكِيْتَ؟ فَقَالَ: ((نَعَمْ)) ، قَالَ جِبْرِيلُ ﷺ بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَبُؤْذِيكَ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِبِ اللَّهِ يَشْفِيكَ ، بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ^(٢٣٦) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) هوه خوا لى پانی بیت فرمومیته : (جبريل) عليه السلام هاته خزمته پیغامبری خوا دهیقه و فرمومی : ئهی محمد نازارت ههی ؟ ئویش فرمومی : ((بله)) ، ئوه ببوو (جبريل) عليه السلام فرمومی : بنهاوی

٢٣٥ - ضعيف : أخرجه أبو داود (٣٨٩٢) ، والنمساني في عمل اليوم والليلة (١٠٣٨) كلاما عن محمد بن كعب عن فضالة بن عبيد عن أبي الدرداء ذكره ، وأخرجه النمساني في عمل اليوم والليلة (١٠٣٧) عن محمد بن كعب عن أبي الدرداء نحوه ولم يذكر فيه فضالة بن عبيد .

٢٣٦ - صحيح : أخرجه مسلم (٢١٨٦) .

خواوه نوشته بۆ دەخوینم ، لە هەموو شتیک ٹازارت بادات ، لە خراپەی هەموو نەفسیک یا چاپیسیتیکی ئىرەبی بەرخوا شیفات بادات ، بەناوی خواوه نوشته بۆ دەخوینم .

ئەگەر گوترا ج دەلین دەربارەی ئەو فەرمودەدیهی کە نیمامی (أَبُو دَاوُدْ) دەیگێزیتەوە : ((لَا رُقْيَةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَّةً)) ؟ واتە : ((نوشته کردن نى يە مەگەر بۆ دورخستنەوەی بەچاوهەبۇن ياخود جانەوەرە ژەھەدارەكان)) .

بۆ وەلامەکەی دەلین : ئەو فەرمودەدیه قەددەغەی شیاویتی نوشته کردن ناکات بۆ بوارەکانی دیکە ، چونکە مەبەست بە فەرمودەکە ئەوەدیه کە : نوشته کردن شایستە تر و بەکەلک ترە کە بۆ چاپیسی و پیوهدانی جانەوەرە ژەھەدارەكان بکریت بەبرادردی بوارەکانی تر . میانەو شیوانی فەرمودەکە بەلگەی سەر ئەم شتن ، چونکە (سەل) ای کورپی (حُنِيفٌ) کاتى کە بەچاوهەبۇو فەرمۇوی : (أَوْ فِي الرُّقْيَ خَيْرٌ) ؟ فقال : لَا رُقْيَةَ إِلَّا فِي نَفْسٍ أَوْ حُمَّةً) واتە : فەرمۇوی : گەورەم ئایا نوشته چاکە ؟ ئەویش فەرمۇوی : ((لەوە چاکتر نابیت کە نوشته بۆ چاپیسی و ، پیوهدانی جانەوەرە ژەھەدارەكان بکریت)) .
ەروەها تىکپاى فەرمودەکانی نوشته گشتى و تايیەتەكان پەنجە بۆ ئەوە پادەكىشىن

وَقَدْ رَوَى أَبُو دَاوُدَ مِنْ حَدِيثِ أَنْسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((لَا رُقْيَةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ، أَوْ حُمَّةً، أَوْ دَمِ يَرْقَأً)).^(۲۳۷)

واتە : (أنس) _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇویتى : پىغەمبەرى خوا عليه السلام فەرمۇوی : ((لەوە چاکتر نابیت نوشته بۆ بە چاوهەبۇن ، يا پیوهدانی جانەوەرە ژەھەدارەكان ، يا بۆ وەستانەوەی خوینبەریونى لووت بکریت)) .

وَفِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" عَنْهُ أَيْضًا : رَأَخْصَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الرَّقِيَّةِ مِنْ الْعَيْنِ ، وَالْحُمَّةِ ، وَالثَّمَلَةِ^(۲۳۸) .

واته : (أنس) _ خواى لى پازى بىت _ فەرمۇويەتى : پىيغەمبەرى خوا ﷺ مۆلەتى داوه نوشته بىكىت بىچاوه بۇون و ، پىوه دانى جانەوەرە ژەھەدارەكان و ، ئەو بىرين و زامانەي له لاکانى مرۆفدا دروست دەبن .

بەشىك : سەبارەت بەھەوفى كە پىيغەمبەرى خوا ﷺ چارھسەر و نووشتەي بۇ كەسى پىودراو دەكىرد بە خويىندى سۈرهەتى (الفاتحة) :

أَخْرَجَ فِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : انْطَلَقَ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فِي سُفَرَةٍ سَافَرُوهَا حَتَّى نَزَلُوا عَلَى حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ ، فَاسْتَخْضَأُوْهُمْ ، فَأَبَوَا أَنْ يُضَيِّفُوْهُمْ ، فَلَدَعَ سَيِّدُ ذَلِكَ الْحَيِّ ، فَسَعَوْا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَنْفَعُهُ شَيْءٌ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَوْ أَتَيْتُمْ مَوْلَاءَ الرَّمَضَانَ الَّذِينَ نَزَلُوا لَعَلَّهُمْ أَنْ يَكُونُ عِنْدَ بَعْضِهِمْ شَيْءٌ ، فَأَتَوْهُمْ فَقَالُوا : يَا أَيُّهَا الرَّمَضَانُ سَيِّدَنَا لَدُغُ ، وَسَعَيْنَا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَنْفَعُهُ ، فَهَلْ عِنْدَ أَحَدٍ مِنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ ، إِنَّ سَيِّدَنَا لَدُغُ ، وَسَعَيْنَا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَنْفَعُهُ ، فَهَلْ عِنْدَ أَحَدٍ مِنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ ، نَعَمْ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْقِي ، وَلَكِنْ اسْتَخْضَفْنَاكُمْ ، فَلَمْ تُخْسِفُوْنَا ، فَمَا أَنَا بَرَاقٌ حَتَّى تَجْعَلُوْنَا لَنَا جُعلًا ، فَصَالَ حُورُمٌ عَلَى قَطِيعٍ مِنَ الْغَنَمِ ، فَانْطَلَقَ يَنْتَلُ عَلَيْهِ ، وَيَقْرَأُ : «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» ، فَكَاتَمَا أَنْشَطَ مِنْ عَقَالٍ ، فَانْطَلَقَ يَمْشِي وَمَا بِهِ قَلَّةٌ ، قَالَ : فَأَوْفُوهُمْ جُعْلَمُ الَّذِي صَالَ حُورُمٌ عَلَيْهِ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ اقْتَسِمُوا ، فَقَالَ الَّذِي رَقَى : لَا تَفْعَلُوْا حَتَّى تَأْتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَنَذَكِرْ لَهُ

الذِّي كَانَ ، فَنَتَظَرُ مَا يَأْمُرُنَا ، فَقَدَمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرُوا لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ : ((وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقْيَةٌ ؟)) ثُمَّ قَالَ : ((قَدْ أَصَبْتُمْ أَقْسِمُوا وَاضْرِبُوْا لِي مَعْكُمْ سَهْمًا))^(۲۳۴).

واثه : له (أبي سعيد الخدري) وه خوا لى پازى بىت فرمۇويه تى : چەند كەسيك لە هاوه لانى پىغەمبەرى خوا لى سەھەر تىدا بېرىكەوتىن تا لاي خىلىك لە خىلە كانى عەرەب دابەزىن ، داواي میوانداريان ليتكىرىن ، بەلام بە میوان وەريان نەگرتىن ، كەورە خىلە كە پىوهى درا ، بە هەموو شتىك ھەولىيان بۆدا ھېچ شتىك سوودى بۆ نەبۇو ، كەسانىكىيان گوتىيان : نەگەر بچونايىته لاي نەو چەند كەسەي لاتان دابەزىيون بەشكو لاي كەسىكىيان شتىك ھەبىت ، نەوهبۇو چونە لايان و گوتىيان : نەئى ئەم كۆمەلە خەلکە كەورە كەمان پىوهى دراوهو ، بە هەموو شتىك ھەولىمان بۆ داوه بەلام بىتسوود بۇو ، ئايا بەلاي يەكتىنانەوە شتىك دەست دەكەۋى ؟ كەسىكىيان فەرمۇوى: بەللى سوينىد بەخوا من نوشته دەكەم ، بەلام داواي میوانداريان ليتكىرىن و ، بە میوان وەرتان نەگرتىن ، بۆيە دەلىيان نوشتهى بۆ ناكەم تا كەننە كەمان بۆ دانەنتىن ، نەوهبۇو لە سەرپانىك مەپ لە كەلىاندا بېرىكەوتىن ، بۆيە كەسىكىيان راپەپى و تفى بە شوينى پىوه دانەكەدا دەكردو ، « الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » دەخوينىد ، تا واى لىپەت وەكى نەوهە لە پىوه نەنەك ئازاد كرابىي ، نەوهبۇو دەستى بە پۇشتن كردو ھېچ نەخۆشىيەكى نەمابۇو ، گوتى : نەو كەننەي لە سەرپانىك مەپ لە كەلىاندا بېاندەنى ، كەسانىكەن لە خۆشىيەكى نەمابۇو ، فەرمۇيان با دابەشى بکەين ، بەلام نەو هاوه لەي نوشته كەي كرد فەرمۇوى : نەو كارە نەكەن تاوهەكى دەچىنەوە خزمەتى پىغەمبەرى خوا لى و نەوهە پۈيدا بۆيى دەگىتىپنەوە ، تەماشا دەكەين چ فەرمانتىكىمان پى دەكات ، پاشان هاتنهوە خزمەتى پىغەمبەرى خوا لى نەوهەيان

229 - صحيح : أخرجه أحمد (۲ / ۲ ، ۴۴) ، والبخاري (۳ / ۱۲۱) (۱۷۰ ، ۱۷۳) ، ومسلم (۷ /

۲۰ ، ۱۹) ، وأبوداود (۳۴۱۸ ، ۳۹۰۰) ، والترمذى (۲۰۶۴) ، والنمسائى في عمل اليوم والليلة (۱۰۲۸)

1029 - كلهم من طريق أبي بشر جعفر بن إبليس، عن أبي المتوكل عن أبي سعيد الخدري فذكره .

بۆ کیڑایەوە نەویش فەرموموی ((چۆن زانیوته سودهتى (الفاتحة) نوشته يە)) پاشان فەرموموی : ((پیتکاوتانه بچن دابەشى بکەن و بەشكىش بۆ من دابنین)) .

وَقَدْ رَوَى أَبْنُ مَاجَةَ فِي "سُنْنَةِ" مِنْ حَدِيثِ عَلَيْ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((خَيْرُ الدَّوَاءِ الْقُرْآنُ)) .

واته : ئیمامی (علی) _ خوای لى پازی بیت _ فەرمومویەتى : پیغەمبەرى خوا
فەرموموی : ((خیرترین و چاکترین دەرمان قورئانه)) .

ئاشکەرایە هەندى گوفتار خاسیەت و سوودو كەلکى تاقىكراوهى ھېيە ، نەی گوفتارى خواى تعالى دەبى چۆن بى ؟ ، كە فەزلى داوه بەسرەمەموو گوفتارىكدا ، وەكۆ نەوەي فەزلى خۆى داوه بەسرەمەموو خولقىزراوه کانىدا ، بۆيە گوفتارەكانى شىفادەرى تەواوه ، ھۆكارى تەواوه بۆ دۈورىبۇون لە ھەلەوتاوان ، نۇرۇپۇناكى پىنمایىكارە ، بەزەي و پەھمەتى كىشتىيە ، كە نەگەر دابەزىنرايە سەر چىايەك دەشكىت و شەق دەبات لە بەرگەورەمىي و شىكمەندى ﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ [الإسراء : ٨٢] واته : ﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ ﴾ وە لم قورئانەدا دەنیرينى خوارەوە ﴿ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ نەوەي كە شىفاو مىھەربانى بۆ بىۋاداران ﴿ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ بەلام (ھاتنى ئەم قورئانە) بۆ سىتم كاران ھىچ زىاد ناكات بىچگە لەو خەسارەت مەندى (٢٤١) ، واتاي ئايەتكە نەوهە دەبەخشىت كە لە رەگەزى ئەم قورئانەي دابەزاندووە بۆ شىفابەخشىن ، نەك هەندى لە قورئانەكە شىفابەخش بن بەلکو ھەموى شىفابەخشە . ئەمە راستىرىنى دوو بۆچونە لم بارەوە ، ئەمەش بە ھاوشييە گوفتارىيەتى لە ئايەتىكى تردا كە دەفرەمەت : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مَنْهُمْ مَفْرُغَةٌ وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ [الفتح : ٢٩] واته : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ ﴾ خوا بەلئىنى داوه ﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مَنْهُمْ ﴾ بەوانەيان كە

٢٤٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٥٧١) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٨٨٥) .

٢٤١ _ ملا محمد ملا صالح ، پوختە تەفسىرى قورئان .

باوه‌پیان هیناوه و کرده‌وهی چاکیان کردووه ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ به لیبوردن و پاداشتی که‌وره (که بهشته)^(۴۲)، همووشیان لهوانه که باوه‌پیان هیناوه و کرده‌وهی چاکیان کردووه . نهی سوره‌تی (الفاتحة) ده‌بئی چون بئی ؟ ، که نله قورنائان و ، نله تهورات و ، نله نینجبلیشدا به‌هاوشیوه‌ی دانه‌بهزیوه ، که مانای هموو کتیبه‌کانی خوا له خوده‌گریت .

باسی بنه‌په‌تی ناوه‌کانی په‌روه‌ردگارو کوکه‌ره‌وهی له خوده‌گریت ، وه‌کو : (الله) ، (الرب) ، (الرحمن) . جینگیرکردنی ده‌ره‌نجام و پقذی زیندویونه‌وه له خوده‌گریت .

باسی هه‌ردوو جۆره‌کهی یه‌كتاپه‌رسنی : یه‌كتاپه‌رسنی په‌روه‌ردگاریتی و ، یه‌كتاپه‌رسنی نولوه‌هیتی تیدایه .

باسی پیویست بعونه خوای تعالاوه ده‌کات ، سه‌باره‌ت به داواکردنی یارمه‌تی و داواکردنی پینمومی و ، تاییه‌تکردنی خوای په‌روه‌ردگار به‌وهوه .

باسی چاکترین و به‌سودترین و پیویستیترین جۆره‌کانی نزاو دوعای تیدایه ، که پیویسترین شتن بئه‌نده‌کانی خواو ، بريتیه له پینمومی کردن بئه‌پیگای پاست ، که له چوارچیوه‌ی ته‌واو ناسینی خوای تعالی و یه‌كتاپه‌رسنی و په‌رسنیدا خۆی ده‌نویتنی ، به نه‌نجامدانی نه‌وهی فه‌مانی پیکرده‌وه ، خۆبەدۇرگىتن له‌وهی قەدەغەی کردووه‌وه ، به‌ردەوام بعونه سه‌ری تاوه‌کو مردن .

باسی هه‌موو جۆره به‌ديهیئراوه‌کانی خوای تعالای تیدایه که دابه‌ش بعونه بئه‌جۆریک : نيعمه‌تی خۆی به‌سەردا پشتوون وەکو ناسینی هەق و ، کارپیکردنی و ، خۆشويستنی و ، فەزىلدانی به سەر هه‌موو شتىكى تردا ، جۆریکىش : خەشميان لېگىراوه چونکه پاش

نوهه‌ی ههقیان ناسی وازیان لیهینا ، وه جوریکی گومراش : به هۆی نهناسینی خوای پهروهه ردگاری ههقهوه .

باسی جیگیرکردنی قدهه رو چاره‌نوس و ، شهرع و ، ناو و ، سیفات و ، زیندویونه‌وهو ، (النبوت) کو ، پاکردنه‌وهه‌ی نهفس و ، چاکردنی دلآنی تیدایه .

باسی دادپه‌روهه و چاکه‌کاری و ، وه لامدانه‌وهه‌ی ئەھلى بىدەعه و پوچیتی تیدایه ، وه کو نوهه‌ی له کتیبه که‌وهه‌که‌ماندا (مدارج السالکین) باسمان کردووه .

بؤیه نهگهه سوره‌تیک نهمه باروحالی بی ، به پاستی نقد شایستیه بکریت به هۆکاریک بق و هرگرتنی شیفاو ، نوشته‌یهک بیت بق که‌سى پیوه‌هه دراو .

به گشتی . له بەر نوهه‌ی سوره‌تی (الفاتحة) بەتەنها بەندایه‌تیکردن و ، ستایشکردن خوای تعالی تیدایه ، ههروهه‌ها هەممو دەسته‌لات پیددانیک و ، دلوای یارمه‌تی و ، پشت پی بەستن و ، داواکردنی هەممو نیعمه‌تیک لە خوای تعالی لە خۆ دەگریت ، که به پاستی پیتمویی کاره بق دەستخستنی هەممو نیعمه‌تیک و ، لادانی هەممو سزایهک ، بؤیه بوه به گهوره‌ترين دەرمانه شیفابه‌خشەکان .

گوتراوه : جیگهی نوشته‌که لەم سوره‌تدا بريتیه له ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ [الفاتحة : ۱] واته : ﴿إِيَّاكَ نَبْدُ﴾ (خوایه) تەنها تو دەپه‌ستین ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وە تەنها له تو دلوای یارمه‌تی دەکهین ^(۳۴۳) ، بیگومان نەم دوو ووشەیه بەھیزترین بەشەکانی نەم دەرمانەن ، چونکه هەممو نەمانە لە خۆ دەگریت : دەسته‌لات پیدان ، پشت بەستن ، پەنابردن ، دلوای یارمه‌تیکردن ، پیویست بون و داواکردن ، کۆکردنه‌وهه لە نیوان گهوره‌ترين مەبەسته‌کاندا : که بريتیه له بەتەنها پەرسنی خوای تعالاو ، به پیزترین وەسیله‌کانیشدا کە

دوای یارمه‌تی کردن به تنها له خوای تعالی ، بۆ به جیهینانی په رستنی ته‌واوی خوی ، که له هیچ جیگه‌یه کی دیکه‌دا ئەم شتانه کۆ نه‌بۆته‌وه . پیشوا (ابن القیم) فەرمۇویه‌تی : له مەککه بۇوم کاتیکم به سەردا تىپەپوو نەخوش کەوتەم و ، پزیشک و دەرمانم دەست نەکەوت ، بۆیە خۆم بەم سورەتە چارەسەر دەکرد ، دەچوم چەند قومیکم له ئاوازی زەمزەم دەھیناوا ، چەند جاریک ئەم سوهرەتەم بە سەردا دەخویندو ، پاشان دەمخواردەوه ، ئەوه بۇو بوبە هۆی چاکبونه‌وهی ته‌واویم ، پاشان پاشتم پى دەبەست بۆ چارەسەرکردنی ھەر ئازاریکی تریش کە تۇوشم دەبۇو ، بەوهش ئەپەپى سوودەم لىوەر دەگرت .

بەشیک : سەبارەت بەوهی کاریگەری نوشتەکرن بە سورەتى (الفاتحة) و جگە لەویش نهیئینه‌کی سەرسوپەمیتى تىدایە سەبارەت بە چارەسەرکردنی پیوه‌دانی ژەھەردارەکان ، چونکە ژەھەردارەکان چۈنیه‌تىي پىسە ژەھەرەکانیان بە کاردەھىنن وەکو چەکىك بۆ خۆپاراستن کاتى کە ھەلّدەستن بە گەزتن و پیوه‌دان ، بەو کارەش ھەنناسن تاوه کو توپە نەبن ، نەگەر توپە بۇون ، ژەھەرەکانیان ھەلّدەچن و ، بە ئامېرەکانیان فېرى دەدەن ، خوای پەروەردگارىش بۆ ھەموو نەخۆشىيەك دەرمانىتىكى داناوه ، بۆ ھەموو شەتىكى دەزىتىكى داناوه ، نەفسى ئەو كەسە نوشتەكە دەھکات کار لە نەفسى ئەو كەسە دەھکات کە نوشتەكەي بۆ دەھکريت ، لە نىوان ھەردوو نەفسەكەدا کارو کارتىكراویبۇون دروست دەبىي ، وەکو ئەوهی لە نىوان نەخۆشى و دەرماندا دروست دەبىي ، بۆیە نەفس و ھېزى ئەو كەسە نوشتەكە زىاتر بە سەر نەخۆشىيەكەدا زال دەھکات و ، بە ئىزى خوای پەروەردگار لايىدەبات . لىرەو بۇون دەبىتەوه کە تەوهەرەي کاریگەری دەرمان و نەخۆشىيەکان لە سەر کارو کاتىكراویبۇون وەستاوه ، چونکە بەهاوشىۋەي ئەوهی کە لە نىوان نەخۆشى سروشتى و دەرمانە سرۇشتىيەکاندا پۇودەدات ، ئاواهەاش لە نىوان نەخۆشى پۇحى و دەرمانە پۇحىيەکاندا ، وە

پوحانی و ، سروشته کاندا پووده دات ، فوکردن و تفکر دنیش هۆکاریکن پشت به شی و هواکه یان ده به ستیرت ، له گەل نه و نهفسه نوشته که ده کات و ، له گەل زیکرو نزاکر دندا به کار دین بۆ لادانی نه خۆشیه که ، چونکه نوشته له دل و ده می نه و کسەوه ده رده چیت که نوشته که ده کات ، بۆیه نه گەر شتیک له تف و همواونه فەسی ناوه کی نه و کسەی له گەلدا بى کاریگەری تەواوی ده بى و ، کارو تىپ پیونیکی به هێزیشی ده بى ، به جووتکردنی نووشته و تف و هواکه ده رمانیکی کاریگەری به هێز پەيدا ده بى که ده چویزیت بەو ده رمانانه که به ئاویتەکردن بە دهست دین .

بە گشتی . نه فسی نوشته کار بە رامبەر بە نه فسە خراب و پیسە کان ده وەستیتەوە ، ئەم شتەش زیاتر و کاریگەر تر ده بى بە گوییەری نه فسی نووشته کار خۆی ، وە بە یارمەتی خویندەنی نوشته کە و فوکردن نه و ئاسەوارە لاده بات ، بۆیه هەرچەند نه فسی نوشته کار بە هێزتر بیت نه مەندە نووشته کە تەواو تر ده بى ، نوشته کاریش کە یارمەتی له فوکردنی خۆی و هر ده گریت بە هاو شیوهی نه فسە پیسانەیه کە یارمەتی له گەزتن و پیووه دانی خۆیان وەردە گرن .

فووکردن نهیتیکی تریشی تیدایه ، چونکه هۆکاریکە پوچە چاک و پیسە کانیش بە کاری ده هینن و یارمەتی لیوەردە گرن ، بۆیه جادوگە رانیش بە کاریدە هینن وەکو هەر خەلکیکی باوەردار کە بە کاریدەنن .

خوای تعالی فەرمۇویتی : ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴾ [الفلق : ٤] واتە : وە لە زیانی فووکەران (جادوکەران) بە گری یاندا ^(۲۴۴) ، چونکه نه فس له گەل باریکی تۈورە بیون و جەنگاندا پادیت و ، نه فسی وەکو تیریکی خۆی دەننریت و ، بە فوو تەف کۆمەکی ده کات کە کەمیک لیکیی لە گەلدا یا ، ئیتە بە یا وەری باریکی کاریگەریش کاری خۆی نه نجام ده دات ،

جادوکردن یارمه‌تی له فووکردن و هرده‌گرن به ئاشکرا ، نه‌گه‌رچی هیچ په‌بیوه‌ندیه‌کیشی به جه‌سته‌ی که‌سی جادولیتکراوه‌وه نه‌بی ، به‌لکو فوو له گریکان ده‌کات و گرئی یان ده‌دات ، به جادو قسه ده‌کات و ، نه‌و کاره به که‌سی جادولیتکراوه‌وه ده‌کات به یارمه‌تی پوچه پیسەکانی خواره‌وه ، پوچه پاک و چاکه‌کەش به خویندنی نوشته به‌رامبەری ده‌وستیت و دوری ده‌خاته‌وه ، لەم باره‌شدا یاره‌مەتی له فووکردنی خۆی و هرده‌گریت ، هەرکامیان بە‌ھیزتر بون حۆكم بۆ نه‌و ده‌بیت . پوچه پوچونه‌وهی هەندی لە بروچه‌کان بە‌رامبەر بە‌ھەندیتکی تریان و ، جه‌نگکردنیان و نه‌و که‌رستانه‌ی که بە‌کاری دینن ، لە پە‌گەزی پوچه پوچونه‌وهی جه‌سته‌کان و ، جه‌نگکردنیان و نه‌و که‌رستانه‌ی که بە‌کاری دینن ، چونکه بىنپەرت لە هێزى جه‌نگین و پوچه پوچونه‌وهی پوچ و جه‌سته‌کاندا شەو سە‌بازو که‌رستانه‌یه که بە‌کار ده‌هێزین ، بە‌لام هەندی کس بیروهۆشی واي لیکردووه هەست بە کاریگەری پوچه‌کان و کارو کاتیکراپونیان نه‌کات ، چونکه لە لایەن بیروهۆشی خۆی‌وه ده‌ستی بە‌سە‌ردا گیراوە ، خۆی لە جیهانی پوچه‌کان و ، حۆكم و ، کرده‌وه کانیان بە‌دورگرتتووه .

مەبەستیش نه‌وه‌یه که : نه‌گەر پوچ بە‌مێز بوبو و له کەل ماناکانی سوده‌تی (الفاتحة) دا پراھات و ، کۆمەکی له فووکردن و تفی خۆی و هرگوت ، نه‌وا پوچ بە‌پوچی نه‌و ئاسه‌واره ده‌بیتەوه که بە‌هۆی نه‌فسه پیسەکانه‌وه تووشی بوبو و ، لایدەبات و دوریدەخاته‌وه .
والله أعلم ٠

بەشیک : سەبارەت بە چارمە‌رکردنی پیوودانی دووپشك بە نوشته :

رَوَى ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ فِي "مُسْنَدِهِ" ، مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ، قَالَ : بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي ، إِذْ سَجَدَ فَلَدَغَتُهُ عَقْبَةُ فِي أَصْنِعِيهِ ، فَأَنْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ : "((لَعْنَ

اللهُ الْعَقِبَ مَا تَدْعُ نَبِيًّا وَلَا غَيْرَهُ)) (٢٤٠ ، قالَ : ثُمَّ دَعَا يَائِنَاءِ فِيهِ مَاءَ وَمِلْحَ ، فَجَعَلَ يَضْعُ
مَوْضِعَ الدَّدْغَةِ فِي الْمَاءِ وَالْمِلْحِ ، وَيَقْرَأُ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَالْمَعْوَذَتَيْنِ ، حَتَّى سَكَتَ .

واته : له (عبدالله) کورپی (مسعود) هوه خوای لئی پازی بیت _ فرمومويه‌تی : له کاتیکدا پیغامبری خوا نویشی دهکرد ، که چووه سوچده دوپوشکیک دای به پهنجه‌یه‌وه ، پیغامبری خوا سلاوی نویزه‌که‌ی دایه‌وه و فرموموی : ((نه فرینی خوا له دوپوشک بیت که نه له پیغامبریک و نه له که‌ستیکی تریش واز دینی)) ، (عبدالله) فرموموی : پاشان بانگی کرد قاپیکی بوق بینن ئاو خوبی تیدا بیت ، نه‌وه‌بیو شوینی پیوه‌دانه‌که‌ی ده‌خسته نیو ئاو و خویکو ، ﴿ قل هو الله أحد ﴾ و (المعوذتين) ده‌خویند ، تاوه‌کو نازاره‌که‌ی نیشت‌وه .

نه و سوودانه‌ی له سوره‌تی (الإخلاص) دایه بوق چاره‌سه رکردنی که‌سی پیوودراو :

چاره‌سه‌ری نیو نه م فرموموده‌یه به ده‌مانیکی ئاویت‌ه کراوه له دوو شت : سروشتنی و خوابی ، چونکه سوره‌تی (الإخلاص) یه کتابه‌رسنی زانستی باوه‌پی (التوحيد العلمي الأعتقدادي) له خو ده‌گریت . جیگیرکردنی تنهایی بوق خوای تیدایه ، که پیویسته همو هاویه‌شیکی لئی دورخه‌یت‌وه .

جیگیرکردنی (الصمدیة) ئاویت‌ه کانی له همو پوویه‌که‌وه نه‌وه‌پی بلندن له ته‌واویت‌یدا ، به ئاستیک همو بون‌وه رپوی تیده‌که‌ن بوق جیگه‌جیگیرکردنی پیویستیه کانیان ، له ئاسمان و له زه‌مین .

نەفیکردنی باب و کوبو ، هاوشا و هاوشا و ، لق و مندا و هاو وینه و ، هارچەشنى تىدایه .
چونكە هەموو ئەوانە تەنها تايىېتن بە پەروەردگارەوە و بەم شىوه ئەم سورەتە لە جىئى
سى يەكى قورئانە .

ناوى (الصمد) شىوهى تەواوى بى كەم و كوبى دەبەخشىت . نەفیکردنی (الكافر)
نەفیکردنی هاوشىوهو هاوشا دەبەخشىت . ووشەى (الأحد) يىش نەفیکردنی هەموو
هاوبەشىكە بۇ خوای پەروەردگار ، ئەم سى بىنەپەتانەش كۆكەرەوەي يەكتاپەرسىنە .

ئەو سوودانەي لە (المعوذتين) دايىه بۇ چارەسەرگردنى كەسى پىيۇدرارو :

(المعوذتين) پەناگرتىن لە هەموو شەپو خراپەو نە ويستراوىك بەگشتى ، چونكە كە
مرۆف پەنا بەخوا دەگرىت لە خراپەو شەپى هەموو ئەوانەى كە خوای تعالى دروستى
كردون ، ئەوا بەتىكىپا هەموو خراپەو شەپىك دەگرىتەوە ، بە يەكسانى ئەگەر لە
جەستەدا بن ياخود لە پوھەكاندا .

ھەروەها پەناگرتىن تىدایە لەو خراپانەى لە شەودا پۇودەدەن و ، نىشانەشى ئاوابونى
مانگە ، كە بىريتىيە لە پەناگرتىن بەخوا لە خراپەى هەموو ئەو روحە پىسانەى تىايادا بلىا
دەبنەوە ، كە پىيشتر پۇناكى پۇڭۇ پۇناكى مانگ قەدەغەي بلىاپۇنەوەلى ئى دەكىرن ، بەلام بە
ئاوابونى پۇڭۇ مانگ و داھاتنى تارىكى ، ئەو پوھە خراپە زيانبەخشانە بلىاپۇنەوە دەستييان
بە خراپى كرد .

پەناگرتىن لە شەپى فوكەران بە گرىكانياندا واتە پەناگرتىن لە شەپو خراپەى جادوکران و
جادوکانيان . پەناگرتىنىش لە شەپو خراپەى كەسانى ئىرەبى بەر ، واتە پەناگرتىن بەخوا لەو
نەفسە پىيسە زيانبەخشانەى كە بە ئىرەبى و چاوجىتكى و تىپۋانىنيان خراپە دروست دەكەن

سورةتى دووه ميش واته سوره تى (الناس) پەناگرتنه بەخوا لە شەپو خراپەي
شەيتانە كانى مرۆڤ و جنۇكە ، بە راستى هەر دوو سوره تەكە هەمۇو پەناگرتتىكىيان بەخوا
كۆكىرىۋەتھە ، لە هەمۇو شەپو خراپەيەك ، پلەيەكى كەورەشيان هەيە بۆ خۆپارىزىي و
قەلابەندى لە شەپو خراپە پېش ئەوهى پووبىدەن ، ولهذا أوصى النبي ﷺ عقبة بن عامر
(بقراءتهما عَقْبَ كُلّ صَلَاةٍ^(٢٤٦) ، ذكره الترمذى في جامعه ٠ واته : بؤيە پېغەمبەرى خوا ﷺ)
عقبة ئى كوبى (عامر) ئى پاسپاراد پاش هەمۇو نوئىزىك (المعوذتين) بخويىت ٠

نەينىيەكى كەورە لەمەدا بە دىدە كەرىت بۆ دورخستنەوهى شەپو خراپە لە نوئىزىكەوە بۆ
نوئىزىكى تر . پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇويەتى : هەرگىز پەناگرتنان (المتعونون)
نەينتوانىيە بە شتىكى ترى ھاوشييە (المعوذتين) پەنا بەخوا بىگىن . باس كراوه كەوا
پېغەمبەرى خوا ﷺ دوازدە گىز جادوى ليڭراو ، (جبريل) _ عليه السلام _ (المعوذتين
ئى بۆ دابەزاندو ، ئەويش كە ئايەتىكى دەخويىند كەرىيەك دەكرايەوە ، تاوه كەر دوازدە
گرىتكە كرانەوەو ، ئەوه بىوو هەستا وەكۆ ئەوهى لە پىۋەندىك پىزكار كرابى ٠

سۇود لە خوپىدايە بۇ چارە سەركەدنى پىۋەدان :

بەلام بۇ چارە سەرى سروشتى ، ماددهى خوى بۇ لابىدىنى زۇرىك لە ژەھرە كان سۇودى
ھەيە ، بە تايىيەت پىۋەدانى دووپىشك ، دانەرى كتىبىي (القانون) دەلىت : لە كەل تۇرى
كەتاندا (بىزِ الكتان) بۇ پىۋەدانى دووپىشك بەكاردىت ، هەروھا كەسانى تريش ھەمان
شتيان باس كردۇوه . خوپىش مىزىكى پاكىشانى تىدایە ژەھر پادە كېشىت و شى دەكاتەوە ،
لە بەر ئەوهى گەزتن و پىۋەدانى دووپىشك مىزىكى ئاكىرىنى تىدایە و پىۋىستى بە

٢٤٦ - صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٥٥ ، ٢٠١) ، وأبوداود (١٥٢٣) ، والترمذى (٢٩٠٣) ، والنسائى (٣ / ٦٨) ، وابن خزيمة (٧٥٥) ، كلهم عن علي بن رياح عن عقبة بن عامر قال : ((أمرني رسول الله - صلى الله عليه وسلم - أن أقرأ المعوذات دبر كل صلاة)) ٠

ساردکردن‌هه و پاکیشان و ده‌رهینان ده‌بیت بقیه پیغامبری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هستا به کوکردن‌هه له نیوان ئاو بق ساردکه ره‌وهی گه‌زتن و پیوه‌دانه‌که و ، خویدا که میزیکی پاکیشان و ده‌رهینانی ههیه ، نه‌مهش ته‌واوترين و ناسانترين شیوه‌کانی چاره‌سره ، ناگادرکردن‌هه و هی نیمه‌شه که وا چاره‌سره نه‌خوشیه به ساردکردن‌هه و پاکیشان و ده‌رهینان ده‌بیه . والله أعلم .

قد روی مسلم فی " صحیحه " عن أبي هریرة قال : جاءَ رجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَقِيتُ مِنْ عَقْرِبٍ لَدَعْتُنِي الْبَارِحَةَ ، فَقَالَ : ((أَمَا لَوْ قُلْتَ حِينَ أَمْسَيْتَ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا حَلَّ ، لَمْ تَضُرُّكَ))^(۲۴۷) .

واته: له (أبي هريرة) هه خوا لى پازى بیت _ فه‌رمومويه‌تى : پياویک هاته خزمته پیغامبری خوا ﷺ و فه‌رموموي : نهی پیغامبری خوا چ نازاریکم پیگه‌شت به‌ههی دوپیشکیکه و که نه‌مشه و پیوه‌یدام ، نه‌ویش فه‌رموموي : ((نه‌گه‌رسه‌له نیواره بتکوتایه : پهنا ده‌گرم به ووشه ته‌واوه‌کانی خوا تعالی له زیانی نه‌و شتانه‌ی دروستی کردیوه ، نه‌وا زیانی پی نه‌ده‌گه‌یاندی)) .

بزانه که ده‌رمانه سروشته خواه‌کان به‌سووده بق نه‌خوشیه‌کان پاش بودانی ، وه قه‌ده‌غه‌ی پوودانیشی ده‌کات ، نه‌گه‌ر پووشبدات به پوودانیکی زیانبه‌خش پوونادات ، نه‌گه‌رجی به ئازاریش بیت . له پاستیدا ده‌رمانه سروشته‌کان به‌سوود ده‌بی پاش پوودانی نه‌خوشیه‌که . به‌لام په‌ناگرتنه‌کان و زیکره‌کان ، ياخود قه‌ده‌غه‌ی پوودانی هۆکاری نه‌خوشیه‌کان ده‌کات ، يان ناهیلتیت کاریگه‌ریه‌کی ته‌واوی هه‌بیت ، نه‌وهش به گویه‌ی

۲۴۷ - صحيح : أخرجه مالك في موطنه (۵۹۰) ، وأحمد (۲ / ۳۷۵) ، والبخاري في خلق أفعال العباد (۵۸) ، ومسلم (۸ / ۷۶) ، وابن ماجة (۳۵۱۸) ، والنمساني في عمل اليوم والليلة (۵۸۷) ، (۵۸۸) ، (۵۸۹) ، (۵۹۱) ، (۵۹۲) ، كلهم عن أبي صالح عن أبي هريرة فذكره .

تەواوی و بەمیزی و لاوازی پەناگرتنه کەیه ، نوشته و پەناگرتنه کان بق پاراستنی تەندروستی و لابردنی نەخۆشی بەکاردەھیزیریت ، بق یەکەم : کە پاراستنی تەندروستی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم فەرمومویەتی : في الصحيحين " من حديث عائشة كان رسول الله ﷺ إذا أوى إلى فراشه نفث في كفيه : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَالْمُعْوَذَتَيْنِ . ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ ، وَمَا بَلَغَتْ يَدَهُ مِنْ جَسَدِه ^(۲۴۸) واتە : خاتوو (عائشة) _ خوای لى پانی بیت _ فەرمومویەتی : پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم نەکەر بچوایەتە سەرنوینەکەی فووی بە ھەدوو دەستىدا دەکردو : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ و (المُعْوَذَتَيْنِ) ای تىدا دەخویندو ، پاشان دەھىتىا بە دەم و چاوی و ، ئەوهى دەستى پیگەشتايە لە جەستە .

وَكَمَا فِي حَدِيثِ عُوَذَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ الْمَرْفُوعِ : اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكِّلُتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَقَدْ تَقَدَّمَ وَفِيهِ : مَنْ قَالَهَا أَوْلَ نَهَارِهِ لَمْ تُصِيبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُمْسِيَ ، وَمَنْ قَالَهَا آخِرَ نَهَارِهِ لَمْ تُصِيبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُضْبِحَ ^(۲۴۹) .

واتە : (أبي الدرداء) _ خوای لى پانی بیت _ بەم شیوھ پەنای بە خوا دەگرت : پەروەردگارا تو پەروەردگارى منى ھېچ خوایەکى ترنى يە بە ھەق جگە لە تو ، پىشتم بە تو بەست و تو پەروەردگارى عەرشى مەزنى ، ئەمەشى تىدايە : ھەركەس سەرهەتاي پۇژى بىخويىتتە ھېچ بەلایەکى توش نابىت تاوهەکو ئىوارەو ، ھەركەس لە كوتاي پۇژىدا خوپىندى ھېچ بەلایەکى توش نابى تاوهەکو پۇژى دەكاتەوە .

- ٢٤٨ - صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ١١٦ ، ١٥٤) ، وعبد بن حميد (١٤٨٤) ، والبخاري (٦ / ٢٣٣) ، والترمذى (٣٤٠٢) ، وأبوداود (٥٠٥٦) ، وابن ماجة (٣٨٧٥) ، وفي الشمايل (٨٧) ، والنمساني في عمل اليوم والليلة (٧٨٨) كلهم عن ابن شعاب عن عروة عن عائشة فذكره ٢٥٧
- ٢٤٩ - إسناده ضعيف : أخرجه ابن السنى في عمل اليوم والليلة (٢٠ ، ٢١) ، وضعفه الألبانى في ضعيف الترغيب والترمذى (٣٨٢) .

وَكَمَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" : ((مَنْ قَرَا الْأَيْتَيْنِ مِنْ أَخْرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ : كَفَّتَهُ))^(٢٥٠)
واته : له (الصحيحين) دا هاتووه : ((هـركـس دوـنـايـهـتـهـكـىـ كـوتـايـىـ سـورـهـتـىـ (الـبـقـرـةـ)
له شـهـوـدـاـ بـخـوـيـنـىـ : بـهـسـيـهـتـىـ)) .

وَكَمَا فِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" عَنِ النَّبِيِّ ﷺ ((مَنْ نَزَّلَ مَنْزِلًا فَقَالَ : أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، لَمْ يَضُرُّهُ شَيْءٌ حَتَّىٰ يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ))^(٢٥١)
واته : پـيـغـمـبـرـىـ خـواـلـلـلـهـ فـهـ رـمـوـيـهـتـىـ : ((هـركـسـ لـهـ شـويـنـيـكـداـ دـابـهـزـىـ وـپـاشـانـ گـوتـىـ
پـهـناـ دـهـ گـرمـ بـهـ وـوـشـهـتـاوـهـ کـانـیـ خـواـیـ تـعـالـیـ لـهـ شـهـپـیـ هـمـوـ شـتـیـ کـهـ درـوـسـتـیـ کـرـدـوـوـهـ ،
هـیـچـ شـتـیـ زـیـانـیـ پـیـنـاـگـهـ یـهـنـیـتـ تـاـ لـهـ شـوـیـنـهـ کـرـجـ دـهـ کـاتـ)) .

وَكَمَا فِي "سُنْنَةِ أَبِي دَاوُدَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ فِي السَّفَرِ يَقُولُ بِاللَّيْلِ : ((يَا أَرْضُ رَبِّي
وَرَبِّكِ اللَّهُ ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّكَ وَشَرِّ مَا فِيكَ ، وَشَرِّ مَا يَدْبُ عَلَيْكَ ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ أَسْرِ وَأَسْوَدِ
وَمِنْ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ ، وَمِنْ سَاكِنِ الْبَلَدِ ، وَمِنْ وَالِّو وَمَا وَلَدَ))^(٢٥٢) .

واته : پـيـغـمـبـرـىـ خـواـلـلـلـهـ سـهـفـرـدـاـ بـهـشـهـوـ دـهـيـفـهـ رـمـوـوـ : نـهـىـ زـهـمـينـ پـهـروـهـرـدـگـارـمـ وـ
پـهـروـهـرـدـگـارتـ خـواـيـهـ ، پـهـنـادـهـ گـرمـ بـهـ خـواـلـهـ شـهـرـوـخـراـپـهـتـ وـ شـهـرـوـخـراـپـهـیـ نـهـوـهـیـ تـیـتـدـایـهـ وـ ،

٢٥٠ _ صحيح : أخرجه الحميدى (٤٥٢) ، وأحمد (٤ / ١٢١) ، والبخارى (٥ / ١٠٧) ، (٦ / ٢٤٢) ،
ومسلم (٢ / ١٩٨) وابن ماجة (١٣٦٨) ، والنسائى في عمل اليوم والليلة (٧٧٠) ، وفي فضائل القرآن (٢٩) ،
وابن خزيمة (١١٤١) ، كلهم عن طريق إبراهيم بن عبد الرحمن بن يزيد عن علقة عن أبي مسعود فذكره .

٢٥١ _ صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٣٧٧) ، والبخاري في بخلق أفعال العباد (٥٧ ، ٥٨) ، ومسلم (٨ / ٧٦) ،
والترمذى (٣٤٣٧) ، والنسائى في عمل اليوم والليلة (٥٦٠) كلهم عن سعد بن أبي وقاص قال : سمعت خولة بنت
حكيم فذكرته مرفوعاً

٢٥٢ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٣٨٨٧) ، وأحمد (٢ / ١٢٣) وضعفه الألبانى في ضعيف أبي داود (٥٦٠) .

لە شەرخراپەی نەوەی بەسەردا دەچىت ، پەنادەگرم بەخوالە شىروپەش ، لە مارۇ دووپىشك و ، لە نىشتەنى وەلات و ، لە باوهك و ئەوەی لىيى كەوتۇتەوە .

بەلام دووھم : كە لاپىدىنى نەخوشىيە ، وەكۆ ھەموۋەنەو نوشتنەيە كە بە سورەتى (الفاتحة) دەكريت ، ياخود وەكۆ نوشتنەي پىيوهدانى دووپىشك .

بەشىڭ : سەبارەت بە رېيازى پېغەمبەرى خوا لە نوشته كردىدا
بۇ بىرىنەكانى پىستى ناسراو بە (النملة) :

قىد تقدم من حديث أنسِ الذي في " صحيح مسلم آنَهُ لَرَجُلٌ رَّجْلَهُ مَوْلَهُ تَدْعُهُ دَأْوَهُ خَوَاءُ لَهُ بَيْتٌ فَرَمَّوْيَهُ تَى : پېغەمبەرى خوا مولەتى داوه نوشته بکريت بۇ بەچاوه بۇون و ، پىيوهدانى جانەوەرە ژەھردارەكان و ، ئەبرىن و زامانەي لە لاكانى مرۆفدا دروست دەبن .

وَفِي " سُنْنَةِ أَبِي دَاوُدَ عَنِ الشَّفَاعَةِ يَسْتَأْتِي عَبْدُ اللَّهِ ، قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَا عِنْدَ حَفْصَةَ ، فَقَالَ : ((أَلَا تَعْلَمِينَ هَذِهِ رُقْبَيَّةَ النَّمْلَةِ كَمَا عَلَمْتِيَهَا الْكِتَابَةَ))^(٢٥٤) .

واتە : لە (الشفاء) ئى كچى (عبدالله) ھوھ خوا لىپازى بىت فەرمۇيەتى : من لە خزمەتى (حَفْصَةَ) دا بۇوم كە پېغەمبەرى خوا دىدەنە كىردم و فەرمۇى : ((ئەوه بۇ ئەمە فيرى نوشتنەي بىرىنى پىست ناكەي وەكۆ ئەوەي فيرى نوسىنت كرد)) .

٢٥٣ - تقدم تخریجه .

٢٥٤ - إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٣٨٨٧) ، وأحمد (٣٧٢ / ٦) ، وصححه الألباني في الصحيحه (١٧٨٠) .

(النَّمْلَة) : بربینیکه له پیستی لakanی مرۆڤدا دروست دهبیت ، نه خوشیه کی ناسراوه و ، ناونراوه به (النَّمْلَة) ، چونکه کسی تووش بیو واههست دهکات که میروله یهک به سه ر پیستیدا پی دهکات و گازی لیده گریت ، سی جوری ههیه ، (ابن قتبیة) و کهسانی تریش ده لین : مه جوسه کان وايان راده گه یاند که نه گه رکوبی پیاو له خوشکیه و خت به دهوری میروله دا بکیشیت ، که سی تووش بیو چاک دهبیته وه . ئالیره شه وه شاعیر گوفتاری شیعره کهی و هرگتووو

وَلَا عَيْبَ فِيَّا غَيْرَ عُرْفٍ لِمَغْشَىٰ رَه كِرَامٍ وَأَنَا لَا نَخْ طَ عَلَى النَّمْلِ
واته :

هیچ عیبیکمان نی یه جگه لهوهی وچهی کزمەلیکی

وجاخ زادهین و نیمه مه جوس نین تا خت به دهوری میروله دا بکیشین

(الخَّلَال) ده گئیپیته وه ده لین : (الشَّفَاء) ی کچی (عبدالله) له تاف نه فامیدا نووشتەی ده خویند بۆ بربینی پیستی لakanی مرۆڤ ، کاتی کوچی کرد بۆ لای پیتفه مباری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ و پیشتریش له مه ککه گفتی پی دابوو ، پی فرمۇو : نهی پیتفه مباری خوا من له تاف نه فامیدا نووشتەم ده کرد بۆ بربینه کانی پیست و ، ده مەوی بیخەمە پرووت ، نه و بیو بۆی خویندە و فرمۇوی : بِسْمِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّىٰ تَعُودَ مِنْ أَفْوَاهِهَا ، وَلَا تَضُرَّ أَحَدًا ، اللَّهُمَّ اكْشِفْ الْأَبْأَسَ رَبَّ النَّاسِ ، قَالَ : تَرْقِي بِهَا عَلَى عُوْدِ سَبْعَ مَرَّاتٍ ، وَتَقْصِدْ مَكَانًا نَظِيفًا ، وَتَدْلُكُهُ عَلَى حَجَرٍ بَخْلَ حَمْرٍ حَانِقٍ ، وَتَطْلِيهِ عَلَى النَّمْلَةِ وَاته : بەناوی خوا بوهستیت تا له ده مەکانی ده گپیته وه ، پەروەردگارا نه خوشیه که لابره نهی پەروەردگاری خەلک ، ده لى : حەوت جارنوشتەکەی بە سه داریکدا ده خویندو ، له جیگەیە کی خاویندا دایدەناو ، پاشان له گەل سرکەی شەرابیکی پاکدا ده یهتیایە سه ده یهتیکدا تا وورد ده بیو ، پاشان بربینە کەی تىدە گرت . له فرمۇودە کشە وه پوون ده بیتە وه کە : شیاوه ژن فیرى نوسین بکریت .

بهشیک : سه باره ت به پیغامبری خواه
له نوشتە کردندا بۆ مار :

پیشتر ناماژه‌ی پیدرا کهوا پیغامبری خواه فرمومیتی : لهو چاکتر نابی نوشتە بکریت بۆ به چاوە و ببون و ، پیوه‌دانی جانه و هرە ژه‌هرداره کان و ، ئەو بربن و زامانه‌ی له لakanی مرؤفدا دروست ده بن .

وَقَيْ "سُنْنَةِ أَبْنِ مَاجَةَ" مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ : رَجُلٌ مُّسْكُنٌ بِمَنْزِلِهِ فِي الرَّقِيَّةِ مِنْ الْحَيَاةِ
وَالْعَرْقَبِ (۲۰۰) .

واته له خاتوو (عائشة) ھوھ خواى لى پانی بیت _ خواى لى پانی بیت _ فرمومیتی : پیغامبری خواه
مۆلەتی داوه نوشتە بۆ گەزتن و پیوه‌دانی مارو دووبیشک بکریت .

ھروه‌ها له پیشەوا (الزھري) وھ دەگىرنەوھ ، فرمومیتی : ماریک کەسانیکی له
ھاوەلائی پیغامبری خواه گەزت ، ئەوه ببۇ پیغامبری خواه فرمومی : ئایا کەسیک
ھېی نوشتە بکات ؟ فرمومیان : ئەی پیغامبری خوا (آل حزم) نوشتە ماریان دەکرد
، بەلام کە قەدەغە نوشتەت کرد وا زیان لىھیتىنا ، فرمومی (عمارة) ئى كوبى (حزم) م بۆ
باتگ بکەن ئەوه ببۇ باتگیان کردو ، ئەویش نوشتە کانى خستە بۇوی پیغامبری خواه گەلەو ،
بۆیی فرمومی : هيچى تىدا نى يەو مۆلەتی داوه نوشتەی بۆ کردن .

بەشییک : سەبارەت بە ریازى پىغەمبەرى خوا
لە نووشتىرىنىدا بۇزام و بىرىنەكان :

آخرجا في "الصحيحين" عن عائشة قالت : كان رسول الله ﷺ إذا اشتكى الإنسانُ أوْ كَانَتْ بِهِ قَرْحٌ أَوْ جُرْحٌ ، قالَ بِأَصْبَعِهِ : مَكَذَا وَوَضَعَ سُفِيَّانُ سَبَابَتَهُ بِالْأَرْضِ ، ثُمَّ رَفَعَهَا وَقَالَ : ((بِسْمِ اللَّهِ تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا ، يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا)).^(٢٥٦)

واته : لە خاتوو (عائشة) ھوھ خوا لىپازى بىت فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا
ئەگەر مەۋھىتكى ئازارى بوايە ياخود زامىكى يا بىرىنەكى پىتوھبوايە ، بە پەنجەي ئاماژەدى دەكىد :
(سُفِيَّان) پەنجەي شايتومانى خستەسەر زەھۆيەكەو ، پاشان بەرزى كرده وە فەرمۇوى :
بەناوى خوا خاكى زەھۆيەكەمان لە گەلن لىكى خۆمان ، بىت بە شىفای نەخۆشەكەمان بە
فەرمانى خوا .

ئەمە لە چارەسەرە ئاسانە بەسودە ئاوىتەكانە ، بىرىتىھە لە چارەسەرىيکى نەرم و نيان كە
زام و بىرىنە شىدارەكانى پى چارەسەر دەكىت ، بەتاپىت لە كاتى نەبۇونى دەرمانى
دىكەدا ، چونكە لە ھەموو زەھۆيەكدا فەراھامە ، بەپاستى زانزاوه كە سروشتى خاكى پوخت
ساردو ووشكەو ، ووشكەرهەوەي شىيى بىرين و زامەكانيشە ، ئەو بىرين و زامانەي كە ناھىلىت
سروشت بە باشى كارى خۆزى بکات و ، بەخىرايى سارپىز بىنەوە ، بەتاپىت لە وەلاتە

٢٥٦ — صحيح : أخرجه الحميدى (٢٥٢) ، وأحمد (٦ / ٩٣) ، والبخارى (١٧٢ / ٧) ، ومسلم (٧ / ١٧)
، وأبوداود (٣٨٩٥) ، وابن ماجة (٣٥٢١) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٢٣) كلهم عن عمرة عن عائشة
فەذكىته ٠ ماناي فەرمۇودەكەش ئەوهىيە كە : هەندى لە لىكى خۆزى بە پەنجەي شايتومان ھەلەكىت و ،
پاشان دەيىخاتە سەر خاكەكە تا شتىكى پىتوھ دەلكىت و ، جىكە بىرىندارەكەي پى دەسپىت و ھاوكاتى
سېرىنەكەش ئەم زىكە دەخوپىتىت ٠

گه رمه کان و ، خاوهن میزاجه گه رمه کاندا . برين و زامه کانيش به نقدی میزاجیکی خراپی گه رم بۆ مرۆڤ دروست ده کات ، لەم بارهدا گه رمی وەلات و میزاج و برين و زام کۆدە بنە وەو ، سروشتنی خاکی پوختیش ساردو ووشکەو له هەموو دەرمانه تاکه سارده کانی تریش ساردتره ، بۆیه ساردي خاکەکه پوو بە پووی گه رمی نەخۆشیه که دەبیتە وە ، به تایبەت نەگەر خاکەکه شۆردرابیت و ووشک کرابیتە وە ، هەروهەا برين و زامه کان رۆزیک لە کیماو شیئی پیس دروست ده کات و ، خاکیش ووشکیان ده کاتە وە ، بە هۆی ئە و خاسیەتە ووشکردنە وە کە تیایدایه ئە و شى و کیماوه پیسانە لاده بات ، کە پینگیری لە چاکبۇونە وەی برينە کە ده کات و ، بە وەش میزاجى ئەندامە نەخۆشەکە راست دەبیتە وە ، هە رکات میزاجى ئەندامە نەخۆشەکە راست بويه وە ، هىزە چارە سازە کانیشى راست دەبیتە وە ، بە فەرمانى خواي تعالى نەخۆشیه کە لاده بات .

مانای فەرمودە کە ش ئوھیه : کەوا کەسی نووشتە کار بە پەنجەی شایتومانی لیکى خۆی هەلە گریت و ، پاشان دەیخاتە سەر زەویه کەو ، هەندى خاکى پیتوه دەلکیت و ، برينە کەی پى دەسپیت و ، ھاوکاتى سپینە کەش ئە و زیکرە دوخوینیت ، چونکە فپویه رەکەتى زیکری خواي پەروەردگاری تىدایه ، هەروهەا پیسپاردنى بارو حالى خۆیه بە خواي تعالى ، پشت بەستنیشە بە وزاتە ، بۆیه هەربىو چارە سەرە کە دەچنە پالان بەکترو ، کاریگە ریه کەيان بەھېزىتە دەبى .

ئایا مەبەست بە فەرمایشنى پىغەمبەرى خوا ﷺ (ثُرَيْةُ أَرْضِنَا) واتە : خاکى زەویه کەمان ، تایبەتە بە خاکى مەدینەی پىرۆزە وە یا هەموو خاکىک دەگریتە وە ؟ دوو بىرۇبۇچۇنى تىدایە ، بى گومان هەندى خاک چەند خاسیەتىكى تىدایە بە و خاسیەتە وە بە سوود دەبیت بۆ نەخۆشىگە لیکى رۇوو ، چەندىن نەخۆشى پىسیشى پى چارە سەر دەگریت .

(جالینوس) ده‌لیت : له نیسکه‌نده‌ریه چاوم به کسانیکی نزدی جگه‌رنخوش و ، نهخوشانی ئاویه‌نگ که‌وت ، قورپی میسر بـه کار دیـن ، لاق و ، پـان و ، بالـ و ، پـشت و ، پـه راسـوـه کـانـی خـوـیـانـیـانـ تـیـدـهـ گـرـتـ و ، سـوـدـیـکـیـ نـزـدـیـانـ لـیـدـهـ بـیـنـیـ . دهـلـیـتـ : بـهـمـ جـوـرـهـ لهـوانـهـیـ ئـهـمـ تـیـهـ لـسـوـیـنـهـ بـهـسـوـودـ بـیـتـ بـوـ رـقـرـیـکـ لـهـ ئـاوـسـانـهـ بـزـگـهـنـ وـ نـهـرمـ وـ شـلـهـکـانـ ، دهـلـیـتـ : منـ کـاسـانـیـکـیـ دـهـنـاسـمـ هـمـوـ جـهـسـتـهـیـانـ شـلـ وـ خـاـوـ بـوـتـهـوـ ، لـهـبـرـ دـهـرـهـاـوـیـشـتـنـیـ خـوـیـنـیـکـیـ نـزـدـ لـهـ زـیـرـهـوـ ، سـوـدـیـکـیـ نـزـدـیـانـ لـهـمـ قـوـپـهـ بـیـنـیـوـهـ ، کـسـانـیـکـیـ تـرـیـشـ نـهـخـوـشـیـگـهـ لـیـکـیـ درـیـزـخـایـهـنـیـانـ پـیـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـ کـهـ بـهـ توـنـدـیـ جـیـگـیرـبـوـبـوـ لـهـ هـنـدـیـ ئـهـنـدـامـهـ کـانـیـانـداـ ، ئـهـوـبـوـ چـاـکـبـوـتـهـوـ نـهـخـوـشـیـهـ کـهـیـانـ بـهـ یـهـ کـجـارـیـ لـاـچـوـ .

دانـرـیـ کـتـیـبـیـ (المـسـیـحـیـ) دهـلـیـتـ : هـیـنـیـ قـوـپـیـ هـیـنـراـوـ لـهـ (کـنـوـسـ) هـوـ کـهـ بـهـدـوـرـگـهـیـ (المـصـطـکـیـ) نـاـوـدـهـبـرـیـتـ هـیـنـرـیـکـهـ کـهـ لـادـهـبـاتـ وـ دـهـشـوـاتـهـوـ ، گـوـشـتـیـ بـرـیـنـهـکـانـ دـوـبـارـهـ دـهـپـوـیـنـتـهـوـ ، سـارـیـزـیـانـ دـهـکـاتـهـوـ . گـوـتـهـکـانـیـ تـوـاـبـوـ .

بـوـیـهـ ئـهـگـهـرـنـهـمـ سـوـوـدـانـهـ لـهـوـ خـاـکـانـهـ دـاـهـبـیـتـ ، دـهـبـیـ پـاـکـتـرـیـنـ خـاـکـیـ سـهـرـزـهـمـینـ وـ فـرـوـبـهـرـهـ کـهـ تـرـیـنـیـانـ چـونـ بـیـ کـهـ مـهـدـیـنـهـیـ پـیـرـقـزـهـ ، بـهـ تـایـیـتـ کـهـ تـیـکـهـلـیـشـ بـوـ بـهـ لـیـکـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـلـیـلـ . پـاشـانـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـلـیـلـ نـوـوـشـتـهـکـهـیـ لـهـ گـهـلـ نـاوـیـ پـهـرـدـگـارـیدـاـ جـوـوـتـ کـرـدـوـ ، ئـهـمـ کـارـهـشـیـ بـهـ خـوـایـ تـعـالـیـ سـپـارـدـ ، وـهـکـوـ پـیـشـتـرـیـشـ ئـامـاـزـهـیـ پـیـدـرـاـ کـهـ بـهـهـیـنـیـ وـ کـارـیـگـرـیـ نـوـوـشـتـهـ بـهـ گـوـیـرـهـیـ بـارـیـ ئـهـ کـسـهـیـ کـهـ نـوـوـشـتـهـکـهـ دـهـکـاتـ ، هـمـروـهـهـاـ ئـاـسـتـیـ کـارـتـیـکـرـاـبـوـنـیـ کـسـیـ نـوـوـشـتـهـ بـوـ کـرـاـوـهـ بـهـ نـوـوـشـتـهـکـهـیـ ، ئـهـمـهـشـ هـیـعـ پـزـیـشـکـیـکـیـ مـوـسـلـمـانـیـ بـهـرـیـزـ نـکـولـیـ لـیـتـاـکـاتـ ، ئـهـگـهـرـیـهـ کـیـکـ لـهـمـ وـهـسـفـانـهـ لـهـنـاـوـچـوـنـ ، باـ هـرـچـیـ ئـاـرـهـنـزوـ دـهـکـاتـ بـیـلـیـتـ .

بەشیک : سەبارەت بە رییازی پیغەمبەری خوا
لە چارەسەرکردنی ئازاردا بە نووشتەکردن :

روى مُسلِّمٌ فِي "صَحِيحِهِ" عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ، أَنَّهُ شَكَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَجْدُهُ فِي جَسَدِهِ مُنْذُ أَسْلَمَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((ضَمَّ يَدَكَ عَلَى الذِّي تَأْلَمُ مِنْ جَسَدِكَ) وَقَالَ : بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى ، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَحِدُ وَأَحَانِرُ))^(۲۵۷) .

واته : (عثمان)ی کوبی (أبی العاص) ، سکالای ئازاریکی برده خزمەتی پیغەمبەری خوا پیگەوالە جەستەیدا ھەستى پىدەکات له وکاتەوەی موسلمان بۇوه ، ئەوه بۇ پیغەمبەری خوا پیگە فەرمۇسى : ((دەستت دابىنى لە سەرئەو شوينە ئازارى ھېيە لە جەستت و بلى : بەناورى خوا سى جارو ، حوت جاريش بلى : پەنادەگرم بە شکومەندى و تونانى خوای تعالى لە شپۇ خراپەی ئەو ئازارە ئەستى پىدەگەم و خۆمى لى پەنادەدەم)) .

لەم چارەسەردا ئاستىكى بەرزى وەکۈزىكى خواو ، سپاردنى باروحال بە خوای پەروەردگارو ، پەناڭىتن بە شکومەندى و تونانى خوای تعالى لە شپۇ خراپە ئازارى تىدایە كە ئازارە كە دورخاتەوە ، دوييارەش دەكىتەوە بۆ ئەوهى كارىكەرتۇ چاكتىرىت ، بەهاوشىۋە ئەپارە كە دەرمان بق كىدىنەوە دەرەوە ئادە خراپە كە ، لە حەوتىشدا خاسىيەتىك ھېيە كە لە ھىدىكەدا نى يە .

٢٥٧ - صحيح : أخرجه مالك في موطنه (٥٨٥) ، وأحمد (٤ / ٢١) ، وعبد بن حميد (٣٨٢) ، ومسلم (٧ / ٩٩٩) ، وأبوداود (٣٨٩١) ، وابن ماجة (٣٥٢٢) ، والترمذى (٢٠٨٠) ، والنسائى في عمل اليوم والليلة (١٠٠١) ، كلهم من طريق نافع بن جبير عن عثمان بن أبي العاص فذكره .

وَفِي الصَّحِيحَيْنِ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُعَوَّذُ بَعْضَ أَهْلِهِ ، يَمْسَحُ بِيَدِهِ الْيَمْنَى ، وَيَقُولُ : ((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ اذْهِبْ الْبَأْسَ ، وَاشْفُ أَنْتَ الشَّافِي ، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ، شِفَاءٌ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا))^(٢٥٨) .

واته : پیغامبری خوا ﷺ نوشتهی بۆ کەسانیک له کەس و کاری خۆی دەکردو ، دەستی پاستی دەھینا به شوینی نازارەکەداو ، دەیفرمۇو : ((نەی پەروەردگاری ئادەمیزاد ئەم نازارە لابره ، شیفابدە تو شیفابەخشى ، شیفا نیه جە لە شیفای تو ، شیفایك نەخۆشى جى نەھیلتى)) .

لەم نوشتهدا لە خوای تعاوی پاپانەتەو بە شیوهی تەواوی بى کەموکوبى پەروەردگاریتى و ، شیوهی تەواوی بەزەی و پەحمدەتى بە شیفادان و ، بەپاستى تەنها مەر خۆی شیفابەخشىو ، بەپاستى هېچ شیفایك نى يە جە لە شیفای نەزاتە ، بۆیە نوشتهکە پاپانەوەيەك له خۆدەگریت بە تەواوی يەكتاپەرسى و چاکەو پەروەردگاریتى خوا بالادەست.

بەشیاک : سەبارەت بە رییازی پیغامبری خوا ﷺ
لە چارەسەرگردانی خەماربیون بۇ گەرمى بەلاؤ کارەسات :

قال تعالى : وَيَسْرِ الصَّابِرِينَ (١٥٥) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (١٥٦) أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهَتَّدُونَ (١٥٧) الْبَقْرَةُ : ١٥٥ - ١٥٧ [واته : ﴿ وَيَسْرِ ﴾ جا موزدە بده ﴿ الصَّابِرِينَ ﴾ بە خىپاگران ﴿ الَّذِينَ ﴾ نەوانەي ﴿ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ ﴾ كە له كەل دووچارى سەختىيەك بیون ﴿ قَالُوا ﴾ دەلین ﴿ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا

٢٥٨ - صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٤ ، ٤٥ ، ١٠٩ ، ١١٤ ، ١٢٦ ، ١٢٧ ، ١٣١) ، والبخاري (٧ / ١٥٧ ، ١٧٣ ، ١٧١) ، ومسلم (٧ / ١٥ ، ١٦) ، وابن ماجة (١٦١٩) ، (٣٥٢٠) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠١٠) ، (١٠١١) ، (١٠١٣) ، (١٠١٤) ، (١٠١٦) ، (١٠٩٦) كلهم عن مسرق عن عائشة فذكرته .

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١﴾ نَيْمَهْ هَرْ هِی خَوَایِن و هَرْ بَقْ لَای نَهْ و دَهْ گَهْ پَیْنَهْ وَهْ ﴿أُولَئِكَ﴾ نَهْ وَانَهْ ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةً﴾ دروودو بَهْزَهْ بَیْیَی بَهْ سَهْ نَهْ وَانَدَا دَهْ بَارَی لَهْ لَایِن پَهْرَوَهْ رَدْ گَارِیانَهْ وَهْ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهَتَّدُونَ﴾ وَنَهْ وَانَهْ نَهْ كَهْ سَانَهْ كَهْ هَیدَاهِ تَبَان وَهْ رَگْرَتْ بَوَوَهْ .^(۲۰۹)

وَفِي "الْمُسْنَد" عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((مَا مِنْ أَحَدٍ تُصَبِّيَهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ : إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا ، إِلَّا أَجَارَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ ، وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا))^(۳۶۰) .

واته : پیغه‌مبهربی خوا ﷺ فه رموویه‌تی : ((هَرْ کَهْ سَیْک تووشی کاره‌ساتیک بَیْت و بَلْیت : نَيْمَهْ هَرْ هِی خَوَایِن و هَرْ بَقْ لَای نَهْ و دَهْ گَهْ پَیْنَهْ وَهْ) ، خَوَایِه پاداشتم بَدْهَرَهْ وَهْ لَهْ سَهْ نَهْ و کاره‌ساته‌ی تووشم بَوَوَهْ و چاکتر لَهْ وَهِی لَیت سَهْندَووم پَیْم بَبَخَشَهْ ، بَهْ دَلْنِیابی خَوَایِ تَعَالَی پاداشتی دَهْ دَاتَهْ وَهْ و چاکتری پَیْ دَهْ بَهْ خَشِیت)) .

نه م گوفتارانه چاکترین جَوْرَه کانی چاره‌سَهْرهَو ، بَهْ سَوْدَتَرِین شَتِّیکِیشَه بَقْیَ لَهْ دُونِیا و پَرْدَی دَوَایدا ، چونکه دَوَو بَنَهْ پَرْهَتَی گَورَه لَهْ خَوْدَه گَرِیتَ ، نَهْ گَهْر بَهْنَه لَهْ زَانِینِیان دَلْنِیابَوَو ، نَهْ وَا دَلْخَش دَهْ بَیْت و بَیْرَی لَای کاره‌ساتَه کَی نَامِینَیت :

یه که میان : بَهْنَه دَهْ خَیْزَان و سَهْرَوَه و سَامَانِی مَوْلَکِی خَوَایِ پَهْرَوَه رَدْ گَارَه بَهْ حَقِيقَتَه ، بَهْ نَهْ مَانَهْ لَای دَایِنَاهَه ، بَقِیه نَهْ گَهْر لَیَی سَهْنَه دَهْ و ، وَهْ کَوْ نَهْ وَه وَیه قَهْرَزَدَه رَیْک مَالَکَهِی لَهْ قَهْرَزَار وَهْ رَگْرَیتَه وَهْ ، هَرَوَه هَا نَابَلْوَقَه دراوَه بَهْ دَوَو نَهْ بَوَون : نَهْ بَوَنِیکِی پَیْش و ، نَهْ بَوَنِیکِی

۲۰۹ - مَلا مَحْمَد مَلا صَالِح ، پَوْخَتَه تَهْفِسِيرِي قُوْدَنَان .

۳۶۰ - صَحِيفَه : أَخْرَجَه أَحْمَد (۴ / ۲۷) ، وَابْنِ مَاجَه (۱۵۹۸) ، وَالتَّرمِذِي (۳۵۱۱) ، والنسائِي في عملِ الْيَوْمِ والليلة (۱۰۷۰) ، کَلِمَه عن أَمِ سَلَمَه عن أَبِي سَلَمَه فَذَكَرَه . وَأَخْرَجَه أَحْمَد (۶ / ۳۰۹) ، وَمُسْلِم (۳ / ۳۷) ، عن ابْنِ سَفِينَه عن أَمِ سَلَمَه فَذَكَرَه ، وَلَيْسَ فِيهِ أَبُو سَلَمَه .

پاش ، سهروهت و سامانی بهندهش خوشیه کی کاتی هدیه بۆ ماوهیه کی کم ، هروهها بهنده خودی خوی نه و مال و سامانه‌ی له نه بونه‌وه به دینه‌هیتناوه ، بۆ نهوهی بیت به مولکی خوی به حقیقت ، هروهها خودی خوشی توانای پاراستنی ماله‌که‌ی نی یه له و بالایانه‌ی تووشی ده‌بی پاش بونی ، مانوهه‌ی مال و سامانه‌که‌ش لە سەر ئام نه وەستاوه‌ته‌وه ، بۆیه بهنده هیچ کاریکه‌ریه کی بە سەر نه و سامانه‌وه نی یه و ، بە حقیقتیش مولکی نه و نی یه ، هروهها تەصروف پیوه ده‌کات وەکو تەصروف بهنده‌یه کی فەرمان پیکراو و قەدەغە کراو ، نەک وەکو تەصروف نهوهی خوی خاوه‌نى بیت ، بۆیه شیاو‌نى یه تەصروف تىدا بکات مەگەر گونجاوی فەرمانی خاوه‌نى حقیقە‌کەی بیت .

دووھم : دەرەنجامی بهنده و گەرانوهی تەنها بۆ لای پەروەردگاره حقە‌کەیتى و ، ده‌بی دۇنياش بە جىيېلىت و ، بە تاکى وەکو نهوهی يەكە م GAR خولقاندى بەبى کە سوکارو خىزان و خىلەن و سهروهت و سامان بگەرىتەوه بۆ لای پەروەردگارى ، بەلكو تەنها چاکەو خراپەکەی دەبات ، بۆیه ئەگەر ئام سەرەتاي بەندە و كوتايەکەی بیت ، ئىتىر چىن دلخوش بیت بە بون ، يا خەمبار بیت بۆ نەبون ، بۆیه بىرگىرنەوهی بەندە لە سەرەتاي بون و دەرەنجام و كوتايى خودی خوی لە گەورەترين چارە سەرەریه کانى ئام نه خوشیه بە ، لە چارە سەرەریه کانى تريشى نهوهیه کە بەبى دلماودلى بىزانتىت نهوهی تووشى بۇوه بە دلنىيابى ليى بەمەلەدا نەدەچوو ، نهوهش ليى بەمەلەدا چووه هەركىز تووشى نەدەبۇو .

قال تعالى : مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَنْبَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ . لِكِنْ لَا تَأْسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿الحديد : ۲۲ - ۲۳﴾ واتە : ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ هىچ زيان و بەلایەك پۇرى نەداوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ تە لە زەوي و نە لە خودى خوتاندا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ نىلا لە (لوح المحفوظ) دا نوسراوه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَنْبَأَهَا﴾ پىش نهوهی بەدى بەينىن ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بىن گومان نهوه بۆ خوا نىد ئاسانه ﴿لِكِنْ لَا تَأْسُوا﴾ تا خەفتە

نەخون ﴿عَلَى مَا فَاتَكُمْ﴾ بۆ نەوهی لە دەستان چووه ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ وە دلخوش و غەپانه بن ﴿بِمَا آتَيْتُمْ﴾ بەوهی کە پیشی داون ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُودِ﴾ وە خوا هېچ خۆبەزل زانیتکی شانازی کەرى خوش ناوى^(۲۶۱).

ەروەھا لە چارەسەریە کانى تريشى ئەوهىيە کە تىپوانىتتە ئەو شتەي تىايادا تووش بۇوه ، ئىتىر دەزانىت پەروەردگارى ھاشتىوھى ئەو شتەي لە دونيادا بۆ ھىلاؤھەتتەوە ، يالەو چاڭتىر ، ئەگەر بەئارام بىي و پانى بىي ئەوا خواي تعالى شتىگەلىيکى بۆ پاشەكەوت كردىووه نىزىگەورەتىر لەو شتائەي کە بەھقى ئەو كارەساتەوە لە دەستى داوه بەچەندەھا جار ، ئەگەر ويستيشى ھەبىي نىزى لەوە كەورەتىر دەكەت .

**خۇدداھەوە بە تەماشاكردنى كەسانى دىكەي تووشبۇو وە باسكردنى چەند
چىرۇكىك لەو باروهە:**

لە چارەسەرە کانى دىكەشى ئەوهىيە کە ئاگرى كارەسات لە دلىدا بىكۈزۈننەتتە وە بە ساردى خۇدداھەوە بە خەلگانى ترى تووشبۇو بە كارەسات و ، بىزانىت ھەر خۆى بە تەنها تووشى كارەسات نەبۇوه ، با بىزانىت ھەموو شىۋىيەك (بنوسعد) ئىتىدایە ، با تەماشاي لاي پاستى بىكەت ، ئايلا لە دەردەسەری زياتر دەبىنیت ؟ ئىنجا با بەر بەلاي چەپىدا بکاتەوە ، ئايلا لە پەزارە زياتر دەبىنیت ؟ ، بەپاستى ئەگەر ھەموو دونيابىكەپىت جەنە لە گرفتار نابىنیت ، كە ياخود خراپەيەكى نەويستراوى تووش بۇوه ، بەپاستى شەپوخراپە کانى دونيابىكە خەونىتكە يا سىبەرىيکى لاقچووه ، ئەگەر كەمەت كەپىكەننەننیت ، نىزى دەگرىننیت ، ئەگەر پۇزىتكە دل شادومان بىكەت ، سالىتكە دل خەمبارو پەزارەدار دەكەت ، ئەگەر كەمەت خۆشى بەخش بىي ، ماوهىيەكى درىزىش پىتگرى ليىدەكەت ، ئەگەر مالىتكىش پې خىر

کات پاشان پر له فرمیسکی دهکات ، نه گهر پژئی بهشتیک شادومانی بکات ، به دلنيابی روژتیکی شه پوخرابه شی بق شاردوت وه .

(ابن مسعود) خوای لئی پانی بیت فه موویه تی : هر دلخوشبونیک په ژاره یه کی هه یه و ، هر مالیکیش پر کرابیت له دلخوشبون پاشان پرکراوه له په ژاره .

ابن سیرین فه موویه تی : هر پیکه نینیک کرابیت ، دلنيابن بهدوایدا گریان ههبووه .

(هند) ی کچی (النعمان)^(۳۶۲) ده لیت : نیمه شکومه نترینی خه لکان بوبین وله هه مووشی زیاتر مولکمان ههبووه ، پاشان هیشتا پژوژ ئاوا نه بوبو نیمه بوبین به که مترینی خه لک ، ماف خوای په روه ردگاره که خیری فراوانی به هر مالیک به خشی ، پاشان به دلنيابی له فرمیسکیش پپی دهکات .

پیاویک دلایی له (هند) کرد باسیکی باروحالی خوی بق بکات : نه ویش گووته : پژمان کرده و هو ، هیچ که سیک نه ما له عره ب به میوای به خشین نه بوبی له نیمه ، که شهومان به سه ردا هات هیچ که سیک نه ما له عره ب بزه بی به نیمده دا نه یه ته وه .

— (هند) ی کچی (النعمان) ی کوری (المنذر) ه ، که له لاین کیسرای پادشاهی فارس وه بابی به پادشاهی (الحیرة) دانزابوو ، کچیکی وجاخزاده هی ، زمان پاراو بوبو ، له مالی پادشاهی تیدا گهوره بوبو ، کیسرای پادشاهی فارس له (النعمان) ی بابی توویه بوبو ، له پادشاهی تی (الحیرة) ده رهینتا لای خوی خستیه زیندانه وه تاوه کو مرد ، پاش مردنی بابی په بنه نگری هه لبزاردو له که نیسه یه کی نیوان (الحیرة) و (الکوفة) دا مایه وه ، (حالد) ی کورپی (ولید) پاش پذگارکردنی (الحیرة) دیده نی کردو ، بانگی کرد بق نیسلام ، به لام به هزی گهوره بوبونی ته منه نیه وه دلایی لیبوردنی کرد ، به لام (حالد) پینی لئی گرت و فرمانیدا یاره مه تی و پرشاکیشی بدھنی ، پاش ته منه نیکی دریزو کوئی بوبونی چاوه کانی هر له و که نیسیدا مرد . بپوانه : الشیخ محمد هادی الیوسفی الغروی ، موسوعة التاریخ الإسلامی . و هرگیز .

پژئیک (حُرقة) کچی (النَّعْمَان) که خوشکی (هند) ه کریا ، که له کاتی پادشاھیتی و شکرمهندایاندا بیون ، پیتی گوترا : ج ده تگریزیت ، نهوده کا کھسیک ئازاری دابیتی ؟ گوتی ؛ نه خیر ، بهلام خوشکوزارانیه کی فراوان له کھسوکارمدا ده بینم ، که مالیک له خوشی پر ده بی ؛ دلنيابن پاشان له خەمباريش پر ده بی ؛

(إِسْحَاق) ى كوبى (طلحة) دەلیت : پژئیک چوومه دیدهنى (هند) و ، پیم گووت ، خىروخوشى پادشاھیانت چىن بىنى ؟ نەويش گووتى : نەوهى ئىمە نەمېق تىاياداين نقد چاکتره لهوهى که دوئىنى تىايادا بیوین ، ئىمە له كېتىدا بىنیومانه کەوا كھسوکارى هەر مالیک نەگەر لە خىرىيکى بەرفراواندا بىژىن ، بەدلنيابى بەدوايدا فرمىسىك دەپېژىن ، زەمنىش نەگەر پژئیکى بەدەرخستې بۆ كومەلیک حەزیان پى بىت ، بەدلنيابى پژئیکى تريشى بۆ مەلگەتۈون حەزیان پى نېبىت . پاشان گوتى :

فَبَيْنَا نَسُوسُ النَّاسَ وَالْأَمْرُ أَمْرُنَا
إِذَا نَحْنُ فِيهِمْ سُوقَةٌ نَّتَصَفُ
فَأَفَ لِدُنْنَا لَا يَدُومُ تَعِيمُهَا
تَقْلِبُ تَارَاتِ بَنَاءً وَتَصَرَّفُ

واته :

له کانىكدا را به رايەتى خەلکمان دەكردوو فەرمان فەرمانى ئىمە بۇ
لە پېدا بۆين بە خەلکىكى ئاسمايى خزمەتکار
ئاخ بۆ دونيابىك خوشىيەك كانى بەردەواام نابىت
کە چەندەها جار وەرچەرخان و ئەم ديو ئەو دىومان پى دەكتات
ھەروهە لە چارەسەرييەكانى دىكەي خەما برپىوون بۆ ئەو كارەساتانە تۈوشمان
دەبىت ئەويه : مرۆغ دەبى بىزانىت بى ئارامى و شېرىزە بۇون نايگەپېنېتەوە ، بەلكو بى

ئارامی و شپرژه بونه که زیاد دهکات ، که له حقیقتدا له ئەنجامی زیاد بونی نەخۆشیه که وه پووده دات.

له چاره سه ریه کانی تریشی : پیویسته ئەوه بزانیت که پاداشته کانی ئارامگرتن و پازیبیون بە چاره نووسی خوای تعالی ، بربیتیه له بەخشینی تاوان و بەزهی و پەحمەت و هیدایە تدان ، که خوای تعالی بۆ ئەو کەسانەی داناوە ، که ئارام دەگرن و (إِنَّ اللَّهَ وَإِنَا إِلَيْهِ رَاجِعُون) دەلین ، بۆیه ئەگەر نەو پاداشتانه له دەست بەدات و له کیسی بچیت ، ئەوا له حقیقتدا زور له خودی کاره ساتە که گەورە ترە .

له چاره سه ریه کانی دیکەشی : پیویسته بزانیت بى ئارامی جىگەی شادومانبۇونى دۈزمنە کانیەتى بەو بەلاؤ گرفتداریه تۇوشى بۇوه ، مایھى بىزازى ھاپپىيانىتى ، خواکەی تۇورە دەکات ، شەيتانە کە دلخوش دەکات ، مایھى بەفېچۇنى پادەشتە کانیەتى ، ئەفسى لواز دەکات ، ئەگەر ئارامگربۇو بەو بارە و قاييل بۇو تىرىبارانى شەيتانە کە دەکات و ، بەنانومىدى دەیگە پىتىتە وە ، پەروەردگارى له خۆی پانى دەکات ، ھاپپىيانى دلخوش دەکات ، دۈزمنانى بىزاز دەکات ، پەزارەت دلى براکانى ھەلەدەگریت و دلنىه وايان دەکات ، پىش ئەوهى ئەوان دلتوانى بکەن ، ئائەمە بەغىرەتىي و شىۋەتىي تەواوى بى كەم و كوبى مرۆڤە ، نەك لىدانى پۇومەت و ، دپاندى پۇشكەن و ، نزاکىردن بە واوهيلو مال و يىران بۇون و ، بىزابۇون لە چاره نووسراو .

له چاره سه ریه کانی دیکەشی : پیویسته بزانیت ئەو بەلەزەتى و خۆشیه پاش ئارامگرتن و قاييل بۇون دەستى دەکەۋىت ، چەندەھا و چەندەھا جار گەورە ترە لوهى دەستى دەکەۋىت نەگەر ئەو شتەی بۆ بىمايەتە وە کە تىايادا تۇوشى کاره سات بۇوه ، تەنها ئەو (بیت الحمد ھشى بەسە کە له بەھەشتدا بۆى دروست دەگریت ، له پاداشتى سوپاس و ستايىش كەنلى پەروەردگارى و گوتىنی (إِنَّ اللَّهَ وَإِنَا إِلَيْهِ رَاجِعُون) دا ، با تىپوانىت : کام لەم دوو کاره ساتە

گوره تره ؟ ئەو کاره ساتە توشى بۇوه ، ياخود کاره ساتى لە دەستدانى (بیت الحمد) لە بەھەشتى نەپراوهدا ؟

وفى الترمذى مرفوعاً : (يَوْمَ نَاسٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَّ جُلُودَهُمْ كَانَتْ تُقْرَضُ بِالْمَقَارِيبِ فِي الدُّنْيَا لَمَا يَرَوْنَ مِنْ ثَوَابِ أَهْلِ الْبَلَاءِ)^(٢٦٣)

واته : پىشەوا (الترمذى) دەگىرىتەوە كەوا پىغەمبەرى خوا عَزِيزٌ فەرمۇويەتى : ((لە پىذى قيامەتدا كەسانىڭ خۆزگە دەخوانى كەوا لە دۇنيادا پىستيان بە مەقىست بېرىدرايە بەمۇى ئەو پاداشتەوە كە دەبىيەن بۇ تۈوشىبۇوانى كاره ساتە كان دانراوه)) .

كەسانىڭ لە پىشىن گوتويانە : ئەگەر كاره ساتە كانى دۇنيا نەبوايە بە ما يەپۈچى بۇ قيامە دەگەپايىنه وە .

لە چاره سەرىيەكانى دىكەشى : دلى كەسى كاره ستبار خوش بىرىت ، بە ئومىدى ئەوهى كە خواي تعالى لە جىئى ئەوهى پى دەداتە وە بۇى دېلىزىتەوە ، چونكە ھەموو شتىك جىڭگەوهى ھەيە مەگەر خواي پەروەردىكار ، كە جىڭگەوهى نى يەو ھاوشىۋە نى يە ، وە كو ئەوهى گوتراوه

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِذَا ضَيَّعْتَهُ عِوَضًا

وَمَا مِنْ اللَّهِ إِنْ ضَيَّعْتَهُ عِوَضًا

واته :

ھەموو شتىك ئەگەر لە دەستت چوو جىڭگەوهى دەبى

بەلام ئەگەر خوات لە دەست چوو جىڭگەوهى نابى

٢٦٣ — حسن : أخرجه الترمذى (٢٤٠٢) عن أبي الزبير عن جابر فذكره مرفوعاً . وحسنه الألبانى في صحيح الجامع (٧٧ / ٨) ، وانظر المشكاة (١٥٧٠) ، والترغيب (٤ / ١٤٦) .

له چاره سریه کانی دیکه شی : پیویسته مرؤوف بزانیت بهشی له کاره ساته که به گویردهی نه وهیه که خوی بۆ خوی دروست ده کات ، بۆیه هر که س پازیی بwoo ، خوای تعالاش لیئی پازی ده بی و ، هر که سیش بیزار بی و پق دهربیت ، نهوا پقی بۆ خوی دهسته بهر کردوده ، لیره وه ئاشکه را ده بی که بهشی مرؤوف له کاره ساته که به گویردهی په فتاری خویه تی ، که وابوو چاکترین یاخود خراپترین بهش به ویستی خوت هەلبیزیه ، بۆیه نه گه رپق و کوفری بۆ کاره ساته که دهربی ، نهوا له دیوانی تیاچواندا ده نوسریت ، وه نه گه رشیوه ن و نوزه نزو که مته رخه می دهربی به واژلیهینانی (واجب) یک ، یا کرد وه یه کی حه رام ، نهوا له دیوان که مته رخه مبواندا ده نوسریت ، وه نه گه رگله بی و گازنده و بی ئارامی دهربی ، نهوا له دیوانی تیشکاو فریو خوار دیواندا ده نوسریت ، وه نه گه ره خنه له خوای تعالی گرت و ، هستا به پلار تیگرتنى دانایی و حیکمه ته کهی ، نهوا له ده رگای زهندیقیه تی داوه (واته که سیکی بی ئاینه و خوی به ئاین دار ده نوینی) یا چوته نیوی ، بهلام نه گه رئامگرتن و خوکری بۆ خوای تعالی دهربی ، نهوا له دیوانی به ئارام بواندا ده نوسریت ، وه نه گه ره خوا پاری ، نهوا له دیوانی پازی بواندا ده نوسریت ، وه نه گه رسپاس و ستایشی دهربی ، نهوا له دیوانی سوپا ستكوزاراندا ده نوسریت و ، له ئیز ئالای ستایش کاراندا ده بیت ، وه نه گه ر خوش ویستی و ئاره زووی دیدار کردنی په روه ردگاری دهربی ، نهوا له دیوانی خوش ویستکاره دلسوزه کاندا ده نوسریت .

وفي مسند أَحْمَدَ وَالْتَّرمِذِيِّ ، من حديث مُحَمَّدٍ بْنَ لَبِيدٍ يَرْفَعُهُ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ ، فَمَنْ رَضِيَ فِلَهُ الرُّضْنِي ، وَمَنْ سَخِطَ فِلَهُ السُّخْنُ)) زاد أَحْمَدَ : ((وَمَنْ جَزَعَ فِلَهُ الْجَزْعُ)) (٣٦٤).

واته : پیغامبری خوا کلکلی فه رموی : ((نه گه ر خوای تعالی کرمه لیکی خوش ویست تاقیان ده کاته ، هر که س پازی بwoo نهوا پازی بونی خوای بۆ خوی دهسته بهر کردوده و ، هر که سیش

پقى لىتىيەتە نەوا بېقلىيۇنۇھى خواى بۇ خۆى دەستەبەر كىرىووه)) پىشەوا (أحمد) يش نەم زىيادەيە خىستۆتە سەر ((وە هەر كەسيش بىن تاقەتى و بىن تۆقرەبى دەرىپىت نەوا بىن تاقەتى و بىن تۆقرەبى بۇ خۆى دەستەبەر كىرىووه)) .

لە چارەسەرييەكانى دىكەشى : نەگار لە شىوهن و نوزەنۈزىدا مەرفە بگاتە نەۋەپى ، لە كۆتادا هەر دەبى قايىل بىن بە ئارامگىرنىكى ناچارى ، بەلام نەم بارە نەستايىشكراوهونە پاداشتىيشى دەبىت ، كەسانىكى دەلىن : كەسانى زىر لە يەكەم بىن ئەنچەم ئەنچەم كارەساتەكەدا نەوه نەنجام دەدات كە نەفام پاش چەند پۇزىك نەنجامى دەدات ، وە هەركەس ئارامى نەگرت وەكى ئارامگىرنى كەسانى جومىئىر ، نەوا ناچار دەبى وەكى ئازەل ئارام بىگرىت .

و في الصحيح مرفوعاً : ((الصَّبَرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى))^(٢٦٥) واته : پىغەمبەرى خوا
فەرمۇويەتى : ((ئارامگىرن لە سەرەتاي كارەساتەكە وەيىه)) .

(الأشعث) ئى كوبى (قيس) دەلىت :

لە چارەسەرييەكانى دىكەشى : پىيوىستە بىزانتىت كە چاكتىرين دەرمان بۇ نەو ، پازىبىونە ، بەوهى پەروەردگارى پىنى بازىيەو حەزى پىيەتى كە بەندەكەي لەم بارەدا نەنجامى بىدات ، چونكە يەكىك لە خاسىيەتەكانى خۆشەويسىت سازىيارىبۇونە لە گەل خۆشەويسىتەكەيدا ، بۆيە هەركەس بانگەشەي خۆشەويسىتنى يەكىك بکات و ، پاشان پقى بىتتەوە لەوهى خۆشەويسىتەكەي حەزى پىيەتى ، وە حەزى بەوهى كە خۆشەويسىتەكەي پقى لىيەتى ، نەوا شايەتى لە سەرنەفسى خۆى دەدات كە درۆي كىرىووهو ، لە دلى خۆشەويسىتەكەشىدا بېقى و كىنە بەرامبەر بە خودى خۆى دروست دەكات .

(أبو الدرداء) فەرمۇويەتى : خواى پەروەردگار ئەگەر فەرمانىدا بە حوكىيىك ، حەزى بەوهى پىنى پانى بن .

(عِمَرَانِ) ای کوپی (حُسْنِ) له نه خوشیه که یدا ده فهرمoo : خوشویترين شت به لامه وه نئوهیه که خوشویسترين شته به لای نئوهه، ههروهها (أبوالعالیة) ش همان شتی ده فهرمoo .

نهمهش ده رمان و چاره سه ریه که کار ناکات مه گهر له گهل خوش ویستانا ، بؤیه هاموو
که سیتک له توانایدا نیه و هکو چاره سه ر به کاری پینت .

له چاره سه ریه کانی دیکه شی : با ته ماشاكات بزانیت کاميان کیشدارت رو قورسترو
به رد هوا متره ، له زهت و خوشی و هرگز تن له نه و کاره ساته ای تووشی بووه ، يا له زهت و
خوشی پاداشتی خوای تعالی ، نه گهر پای په سنه ندی بق ده رکه ووت ، با سوپاسی خوای تعالی
بکات که سره خستووه ، به لام نه گهر پای په سنه ندنه کراوی به لاوه باشتربیوو ، با بزانیت
نه و کاره ساته ای له نه قل و دل و ناین که یدایه نزد گه ورده تره له و کاره سته دونیا یه که
تووشی بووه .

له چاره سه ریه کانی دیکه شی : پیویسته بزانیت نه و هی تووشی نه و کاره ساته کردیووه
دانووه رترینی هه ممو دادوهرانه و ، میهره بانترینی هه ممو میهره بانانه ، و خوای تعالاش
تووشی نه و کاره ساته نه کردیووه بز نه و هی بیفه و تینیت ، یاخود به و کاره ساته سزای بدات ،
یاخود هیپشی بریته سدر ، به لگوله پاستیدا دهی وی به و کاره ساته پله نارامگرن و
پازیبون و باوه پی تاقیکاته و هو ، گوتیبیستی پارانه و هو لالانه و هی بیت و ، بیینی خوی
فریداوهه بار ده رگا کهی و ، هانای بز جه نابی بریووه به دلشکاوی له پیش دهستیدا ،
چیزکی سکالا کانی بق بزرگ دیزنه وه .

(شیخ عبدالقادر) فه رمومویه‌تی : کوپم کاره‌سات نه هاتووه بُو فه و تانت ، به لکوهاتووه بُو تا قیکرینه و هی پله‌ی نارامگرتن و باوه‌پت ، کوپم قه‌ده رو چاره‌نیوس جانه‌وهریکی در پنده‌یه و (سبیع) ، جانه‌وهری در پنده‌ش مرداره و هبوو ناخوات .

مهبـهـستیش نـوـهـیـهـ کـهـ کـارـهـسـاتـ (ـکـیرـ)ـیـ^(۲۶۶) وـاـتـهـ مـوـشـهـدـهـمـهـیـ بـهـنـدـهـیـهـ کـهـ بـهـمـوـیـهـ وـهـ نـاـگـرـیـ کـورـهـکـهـ خـوـشـ دـهـکـاتـ بـقـ تـوـانـهـوـهـیـ کـانـزـاـکـهـ ،ـبـوـیـهـ دـهـرـهـنـجـامـ یـاـ زـنـیـکـیـ سـوـرـیـ دـهـسـتـ دـهـکـهـوـیـتـ ،ـیـاـ هـمـوـیـ خـرـاـپـ دـهـبـیـتـ وـهـیـجـ دـهـسـتـکـهـوـتـ نـابـیـ ،ـشـاعـرـیـشـ دـهـلـیـتـ :

سـبـکـنـاـهـ وـخـسـبـیـهـ لـجـینـاـ

واتـهـ :

فـأـبـدـيـ الـكـيرـ عـنـ خـبـثـ الـحـدـيدـ

توـانـدـمـانـهـوـ وـامـانـزـانـیـ زـنـیـهـ بـلـامـ مـوـشـهـدـهـمـهـ کـهـ پـیـسـیـ نـاسـنـیـ بـهـدـهـرـخـستـ
 نـهـگـرـنـهـ مـوـشـهـدـهـمـهـوـ دـهـسـتـکـهـوـتـهـ کـهـیـ سـوـدـیـ بـوـنـهـبـیـتـ ،ـبـاـ بـزـانـیـتـ گـورـهـتـرـیـنـ
 مـوـشـهـدـهـمـهـیـ پـنـدـیـ دـوـایـ لـهـ پـیـشـ دـهـسـتـدـایـهـ ،ـبـوـیـهـ نـهـگـرـبـوـیـ دـهـرـکـهـوـتـ کـهـ بـهـکـارـهـیـتـانـیـ
 مـوـشـهـدـهـمـهـیـ دـوـنـیـاـوـ دـهـسـتـکـهـوـتـهـ کـهـیـ بـوـیـ چـاـکـتـرـهـ بـهـ رـاـوـرـدـیـ نـهـ مـوـشـهـدـهـمـهـوـ
 دـهـسـتـکـهـوـتـهـ کـهـیـ .ـنـاـچـارـیـشـ یـهـکـیـکـ لـهـ مـوـشـهـدـهـمـهـ کـانـهـ لـبـرـیـتـ ،ـبـاـ پـیـزوـ قـهـدـرـیـ نـهـ نـیـعـمـهـتـهـ
 بـزـانـیـتـ کـهـ خـوـایـ تـعـالـیـ پـیـیـ بـهـخـشـیـوـهـوـ مـؤـلـهـتـیـ دـاوـهـ کـهـ مـوـشـهـدـهـمـهـیـ دـوـنـیـاـ بـهـکـارـیـتـنـیـتـ .

لهـ چـارـهـسـهـرـیـهـ کـانـیـ دـیـکـهـشـیـ :ـپـیـوـیـسـتـهـ بـزـانـیـتـ کـهـ نـهـگـرـبـلـاوـ کـارـهـسـاتـیـ دـوـنـیـاـ نـهـبـوـیـهـ ،ـ
 بـهـنـدـهـ توـوـشـیـ چـهـنـدـهـاـ نـهـخـوـشـیـ فـیـزوـ لـوـتـ بـهـرـزـیـ وـ شـانـازـیـ وـ دـلـقـیـ وـ خـوـبـیـهـ گـورـهـزـانـینـ وـ
 زـوـرـدـارـیـهـ کـیـ نـهـوـتـ دـهـبـوـوـ ،ـکـهـ دـهـبـوـوـ هـوـکـارـیـ تـیـاـچـوـونـیـ نـیـسـتـاـوـ دـوـایـیـ ،ـبـوـیـهـ خـوـایـ
 پـهـرـوـهـرـدـگـارـ بـهـ رـهـحـمـتـ وـ بـهـزـنـیـ خـزـیـ جـارـبـهـ جـارـبـهـ جـارـتـوـوـشـیـ چـهـنـدـهـاـ جـوـرـیـ دـهـرـمـانـهـ
 کـارـهـسـاتـهـ کـانـیـ دـهـکـاتـ وـ دـهـرـهـنـجـامـیـشـ دـهـبـیـتـهـ پـارـیـزـیـ لـهـ وـنـهـخـوـشـیـانـهـیـ سـهـرـهـوـهـ ،ـ
 تـهـنـدـرـوـسـتـیـ وـ چـاـکـیـتـیـ بـهـنـدـایـهـتـیـ دـهـپـارـیـزـیـتـ وـ ،ـمـادـدـهـ خـرـاـپـ بـوـگـهـنـهـ فـهـوـتـیـنـرـهـ کـانـیـ بـقـ
 دـهـکـاتـهـ دـهـرـهـوـهـ .ـپـاـکـ وـ بـیـنـگـهـرـدـیـ بـقـ نـهـوـ پـهـرـوـهـرـدـگـارـهـ کـهـ بـلـاوـ کـارـهـسـاتـهـ کـانـیـ بـهـکـارـیـتـنـیـتـ

۲۶۶ - کـیرـ :ـ وـاـتـهـ مـوـشـهـدـهـمـهـ کـهـ نـاـمـیـرـیـکـهـ لـهـ پـیـسـتـ دـرـوـسـتـ دـهـکـرـیـ وـ نـاـسـتـکـرـ بـهـکـارـیـ دـیـنـیـ بـقـ گـهـشـانـهـوـ وـ
 خـرـشـکـرـدـنـیـ نـاـگـرـیـ کـورـهـکـهـیـ ،ـ وـهـرـگـنـبـهـ .

بۆ بەزهی پىدا هاتنەوەی بەندەکانی و ، کەساننیکیش بە نیعمەت کانی خۆی تاقی دەکاتەوە ،
وەکو شاعیر دەلیت :

قَدْ يُنْعَمُ اللَّهُ بِالْبَلَوَىٰ وَإِنْ عَظُمَتْ
وَيَنْتَلِيَ اللَّهُ بَعْضَ الْقَوْمِ بِالنُّعْمَ

واتە :

پىداھچى خوا بە کارەساتەکانی خۆى نەگورچى گەورەش بىت نیعمەت بېشىنىت بە سەر بەندەکىدا
بەنیعمەت بەخشىنىشى بۆ هەندى لە بەندەکانی تاقيان بکاتەوە

ئەگەر خواي پەروەردگار بەندەکانی خۆى بە دەرمانەکانی بەلاؤ کارەسات چارەسەر
نەكرايدا ، سەركەش دەبۇون و سىنورىان دەبەزاند ، سىتەميان دەكىرىد ، لە خۆيان بايى
دەبۇون ، خواي پەروەردگارىش ئەگەر وىستى چاكەى بە بەندەکەى مەبىت ، دەرمانەکانى
بەلاؤ کارەسات و تاقىكىرنەوەى دەداتى بە گوئىرەى باروھالى ، تا نەخۆشىيە فەوتىنەرەکانى
بۆ دوردختاھوە ، تاوهەكىو ئەگەر بىزاردكارى و خاۋىيىنكردن و پاڭىزنىوەى بۆ بەندەکەى كرد ،
شايسىتى دەكات بە بېرىزلىرىن پەلەکانى دونيا ، كە بەندايەتى بۆ كردىنەتى و ، شايسىتەشى
دەكات بۆ بېرىزلىرىن پاداشتەکانى پۇزى دواي ، كە بىرىتىيە لە بىيىن و نزىكىبۇنەوە لە خواي
پەروەردگار .

لە چارەسەريەکانى دىكەشى : پىويىستە بىانىت كە تالىيەکانى دونيا شىرىينىيەکانى پۇزى
دوايە ، خواي تعالى ئا بەو شىئوە دەيگۈرىت ، شىرىينىيەکانى دونياش تالىيەکانى پۇزى دوايە ،
بەندەش ئەگەر بەرگەي تالىيە كۆتاي هاتووه کانى دونيا بىگىت ، لە پىتاو بە دەستەتىنانى
شىرىينىيە بەرده وامەکانى پۇزى دوايدا ، خىزىكى چاكتى دەستگىر دەبى ، بە بەراوردى
ئەوەي ئەگەر بە پىچەوانەوە كاريكات . ئەگەر نەمەشت نەزانى ، ئەواتە ماشاي فەرمایىشتى

پیغامبری خوا بکه ده فرمیت : ((حُفْتُ الْجَنَّةَ بِالْمَكَارِهِ ، وَحُفْتُ النَّارَ بِالشَّهَوَاتِ))^(۳۶۷)
 واته : ((به هشت به ناخوشی و ناره حتیه کان دهور دراوهو ، دوزه خیش به هه او
 تاره زنوه کان دهور دراوه)) .

لهم جيگه يهدا نه قلن و زيرى خهلك جياواز بعون و ، حقيقه تى پياوانيش به دهركه وتن ،
زورىه يان په سنه نديتى شيرينى براوه يان دابه سه رشيرينى به رده وامدا كه لەناو ناچىت ،
بەرگەي تالىي ساتىك ناگرىت لە پىنماو شيرينى هەتا هەتايىدا ، بەرگەي كەساسى ساتىك
ناگرىت لە پىنماو سەريي رزىيە كى هەتا هەتايىدا ، بەرگەي مەينەتى ساتىك ناگرىت لە پىنماو
خوشى هەتا هەتايىدا ، چونكە بەلايە وە شتى ئامادە شايەت و گەواهيدەرى خوشى و
ناخوشىيە ، شتى چاوه پوانكراوېش نادىارە ، باوه پىش لاۋازەو ، سولتانى هەواو نارەزۇو
فەرمانپەوايەو ، هەموو نەمانە ھۆكاري پالنەرى مرۇقىن بۇ پەسەندىتى ھەنۇوكەو ، قبولە بونى
بۇنى دوايسى ، نەمە بارى تىپوانىنە بۇ بارۇحالى ديارى خهلك و ، سەرتاكانيان ، بەلام
تىپوانىنى بەجى كە پەرده كانى پەسەندىتى ھەنۇوكە تىپەپتىت ، بۇ نەو دەرنىجام و
مەبەستانەي كە ھەندىتكى تربىرى لىدەكەن وە ھەولى بۇ دەدەن بۇ بەدەستەتىنانى بۇنى
دواي ، نەمە شتىكى ترە .

بُويه بانگی نه فسی خوت بکه بُو نه و خوشیه نه بپراوه و نیعمهت و سه رکه و تنہ که وره یه که خوای په روهردگار دایناوه بُو نه و هلی و بهنده خوشه ویستانه که گوییپالی ده که، هر دو ها ته ماشای نه و شه رمه زاری و سزاو نه فسوسه به رده و امانه بکه که دایناوه بُو که سانی

٢٦٧ — صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٥٤) ، (٢٨٤) ، وعبد بن حميد (١٣١١) ، ومسلم (٨ / ١٤٢) ، والترمذى (٢٥٥٩) عن حماد بن سلمة عن ثابت وحميد عن أنس فذكره مرفوعاً ، وأخرجه أحمد (١٥٣ / ٣) ، والدارمى (٢٨٤٦) مثله ليس فيه حميد . وأخرجه أحمد (٢ / ٣٨٠) عن أبي هريرة مثله ، وأخرجه أحمد (٢ / ٢٦٠) ، والبخاري (٢ / ١٤٣) ، ومسلم (٨ / ١٨٧) عن أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة مرفوعاً : ((حجب النار بالشهوات وحجبت الجنة بالملکار)) .

ما يه پوج و هيل له کيس خوده ، پاشان هر به شيكيان که بۆ خۆتى به شايسته دەزلى
هەلبژيره ، هەموو کەسيكىش لە سەر سروشت و پييانى خۆى كاردهكات ، هەموو کەسيكىش
بەپرۇشە بۆ ئەوهى گونجاویه تى و ، شايسته يە بىزى ، ئەم چاره سەره بە درېز دامەننى ،
چونكە نىز پىيوسپۇونى بۆ پىزىشك و نەخوش واي ليکردىن بە درېزى باسى بىكەين . ويالله
التوفيق .

**بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پېغەمبەرى خوا لە چارە سەركەرنى
نارەحەتى و خەفتە و دلتەنگى و ناخوشىدا :**

آخرجا في " الصّحّيحةين " من حَدِيث أَبْنِ عَبَّاسٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ عَنْ الْكَرْبَلَةِ : ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ، وَدَبَّ الْأَرْضَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمُ)) (٢٦٨) .

واته : له (ابن عباس) ھو خوا له خۆى و بابىشى پانى بىت فرمۇويه تى :
پېغەمبەرى خوا لە كاتى ناپەھەتىدا دەيغەرمۇو : ((هيچ پەرسىراویك نى يە بەھەق جىڭ
لە خواي مەزنى مىھەبان ، هيچ پەرسىراویك نى يە بەھەق جىڭ لە پەروەردگارى عەرشى
كەورە ، هيچ پەرسىراویك نى يە بەھەق جىڭ لە پەروەردگارى حوت ئاسمانەكەو ،
پەروەردگارى زەمين و پەروەردگارى عەرشى بەپىز)) .

و فى " جامع الترمذى " عن أنس ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ ، قَالَ : ((يَا حَيَّ
يَا قَيُومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغْفِي)) (٢٦٩) .

٢٦٨ — متفق عليه : أخرج البخاري (١١ / ١٢٢) ، و مسلم (٢٧٣٠) .

٢٦٩ — إسناده صحيح : أخرج الترمذى (٣٥٢٢) ، وصححه الألبانى رحمه الله .

واته له (آنس) هوه خوای لى پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ گر پووداویکی کاریگاری توش بولیه دهیفه‌رموو : ((نهی خوای زیندو نهی خوای هلسپرینه‌ری بونه‌ور هاناو هاوار بق بهزه‌ی و په‌حمه‌تی تو ده‌بم)) .

عن أبي هريرة : أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ كَانَ إِذَا أَهْمَمَ الْأَمْرُ ، رَفَعَ طَرْفَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ : ((سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)) ، وَإِذَا اجْتَهَدَ فِي الدُّعَاءِ قَالَ : ((يَا حَيٌّ يَا قَيْوُمُ))^(۲۷۰) .

واته : له (أبي هريرة) هوه خوای لى پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ گر شتیک خه‌مباری بکردایه ، چاوه‌کانی بق ناسمان بهز ده‌کردنه‌وه دهیفه‌رموو : ((پاک و بینکه‌ردي بق خوای که‌وره)) ، نه‌کر به په‌روشیشه‌وه نزای بکردایه دهیفه‌رموو : ((نهی خوای زیندو نهی خوای هلسپرینه‌ری بونه‌ور)) .

وفی " سُنْنَةِ أَبِي دَاؤْدَ " عنْ أَبِي بَكْرِ الصَّدِيقِ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ المَكْرُوبَ : اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو ، فَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَأَصْلِنِ لِي شَأْنِي كُلُّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ^(۲۷۱) .

واته : له (أبي بکر) هوه خوای لى پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فرموموی ((نزاکانی که‌سی ناره‌حهت : په‌روه‌ردگارا هیوای بهزه‌یت ده‌کم و ، به نهندازه‌ی چاوترکانیک مه‌مدره دهست خۆم و ، هەموو کاروبارم چاک بکه ، هیچ په‌رسنارویک نی به به‌ههق جگه له تو)) .

۲۷۰ - إسناده ضعيف : أخرجه الترمذى (۳۴۳۲) ، وضعفه الألبانى فى ضعيف الجامع (۴۳۵۶) .

۲۷۱ - إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (۵۰۹۰) ، وصححه الألبانى رحمه الله .

وَفِيهَا أَيْضًا عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ قَالَتْ : قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَّا أَعْلَمُ كَلَمَاتِ تَقُولُهُنَّ عَنْدَ الْكَرْبِ أَوْ فِي الْكَرْبِ : ((اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا))^(٢٧٢) وَفِي رِوَايَةٍ أَنَّهَا تَقَالُ سَبْعَ مَرَّاتٍ .

واته : (أسماء) اى کچى (عميس) _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : پېغەمبەرى خوا ^{لە} پىيى فەرمۇوم ئەوه بۆ چەند ووشەيەكت فېرىنەكم لە كاتى ناپەھەتىدا يالە ناپەھەتىدا بىلىيى : ((خوا پەروھەر دگارمەوھىچ شتىك ناكەم بە ماوھلى)) ، لە (ریوایە تىكى دىكەدا هاتووه كە حەوت جار دەگۈتىرتىت .

وَفِي مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ " عَنْ أَبْنِ مَسْعُودٍ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : ((مَا أَصَابَ عَبْدًا هَمٌ وَلَا حُزْنٌ فَقَالَ : اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ، أَبْنُ عَبْدِكَ ، أَبْنُ أَمْتَكَ ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَاضِ فِي حُكْمِكَ ، عَذْلٌ فِي قَضَائِكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيتَ بِهِ نَفْسَكَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ ، أَوْ عَلَمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْتَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عَنْدَكَ ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رَبِيعَ قُلُبِي ، وَثُورَ صَدْرِي ، وَجَلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ هَمِّي ، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ حُزْنَهُ وَهَمَّهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَحًا))^(٢٧٣)

واته : لە (ابن مسعود) ھوھ _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : پېغەمبەرى خوا ^{لە} فەرمۇى : ((ھەركات بەندەرى خوا تووشى ھەر خەم و خەفتىك بۇو بلىت : پەروھەر دگارا من بەندەرى تۆم ، كورپى بەندەيەكى تۆم ، كورپى كەنیزەكتىكى تۆم ، ناواچاوان و كاروبىارم بەدهستى تۆيىھ ، حۆكمت بەسەرمدا بەردەۋامەو ، بېپىارت بە سەرمدا جىيەجى و بەدادە ، داوات لى دەكەم بەھەمو ناوىتكە ھەتەو خۆتت پى ناوناوه ، يا لە كتىبەكتىدا ناردوته خوارەوە ، يا فېرى يەكتىك لە دروستکراوەكانى خۆتت كردووه ، يا لە عىلىمى غەيىي خۆتدا

٢٧٢ — إسناده حسن : أخرجه أبوداد (١٥٢٥) ، وابن ماجة (٣٨٨٢) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٢٦٢٣) .

٢٧٣ — إسناده صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٣٩٤) ، وصححه الألباني في الصحيححة (١١٩) .

مهلت گرتووه و خوت دهیزانی . که قورئان بکهیته به ماری دلم و نورو پوتاکی سنگم و پهونچه رهه وی دل ته تکیم و ، لابه ری خم و خه فهتم ، ثوا خوای تعالی خم و خه فهتی لاده بات و ، جیگه کهی ده کپریت به خوشی و شادومانی)) .

وَفِي التَّرْمِذِيِّ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((دَعَوَةُ ذِي النُّونِ إِذْ دَعَا رَبَّهُ وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ : لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ وَقَطَّ إِلَّا اسْتَجَبَ لَهُ))^(۲۷۴)
وَفِي رِوَايَةِ ((إِنِّي لَا عُلِمْتُ كَلِمَةً لَا يَقُولُهَا مَكْرُوبٌ إِلَّا فَرَجَ اللَّهُ عَنْهُ : كَلِمَةً أَخِي يُوشَ)) .

واته : له (سعد)ی کوپی (وقادص)هوه _ خوای لی پانی بیت _ فرموده ویه :
پیغه مبهه ری خوا ^{۲۷۵} فرموده ((نزاکهی (ذی النون) پیغه مبهه رکه له سکی نه هه تکه که دا بوو
پیغه مبهه ری خوای تعالی پارایه وده : ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ [الأنبياء : ۸۷] واته ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ﴾ (نهی خوا) به راستی هیچ په رستراویک نی یه جگه له تو ﴿ سُبْحَانَكَ ﴾ پاک و بیتکه ردی بت تقویه ﴿ إِنِّي كُنْتُ ﴾ بیکومان من ﴿ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ له
سته مکاران بوم ^(۲۷۶) هیچ پیاویکی موسلمان نی یه بوق هر شتیک بهم نزايه له خوا بپاریته وه
مهگه رخوای تعالی و هلامی داوه ته وه)) .

له (ریوایه) تیکی دیکه شدا : ((من کوفتاریک ده زانم هیچ خه فتباریک نی یه و بیلیت
مهگه رخوای تعالی خه و خه فته کهی ده پوینتیه وه و لایده بات : کوفاره کهی (یونس)
پیغه مبهه ری برام)) .

۲۷۴ — إسناده صحيح : أخرجه الترمذى (۳۵۰۰) ، وصححه الألبانى رحمه الله .

۲۷۵ — ملا محمد ملا صالح ، پوخته ته فسیری قورئان .

وَفِي "سُنْنَةِ أَبِي دَاوُدَ" عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَارَاتِ يَعْمِلُهُ مَسْجِدٌ ، فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ : أَبُو أُمَّامَةَ ، فَقَالَ : يَا أَبَا أُمَّامَةَ مَا لِي أَرَاكَ فِي الْمَسْجِدِ فِي غَيْرِ وَقْتِ الصَّلَاةِ ؟ "فَقَالَ : هُمُومٌ لِرَمْثَنِي ، وَدَيْوَنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَقَالَ : ((أَلَا أَعْلَمُكَ كَلَامًا إِذَا أَنْتَ قُلْتَهُ أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمَكَ وَقَضَى دِينَكَ ؟)) " قَالَ : قُلْتُ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : ((قُلْ إِذَا أَصْبَحْتَ إِذَا أَمْسَيْتَ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَرَقَنِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبةِ الدِّينِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ)) ، قَالَ : فَقَعَلْتُ ذَلِكَ ، فَأَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمِّي ، وَقَضَى عَنِّي دِينِي ^(٢٧٦) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) ووه خواى لى پانى بىت فەرمۇویەتى : پۇزىڭ پېغەمبەرى خوا چۈره مىزگەوتتوه ، له پىدا چاوى بە پىاوىتكەن كەوت بە (أبوأمامە) ناسرابۇو ، فەرمۇوی : ئەم (أبوأمامە) بۆ بەدهر لە كاتى نويىز لە مىزگەوتدا دەتبىئىم ؟ ئەوپىش فەرمۇوی : خەمگەلىك دايىگىرتووم و ، قەرزازىكەلىتكىش ئەم پېغەمبەرى خوا ، فەرمۇوی : ((بۆ گۇفتارىتىك فېر ئەكم ئەگەر بىللىنى خواى تىعالي خەم و خەفتى دەپۈزىتىتەوھ ، قەزارىيەكتاشت بۆ دەداتەوھ ؟)) (أبوأمامە) فەرمۇوی : گۇتم : بەلى ئەم پېغەمبەرى خوا ، ئەوپىش فەرمۇوی : ئەگەر بەيانى و ئىوارەت كردەوھ بلى : ((پەروەردىكارا ، پەنات پى دەگرم لە دلتەنگى و خەم و خەفتەت ، پەنات پى دەگرم لە بىندەسەلاتى و تەمبەلى ، پەنات پى دەگرم لە دەست قوچاوى و ترسىتكى ، پەنات پى دەگرم لە زالبۇنى قەرزۇ دېپانى پىاوانى موسىلمان)) ، (أبوأمامە) فەرمۇوی : ئەوھم جىبىھ جى كرد ، ئەوھبۇو خواى تىعالي خەم و خەفتى پوانىمەوھ ، قەرزەكەشى بۆ دامەوھ .

وَفِي "سُنْنَ أَبْيَ دَاؤْدَ، عَنْ أَبْنَ عَبَّاسٍ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ لَزَمَ الْاسْتَغْفَارَ، جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ هَمٍ فَرَجًا ، وَمِنْ كُلِّ ضَيْقٍ مَحْرَجًا ، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ))^(۲۷۷) .

واته : له (ابن عباس) هوه خواى لى پانى بىت فەرمۇويتى : پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى : ((ھەركەس بەردەوام بى لە سەر داواکىرىنى ليخۇش بۇون لە خواى تىعالي ، لە ھەموو خەم و خەفتىك پىزگارى دەكات ، لە ھەموو ناپەھەتى و تەتكانىيەك پىكەى كىرىنە دەرهەوەي بى دادەنتى و ، لە شوينىكىشەوە پۇنى دەدهات كە بە خەيالىدا نەھاتبىت)) .

وَفِي "الْمُسْنَد : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا حَرَّيَهُ أَمْرٌ ، فَزَعَ إِلَى الصَّلَاةِ ، وَقَدْ قَالَ تَعَالَى : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾^(۲۷۸) واته له (المسند) دا ھاتووه : كەوا پېغەمبەرى خوا ﷺ نەگەر بوداۋىتكى دلتەنگى بىكرايە ، ھانايى دەبرىدەبەر نویىزىرىدىن ، خواى پەرورى دەگارىش فەرمۇويتى : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾^(۲۷۹) واته : ﴿ پەنا بەرتەبەر ئارام گىتنى و نویىز (بى گاشتن بە مەبەست) ﴾^(۲۸۰) .

وَفِي السَّنَنِ : ((عَلَيْكُمْ بِالْجِهَادِ ، فَإِنَّهُ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ ، يَدْفَعُ اللَّهُ بِهِ عَنِ النَّفُوسِ الْأَمَمَ وَالْأَغْمَمَ))^(۲۸۱) واته : له (السنن) دا ھاتووه : ((تىكتوشن لە پىتناوى خوادا ، چونكە دەركاپايدە لە دەركاكانى بەھەشت ، خواى تىعالي خەم و خەفتى سەر دلى بەندەكانى پى دەرىپەنەتتەوە)) .

٢٧٧ — إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (١٥١٨) ، وأحمد (٢٢٣٤) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (٧٠٥).

٢٧٨ — حسن : أخرجه أحمد (٥ / ٣٨٨) ، وأبوداود (١٣١٩) كلاهما عن عبدالعزيز بن أحبي حذيفة عن حذيفة فذكره ، وحسن الألباني في صحيح الجامع (٤٧٠٣) .

٢٧٩ — ملا محمد ملا صالح ، پوختهى تەفسىرى قورئان .

٢٨٠ — إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ٣١٤) ، وصححه الألباني في الصحيححة (١٩٤١) .

وينذكر عن ابن عباس ، عن النبي ﷺ ((من كثرت ممومه وغمومه ، فلیکثر من قول : لا حول ولا قوة إلا بالله))^(٢٨١)

وبئت في " الصحيحين " : أنها كثرة من كنوز الجنة^(٢٨٢) .

وفي الترمذى : أنها باب من أبواب الجنة^(٢٨٣) .

له (ابن عباس) هو _ خواله خوى وبابيشى پانى بىت _ فرمۇويەتى : ((هەركەس خەم و خەفتى نەدىبىو ، با ئەم گوفتارە زۆرى بلىت : (مىچ مىزۇ پەناو توانايكىنى يە تەنها بەخوا نەبىت) .

له (الصحيحين) يشدا هاتووه : بەپاستى سامانىكە له سامانە كانى بەھەشت .

له (الترمذى) دا هاتووه : دەرگايكە له دەرگاكانى بەھەشت .

ئەم دەرمانانە پانزە جۆرى دەرمان لە خۆ دەگىرىت ، ئەگەر توانايان نەبۇ خەم و خەفت و دىلەتكى مرۆزە لابەرن ، ئەوا نەخۆشى ئەو كەسانە پەگى داكوتاوهو ، ھۆكارە كانىشى چەسپىيون ، بۆيە پېۋىستە دەرهاويىشتىنېكى تەواويان بۆ بىرىت .

يەكەم : يەكتاپەرسىتى پەروەردگارىتى .

دۇوەم : يەكتاپەرسىتى نۇلوھىت .

سىيەم : يەكتاپەرسىتى زانستى باوهېرى (التوحيد العلمي الإعتقادى) .

چوارەم : بەدورگىتنى خواي پەروەردگارلە سىتم كردىن بەرامبەر بە بەندەكەمى ، يَا ھەستى بە سزادان ، بەبى ئەوهى بەندەكەمى مىچ كرده و يەكى خراپى ئەنجام دابىت ، كە شايىستە بىت بە سزادان .

٢٨١ — إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٤٩١) بلفظ : (من أنعم الله عليه نعمة) .

٢٨٢ — صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ٦٩) ، (٥ / ١٦٩) ، (٨ / ١٠١ ، ١٠٨ ، ١٥٥) ، (٩ / ١٤٤) ،

ومسلم (٨ / ٧٣ ، ٧٤) كلاما عن أبي عثمان النهدي عن أبي موسى فذكره .

٢٨٣ — إسناده صحيح : أخرجه الترمذى (٣٥٧٦) ، وصححه الألبانى في صحيح الترمذى (٢٨٣٤) .

پینجهم : داناپیدانانی بهنده بهوهدا که خودی خوی سته مکاره .

شهشهم : پارانه وه (توسل) له خوای په روهردگار به خوش ویستین شته کان ، که ناو و سیفات کوبکاته وه : (الحی القيوم) ه سیفاته کانیتی ، له همووشیان زیاتر که ماناکانی ناو و سیفات کوبکاته وه :

، واته زیندووی راگری بونه وه .

حه وتم : بهتهنها له خوای تعالی داوای یارمه تیدان بکریت .

هه شتم : داناپیدانانی بهنده کهوا خوای تعالی بهتهنها جیئی میواکردن و پارانه وه کردن .

تؤیه م : به جیهیتانی پشت پی بهستنی و ، کارپی سپاردنی و ، دان پیدانانی بهند کهوا نیوچاوان و کاروباری بهدهستی په روهردگاره و ، بهویستی خوی ته صپوفیان پیوه دهکات و ،

حوكمه کانی بهسرا دا جیبه جی دهکات و ، دادپه روهرانه برپاره کانی به سه ردا ده دات .

دهیه م : له گولستانی قورئاندا دلیی بجهویته وه و ، دلیی تیایدا ناسوده بیت ، به ماوشیوه ناسوده بونی کیانله به ران له به هاردا ، له تاریکی گومان و دودلیی هه واوئاره نزودا خوی پی پرونک بکاته وه ، خوئناسوده کردن به قورئان له جیاتی هه مو نهوانه له دهست ده چیت ، خوئدانه وه به قورئان بهرامبر به هه مو به لاؤ کاره ساتیک که تووشی ده بیت ، قورئان بۆ چاره سه رکردنی نه خوشیه کانی ستگی به کار بیت ، نهوا دلتگی ده پوینیت وه ،

بۆ خم و خه فته کانی شیفابه خش ده بیت .

یازدهه م : داوای لیخوشبوون .

دوازدهه م : په شیمان بونه وه و ته ویه کردن .

سیازدهه م : تیکشان له پیتناوی خوادا .

چواردهه م : نویز .

پازدهه م : نکولیکردن له هیزو په ناو تو ناو ، سپاردنیان به دهستی ئه و زاته ئه وانه له دهسته .

**بەشیک : سەبارەت بە لایەنی کاریگەری
ئەم دەرمانانە لەم نەخۆشیانەدا :**

خوای تعالی نەوەی ئادەم و ئەندامەکانی لەشی خولقاندۇوه ، بۇ ھەموو ئەندامىتک شىۋەيەكى تەواوى بىڭىم و كۆپىرى داناوه ، كە ئەگەر وۇنىكەت ھەست بە ئازار دەكەت ، مەروەھا بۇ دلىش كە سەرەورى ئەندامەکانە شىۋەيەكى تەواوى بىڭىم و كۆپىرى داناوه ، ئەگەر لە دەستى بەدات ، نەخۆشى و ئازارەکانى وەكى خەم و خەفەت و دلتەنگىكەكانى ئامادە دەبىت .

ئەگەر چاوهکان ھېزى بىنېنیان نەمیت و ، گۈيکانىش ھېزى بىستىيان نەمیتىت و ، زمانىش ھېزى قىسە كىرىنى نەمیتىت كە بۇي خولقىندراروه ، شىۋەي تەواوى بىڭىم و كۆپى خۆيان لە دەست دەدەن .

دلىش : خولقىنراوه بۇ ناسىنى بەدىھىتەرى ، خۆشويىستنى ، بەتهنها پەرسىنى ، شادومان بۇون بەخوا ، دلخۆشبۇون بە خۆشويىستنى ، رازىبىعون بەخوا ، پشت پىسى بەستىنى ، خۆشويىستن لە پېتتاویدا ، پق لېپۇونەو لە پېتتاویدا ، خۆشەويىستى لەرخواو دىۋايىتى لەبر خوا ، بەردەوام زىكىركۈنى ، بەلايەوە لە ھەموو شتىك خۆشەويىستى بىت ، لە ھەموو شتىك زىاتر جىڭكايى ئومىتى بىت ، لە دلىدا لە ھەموو شتىك شىكەمنىدىرى بىت ، نىعەت و شادومانى و لەزەت و ، بەلكو بەلايەوە ژيانىش بەبىڭىزەتە ماڭايەكى نەبىت ، ھەموو ئەمانە وەكى خۆراك و تەندىرسەتى و ژيانن بۇ دل ، بەنەبۇنىيان خەم و خەفەت و دلتەنگى لە ھەموو لايەكەوە پۇرى تى دەكەت و ، بەسەرەيەوە دەمەنچىتەوە .

گەورەترين نەخۆشىكەكانى دلىش : ھاوهەن پەيداكردن و تاوان و بىڭى ئاڭايى و بەسۈوك تەماشاكارىنى ئەوەيە كە پەرەردگار خۆشى دەۋىن و پىسى پازىھ ، وازمەن ئەنەن دەنەوە

سپارینی کارهکانه به خوای تعالی ، کامی پشت بستنه به خوای تعالی ، متمانه کردنی به جگه له خوای تعالی ، بیزاریونه له چاره نووسی ، به گومانیونه له پیمان و هر چند کانی .

به تیپوانینت له نه خوشیه کانی دل ، بوقت ده رده که ویت نه م شتانه و هاوشیوه کانیان مۆکاری درست بیونی نه و نه خوشیانه و هیچ هۆکاریکی نه نی یه ، ته نه ده رمانی دلیش که هیچ ده رمانیکی نه نی یه ، چاره سره پیغام برایه تیه کانه که چندین شتی دژ برو نه خوشیانه تیدایه ، چونکه نه خوشی به دژه کانی لاده دریت و ، ته نه درستیش به هاوشیوه کانی ده پاریزیت ، بؤیه ته نه درستیش بام شته پیغام برایه تیانه ده پاریزیت و ، نه خوشیه کانیشی به دژه کانیان چاره سره ده کریت .

یه کتابه رستی : ده روازه کانی خه بیو شادومانی و چیزوهرگرن و دلخوشی و ناسوده بی بوق بنه دهی خوا ده کاته وه ، ته ویه و په شیمانیش ده رهاویشتنیکه بق نه و تیکه لاؤ و ماده خراپانه که هۆکارن بق نه خوش که وتنی بنه ، هه روہها له تیکچوونیش ده پاریزیت و ، ده رولزه شه پو خراپه شی لئ داده خات ، بؤیه ده روازه کانی خه بیو خوشی به یه کتابه رستی ده کریت وه و ، ده روازه کانی شه پیش به ته ویه و په شیمانی داده خریت .

که سانیک له پزیشکانی پیشین گوتوبانه : هر که س خوازیاری ته نه درستی جهسته یه ، با خواردن و خواردنه کانی که م بکاته وه ، هر که سیش ته نه درستی دلیی ده ری ، با واژله توانه کان بینتیت .

(ثابت) ی کوبی (قرّه) ده لیت : حه وانه وهی جهسته له که م خواردندایه ، حه وانه وهی پوحیش له که می توان کردندايیه ، حه وانه وهی زمانیش له که م قسه کردندايیه .

تاوانیش بۆ دل ، وەکو زەھرەکانه ، کە نەگەر نەیفەوتینیت نەوا بە دلخیایی لازمی دەکات ، کە هێزیشی لازم بسوو ، چیتر ناتوانیت بەرامبەر بە نەخۆشیەکان بەرھەلسنی بکات ، پزیشکی دلان (عبدالله)ی کورپی (مبارک) دەفرمیت :

وَقَدْ يُورِثُ الْذُلِّ إِدْمَانُهَا	رَأْيَتُ الذُّنُوبَ تُعَيِّنُ الْقُلُوبَ
وَخَيْرٌ لِنَفْسِكَ عَصْنِيَّاهُنَّا	الذُّنُوبِ حَسِيَّةُ الْقُلُوبِ

واته :

سەرشۆریش بەردەوامەتی پى دەبەخشیت	تاوانم بىنى دل دەمریتینیت
بۆ خۆت چاک ترە سەرپیچى بکىت	وازمەنیان له تاوان ژيانەوەی دلە

ھەواو ئارەزوو بە گەورەترين نەخۆشیەکانی دل دادەنریت و ، سەرپیچىکىرىنى نەوەواو ئارەزوانەش بە گەورەترين چارەسەرەکانی دل دانراوه ، لە بنەپەتدا نەفس بە نەفامى و سەتمكارى خولقىتراوه ، بۆیە بەھۆى نەوە نەفامى وە وادەزانیت نەگەر شویتى ھەواو ئارەزووەکانی نەفسى خۆى بکەويت نەوە دەبىتە چارەسەر ، بەلام لە پاستىدا دەیفەوتینیت و پەکى دەخات ، وە لەبەرئەوەی كەسىكى سەتمكارىشە مىچ شتىكى لە پزىشکى ئامۆژگارىكارەوە قبول نابى ، بەلكو نەخۆشى دەخاتە جىڭەی دەرمانەوە و پاشتى پى دەبەستىت و ، دەرمانىش دەخاتە جىڭەی نەخۆشیەوە خۆى لى بەدور دەگرىت ، لېرەدا كە نەخۆشى پەسەند دەکات و ، خۆى لە دەرمانەكان بەدور دەگرىت ، جۆرها دەردو نەخۆشى پۇوى تىدەکات ، بە جۆرەك پزىشکان ماندوو دەکات و ، شىفاش ئاستەم دەکات ، كارەساتى گەورەش نەوەيە كە ھەموو نەوانە بە چارەنۇوسەوە دەبەستىت وە ، بۆیە بەزمانى حال خۆى بەبى تاوان دادەنتىت و ، بەبەردەوامى سەرزەنشتى پەرور دەگارى دەکات ، سەرزرەنشتەكەش بەمىز دەکات تاوه کو بە زمانى ئاشکە راي دەکات .

نه گەرنە خوش بەم بارە گەشت ، چاوه پىچى چاكبۇنەوەی لىتاكىرىت مەگەر خواى تىعاليٰ پەممەت و بەزەمىي خۆى بەو كاسە بگەيەنىت و ، بە زيانىكى نۇئى بىزىننېتەوە ، پىچەكى باش و ستايىشكراویشى پىشان بىدات ، بۆيە فەرمۇودەكەي (ابن عباس) _ خواى لە خۆى وياپىشى پازى بىت _ سەبارەت بە نزاى كاتى كارەسات جۆرەكانى يەكتاپەرسىتى پەروەردگارىتى و پەرسىتراوېتى لە خۆدەگرت و ، خواى تىعالاش بە گەورە و مىھەربان وەسف دەكەت ، ئەم دوو سيفەتەش شىۋەتى تەواوى بىّ كەم و كوبى پەممەت و بەزەمىي و بەتونانىي و ، چاكەكردن و لېبوردن بۆ خواى تىعاليٰ جىڭىر دەكەن .

خواى تىعاليٰ بە شىۋەتى تەواوى بىّ كەم و كوبى پەروەردگارىتى بۆ جىهانەكانى سەرۇو خوارو وەسف دەكەت .

باسى عەرشىش دەكەت كە سەريانى ھەموو بەدىھىنراوانە لە ھەمووشيان گەورە تەرە .

شىۋەتى تەواوى بىّ كەم و كوبى پەروەردگارىتى خواى تىعاليٰ يەكتاپەرسىتن پېيوىست دەكەت و ، دەبىّ ھەموو جۆرەكانى پەرسىتن و خۆشۈيىتى و ھىواو خواست و پىزۇ گوپىزىللىي بەتەنها بۆ ئەۋە زاتە بىكىت .

گەورەبىي بەرەھايى خواى پەروەردگارىش و اپتۇيىست دەكەت ھەموو شىۋەيەكى تەواوى بىّ كەم و كوبى بۆ جىڭىر بىكىت و ، ھەموو كەم و كوبى و چواندىكى لىٰ بەدور بىگىت .

مىھەربانى خواى تىعالاش شىۋەتى تەواوى بىّ كەم و كوبى پەممەت و بەزەمىي و چاكەكرىنى بەرامبەر بە بەدىھىنراوانى خۆى بەدەردەخات .

كە دل ئەوانەي سەرەوە بىزانىتىت ، ئۇوا خۆشۈيىستان و پىزگەرن و يەكتاپەرسىتى بۆ خواى تىعاليٰ جىبەجى دەكەت و ، بەوهەش مەرقۇ دلخۇشى و شادىومانى و چىتى دەست دەكەويت بە ئاستىك ئازارى كارەسات و خەم و خەفتى لىٰ دوردەخاتەوە ، تو قەماشا دەكەيت نەخوش

نه گرئ و هـوـالـانـهـیـ پـیـ بـگـاتـ کـهـ دـلـخـوشـیـ بـکـاتـ وـ ،ـ نـافـسـیـ بـهـمـیـزـ بـکـاتـ ،ـ چـونـ سـروـشـتـیـ جـهـسـتـهـیـ بـهـمـیـزـ دـهـبـیـ وـ نـهـ خـوـشـیـهـ هـسـتـیـهـ کـانـیـ خـمـ وـ خـفـتـ لـادـهـبـاتـ ،ـ کـهـ وـابـوـ دـلـ بـهـ نـاسـایـیـ چـاـکـ دـهـبـیـتـوـهـ .ـ

پـاشـانـ نـهـ گـرـ بـهـ رـاـورـدـیـکـیـ نـیـوانـ تـهـنـگـانـ کـانـیـ کـارـهـسـاتـ وـ فـرـاـونـیـ نـهـ وـهـسـفـانـهـیـ نـیـوـ نـزاـ دـوـعـاـکـانـیـ کـارـهـسـاتـ بـکـهـیـتـ ،ـ دـهـبـیـنـیـ نـقـدـ نـقـدـ گـونـجـاـوـهـ بـوـ نـهـوـهـیـ دـهـرـوـوـیـ تـهـنـگـانـ کـانـ بـکـاتـوـهـ وـ ،ـ دـلـیـشـ لـهـ دـهـرـواـزـهـیـوـهـ گـوزـهـرـ بـکـاتـ بـقـ بـهـهـارـیـ دـلـخـوشـیـ وـ شـادـوـمـانـیـ ،ـ نـمـهـشـ لـهـوـ کـهـسـانـدـاـ زـیـاتـرـ بـهـدـیدـهـکـرـیـتـ ،ـ کـهـ پـوـنـاـکـیـ نـهـوـ نـزـایـانـهـیـ تـیـداـ هـلـهـاتـوـهـوـ ،ـ دـلـیـشـیـ لـهـ نـیـشـ پـیـکـرـدـنـیـ پـاـسـتـیـهـ کـانـیدـاـ دـهـسـتـ بـهـکـارـیـوـوـهـ .ـ

فـهـرـمـاـیـشـتـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـهـکـلـلـهـ :ـ ((ـ یـاـ حـیـ یـاـ قـیـوـمـ ،ـ بـرـحـمـتـکـ اـسـتـغـیـثـ))ـ هـوـیـهـکـیـ گـونـجـاـوـهـ بـوـ نـوـرـخـسـتـنـهـوـهـیـ نـهـ مـهـ خـوـشـیـهـ ،ـ چـونـکـهـ سـیـفـتـیـ (ـ حـیـ)ـ وـاتـهـ :ـ زـینـدـوـوـکـهـ شـیـوهـیـ تـهـوـاـیـ بـیـ کـمـ وـ کـوـپـیـ لـهـ خـوـدـهـکـرـیـتـ وـ ،ـ پـیـوـهـیـ پـهـیـوـهـنـدـهـ .ـ

هـرـوـهـاـ سـیـفـتـیـ (ـ الـقـیـوـمـ)ـ وـاتـهـ :ـ هـلـسـوـرـیـتـنـهـرـیـ بـوـنـوـوـهـرـ ،ـ نـمـهـ مـهـمـوـ سـیـفـاتـهـ کـرـدـارـیـکـانـ لـهـ خـوـدـهـکـرـیـتـ ،ـ بـوـیـهـ کـهـوـرـهـتـرـیـنـ نـاوـیـ خـواـکـهـ نـهـ گـرـ نـزـایـ پـیـ بـکـرـیـتـ قـبـولـ دـهـکـرـیـتـ وـ ،ـ دـلـاوـیـ بـیـ بـکـرـیـتـ پـیـتـ دـهـدـهـرـیـتـ بـرـیـتـیـهـ لـهـ :ـ ((ـ یـاـ حـیـ یـاـ قـیـوـمـ))ـ هـ .ـ

سـیـفـتـیـ زـینـدـوـیـیـ تـهـوـاـیـ بـیـ کـمـ وـ کـوـپـیـ خـوـایـ تـعـالـاـشـ ،ـ دـزـیـهـ هـمـوـ نـهـخـوـشـیـ وـ نـازـارـهـکـانـهـ ،ـ بـوـیـهـ کـاتـیـکـ زـیـانـیـ خـمـلـکـیـ بـهـمـشـتـ تـهـوـاـوـ بـوـوـوـکـمـ وـ کـوـپـیـیـ تـیـداـ نـمـاـ چـیـترـ توـوـشـیـ خـمـ وـ خـفـهـتـ وـ دـلـتـنـگـیـ وـ بـهـلـاـکـانـ نـابـنـ ،ـ بـهـلـامـ سـیـفـتـیـ کـمـ وـ کـوـپـ بـوـنـیـ زـیـانـ زـیـانـ بـهـ کـرـدـهـوـهـکـانـ دـهـگـهـیـهـنـیـتـ وـ ،ـ دـزـیـهـ (ـ الـقـیـوـمـیـّـهـ)ـ هـ .ـ

بـوـنـیـ سـیـفـتـیـ (ـ الـقـیـوـمـیـّـهـ)ـ تـیـ خـوـایـ تـعـالـاـشـ ،ـ رـهـنـگـانـهـوـهـیـ شـیـوهـیـ تـهـوـاـیـ بـیـ کـمـ وـ کـوـپـیـ سـیـفـتـیـ زـیـانـ وـ زـینـدـوـیـهـتـیـهـ ،ـ چـونـکـهـ زـاتـیـکـ کـهـ بـهـ رـهـهـاـ زـینـدـوـوـبـیـ وـ ،ـ زـیـانـیـشـیـ تـهـوـلـوـبـیـ .ـ

، ئەوا هەموو سیفاتە کانى تەواویتى لە خۆدەگریت ، (القیوم) يش میچ کردە وە یەکی شیاوى بەلاۋە ئاستەم نایبىت .

هاوتاي ئەمەی سەرەوەش پارانەوەی پىغەمبەرى خوايە ﷺ لە خواكەی بە پەروەردگارىتىكىدىنى بۇ (جبريل) و (ميكائيل) و (إسرافيل) بۇ ئەوهى پىنەمۈسى بکات بۇ ئەوەقەی خەلکى تىايىدا جىاوانى و ، لەسەر ئەوەقە دامەزداوى بکات ، چونكە زيانى دل بە پىنەمۈسى وەرگىتنە .

خواي تعالاش زيانى بەم سى فريشتە يە سپارىووه ، سروش ، كە زيانى دلە بە (جبريل) يى سپارىووه .

باران ، كە زيانى جەستەي مرۆڤ و ئازەللانە بە (ميكائيل) يى سپارىووه . فووكىدىن بە بۇوقدا ، كە ھۆزى زيانى جىهان و گەپانەوەي پووحەكانە بۇ جەستە كان بە (إسرافيل) يى سپارىووه .

كەولبۇ پارانەوە بە پەروەردگارىتى خواي تعالى بۇ پوھى ئەو فريشتە گەورانەي كە زيانيان پى سپېردرابو ، كاريگەريه كى ئىجابى دەبى بۇ ئەوهى داواكارىيە كان بە دەستبەيىنرى .

مەبەستىش ئەوهى كە : ناوى ((الْحَيُّ الْقَيْوُمُ)) كاريگەريه كى ئىجابى تايىھتى ھە يە بۇ ئەوهى داواكارىيە كان وەلام بىرىتە وە ، كارەساتە كان لابەرىت .

وَفِي "السَّنَنِ" و "صَحِيحُ أَبْنِ حَاتِمٍ" مَرْفُوعًا : اسْمُ اللَّهِ الْأَعْظَمُ فِي هَاتَيْنِ التَّابِعَيْنِ : ﴿ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ [البَقَرَةُ ١٦٣] ، وَقَاتِحَةُ آلِ عِمْرَانَ ﴿ إِلَهٌ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيْوُمُ ﴾ قَالَ التَّرمِذِيُّ : حَدِيثٌ صَحِيحٌ ^(٢٨٤).

واته : پیغەمبەرى خوا ^{علیه السلام} فەرمۇویەتى : گەورەتىرين ناوەكانى خواى تىعالي لەم دوو سورەتەدا يە ﴿ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ واته ﴿ وَإِلَهُكُمْ ﴾ پەرسەتراوى ئىئوه ﴿ إِلَهٌ وَاحِدٌ ﴾ پەرسەتراوىيکى تاك و تەنهايە ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ مىچ پەرسەتراوىيکى راست نى يە تەنهاي ئەونە بىت ﴿ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ كە بەخشنىدە مىھەبانە ، ھەروەھا ئايەتى يە كەمى سورەتى (آل عمران) ﴿ إِلَهٌ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيْوُمُ ﴾ واته : ﴿ إِلَهٌ ﴾ تەنها خوا ماناکەي دەزانىت بە (ئەلیف ، لام ، ميم) دەخویندرىتەو بۆ ماناکەي سەيرى سەرەتاي سورەتى (البقرة) بکە ﴿ إِلَهٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ خوا ئەو خوايەي كە مىچ پەرسەتراوىيکى راست نى يە جگە لە خوا ﴿ الْحَيُّ الْقَيْوُمُ ﴾ زىندۇرى پاگىرى بونەوەره ^(٢٨٥)

وَفِي "السَّنَنِ" و "صَحِيحُ أَبْنِ حَبَّانَ" أَيْضًا : مِنْ حَدِيثِ أَنْسٍ أَنَّ رَجُلًا دَعَاهُ ، فَقَالَ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُنَّانُ ، بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا حَيِّ يَا قَيْوُمُ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : ((لَقَدْ دَعَاهُ اللَّهُ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ ، وَإِذَا سُتُّلَ بِهِ أَعْطَى)) ^(٢٨٦).

واته : له (أنس) ھوھ خواى لى پانى بىت فەرمۇویەتى : پیاوىيک نزايى كىدو ، فەرمۇوی : پەروەردگارا من داوات لىدەكەم بەھەي كە ستايىش بۆ تۆيە ، مىچ پەرسەتراوىيک نى

٢٨٤ _ حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٤٦١) ، وعبد بن حميد (١٥٧٦) ، والدارمي (٣٣٩٢) ، وأبوداود (١٤٩٦) ، وابن ماجة (٣٨٥٥) ، والتزمي (٣٤٧٨) كلهم من طريق عبدالله بن أبي زياد عن شهر بن حوشب عن أسماء بنت يزيد فذكرته مرفوعاً .

٢٨٥ _ ملا محمد ملا صالح ، پوختەي تەفسىرى قورئان .

٢٨٦ _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (١٤٩٥) ، وصححه الألباني .

یه بە هەق جگە لە تۆی بەخشندهی منەتكاری ، داهینەری ئاسمانەكان و زەوی ، ئەی خاوهن پىزۇ شکومەندى ، ئەی زىندۇرۇ پاگرى بونەور ، ئەوەبۇ پېغەمبەری خوا ﷺ فەرمۇوی : ((لە خوا پاپايدەوە بەناوه گەوەركانىي كە ئەگەر نزاى پى بىكىت قبول دەكىيت و داواشى پى بىكىت پى دەدرىت)) .

بۆيە پېغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر بە پەرۋىشەوە نزاى بىكىدەيە دەيفەرمۇو : ((يَا حَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ) .

فەرمایشتنى پېغەمبەری خوا ﷺ ((اللّٰهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو ، فَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةً عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)) واتە : پەروەردگارا هيواى بەزەيت دەكەم و ، بە ئەندازەي چاوترۆكانىيەك مەمدرە دەست خۆم و ، ھەموو کاروبىارم چاك بکە ، ھېچ پەرسىداویك نى يە بە هەق جگە لە تۆ) ، لەم نزايدە هيواى بەزەى لە زاتىك داوادەكىيت كە ھەموو خەيرىكى بە دەستەو ، بە تەنها پشتى پى دەبەستىت و ، مەرۆف ھەموو کاروبىارەكانى خۆى پى دەسىپىرت و ، لىتى دەپاپىتەوە بۆ ئەوەى ھەموو کاروبىارەكانى چاك بکات و ، بە ئەندازەي چاوترکانىيەك نەيداتە دەستى خۆى و ، لىتى دەپاپىتەوە بە يەكتاپەرسىتى ، چونكە لە دوورخستنەوەي نەخۆشىدا پۆلىتكى كاريگەرى بەھىز دەبىنتىت . ھەروەها فەرمایشنىشى : ((اللّٰهُ رَبِّيْ لَا أَشْرِكُ بِهِ شَيْئاً)) ھەمان كاريگەرىيەكانى سەرەوەي تىدىايە .

بەلام فەرمۇودەكەي (ابن مسعود) _ خواي لى پانى بىت _ : ((اللّٰهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ ..)) چەندىن زانستى ئىلامى و ، نەھىئى بەندايەتى تىدىايە كە لە كىتىبىتكدا جىئى نابىتەوە ، چونكە مەرۆف لىرەدا دان بە بەندايەتى خۆى و باوان و دايانيدا دەنیت ، كە نىيۇچاوان و ھەموو کاروبىارەكانى بە دەستى ئەو زاتەيەو چۆنۈ حەز لېتىت تەصرۇف پىوه دەكەت ، بەندەش تواناي ھېچ سودۇ زيان و ، مردن و زيان و ، زىندۇبۇنەوە يەكى بۆ خۆى نى يە ، بەلكو دىلى ئىر دەستى پەروەردگارو ، كە ساسى ئىر سولتان و زالبۇنېتى :

وہ فرمایشتی : ((ماضِ حُکْمَكَ عَدْلٌ فِي قَضَاوَكَ)) واته : حکمت بسمردا بهردہ وامه و ، بپیارت به سمردا دادپه روہرانه یه ، دوو بنچینه‌ی گهوره له خوده گرت که توهرهی یه کتابه رستی له سرده خولیته وہ .

یه که میان : جیگیر کردنی چاره نووس ، وہ حکمه کانی خوای تعالی بسمردا بهنده کانیدا جیبیه جی کراوه و بهردہ وامه ، مرؤث ناتوانیت لیی جیابیتیه وہ و ، هیج پیگه یه کیشی بهدهسته وہ نی یه بۆ دورخستن وہی .

دووه م : خوای تعالی له حکمانه دا دادپه روہروه و ، هیج ستمیک له بهنده کهی ناکات ، به لکو تیاییدا له چوارچیووهی دادپه روہری و چاکه کردن ناچیته ده ره وه ، چونکه ستم کردن هۆکاره کانی ده گهپیت و بۆ نئوهی که ستمکاریا پیویستی بە شتیکه ، یاخود نه فامه ، یاخود نه زان و گیله ، به لام هەرگیز گونجاو نیه نئوه له زاتیک بوه شیت وه که به هەموو شتیک زانیه و ، پیویستی به هیج شتیک نی یه و ، هەموو شتیک پیویستی پیتیه تی و ، دادپه روہر ترین دادوھرانه و ، بچوکترین گهربیله له قەدەر و چاره نووسه کانی ناتوانیت له له حیکمەت و دانایی و ستایشکردنی بچنه ده ره وه ، وەکو چون له تواناو ویستی ناچنە ده ره وه ، بۆیه حیکمەت و دانایی په یپه و کراوه له گەل تواناو ویستیدا ، نئوه بیوو (هود) پیغمبر _ صلی الله علی نبینا وعلیه وسلم _ کاتی قەومە کهی بە بتەکانیان دەیترسینن دەلتیت :

﴿ إِنَّى أَشْهُدُ اللَّهَ وَأشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ * مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونِ * إِنَّى تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَدَبَّكُمْ مَا مِنْ دَائِبٍ إِلَّا هُوَ أَخْذَ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ ﴾ [هود: ۵۶ - ۵۷] واته : ﴿ أَشْهُدُ اللَّهَ ﴾ خوا ده کەم بە شایهت ﴿ وَأشْهَدُوا ﴾ و نئوھش شایهت بن ﴿ أَنِّي بَرِيءٌ ﴾ که بە راستی من بەری و دوورم ﴿ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴾ له وھی که نئوھ دەیکەن بە هاویه ش بۆ خوا ﴿ مِنْ دُونِهِ ﴾ جگه له خوا ﴿ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ﴾ جا هەمووتان پیلام لى بگىن ﴿ ثُمَّ لَا تُنْظَرُونِ ﴾ له پاشان مۆلەتیشم مەدەن (ولیم مەوهستن)

﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ﴾ بـپـاستـی من پـشـتم بـخـوا بـسـتوـوه ﴿رَبِّي وَرَبِّكُم﴾ کـه پـهـروـهـرـدـکـارـی من و پـهـروـهـرـدـکـارـی نـیـوـهـشـه ﴿مَا مِنْ دَائِبٌ﴾ هـیـجـ کـیـانـ لـهـ بـهـرـیـکـ نـیـ یـهـ ﴿إِلَّا هُوَ أَخْذَ بِنَاصِيَّتِهَا﴾ مـهـگـارـ خـوا دـهـسـهـلـاتـ درـاوـهـ بـهـسـهـرـیدـاـ (بـگـرـیـ موـوـیـ پـیـشـیـ سـهـرـیـتـیـ) ﴿إِنَّ رَبِّي﴾ بـپـاستـی پـهـروـهـرـدـکـارـمـ ﴿عَلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ﴾ لـهـسـرـ رـیـگـهـیـکـیـ پـاـسـتـهـ (۲۸۷) وـاتـهـ لـهـ کـهـلـ نـهـوـهـداـ کـهـ خـواـیـ تـعـالـیـ دـهـسـتـهـلـاتـ خـقـیـ دـاـوـهـ بـهـسـهـرـ هـمـوـ شـتـیـکـداـوـ بـهـ وـیـسـتـیـ خـقـیـ تـصـبـوـفـیـانـ پـیـوـهـ دـهـکـاتـ ، بـهـلـامـ لـهـ سـرـ رـیـگـهـیـکـیـ پـاـسـتـیـشـوـ بـهـ دـادـپـهـرـوـهـرـیـ وـ دـانـانـیـ وـ چـاـکـهـکـرـدـنـ وـ پـهـحـمـهـتـ وـ بـهـزـهـیـ نـهـبـیـتـ تـصـبـوـفـیـانـ پـیـوـهـ نـاـکـاتـ . بـؤـیـهـ فـهـرـمـایـشـتـیـ : ((ماـضـیـ فـیـ حـکـمـکـ)) وـاتـهـ : حـوـکـمـتـ بـهـ سـهـرـدـهـمـداـ بـهـرـدـهـوـامـهـ ، سـازـیـارـوـ رـیـگـهـوـتـوـوـیـ فـهـرـمـایـشـتـیـ خـواـیـ تـعـالـیـ دـهـسـتـهـلـاتـ درـاوـهـ بـهـسـهـرـیدـاـ ، هـرـوـهـهـاـ فـهـرـمـایـشـتـیـ : ((عـدـلـ فـیـ قـضـاؤـکـ)) وـاتـهـ : بـرـیـارـتـ بـهـسـهـرـمـداـ دـادـپـهـرـوـهـرـانـیـهـ ، سـازـیـارـوـ رـیـگـهـوـتـوـوـیـ فـهـرـمـایـشـتـیـ خـواـیـ تـعـالـیـهـ : ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ﴾ وـاتـهـ : بـهـپـاستـیـ پـهـروـهـرـدـکـارـمـ لـهـ سـرـ رـیـگـهـیـکـیـ پـاـسـتـهـ . پـاشـانـ لـهـ پـهـروـهـرـدـکـارـیـ دـهـپـارـیـتـهـوـ بـهـ نـاـوـانـهـیـ کـهـ خـقـیـ پـیـ نـاـوـانـاـهـ ، نـهـوـهـیـ بـهـنـدـهـکـانـ دـهـیـزـانـ وـ نـهـوـهـشـیـ کـهـ نـهـیـانـزـانـیـوـهـ . لـهـوـانـهـشـ : هـنـدـیـکـ لـهـ نـاـوـانـهـیـ لـهـ عـیـلـمـیـ غـیـبـیـ خـوـیدـاـ هـلـکـرـتـوـهـ وـ پـیـشـانـیـ هـیـجـ پـهـرـیـهـکـیـ نـزـیـکـ ، يـاخـودـ پـیـغـمـبـرـیـکـیـ نـهـدـاوـهـ ، نـهـمـ وـهـسـیـلـیـهـ گـشـتـیـرـینـ وـهـسـیـلـیـهـیـوـ ، لـهـ هـمـوـشـیـانـ بـهـلـایـ خـواـهـ خـوـشـهـوـیـسـتـرـهـوـ ، لـهـ هـمـوـشـیـانـ نـزـیـکـتـرـهـ بـوـ دـهـسـتـکـهـوـتـنـیـ دـاـوـاـکـراـوـ .

پـاشـانـ دـاـوـایـ لـیـکـرـدـ قـورـئـانـ بـکـاتـ بـهـ بـهـمـارـیـ دـلـیـ ، چـونـکـهـ بـهـپـاستـیـ قـورـئـانـ بـهـمـارـیـ دـلـانـهـ ، وـهـ بـیـکـاتـ بـهـ شـیـفـایـ خـمـ وـ خـفـهـتـهـکـانـیـ ، بـؤـیـهـ دـهـچـیـتـهـ جـیـگـهـیـ نـهـوـ دـهـرـمـانـهـیـ کـهـ نـهـخـوـشـیـهـکـانـ رـیـشـهـکـیـشـ دـهـکـاتـ وـ ، تـهـنـدـرـوـسـتـیـ بـوـ جـهـسـتـهـ دـهـگـهـرـیـتـهـوـهـ ، دـاـوـاشـیـ لـیـکـرـدـ خـمـ وـ خـفـهـتـهـکـانـیـ پـیـ لـاـبـهـرـیـتـ وـهـکـوـ چـونـ رـثـنـ وـ پـیـسـیـ مشـتـ وـ مـالـ دـهـکـرـیـتـ ، بـؤـیـهـ نـهـگـهـرـ

نه خوش به راستگویی ئەم دەرمانە بە کاریتینیت ئەوانە خوشیه کەی لادهبات و ، شیفایه کی ته اوی بۆ دەستە بەردەکات و ، تەندروستیشی بۆ دەگەپتینیتەوە . والله الموفق .

بەلام نزاکەی (ذی النون) . شیوهی ته اوی بى کەم و کورپی يەكتاپه رستى و پاك و بىتگەردی خواي پەروەردگاری تىدایە ، هەروەها بەندەی خوا دان بە ستم و تاوانى خویدا دەنیت و ، بەوهش دەبىت بە گەورەترين دەرمانە کانى كارەسات و خەم و خەفت لابىن و ، چاكترين وەسىلە کانىش دەبى بۆ ئەوهە خواي تعالى پیویستىھە کان جىبەجى بکات ، چونكە يەكتاپه رستى و پاك و بىتگەردی هەموو ته اوويەك بۆ خواي تعالى جىتگىر دەكەن و ، هەموو کەم و کورپیه کى و عەيىب و چواندىتىکى لى بەدور دەگەن . دان نانى بەندەش بە ستمدا لە راستىدا پەتكەنگانەوهە باوهەپى ته اویتى بە شەرع و پاداشت و سزا ، بۆيە ئەمە واي لىدەکات خۆى بشكىتىتەوە بۆ لاي خوا بگەپتەوە ، واز لە ھەلتۇتانە کانى بەتىتىت ، دان بە بەندايەتى خویدا بېتىت ، پیویستىتى خۆى بۆ خواي تعالى ئاشكەرا بکات . لىرەدا چوار شت بە کارھاتووه بۆ پارپانەوە : يەكتاپه رستى ، پاك و بىتگەردى ، بەندايەتى ، دان پىدانان .

بەلام فارمۇودەکەی (أبى أມامە) _ خواي لى پازى بېت _ : ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِ والْحَرَثِ)) ، لە ھەشت شتدا پەنا بە خوا دەگرىت ، هەر دوانىتىكىان پىتكە و بەندىتىکى جووتىن ، ئەوهەتا دلتەنگى و خەم دووبران ، بىدەستە لاتى و تەمە بەلى دووبران ، ترسنۆكى و دەست قوچاوى دووبران ، زاللىبونى قەرنزو دۆپانى پىياوان دووبران ، چونكە شتى نە ويستراوى بە ئازار كە بە دل گەشت ، پىدەچى ھۆكارەکەي شتىكى را بىدوو بېت ، بۆيە مرۆڤ دلتەنگ دەکات ، ياخود شتىكە چاوهپوان دەگرىت لە ئايىندهدا بۈوبىدات ، بۆيە مرۆڤ خەمى دەخوات .

كە مرۆڤ لە بەرژە وەندىھە کانى دوا دەگەۋىت و لە دەستى دەچىت ، ھۆكارەکەي دەگەپتەوە يَا بۆ بى تواناىيى كە بە بىدەستە لاتى ناودە برىت ، ياخود دەگەپتەوە بۆ ورە بەردان و نانومىتى كە بە تەمبەلى ناودە برىت .

که مرؤف خیرو سودو که لک له خودی خزی و هاوپکه زی قده‌گه ده‌گات ، یا به‌جه‌سته‌ی نه‌و سوده قده‌غه‌ده‌گات ، که به ترسنؤکی ناوده‌بریت ، یاخود به مال و سامانی ، که به ده‌ست قوچاوی ناوده‌بریت . و که خه‌لکی به‌سه‌ردا زال ده‌بیت یا به‌مه‌قه ، که زال‌بونی قه‌رزه ، یا به ناهه‌ق و پوچیه که به‌دق‌پانی پیاوان ناوده‌بریت ، بؤیه له فرموده‌دیه‌دا په‌نا به خوا گیراوه له هه‌موو شه‌پو خراپه‌کاریه‌ک .

به‌لام کاریگه‌ری نیستغفارو داوای لیخوشی‌بیون له دورخستنه‌وهی خه‌م و دلته‌نگی و ته‌نگانه‌دا ، له‌بهر نه‌وه‌یه که هه‌موو پییارو ئاقل و زیانی نومه‌تیک ده‌زانن که سه‌ریچی و خراپه‌کاری خه‌م و خهفت و ، ترس و دلته‌نگی و ، سنگ ته‌نگی و ، نه‌خوشی‌کانی دل په‌یدا ده‌گات ، نیتر هه‌ركات ئاره زروه‌کانیان له خراپه‌و سه‌ریچیانه تیریوو ، لیئی بیزاری‌بیون ، دوبیاره نه‌وه‌سه‌ریچی و خراپه‌کاریه نه‌نجامی ده‌دهنه‌وه بق دورخستنه‌وهی نه‌وه خه‌م و خه‌فه‌تی دایگرتیون ، و هکو نه‌وه‌ی شیخی گومراپی‌بیون ده‌لیت :

وَكَأَسِ شَرِيتُ عَلَى لَذَّةِ
رَى تَدَاوِيْتُ مَنْهَا بِهَا
وَاتَهُ :

کاسیتکی شهرايم خوارده‌وه بق خوشی و خوشم لی چاره‌سهر کرد به‌خواردنه‌وهی کاسیتکی تر بؤیه نه‌گه‌ر نه‌مه ئاسه‌واری تاوان و گوناھه‌کان بیت له سه‌ر دل ، نه‌وا هیچ ده‌رمانیتکی نی یه به‌دهر له ته‌ویه‌و په‌شیمانی و داوای لیخوشی‌بیون .

به‌لام نویژ . ده‌روازه‌یه کی گوره‌یه بق شادومانی‌بیون و به‌هیزی‌بیون و ، کرانه‌وه ناسوده‌بیونی دلان ، هه‌روه‌ها دل و پوح به خوای تعالی ده‌گات ، لیئی نزیک ده‌بیت‌وه و چیز‌له یادو زیکرکردنی و هرده‌گریت ، به پازوئیارکردنی دلخوش ده‌بیت ، له پیش ده‌ستیدا ده‌وه‌ستیت ، هه‌موو جه‌سته و هیزرو نه‌ندامه‌کانی له په‌رستنیدا به‌کارده‌هینیت و ، هه‌موو نه‌ندامیتک به‌شی خوی ده‌داتی ، واژ له خه‌لک و تیکه‌لابون و گفتوكوکردنیان ده‌هینیت و ،

هیزه کانی دلیی و نهندامه کانی به خوای په روهردگاره و په یوهست ده بیت و ، له دهستی دوژمنی ده حه ویته وه ، هموو نه مانه که له کاتی نویژدا مرقد په یپه وی ده کات ده بیت به گوره ترین درمانه کان و دلخوشکاره کان خوارکه کان که به نهانه گونجاوی دله تهندروسته کانه . به لام دله نه خوشکان ، به ماوشیوه جهسته کانه که به ده رله خوارکی چاک هیچی ترسودی بتو نایبیت .

بؤیه نویژ یارمه تیده ریکی گوره یه بق نه وهی به رژه وهندیه کانی دوینیاو بقندی نوای پسی به دهست بهینریت و ، خراپه کانی دوینیاو بقندی نوای پی نور بخریته وه ، توان قه ده غه ده کات ، نه خوشیه کانی دل نورده خاته وه ، نه خوشیه کانی جسته لاده بات ، دل پوناک ده کاته وه ، پوی مرقد سپی ده کات ، نهندامه کانی لهش و نه فس چالاک ده کات ، بقندی فراوان ده کات ، ستم نورده خاته وه ، ستے ملیکراو سه رده خات ، تیکه لاؤه کانی ئازاره ززوو هه لسان داده مرکنیتیه وه ، نیعمه ده پاریزی ، پق و قین نورده خاته وه ، په حمهت و بهزه داده بهزینیت ، خم و خفهت لاده بات ، بق زریک له ئازاره کانی سک به سووده .

وَقَدْ رَوَى أَبْنُ مَاجَةَ فِي "سُنْنَةِ" مِنْ حَدِيثِ مُجَاهِرٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا نَائِمٌ أَشْكُو مِنْ وَجْعَ بَطْنِي، فَقَالَ لِي: ((يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَشْكَمْتَ دَرْدَ؟)) قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((قُمْ فَصَلْ، فَإِنَّ فِي الصَّلَاةِ شِفَاءً))^(٢٨٨)

وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مَوْقُوفًا عَلَى أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَنَّهُ هُوَ الَّذِي قَالَ ذَلِكَ لِمُجَاهِرٍ وَهُوَ أَشْبَهُ وَمَعْنَى هَذِهِ الْلَّفْظَةِ بِالْفَارِسِيِّ أَيُوجِعُ بَطْنُكَ؟ وَاتَّهُ: لَهُ (أَبِي هُرَيْرَةَ) وَهُوَ خَوَى لَى پَانِی بَيْتٍ فَهَرَمُوْيِّه تِی: پیغِه مبهِری خوا ﷺ منی به دیکرد که نووستبوم و هاوارم له ئازاری سکم ده کرد ، نه وه ببو به زمانی فارسی پی فرموم ((أَشْكَمْتَ دَرْدَ)) وَاتَّه سکت ئازای

مهیه ، (أبوهُریرة) ده فرمیت : گوتم : به لئی نهی پیغامبری خوا ، نه ویش فرموموی : ((هسته نویز بکه ، چونکه نویز شیفای تیدایه)) .

نه گهر سنتگی پژیشکی زهندیقی بی باوه پ به م چاره سره نه کرایه وه ، نهوا به شیوانی پژیشکی له گله لیدا قسده کریت و ، پیشی ده گوتریت : نویز و هرزشی نه فس و جهسته شه پیکوه ، چونکه چهندین جولانه وه و باری جیاواز له خوده گریت وه کو ه لسان و ، پکوع و ، سجودو ، دانیشتن له سهر سمت و ، گواستنه وه کان له باریکوه بۆ باریکی ترکه له گله لیدا زوریهی جومگه کان ده جولینه وه ، هه رووهها زوریهی نهندامه ناوه کیه کانی وه کو گه ده و ، پیخوله و ، نهندامی هه ناسه دان و ، هیتریش ده جولینه وه ، بؤیه نکولیی ناکریت که نه م جولانه وانه پولیکی کاریگه ر ببینیت له بە هیزکردن و شیکردن وهی ماده کاندا ، بە تایبەت به هری هیزی نه فس و کرانه وه و ناسوده بونی له نویزدا ، نه وجا سروشتی جهسته ش بە هیز ده بیت و ، نه خوشیه که دور ده خریتە وه .

به لام نه خوشی زهندیقیتی بی باوه پی و پوو و هرگیپان له و په یامهی که پیغامبران میناوانیانه و ، له جیاتیدا باوه په بون به خوا هه لبڑیزدریت ، نهوا هیچ ده رمانیکی نی يه بە ده ر له ناگریکی بلیسه دار ، که کەس ناچیتە نیوی مهگه ر خراپتیرینی خەلک ، بە تایبەت نه و کەسانەی که بروایان نی يه و پشت هەلاده کەن له ئایینی پاستی ئىسلام .

به لام کاریگه ری تیکوشان له پیناواي خوا دا (الجهاد) بۆ دور خستنە وهی خەم و خەفت ، کاریکه مروڤ بە ویژانی خۆی ده بیزانیت ، چونکه نه فس هەركات هیپشە کانی پوچ و نامەق و داگیرکردنە کانی پشت گوئی خست ، خەم و خەفت و ، کاره سات و ترسە کانی زیاتر ده بی ، بؤیه نه گهر مروڤ بۆ خوا بەرامبەر بەوانه تیکوشان ، نهوا خوای تعالی ئە و خەم و خەفت و دلتە تگیهی بۆ ده گورپیت بە شادومانی و چالاکی و هیز ، وه کو نه وهی خوای تعالی فرمومویتی : ﴿فَاتُّلُّهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيهِمْ وَيُحِزِّمُهُمْ وَيَنْصُرُكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ﴾

مُؤْمِنِينَ (۱۴) وَيُذَهِّبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ﴿التوبه: ۱۵ - ۱۴﴾ وَاتَّه : ﴿قَاتِلُومُ﴾ (باوه‌داران) بیانکونش ﴿يَعِذِّبُهُمُ اللَّهُ يَأْيُدِيكُم﴾ خوا بهدهستی نیووه سزايان ده دات ﴿وَيُخْزِمُ﴾ ورسوایان ده کات ﴿وَيَنْصُرُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ وه سرتان ده خات بهسرباندا ﴿وَيَشْفَ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ﴾ وه (خوا) سینه و دلی کومه‌لی بروادار خوش ده کات ﴿وَيُذَهِّبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ﴾ و پق و خه‌شمی دله‌کانیان داده‌مرکتینى و ناهیلی^(۲۸۹)، بؤیه هیچ شتیک نی يه به ئهندازه‌ی تیکشان په‌ریشانی دل و خه و خه‌فتی لابه‌ریت . والله المستعان .

بەلام کاریگەری (لاحول ولا قوة إلا بالله) لە دورخستنه‌وەی ئەم نەخۆشی‌دا ، دەگەپیتەوە بۆ شیووه‌ی تەواوی بى کەم و کوبى سپارىنى کاروبار بهدهستی خوای تعالی ، نکلیکردنە لە هەر ھىزو توانييەك مەگەر لە لايەن پەروەردگارەوە بهدهست ھاتبى ، وە لەو بارەوە لە توانادا نی يه ناكۆكى لە گەل خوادا بکریت ، بؤیه بە گشتى ھەموو گۈپانىك لە بارىكەوە بۆ بارىكى تر لە جىهانى سەرەوە خوارەوەدا تەنها بە يارمەتى خواى تعاليەو ، ھىزى خواى تعالاش لە سەر ئەو گۈپانىيە ، ھەموو ئەوانەش بە دەستى خوايە بەتەنها ، هیچ شتیک ناتوانىت لە ئاستى ئەم ووشەيەدا ھەستىتەوە .

لە ھەندى (آثار) دا ھاتووه : هیچ په‌ریهک لە ئاسمانەوە دانابەزیت و ، بۆشى بەرز نابىتەوە مەگەر بە (لاحول ولا قوة إلا بالله) ، کاریگەری‌کى گەورەشى ھېبە لە دورخستنه‌وەی شەيتاندا . والله المستعان .

بەشیک : سه بارەت بە پیغەمبەری خوا
لە چارەسەرکردنی ترس و ، خەوزراندا :

رَوَى التَّرمِذِيُّ فِي "جَامِعِهِ" عَنْ بُرِيْدَةَ قَالَ : شَكَى خَالِدٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَنَمَ اللَّيلَ مِنَ الْأَرْقِ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : ((إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَقُلْ : ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْتُ ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ ، وَمَا أَقْلَلْتُ ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْتُ ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ ، أَوْ يَبْغِي عَلَيَّ ، عَزْ جَارُكَ ، وَجَلْ ثَنَاؤُكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ))^(٢٩)

واته : له (بُرِيْدَةَ) هوه _ خوا لى رازى بىت _ فەرمۇويەتى : (خالد) سکالى ئىبرىدە خزمەتى پىغەمبەری خوا عليه السلام و فەرمۇوى : ئەرى پىغەمبەری خوا من بەشەوان خوم دەنپى و ناخھوم ، ئەوه بىو پىغەمبەری خوا عليه السلام فەرمۇوى : ((ئەگەر چویتە سەر نويىنەكت بلى : خوايە ئەرى پەروەردگارى حەوت ئاسمانەكت و ئەوهى سىيېرى بۆ دەكەت ، ئەرى پەروەردگارى چىنەكانى زھۆرى و ئەوهى ھەلىكىترووه ، ئەرى پەروەردگارى شەيتانەكان و ئەوهى گومپايان كردون ، خوايە پشتىوانم بە بەرامبەر بە شەپو خراپەي ھەموو بەدىھىنزاوانت ئەوهى يەكىيان دىستدرىزىم بکەنەسەر ، ياخود سىتمەن لىبىكەن ، ئەوهى تو پەنای بىدەيت بەھىزۇ زال دەبىي ، ستايشىكردىنت پىرۇزو ديارە ، هىچ پەرستراوېيکى ترنى يە بەھەق جەكە لە تو)) .

وَفِيهِ أَيْضًا : عَنْ عَمْرُو بْنِ شَعْبَيْنِ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُعْلَمُهُمْ مِنْ الْفَزَعِ : أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ عَذَابِهِ ، وَعِقَابِهِ ، وَشَرِّ عِبَادِهِ ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ،

وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَخْضُرُونَ ، قَالَ : وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرُو يُعَلَّمُهُ مِنْ عَقْلِ مِنْ بَنِيِّ . وَمَنْ لَمْ يَعْقِلْ كَتَبَهُ ، فَأَعْلَقَهُ عَلَيْهِ ، ^(۲۹۱)

واته : له (عَمْرُو) کوبی (شُعَيْب) اوه ، له بابیه وه ، له باپیریه وه ده گیپریته وه ده فرمیت : پیغه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فیری ده کردن له کاتی ترسدا بلین : په ناده گرم به ووشه ته واوه کانی خوا له توپه بیونی و ، له سزای و ، شهپو خرابه‌ی به نده کانی و ، له خمه ره و پالنه رو و هسوه سهی شهیتانه کان و ، و هپه نات پی ده گرم له وهی شهیتانه کان لام ناما ده بن و سه رم لی بشیتوینن ، (عَمْرُو) ده فرمیت : (عبد الله) کوبی (عَمْرُو) من دالله کانی خوی نهوانه کوره و زیر ده بیون نه م نزایه‌ی فیر ده کردن و ، بو نهوانه ش که من دال بواهه نه میشنا زیر نه بیون ده بینوسی و ، پییاندا هه لیده واسی .
که او بیو سازیار بیونی نه م په ناگرتنه بوق چاره سه رکردنی نه م نه خوشیه پیونه و شاراوه نی یه .

بهشیک : سه باره ت به رییازی پیغه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ
له چاره سه رکردنی ناگرکه و تنه و هو کوزانه و هیدا

يُذَكِّرُ عَنْ عَمْرُو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ : ((إِذَا رَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ فَكَبِّرُوا ، فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ)) ^(۲۹۲)
واته : (عَمْرُو) کوبی (شُعَيْب) له بابیه وه ده گیپریته وه و فرمومیه تی : پیغه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمومی : ((هر کات ناگرکه و تنه وه تان به دیکرد (الله أكبر) بکن ، چونکه (الله أكبر) ده یکوزیتیته وه)) .

۲۹۱ — حسن دون قوله ((و كان عبد الله)) : أخرجه أحمد (۲ / ۱۸۱) ، وأبوداود (۳۸۹۳) ، والترمذني (۳۵۲۸) ، والنمساني في عمل اليوم والليلة (۷۶۵) ، (۷۶۶) كلهم عن عمر بن شعيب عن أبيه عن جده فذكه .

۲۹۲ — إسناده ضعيف : أخرجه ابن السنفي (۲۸۹) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع .

لەبەر ئەوهى ئاگرەکارى سەرەكى ئاگرەكە وتنوھىيەو ، ئاگريش نەو ماددهىيەيە كە شەيتانى لى خولقىنراوه ، خراپەيەكى گشتى نەوتقى تىدىيە كە گونجاوى شەيتانە وەك ماددهەكە ووھە كىدارىش ، بۆيە شەيتان يارمەتىدەرى كە وتنوھىيەتى ، ئاگريش بە سروشت دلواي بەزىونەوە خراپەكارى دەكات ، نەم نۇوشتشەش پىيانى شەيتانەو ، باڭگەوانى بۇ دەكات و ، بەو نۇوشتشەش نەوهى ئادەم دەفەوتىنىت ، هەرىكە لە ئاگرو شەيتان دلواي بەزىونەوە خراپەكارى لە سەر زەھىدا دەكەن ، بەلام شىكومەندى و گەورەمىي و مەزنى پەروەرنىكار شەيتان و كىدارەكانى دادەمرىكتىنىتەوە لایان دەبات .

لەبەر ئەمە (الله أكابر) گوتن كاريگەرى بەتىنى ھەيە لە ئاگر كۈزانەوەدا ، چونكە هېچ شتىك تواناي وەستانى نى يە لە بەردەم گەورەمىي و مەزنى خواي پەروەردگاردا ، بۆيە ئەگەر موسىلمان (الله أكابر) گووت ، نەو (الله أكابر) گووتنە ئاگرەكە دادەمرىكتىنىتەوە شەيتانىش دادەمرىكتىنىتەوە كە لىتى خولقىنراوه ، ئىنجا ئاگرەكەش دەكۈزۈتەوە ، ئىمە (ابن القيم) و كەسانى ترى جىڭە لە ئىمەش نەمان تاقىكىرىدۇتەوە ، بىنیومانە تاۋەھايە . والله أعلم .

بەشىك : سەبارەت بە رېئازى پىنځەمبەرى خوا لە پاراستنى تەندروستىدا :

نیوەنجىتى و تەندروستى و مانەوهى جەستە دەگەپىتەوە بۇ ئەو تەپايى و شىيەي كە لە جەستە دايىو بەركىرى پەكانى گەرمى دەكات ، تەپايى وشى مادەى تەندروستىيە ، گەرمىش نەو مادەيە پى دەگەيەنىت و ، پاشماوهەكانى نوردەخاتەوە ، چاكىان دەكات و ، نەم و نىانيان دەكات ، ئەگىنا جەستە خراپ دەبۇو تواناي وەستانى نەدەبۇو . ھەروەها تەپايى و شى خۇداكى گەرمىي ، ئەگەر تەپايى وشى نەبوايە ، گەرمى جەستەي دەسۋاتان و ووشى دەكرىو خراپى دەكەد ، ھەلسۈپاندى كاروبىارى ھەر دانەيەكىان لەسەر ئەويتەر وەستاوه ،

مانه وه جیگیری و دروستی جهسته له سره دوکیان پیکه وه دده وهستیت ، هر یه کیکیان ماده یه بق نه ویتر ، بؤیه گرمی ماده یه تهپی و شی یه که ده پاریزیت و ، له خراپی و گوران بق باری ناشیا و قده غهی ده کات ، تهپای و شیش ماده ن بق گرمی که خودا کی ده داتی و هله لیده گریت ، هر کات یه کیکیان به سره نه ویتردا زیاد بیوو ، به گویرەی نه و زیابیوونه میزاجی جهسته دهست به لادان و شیوان ده کات ، گرمی به بردە وامی تهپای و شی شیده کات وه ، بؤیه جهسته پیویستی به شتی تره تاوه کو جیگهی نه وانه بگریته وه که گرمی شیکردۆتە وه ، نه و شتانەش برتیتیه له خۆراک و خواردنە وه ، به لام نه گەر خۆراک و خواردنە وه زیاد بوله نهندازهی نه وهی که شی بوبووه ، نه وا چیتە گرمی توانای شیکردنە وهی پاشماوه کانی نابیت ، بؤیه نه و پاشماوانه ده گوپیت بق ماده گەلیکی خراپی زیانبه خش ، باری جهسته تیک ده دات و ، خراپی ده کات ، بؤیه چەندین نه خوشی له جهسته دا په یدا ده بی بە گویرەی هەمە چەشنه بی ماده کان و ، قبولکردنی نهندامە کانی جهسته و ئاماده بونیان ، هەموو نه مانه ش لە گوفتاری خوای په روه رەگاره وه و رگیاره کە دە فەرمیت : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرِبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ﴾ [الأعراف : ٣١] واتە : بخون و بخونە وه (له وهی کە حەلەلە بوتان) و زیاده په وی مەکن^(۲۹۳) ، لیره دا خوای تعالی پینمای بەندە کانی ده کات بق خواردن و خواردنە وه بە نهندازه یک جهسته پی پاوه ستیت و بمبینیت و جیگهی نه و خوارکانه بگریته وه کە پیشتر شیبونه ته وه ، بە نهندازه یه ک بیت جهسته سودی لى ببینیت لە چەندایه تی و چۆنیه تیدا ، به لام هەر کات نه و سنورهی بە زاند نه وا زیده پویه ، بؤیه هەر یه ک لە نه خواردن و نه خواردنە وه ، ياخود زیده پویی کردن تیایندا وه کو یه ک تەندروستی باش دەشیوینن .

پاراستنی تەندروستی لە دوو ووشە ئیلامیهی سره وه دان ، گومانی تیدا نی یه که جهسته بەردە وام لە شیکردنە وهی ماده خوارکیه کان و له جی دانانه وهی نه و ماده خوارکیه

شیکراوانهدا کار دهکات ، هرچهند نهو شیکردنەوەیه زیاد بیت ، نهوا گەرمى جەستەش لواز دەبیت ، لە بەرئەوەی کە ماددەی گەرمىیەکە لوازى كەم دەبیتەوە ، چونکە نقدیی شیبیونەوە لە جەستەدا تەپایى و شى لەناو دەبات و ، نهوا شى و تەپایەش ماددەی گەرمىیە وەکو پیشتر ئاماژەی پىندرى ، بۆيە نەگەر گەرمى لواز بۇو ، هەرسىش لواز دەبى ، بەو شىوە بەردەوام دەبى تاوهەکو شى و تەپایى ئامىنىت و ، گەرمىش دەگۈشتەوە بە گشتى ، بۆيە مەبەستى مەرقىش نەو تەمەنە تەواو دەکات کە خواى تعالى بۇي نوسىيە پىيى بگات . بۆيە مەبەستى مەرقىش لە چارەسەرگەردىدا تەنها پاراستنى جەستەيە تاوهەکو دەگاتە نەم بارە ، نەك لە پىنناو پاراستنى گەرمى و شى و تەپای جەستە لەبارىكى ئەوتۇدا كە بتوانىت گەنجىتى و تەندروستى و ھىزى مەرقى بە بەردەوامى بپارىزىت ، چونکە نەو شىوە تەواویە لە دونيادا بۇ مىچ كەس بەدينەھاتووه ، لە راستىدا مەبەستى پىزىشك تەنها پاراستنى شى و تەپای جەستەيە بەرامبەر بە خراپبۇنىي وەکو بۆگەن بۇون و شتى تر ، گەرمىش دەپارىزىت بەرامبەر بە شستانە لوازى دەكەن ، پېكىان دەخات و دەيانخاتە يەك كىشەوە لە كىدارىكى چارەسازىدا كە جەستەي مەرقى پى راگىراو بیت ، وەکو چۈن ئاسمانەكان و زەمين و ھەموو بەديھىتراوانى تر بەپىكى و كىشىكى چون يەك و دادپەروەرى راگىراون .

ھەركەس تىپوانىتە پېيانى پېغەمبەرى خوا چاکترين پېيانى دەستگىر دەبى ، كە لە تونانادايە تەندروستىيەكى تەواوى پى بپارىزىت ، نەو پاراستنە لە سەر چارەسازىيەكى پېك و پېك وەستاوه لە خواردن و خواردىنەوەدا ، لە پۆشاڭ و مالدا ، لە ھەواوۇنۇستىدا ، لە بەخەبىرون و جولانەوەدا ، لە سرەوتىن و ۋىنەنەندا ، لە دەرھاۋىشتىن و راگىراندا ، نەگەر نەموو نەوانەي سەرەوە لە بارىكى گونجاوى لەباردا بەپىيى جەستەو نىشتمان و تەمەن و نەرىت دەستگىريبوو ، نەوا نزىكە تەندروستى بەردەوام بىت ، ياخود بارەكە بەسەر مەرقىدا زال دەبى و بەرهە لاي تەواوبۇنى تەمەن دەچىت .

تەندروستی و میزنو توانا ، بەپیزترین نیعمة تەکانی خوایه بۆ بەندەکەی ، تقدیرین بەخششە کانیتى ، دەولەمەند ترین خەلاتە کانیتى ، بەلکو تەندروستی و میزنو توانا بەپیزترین نیعمة تەکانه بەگشتى ، بۆیە هەر کەسى ئەندازەیەك لە سەرکەوتنى پىدرابىت شایانىتى چاودىرى بکات و بىپارپىزىت و پارپىزگارى لى بکات بەرامبەر بەو شتانەی دىرى ئەو تەندروستىيەن .

وقد روئى البخارى في " صحيحه " من حديث ابن عباس ، قال : قال رسول الله ﷺ ((نعمتان مغبون فيهما كثير من الناس : الصحة والفراغ))^(٢٩٤) .
واته : له (ابن عباس) وە خوا له خوى ويابيشى پانى بىت فەرمۇويتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى : ((دوو نیعمة هەن كە تقدیك لە خەلکەلخەلتاو خەسارۆمەندن تىايادا : تەندروستى و دەست بەتالى)) .

وفى الترمذى وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ مُحْسِنِ الْأَنْصَارِيِّ ، قالَ : قالَ عَبْيَدُ اللَّهِ : ((مَنْ أَصْبَحَ مَعَافِي فِي جَسَدِهِ ، أَمِنَا فِي سِرْبِيهِ ، عِنْدَهُ قُوَّتُ يَوْمِهِ ، فَكَانَمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا))^(٢٩٥) .
واته : له (عبید الله) کوبى (محسن الانصارى) وە خواى لى پانى بىت فەرمۇويتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى : ((هەر کەسىك جەستە تەندروست بۇو ، نەفس و دلىي تارام و ئاسودە بۇو ، خۇداكى ئەو پۇزەي ھەبۇو ، وەکو ئەو وەلە مەموو دونىای بۆ كۆكرابىتە وە)) .

٢٩٤ — صحيح : أخرجـهـ أـحـدـ (١ / ٢٥٨ ، ٣٤٤) ، والـدارـمـيـ (٢٧١٠) ، والـبـخـارـيـ (٨ / ١٠٩) ، وابـنـ مـاجـةـ (٤١٧٠) ، والـتـرـمـذـىـ (٢٣٠٤) ، كلـهمـ منـ طـرـيقـ عـبـدـالـلـهـ بنـ سـعـيدـ بنـ أـبـيـ هـنـدـ آـنـهـ سـمـعـ أـبـيـ عـبـاسـ فـذـكـرـهـ مـرـفـوعـاـ .

٢٩٥ — حسن : أخرجـهـ الحـمـيدـيـ (٤٣٩) ، والـبـخـارـيـ فيـ الأـدـبـ المـفـرـدـ (٣٠٠) ، وابـنـ مـاجـةـ (٤١٤١) ، والـتـرـمـذـىـ (٢٣٤٦) ، كلـهمـ منـ طـرـيقـ سـلـمـةـ بنـ عـبـدـالـلـهـ عنـ أـبـيـ فـذـكـرـهـ

وَفِي التَّرْمِذِيِّ أَيْضًا مِنْ حَدِيثِ أُبْيِ هُرِيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : ((أَوْلُ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنِ النَّعِيمِ ، أَنْ يُقَالَ لَهُ : أَلْمَ نُصِحَّ لَكَ جِسْمَكَ ، وَنَزَّلْنَا مِنِ الْمَاءِ الْبَارِدِ))^(۲۹۶)
واته : له (أُبْيِ هُرِيْرَةَ) وہ خوا لى پانی بیت فه رموویه تی : پیغامبری خوا
فرمومی : ((له پیشی قیامه تدا یه کم شتیک که له بهندهی خوا ده پرسن ، سه بارهت به
نیعمه ته کان ، نه وهیه که پیشی ده گوتیرت : ئایا جه سته مان بق تهندروست نه کردی و ، ئاوی
ساردمان دایتی))

ثالیرهدا که سانیک له پیشین سه بارهت بهم گوفتارهی خوای تعالی : « لَمْ لَتْسُأْلَنَّ يَوْمَئِنْزُونَ عَنِ النَّعِيمِ » [التَّكَاثِرُ ۸] گوتوبیانه : ووشی (النعیم)ی نیتو ئه ئایه ته واتای تهندروستی
چاک ده گهیه نیت .

وَفِي مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِعَبَّاسٍ : ((يَا عَبَّاسُ ، يَا عَمَ رَسُولِ اللَّهِ سَلَّمَ اللَّهُ الْعَافِيَةُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))^(۲۹۷).

واته : پیغامبری خوا ﷺ به (عباس)ی مامی فه رموو : ((ئهی (عباس) ، ئهی مامی
پیغامبری خوا داوای تهندروستی چاک له خوای تعالی بکه له دونیا و پیشی دوایدا)) .

وَفِيهِ عَنْ أُبْيِ بَكْرِ الصَّدِيقِ ، قَالَ : سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((سَلُوا اللَّهَ الْيَقِينَ وَالْمُعَافَاهَا ، فَمَا أُوتِيَ أَحَدٌ بَعْدَ الْيَقِينِ خَيْرًا مِنَ الْعَافِيَةِ))^(۲۹۸).

واته : له (اُبْيِ بَكْرِ الصَّدِيقِ) وہ خوا لى پانی بیت فه رموویه تی : گوییبیستی
پیغامبری خوا بوم ﷺ ده فه رموو : ((داوای دلنيابون و تهندروستی بکن له په روهر دگار
چونکه هیچ که سیک پاش دلنيابون له تهندروستی چاکتری پی نه دراوه)) .

۲۹۶ — إسناده صحيح : أخرجه الترمذى (۳۵۰۰) ، وصححه الألبانى فى صحيح الترمذى (۲۶۷۴) .

۲۹۷ — إسناده صحيح : أخرجه الترمذى (۳۵۰۹) ، وأحمد (۱۷۸۳) ، وصححه الألبانى فى الصحيحه (۱۵۲۳) .

۲۹۸

— إسناده صحيح : أخرجه أحمد (۱۷ / ۵) ، وصححه الألبانى فى صحيح الجامع (۴۷۲) .

لیزهدا نیوان دلنیابون و تهندروستی ئاین و دونیای گزگردتەوە ، چاکبۇنى بەندەی خوا له دونیا و پۇزى دوايدا تەواو نابى مەگەر بە دلنیابون و تهندروستى ، چونكە دلنیابون سزاکانى پۇزى دواى لى نوردەخاتەوە تەندروستىش نەخوشىيە دونيا زيانبه خشەكانى دل و جەستەی لادەبات .

وْفِي "سُنَّةَ النَّسَائِيِّ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ : ((سَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمَعَافَةَ ، فَمَا أُوتِيَ أَحَدًا بَعْدَ يَقِينٍ خَيْرًا مِنْ مُعَافَةً))^(۲۹۱)

واته : له (أبي هريرة) وە _ خواى لى پازى بىت _ فەرمۇويەتى: پېغەمبەرى خوا كە فەرمۇوى: ((له خواى تعالى داوى لىتپوردن و تەندروستى و چاکبۇن بىكەن ، چونكە هيچ كەسىك پاش دلنیابون له تەندروستى چاكتى پى نەدراوه)) .

ئەم فەرمۇودەيە داوى سى شت له خواى تعالى دەكتات ، چۈنكە پېغەمبەرى خوا كە فەرمۇويەتى: (سلوا الله العفو) واته : بۇ لادانى شەپو خارپەي پابىدوتان له خواى تعالى داوى لىتپوردن بىكەن ، (العافية) واته له خواى تعالى داوا بىكەن كاتى ئىستانان تەندروست و بىۋەي بىكتات ، (المعافاة) واته له خواى تعالى داوا بىكەن بۇ ئايىندەتان چاکبۇن و پاراستن فەراھام بىكتات ، كەوابۇو ئەم سىانە داوى تەندروستى و بىۋەيى و چاکبۇن دەبەخشىن .

وَفِي التَّرْمِذِيِّ مَرْفُوعًا : مَا سُتِّلَ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ الْعَافِيَةِ^(۳۰۰) .

واته : پېشەوا (الترمذى) دەگىرتىتەوە : كەوا هيچ شتىك له خواى تعالى داوا نەكراوه كە بەلايەوە له تەندروستى خۆشەویستر بىت .

۲۹۹ — إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۳۳۸۷) .

۳۰۰ — إسناده ضعيف : أخرجه الترمذى (۳۵۱۰) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (۵۷۲۰) .

وَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنَ بْنُ أَبِي لَيْلَى : عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ ، قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَأَنْ أَعَافَ فَأَشْكُرْ حَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَبْتَلَى فَأَصْبِرْ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((وَرَسُولُ اللَّهِ يُحِبُّ مَعْكَ الْعَافِيَةَ)) ^(٣٠١) .

واته : (أبی الدرداء) _ خوای لئی پانی بیت _ دهليت : گوتم : ئهی پیغەمبەرى خوا
حەزدەکەم تەندروست بەم و سوپاسى خوا بکەم نەک بە نەخۆشى تاقى بکریمەوە نارام بگرم
، ئەوەبۇ پیغەمبەرى خوا ^{للله} فەرمۇسى : ((پیغەمبەرى خواش لە گەل تۆدا حەزى بە
تەندروستىيە)) .

لە (ابن عباس) ھوھ خوا له خۆی ویابىشى پانی بیت _ دهگىزەنەوە كەوا دەشتەكىيەك
چۈوه خزمەتى پیغەمبەرى خوا ^{للله} و پېیى گووت : پاش پىتنىج نويىزە فەرزەكە چ لە خواى
تعالى داوا بکەم ؟ ئەويش فەرمۇسى : ((لە خوا تعالى داواي تەندروستى چاك بکە)) ،
دەشتەكىيەكە دووبارە لئى پرسىيەوە ، لە سىيىەم جاردا بە دەشتەكىيەكى فەرمۇسى : ((لە
خواى تعالى داواي تەندروستى چاك بکە لە دونياو بىۋىشى دوايدا)) .

ئەمە باروحالى تەندروستى چاكە ، بۆيە چەند شىتىك لە پىيانى پیغەمبەرى خوا ^{للله}
دەخەينە پۇو سەبارەت بە چاودىيىكىدىنى تەندروستى ، ئەوكەسى تەماشاي بکات بۇي
دەرده كەۋىت كە تەواوتىرىن پىيازە بەگشتى ، بەھۆيەوە پاراستىنىكى تەواوى تەندروستى
جەستەو دلى دەستگىر دەبىن و ، زيانىكى نوئى دۇنيا دوا بىۋىش ، والله المستعان ، وعلیه
التكلان ، ولا حول ولا قوة إلا بالله .

بەشیک : سەبارەت بە پییازی پیغەمبەری خوا عَلِیٌّ
 لە بواری خواردن و خواردنەوە :

بەلام بۆ خواردن و خواردنەوە ، نەرتى پیغەمبەری خوا عَلِیٌّ وانه بوروه نەفسى خۆى لەسەر جۆرىك لە خواردەمنى پاگریت و ، دەستى لى مەلئەگریت بۆ خواردەمنىيەكى تر ، چونكە ئەم كاره زيانىكى نزد بە سروشتى مرۆڤ دەگەيەنتىت ، پىددەچى مرۆڤ جار بە جار ئەوھى بەلاوه ئاستەم بىت و خواردىنى دىكىي دەستت نەكەويت ، بەلام ئەگەر شتى تر نەخوات ، لازى دەبىي ياخود تىادەچىت ، نەگەر جۆرىكى دىكەشى خواردو ، سروشتى جەستەي قبولىي نەبۇو ، ديسان زيانى پى دەگەيەنتىت ، بەردەوامبۇون لە سەرييەك جۆر خواردن ، نەگەرچى چاكتىن خواردەمنىيەكانىش بى مەترسىيەكى زيان بەخشى تىدايە ، بۆيە پىيوىستە ئەو خواردەمنىيانە بخوات كە باوه بەلاي خەلکى شارەكەيەوە ، وەكۆ كوشت و ، مىوهو ، نان و ، خورماو ، شتى ترىيش كە لە بەشى پییازى پیغەمبەری خوا عَلِیٌّ باسمان كردوه سەبارەت بە خواردەمنىيەكان ، بىخويتنەرهو .

ئەگەر پىيوىستى بىكردایە كەوا تىن و كارىگەرى يەكىت لە خواردەمنىيەكان كزو لازى بىرايە ، يَا پىيوىستى بە پىكخستان هەبوايە ، پیغەمبەری خوا عَلِیٌّ بە پىئى توانا ئەو كارهى بە دېھەكى ئەنجام دەدا ، وەكۆ پىكخستانى گەرمى خورماي پوتابى تازە پىنگەيو بە كالەك ، چونكە كالەك پادەي شيرينى كەمە خورماش نزد شيرينە نەگەر پىتكەوە خوران شيرينى يەكتىر پىك دەخەن ، نەگەر ئەوهشى دەست نەكەوتايە ، بەپىئى پىيوىست و دلىتىچون ، ئەو خۆراكەي دەخوارد بەبى نىزدەپقىي ، ئەوكاتە سروشتى جەستەش زيانى پى نەدەگەشت .

ئەگەر دلیشی لى تىكەلھتایە نەیدە خواردو ، لە سەر بىن ئارەزۇبۈون نەيدە كرد بە كۆلەپە وە ، ئەمە بنچىنە يەكى كەورەپە بۆ پاراستى تەندىروستى ، هەركات مەۋەقە شتىكى خواردو نەفسى قىزى لى دەبۇوە و ، حەزى پىنەبۇو ، بۆ جەستە زىيانى لە كەلکى تۇرتىرىدەبىن . قال أبۇھریرە : ما عاب رسول اللە ﷺ طعاماً قەطُ ، إِن اشتهاه أكله ، وَإِلا ترکه ، وَلَمْ يأكُلْ مِنْهُ^(٣٠١) واتە : (أبى هُرَيْرَةَ) _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇرىتى : هەرگىز پىغەمبەرى خوا ﷺ خوارىنى عەيىدار نەدەكىد ، ئەگەر حەزى لىتكىدايە دەيخوارد ، بە پىچەوانەشەوە وانى لىدەھېتىا ، نەيدە خوارد .

ولما قُدِّمَ إِلَيْهِ الْخَبَبُ الْمَشْوِيُّ لَمْ يأكُلْ مِنْهُ ، فَقَيْلَ لَهُ : أَهُو حَرَامٌ ؟ قَالَ : لَا ، وَلَكِنْ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِيِّ ، فَأَجِدُنِي أَعَافُهُ^(٣٠٢) .

واتە : كاتى كوشتى بىن مژەپەكى بىزلاۋىان خستە پىش دەستى لىنى نەخوارد ، پىنى كوترا : بىن مژەك حەرامە ؟ فەرمۇمى : نەخىر ، بەلام لە خاكى قومەكەي مندا نەبۇوە ، بۆيە دەبىتى حەزم لىنى يە . لىتەدا تەماشا دەكەيت پىغەمبەرى خوا ﷺ چاودىرى داب و نەرىتى و حەزى خۆشى كردىوو ، چونكە لە خاكەكەي خۆيدا لە سەر خوارىنى پانەھاتبۇو ، نەفسىشى حەزى پىنەبۇو ، بۆيە نەخوارد ، بەلام قەدەغەي خوارىنى نەكىد بۆ ئەو كەسانەي حەزىيان لېبۇو ، وە داب و نەرىتىشىيان خوارىنى بۇو .

پىغەمبەرى خوا ﷺ حەزى بە كوشت بۇو ، لە ھەمووشى بەلايەوە خۆشتە قولەكان و ، بەشى پىشەوهى مەپ بۇو ، هەر بۆيە ئەم بەشەي بۆ ژەھراوى كرا . وفي الصحىحين : أتى

٣٠٢ - صحيح : أخرجـهـ أـحـدـ (٢ / ٤٧٤ ، ٤٧٩ ، ٤٨١) ، والـبـخـارـيـ (٤ / ٢٣٠ ، ٩٦ / ٧) ، ومـسـلـمـ (٦ / ١٣٣ ، ١٣٤) ، وأـبـوـ دـاـوـدـ (٣٧٦٣) ، وـابـنـ مـاجـةـ (٣٢٥٩) ، والـتـمـذـنـيـ (٢٠٣١) كـلـمـ عنـ سـلـيـمانـ الأـعـمـشـ عنـ أـبـيـ حـازـمـ عنـ أـبـيـ هـرـيـةـ فـذـكـرـهـ . وـقـدـ وـهـ المـصـنـفـ إـذـ جـعـلـهـ عنـ أـنـسـ .

٣٠٣ - مـتـفـقـ عـلـيـهـ : أـخـرـجـهـ الـبـخـارـيـ (٩ / ٤٧٧) ، ومـسـلـمـ (٢٠٦٤) .

رسول الله ﷺ بِلَحْمٍ ، فَرُقِعَ إِلَيْهِ الدَّرَاعُ ، وَكَانَتْ تُعْجِبُهُ^(٣٤) وَاتَّهُ : لَهُ (الصَّحِيحَيْنِ) دَا هاتووه : كهوا پىغەمبەرى خوا ﷺ كوشتى بۇ هيئىرا ، نەوهبۇو قولەكانى خرايە پىش دەست ، كە حەزىلى بۇو .

وَذَكَرَ أَبُو عَبْدِةَ وَغَيْرُهُ عَنْ ضِبَاعَةَ بَنْتِ الزَّبِيرِ ، أَنَّهَا نَبَحَتْ فِي بَيْتِهَا شَاءَ ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا رَسُولُ الله ﷺ أَنْ ((أَطْعَمِنَا مِنْ شَاتِكُمْ)) ، فَقَالَتْ لِلرَّسُولِ : مَا يَقِيَ عِنْدَنَا إِلَّا الرَّقَبَةُ ، وَإِنِّي لَا سَتَخِينِي أَنْ أُرْسِلَ إِلَيْ رَسُولِ الله ﷺ ، فَرَجَعَ الرَّسُولُ فَأَخْبَرَهُ ، فَقَالَ : ارْجِعْ إِلَيْهَا فَقُلْ لَهَا : ((أُرْسِلِي بِهَا ، فَإِنَّهَا هَادِيَةُ الشَّاءِ وَأَقْرَبُ إِلَى الْخَيْرِ ، وَأَبْعَدُهَا مِنِ الْأَنَى))^(٣٥) .

واته : (ضِبَاعَةَ) كچى (الزَّبِيرِ) _ خواى لى پانى بىت _ له مالەكەى خۆيدا مەپىكى سەريپى ، نەوهبۇو پىغەمبەرى خوا ﷺ كەسىكى نارىد بۇ لايى كهوا ((لە كوشتى مەپەكمەتان بەشمان بده)) ، (ضِبَاعَةَ) ش پىيى كۈوت : جىڭ لە ملەكەى ھىچى ترمان نەماوهۇ ، منىش شەرم دەكەم بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ بنىرم ، كەسە نىراوهەكەش گەپايەوهۇ ھەوالەكەى بە پىغەمبەرى خوا ﷺ راڭەياند ، نەوهبۇو بە كەسە نىراوهەكەى فەرمۇو : بىگەپىرەوه بۇ لايى و پىيى بلى : ((بىنېرە بۆمان ، چونكە بەشى پىشەوهى مەپەلە خەيرىشەوه نىزىكتەو ، له ھەمووشى زىاتر لە پىشقل و پىيىخ و پاشماوهۇ بەدۇورە)) . گومانى تىدا نى يە كە سوكتىن كوشتى مەپ كوشتى مل و ، كوشتى قول و باسکە ، كە نىقد بۇ سەر گەدە سووكەو ، خىراتىش ھەرس دەكريت ، نەمەش خۆى بۇ خۆى چاودىرىيكتىنى خۇداكە كە سى خاسىت لە خۆيدا كۆدەكاتەوه :

يەكەم : سوبۇ كەلكى نىقد بىي و كار لە هيئىزەكانى جەستە بىكەت .

دووەم : له سەر گەدە سووك بىي و ، ھىچ قورسىيەكى له سەرنەبىي .

٣٤ - صحيح : تقدم تخریجه .

٣٥ - إسناده حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٣٦٠) ، عن الأعرج عن ضِبَاعَةَ بَنْتِ الزَّبِيرِ فذكرته .

سى يەم : بەخىترا هەرس بۇونى ، ئەمەش چاكتىن خاسىيەتى خواردەمنى باشە . بۇيە خواردىنى كەمتكى ئەمە لە زىرىتىكى خواردىنى تر باشتۇر بەسويدىرە .

ەرودەها پىغەمبەرى خوا عَلِيٌّ حەزى بە حەلۋاو ھەنگۈئىن بۇو ، ئەم سىيانە مەبەستم : كۆشت و حەلۋاو ھەنگۈئىن چاكتىن خواردەمنىيەكانەو ، لە ھەمووشى زىياتر بق جەستە و جەڭەر ئەندامەكان بەسوودە ، خواردىنى ئەمانە سوپىكى گەورەى لە پاراستنى تەندروستى و مىزدا ھېيە ، ھېچ كەسيش نى يە خۆى لى دوريخاتەوە مەگەر كەسيكى نەخوش و دەردادى .

ەرودەها پىغەمبەرى خوا عَلِيٌّ نانى بە پىخۇرەوە دەخوارد ئەگەر دەستى كەوتايە ، ئەو بۇو جار بە جار بە كۆشتەوە دەيخواردو دەيغەرمۇو : **هُوَ سَيِّدُ طَعَامِ أَهْلِ الدُّنْيَا** والآخرة^(٣٠٦) واتە : سەردارى خواردىنەكانى خەلگانى دونياو پۇزى دوايە . جار بە جارىش بە كالەكەوە دەيخواردو ، جار بە جارىش بە خورماوە ، ئەو بۇو خورمايەكى خستە سەر پارچەيەك نانى جۇو ، فەرمۇوى : ((هذا إِدَامٌ هَذَا))^(٣٠٧) واتە فەرمۇوى : ئەمە پىخۇرى ئەمەيە . ئەم شتە چارەسازىيەكى چاکى خواردەمنى تىدایە ، چونكە نانى جۇ ساردو ووشكەو ، خورماش گەرمى تەپى شىدارە بەپىنى پاسترينى دوو گوفتار لەم بارەوە ، بۇيە خواردىنى لە گەل نانى جۇدا چاكتىن چارەسازىيە ، بەتابىيەت بۆ ئەوانەي ئەو نىتىيانە و تىايياندا باوه ، وەكى خەلگى مەدينە ، جار بە جارىش بە سرکەوە دەيخواردو ، دەيغەرمۇو : **نَعْمَ الْإِدَامُ الْخَلٌ**^(٣٠٨) واتە : چاكتىن پىخۇر سرکەيە ، لىرەدا ئەم گوفتارەي پىغەمبەرى خوا عَلِيٌّ سەبارەت بەو سرکەيە ستايىشكىرىن و پىاھەلدانىيەكە بە گوئەرى پىويستىيەكانى باردىخى ئامادە ، ئەگىنە مەبەستى ئەو نەبۇو چاكتىتى بىدات بەسەر خۇراكەكانى دىكەدا

٣٠٦ — إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٣٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٣٢٧) .

٣٠٧ — إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٢٥٩) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٧٠٨) .

٣٠٨ — صحيح : أخرجه الدارمي (٢٠٥٥) ، ومسلم (٦ / ١٢٥) ، وابن ماجة (٣٣١٦) ، والترمذى (١٨٤٠) ، وفي الشمايل (١٥١) كلام عن عروة فذكره .

، وەکو نەوهى نەفامەکان لىپى تىدەگەن ، هۆى فەرمۇدەكەش نەوهىبۇ كە پېتىك چۈھە نۇرەوە بۇ لاي خىزانى ، نانى خستە پېش دەستى ، نەویش فەرمۇى : ئايا مىع پېخۇرىكتان مەيە ؟ فەرمۇویان : بەدەر لە سرکە ھىچى ترمان نى يە . نەویش فەرمۇى : چاکتىن پېخۇر سرکە يە .

مەبەست نەوهى : خواردىنى نان بە پېخۇرەوە لە ھۆيەكانى پاراستنى تەندروستىيە ، بەلام نەگەر لە سەر داتىيەكىان خۆى سىورىيەند بکات ، نەوا كارىكەرييەكانى بە پېچەوانەوە دەبى ، لە زمانى عەرەبىدا ووشەي (الأندُم) واتە پېخۇر ، بە (أَدَم) يىش ناوابراوە : چونكە نان چاك دەكات و ، واى لىتەكەت بۇ پاراستنى تەندروستى لەبار بىت . لەم بارەشەوە كە پېغەمبەرى خوا بِلَلٌ رېكە دەدات كەسى خوازىتىنیكار تەماشاي كچ بکات بکات دەفەرمىت : (إِنَّ أَحْرَى أَنْ يُؤَدَمَ بَيْنَهُمَا) واتە : لە رېتكەوتىن و پىتهاتن و قايل بۇونەوە نزىكتە ، چونكە مىرە دەچىتە نىتو مەسەلەكەوە بەچاوكراواھى ، بۆيە پەشىمان نابىتەوە .

پېغەمبەرى خوا بِلَلٌ لە مىوهى شارەكەي خۆى دەخوارد كاتى دەهاتەبەرۇ ، خۆى لىنەدەپاراست ، نەمەش دىسان لە گەورەترين ھۆيەكانى پاراستنى تەندروستىيە ، چونكە خواى تعالى بە حىكمەت و دانايى خۆى ، لە ھەموو شارىتكا نەو میوانەي فەراھام كەنۇوە ، كە لە كاتى خۆيدا دانىشتowanىي سودى لى بىبىنن ، بەوهش تەندروستى چاك بەدەست دەھىئىن و ، ئىتەر پېيوىستيان بە زۆرىك لە دەرمانەكان نابىت ، نەو كەسانەي كە لە ترسى نەخۆش كەوتىدا خۆپارىزى لە مىوهى شارەكەي خۆيان دەكەن ، لە راستىدا لە ھەموو كەس زىاتر جەستەيان نەخۆشتەرە ، لە ھەمووشيان زىاتر لە تەندروستى و ھىزەوە بەدورىن . نەو ئەندازە تەپى و شىيەي لە مىوهدا ھەيە زىانى نىيە ، چونكە گەرمى وەرزو زەمين و ، گەرمى گەدە پىتى دەگەيەنیت و ، شەپو خرابەي دۈور دەخاتەوە ، بە مەرجى نەو كەسە زىدەپىلى لە خواردىدا نەكربى و ، سروشتى جەستەشى لى بار نەكربى بە ئەندازەيەكى زىاتر لە توانا بەدەر ، خۆراكىشى پى خراب نەكربى پىتش ھەرسكىرىنى ، خرابپىشى نەكربى بەوهى ئاوى بەسەردا

خواربیته وه ، یاخود خوراکی خواربی پاش خواردنی میوه که ، چونکه نه خوشی (القولنج) واته نه خوشی پیخزنه کان له و کاته دا پهیدا ده بی ، بؤیه هر که س نهندازه هی پیویستی لی خواربی له کاتی پیویستداو به شیوه هی پیویستی گونجاو ، ده بیته ده رمانیکی به سوود .

به شیک : سه باره ت به ریاضی پیغامبری خوا له شیوازی دانیشتندابو خوراک خواردن :

صحح عنده ع أنه قال: ((لا أكلُ مُتَكَثِّنا))^(٣٠٩) واته : پیغامبری خوا ع فه رمومی : ((به پالدانه ووه خوراک ناخرم)) ، وقال : إنما أجلسُ كما يجلسُ العبدُ ، وأكلُ كما يأكلُ العبد^(٣١٠) واته : پیغامبری خوا ع فه رمومی : له راستیدا داده نیشم وه کو دانیشتني بهنده و ده شخوم وه کو خواردنی بهنده .

وروى ابن ماجة في سننه أنه نهى أن يأكل الرجل وهو منبطح على وجهه^(٣١١) واته : پیشه وا (ابن ماجة) له (سنن) هکهیدا ده کنیتیه وه ، کهوا پیغامبری خوا ع قده غهی کردوه پیاو به راکشانه وه له سه ر سک خواردن بخوات . ووشی (الاتکاء) ای نیو فه رموده یه کم به دانیشتني چوارمشقی لیکدراوه ته وه ، هروهها به پالدانه وه به سه ر شتیکدا لیکدراوه ته وه ، که پشت پیوه دانی شتیکه ، هروهها به پالدانه وه به سه ر لادا لیکدراوه ته وه . هرسی شیوه که ش هر پالدانه وه یه ، به لام شیوه هی پالدانه وه به سه ر لادا زیان به خواردن ده گه یه نیت ، چونکه قده غهی خواردن ده کات به شیوه هی پیپه وی سروشی خزیدا تیپه پ بیت و ، ریسی لیده گریت به خیرای بونیو کده گوزه ر بکات ، پاله په ستقشی ده خاته سه رو ، بون کردن وه ش پتھ و توکمه نابیت ، هروهها لار ده بیته وه به پیکی ناوه ستیت ، بؤیه به ناسانی خواردنی

٣٠٩ - صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٣) عن علي بن الأقر قال : سمعت أبا جحيفة فذكره مرفوعاً .

٣١٠ - إسناده صحيح : أخرجه أحمد في الزهد (٦ ، ٥) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٥٤٤) .

٣١١ - صحيح : أخرجه أبو داود (٣٧٧٤) ، وابن ماجة (٣٣٧٠) عن سالم من این عمر فذکره

پی ناگات . به لام درو جقره کهی تر : له شیوازه کانی دانیشتني زوردارانه که دژ به بهندایه تی مرؤفه بۆ خوای تعالي ، بۆیه پیغەمبەرى خوا لەلە فەرمۇوی : دەخۆم وەکو خواردنی بهندە ، بهەلتۈشكەنەوە (البقاء) خۆراکى دەخوارد ، هەروهە باسکراوه بۆ کاتى خۆراک خواردن لە سەر سمتە کانی و نەزتوکانی دادەنیشت و سکى پیّى چەپى دەخستە سەرپشتى پیّى راستى _ به ھاوشيۋە دانیشتى نويىز _ وەکو خاکىتىيەك بۆ پەروەردگارى _ عنوجل _ و نەدەبىتكىش لە پیش دەستيداو ، وەکو پېزىتكىش بۆ خۆراکەكە و نەو كەسەش کە له گەلیدا دەيخوارد ، نەم شىۋە دانیشتە بەسۈودىرىن و چاكتىرين شىۋە کانی دانیشتە ، چونكە ھەمو نەندامە کان لە سەر بارى سروشتى خۆيان دەبن کە خوای تعالي خولقاندۇيەتى لە گەل نەو شىۋە نەدەبىيە لە سەرى دروستى كردىن ، خۆراکى مرۆڤىش بەسۈودىر دەبى نەگەر نەندامە کانى لە سەر بارى سروشتى خۆيان بن لە کاتى خواردىدا ، نەمە بەدينايەت مەگەر لە کاتى رېك وەستاندا ، خراپتىرين دانیشتە کانى خواردىنىش نەوەيە كە لە سەر لا پالدەيتەوە ، چونكە وەکو پیشتر باسکرا كە سۈرنىجگ و ، نەندامە کان قۇوتدىنىش لەم شىۋەدا تەسىك دەبنەوە ، گەدەش لە سەر بارى سروشتى خۆي نامىنیت ، چونكە پەستانە كە دەكەۋىتە سەر نەو لايى لە سەر زەویەكەيەو ، بەرهە لاي پەردهي جياڭرەوەي نىوان نەندامە کانى خواردن و ، نەندامە کانى هەناسەداندا .

نەگەر مەبەست بە ووشەي (الاتقاء) پالدانەوە بىت لە سەرپشتى و پاخەرى نەرم و نۆل کە لە ئىزىكەسى دانىشتۇدaiيە ، نەوا ماناي فەرمۇودە كە نەوە دەبىت : من نەگەر خۆراكم خوارد دانانىشىم و پالىم دايىتەوە سەرپشتى و پاخەر ، بەھاوشيۋە كە دەنەرەن و ، نەو كەسانەي دەيانەوى نۆد بخۇن ، بەلكو نەندازەيەك دەخۆم پىۋىستىم تىرىكەت وەکو خواردىنى بەندەكان ولېم زىاد نەبىت .

بهشیک سهبارهت به خواردن به سی پهنجه که

پیغامبری خواهله بسی پهنجهای خوارکی دهخوارد ، نهمه بسودترین جوهره کانی خواردن ، چونکه نه و کسےی خواردن به پهنجه یه ک یا دوو پهنجه دهخوات چیزی لیوه ناگریت و ، بلا یه وه خوش و تهندروست و به که لک ناییت ، تیریشی ناکات مه گه رپاش ماوه یه کی دریز ، نهندامه کانی خوارک و گهدهش له هر پارویه کی خود او خوشی و چیز و هر ناگرن و ، به گوینه دانوه و هریده گرن ، به هاو شیوه پیاویک هقه کهی به توویک یا دوو تتوو یا بهو هاو شیوانه و هریگریت ، بزیه چیزی لیوه رناگریت و ، پیشی دلخوش نابی . به لام خواردن به بره لپ و پینچ پهنجه و اده کات خوارک له سه رنهندامه کانی مرؤف و ، گهدهی که لکه بن ، پاشانیش پیده چی نهندامه کانی بهو هویه وه دابخرین و بمیریت ، به لام به زردی نهندامه کان ناچاری پال پیوه نانی نه و خوارکه زورانه ده کریت و ، گهدهش ناچاره ته حه مولیی بکات ، دوای نه وه ش هیچ چیزو خوشی و سودیکی لی نایینیت ، بزیه به سودترین شیوانی خواردن کان شیوانی خواردن که یه تی خوارکه ، هروه ها خواردنی نه و کسه شه که په په وی ده کات و به سی پهنجه کهی ده خوات .

بهشیک

هرکه س ته ماشای خواردن کانی پیغامبری خواهله بکات ، ده بینی هرگیز نیوان ماست و ماسی کونه کردت وه و به یه کوه بیان خوات ، هروه ها نیوان ماست و خوارکتیکی ترشی کونه کردت وه ، هروه ها نیوان دوو خوارکی میزاج گرم ، یاخود سارد ، یاخود لینجی کونه کردت وه ، یاخود نیوان دوو خوارکی کونه کردت وه سک بگرن ، یاخود تووشی سکچونی بکهن ، هروه ها نیوان دوو خوارکی چر ، یاخود نه رم و شلی کونه کردت وه ، هروه ها نیوان دوو خوارکی کونه کردت وه بگوپین بزیه ک تیکه لاؤ ، هروه ها نیوان دوو خوارکی جیاوازیشی کونه کردت وه و هکو نه وهی دانه یه کیان سک بگریت و نه ویتیان تووشی

سک چونی بکات ، یاخود دانه‌یه کیان خیرا هرس بکریت و نه ویتریان خاولو له سه رخچ ، یاخود دانه‌یه کیان ببریت و نه ویتریان بکولیندریت ، یاخود دانه‌یه کیان پاراو نرم و شل و تازه و نه ویتریان ووشکراوه ، یاخود نیوان ماست و هیلکه ، یاخود گوشت و ماستی کونه کردوتاهه وه ، هروه‌ها خوارکی نه ده خوارد له کاتی نقد گه رمابونیدا ، یاخود چیشتیکی نه ده خوارد شه و مابیته وه و سبیه‌ینی بؤی گرم بکریتاهه وه ، یاخود جوره خوارده‌منیه بؤگه ن و سویره کانی وه کو ، (کوامخ) ^(۳۱۲) و ترشیات و ، سویره‌منیه کانی نه ده خوارد . هموو نه م جورانه زیانه خشن و مروف له نیوه نجیتی و ته ندروستی چاک ده بهنه ده رهه وه .

پیغمبری خوا صلوات الله علیه و آله و سلم زیانی هندی له خوارده‌منیه کانی به هندیکی تری خوارده‌منی چاک ده کرد ، نه گه ریگه چاره سه‌ری هبوایه ، بؤ نمونه گرمی نه م خواردنه‌ی به ساردي نه و خواردنه چاره سه‌ر ده کرد ، یاخود وشکیتی نه م خواردنه‌ی به ته ریتی نه و خواردنه چاره سه‌ر ده کرد ، وه کو نه وه خهیارو خورمای پوتابی تازه‌پنگه بیهکه وه ده خواردو ، هروه‌ها خورمای له گه ل (الحَيْسُ) ^(۳۱۳) ده خوارد ، هروه‌ها خورمای بؤ ده کرایه نیو ناو و دهی خوارده وه بؤ نه وه (کیموس) ای خوارده‌منیه توندو به تینه کانی پی نرم و نیان و چاک بکاته وه ، هروه‌ها فهرمانی به خواردنی شیوان ده کرد ، نه گه ربه چنگیک خورماش بیت و ، دهی فرمومو : ((تَرْكُ العَشَاءِ مَهْرَمَةً)) ، ذکره الترمذی ^{فی جامعه} ، وابن ماجه ^{فی سننہ} ^(۳۱۴) واته : ((وازه‌یتان له خواردنی شیوان لاوانی و پیری دروست ده کات)) .

۳۱۲ - کوامخ : واته پیخور ، یاخود ترشیات و زهلاه و شتی و اکه نیشتهای خواردن بکاته وه ، بیوانه : المعجم الوسيط ، وهرگیز .

۳۱۳ - الحَيْسُ : خورماو که شک و پون تیکه ل به یک ده کرین و ده کوترين و ده شیلدرين و ده کریت به قاوت ، بیوانه : قاموسی پسته ، وهرگیز .

۳۱۴ - إسناده ضعيف : أخرجه الترمذی (۱۸۵۷) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترمذی (۳۱۵) .

پیشوا (أبوئعیم) ده گتیپیته وه کهوا پیغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەی دەکرد مرۆڤ
تىرىخوات و يەكسەر بخەویت ، هەروەھا باسکراوه کەوا دل پەقى دروست دەکات ، بۇيە
پزىشكان چەند ئامۇزگارىيەكىان خستۇتەپو بۇ نەو كەسانەي دەيانەوي تەندروستيان بىارىزىن
كەوا پىيوىستە نواي شىتوان چەند مەتكاۋىك پى بکات نەگەر صەد مەتكاۋىش بى ، نواي
خواردىن يەكسەر نەخەویت ، چونكە زىزىنەخشە ، پزىشکە مۇسلمانە كانىش گۇتۇيانە :
يا خود پاش خواردىن نويىز بکات بۇ نەوهى خۆراكەكە لە بنى گەددە جىڭىر بى و ، هەرس
كىرىنى ئاسان بى و ، بەوهش چاك دەبى .

پیغەمبەری خوا ﷺ ناوى بەسەر خواردىنەكەيدا نەدەخواردەوە بۇ نەوهى خراپى نەکات ،
بەتاپىت ئەگەر ئاوهكە گەرم بى ياخود سارد بى ، چونكە زىزىنەخابە . شاعيرىك دەلىت :

نەكەى لە كاتى خواردىنېكى گەرم ياسارد يا چونه گەرمادەوە ئاۋ بخويت ————— وە
ئەگەر بەپاستى خۆت لەوە دوورخەيتەوە هەتا لە زىياندا بى لە نەخۆشى ئاوهكى مەترىسە
ئاۋ خواردىنەوە لە پاش وەرزش كردن و ، ماندوپۈون ، جووت بۇونى خىزان و ، پىش و
پاش خواردىن و ، پاش خواردىنى مىوه بەباش دانەنزاوه ، ئەگەرچى خواردىنەوەي پاشى
ەندىكىيان ئاسانترە بە راوردى ەندىكى تىريان ، هەروەھا ئاۋ خواردىنەوە لە پاش
گەرمادەكىن و ، كاتى خەبەريونەوە لە نووستان بەباش دانەنزاوهو ، هەموو ئەمانە دەزىيە
پاراستنى تەندروستىن .

بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پىغەمبەری خوا ﷺ لە خواردىنەوەكاندا

پېيازى پىغەمبەری خوا ﷺ لە خواردىنەوەكاندا ، بە تەواوتىن پېيازەكان دادەنرېت بۇ
پاراستنى تەندروستى ، نەوهبۇ پىغەمبەری خوا ﷺ مەتكوينى تىكەلگراوى بە ئاۋى سارد

ده خواردهوه ، ئەمەش پییازىکى تەواوه بۆ پاراستنى تەندروستى كە بەدەر لە پىزىشكە بەرىزەكان كەسى دىكە پەى پى نابات ، چونكە خواردنەوهو لىستەوهى پىش نان خواردىنى بەيانى بەلغەم ناھىئىلىت و ، پىشوهەكانى كەدە دەشواتەوهو ، لىنجىبەكانى لادەبات و ، پاشەپۆكانى دوردەخاتەوه ، بەشىۋەيەكى مام ناوهند گەرمى دەكتات و ، كونىلە داخراوهەكانى دەكتاتەوه ، ھەمان كردارىش بە جىڭەر كورچىلە مىزلىدان دەكتات ، بۆ گەدە لە ھەموو شىرىنېكەنلىكى تەركە دەچنە نىۋى بەسۈدىترە ، بەلام بەشىۋەيەكى كاتى (العرض) زىيان بە تووشبوانى نەخۇشى (الصراء) دەگەيەنەيت ، لەبەر تىرىزىتى ھەردوکيان ، كە پىدەچى بىيورۇزىنەيت ، بەلام دەتوانىت بە سرکە (الخل) زىيان ئەوهيان لى نور بخىرىتەوه ، بەوهش سۈدىكى نۇدى لىدەبىين ، خواردىنەوهشى نۇد بەسۈدىترە بە راوردى نۇرىتىك لەو خواردىنەوهەكانى تەركە لە شەكر دروست دەكرين ، بەتايىھەت بۆ ئەو كەسانەى بە خواردىنەوه شەكىريەكان پانەهاتۇن و ، سروشتى جەستەشيان ھۆگۈرى نەبۇوه ، ئەگەر بىخواتەوه وەكۆ ھەنگۈئىن بۆي لەبار نابىت و ، لېشىھەن نىزىك نى يە ، داوهەريش لېرەدا نەرىتە ، كە نۇرىتىك لە بنچىنەكان دەپقىخىنەيت و ، نۇرىتىكىش دروست دەكتاتەوه .

بەلام خواردىنەوهەيك كە ھەردوو وەسفى شىرىنى و ساردى لە خۆيدا كۆبکاتەوه ، لە ھەموو شىتىك بەسۈدىتر دەبى بۆ جەستەو ، لە گەورەتىرين ھۆيەكانى پاراستنى تەندروستىش دەبى ، پۇح و ھېزەكان و جىڭەر دەليش شەيداى ئەم جۆرە خواردىنەوه ، بەدەستەتىنانىن ، ئەگەر ئەو دوو وەسفەى سەرەتىدا بۇو ، ئەوا خۆراكى چاك بە جەستە دەدەات و ، خواردىنىش بە ئاسانى بۆ نىتو ئەندامەكان گۈزەر دەكتات و ، بەو پەپى تەواوېشەوه پىييان دەكتات .

ئاوى سارد تەپەو گەرمى دادە مرکىتىتەوه ، تەپى و شىئى بىنەپەتىيەكانى جەستە دەپارىزىت ، جىڭەكى ئەوانەش دەگىرتىتەوه كە لىپى شى بونەتەوه ، خواردەمەنلى نەرم و نىيان و ناسك و تەنك دەكتات و بە ئاسانى بۆ چەگەكان گۈزەر يان پى دەكتات .

پزشکان بەدوو گوفتار جیاوازیان تیکهوت سەبارەت بەوهی کە ئایا ئاو خۆراک دەبەخشىتە جەستە ؟ کزمەلیک لەسەر ئەو رايەن کە خۆراک دەبەخشىتە جەستە بە پیشىتە و گەشەو زیادەو هیزەی کە دەبیین بە هۆی ئاوه وە لە جەستەدا دروست دەبى ، بە تاييەت لەکاتىكدا ئەگەر جەستە زۇر پیويسىتى پیشىتە بىت .

گوتیان : لە نیوان ئازەل و پووه کداو لە چەند ئەندازە يەکى ھاوېش ھەيە لەوانە : گەشەكردن و خۆراک وەرگرتىن و نیوهنجىتى ، لە پووه کدا هیزىتكى ھەستى ھەيە كە كونجاوتى ، بويە خۆراكى پووه كە ئاوه ، كەوابوو نكۈلىي ناكىرىت ئازەللىش جۆرە خواردىنىك لە ئاوه وە وەرىگرىت و ، ئاۋىش بەشىك بىت لە خواردىنە تەواوه كەي .

گوتیان : ئىمە نكۈلى لەو ناكەين کە هیزى گەشەكردن لە خۆراكدا بىت ، بەلكو ئەو بەراست نازانىن کە ئاو بەمېچ شىۋىھەيەك هیزى خۆراك پىدان و گەشەكردىنى نەبىت . گوتیان : هەروەها خواردىنىش لە راستىدا هیزى خۆراك بەخشىنى بەھۆي ئەو ئاوه وەيە كە تىايادىيە ، چونكە بېئى ئاو خۆراك بەخشىن و گەشەكردن پۇونادات . گوتیان : ئاو مادەي ژيانى ئازەل و پووه كەو ، بىئى گومان ئەوهى نزىكە لە مادەي شتەوە ، خۆراك وەرگرتىن و گەشەكردىنى لىيە بەدەست دىت ، باشە ئەگەر خودى ئاو مادەي بىنەرەتى شتە كە بى دەبى چۈن بىئى ، خواي تعالى دەفرەمىت : ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلًّا شَيْءًا حَيًّا ﴾ [الأنبياء : ٣٠] واتە : ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلًّا شَيْءًا حَيًّا ﴾ وە فەراھاممان هيتنى لە ئاو ﴿ كُلًّا شَيْءًا حَيًّا ﴾ ھەموو شىتىكى زىندۇو (٣١٥) ، كەوابوو چۈن نكۈلىي بەدەسەھىنانى خۆراك وەرگرتىن و گەشەكردن لە شتىكەو بکەين کە مادەي ژيانە بەگشتى ؟

گوتیان : كەسى تىنۇمان بىنیوھ ئەگەر ئاوى سارد بخواتەوە ، هېزۇ چالاکى و جولانە وە بۇ دەگەپىتەوە ، بەرامبەر بە بىئى خۆراكىش بە ئارم دەبى ، تا ئەو ئاستەي کە سوود لە

نەندازەی کەمیشی وەردەگریت ، کەچى کەسی تىنۇی دىكەمان بىنیوھ کە پېشتر تىر ئاوه نەبۇوه ، ھېچ سۇوپىيکى لە نەندازەيەكى زىرى خواردن وەرنەگرتۇوھو ، ھېچ مىزۇ كەشەو خۆراك وەرگرتىنېكىشى لى وەرنەگرتۇوھ ، وە ئىمە نكۈلىي لەوھ ناكەين کە ئاوه خۆراكەكە بۇ نەندامەكانى جەستە دەگویىزتەوھو ، كارى خۆراك بەخشىنىش بەبى ئاوتەواو نابىت ، بەلگو ئەوھ بەپاست نازانىن کە كەسانىتىكى هىزى خۆراك بەخشىن و كەشەكىدىن لە ئاوبەدور دەگىن ، مىتىدەي نەماوه بەلامانەوە گوفتارىيان بچىتە چوارچىيە ئكۈلىي كەننى كاروبىارە وىجدانىيەكانوھ .

كۆمەلتىكى تىريش نكۈلىي لەوھ دەكەن کە لە ئاوه وە خۆراك و كەشەكىدىن بەدەست بىت ، بەلگەشيان چەند شتىكە پوختهكەي دەگەپىتەوە بۇ ئەوهى کە ئاوبەتنەها بەس نى يەو ، جىڭگەي خۆراك ناگرىتەوھو ، كەشەي نەندامەكانى پى زىياد نابىت و ، جىڭگەي ئەوھ ناگرىتەوھ كە گەرمى شىي كەرىۋتەوھو ، چەند شتىكى تىريش كە پىپۇرانى خۆراك نكۈلىان لى نەكەرىووھ ، ئەوان خۆراك بەخشىنى ئاو بە گوئىرەي كەمەرو ئاوه پۆكى و ، بە گوئىرەي نەرم و ناسكىيەكەي لىتكە دەدەنەوھ . بەلام خۆراك بەخشىنى مەر شتىك بە گوئىرەي خۆيەتى ، بۇ نمۇونە بىنراوه مەواي شىيدارى ساردى نەرم و نيانى خۆش سىفەتى خۆراك بەخشىن و كەشەكىدىنى ھېي بە گوئىرەي خۆيى ، بۇنى خۆش جۇرىتىك لە سىفەتى خۆراك بەخشىن و كەشەكىدىنى تىدىايە ، كەوابۇو سىفەتى خۆراك بەخشىنى ئاو ئاشكەرا ئاشكەرا يە .

مەبەست ئەوهىيە : نەگەر سارد بىت و ، شتىكى شىريينكاري وەكىو ھەنگۈين و شەرىيەتى مىۋەز ، ياخود خورما ياخود شەكىي تىكەل كرا ، بەسوپىتىن ئەو شتانە دەبىي كە دەچنە جەستەوھو ، تەندروستىش دەپارىزىت ، بۇيە خۆشەويىستىن خواردىنەوە كان بەلاي پېغەمبەرى خواوه ﷺ ساردى شىريين بۇو . بەلام ئاوى شلەتىننى نە ساربۇنەگەرم باكىدىن و سك ھەلاؤسان دروست دەكات و ، بە پېچەوانەي ئەوانەي سەرەوھوھ كار دەكات .

له بئر نهوهی خواردنه ووهی ئاويك که مابييته وه لهو ئاوهی که کاتى دهرهينانى ده خورىتە وھ
بې سوولتىره ، بۆيە پىغەمبەرى خوا كاتى چووه باخەکەی (أبى الھيثم) ئى كوبى (التيحان) ووه فەرمۇسى : ئايا ئاويكتان هېيە لە كونەدا مابييته وھ ؟ نهوه بۇو بۆيە مەيتناو ،
نه ويش لىقى خواردە وھ ، ئىمامى (البخارى) دەيگىرپىتە وھ بېيژەي : ((إن كان عندك ماء
بات في شنة ولا كرَعْنا))^(١١) واتە : ((نَهَّكَرَ نَأْوَتْ هَمِيَّوْ لَهْ كُونَهَدَا مَا وَهْتَوْ بَوْمَانِي بَيْنَهِ
نَهْ كَيْنَا دَمْ دَهْخِينَهْ نَيْوَ نَأْوَهَكَوْ دَهْيَخْوِينَهْ _ بَيْنَ بَيْنَ كَارَهِينَانِي دَهْسَتْ _)) . ئاوى
سارد وھ كو ھويىرى ھەلھاتوو وايە ، بەلام نهوه ئاوهی لە کاتى دهرهينانيدا ده خورىتە وھ وھ
ھويىرى ھەلئەھاتوو وە ، ھەروھا ئاۋ ئەگەر بىيىتىتە وھ خۇل و خاكەكەی نىتىرى دەنىشىتە وھ وھ
لىقى جىادە بىيىتە وھ ، باسکراوه كەوا پىغەمبەرى خوا ئاوى بۆ دەھىنرا ، بەلام نهوه ئاوهى
ھەل دەبىزارد كە مابىقۇو . و قاللت عائشة : كان رسول الله ﷺ يُستقى لـه الماء العذب من بئر
السقىا^(١٢) واتە : پىغەمبەرى خوا ئاوى سازگارى لە بىرى (السُّقْيَا) وھ بۆ دەھىنرا .

نهو ئاوهى لە كونەي شپۇ كۈندايە ، زۇر بەلەزەترە بەبەراوردى ئەو ئاوهى كە لە قاپى
كلىئەوبەريو شتى تردايە ، بەتاپىيەت نەگەر لە پىست دروستكراپى خۆشترە، بۆيە
پېغەمبەرى خوا ئەللى داواي ئاويڭى كرد لە كونەدا ماپىتە و بەتاپىيەت بەبى شتى دىكەي
دروستكراولە گلن وەيتىر ، نەو ئاوهش كە دەخىرتە نىپو كونەو ، شتى دىكەي دروستكراولە
پىست خاسىيەتىكى ناسكى هەيە ، بەھۆى ئەو كونىلە كراوانەوە كە ئاوهە كە دەپالىيۆت ، بۆيە
نەگەر ئاولىك لە قاپىتكى كلىئەدا بىت و تواناي پالاوتىنى ھېبى زۇد بەلەزەتر و سارىتىريش دەبى
لەو ئاوهى كە لە نىپو قاپىتكى كلىئەدا بىت و تواناي پالاوتىنى ھېبى ، بۆيە _ صلاة وسلام _ لە

٢١٦ صحيح : أخرجه أحمد (٣٢٨ ، ٣٤٣ ، ٢٤٤ ، ٣٥٥) ، والدارمي (٢١٢٩) ، والبخاري (٧ / ١٤٢) .

^٤ ، ١٤٤ ، وأيضاً (٣٧٢٤) ، وابن ماجة (٣٤٣٢) كلهم عن سعيد بن الحارث عن جابر بن عبد الله فذكره .

حسن: أحمد / ٦٠٠، ١٠٨، ١١١)، وأبوداود (٣٧٣٥) عن هشام بن عروة عن أبيه عن عائشة فذكرته.

^{٣١} مثلاً: دهون، دهون و دهون، شفاف. (الحرة)، نزك به شاري مادنهي ييروز، بروانه: أخلاق النبي لأبي

الشيخ الأصهان ·

سەرتەواو ترینی بونه وەرو ، بەپىزىرىنیان ، خاوهنى چاکترين رېيازلە مەمۇ شىتىكدا ، ئەو پىغەمبەرە کە پىگەی پاستى بە نۇمەتەكەی پىشان داوه ، بۆ چاکترين کاروبارەكان و بە سود ترینیان لە دل و جەستەو ، دۇنياپىقىنى دواياندا .

قالت عائشة : كان أحبُ الشرابِ إلَى رسول اللهِ ﷺ الْحُلُو الْبَارِدُ^(٣٨) واته: خاتوو (عائشة) خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : خۇشتەن خواردىنەوە كان بەلاي پىغەمبەرى خواوه شىرىنى سارد بۇو .

لىزەدا دەگۈنجى مەبەستى ئاوى سازگار بىت ، وەکو ئاوى كانى و بىرە شىرىنەكان ، چونكە ئاوى سازگارى بۆ دەھىنرا . دەشگۈنجى مەبەستى ئاۋىكى تىكەلگەراوى مەتكىن بى ، ياخود ئەو ئاواه بىت کە خورماو تېرى تىدا خوشىندراوه . لەوانەشە بىكتىزىت : مەمۇ دەگىرىتەوە ، ئەمەش ئاشكەراترو دىارتە .

فەرمایىشتى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە فەرمۇودە (صحيح) ھەكەدا : ((ئەگەر ئاوت ھەيە و لە كونەدا ما وەتەوە بۇمانى بىنە ئەكىنا دەم دەخىينە ئىي ئاواھ كەو دەيغۇينەوە)) ، بەلكە يە لە سەر شياویتى خواردىنەوە بەدەم بەبى بەكارەتىنانى دەستەكان لە حەزو ئاوكىو بەو هاوشىتوانە ، ئەمەش لە بەر ئەوه بۇوە ، والله أعلم ، كە كانىك بۇوە جىڭكەكەي واكەوتۇوھە كە پىتىيىستى بەوە كەردىووھە بەدەم ئاوى لى بخورىتەوە ، ياخود پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەوهى فەرمۇودە بۆ پۇونكىرىنەوەي شياویتى ئەم جۆرە خواردىنەوەيە ، چونكە ھەندى كەس حەزى بەم شىتوھ خواردىنەوەيە نى يەو ، پىزىشكانىش ھىتىنەي ئەماوه حەرامى بىكەن و ، دەلىن : زيان بە كەدە دەگەيەنتىت ، روئيَ في حديثٍ لَا أدرى مَا حَالُهُ عَنْ أَبِنِ عُمَرَ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَانَا أَنْ نَشْرَبَ عَلَى بُطُونِنَا ، وَهُوَ الْكَرْعُ ، وَنَهَانَا أَنْ نَغْتَرِفَ بِالْيَدِ الْوَاحِدَةِ وَقَالَ : ((لَا يَلْعَ

^(٣٨) - صحيح : أخرجه الحميدى (٢٥٧) ، وأحمد (٦ / ٣٨ ، ٤٠) ، والترمذى (١٨٩٥) ، وفي الشمايل (٢٠٤) ، كلهما من طريق الزهرى عن عروة عن عائشة فذكرته .

اَحَدُكُمْ كَمَا يَلْعُ الْكَلْبُ وَلَا يَشْرَبُ بِاللَّيْلِ مِنْ إِنَاءِ حَتَّى يَخْتَبِرَهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مُخْمَرًا))^(٣١) وَاتَّه : لَه (ابن عمر) هُوَ خَوَائِي لَيْ رَانِي بَيْت فَرَمَوْيَةَتِي : پیغَمْبَرِی خَوَاءِ قَهْدَهْغَهِی کردین لَه سَهْر سَکَمَانْ ئَاوْ بَخْوَيْن ، وَاتَّه مَرْقَفْ لَه سَهْر سَكْ پَاکَشِتِت وَ يَهْكَسَر دَهْم بَخَاتِه نَيْوَ ئَاوَهَكَه وَ لَيْ بَخَواتِه وَه بَهْبَئِی بَهْ کارهِینَانِی دَهْسَتَه کَانِی ، هَرَوَهَهَا قَهْدَهْغَهِی کردین بَهْیَهِک دَهْسَت ئَاوْ هَلَگَرِین وَ فَرَمَوْيِی : ((با هَیْج کَهْسَتَان زَمَانِی نَهْبَاتِه نَيْوَ ئَاوَهَكَه وَ لَيْ بَخَواتِه وَه کَوْ سَكْ ، بَهْ شَهْوَیش لَهْ قَابِیْکَ ئَاوْ نَهْبَخَواتِه وَه تَاوَهَکَو تَاقِی دَهْکَاتِه وَه مَهْگَهْر دَابِپَشْرَاو بَیْ)).

فَرَمَوْدَه کَهِی پیشَوَوی نِیمَامِی (البخاری) لَهْم فَرَمَوْدَه (صَحِیح) تَرَه ، نَهْگَهِر (صَحِیح) بَیْت ، هَیْج دَزِیه يَهْ بُونِتِکِیان لَه نَیَوَانِدا نِی يَه ، چُونَکَه پَیَّنَدَهْجَی لَهْ کَاتَه دَالَه تَوَانَادَا نَهْبَی ئَاوَهَکَه بَهْ دَهْسَت بَخُورِیتِه وَه ، بَزِیه پیغَمْبَرِی خَوَاءِ قَهْدَهْغَهِی فَرَمَوْيِی : نَهْگِیْنَا بَهْ دَهْم ئَاوْ دَهْخَوَیْنِه وَه ، لَه رَاسِتِیدَا خَوارِدَنِه وَه بَهْ دَهْم زَیَان بَهْ مَرْقَفْ دَهْگَهِی نَیَت نَهْگَهِر لَه سَهْر سَکَی پَاکَشَاو ئَاوَی خَوارِدَه وَه ، وَه کَوْ نَهْ وَکَسَهِی ئَاوْ لَه پَیَّبَارُو جَوْگَه لَه کَان دَهْخَواتِه وَه ، بَهْ لَام نَهْگَهِر بَهْ پَیَّکِی پَاوَه سَتاو ئَاوَی لَه حَوْزِیکِی بَهْ رَنْو بَهْ وَه اَوْشِیَوَانِه خَوارِدَه وَه ، نَهْ وَه هَیْج جِیَاوازِیه کَی نَی يَه ئَاوَهَکَه بَهْ دَهْسَتِی يَاخُود بَهْ دَهْمِی بَخَواتِه وَه .

بَهْشِیْک سَهْبَارَهَت بَه رُووْنَکَرَدَنَه وَهی نَهْ وَ جِیَاوازِیه کَه لَه نَارَادَایه دَهْبَارَهِی ئَاوْ خَوارِدَنَه وَه بَه رَاوَه سَتَانَه وَه

پَیَّبَازِی پیغَمْبَرِی خَوَاءِ قَهْدَهْغَهِی نَهْ بَوَو کَه بَه دَانِیشَتَنَه وَه ئَاوَی دَهْخَوارِدَه وَه ، نَهْمَه پَیَّبَانِی رَاهَاتِوَوی بَوَو ، بَه (صَحِیح) اَی لَه پیغَمْبَرِی خَواوَه قَهْدَهْغَهِی (رِیوَايَة) تَکَراوَه کَهْوا قَهْدَهْغَهِی ئَاوْ خَوارِدَنَه وَهی کَرَدوَه بَه پَیْ وَه ، هَرَوَهَهَا بَه (صَحِیح) اَی لَه پیغَمْبَرِی خَواوَه قَهْدَهْغَهِی (رِیوَايَة) تَکَراوَه کَهْوا فَرَمَانِی دَاوَه بَه وَکَسَهِی بَه پَاوَه سَتَانَه وَه ئَاوَی خَوارِدَه وَه ، خَوَی (رِیوَايَة)

برشینیت و هروهها به (صحیح) لی له پیغامبری خواوه ﷺ (ریوایه) ت کراوه که به راوه ستانه وه ئاوی خواردته وه .

کومه لیک ده لین : ئەمە قەدەغە کردنەکەی (نسخ) کردته وه ، کومه لیکی دیکەش ده لین : ئەمە بیونى دەکاته وه کە قەدەغە کردنەکە بۆ حرام کردن نەبۇوه ، بەلکو بۆ پەنیشاندان و واز لیھیتانا له پیتناو ئەنجامدانی کاری شایستەتر ، کومه لیکیش ده لین : بە هېچ شیوه يەك دژایەتیان له نیواندا نى يە ، چونکە پیغامبری خوا ﷺ لە کاتى پیویستىدا بە راوه ستانه وه ئاوی خواردده وه ، ئەوه بۇو چووه لای بىرى زەزمەم و ، کەسانیکیش ئاویان لى دەردەھىتىنا ، داواي ئاوی کربو ئەوانىش سەتلەکەيان پىداو ، بەپیوه ئاوەکەی خواردده وه ، بەلام ئەمە جىگە يەك بۇو ئەوهى پیویست بۇو .

ئاو خواردنه وه بە راوه ستاناه چەندىن بەلائى تىدايە له وانە : تىر ئاویوونى تەواوی پى بەدەست نايەت ، لە گەدەشدا جىڭىر ئابى ئاوەکو جىڭار بەسەر ئەندامە كاندا دابەشى دەکات ، بەخىزاي و بەتىزى دادەبەزىتە نىتو گەدە ، بۆيە ترسى ئەوهى لىدەكىت گەرمىيەکەي دابەزىتىت و ، بىشىۋىننىت و ، بەخىزاي گۈزەر بىكەت بۆ خواردەسى جەستە بەبى شىنەمىي و لە سەرخۇ ، ھەموو ئەمانە زيان بە مەرۋە دەگەيەنتىت ، بەلام ئەگەر زۇر بە كەمى ياخود لە بەر پیویستى ئەو كارەئى ئەنجامدا ، زيانى پى ئاگەيەنتىت .

بەشىك سەبارەت بە سى جارەھەناسەدان لە کاتى خواردنه وەدا :

و في صحيح مسلم من حديث أنس بن مالك ، قال : كان رسول الله ﷺ يتنفسُ في الشراب ثلاثة ، ويقولُ : ((إِنَّ أَرْوَى وَأَمْرَاً وَأَبْرَاً))^(٣٢)

ولته : له (أنس)^۱ کوبی (مالک)^۲ دوه _ خوای لئی پانی بیت _ فرمومویه‌تی : پیغامبری خوا ^{بَلَّغَ} له کاتی خواردن‌دهدا سی جار هناسه‌ی دهدلو دهیفرمود : ((ئاوا چاکتر تینویه‌تی دهشکنی و ، بیوه‌ی ترهو ، به ئاسانتریش ده‌چیته نیو گه‌دهو)) .

ووشی (الشراب) له زمانی دانه‌ری شمع و هلکرانی شرعدا بیریتیه له : ئاو ، وه مانای (يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ) واته په‌رداخه‌کهی له زلری موباره‌کی لاده‌دلو ، له ده‌ره‌وهیدا هناسه‌ی دهدلو ، پاشان ده‌گه‌پایه‌وه بق خواردن‌دهو ، وه‌کو ئوهی به ئاشکه‌را له فرموموده‌یه‌کی تردا باسکراوه : إذا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْقَدَحِ ، وَلَكِنْ لِيُبَيِّنَ الْإِنَاءَ عَنْ فِيهِ^(۳) واته : هرکات که سینکتان ئاوا خوارده‌وه باله نیو په‌رداخه‌کدا هناسه نه‌دات ، به‌لکو با په‌رداخه‌که له زلری دوربخارته‌وه .

چهندین دانایی و ، چهندین سوود ، لم شیوه خواردن‌دهدا به‌دیده‌کریت ، پیغامبری خوا ^{بَلَّغَ} هه‌مووی کورت کریت‌دهو به‌فرمایشتی : (إنہ أَرَى وَأَمَرَأً وَأَبْرَأً) ، لیره‌دا ووشی (اروی) واته : واته به ئاستیکی به‌زدی به سوود و به‌هیز تینویه‌تی دهشکنیتی ، (وأَبْرَأً) واته : شیفا ، مه‌به‌ستی نه‌وه‌بیو که شیفابه‌خشنه بق تینویه‌تی به‌هیز ، چونکه جار‌له دوای جار ده‌چیته نیو گه‌دهی گپکرت‌دهو ، نه‌گه‌ر به‌جاری يه‌کم هیور نه‌بوبیت‌دهو نه‌وا جاری سی یه‌م و ، به‌و هیوری ده‌کات‌دهو ، نه‌گه‌ر به‌جاری دوه‌میش هیور نه‌بوبیت‌دهو نه‌وا جاری سی یه‌م و ، به‌و شیوه‌یه تاوه‌کو ده‌ده‌ویت‌دهو ، هروه‌ها بیوه‌ی تره بق‌گه‌رمی گه‌ده ، چاکتریش پاریزگاری له‌و گه‌رمیه ده‌کات و ده‌بیهیلت‌تیه ده‌هارلوردی ئوهی که نه‌گه‌ر به‌یه‌ک جارو به‌یه‌ک خواردن‌دهو ئاوه سارده‌که هیپشی بق‌بهریت . هروه‌ها به‌یه‌ک خواردن‌دهو ، ناتوانیت تینویه‌تی بشکنیت چونکه تنه‌ها ساتیکی کم پیکه‌وتی گه‌رمی تینویه‌تیه‌که‌ی ده‌کات ، پاشان لیس

^{۳۲۱} — إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجة (۳۴۲۷) ، وصححه الألباني في صحيح ابن ماجة (۲۷۲۶) ، بلفظ : إذا شرب أحدكم . . .

دورده که ویت و هو ، هیشتا توندو تیژی تینویه تیه که نه شکاوه ، نه گه ر بشکیتیش به ته و اوی نابیت به پیچه وانه ئا خواردنه و هو به هیواشی و کم کم .

هه رووه ها ده ره نجامی بیوه ترهو ، له به لاؤ کاره ساتیشه و هو به دورتره به به راوردی هه موو ئه وانه ئی به بیه ک جار ده خوریتنه و هو ، چونکه به بیه ک جار خواردنه و هو ترسی ئه و هوی لیده کریت به هه ئی ساردي و زوری بپه که بیه و هو گه رمی سروشی جهسته بکوژتینتنه و هو ، یاخود لاوانی بکات و به ووهش میزاجی که ده و جگه ر خراب ده کات و ، ده بیتله هه ئی دروست بونی نه خوشی ، به تایبیت له نیو دانیشت وانی و هلاته گرمه کانی و هکو حیجازو یه من و به و هاو شیوانه ، یاخود له و هرزه گرمه کانی و هکو هاویندا ، خواردنه و هو ئا و به بیه ک جار زور ترسناکه بؤیان ، چونکه گرمی سروشی ناوه کی دانیشت وانی لاوازه ، وه له و هرزه گرمه شدا .

ووشی (وأمراً) واته : خوراک و خواردنه و هو بجهسته قوت چوو ، واته : چووه نیو
جهسته و به ئاسانی و به چیزه سووده وه تیکه لی بیو . خوای تعالی ده فه مریت ﴿فَكُلُوهُ
هَنِيْنَا مَرِيْنَا﴾ [النساء : ٤] واته : (فکله) بیخون (هَنِيْنَا) ئا کام و ده ره نجامی خوشی
بیت (مرینَا) خوش و به له زهت بی له چه شتنیدا (۳۲۲) . ده شگوتیت مانای ئه و هویه : له
سورینچکه وه به خیرای سه ریه رووه خوار ده بیت و هو ، چونکه به سه ریه وه ئاسان و سووکه ، به
پیچه وانه زوریکی تر ، که له سورینچکه وه به ئاسانی ناچنه خواره وه .

له به للاکانی دیکه ئ خواردنه و هو به بیه ک جار ، ترسی ئه و هوی لیده کریت ئا و هکه له قورگیدا گیر
بیت ، به و هوی پیره وی خواردنه و هکه دابخیریت ، له به زوری ئه و بپه ئا و هکه بیو هاتووه ،
به ووهش هه ناسه دانی به ئاسته م و گران بج ده دریت و ده ره نجامی خراپی هه یه ، به لام ئه گه ر
ورده وردہ هه ناسه داو ، پاشان بخواته و هو ، له و به لایه پزگاری ده بی .

لە سودەكانى : ئەو كەسەئى ئاواهە دەخواتەوە ، لە كەل يەكەم خواردنەوەدا شى دوكەلىە كەرمەكەى سەر دل و جىگەرى بەرز دەبىتەوە ، لەبەر ئەو ئاواه سارددەي بۆ ھاتۇوەو ، بەوهش سروشت ئەو شىئىھ لەخۆى دورى دەخاتەوە ، بەلام ئەگەر ئاواهە بەيەك جار بخواتەوە ، ئەوا دابەزىنى ئاواه سارددەكەو ، بەزىيونەوەي شىتكان ھاوكاتى يەك دەبن و ، پالپەستق دەخنە سەرىيەكتۇ خۆيان چارەسەر دەكەن ، بەوهش ئەو كەسە ئاولە قورپك گيران و هەناسەندانى تۈوش دەبى ، لەبەر ئەو خۆشى لە ئاواهە ئابىنیت و ، بە ئاسانى بقى ناجىتتە خوارەوەو ، تىئر ئاويش نابىت .

وَقَدْ رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكَ ، وَالْبَيْهَقِيُّ ، وَغَيْرُهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ إِذَا ((شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَيْمَضَ الْمَاءُ مَصًّا ، وَلَا يَعْبَ عَبًا ، فَإِنَّهُ مِنَ الْكُبَادِ)) (٣٣).

واتە : پىغەمبەرى خوا عليه السلام فەرمۇويتى : ((هەركات كەسيكتان ئاوى خواردەوە با بهەتياشى و نەرم و نيانى بىخواتەوە ، بىنى پىۋو نەنیت و بەيەكجار ھەلى قورپىنیت ، چونكە ئەمە ئازارى جىگەر دروست دەكات)) . ووشەي (الكُباد) ئى نىيۇ فەرمۇودەكە واتە ئازارى جىگەر ، چونكە هەر بە تاقىكىردىنەوە زانراوە كە دابەزىنى ئاۋى بەجاريڭ بۆ سەر جىگەر ئازارى پى دەگەيەنیت و گەرمىيەكەي لاواز دەكات ، ھۆكارى ئەوهش دەگەرىتىوھ بۆ ئەو دەزايەتىيە لە نىوان گەرمى جىگەر ، لە نىوان بپۇ چۆنېتى ئەو ئاواه سارددەدا ھەيە كە دادەبەزىتە سەرى . بەلام ئەگەر وىدە وىدەو لە سەرخۇ بۆي دابەزىيايە ، دەزايەتى گەرمى جىگەرى نەدەكردو ، لاوازىشى نەدەكرد ، نەموونەي ئەمەش وەكى نەموونەي ئاۋى بەسەراكىدىنى مەنجهلە لەكتى كولانىدا ، بەلام ئەگەر كەم ئاواي بەسەردا كرا زيانى بۆ نابىت .

^{٣٣} ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٦١) ، (٥٦٢) ، (٥٦٣) ، وانظر الضعيفة (٩٤٠) ،

(٢٥٧٦) ، (٢٢٢٢)

وَقَدْ رَوَى التَّرمِذِيُّ فِي "جَامِعِهِ" عَنْ عَائِدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ((لَا تَشْرِبُوا نَفْسًا وَاحِدًا كَثْرَبَ الْبَعِيرُ، وَلَكِنْ اشْرِبُوا مَئْتَى وَتِلْاثَ، وَسَمُوا إِذَا أَنْتُمْ شَرِيفُمْ وَاحْمَدُوا إِذَا أَنْتُمْ فَرَغُتمْ))^(٣٢٤).

واته : پىغەمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فەرمۇويھى : ((بېيەك نەفسەس ئاۋەم خۆنەوە وەك خوارىنەوە ئۈشتەر ، بەلكو بەدوو جارو بەسى جار بىخۇنەوە ، (بسم الله) بلىن نەگەر دەستان بە ئاۋەم خوارىنەوە كىرىو ، كە تەواویش بۇون (الحمد لله) بلىن .

(بسم الله) گۇوتىن لە سەرەتاي خوارىن و خوارىنەوەداو ، (الحمد لله) گۇوتىنىش لە پاشيدا كارىگەرىيەكى سەرسوپەمىنى مەيە بۆ سود وەركىتن و چىز وەركىتن لەو خوارىن و خوارىنەوەوەيەو ، دۈرخىستنەوە ئىزانەكانى .

ئىمامى (أحمد) فەرمۇويھى : ئەگەر خوارىن چوار شىت كوبكاتەوە ، ئەوا تەواوە و بىن كەم و كۈپىھ : ئەگەر (بسم الله) لە سەرەتايدا گوترا ، (الحمد لله) لە كوتادا گوترا ، دەستى لە سەرەنەن بۇو ، خوارىنەتكى حەللايش بۇو .

بەشىڭ سەبارەت بە دا پوشىنى قاپ :

وَقَدْ رَوَى مُسْلِمٌ فِي "صَحِيحِهِ" مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَقُولُ: ((غَطَّوَا إِلَيْنَا، وَأَوْكُوا السَّقَاءَ، فَإِنْ فِي السَّنَةِ لَيْلَةً يَنْزَلُ فِيهَا وَيَأْمَلُ لَنَا يَمْرِي بِإِنَاءَ لَيْسَ عَلَيْهِ غِطَاءً، أَوْ سِقَاءً لَيْسَ عَلَيْهِ وِكَاءً إِلَّا وَقَعَ فِيهِ مِنْ ذَلِكَ الدَّاءِ))^(٣٢٥).

^{٣٢٤} إسناده ضعيف : أخرجه الترمذى (١٨٨٦) ، وضعفه الألبانى في ضعيف الجامع (٦٢٣٣) .

^{٣٢٥} - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٥٥) ، وعبد بن حميد (١١٤٠) ، ومسلم (٦ / ١٠٧) كلهم من طريق القعقاع بن حكيم عن جابر فذكره مرفوعاً .

و اته : له (جابر) کوپی (عبدالله) وه خوای لئی پانی بیت _ فرمومویه‌تی :
 گوییستی پیغه‌مبه‌ری خوا بوم ﷺ دهیه‌رمو : ((قاپه‌کان داپوش‌کان و ، ده‌می
 کوندہ‌کان بیه‌ستن ، چونکه له سالدا شه‌ویک همه نه خوشی تیدا داده‌بزی ، نه‌گهربه‌سمر
 هر قاپیکدا تیپه‌پیت و دانه‌پوشرابیت ، یاخود به‌سمرهار کوندہ‌یکدا تیپه‌پیت و ده‌می
 نه‌بسترابیت ئه‌وا نه‌خوشیه داده‌بزیته نیوی)) .

نه‌مش یه‌کنکه له شتانه‌ی که زانستی پزشکانی پی نه‌گهشتوروه ، به‌لام ژیرانی خه‌لک به
 تاقیکرده‌وه زانیویانه . (الليث) کی کوپی (سعد) که یه‌کنکه له که‌سانه‌ی فرموموده‌که
 ده‌گتینه‌وه فرمومویه‌تی : بیگانه‌کانی لای ئیمه له مانگی کانونی یه‌که‌مدا خویان له شه‌ری
 نه‌وا ساله ده‌پارتنن .

به (صحیح) کی له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ باسکراوه که وا فرمانیداوه به داپوشینی
 قاپه‌کان نه‌گهربه دارچیلکه یه‌کیش بیت . دارچیلکه خستنه سه‌ر قاپیش چهند حیکمه‌ت و
 داناییه‌کی تیدایه ، له‌وانه نه‌وهیه که داپوشینی قاپه‌که‌ی بیرناچیت ، به‌لکو گرگی پی
 ده‌دا نه‌گهربه دارچیلکه یه‌کیش بیت ، له دانایه‌کانی دیکه‌ش : نه‌وهیه که په‌نکه
 جانه‌وه‌ریک بیه‌ویت بکه‌ویت نیوی ، به‌لام به‌سمر دارچیلکه که‌دا ده‌پوات و ، ده‌بیت‌هه پردیک
 و ناهیلت بکه‌ویت نیوی .

به (صحیح) کی له پیغه‌مبه‌ری خولوه ﷺ باسکراوه که وا فرمانیداوه له کاتی داپوشینی
 قاپه‌کاندا بگوتیریت (بسم الله) ، چونکه (بسم الله) گوتن له کاتی داپوشینی قاپه‌کاندا
 شه‌یتانی لئی نور ده‌خاته‌وه ، هروهه داپوشینی قاپه‌کان هزکاریکه بۆ نه‌وهی جانه‌وه‌ری لئی
 دوریخریت‌وه ، بؤیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمانی داوه به (بسم الله) گوتن لم نوو
 جیگه‌یدا له‌بار نه‌و نوو هۆکاره .

دووى البخارى في صحيحه من حديث ابن عباس ، أنَّ رسولَ اللهِ ﷺ نهى عن الشربِ مِنْ فِي السُّقَاءِ^(٣٢٦) .

واته : له (ابن عباس) دوه _ خواله خوى و بابيشى پارى بىت _ فرمۇويەتى :

پېغەمبەرى خوا ﷺ قەدەغەى كىرىووه ئاولە دەمى كوندەوە بخورىتەوە .

لەمەشدا چەند ئاداپىك بەدىدەكىرىت : دويارەبونەوەي نەفەسى كەسى ئاوخۇر لە سەر دەمى كوندەكە چەورى و بۆنیكى ناخوشى پى دەگەيەنتىت و ، مرۆڤ قىزى لى دىتەوە .

ھەروەھا : پىدەچى ئاوى كوندەكە زال بى بەسەريداو بەپادەيەكى تقد بچىتە سكىيەوەو ، زيانى پىنگەيەنتىت . پىدەچى جانەوەرىكى تىدا بى و ئەوھەستى پى نەكات و ، زيانى پىنگەيەنتىت . لەوانەيە ئاوهكە خاك و خۇلۇ و شىتى دىكەي تىدا بى و نەيىينىت لە كاتى خواردنەوەداو ، بچىتە سكىيەوە . لە لايەكى ترىشەوە لە كەل ئاوا خوارىنەوەدا هەوا دەچىتە سكەوەو ، بەوهش تەسک دەبىتەوە بق وەرگىتنى ئاوا ، ياشارى دەخاتە سەر ، ياشيانى پىدەگەيەنتىت ، ھەروەھا بق چەندىن حىكمەت و دانايى ترىش .

ئەكەر گوترا : ئەى چ دەكەن بەوەي كە ئىمامى (الترمذى) له (جامع) دەكەيدا دەكىپىتەوە : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَعَا يَادَأَوَةَ يَوْمَ أُحُودٍ ، فَقَالَ : ((اخْتُنْ قَمَ الْإِدَاءَ)) . ثُمَّ شَرِبَ مِنْ فِيهَا^(٣٢٧) واته : پېغەمبەرى خوا ﷺ لە رۇزى ئوحدا باڭى كرد جەوهندە ئاوهكەي بق بىتىن ، ئەو بىوو فەرمۇوى : ((دەمى جەوهندەكە بنوشتنىھەوە)) . پاشان لە دەمەكەيەوە ئاوى خواردەوە . ئىمەش دەلىين تەنها گوفتارەكەي ئىمامى (الترمذى) مان بەسە كە دەفرمىت : (هذا حديثٌ ليس إسناده بصحيحٍ ، وعبدالله بن عمر الغُمرِيُّ يُضَعِّفُ

^{٣٢٦} _ صحيح : أخرجه البخاري (١٤٥ / ٧) من طريق خالد الحناء عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

^{٣٢٧} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٣٧٢١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٧٩٧) .

من قبل حفظه ، ولا أدرى سمع من عيسى ، أولاً . أنتهى ، يريد عيسى بن عبد الله الذي رواه عنه ، عن رجل من الأنصار) .

بەشیک سەبارەت بە ئاوا خواردنەوە لهو جىگەوە كە پەرداخەكە شكاوەو رۇونكىرىدەنەوە خراپەكانى

و في سنن أبي داود من حديث أبي سعيد الخدريّ ، قال : نهى رسول الله ﷺ عن الشرب من
ثلْمَةِ الْقَدْحِ ، وأن ينْفُخَ فِي الشَّرَابِ (٣٢٨)

واته : له (أبي سعيد الخدريّ) وە خواى لى پازى بىت فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا
قەدەغەي كىدوه له جىگە شكاوېكە لىوارى پەداخەوە ئاوا بخورىتەوە ، فۇو له
خواردىنەوە بکریت .

ئەمە له ئادابانەيە كە بەرژەوەندى كەسى ئاوخۇرى پى تەواو و پىك و پىك دەبى ، چونكە^{٣٢٩}
خواردىنەوە له جىگە شكاوې لىوارى پەداخەوە چەندىن خراپەي تىدايە :

يەكم : مەر خاك و خۆل و شتىك بە سەر پۇوى ئاوه كەوە بى لە جىگە شكاوېكەدا
كۈدەبىتەوە ، بە پىچەوانەي لا دروستەكە .

دۇوەم : پىدەچى سەر لە مرۆز بشىۋىنېت و ، نەتوانىت بە چاڭى ئاولە جىگە^{٣٣٠}
شكاوېكەوە بخواتوھ .

سى يەم : پىسى و چەورى له جىگە شكاوېكەدا كۈدەبىتەوە ، شتنيشى پى ناگات ،
بەلام لا دروستەكە باشتى شتنى پى دەگات .

چواره م : شکاوی له په رداخدا جیگه‌ی عهیه و ، خراپترین جیگه‌یه تی ، بؤیه پیویسته مرۆڤ خۆی لى دورخاتەوە و ، لا راسته کە به کار بینیت ، چونکە خراپیی هەموو شتیک خیری تیدا نی یە ، کە سانیک لە پیشینی چاک پیاویه کی به دیکرد شتیکی خراپی دەکری ، پیش فەرمۇو : ئەو کاره مەکە ، ئەی نەتزانيوھ خوای تعالی فپو بەرهەکتی له هەموو شتیکی خراپ لابردووھ .

پیشجه م : پەنگە جیگە شکاویه کە لیواری پەرداخه کە تیزبى و دەمی مرۆڤ بىریندار بکات ، لە بەرئەم ھۆکارانەو چەندىنى تريش ، پیویسته مرۆڤ خۆی له جیگەی شکاوی پەرداخه وە بە دور بگریت .

بەلام فووکردن له خواردنەوە . وادەکات دەمی کەسی فووکار بۆنیکى ناخوش بە خواردنەوە کە بگەیەنیت و چیتر قىزى لى بکریتەوە ، بەتاپیت ئەگەر کەسی فووکار بۆنی دەمی گوراپیت . بەگشتى : ئەفسى کەسی فووکار تىکەل بە خواردنەوە کە دەبى ، بؤیه پیغەمبەرى خوا ﷺ قەدەغە کردىنەناسەدان لە نیتو قاپداو فووکردن له خواردنەوە کە توکرددوتەوە لە فەرمودەيەكدا کە نیمامى (الترمذى) دەیگىرپەتەوە ، عن ابن عباس - رضى الله عنهمـ ، قال : نهى رسول الله ﷺ أَن يُنْفَسَ فِي الْإِنَاءِ ، أَو يُنْفَخَ فِيهِ (٣٦) واتە : لە (ابن عباس) ھوھ خوالە خۆی و بابىشى پازى بىت - فەرمويەتى : پیغەمبەرى خوا ﷺ قەدەغەی کردووھ ھناسە لە نیتو قاپدا بدریت ، ياخود فۇرى تى بکریت .

٣٦ - صحيح : أخرجه الحميدى (٥٢٥) ، وأحمد (١ / ٣٥٧ ، ٣٠٩ ، ٢٢٠) ، والدارمى (٢١٤٠) ، وأبوداود (٣٧٢٨) ، وابن ماجة (٣٢٨٨) ، (٣٤٢٨) ، (٣٤٢٩) ، والترمذى (١٨٨٨) كلهم من طريق عكرمة عن ابن عباس .

نەگەر گوترا : ئەی ج بە فەرمۇودەکەی (أنس) دەکەن كە لە (الصحابيین) دا ھاتووه :
 آن رَسُولُ اللَّهِ كَانَ يَتَفَقَّسُ فِي الْأَنَاءِ ثَلَاثَةٍ^(۳۲) واتە : پىغەمبەرى خوا عليه السلام لە قاپەكە سى
 جار ھناسەی دەدا .

دەگوتريت : بە قبول و ملکەچىيەو پۇو بە پۈوي دەبىنەوە ، ھېچ دىئىي يەك بونىڭ لە نىۋان
 ئەم فەرمۇودە فەرمۇودەكەي يەكەمدا نى يە ، ماناشى ئەۋەيە لە خوارىنەوەكەي سى جار
 ھناسەي دەدە با بە دوورخىستنەوەي قاپەكە لە زارى و ھناسەدان لە دەرەوەيداۋ دىسان
 جارىكى تر دەستى بە خوارىنەوەكەي دەكىرد ، بەلام باسى قاب دەكتات چونكە ئامىيى
 خوارىنەوەكەيە ، ئەمەش بە ھاوشييە ئەم فەرمۇودە (صحيح) يە : آن إبراهيم ابن رسول
 الله صلوات الله عليه وسلم مات في الثدي^(۳۳) واتە : (إبراهيم) ئى كوبى پىغەمبەرى خوا عليه السلام لە زەمنى مەمك
 خوارىندا مرد . واتە لە زەمنى شىرخوارىندا .

بەشىك سەبارەت بە خوارىنەوەي ماست بە تەنهاو
 جار بە جارىش تىكەل بە ئاو و سوودەكانى :

پىغەمبەرى خوا عليه السلام جار بە جار ماستى پۇختى دەخوارىدەوە ، جار بە جارىش تىكەل بە
 ئاو كرابىوو . خوارىنەوەي ماستى پۇخت و بە ئاو تىكەل كراولە وەلاتە گەرمانەدا سودىكى
 يەكجار گەورەي ھېيە لە پاراستنى تەندروستى و ، تەپكىدىنى جەستەو ، داشتنى (رى)
 جەركدا ، بەتاپىت ماستى ئاو ئازەلائى كە لە سەرپۈوهكەكانى (الشیع) و ، (القیصوم) و

^{۳۲} - صحيح : تقدم تخریجه .

^{۳۳} - صحيح : رواه مسلم (۴ / ۱۸۰۸) حديث (۲۳۶۱) قوله ((مات في الثدي)) أى في زمن إلقاء الثدي ،
 وهو مدة الرضاعة .

، (الخُرَامَى) (٣٣) نه و هاوشیوانه ده لوه بىن ، ماستى نه و نازه لانه خواردنتىكە لە خواردنه كان ، خواردنه وە يەكە لە خواردنه وە كان ، دەرمانىكە لە دەرمانە كان

و في جامع الترمذى عنه ﷺ قال : ((إذا أكل أحدكم طعاماً فليقلْ : اللَّهُمَّ باركْ لَنَا فِيهِ ، وَ أطْعَمْنَا خَيْرًا مِنْهُ ، وَ مَنْ سُقِيَ لَبَنًا فليقلْ : اللَّهُمَّ باركْ لَنَا فِيهِ ، وَ زِينَنَا مِنْهُ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ يُجْزِيُ مِنَ الطَّعَامِ وَ الشَّرَابِ إِلَّا الْلَّبَنُ)) (٣٣) قال الترمذى : هذا حديث حسن .

واته : پىغىمېرى خوا ﷺ فەرمۇويەتى : نەگەر كەسيكتان خواردنتىكى خوارد با بلىت : پەروەردگارا بەرە كەتمان بۆ بىزە نىتىوی و ، لەم خواردنه ش چاكتىمان بەرە ئى ، وە هەركە سىك ماستاوى درايە ، با بلىت : پەروەردگارا فپو بەرە كەتمان بۆ بخەرە نىتىوی و ، لەمەشمان بۆ نىياد بىكە ، چونكە مىيچ شىتىك جىڭكە ئى خواردن و خواردنه وە ناكىرىتە وە مەگەر ماستاو .

بەشىك سەبارەت بە خواردنه وەي (النبيذ) پىش ئە وهى تىيز بى و بىگۇدرىت بۇ مادده يەكى سەرخۇشكار

و ثبَتَ فِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" أَنَّ ﷺ كَانَ يُبَدِّلُ لَهُ أَوْلَ اللَّيْلَ، وَيَشْرِبُهُ إِذَا أَصْبَحَ يَوْمَهُ ذَلِكَ، وَاللَّيْلَةُ الَّتِي تَحِيَّهُ، وَالْفَدَ، وَاللَّيْلَةُ الْأُخْرَى، وَالْفَدَ إِلَى الْعَصْرِ، فَإِنْ بَقَى مِنْهُ شَيْءٌ سَقَاهُ الْخَادِمُ، أَوْ أَمْرَ بِهِ فَصُبَّ (٣٤) .

٣٣ - الخزنى : پۇوه كىتىكى يەك سالەيەو لە بەماردا دەپویت ، لە كانى نىزىكەي (٤٠) سم درىز دەبىي ، كەلەكانى گەشاوەيە ، شىراوەكە ، لاكىشىپە ، لىپوار كىرچە ، خۆلەميشى مەيلەو سوزە ، بەرىزىي (٦ سم) و پانى (٢ سم) ، كولەكان لە كوتايى لە كاندا دىنەدەرەو ، پەتكىنلىكى بەنۇشەيان ھەيە ، نەم پۇوه كە لە خاکە لمىيەكاندا دەپویت ، لە دەشتەكاندا پاش باران بارىن بە خىرايى دەرددەچىت و ، بەشە كولەكەي بەكاردەپىت .

٣٤ - إسناده صحيح : أخرجـه الترمذى (٣٤٥١) ، وصححـه الألبانـي في صحيح الجامـع (٦٠٤٥) .

واته : پیغەمبەری خوا ﷺ له سەرتای شەوەوە خواردنه وەی (النَّبِيْذ) ای بۆ نروست دەکرا ، کە بۆئى لى دەبويوە لىقى دەخواردەوە ، ئەو شەوەش کە دەھات ، سېھىنى و ، شەوەکەی تريش ، بۆئى سى يەميش تاوهەکو عەسر ، ئەگەر شتىكى لى بمايەتەوە بە خزمەتكارەکەی دەدا ، يا فەرمانى دەدا بېزىنلىت .

خواردنه وەی (النَّبِيْذ) : خورمای تىدەکرا بۆ شيرين كردىنى ، کە بەشدار دەبى لە خواردن و خواردنه وەدا ، بۆ زىادبۇونى مىزۇ ، پاراستنى تەندىروستى نقد بەسۋودە ، بەلام پیغەمبەری خوا ﷺ دواى سى پۇڙنەيدە خواردەوە لە ترسى كىپانىدا بۆ مادەيەكى سەرخۇشكار .

**بەشىك : سەبارەت بە رېيازى پیغەمبەری خوا ﷺ
لە چارەسازى جل و بەرگدا :**

رېيازى پیغەمبەری خوا ﷺ لەم بارەوە تەواوتىرىن و بى كەم و كۈپىتىرىن پېياز بۇو ، کە بەسۋوپىتىرىن پۇشاڭى بۆ جەستەي بەكاردەمەتىنا ، بە جىرىتىك نىز سوك بى لە بەريدا ، لە ھەمووشى ئاسانتر بى بۆ پۇشىن و داكەنин ، تۇرىيەي پۇشاڭەكەكانى عەباو (الإزار) بۇو - پۇشاڭىتىك نىوهى خوارمۇھى جەستە داپۇشى - ، کە بۆ جەستە لە ھەمووشتىكى تر سووكتەر ، كراسىيىشى (القميص) دەپۇشى و ، لە ھەمو پۇشاڭەكەكانى تربەلايەوە خۆشەويسىتەر بۇو .

رېيازى پیغەمبەری خوا ﷺ لە پۇشىنیدا ئەوبۇو کە بەسۋوپىتىرىن پۇشاڭى بۆ جەستەي ھەلەبىزاد ، بۆيە سەرقۇلەكانى درېز نەدەكردەوە ، فراوانى دەكىرد ، بەلكو سەرقۇلەكانى تاوهەکو مەچەكى بۇولە دەستى تىنەدەپەپى ، بۆ ئەوهى قورسى و ناپەحەتى لە سەر

^{٢٣٤} - صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٢٤) ، ومسلم (٦ / ١٠١ ، ١٠٢) ، وأبوداود (٣٧١٣) ، وابن ماجة (٣٣٩٩) ، والنسائي (٨ / ٣٣٢ ، ٣٣٣) كلهم عن يحيى بن عبيد بن أبي عمر عن ابن عباس فذكرة .

دروست نه بی و ، نوه کا نه هیلت به ئاسانی بجولیتەوە دەستى بەم لا ئەو لادا بەریت ، لەم ئاستەش سەرقۆلە کانی زیاتر کورت نەدەکردهوە ، بۇ ئەوهی دەرنەکەون بۇ گەرمائ سەرما .

داوینی کراس و (الإزار) گەی تا نیوهی قاچی بۇو له پازنەی تینەدەپ پی ، بۇ ئەوهی ئازاری نەدات و بەلايەوە گران نەبیت و ، بیکات بە کەسیتکی پیوهندکراو ، لە ماسولکە کانی پیشى کورتى نەدەکردهوە ، بۇ ئەوهی دەرنەکەویت و گەرمائ سەرما ئازاری پى نەگەيەن .

میزه رەکەی گەورە نەبۇو بە ھەلگرتى نازار بە سەری بگەيەنتى ، ياخود لاۋازى بکات و تۇوشى نەخۆشى بکات ، وەکو بارى نەو كەسانەی کە میزه رى گەورە يان بە سەرەوە يە ، بچوکىش نەبۇو بە رادەيەك نەتوانىت سەر بىپارىزىت بەرامبەر بە گەرمائ سەرما بەلگو نېۋەندى ئەو دونە بۇو ، دەيختە ئىر چەناكەيەوە ، چەندىن سووبىش لەمەدا بە دىدە كىرىت : لەوانە مل لە گەرمائ سەرما دەپارىزىت ، بەم جۆرە میزه رەکە چاكتىر جىڭىر دەبى ، بەتاپىت لە كاتى سوارىيۇنى نەسب و ووشىتو ، هېرىش بىرىن و كشانەوەدا ، كەسانىتکى تىرىش لە جياتى چەناكە قولاب بەكار دەھىتنىن ، بەلام جىياوازىيەكى نۇرىيان لە نىۋاندایە لە مردوو لايەنى سووبۇ جوانىشىوە ، ئەگەر تۇ تە ماشاي ئەم پۇشاکە بکەيت دەبىنى لە پۇشاکە کانى تربە سووبۇ تەرەو ، لە ھەمووشيان چاكتە بۇ پاراستنى تەندروستى ، لە ھەموو پۇشاكتىكى تىرىش بە دورىتە لە تىچقۇن و گىرگفت و نارەحەتىيەوە بۇ سەر جەستە .

لە سەفەردا بە بەردە وامى ، ياخود لە رۇرىيە بارە كانىدا سۆلى (خُف) لە پى دەكىد ، چونكە پىيەكانىش پىويىستان بە شتىكە لە گەرمائ سەرما بىيانپارىزىت ، جار بە جار لە مالە وەشدا لە پىي دەكىدىن .

خوشویستین ره‌نگه‌کان به‌لایه‌وه سپی و ، (البُرْدَة) ^(۳۳۰) بیو ، که بربایه بیو له (البُرْدَة) یه‌کی نه خشینراو .

له پیازیدا نه‌وه نه‌بیو پوشانکی سوروو ، رهش و ، ره‌نگکراو ، بپوشیت .

به‌لام نه‌وه (الحَّلَة) ^(۳۳۱) سوره‌ی که پوشیه‌ی ، بربایه بیو له عه‌بایه‌کی (الرِّداء) یه‌مه‌نه که نه خشینرابو به رهش و سوره سپی ، به‌هاشیوه‌ی (الحَّلَة) سوزه‌که ، نه‌وه بیو نه‌وه و نه‌مه‌شی ده‌پوشی ، پیشتریش نه‌وه‌مان یه‌کلاکردوه‌وه ، بچونی نه‌وه که‌سانه‌شمان به‌هله دانا که وای بۆ ده‌چون سوره‌ی تیری پوشیوه .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به پیازی پیغه‌مبه‌ری خوا بَلَّكَلَّ له چاره‌سازی شوینی نیشه‌جی بوندا :

که پیغه‌مبه‌ری خوا بَلَّكَلَّ دل‌نیابو له‌وه که پی‌ده‌کات و ، دونیاش قوناغیکی موسافیره که تیایدا داده‌به‌زئی به نه‌ندازه‌ی درینه‌ی ته‌مه‌نه و ، پاشان ده‌گوازیت‌وه بق دونیایه‌کی تر ، بؤیه له پیازی خۆی و هاوه‌لآنی و شوینکه و توانیاندا نه‌بیو گرنگی به‌مال و خانوو بدنه و دروستی بکه‌ن و ، به‌رزی بکه‌ن‌وه و ، بی‌پاریزنه‌وه و ، فراوانی بکه‌ن‌وه ، به‌لکو چاکترين خانووی پشوی موسافیر نه‌وه‌یه له گه‌رم او سه‌رما بی‌پاریزیت ، له چاوی خه‌لک به‌ری گریت ، قه‌ده‌غه‌ی چونه ژوده‌وه‌ی جانه‌وه‌ران بکات ، ترسی داپخانی نه‌کریت له‌به‌ر نقد قورسی ، مه‌روه‌ها جانه‌وه‌ران هیلانه‌ی تیدا نه‌که‌ن ، له‌به‌ر نقد فراوان‌بیونی ، هه‌وای زیان‌به‌خشیش جاریک له باکورو جاریک له باشورو جاریک له پیش و جاریک له پاشوه تیایدا هاتوچو نه‌کات ،

^{۳۳۰} الْبُرْدَة : پوشانکه مرؤث به ده‌وری جه‌سته‌یدا ده‌یسور پیتیت‌وه و خۆی پی‌ده‌پیچیت‌وه ، بپوانه : خذیب السن للطیری ، ج ۱ ، ص ۱۴۳ ، وهرگیت .

^{۳۳۱} الْحَلَة : دو پارچه پوشانکه له‌یه کوتال دروست ده‌کریت به‌زئی بربایه له ده‌پیتیه ک (إزار) و کراسیک یا عه‌بایه ک (الرِّداء) ، وهرگیت .

له بەر زۆر بەرنی ، ژیز زەمینیش نه بی بە جۆریک زیان بە دانیشتوانی بگەیهنت ، زۆريش له سەر زەمینەوە بەرز نه بی ، بەلکو نتیوهندی نه و دوانه بی ، نەمە باشترين سيفاتی مال و خانوە ، کە کامترین گرمی و ساردى بەردەکەویت ، تەنگیش نابی لە سەر دانیشتوانی ، بە جۆریک تیايدا گیربن ، لیشی زیاد نه بی و کەسی تیدا نەزی و ببیتە شوینیک جانەوەران دالدەبات ، شوینیکیشی نه بی بە بۆنی ناخوشی ئازار بە دانیشتوانی بگەیهنت ، بەلکو بۆنی مالیی خۆشترين بۆن بwoo ، چونکە حەزى بە بۆنی خۆش بwoo ، بەردەواام بەلايەوە بwoo ، بۆنی جەستەشی خۆشترين بۆن بwoo ، ئارەقەی خۆشترين بۆن بwoo ، بىنگومان نەم جۆرە مالە نتیوهنجیترين مال و بەسودترينیانە و بۆ جەستەش زۆر گونجاوەو ، تەندروستيش دەپاریزیت .

بەشیئک : سەبارەت بە رییازی پیغەمبەرى خوا ﷺ

لە چارەسازیی کاروباری نووستن و بە ئاگابوندا :

ھەركەس تەماشای نووستن و بە ئاگابونى پیغەمبەرى خوا ﷺ بکات دەبىنی چاكترين نووستنەو ، زۆر بەسودىشە بۆ جەستەو ئەندامەكان و مىزەكان ، چونكە سەرەتايى شەو دەننووست و ، سەرەتاي نیوهى دووهەمى شەو بە ئاگا دەھاتەوە ، ھەلەستا سیواکى دەکردو ، دەستنۇيىزى دەگرت و چەند خوای تعاى بۆى بنوسىبا نويىزى دەکرد ، بەم جۆرە جەستەو ئەندامەكان و مىزەكان بەشى خۆيان لە نووستن و حەوانەوە وەردەگرت و ، بەشى خۆشيان لە مەشقى دەرونى وەردەگرت لە گەل پاداشتىكى تەوايدا ، ئەمەش ئاوپەپى چاكىتى دل و جەستەو ، دونياو دواپۇزىشە . پیغەمبەرى خوا ﷺ لە نووستن ئەندازەسى زىاد لە پیويسىتى وەرنەدەگرت ، قەدەغەی نەفسى خۆشى نەدەکرد لە ئەندازەسى پیويسىتى نووستن ، بەتەواترىن شىۋەكان ئەوهى ئەنjam دەدا ، بۆيە ئەگەر پیويسىتى بەنۇوستن بوايە بەلای پاستىدا پادەكتشا ، زىكىرى پەروەردگارى دەکرد تا چاوه كانى دەچۈوه خەو ، بە جۆریک سكى لە خۆراك پېر نەبوايە ، لە سەر زەھى نەدەنۇست ، نويىنى بەرنى نەبwoo ، بەلکو نويىنەكەى لە

پیست و نواخنه‌کهی پیشالی داره‌خورما بوو ، سه‌ری ده‌خسته سه‌سرین و ، جاربه
جاریش ده‌ستی ده‌خسته زیر کرناي .

ئیمهش به‌شیک سه‌باره‌ت به نووستنی به‌سوودو نووستنی زیانبه‌خش باس ده‌کهین و
ده‌لیین : نووستن باریکی جهسته‌یه که به‌دوایدا گرمی غه‌رینی و هیزه‌کان به‌رهو ناوه‌پیکی
جهسته پرده‌چن بۆ پشودان ، ئەمەش دوو جۆره : سروشتی و ، ناسروشتی :

سروشتی : خۆگرتنه‌وهی هیزه نه‌فسانیه‌کانه له ئەنجامدانی کرده‌وه‌کانیان ، که بربیتیه له
هیزه‌کانی هەست و جولانه‌وه خۆویسته‌کان ، هەركات ئەم هیزانه خۆیان له جولاندنی جهسته
گرتەوه خاوی و سستبونه‌وهی به‌سەردا زال ده‌بی و ، به‌وهش ئەو ته‌بی و شیيانه‌ی که له
کاتی جولانه‌وهو به‌نائابوندا شى ده‌بونه‌وهو جیاده‌بونه‌وه له میشکدا کووده‌بنه‌وه ، میشکیش
وه‌کو زانراوه شویتی دروستبونی هەموو هیزرو جولانه‌وه‌کانی جهسته‌یه ، بۆیه کاتی ئەو
ته‌پی و شیيانه‌ی تىدا کووده‌بیتەوه ، سرپه‌بیت و به‌وهش خاوی و سستبونی به‌سەردا زال
ده‌بی و ، نووستنی سروشتی پوی تىدەکات .

نووستنی ناسروشتی : هۆکاری نووستنی ناسروشتی ده‌گه‌پیتەوه بۆ پوداویکی کاتی
یاخود نه‌خۆشیه‌ک ، و‌کو ئەوهی که شى و ته‌پاتیه‌کی زقد میشک داگیر ده‌کات ، به ئاستیک
به‌نائابون له توانایدا نابی بلاؤه‌یان پی بکات و شیيان بکاتەوه ، یاخود شیئه‌کی ته‌پی زقدی
بۆ بەرز ده‌بیتەوه و‌کو ئەوهی لەکاتی تیربیوندا پوودەدات ، ئەوهش میشک قورس ده‌کات و
خاوی و سستی به‌سەردا زال ده‌کات و ، دواى ئەوه میشک سرپه‌بی و ، هیزه نه‌فسانیه‌کان
خۆیان له کرده‌وه‌کردن ده‌گرنە‌وهو ، نووستن پوودەدات .

نووستن دوو سوودی به ریزی هدیه :

یکه میان : سره وتنی نهندامه کانی جهسته و حوانه وهیان له و هیلاکی و ماندویونه‌ی توشیان ده بی ، بهوهش هسته کان له تاره حهتیه کانی به ناگابونون ده حه وینیت وه ، شهکتی و کهش نگیان لی دوورده خاته وه .

دووم : هرسکردنی خوراک و ، پیگه یاندنی تیکه لاوه کان ، چونکه له کاتی نووستندا گه رمی غه ریزی پوده چی به ره و ناوه روکی جهسته ، نهوهش یارمه تیده ریکی باشی نه و کردارانه‌یه ، بؤیه که سی نوستو پوکهش و پواله‌تی ده ره وهی جهسته‌ی سارد ده بی و پیویستی به دا پوشه‌ری زیاد ده بی .

به سودترین نووستن : نهوهیه مرقد به لای پاستیدا بنوی ، بهم شیوه خوراک به باشی له گه ده دا جیگیر ده بی ، چونکه گه ده که میک به ره و لای چه پ لاریوت وه ، پاشان پیویسته مرقد شیواری نوستنه‌که‌ی بگوپیت و که میک به لای چه پیدا بنوی بؤ نهوهی هرسکردنکه خیرا بیته وه ، چونکه گه ده له جگه دورده که ویته وه ، قوناغی کوتاش نوستنه‌که‌ی به لای پاستیدا جیگیر ده کات ، بؤ نهوهی خوراک به خیرای له گه ده بیته خواره وه ، به جو دیک نوستنی به لای پاستیدا سره تای نوستنه‌که‌ی و کوتاکه‌شی بیت ، نقد نوستنی مرقد به لای چه پدا زیان به دل ده گه یه نیت به هئی لابونه وهی نهندامه کان به لایداو ، بهوهش ماده کانی تی ده بیت .

خرایترین نوستنه کان نوستنی سه رپشته ، به لام زیانی نی يه بؤ حوانه وه و به بی نوستن به سه ریدا راکشیت ، لهوهش خرایتر نوستنه به پاکه وتن له سه ریوو ، وفي المسند وسنن ابن ماجة ، عن أبي أمامة قال : مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى رَجُلٍ فِي الْمَسْجَدِ مُنْبَطِحٍ عَلَى وَجْهِهِ ، فَضَرَبَهُ بِرِجْلِهِ ، وَقَالَ : قُمْ أَوْ أَقْعُدْ فَإِنَّهَا نُومَةً جَهَنَّمِيَّةً (۲۷۷)

واته : له (ابی امامه) وه _ خوای لی پانی بیت _ فرمومویه‌تی : پیغامبری خواه
به لای پیاویکدا تیپه‌پیوو له مزگه‌وتدا به سه رپوویدا پاکشابوو ، ئوه‌بیوو به پییه‌کانی لییداو
فرموموی : هسته یاخود دانیشه چونکه نووستنیکی دۆزه‌خیه .

(ابقراط) له کتیبی (التقدیمة) داده‌لیت : به‌لام نووستنی نه‌خوش له سه‌رسکی به‌بی
ئوه‌هی پیشتر له کاتی ته‌ندروستیدا نه‌ریتی ئوه جۆره نووستنی بیت ، نیشانه‌ی تیکچونی
ئه‌قله‌و ، نیشانه‌ی ئوه‌هی که ئازار له لاکانی سکیدا هه‌یه ، راشه‌کارانی کتیبکه‌ی گوتولیانه :
چونکه پیچه‌وانه‌ی نه‌ریتی چاکی کردو شیوه‌یه کی خراپی به‌کارهینا ، به‌بی ئوه‌هی هیج
هۆیه‌کی ئاشکه‌را یاخود شاراوه هه‌بی .

نووستنی پیک و پیک وا له هیزه سروشته‌کان ده‌کات کرده‌وه‌کانیان به‌چاکی ئه‌نجام بدهن
، هیزه نه‌فسانیه‌کان ده‌حه‌وینیتەو ، گوهه‌ری ھەلگریان زۆر ده‌کات ، تا ئوه ئاسته‌ی
پەنگە ئوه خاوبونه‌وه سىست بونه‌وه‌یه لە کاتی نووستندا به‌سەریدا زال ده‌بی پېنگری لە
شىبۇنە‌وه‌ی روحه‌کان بکات . نووستنی پەنگە خراپە و نه‌خوشیه تەپاتیه‌کان و به‌لاؤ مەينه‌تى
دروست ده‌کات ، پەنگى مرۆڤ دەگۈپىت و خراپى ده‌کات ، ھەوکىدن و ئاوسانى سېل دروست
ده‌کات ، دەمار خاوده‌کات‌وه ، تەمبەلی دروست ده‌کات ، شەھوھت و ئارەنزوو لواز ده‌کات ،
بەدەر لە نووستنی کاتی قرچەی گەرمائی ھاوینان ، لە ھەمووشى خراپى نووستنی سەرەتاي
پۇزە ، لەوهش خراپى نووستنی دواى عەسرە ، پېشەوا (عبدالله) ئى كۈپى (عباس) _ خوا
له خۆى و بابىشى پانی بیت _ كۈپىکى خۆى بەدىكىد بەيانىخە و ده‌کات ، ئوه‌بیوو پىسى
فرمومو : هسته ، ئایا له کاتیکدا دەنوبىي پۇزىيەکانی تىدا دابەش دەكىرت ؟

گوتراوه : نووستنی پۇزى سى جۆره پەوشتى (خلق) ، سوتاوى (حرق) ، كىلى (حمق
). پەوشتى (خلق) : نووستنی قرچەی گەرمائی نیوھرپىيە ، كە پەوشتى پیغامبری خوابوو
ئەلە . سوتاوى (الحرق) : نووستنی چىشتەنگاوه ، كە كاروبارى دونياو پۇزى دواى پشت

کوئی دهخات . گیلی (الْحُمَق) نوستنی کاتی عهسره . کاسانیک له پیشین گوتیانه : هرکه س دوای عهسر نوست و ، ئەقلی لى سهندرا یه وه ، با له خۆی زیاتر سهرزه نشتنی هیچ کاسی تر نه کات . شاعیر ده لیت :

ألا إِنْ نَوْمَاتِ الْفُصُحَىٰ تُورِثُ الْفَتَىٰ
خَبَالًا وَنَوْمَاتِ الْعُصَمَىٰ جُنُونٌ
وَاتَّهُ :

ئاگاداریه نووستنی چیشتگاو بۆ لاو خرابه و نوستنی عهسرانه ش شیتیه نوستنی بەیانیان قەدەغەی پۆزی ده کات ، چونکه کاتیکە بە دیھینراوانی پەروەردگار بە دوای پۆزی خۆیاندا دەگەپن ، کە کاتی دابەشکردنی پۆزی کانه ، بۆیه نوستنی ئەو کاتە بىبەشبوونە مەگەر لە بر پووداویتکی کاتی ياخود زەرورەتیک ، زیانیکی تۈرىش بە جەستە دەگەيەنتىت ، چونکه جەستە خاودەکاتە وەو ، پاشە پۆکانىش خراب دەکات ، کە پیوستە بە مەشق كردن شىي بىكىننە وە ، بۆیه لەش تىشكىان و شەكەتى و لازى پۇوي تى دەکات . ئەگەر پېش پىسىكىردن و جولانە وە وەرزش كردن و سەرقاڭىردىنى كەدە بە شتىكە وە بىت ، نەوا نە خۆشىيەكى سەختە و چەندىن جۆرى نە خۆشى دروست دەکات .

نووستنی بەر هەتاو نە خۆشى شاراوه دەپۈزۈتىت ، وە نوستنی مەۋە بە جۆرىك نیوهى لە بەر هەتاو بى و ، نیوه کەی دىكەشى لە سىبەردا بى خرابە ، وَقَدْ رَوَى أَبُو دَاوُدْ فِي "سُنْنَةِ مُنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ" ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الشَّمْسِ فَقَالَ أَنَّهُ الظَّلَّ، فَصَارَ بَعْضُهُ فِي الشَّمْسِ وَبَعْضُهُ فِي الظَّلَّ، فَلَيَقُمْ))^{٣٨}) واتە : لە (أَبِي هُرَيْرَةَ) وە خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇى : ((ئەگەر كەسيكتان لە دەرە وە بۇون و لە بەر سىبەرەتىكا دانىشتبۇو سىبەرە كەش هاتە وە يەك و كەم بۇوه تا هەندى لە جەستەي كەوتە بەر هەتاو و هىننە كەی دىكەشى لە سىبەردا بۇو ، با هەستىت و شوينە كەی بىگىرىت كە هەرەمۇى سىبەر بى ياخود هەرەمۇى هەتاو بى)) .

وَفِي "سُنْنَ ابْنِ مَاجَةَ" وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ بُرِيَّةَ بْنِ الْحَصِيبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَا أَنْ يَقْعُدَ الرَّجُلُ بَيْنَ الظَّلَّ وَالشَّمْسِ^(٣٩).

واته : له (بُرِيَّةَ) ای کوبی (الحَصِيبِ) هوه خوای لی رانی بیت فه رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قده‌گهی کردووه پیاو له نیوان سیبه‌رو هه تاودا دانیشیت . ئەمە ئاگادارکردنەوەمانه بە نه نوستن له و نیوانه‌دا .

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وَضْوَءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجَعْ عَلَى شِقْكَ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قُلْ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَالْجَاتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مُلْجَأَ وَلَا مَنْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَمْتَنْتُ بِكَتَابَكَ الَّذِي أُنْزَلْتَ، وَتَبَيَّنَكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، وَاجْعَلْنَاهُ أَخْرَ كَامِكَ، فَإِنْ مُتَّ مِنْ لِيْلِكَ، مُتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ))^(٤٠).

واته : له (البراء) ای کوبی (عازب) هوه خوای لی رانی بیت فه رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه رمووی : ((مەركات ویست بچیتە سەر نوینەکەت دەستنويىز بگەرە وەکو چۆن بۇ نویزىكىن دەستنويىز دەگرى ، پاشان بەلای پاستدا راکشى و ، بلى : پەروەردگارا من نەفسى خۆم دايە دەستى تو ، پۈوم كرە تو ، پىشتم بەست بەتق ، پىشت و پەنام دا بە تو ، بە ئومىدى بەزەمىي تو و ترسان لە تو ، هېچ حەشارگە و شوتىنى پىزگارىونىكى ئى يە مەگەر بۇ لاي تو ، بپوام مىتنا بەو كتىبەت كە داتبەزاندووه ، بەو پیغه‌مبه‌رەي كە ناردوته ، با ئەمانە دواھەمین گوفتارە كانى بیت ، ئەگەر لەو شەوهەتدا بەمرىت لەسەر فىترەت و سروشى پاك دەمرىت .

^{٣٩} _ صحيح : أخرجه ابن ماجة (٣٧٢٢) عن ابن بريدة عن بريدة فذكره .

^{٤٠} _ صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٧١) ، (٨ / ٨٤) ، ومسلم (٨ / ٧٧) كلاما عن سعد بن عبيدة عن البراء فذكره .

وَفِي "صَحِيفَةِ الْبُخَارِيِّ" عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ كَانَ إِذَا صَلَّى رَكْعَتَيِ الرَّفْعِ - يَعْنِي سُنْنَتَهَا - اضْطَجَعَ عَلَى شِقَّةِ الْأَيْمَنِ (٤١).

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لئی پانی بیت _ فه رموویه تى : پیغەمبەرى خوا كەنەگەر دوو پەکاتە سوونەتەکەی نويژى بەيانى بکردا يە به لای پاستیدا را دەكشا .

گوتراوه : دانایى نووستن بەلای پاستدا ، بۆز ئەوهەيە كەسى نووستو نووقى نووستنەكە نەبىي ، چونكە دل بەلای چەپدا لار بۆتەوە ، ئەگەر مرۆڤ بەلای پاستیدا نووست ، دل داواي جىتكە ئارامگەكەي خۆرى دەكات كە لاي چەپە ، ئەم باروحالە قەدەغەي جىڭىرىبۇنى كەسى نووستو دەكات و ، ناھىلىت نووستنەكەي قورس بىي ، بە پىچەوانەي هىيمىن بۇنى وەي دل لە نووستندا ، كە كاتى بە لاي چەپدا دەنۋى ، چونكە ئارامگەكەي خۆيەتى ، بەوهش لە حەوانەوە پېشىۋەكى تەواودا دەبىي و ، مرۆڤىش ناقومى نووستن دەبىي و ، قورس دەبىي و ، ئىتر بەرژە وەندىيەكانى دونياو پۇزى لە دەست دەچىت .

سوودەكانى نزاکىرنى پىش نووستن :

لە بەر ئەوهەي نووستن لە پايەيى مردىندا يەو ، بىرای مرىنەو لە بەر ئەمەشە كە خواي تىعالي نانويت و ، خەلگانى بەھەشتىش تىايادا نانۇن ، بۆيە كەسى نووستو پىيوىستى بە كەسانى ترە پاسەوانىي بکەن و ، بىپارىزىن لەو بەلاؤ كارەساتانەي تووشى دەبن و ، پاسەوانى جەستەشى بکات لەو بەلائانەي كە بەشەو پۇوى تىيەكەن و ، بە تەنها پەروەردگارى و بەدېيەنەرى نەو كارەي گرتۇتە ئەستت ، بۆيە پیغەمبەرى خوا كەنەگەر كەسى نووستوو فىركردووھ ، كەوا ووشەكانى كاروبىار سپاردن بەخواي تىعالي و ، پەناپىردن بەخواي تىعالي و ، ئۇمىدىو ترس (الرغبة والرهبة) بلىين ، بۆ ئەوهەي بە تەواوى پاراستن و ، پاسەوانى خواي

په روهردگار بۆ نهفس و جهسته‌ی پی ئاماده‌بکات ، له گەل ئەوهشدا پینمایی کردوون بۆ نهوهی باوه‌پ بیری خویان بخنه‌وهو ، له سەرنەوه بنوون ، گوتني ئەو باوه‌رهش بکەن به کوتا قسەکانیان ، چونکه له وانه‌یه خوای تعالی لە نووستته‌کەیاندا بیانمریتیت ، ئەگەر باوه‌پ کوتا قسەکانیان بى دەچنە بەھەشتەوه ، کەوايو نام پیازەی پیغامبەری خوا عليه السلام بەرژه‌وهندیه کانی دل و جهسته‌و پوح له کاتی نووستن و بەئاگابون و ، دونیاو دواپقۇشدا له خۆدەگریت ، بۆیه _ الصلاة والسلام _ له سەرنەو کاسه بیت که بوبه مۆی نهوهی نومەتەکەی هەموو خیریتکیان دەستگیر بیت .

فرمایشتنی : (أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ) ، واته : نهفسی خۆم سپاردوته دەستی تو ، بەهاوشیوه کویله‌یەک که نهفسی خۆی دەسپیئریتە دەستی خاوهن و گەورەکەی .

فرمایشتنی : (وَجَهْتَ وَجْهِي إِلَيْكَ) ، واته : بەتەواوی پووم کردۆتە په روهردگارم و ، بەدلسۆزیوه مەبەست و ویستى خۆم پوو تىکردووه ، دان بە بە ملکەچى و سەرشۆپى و خۆبەدەستەوە دانمدا دەننیم ، خوای تعالی دەفرمیت : ﴿فَإِنْ حَاجُوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ﴾ [آل عمران : ۲۰] واته : ﴿فَإِنْ حَاجُوكَ﴾ ئىنجا ئەگەر (خاوهن نامەکان) دەمەقالى يان له گەل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (نەی محمد عليه السلام توش بلى) ﴿أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ﴾ پووی خۆم سپارد بەخوا (مکەچى ئەوم) ﴿وَمَنِ اتَّبَعَنِ﴾ لە گەل ئەوانه‌ی پەیرەوهی من دەکەن (۲۴۲). لىرەدا کە باسى پوو دەکات له بر ئەوهیه کە بەپىزتىين ئەندامەکانی جەستەی مرۆڤەو ، كۆجيي هەموو هەستەکانیشە ، هەروەها مانای پووتىکردن و مەبەستبۇونى کرده‌وه کانی تىدایە ، بە بەلگەی ئەم دىپە شىعرە :

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ذَنْبًا لَسْتُ مُخْصُصٌ بِهِ
رَبُّ الْعِبَادِ إِلَيْهِ الْوَجْهُ وَالْعَمَلُ

وَاتَّه :

داوای لیخوشبوون له په روهردگار ده کم سه باره ت به تاوانگه لیک که نامزماریووه
په روهردگاری به نده کان که کرده وه پووتیکردن ته نها بۆ لای نه وه

فه رمایشتنی : (فَوَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ) : وَاتَّه : هەموو کاروباره کانم گەپاندۇته وه بۆ خوای
تعالى ، ئەمە والە مروف دەکات کە دلنىابونىتىکى تەواوى بۆ دروست بىٰ و ، ھىمنى و
ھىورىبونه وه پوو له دلى بکات و ، پازى بىت بەوهى خوای تعالى بىزى ھەلېدە بىزىرىت و بېيارى
له سەر دەدات ، لەوانەی کە خوشى دەوئى و پىزى پازىه ، کاروبار گەپاندۇته بۆ خوای تعالى
بەرپىزىتىن پايەكانى بەندايەتىه ، ھىچ زەدە يەكى تىدا نى يە ، ئەمە لە پايە تايىەت کانه بە
پىچەوانەی بىرۇبائى نه و كەسانە وه کە بۆچۈنۈتىکى پىچەوانەی ئەمەيان ھەيە

فه رمایشتنی : (أَجَاتَ ظَهَرِي إِلَيْكَ) : وَاتَّه : زۆر بە بەھىز پاشتم بەخوای تعالى بەستووه و ،
مەمانم پىتكىدووه ، لىئى دلنيام ، چونكە نه و كەسەی دیوارىتىکى قايم و جىڭىر دەکاتە
پالپىشتى خۆى ، چىتر لە كەوتىن ناترسىت .

لە بەر ئەوهى دل دوو ھىزى تىدا يە : ھىزى داوا كىردن ، کە بىريتىه لە نومىدىبۇون ، وە ھىزى
ھەلھاتن ، کە بىريتىه لە ترس ، بەندەش داواي بەرژەوەندىيە كانى دەکات و ، لە زيانكارە كانى
ھەلدىت ، بۆيە ھەردۇو شتە كەى لە کاروبارى خۆ سپاردن بەخواي تعالى و پووتىكىرىنىدا
كتىرىدە وە ، دەلتىت : بە نومىدى بەزەي تۇر و لە ترسى تۇدا .

پاشان ستايىشى په روهردگارى دەکات ، بەوهى بەندە ھىچ پەناو حەشارگە يە كى نى يە
مەگەر ئەو زاتە ، ھىچ شويىتىكى پىزگاربۇونىشى لەو زاتە نى يە " مەگەر خودى پەناي ئەو زاتە
، چونكە بەندە لە پەناي ئەو زاتەدا خۆى حەشار دەدات ، بۆ ئەوهى نەفسى لە خودى نه و

راته رزگار بکات ، و هکو نهودی له فه رموده کهی دیکهدا به ناشکه را هاتوروه : **أَعُوذُ بِرَبِّكَ** من سخّطک ، و بمعافاتک من عقوبتک ، وأعوذُ بِكَ مِنْكَ^(۳۴۲)) واته : په روهرگارا پهنا ده گرم به په زابونت له خشم و توپه بونت ، په ناده گرم به لیبوردهیت له سزادانت ، وه په ناده گرم به توله تو . هر خوای تعالیه په نای به نده کای دهدا ، وه لهو مهترسی و زیانهی که به ویست و چاره نوسی خویه تی ”رزگاری ده کات ، بزیه به لاؤ له خواهیه ، یارمه تیدانیش هر له خواهیه ، هر له خوشی داوای پزگاریوون له خودی خوی ده کریت ، بۆ پزگاریوون پهنا بۆ خودی خوی ده بیریت ، چونکه هر خویه تی که ده کریت پالپشت بۆ پزگاریوون لهو به لاؤ خشم و توپه بونهی له لایهن خودی خویوه دروست ده بی ، وه په نای پی ده کریت له وانهی له لایهن خویوه دروست ده بی ، چونکه په روهرگاری همو شتیک هر خویه تی و ، هیچ شتیکیش به بی ویستی نه و ناییت ، خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَلَنْ يَمْسِنَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَافِرَ لَهُ إِلَّا مُؤْمِنٌ ﴾ [الأنعام : ۱۷] واته : ﴿ وَلَنْ يَمْسِنَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ ﴾ وه نه که رخوا دووچاری به لاؤ زیانی کردیت ﴿ فَلَا كَافِرَ لَهُ إِلَّا مُؤْمِنٌ ﴾ نهود جگه نهود (خوا) کس نی يه بتوانی لاییات^(۳۴۳) ، هروهها ده فه میت : ﴿ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ ﴾ [الأحزاب : ۱۷] واته : ﴿ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ ﴾ بلی کنی يه نه و کسی نئوه له خوا ده پارینی ﴿ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ ﴾ نه که رخوا زیان و خراپه يا به زهیی و په حه تی بۆ نئوه بوی^(۳۴۴) .

پاشان نزاکه ته او ده کات به دان پیدانان به قورئان و پیغامبره کهی که هۆکاری پزگاریوون و ، سره که وتنی دونیاو دوا پقشیشه ، نه مه بورو پیباری پیغامبری خوا بورو لله نووستنیدا .

^{۳۴۲} - آخرجه مسلم (۴۸۶) .

^{۳۴۳} - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تفسیری قورئان .

^{۳۴۴} - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تفسیری قورئان .

نَ شَاهِدٌ فِي مَهْدِيَّه يَنْطَقُ

لَوْلَمْ يَقُلْ إِنِّي رَسُولُكَا

٦٤

نهوا به ریازه کانی شایه‌تی نهوهی دهداو دهیده بربی

نگه نهشیخ تا من بتفهمه ارم

بەشیک سەبارەت بە ریازى پېغەمبەرى خوا
لە کاتى بە ئاگابۇندا

به لام بوقیانی پیغامبری خواه کاتی به ناگابونیدا ، ئوهبوو به یانیان له گەل قوقاندنی کەلەشیردا خەبەری دەبۇوه ، سپاست و ستایشى خواي تعالى دەكرىوو (الله أكابر) دەكرىو ، (لا إله إلا الله) دەكرىو داواي لى دەكرىو ، پاشان سیواکى دەكرىو ، ئىنجا دەستنويىشى دەگرت و ، له پىش دەستى پەروەردگارىدا دەۋەستا بۇ نويىزگىرن ، بە گوته كانى رازوينيانى (مناجاه) له گەل پەروەردگارىدا دەكرد ، ستایش و پیاھەلدانى دەكرد ، داخوانى لى دەكرد ، بەنۈمىدى بەزەي پەروەردگارى بۇو ، لىنى دەترسما ، كەوابۇوج پاراستىنىكى تەندىرسى دل و جەستەو ، پوح و مىزەكان و ، نىعەمەتكانى دونياو دواپۇڭ لەمە چاكتىرىپ و له سەرەوو ئەم رېيانازەرە بىي .

به شیک سه باره ت به ریازی پیغه مبه ری خوا
له و مرزش کردندا

به‌لام بق چاره‌سازی جولانه و سره‌وتن، که بریتیه له و هر زش، به‌شیکی لی باس
ده‌که‌ین، له میانه‌ی نهودا بقت ناشکرا ده‌بی که پیمانی پیغه‌مبه‌ری خواهله لهم بواره‌دا
گونجاوی ته و اوتربن حورکانی و باشتربن و راستربنیانه، بقویه ده‌لیین:

زانراوه جهسته بوقئه و بمنيشه و پيوسيتى به خواردن و خواردنه و هيه ، خوراکيش
بگشتن ناپيته بشيك له جهسته ، بالکو پاش هرس كردن پيوسيتى بشيكى هار

بمینیتەوە ، بە تیپه پیوونی زەمەن ئەگەر ئە و خۇراکە نۇریوو ، ئەوا بەشىکى كۈدە بىتەوە و
مېندو چۆنیەتى پەيدادەكەت ، بە مېندە نۇرەكەی زيان دەگەيەنیت ، لە بەر ئەوهى كونىلە
دادەخات و جەستە قورس دەكەت و ، بەمەش نەخۆشىيەكانى گیران و قەبزىيۇن پوودەدات ،
ئەگەر دەرھا ويشتىنىشى بۇ بىرىت ، ئەوا جەستە زيانى پى دەكەت بەھۆى ئە و دەرمانانەوە كە
لەم بوارەدا بەكاردىن ، چونكە نۇرەي ژەھرىيە ، ھەروەها بەشىك لە شتە چاکە
سوودارە كانىش دەكەت دەرھوە ، بە چۆنیەتىيەكەشى زيان دەگەيەنیت ، بەوهى بەخودى
خۆى گەرم دەكەت ، ياخود بە گەنین ، ياخود بەخودى خۆى سارد دەكەت ، ياخود گەرمى
غەریزى لاۋاز دەكەت و ئىتەر لە پىتگەياندىنى ئە و مادانەدا بەشدار نابى .

ئەو كونىلە داخراوانەي بەھۆى پاشەپقۇو پەيدا دەبن بە دەلىيابى زيانبەخشە ، واز لەو
پاشەپقیانە بەھېنریت ياخود دەرھا ويشتى بۇ بىرىت ، جولانەوەش بەھېنریتىن ھۆيەكانى
پىتگەتنە لە دروستبۇونى ، چونكە ئەندامەكان گەرم دەكەت ، پاشەپقۇكەن دەتۈينىتەوە و
بەپیشان دەخات و ، چىتەر بە تیپه پیوونی زەمەن كۆنانبەوە ، بەوهش سوووكى و چابوگى و
چالاکى بۇ جەستە دەگەرىتەوە ، واى لىدەكەت خواردن قبول بکات ، جومگەكان پىتەو دەكەت
، ئى و دەمارو بەستەرەكان بەھېنریت دەكەت ، ھەممو نەخۆشىيە مادىيەكان و نۇرەي نەخۆشىيە
مېزاجىيەكان ناھىيەت ”ئەگەر لە كاتى خۆيداو بە ئەندازەيەكى مام ناوهند بەكارھات و ، ئەو
چارەسازىيەكانى دىكەش پاست و دروست بۇون .

كاتى وەرزش كىرىن پاش لېڭىونەوەي خۇراکەو ، پاش ئەوهى خۇراك بە تەواولى ھەرس
دەبىت ، وەرزش كىرىن مامناوهند ، ئەو وەرزشكەرنەيە كە پىستى تىدا سوور بىتەوە و ،
جەستە كەمىك شىدار بىت ، بەلام ئەو وەرزشەي كە ئارەقەيەكى نۇرى لە كەلدا دەكىزى
ئەوە لە پادە بە دەرە ، ھەر ئەندامىيەكىش وەرزش پىتىرىنى نۇریوو بەھېنریت دەبى ” بە تايىھەت لە
سەر جۇرى ئەو وەرزشە ، بەلكو ھەممۇ مېزىك ئاوهەيە ، بۆيە ھەركەس نۇر لە بەر بکات
توانانى لە بەركىرىنى زانستەكانى بەھېنریت دەبى ، ھەركەس نۇر بىرى خستە كار بۇ چارەسەرى

کیروگرفته کان نهوا توانای بیرکردن وهی به هیز ده بی ، هامو نهندامیکیش و هرزشیکی ههیه به خزیه وه تایبەتە کراوه ، بۆیه سنگ خویندنی ههیه ، با سەرهەتا به چاو بیخوینیتە وه پاشان کم کم به رزیتە وه بۆ خویندنە وه به دەنگی بەرز ، و هرزشی بیستن به بیستنی دەنگ کانه ، قسە کردن پلە به پلە ، لە سوکەوە بچیت بۆ قورست ، هەروەھا و هرزشی زمان لە قسە کردندا یە ، هەروەھا و هرزشی چاو ، هەروەھا و هرزشی پیکردن پلە به پلە و کم کم .

بەلام سواری نه سپ و ، تیرهاویشتەن و ، زورانبانی ، پیشپرکی کردن لە سەرپی ، و هرزشیکە بۆ هامو جەستە ، کە پیشەکیشەری هامو نه خوشیه دریزخایەن کانه ، و هکو گولیی و ئاویه نگ و (القولنج) .

و هرزشی نه فس به فیربون و نه دەب و هرگرتەن و ، دلخوشی و شادومانی و ، ئازامگرتەن و خۇپاگری و ، ئازایەتى و سنگ فراوانی و میهرەبانی و ، نەنجامدانی کرده وهی خەیرو ، بەو ھاوشیوانە یە کە نەفسی پى رادیت و هۆگر ده بی ، بەلام کەورەترين و هرزشە کانی : ئازامگرتەن و خوشويستى و ، ئازایەتى و چاکە کردن و جوامیئیه ، بە هۆی نەم و هرزشانە و بەردەوام رادیت و هۆگر ده بی ” تا نەو سیفاتانە ی تىدا ده بی بە شیوازیکى قایم و ، خۇونە ریتیکى جىڭىر .

ئەگەر لەم بارە وە دېقەتى پیغەمبەرى خوا كۈلىڭ بدهیت ، بۆت دەردە كەویت کە تەواوترين پیغازە و تەندروستى و هیزە کان دەپاریزیت و ، بۆ پەيدا کردنی بىزىوی و پاداشتە کانی پۇزى دوايش بە سوودە .

گومانی تىدا نى یە کە خودى نویز ھۆکارىتىکى بە هیزە بۆ پاراستنى تەندروستى جەستە و ، توانە وەی تىكەلاؤ پاشە پۇزە کانى مرۇف و ، سودىتىکى تۇدی پى دەگەيەنیت سەرەپاى نەوەی کە تەندروستى ئىمان و باوەر دەپاریزیت و ، ھۆکارى كامەرانىشە لە دونياو پۇزى دوايدا ، هەروەھا شەونویز بە سوودترين ھۆکارە کانى پاراستنى تەندروستىيە ، لە هامو شتىكىش

زیاتر قهقهه‌ی نه خوشیه دریختایه‌نکان دهکات ، له همو شتیکیش زیاتر جهسته و خوین و پوح و دل چالاک دهکاته‌وه کما فی "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ النَّبِيِّ ﷺ آنَّهُ قَالَ : ((يَعْقُدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقُورًا ، يَضْرِبُ عَلَى كُلِّ عُقْدَةٍ : عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ ، فَارْفُدْ ، فَإِنْ هُوَ أَسْتَيقِظَ ، فَذَكَرَ اللَّهُ انْحَلَّتْ عُقْدَةً ، فَإِنْ تَوَضَّأَ ، انْحَلَّتْ عُقْدَةً ثَانِيَةً ، فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَهُ كُلُّهَا ، فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ ، وَإِلَّا أَصْبَحَ حَبِيبَ النَّفْسِ كَسْلَانَ))^(۴۶)

وته : پیغامبری خوا ﷺ فرمودی : ((شهیتان سی گری ده بهستیته پشتی سه‌ری هر که سینکتاناوه نه گهر نووست ، هر گریمه ک قایم دهکات و لئی دلتنیا ده بی به گوونتی : میشتا شه او دریزه ، بنوو ، نه گهار نه و کسه به ناگاهاته‌وه و ، ناوی خوای هینا گریمه کیان ده کریته‌وه ، نه گهر دهستنویزی گرت ، گریمه دووه م ده کریته‌وه ، نه گهر نویزی کرد نه وا همو گریکان ده کریته‌وه ، به یانیش چالاک و ده رون ناسوده ده بی ، نه گهر نه وه نه نجام نه دات به یانی پهست و خه مبار ده بیت و سه رزه نشتی خوی دهکات .

پژوگرتنی شرعی له هزاره کانی پاراستنی تهندروستی و وه رزشی جهسته‌یی و نه فسی به ، که فیتره‌تی دروست "نکولی لی ناکات .

به لام تیکوشان له پیناوی خواد او نه جولانه‌وه گشتیانه‌یی که تیایدایه " له گه وده ترین هزیه کانی پاراستنی هیزو ، پاراستنی تهندروستی و ، توکمه‌یی دل و جهسته و ، ده رهاویشتنی پاشه پرکانیتی ، هه رووه ها خه و خه فهت و دلته‌نگی لاده بات ، کاریکی به سووده له راستیدا ته نه که سانه دهیزانن که تیایدا به شدار ده بن ، هه رووه ها حاج و ، به جیهینانی پی و په سمه کانی و ، پیشبرکی کردنی نه سپ سواری و ، پم هاویشتن و ، پیکردن بق به جیهینانی پیویستیه کان و ، بق دیده نی برایان و ، به جیهینانی مافه کانیان و ، سه ردانی

نه خوشکانیان و ، به پیکردن مردووه کانیان و ، پیکردن بۆ مزگهوت بۆ به جیهینانی نویژه فرزه کان و نویژی هینی و ، جولانه وه کانی دهستنویژگرن و خوشن و ، هتد ..

ئەمە کە مترين ئەو شتانيه کە هەر وەرزشیکی ديارىکراو تىايادا به شدار دەبى لە پاراستنى تەندروستى و ، دەرهاویشتى پاشە پەکاندا ، بەلام ئەوهى شەرع لەم بوارەدا به شياوى داناوە ” بۆ ئەوهى مرۆڤ پىيى بگات به خىرى دونياو پۇذى دواى و ، دورخستنە وە شەپو خراپە کانى ، شتىكى تره .

لېرەدا بۆت دەردەکەويت کە پىيازى پىغەمبەرى خوا لە بوارى پزىشكىتى جەستەو دل و ، پاراستنى تەندروستى و ، دورخستنە وە نەخوشىيە کانىدا ” بە سەرەمەمو پىيازە کانى دىكەوە يە ، لەمە زیاتر ناخەيەنە پۇو ” بۆ ئەو كەسانەي بە راستى ئەقل و ژىريان ئامادە يە . وبالله التوفيق .

بەشىك : سەبارەت بە جووتبونى خىزان و دېيازى پىغەمبەرى خوا لەم بارەوە :

سەبارەت بە جووتبونى خىزان ، پىيازى پىغەمبەرى خوا لەم بارەوە تەواوتنىن وىسى كەم و كورپىتىن پىيازە کانە ، تەندروستى پى دەپارىزىت ، بە لەزەتى و شادومانى نەفسى پى ئەواو دەبى ، ئەو مەبەستانى لە پىتاویدا دانراوە پىيى بە دەست دەھىتىن ، چونكە جووتبونى خىزان لە بنەپەتدا بۆ سى شت دانراوە كە بىرىتىن لە مەبەستە کانى :

يەكەم : پاراستنى وەچەو ، بەردەوامبۇونى جىزد ” تا تەواوبۇنى ئەۋەزماھىيەي کە خواي تىعالي نوسىيويەتى لەم جىهانەدا دەركەويت .

دووەم : دەرھەتىنانى ئەۋەھىي کە پاڭىركردن و تىزنانى زيان بە ھەمە جەستە دەگەيەنیت

سی یه : بجهیهینانی حەزینەرەزوو ، دەستکەوتى لەزەت و ، پابواردن بە نیعەمەتەوە ،
لە بەمشتدا تەنها ئام خالە کارایە و سودى لى دەبىزىرىت ، چونكە لەوی وچە خستنەوە نى يە
، هېچ ئاو تىزانتىكىش نى يە تا بە ئاو دابەزىن بکىيەتە دەرەوە .

جووتبوون لهو هوپيانە يە كە تەندروستى دەپارىزىت :

بەپىزانى پزىشكان : وا دەبىن كە جووتبوون يەكتىكە لە هوپىكەنلىكىنى پاراستنى تەندروستى .
(جالينوس) دەلىت : ئاگۇمەوا بەسرگەوەرى تۆماوى نىرينىدا زالە ، مىزاجى كەرمى
تەپە ، چونكە لە خۆيىنى پاك و پوختە ، كە خۇراكى ئەندامە بنەپەتىكەنە ، لېرەدا كە فەزلى
تۆماوى نىرينىت بۇ پۇن بويەوە ، دەبىي بىزانتىت كە پىيوىستە دەرنەھىنرىت "مەگەر بۇ
ئوهى وەچەي پى بە دەست بەھىنرىت ، يا بۇ دەرهەتىنانى ئاۋى تىزداو كۆپۈوە ، چونكە ئەو
تۆماوه ئەگەرتىزان و كۆپۈنهوهى بەردەوام بىي ، چەندىن نەخۆشى خراب دروست دەكەت ،
وەكۇ : وەسواس و شىتى و پەركەم و ، هەندى ..

لەوانە يە زۇر جار بەكارەتىنانى جووتبوون نەقدىك لەو نەخۆشيانە چارەسەربەكەت ، چونكە
ئەگەر ماوهىيەكى درىز تۆماوهەكە راگىرىت ، خراب دەبىي و دەگۈپىت بۇ چۆننەتىيەكى ژەھرىن ،
كە دەبىت بەھۆى دروستبوونى چەندىن نەخۆشى خراب وەكۇ ئاماڻەمان پىيدا ، بۆيە ئەگەر
نەقد بۇو "ئەوا سروشتى مەرقە بە لە خەودا ئاو ماتنەوە (الأحلام) دەيکاتە دەرەوە " بەبىي
جووت بۇون .

كەسانىتكى پىشىن گوتويانە : پىيوىستە مرۆف لە نەفسى خۆيەوە پەيمان بەدات " كە سى
شت بە ئەنجام بىگەيەنتىت : واز لە پىكىدىن نەمەننەت ، بۇ ئەوهى ئەگەر بۇنىڭىك پىيوىستى پى
بىت بەتوانىت ئەنجامى بەدات ، واز لە خواردىن نەمەننەت ، چونكە پىخۇلەكانى تەسک دەبنەوە ،
واز لە جووتبوون نەمەننەت ، چونكە ئەگەر بىر دەرنەدرىت ولە قۇپۇلىتە پاك نەكىيەتەوە ،
ئاوهەكەي نامەننەت .

(محمد)ی کوپی (زکریا) ده لیت : هر که س ماوه یه کی دریز واز له جو وتبوند بهینت ، هیزی ده ماره کانی لاوز ده بی و ، پیپه و کانی ده گیریت و ، ئەندامی زاویشی کرژدە بیتەوه . ده لیت : که سانیکم بینی وازیان له جو وتبوند هینا وەکو جۆریک له بەتەنگ دونیاوه نەهاتن ، ئەوه بیو جەسته یان سارد بیووه ، جولانه وەیان سەخت و نارەحەت بیو ، دلتەنگی و بیزاريک بیوو تىکردن بەبی هیچ هۆیک ، ئارەنزوو شەھوەت و هرسکردنیشیان کەم بیووه . قسە کانی تەواو بیووه .

لە سوودە کانی : چاو دانواندن ، نەفس پاریزی ، توانای داوین پاکی و دورکەوتنهو له حەرام و ، هەموو ئەوانه له خیزانی خۆیدا ئەنجام بەت ، بەهۆیه وە مرۆژ سوود بە نەفسی خۆی دەبەخشیت " له دونیاو بېزى دوایداو ، سوودیش بە ژن دەگەیەنیت ، بۆیه پیغەمبەرى خوا _ صلی الله علیه وسلم _ بایه خى پى دەداو خۆشى دەویست و ، دەیفەرمۇو : ((حُبَّ إِلَيْيَ مِنْ دُنْيَاكُمْ : النَّسَاءُ وَالطَّيِّبُ))^{۳۴۷} واتە : ((لە دونیاکە ئىۋەدا دوو شتم بەلاوه خۆشەویست کراوه : ژنان و بېنی خوش)) .

لە كتىبى (الزهد)ي ئىمامى (أحمى) دا زىادە یه کى ناسك لەم فەرمۇودە یه دا هاتووه ، بىرىتىيە له : ئارام دەگرم بەرامبەر بە خواردن و خوارنەوە ، ئارام ناگرم بەرامبەر بە ژنان .

هانى ئومەتە كەشى داوه بۆ زەواج كردن و ، دەیفەرمۇو : ((تَرْجُوا ، فَإِنَّمَا مُكَاثِرُ بَعْدِ الْأَمْرِ))^{۳۴۸} واتە : ((زەواج بىکەن ، چونكە من شانازى بە زورى ژمارە تانەوە دەكەم بەرامبەر بە ئومەتانى دىكە)) .

پىشەوا (ابن عباس) _ خواى له خۆی و بابىشى پانى بىت _ فەرمۇویتى : خىردارلىن و چاكتىرين كەسى ئەم ئومەتە ئەو كەسە یه كە زورلىن ئىنى ھەبىت .

^{۳۴۷} إسناده صحيح : أخرجه أحمد (۲۸۵ / ۳) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۳۱۲۴) .

^{۳۴۸} إسناده حسن : أخرجه أبو داود (۲۰۵۰) ، وانظر الصحيحة (۱۷۸۲) .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِنِّي أَتَنْزَفُ النِّسَاءَ ، وَأَنَّا مُّؤْمِنُونَ ، وَأَصُومُ وَأَفْطَرُ ، فَمَنْ رَغَبَ عَنْ سُنْتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) (٣٤٩) .

واته : پیغه‌مبه‌ری خواه فه رموویه‌تی : ((من ژن دهخوانم ، دهنووم و هه لیشده‌ستم بۆ شه و نویز ، بەزئوو ده‌گرم و ده‌شیشکینم ، هرکه‌س پشت له سوونه‌تی من هەل بکات ، له نومه‌تی من نی یه)) .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((يَا مَعْشِرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَرْفَعْ ، فَإِنَّهُ أَغْضَى لِلْبَصَرِ وَأَحْفَظُ لِلْفَرْجِ ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ ، فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءٌ)) (٣٥٠) .

واته : پیغه‌مبه‌ری خواه فه رمووی : ((ئەی کۆمەلی لاوان ، هرکه‌س له نیووه توانای هەبیو با ژن بینیت ، چونکه چاکترین هۆکاری چاو دانواندن و داوین پاریزی یه ، هرکه‌سیش ناتوانیت ، با بەزئوو بگریت ، چونکه بۆی ده‌بی به قەلغان)) .

وَلَمَّا تَرَقَ جَابِرُ ثَيَّبًا قَالَ لَهُ : ((هَلَا بَكُرًا تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ)) (٣٥١) .

واته : کاتی (جابر) _ خوای له خۆی ویابیشی پانی بیت _ بیووه‌ژنیکی خواست پیغه‌مبه‌ری خواه پیشی فه رموو : ((ئەی نەدکرا کچیک بیت گەمەت له گەل بکردایه و ، گەمەی له گەل بکردیتايه)) .

^{٣٤٩} _ صحیح : أخرجه البخاری (٢ / ٧) ، ومسلم (٤ / ١٢٩) عن أنس .

^{٣٥٠} _ صحیح : أخرجه البخاری (٣ / ٧) ، (٣٤ / ٣) ، ومسلم (٤ / ١٢٨) كلامها عن حديث علقمة عن ابن مسعود .

^{٣٥١} _ صحیح : أخرجه البخاری (٣ / ٨١) ، ومسلم (٢ / ١٥٦) ، (٤ / ١٧٦) كلامها من حديث وهب بن كيسان عن جابر بن عبد الله .

وَدَعَى أَبْنُ مَاجَةَ فِي "سُنْتَهُ" : مِنْ حَدِيثِ أَنْسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ أَرَادَ أَنْ يُلْقَى اللَّهَ طَاهِرًا مُطَهَّرًا ، فَلْيَتَرْجُمْ الْحَرَائِرَ))^{۳۰۲}.

واته : له (أنس) ای کورپی (مالك) هوه خوای لی پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغامبری خوا ﷺ فرموموی : ((هرکس دهی ویت به پاکی و رنگاریون له توانه کانی داوین پیسی بگه پیته وه بولای خوای تعالی ، با رئنه نازاده کان بخواریت)) .

وفی "سُنْتَهُ" أَيْضًا مِنْ حَدِيثِ أَبْنِ عَبَّاسٍ يَرْفَعُهُ ، قَالَ : ((لَمْ تَرَ لِلنَّاسِ مِثْلَ النَّكَاحِ))^{۳۰۳}.

واته : له (ابن عباس) هوه خواله خوشی و بابیشی پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغامبری خوا ﷺ فرموموی : ((هیچ چاره سه ریکی تر به چاک دانانیین بولو خوشی ویست بهدهره زهواج کردن)) .

وفی "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((الدُّنْيَا مَتَاعٌ ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحةُ))^{۳۰۴}.

واته : له (عبدالله) ای کورپی (عمر) هوه خوای لی پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغامبری خوا ﷺ فرموموی : ((دونیا خیزو خوشیه ، چاکترین خیروخوشی دونیاش ثنى چاکه)) .

^{۳۰۲} — إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (۱۸۶۲) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (۱۴۱۷) .

^{۳۰۳} — صحيح : أخرجه ابن ماجة (۱۸۴۷) عن طاوس عن ابن عباس فذکره مرفوعاً . وصححه الألباني في صحيح الجامع (۵۲۰۰) وانظر الصحيحه (۶۲۴) .

^{۳۰۴} — صحيح : أخرجه أحمد (۲ / ۱۶۸) ، عبد بن حميد (۳۲۷) ، ومسلم (۴ / ۱۷۸) ، وابن ماجة (۱۸۵۵) ، والنمسائي (۶ / ۶۹) كلهم عن أبي عبد الرحمن الجبلي عن عبدالله بن عمر فذکره مرفوعاً .

پیغه‌مبهی خواهی نومه‌ته‌کهی هانده‌دا بق خواستنی کچی جوانی چاک و ، ناین په‌روهه ، وَفِي " سُنَّةِ النَّسَائِيِّ " عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : سُلْطَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيِّ النَّسَاءِ حَيْرٌ ؟ قَالَ : ((الَّتِي تَسْرُّهُ إِذَا نَظَرَ ، وَتُطْبِعُهُ إِذَا أَمَرَ ، وَلَا تُخَالِفُهُ فِيمَا يَكْرَهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهِ)) (۳۰۰) .

واته : له (أبی هریرة) وه _ خوای لی پانی بیت _ فهموویه‌تی : له پیغه‌مبهی خوابان پرسی چه جو دیکی ژنان خیردارو چاکن ؟ فهرومی : ((ئاو ژنیه که تماشای بکهیت دلخوش بیت ، گویی‌ایه‌لت بی ئه‌گه رفه‌رمانت پیکرد ، سه‌رپیچیت نه‌کات له‌وهی حه‌زت پی نی يه له نه‌فس و مالتدا)) .

وَفِي " الصَّحِيفَةِ " عَنْهُ ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ((تُنْكِحُ الْمَرْأَةَ لِمَالِهَا ، وَلِحَسَبِهَا ، وَلِجَمَالِهَا ، وَلِدِينِهَا ، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبِّيْتُ يَدَكَ)) (۳۰۱) .

واته : له (أبی هریرة) وه _ خوای لی پانی بیت _ فهموویه‌تی : پیغه‌مبهی خواهی فهرومی : ((بق چوار مه‌بست ژن ده‌خوازیت له‌بهر مال و سامانه‌کهی ، ياخود له‌بهر بنه‌مال‌کهی ، ياخود له‌بهر جوانیه‌کهی ، ياخود له‌بهر ناینه‌کهی ، بؤیه تو براوه به خواستنی ژنی ناینداری خواناس تا ده‌ستت پر باره‌کهت بی)) .

پیغه‌مبهی هانی نومه‌ته‌کهی ده‌دا بق خواستنی ئه و ژنانه‌ی مندالیان ده‌بئی و ، حه‌زی به خواستنی ئه و ژنانه نه‌بیو که مندالیان نابی ، کما فی " سُنَّةِ أَبِي دَاؤدَ " عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ ، أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : إِنِّي أَصَبَّتُ امْرَأَةً ذَاتَ حَسَبٍ وَجَمَالٍ ، وَإِنَّهَا لَا تَلِدُ ،

^{۳۰۰} _ إسناده صحيح : أخرجه النسائي (۶ / ۶۸) ، وصححه الألباني .

^{۳۰۱} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (۹ / ۱۱۵ ، ۱۱۶) ، ومسلم (۱۴۶۶) .

أَفَاتَرْجُهَا ؟ قَالَ ((لَا)) ثُمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَةَ ، فَنَهَاهُ ، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّالِثَةَ ، فَقَالَ : ((تَرَوْجُوا الْوَدُودَ الْوَلُودَ ، فَإِنِّي مُكَاثِرٌ بِكُمْ))^(٣٥٧) .

واته : له (معقل)ى كورپى (يىسار)هوه خواى لى پانى بىت فەرمۇويتى : پياوېك هاتە خزمەتى پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ و فەرمۇوى : من زىتكى پەسىنى وجاخ زادەي جوانى دەستكەوتتووه ، بەلام مەندالى نابى ، ئايدا بىخوانىم ؟ فەرمۇوى ((نەخىر)) پاشان بۇ جارى دۈوھەم هاتەوە خزمەتى ، بەلام قەدەغەي كرد ، پاشان بۇ جارى سى يەم هاتەوە خزمەتى و ئەويش فەرمۇوى : ((زىنى پۇوەخۆشى خۆش پەفتارى بەسک و زا بخوانىن ، چونكە من شانانى بە زىمارە تۈرىتىانوھە دەكەم)) .

وَفِي التَّرْمِذِيِّ عَنْهُ مَرْفُوعًا : ((أَرْبَعَ مِنْ سُنَّتِ الْمُرْسَلِينَ : النَّكَاحُ ، وَالسَّوَاقُ ، وَالْتَّعَطُّرُ ، وَالْحِنَاءُ))^(٣٥٨) رُوِيَ فِي "الْجَامِعِ" بِالنِّوْنَ وَالْأَيَّاءِ وَسَمِعْتُ أَبَا الْحَاجِ الْحَافِظَ يَقُولُ الصَّوَابُ أَنَّهُ الْخِتَانُ وَسَقَطَتِ النِّوْنُ مِنْ الْحَاشِيَةِ وَكَذَلِكَ رَوَاهُ الْمَحَامِلِيُّ عَنْ شَيْخِ أَبِي عِيسَى التَّرْمِذِيِّ .

واته : پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرمۇويتى : ((چوار شت له سونەتى پىغەمبەرانى : نىن هىتانان ، سواك كردن ، خۆ بۇنخوش كردن ، خەنەكردن)) .

ئەو شتانەى كە پىيوىستە پىش جووتىبۇون ئەنجام بىرىت ” يارى و گەمە كردن و ، ماج كردن و ، مزىنى زمانى زىنه ، ئەوه بىو پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ يارى و گەمە لە كەل خىزانەكانى دەكربىو ، ماجچى دەكىردن .

وَرَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي سَنَنِهِ : أَنَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يُقْبَلُ عَائِشَةً ، وَيَمْصُ لِسَانَهَا)^(٣٥٩) .

^{٣٥٧} — حسن صحيح : أخرجه أبوداود (٢٠٥٠) ، والنسائي (٦ / ٦٥) كلاهما عن معاوية بن قرة عن معقل بن يسار ذكره .

^{٣٥٨} — إسناده ضعيف : أخرجه الترمذى (١٠٨٠) ، وضعفه الألبانى رحمه الله .

واته : پیغه‌مبهربی خوا صلی الله علیه و آله و سلم ماچی (عائشة) ای دهکردو ، زمانی دهمنزی .

وینذکر عن جابر بن عبد الله قال : نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْمُوَاقِعَةِ قَبْلَ الْمُلَاقِبَةِ (۳۶۰).^{۳۶۰}

واته : (جابر) ای کوپی (عبد الله) _ خوای لی پانی بیت _ فرموده‌تی : پیغه‌مبهربی خوا صلی الله علیه و آله و سلم قده‌غهی جووتبوئی خیزانی کردوه پیش دهستباری و گامه‌کردن .

جار به جار پیغه‌مبهربی خوا صلی الله علیه و آله و سلم له گهله همو خیزانه کانیدا جووت دهبو پاشان يهك جار خوی دهشت (الغسل) ، جار به جاریش لای همو خیزانیکی خوی دهشت

فرموده مسلم فی "صَحِيحِهِ" عَنْ أَنْسِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَطُوفُ عَلَى نِسَانِهِ بِغُسْلٍ وَاحِدٍ (۳۶۱) واته : له (أنس) هوه _ خوای لی پانی بیت _ فرموده‌تی : پیغه‌مبهربی خوا صلی الله علیه و آله و سلم بهسهر همو خیزانه کانیدا دهگه‌پاو يهك جار خوی دهشت .

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي "سُنْنَةِ أَبِي رَافِعٍ" عَنْ أَبِي رَافِعٍ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَافَ عَلَى نِسَانِهِ فِي لَيْلَةٍ، فَاغْتَسَلَ عِنْدَ كُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ غُسْلًا، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اغْتَسَلْتَ غُسْلًا وَاحِدًا، فَقَالَ: ((هَذَا أَنْكَى وَأَطْهَرُ وَأَطْيَبُ)) (۳۶۲).^{۳۶۲}

واته : له (أبی رافع) هوه _ خوای لی پانی بیت _ فرموده‌تی : پیغه‌مبهربی خوا صلی الله علیه و آله و سلم له شهونکدا بهسهر همو خیزانه کانیدا گهپا ، لای هر ژنتیکیان خوی دهشت ، منیش گووتم ئەی

^{۳۶۹} ضعیف : أخرجه أحمد (٦ / ١٢٣ ، ٢٣٤) ، وأبوداود (٢٣٨٦) ، وابن حزم (٢٠٠٣) كلهم عن مصدع أبي بحی عن عائشة فذکرته .

^{۳۷۰} موضوع : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٦٠٥٦) وأشار إليه بالوضع ، وانظر الضعيفة (٤٣٢) .

^{۳۷۱} صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٢٥) ، ومسلم (١ / ١٧١) من طريق شعبة عن هشام بن يزيد عن أنس فذکره .

^{۳۷۲} إسناده حسن : أخرجه أبوداود (٢١٩) ، وحسنه الألباني في صحيح أبي داود (٢٠٣) .

پیغامبری خواهند نگرفت که یک جار خوت شتبان چاکتر دهبو، نهادنیش فرمودی : ((نامه
یاکیزه تر خاوینترو چاکته)) .

پیغامبری خواهی فهرمانی داوه بهو کسهی که دهیوهی جاریکی تربکه پیتهوه بذ حوتیون پیش نوھی که خوی بشوا ، له نیوان هردو جو تبونه کهدا دهستنویز بگریت .

كما روى مسلم في " صحيحه " من حديث أبي سعيد الخدري ، قال : قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إذا أتيَ أَحْدُكُمْ أَهْلَهُ ، لَمْ أَرَادْ لَنْ يَعُودَ فَلِيَتَوَضَّأْ)) (٦٣) .

واته : له (أبی سعید الخُدْری) وہ خواں لی پانی بیت فرمومیتی : پیغامبری خوا
 فرمومی : ((هر کات کھسیکتان چووه لای خیزانی و ، پاشان ویستی جاریکی تر
 بگھریت وہ با دہستنونیز بگھریت)) .

خوشتن و دهستنویزگرتن پاش جووتبوون هۆکاریتکی گەورەيە بۆ گەپانەوهى چالاکى و ، شادومانبۇونى نەفس و ، جىنىشىنكردىنەوهى ھەندى لەوانى بەھۆى جووتبوونەوه شىي بونەوه ، لە گەل تەواو پاكبۇنەوهو ، كوبۇنەوهى گەرمى غەرينى لە نىتو جەستەدا پاش نەوهى بەھۆى جووتبوونەوه بلاويوبقۇو ، بەدەستھېننانى ئەو پاكىتىيە خواي تىعالي حەنزى پېيىتى و ، پقى لە پىچەوانەكەيەتى ، ھەموو ئەمانە لە چاكتىرين چارەسازىيەكانى جووتبوون ، هۆکارىتکى جاكيشىن بۆ پاراستنى تەندروستى و ئەو ھىزانەتى تىايىدان .

یهشیک سه پاره‌ت به چاکترین کاته‌کانی جووتبوون و فه‌زل و شیوه‌کانی

به سوودترین جوتبون : نوهیه که له دوای هرسبوونی خوردک و ، مام ناوه ندبوبونی
حه سته له گهرمی و ساردی و ، ووشکیتی و شیداریتی و ، چول بون و پرپونیدا نهنجام

بدریت ، زیانشی ناسانترو که متره له کاتی پرپیونی جهستهدا به به راوردی زیانی له کاتی چول بونیدا ، هروهها زیانی که متره له کاتی تدبیونی شیدا به به راوردی زیانی له کاتی ووشکیتی جهستهدا ، وه زیانی که متره له کاتی گرمیتی جهستهدا به به راوردی زیانی له کاتی ساردیونیدا ، له راستیدا پیویسته مرۆڤ جوتوبون نهنجام بذات له کاتی توندیبونی شهوهت وئاره زوو و ، بلاوبونه وهی ته اوی به مه موو جهستهدا ” به بی نهوهی تقدله خۆی بکات ، ياخود بیر له وئینه یهک بکاتهوه ، ياخود ته ماشایه کی یهک له دوای یهک بکات .

پیویسته مرۆڤ به تزئر شهوهت و ئاره زوو بۆ خۆی په یدا نه کات و ، تقدله نه فسی نه کات ، به لکو پیویسته له کاتهدا په لەی نهنجامدانی جوتوبون بکات ” که توماوی نیرینهی دهوروزیت و ، ئاره زووی دیته هەڙان ، به لام باله جوتوبونی ئى پیر پاریز بکات ، هروهها با له جوتوبونی نه و مندانانهی که جوتوبونی ناکریت و ، شهوهت و ئاره زوویان نی یه پاریز بکات ، هروهها با له جوتوبونی ئىنانی نه خوش و ، ناشیرین و ، بیزراو پاریز بکات ، چونکه جوتوبونی نه مانه هیزه کانی جهسته لاواز ده کەن و ، جوتوبونیش لاواز ده کات به خاسیت ، نه و پزیشکانه ش به مه لاداچونه که ده لین : جوتوبونی ئىنانی بیوه ژن به سوودتره و ، زیاتریش تهندروستی ده پاریزیت به به راوردی جوتوبونی کچان ، نه مه بیرونایه کی بۆگەنەو ، به لام پیده چى هەندیکی دیکەی پزیشکان ئاگاداری خەلکیان کردبیتەوه له بۆگەنیتی کاره ، هروهها پیچه وانهی بیرونای ئاقل و ئىرانی خەلک و ، نه و پیازه یه که سروشت و شهريعت له سەرى پیکە و تۈون .

جوتوبونی کچ چەندین خاسیتی تىدايە ، که له ئىنانی بیوه ژندا به دیناکریت ، وەکو ته او په یوهست بون و هۆگربونی کچ له گەل نه و کەسەدا که جوتى دەبى ، کچ دلى له خوشەویستی نه و کەسە پې دەبى و ، مەيل و هەواداریشی له نیوان نه و پیاویکی تردا دابەش نابى . نه و بۇ پیغەمبەرى خوا لەلەل به (جابر)ى فەرمۇو : ئەی نەدەکرا كچىك بخوارىزىت ، خوای تعالى شیوه یه کى ته اوی بى کەم كوبى بۆ ئىنانی خەلکى بهەشت له (

الْحُورُ الْعَيْنِ) داناوه ، نهوده یه که دهستی هیچ که سیکیان لی نه که و توروه پیش نه و پیاوانه‌ی له به هاشتدا بؤیان دانراون .

وَقَالَتْ عَائِشَةُ لِلنَّبِيِّ أَرَأَيْتَ لَوْ مَرَرْتَ بِشَجَرَةٍ قَدْ أُرْتَعَ فِيهَا ، وَشَجَرَةٌ لَمْ يُرْتَعْ فِيهَا ، فَفِي أَيِّهَا كُنْتَ تُرْتَعِنْ بَعِيرِكَ ؟ قَالَ : ((فِي الَّتِي لَمْ يُرْتَعْ فِيهَا))^(۳۶۴) .

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لی پانی بیت _ به پیغامبری خوای صلی الله علیه و آله و آله و آله فرموده : نه گهر بـلـای درـهـ خـتـیـکـدـا تـیـپـهـ پـیـوـوـی وـوـشـتـرـی لـیـ لـهـوـهـ رـاـبـیـتـ وـ ، بـلـای درـخـتـیـکـی تـرـدا تـیـپـهـ پـیـوـوـی لـیـ نـهـ لـهـوـهـ رـیـنـرـاـبـیـتـ ، لـهـ کـامـ دـانـهـ بـهـ نـدـاـ وـوـشـتـرـهـ کـهـتـ دـهـ لـهـوـهـ رـیـنـرـیـتـ ؟ نـهـوـیـشـ فـرمـوـوـیـ : ((لـهـوـیـانـدـاـ کـهـ لـیـ نـهـ لـهـوـهـ رـیـنـرـاـوـهـ)) . مـهـبـتـیـ نـهـوـهـ بـوـوـ لـهـ خـوـیـ زـیـاـتـرـ کـچـیـ تـرـیـ نـهـ خـوـاسـتـوـوـهـ .

جووتبوونی ژنی خوشـهـوـیـسـتـ لـاـوـانـیـ جـهـسـتـ کـهـمـ دـهـکـاتـهـوـهـ ” لـهـکـهـلـ دـهـرـهـاـوـیـشـتـنـیـ تـوـمـاـوـیـکـیـ نـقـدـداـ ، بـهـلـامـ جـوـوـتـبـوـنـیـ ژـنـیـ بـیـزـدـاـوـ جـهـسـتـهـ شـیـیـ دـهـکـاتـهـوـهـوـ ، هـیـزـهـکـانـ لـاـوـازـ دـهـکـاتـ وـ دـهـرـهـاـوـیـشـتـنـیـ تـوـمـاـوـیـشـ کـهـمـ دـهـکـاتـهـوـهـ ، جـوـوـتـبـوـنـیـ ژـنـیـ بـیـنـوـیـشـ حـهـرـامـهـ لـهـ هـرـبـوـوـ لـایـنـیـ خـوـیـ مرـوـفـ وـ شـهـرـعـیـشـهـوـهـ ، چـونـکـهـ نـقـدـ زـیـاـنـبـهـ خـشـهـوـ ، تـیـکـرـاـیـ پـزـیـشـکـانـیـشـ خـلـکـیـانـ لـهـ نـزـیـکـ نـهـکـاـوـتـنـهـوـهـیـ نـهـوـ زـنـانـهـ ئـاـگـادـارـ کـرـدـتـهـوـهـ .

چـاـکـتـرـیـنـ شـیـوـهـکـانـیـ جـوـوـتـبـوـنـ نـهـوـهـیـ کـهـ پـیـاوـ بـهـ سـهـرـدـاـ بـهـ رـیـزـیـتـهـوـهـ ، پـاشـ دـهـسـتـبـارـیـ وـ مـاـجـ کـرـدـنـ رـاـیـخـاتـ وـ بـلـاـوـیـ کـاتـهـوـهـ ، لـهـبـرـ نـهـمـهـیـ ژـنـ بـهـ رـاـخـمـرـ نـاـوـنـرـاـوـهـ ، وـهـکـوـ نـهـوـهـیـ پـیـغـامـبـرـیـ خـواـ صلی الله علیه و آله و آله و آله فـرمـوـوـهـتـیـ : ((الـوـلـدـ لـلـفـرـاشـ))^(۳۶۵) وـاتـهـ : ((مـنـدـالـ بـقـ پـیـاوـهـ)) چـونـکـهـ خـاـوـهـنـیـ رـاـخـمـرـهـ کـهـیـ ، نـهـمـشـ نـهـوـهـپـهـپـیـ سـهـرـپـهـ رـشـتـیـارـیـتـیـ وـ چـاـوـدـیـیـتـیـ پـیـاوـانـهـ .

^(۳۶۴) - صحیح : أخرجه البخاری (۲ / ۶) عن هشام بن عروة عن أبيه عن عائشة فذكرته .

^(۳۶۵) - متفق عليه : أخرجه البخاري (۵ / ۲۷۸) ، ومسلم (۱۴۵۷) .

[۳۴] به سه رثانه وه ، و هکو نهودی خوای تعالی ده فرمیت : ﴿ الرُّجَالُ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ ﴾ النساء : ۳۴] واته : پیاوان سپه رشیارن (کاریه دهستن) به سه رثافره تانه وه (۳۶۶)

هر وهها شاعیر ده لیت :

إذا رُمْتُهَا كَانَتْ فِرَاشًا يُقْلِنِي
وَعِنْدَ فَرَاغِي خَادِمٌ يَتَمَلِّقُ
واته :

کاتی ته او بونیشم خزمه تکاریکه و مرایم بق ده کا
نه گهر ناره زووم لیتی پاخه ریکه و هلم ده گئی

هروهها خوای تعالی ده فرمیت : ﴿ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ ﴾ [۱۸۷] البقرة :
واته : ﴿ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ ﴾ نهوان بق شیوه پوشانکن ﴿ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ ﴾ و ه شیوهش بق نهوان
پوشانکن (۳۶۷) ، و ه ته واوترين و بی کم و کورپیترین پوشانک هربه م بارو حاله ده بی ، چونکه
پاخه ری پیاو لهم باره دا که خیزانه که یه تی پوشانکه بقی ، هروهها دا پوششی ری ثن لهم باره دا
که میزده که یه تی پوشانکه بقی ، نه م شیوه جو ویشه به پیزه لهم ئایه ته وه و هرگیراوه . نه مه
جو انترين شیوهی خواستنه (الاستعاره) له زمانی عه ره بیدا که هه یه ک له ثن و پیاوی کرد و ته
پوشانکی نه ویتر .

هروهها روویه کی تریشی تیدایه : به وهی جار به جار زنه که و هر ده گپیت به سه ریداو ،
به وهش و هکو پوشانکی لیدیت بقی ، شاعیر ده لیت :
إذا مَا الضَّجَّيْعُ نَنِي جِيدَهَا
تَثَنَّتْ فَكَانَتْ عَلَيْهِ لِبَاسًا
واته :

لارده بیتته وه ده بی کی به پوشانک به سه ریداو
نه گهر راکشاو لایه کی به سه ردا چه مانه وه

۳۶۶ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته ته فسیری قورئان .

۳۶۷ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته ته فسیری قورئان .

خرابترین شیوه کانی جو و بون : ئوهیه زنکه به سەر پیاوه کدا بەرزیتەوە، لە سەر پشت له کەن خیزانەکەيدا جووت بیت، ئەمە پېچەوانەی ئەو شیوه سروشتىيە كە خواي تىعالي هەريەك لە پیاو و زىنى لە سەر خولقاندۇوە، بەلكو كە جۆرى نىپرو مىسى لە سەر خولقاندۇوە بەپەھايى، ئەم شیوه چەندىن خراپى لە خۆدەگىرىت، لەوانە تۆماوى نىزىنە بە نارەحەت دەدەچى، لەوانەيە مەندى لە تۆماواه لە ئەندامى نىزىنەدا بەمېنیتەوە و يەوهش بۆكەن دەبىي و خراب دەبىي و، زيان بە پیاو دەگەپەنتىت .

هروهها: پىدەچى هەندى لە تەپى و شىئى نەندامى زاوزى ئەندازى ئەندازى نىيۇ ئەندازى نىرىنهى پىاوهكەوە.

هروهها : مندالانی زن له شیوه يهدا ناتوانیت ژاوه که بگریته خۆی و تیایدا کربیتە وەو ، پەیوهست بیت پیوهی بۆ خولقاندنی مندال .

هروهها : له پاستیدا له هردوو لایهنى خwoo و شەرعىشەوە ئىن كارلىتكراوه ، بۆيە ئەگەر بەسىر پياودا بەرز بىتتەوە وەكى بىكەرى لىدىت و ، ئەمەش پىچەوانەي پىويستىيەكانى خwoo و شەرعىشە .

نهوه بيو كومهلى (أهل الكتاب) تنهها له سهريهك شيوواز له كەن خىزانە كانياندا جووت دەبۈون نەويش راڭشانى زىنەكە بيو له سهري پشت و ، دەپانگووت : نەمە بۇ زىن ناسانتىرە .

بِهَلَامْ (قريش) و كُومَهَلْيِي پشتیوانان به هم مو شیوازیک له گه ل خیزانه کانیاندا جووت ده بون، نهوه ببو جوله که کان عه بیداریان ده کردن، بؤیه خوای تعالی نهه نایه تهی دابه زاند: «نساؤکُمْ حَرَثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ» [البقرة: ٢٢٣] و اته: «نساؤکُمْ حَرَثٌ لَكُمْ زَنَه کانتان کیلکه کی خوتانن» فَأَتُوا حَرَثَكُمْ جا تقو بوه شیتنن ناو کیلکه کی تانه وه آنی

شیشم) به مر شیوه یه ک ده تانه وی (له شوینی تاییه تی خوی که پیش و یه نه ک دواوه (۳۶۸).)

وَفِي "الصَّحِيفَةِ" عَنْ جَابِرٍ، قَالَ : كَانَتِ الْيَهُودُ تَقُولُ : إِذَا أَتَى الرَّجُلُ امْرَأَةً مِنْ نِسْبَرَةِ
فِي قُبْلَهَا ، كَانَ الْوَلَدُ أَخْوَلَ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرَثٌ لَكُمْ فَأَنْتُمْ حَرَثُكُمْ أَنْتَيْ
شِئْمٌ﴾ (البقرة: ۲۲۳) وَفِي لَفْظِ لِمُسْلِمٍ : إِنْ شَاءَ مُجْبَيَةً ، وَإِنْ شَاءَ غَيْرَ مُجْبَيَةً ، غَيْرَ أَنَّ ذَلِكَ
فِي صِمامٍ وَاحِدٍ (۳۶۹).

واته : له (جابر) هوه خوای لئی پانی بیت فرمویه تی : جوله که کان ده یانگووت :
نه گر پیاو له پووی دواوه له شوینی منداله وه له که ل خیزانه که یدا جووت بی ، منداله که یان
خیل ده بی ، بؤیه خوای تعالی ئه نایه تهی دابه زاند : ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرَثٌ لَكُمْ فَأَنْتُمْ حَرَثُكُمْ أَنْتَيْ
شِئْمٌ﴾ [البقرة : ۲۲۳] له بیژه کی نیمامی (مسلم) دا هاتووه : نه گر ناره زنووی لیبوو با
پالکه ویت له سه ر پووی و ، نه گر ناره زنووی لیبوو با به شیوانی جکه له پالکه وتن به سه ر
پوودا ، به لام له یه ک شوینه وه ، که شوینی کیلان و مندا ل بونه .

به لام له کومه وه : هر گیز له سه زمانی هیچ پیغمه برهیک پتی پینه در اووه ، نه و که سانه ش
که پیشیدانی جووت بونی ثن له کومه وه بق هندی پیشینی چاک ده گه پیننه وه ، قسهی هه له یان
داوه ته پالیان .

وَفِي سُنْنَ أَبْيَ دَادِعَ عَنْ أَبِي هَرِيرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَلُوْنٌ مَنْ أَتَى الْمَرْأَةَ فِي
نِسْبَرَةِ)) (۳۷۰)

^{۳۶۸} - ملا محمد ملا صالح ، پوخته ته فسیبی قورئان .

^{۳۶۹} - متفق عليه : آخرجه البخاری (۱۴۳ / ۸) ، ومسلم (۱۴۳۵) .

^{۳۷۰} - حسن : آخرجه أبو داود (۶۲ / ۲) عن الحارث بن مخلد عن أبي هريرة فذکره .

واته : له (أبی هُریرة) هوه خوا لى پانی بیت فرمومیه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
فرمومی : ((نَفَرَ إِلَيْهِ الْمُؤْمِنُونَ كَمَا يُنَزَّلُ لَهُ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَنْهَا كَمَا يُنَزَّلُ لَهُ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَنْهَا))^{۳۷۱}.

وی لفظ لأحمد وابن ماجة : ((لا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ جَامِعَ امْرَأَتَهُ فِي دُبُرِهِ))^{۳۷۲}.

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمومیه‌تی : ((خوا تعالی ته ماشای پیاویک ناکات له
کرم‌هه له گەلن خیزانه‌کەیدا جووت بوبیت))^{۳۷۳}.

وی لفظ للترمذی وأحمد : ((من أتى حانضاً ، أو امرأةً في دُبُرِهِ ، أو كاهناً فَصَدَّقَهُ ، فقد
كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ))^{۳۷۴}.

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمومیه‌تی : ((هـرکـس بـچـیـتـه لـای زـنـیـکـی بـینـوـیـشـ، یـاخـودـ له
کـرمـهـوـ بـچـیـتـه لـای زـنـیـکـ، یـا بـچـیـتـه لـای جـادـوـگـهـرـیـکـ وـبـاـوـهـپـیـ پـیـ بـکـاتـ، ئـهـوـ کـوـفـرـیـ کـرـدـوـهـ
بـهـوـهـیـ بـوـ مـحـمـدـ ﷺ دـاـبـهـ زـیـوـهـ))^{۳۷۵}.

له بـیـژـیـهـکـیـ تـرـیـ پـیـشـهـوـاـ (الـبـیـقـیـ)ـ دـاـ هـاتـوـوـهـ : هـرـکـسـ لـهـ کـرمـهـوـ بـچـیـتـهـ لـایـ پـیـاوـیـکـ
یـاخـودـ زـنـیـکـ کـوـفـرـیـ کـرـدـوـهـ .

وی مصنف وکیع : حدثني زمعة بن صالح عن ابن طاوس عن أبيه عن عمرو بن دينار عن
عبد الله بن يزيد قال : قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه ، قال رسول الله ﷺ ((إِنَّ اللَّهَ لا
يَسْتَحِي مِنَ الْحَقِّ لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ)) ، وقال مرة : ((في أدبارهن))^{۳۷۶}.

^{۳۷۱} — إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجة (۱۹۲۴) ، وصححه الألباني في صحيح ابن ماجة (۱۵۶۰) .

^{۳۷۲} — إسناده صحيح : أخرجه الترمذی (۱۳۵) ، وصححه الألباني في الإرواء (۲۰۰۶) .

^{۳۷۳} — إسناده صحيح : صححه الألباني في الإرواء (۲۰۰۵) .

واته له (مصنف وکیع) دا هاتووه : (زمعة) ای کوبی (صالح) بتوی باسکردم ، له (ابن طاووس) ھوھ ، له بابیوه ، له (عمرو) ای کوبی (دینار) ھوھ ، له (عبد الله) ای کوبی (یزید) ھوھ فرموموی : (عمر) ای کوبی (خطاب) _ خوای لئی پانی بیت _ فرمومویه تی : پیغامبری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم فرموموی : ((خوای تعالیٰ له گوتنی هق شرمه زار نابی ، له دواوه مهچنه لای ژنان)) ، جاریکیشیان فرموموی : ((له کومهوه)) .

وفي الترمذی : عن علی بن طلق ، قال : قال رسول الله ﷺ : ((لا تأتوا النساء في أتعاجهن ، فإن الله لا يستحب من الحق))^{۳۷۴}.

واته : له (علی) کوبی (طلق) ھوھ _ خوای لئی پانی بیت _ فرمومویه تی : پیغامبری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم فرموموی : ((له دواوه مهچنه لای ژنان ، خوای تعالیٰ له گوتنی هق شرمه زار نابی)) .

وفي ((الكامل)) لأبن عدی من حديثِ عن المحامليَّ عن سعيد بن يحيى الأمويِّ قال حدثنا محمدُ بنُ حمزةَ عن زيدِ بنِ رفيعٍ عن أبي عبيدةَ عن عبدِ اللهِ بنِ مسعودٍ يرفعُه : ((لا تأتُوا النساء في أتعاجهن))^{۳۷۵}.

واته له (الكامل) ای (أبن عدی) دا هاتووه : له (المحاملي) ھوھ ، له (سعيد) ای کوبی (يحيى الأموي) ھوھ ، گوتویه تی : (محمد) ای کوبی (حمزة) ، له (زید) ای کوبی (رفیع) ھوھ بتوی باسکردم ، له (أبي عبيدة) ھوھ ، له (عبد الله) ای کوبی (مسعود) ھوھ فرمومویه تی : پیغامبری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلم فرموموی : ((له دواوه مهچنه لای ژنان)) .

^{۳۷۴} _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذی (۱۱۶۴) ، وصححه الألبانی في صحيح الجامع (۲۴۲۸) .

^{۳۷۵} _ إسناده ضعیف : ضعفه الألبانی في ضعیف الجامع (۶۰۷) .

له (الحسن) ای کوبی (علی الجوهری) وه ، له (أبی نر) وه _ خوای لئی پانی بیت _ فرمومیه‌تی : پیغه‌مباری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمومی : ((هرکس له کوموه بچیته لای پیاویا خود نن ، کوفری کردوه)) .

ندوی إسماعيل بن عياش عن سهيل بن أبي صالح عن محمد بن المنكدر عن جابر يرفعه : ((استحيو من الله فإن الله لا يستحي من الحق لا تأتوا النساء في حشوشن))^{۳۷۶} ، ورواه الدارقطني من هذه الطريق ولغظة : ((إن الله لا يستحي من الحق لا يحل ماتاك النساء في حشوشن))^{۳۷۷}

واته له (إسماعيل) ای کوبی (عیاش) وه ، له (سهیل) ای کوبی (أبی صالح) وه ، له (محمد) ای کوبی (المنکدر) وه ، له (جابر) وه _ خوای لئی پانی بیت _ له فرموده يه کدا که به رنی ده کاته وه بتو پیغه‌مباری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمومیه‌تی : ((له خوا شرم بکن ، خوای تعالی برامبه ر به گوتنتی هق شرمه زار نابی ، له کوموه مهچنه لای ژنان)) .

له هه مان پیگه‌شه وه پیشوا (الدارقطني) ؟ و فرموده ده گتیرته وه ، بیژه که شی ئه مه يه ((خوای تعالی برامبه ر به گوتنتی هق شرمه زار نابی ، حلال نی يه له کوموه بچیته لای ژنان)) .

^{۳۷۶} — إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الجامع (۹۳۴) .

^{۳۷۷} — إسناده صحيح : أخرجه أحمد (۶ / ۶۲) .

وقال البغوي : حدثنا هدبة حدثنا همام قال : سئل قتادة عن الذي يأتي امرأته في دبرها ؟ فقال حدثني عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده أن رسول الله ﷺ قال : ((تلك اللوطية الصغرى))^{٣٧٨} .

وأته پيشهوا (البغوى) فرموىته : (هدبة) بقى باسكندين ، (شمام) بقى باسكندين و ، فرموى : له (قتادة) يان پرسى سهبارهت به و كسهى له كومهوه دهچىته لاي خيزانى ، نهويش فرموى : (عمرو) اي كوبى (شعيب) ، له بابيهوه ، له باپيريهوه بقى باسكندم ، كوا پىغىمبىرى خوا ﷺ فرموى : ((نوه (لوط) يەتىكى بچوكه)) .

وقال أحمد في مسنده : حدثنا عبد الرحمن ، قال : حدثنا همام ، أخبرنا عن قتادة ، عن عمرو بن شعيب ، عن أبيه ، عن جده ، فذكره^{٣٧٩} .

وفي المسند أيضاً : عن ابن عباس : أنزلت هذه الآية : ﴿نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ﴾ البقرة : ٢٢٣ في أناسٍ من الأنصار ، أتوا رسول الله ﷺ ، فسألوه ، فقال : ((انتها على كُلُّ حال إذا كان في الفرج))^{٣٨٠} .

وأته : له (ابن عباس) وهو خواله خوى وبابيشى پازى بىت _ فرموىته : ئەم ئاينته ﴿نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ﴾ البقرة : ٢٢٣ [سهبارهت به كسانىك له پشتىوانان دابەزى ، مانته خزمەتى پىغىمبىرى خوا ﷺ و ، لييان پرسى ، نهويش فرموى : ((بهامو شىوازىك بچۇ لاي نەگەرتىنها له ئەندامى زاۋىى وە بۇو)) .

وفي المسند أيضاً : عن ابن عباس ، قال : جاء عمر بن الخطاب إلى رسول الله ﷺ فقال : يا رسول الله : هلكت . فقال : ((وما الذي أهلك ؟)) قال : حَوَّلْتُ رَحْلِي الْبَارِحَةَ ، قال : فلم يرد

^{٣٧٨} إسناده صحيح : صصحه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٢٤٢٨) .

^{٣٧٩} صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢١٠ ، ١٨٢) كلامها عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده .

^{٣٨٠} إسناده صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٦٨) .

عليه شيئاً، فأوحى الله إلى رسوله : ﴿نَسَأُوكُمْ حَرَثٌ لَكُمْ فَأَتَوْا حَرَثَكُمْ أَتَيْ شِئْمٌ﴾ [البقرة : ٢٢٣] أقبل وأذير، واتّق الحِيْضَةَ والدُّبُرِ^(٣٨).

وشه : له (ابن عباس) هوه خوا له خوى ويا بىشى پازى بىت فەرمۇيەتى : (عمر) ئى كۈپى (خطاب) خواى لى پازى بىت هاتە خزمەتى پىغەمبەرى خوا فەرمۇي : نەئى پىغەمبەرى خوا : تىاچووم نەويش فەرمۇي : ((ج بوبە هوى تىاچونت ؟)) فەرمۇي دوئىنى زىنەكەم كواسته وە (وشه بە شىۋاژىتكى تر چۆتە لاي خىزانەكەي) ، (ابن عباس) فەرمۇي : پىغەمبەرى خوا بەھېچ شتىك وەلەمى نەدایە وە ، بەلام پاشان خواى تعالى نەم ئايەتى بۆ نارده خوارەوە : ﴿ نِسَاءُكُمْ حَرَثٌ لَّكُمْ فَأَثُوا حَرَثَكُمْ أَتَى شِئْشُمْ ﴾ [البقرة : ۲۲۳] لە پىش و پاشەوە بچۈرە لاي خىزانەكەت ، بەلام خوت لە بىتنویشى و كۆم بپارىزە .

وفي الترمذى : عن ابن عباس مرفوعاً : لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجَلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبَرِ (٣٨٢).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خواله خۆی و بابیشی پازی بیت _ فەرمۇویەتى : خواى
تعالى تەماشى پىاۋىك ناكات له كۆمەوه چۈپىتە لاي پىتاۋىك ياخود ژىنلەك .

وَرَوَيْنَا مِنْ حَدِيثِ أَبِي عَلِيٍّ الْحَسَنِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ دُؤْمَةَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ يَرْفَعُهُ : ((كُفْرٌ
بِاللهِ الْعَظِيمِ عَشْرَةً مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ : الْقَاتِلُ، وَالسَّاحِرُ، وَالدَّيْوِثُ، وَنَاكِحُ الْمَرْأَةِ فِي دُبْرِهَا، وَمَانِعُ
الزَّكَاةِ، وَمَنْ وَجَدَ سَعَةً وَمَاتَ وَلَمْ يَحْجُّ، وَشَارِبُ الْخَمْرِ، وَالسَّاعِي فِي الْفَتْنَةِ، وَبَيْانُ السَّلَاجِ مِنْ
أَهْلِ الْحَرْبِ، وَمَنْ نَكَحَ ذَاتَ مَحْرُمٍ مِنْهُ))^{٣٨٣}.

^{٣٨١} إسناده صحيح : أخرجه الترمذى (٢٩٨٤) ، وصححه الألبانى فى صحيح الترمذى (٢٣٨١) .

^{٣٨٢} — حدیث حسن : أخرجه الترمذی (١١٦٥) ، عن کریب عن این عباس فذکره مرفوعاً .

^{٣٨٣} إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في الضعيفة (٢٠٠٥) .

واته : (البراء)ی کورپی (عازب) _ خوای لئی پانی بیت _ له فرموده یه کدا که به رنی ده کاته وه بۆ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ فرمومیتی : ((ده کەسی نەم نومەتە کوفریان بە خوای گەورە کریووه : بکۆز ، جادوگەر ، گەواو ، نەو کەسەی له کۆمەوە دەچیتە لای خیزانی ، نەو مەی خۆرەوە ، زەکات نەدەر ، نەو کەسەی دەولەمەندیش بۇو مردو حەجى نەکرد ، نەو کەسەی له کاتى فینەو ئاشوبدا ھول دەدات خراپە بڵاویکاتەوە ، فرۆشیاری چەك بۆ نەو کەسانەی له جەنگدان ، نەو کەسەی کەسیتکی نامە حەرمە دەخواریت)) .

(عبدالله)ی کورپی (وەب) دەلتیت : (عبدالله)ی کورپی (تھیعة) ، له (مشرح)ی کورپی (ماعان) ھوە ، له (عقبة)ی کورپی (عامر) ھوە بۆی باسکردن ، کەوا پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ فرمومیتی : ((نەفرین لیکراوه نەو کەسەی له کۆمەوە دەچیتە لای ژنان)) .

له (مسنن)ی (الحارث)ی کورپی (أبي أسامي) دا ھاتووه : (أبي هريرة) و ، (ابن عباس) فەرمومیان : پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ پیش مردى ووتاریکی بۆ خویندینەوە ، کە کوتا ووتارە کانی بووتا گەپایەوە بۆ لای پەروەردگاری _ عزوجل _ و تیایدا فەرمومیتی : ((هەرکەس له کۆمەوە بچیتە لای ژنیک ياخود پیاویک ياخود مندالیک ، پۆزى قیامت کۆدەکریتەوە ، بۆنی له لاكى بۆنکردو بۆگەنترەو زیان بەخەلک دەگەیەنتیت تا دەچیتە ئاگرەوە ، خوای تعالى کرده وە کانی پوچ دەکاتەوە ، تەویەو پەشیمانی قبول ناکات ، دەخریتە نیو سندوقیتکی ئاگرینەوە ، بە بسماری ئاگرین لیئى توند دەکریت ، (أبو هريرة) فرمومیتی : نەمە له باریکدا نەگەر تەویەی نەکردو پەشیمان نەبۇوه .

پیشەوا (أبو نعيم الأصبهاني) بۆی باسکردن کە (خزيمة)ی کورپی (ثابت) له فرموده یه کدا که به رنی ده کاته وه بۆ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ فرمومیتی : ((خوای تعالى له گوتنى هەق شەرمەزار ئابى ، له کۆمەوە له گەل ژناندا جووت مەبن)) .

وقال الشافعی : أخبرني عمی محمد بن علی بن شافع . قال أخبرني عبد الله بن علی بن السائب عن عمرو بن أحیحہ بن الجلاح عن خزیمة بن ثابت أنَّ رجلاً سأله عن أتیان النساء في أدبارهنَ فقال : ((حلال)) فلما ولَى دعاه فقال : ((كيف قلت في أيِّ الخربتينِ أو في أيِّ الخربتينِ أمن دُبُرها في قُبْلها ؟ فنعم ، أم من دُبُرها في دُبُرها فلا ، إنَّ الله لا يستحب من الحق ، لا تأتوا النساء في أدبارهنَ))^(٢٨٤) .

پیشهوا (الشافعی) فه رمومویه‌تی : مامم (محمد)‌ی کوبی (علی) کوبی (شافع) پیشی راگه‌یاندم و ، فه رموموی : (عبدالله)‌ی کوبی (علی) کوبی (السائب) ، له (عمرو)‌ی کوبی (أحیحہ)‌ی کوبی (الجلاح)‌وه ، له (خزیمة)‌ی کوبی (ثابت)‌وه پیشی راگه‌یاندم ، کهوا پیاویک سه‌باره‌ت به جو وتبونی ذن له دواوه له پیغه‌مبه‌ری خواه پرسی ، نه ویش فه رموموی : ((حلال)) ، که پیاووه که پشتی پشتی هـ لکردو چوو ، پیغه‌مبه‌ری خواه جاریکی تر باتگی کرده‌وه و فه رموموی : ((چوـنت گـوـوت ، لهـ کـامـ قولـایـهـوهـ ، لهـ کـامـ کـونـهـوهـ ، لهـ کـامـ چـالـایـهـوهـ ، نـهـگـهـرـلـهـ دـواـوـهـ بـیـ بـوـ نـهـنـدـامـیـ زـانـیـ ، بـهـلـیـ . بـهـلـامـ نـهـگـهـرـلـهـ دـواـوـهـ بـیـ بـوـ کـوـمـ ، نـهـخـیـرـ ، خـواـیـ تـعـالـیـ لـهـ گـوـتنـیـ هـقـ شـهـرـمـهـ زـارـ نـابـیـ ، لـهـ کـوـمـهـوـهـ مـهـچـنـهـ لـایـ زـنـانـ)) .

(الربيع) ده لیت : به پیشهوا (الشافعی) بیان گووت : نهی ترج ده لیت ؟ فه رموموی : مامم متمانه پیکراوه (ثقة) ، (عبدالله)‌ی کوبی (علی) متمانه پیکراوه و ، به خییر باسی (الأنصاری) که شی کریوه ، مه بهستی (عمرو)‌ی کوبی (الجلاح) بیو ، (خزیمة)‌ش له و که سانیه که گومان له باوه رپیکراوی ناکریت ، به لام من ری به و کاره نادهم ، به لکو یاساغ و قده غهی ده که م .

ده لیتم _ ابن القيم _ نالیره‌وه خـهـلـکـیـ بهـ هـلـهـداـ چـوـونـ وـ گـوـفـتـارـیـ کـهـ سـانـیـ پـیـشـینـ وـ پـیـشـهـوـایـانـیـانـ بـهـ هـلـهـ لـیـکـدـاـوـهـتـهـ وـ کـارـهـ لـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـهـ پـیـشـهـوـایـانـیـانـ بـهـ هـلـهـ لـیـکـدـاـوـهـتـهـ وـ کـارـهـ لـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـهـ

ده گیزنه وه ، چونکه له پاستیدا پیشی دلوه که دلوهی زن و هکو پیشکه به کاریهینتریت بۆ جووت بیوون له نهندامی زانی وه ، بهم جزره مه بهستی نهوه نبورو له دلوه له گەل زندا جووت بی بۆ نهندامی زانی ، بۆ کرم ، به لکو مه بهستی نهوه بیو پیاو له دلوه له گەل زندا جووت بی بۆ نهندامی زانی ، هر وه ما بیسری فەرموده کەش بە ھەلهدا چووهو (من) واته : (له) ئىنۇ فەرموده کەی بە (فی) واته : بۆ نىئۇ لېڭدابەت وە نېزانىيە جىاوازىيان لە نىواندا ھەيە ، كەوابو نەمەيە كە پیشىن و پیشەوايان پیشان پېداوه ، بەلام كەسانى تر گوفتارە كانى نەوانيان بە ھەلەيەكى ناشىرين لېڭدابەت وە .

خواي تعالى دەفرەرمىت : ﴿فَأَتُؤْمِنُ مِنْ حَيْثُ أَمْرَكُمُ اللَّهُ﴾ (البقرة : ٢٢٢) واته : ﴿فَأَتُؤْمِنُ﴾ بچە لایان ﴿مِنْ حَيْثُ أَمْرَكُمُ اللَّهُ﴾ لهو شويتنه وه کە خوا فەرمانى پېداون (٣٨٥)، (مجاھد) فەرمۇويەتى : سەبارەت بەو ئايەته له (ابن عباس) م پرسى ، نەویش فەرمۇوى : لهو شويتنه وه کە فەرمانىت پېڭراوه لى دۈركەۋىتەوە ، مە بهستى شويتى بىنۇيىتى بۇو . (علي كوبى) (أبى طلحة) له (ابن عباس) ھۆه باس دەكتات كەوا (ابن عباس) فەرمۇوى : مە بهستى نەندامى زاونى يەو ، سنورىش مە بهزىن بۆ شويتىكى تر .

ئەم ئايەته بەلگىيە بۆ حەرامكىنى جووتىبونى زنان لە كۆمه وە لە بەر دۇو ھۆكار ، يەكەميان : پىشى داوه بە جووتىبونى زنان لە شويتى كىللانە وە ، کە شويتى مندال بۇونە نەك له كۆمه وە کە شويتى پىسى و ئازارە . خواي تعالى کە دەفرەرمىت : ﴿مِنْ حَيْثُ أَمْرَكُمُ اللَّهُ﴾ [البقرة : ٢٢٢] مە بهستى شويتى كىللانە واته نەندامى زاونى زنان ، هەر وه ما ئايەته کە دەفرەرمىت ﴿فَأَتُوا حَرَثُكُمْ أَتَى شِئْتُمْ﴾ [البقرة : ٢٢٣] لېرىدە شىۋانى جووتىبونى زنان لە دلوه بەلام بۆ نەندامى زاونى لەم ئايەت وە دەستكەوت بۇوە ، چونکە فەرمۇويەتى : ﴿أَتَى شِئْتُمْ﴾ واته : لە هەركۈچ وە ئارەزوتان لى بۇو له پىشەوە ياخود له پاشەوە . (ابن عباس

) خوای له خوی و بابیشی رانی بیت سهباره ت به گوفتاری خوای تعالی ﴿ فَأَنْتُمْ حَرَثُكُمْ فَرِمْوَيْه‌تی : مهبهستی : نهندامی زاونی یه .

نهگهر خوای تعالی جووتبونی ژنانی له نهندامی زاونی و له بەر زیاننیکی کاتی حەرام کربیت ، وەکو بینویشی ، کەوابو باری حەرامیتی کۆم توندترە ، چونکە شویینی پیسی و ئازاری بەردەوامە ، سەرەپای خراپەی تر وەکو وەچە بېپین ، لىرەدا نەمە حەرام کراوه ، بۆ نەوهی نەبیتە بەهانە دەرگای خراپەی دیکەش نەکاتەوە بۆ تاوانی گەورەتر ، وەکو نەوهی نەم پەفتارە لە دواشەوە لە گەل مەنداان نەنجام بدرئ .

ھروھا : زن ماف جووتبونی بەسەر مىزدەکەیەوە ھەیە ، جووتبونیشی لە کۆمەوە ھەقى دەفەوتینیت و ، ھەزو ئازەزۇرى بەجى ناھىنیت و ، مهبهستەکانى پى بەدەست نايەت .

ھروھا : کۆم ئامادە نەکراوه بۆ نەم کارەو ، بۆ نەوەش نەخولقىنراوه ، بەلكو لە پاستیدا نەندامی زاونی بۆ نەوه ئامادەکراوه ، بۆیە نەو کەسانەی وانی لى دەھىن و کۆم بەكارىتن لە حىكەمەت و دانایى و شەرعى خوا چونەتە دەرەوە بەگشتى .

ھروھا : نەو کارە زيانبەخشە بۆ پیاو ، بۆیە ئاقل و زيرانى پزىشكان لە فەيلەسوف و کەسانى تريش قەددەغە ياساغيان كردەو ، چونکە نەندامی زاونى ژنان خاسيەتى پاكىشانى ئاوى تىزاو و حەوانەو پىدانى پياوی ھەيە ، جووتبونىش لە کۆمەوە يارمەتىدەری پاكىشانى ھەموو ئاوه کە نابىت و ، ھەموو ئاوه تىزاوه کەی پياو دەرنەھىنیت ، چونکە پىچەوانەی کارى سروشىتىه .

ھروھا : لە پۈويەکى دىكەشەوە زيانبەخشە ، چونکە نەنjamدانى نەو پەفتارە لە کۆمەوە پىويىستى بە جم و جۆلى ماندوکار ھەيە ، لەبەر نەوهى پىچەوانەکارى سروشىتىه .

هـروهـها : جـیـگـهـی پـیـسـی و باـوـگـزـهـی نـاوـسـکـهـ و ، پـیـاوـیـش بـهـپـوـوـی پـوـوـی دـهـبـیـتـهـ وـهـ ، تـیـکـهـلـی دـهـبـیـ .

هـروهـها : زـوـد بـوـرـن زـیـانـبـهـخـشـهـ ، چـونـکـهـ شـتـیـکـهـ وـهـ خـوـوـی سـرـوـشـتـی مـرـوـفـهـ وـهـ نـامـوـ وـهـ بـهـدـورـهـ ، پـقـی لـیـتـیـتـیـ وـهـ چـارـهـیـ نـاوـیـتـ .

هـروهـها : خـمـ وـخـفـهـتـ وـهـ ، پـقـ لـیـبـوـنـهـ وـهـ بـقـ هـرـدـوـ کـهـسـیـ بـکـهـرـوـ کـارـلـیـکـراـوـ درـوـسـتـ دـهـکـاتـ .

هـروهـها : پـوـوـی مـرـوـفـ پـهـشـ دـهـکـاتـ وـهـ ، سـنـگـی تـارـیـکـ دـهـکـاتـ وـهـ ، نـوـوـپـوـنـاـکـیـ دـلـیـ دـهـکـوـزـیـنـیـتـهـ وـهـ ، سـامـنـاـکـیـ وـهـ پـهـسـتـیـکـ پـوـوـی دـادـهـپـوـشـیـتـ " هـرـکـهـسـیـکـ کـهـمـتـرـینـ زـانـسـتـیـ پـوـنـاـسـیـ بـزـانـیـتـ " ئـوـهـیـ پـیـوـهـ بـهـدـیدـهـکـاتـ .

هـروهـها : دـوـرـکـهـوـتـنـهـ وـهـوـ پـقـ لـیـبـوـنـهـ وـهـیـکـیـ تـوـنـدـوـ ، لـهـ یـهـکـ دـابـرـاـنـ لـهـ نـیـوـانـ بـکـهـرـوـ کـارـلـیـکـراـوـاـ درـوـسـتـ دـهـکـاتـ .

هـروهـها : بـارـوـحـالـیـ بـکـهـرـوـ کـارـلـیـکـراـوـ بـهـجـوـرـیـکـیـ وـهـ خـرـاـپـ دـهـکـاتـ کـهـ دـوـایـ ئـهـوـ هـیـنـدـهـیـ نـامـیـنـیـ چـیـتـرـ هـیـوـایـ چـاـکـ بـوـنـهـ وـهـیـکـیـ لـیـنـهـکـرـیـتـ ، مـهـگـهـرـ بـهـ تـهـوـهـ وـهـشـیـمـانـ بـوـنـهـ وـهـیـکـیـ وـهـکـهـ بـرـپـیـارـ بـدـاتـ چـیـتـرـ ئـهـوـ کـارـهـ ئـهـنـجـامـ نـهـدـاتـ .

هـروهـها : هـمـموـ خـوـوـ پـهـوـشـتـیـکـیـ چـاـکـ وـهـ باـشـ لـهـ سـهـرـهـرـدـوـکـیـانـ لـادـهـبـاتـ وـهـ ، دـئـیـ ئـهـوـ رـهـوـشـتـهـیـانـ لـهـبـهـرـ دـهـکـاتـ وـهـ ، هـمـموـ دـوـسـتـیـاـیـهـتـیـ وـهـپـیـوـهـنـدـیـهـیـکـیـ دـلـسـوـزـانـهـیـ نـیـوـانـیـانـ لـادـهـبـاتـ وـهـ ، تـوـوـیـ کـیـنـهـمـاـلـگـرـتـنـ وـهـفـرـیـنـ کـرـدـنـیـ یـهـکـتـیـانـ لـهـ نـیـوـانـداـ دـهـچـیـنـیـ .

هـروهـها : لـهـ گـهـوـرـهـتـرـیـنـ هـوـکـارـهـکـانـیـ نـهـمـانـیـ نـیـعـمـهـ وـهـ ، دـاـبـهـزـیـنـیـ خـهـشـمـ وـقـینـ وـهـ تـورـهـبـونـهـ ، چـونـکـهـ نـهـفـرـیـنـ وـهـوـیـسـتـرـاـوـیـتـیـ پـهـرـوـهـرـدـگـارـیـانـ بـوـ درـوـسـتـ دـهـکـاتـ وـهـ ، پـوـوـلـهـ بـکـهـرـیـ ئـهـوـرـهـفـتـارـهـ وـهـرـدـهـگـیـرـیـتـ وـهـ ، بـهـچـاوـیـ سـوـزـهـوـ تـهـماـشـاـیـ نـاـکـاتـ ، بـؤـیـهـ کـهـسـیـ بـکـهـ پـاـشـ هـمـموـ ئـهـمـانـهـ بـهـهـیـوـایـ چـخـیـرـیـکـهـ وـهـ ، لـهـ چـشـهـرـیـکـیـشـ دـلـنـیـاـبـیـتـ ، بـؤـیـهـ زـیـانـیـ بـهـنـدـهـیـکـهـ کـهـ نـهـفـرـیـنـ وـهـخـشـمـ وـهـپـقـیـ خـوـایـ تـوـوـشـ بـوـبـیـ دـهـبـیـ چـقـنـ بـیـ ، کـهـ پـوـوـیـ لـیـ وـهـرـدـهـگـیـرـاـوـهـ وـهـ بـهـچـاوـیـ سـوـزـیـشـهـوـ تـهـماـشـاـیـ نـاـکـاتـ .

هـروهـها : شـهـرـم و بـهـخـوـدـاـجـونـهـوـهـ بـهـگـشـتـیـ نـاهـیـلـیـتـ ، شـهـرـمـیـشـ زـیـانـیـ دـلـهـوـ ، نـهـگـرـ شـهـرـمـ لـهـ دـلـدـاـ نـهـمـیـنـیـتـ ، کـرـدـهـوـهـ نـاـشـیرـینـهـ کـانـ بـهـ چـاـکـ دـادـهـنـیـتـ وـ ، کـرـدـهـوـهـ جـوـانـهـ کـانـیـشـ بـهـ خـرـاـبـ دـادـهـنـیـتـ ، نـهـوـ کـاتـهـ مـرـوـفـ خـرـاـبـیـ لـهـ دـلـدـاـ قـایـمـ وـ جـیـنـگـیـرـدـهـبـیـ .

هـروـهـها : نـهـوـ خـوـوـرـهـوـشـتـانـهـ دـهـگـورـیـتـ کـهـ خـوـایـ تـعـالـیـ بـقـ مـرـوـشـیـ دـانـاـوـهـ ، مـرـوـفـلـهـ خـوـوـ رـهـوـشـتـیـ خـوـیـ دـهـرـدـهـهـیـنـیـتـ بـقـ خـوـوـرـهـوـشـتـیـکـیـ تـرـکـهـ خـوـایـ تـعـالـیـ بـقـ هـنـیـجـ گـیـانـلـهـ بـرـیـکـیـ دـانـهـنـاـوـهـ ، کـهـ خـوـوـیـهـکـیـ هـلـلـاـوـهـ گـپـاوـهـیـوـ ، خـوـشـ نـهـگـرـ هـلـکـیـرـدـرـایـهـوـ ، دـلـنـ وـ ، کـرـدـهـوـهـ ، پـیـبـازـیـشـ هـلـلـدـهـ گـیـنـدـرـیـتـهـوـهـ ، نـهـوـجـاـ هـمـوـ کـرـدـهـوـهـ شـیـوـازـیـکـیـ خـرـاـبـ بـهـ چـاـکـ دـادـهـنـیـتـ وـ ، بـهـوـشـ بـارـوـحـاـنـ وـ کـرـدـهـوـهـ وـ گـوفـتـارـیـ بـهـبـیـ وـیـسـتـیـ خـوـیـ خـرـاـبـ دـهـکـاتـ .

هـروـهـها : بـیـ نـابـپـوـیـ وـ بـیـ شـهـرـمـیـ وـ زـاتـکـرـدـنـیـکـ بـقـ مـرـوـفـ بـهـجـیـدـهـهـیـلـیـتـ " کـهـ هـیـعـ پـهـفـتـارـیـکـیـ تـرـ درـوـسـتـیـ نـاـکـاتـ .

هـروـهـها : شـورـهـبـیـ وـ سـوـوـکـیـ وـ بـیـ پـیـنـیـ وـ هـیـعـ وـ پـوـچـیـهـکـ بـقـ مـرـوـفـ بـهـجـیـدـهـهـیـلـیـتـ " کـهـ هـیـعـ پـهـفـتـارـیـکـیـ تـرـ درـوـسـتـیـ نـاـکـاتـ .

هـروـهـها : پـزـشـاـکـیـ پـقـ وـ کـیـنـهـ وـ نـهـوـیـسـتـراـوـیـ وـ ، هـروـهـهاـ لـاـقـرـتـیـ وـ تـانـوـتـ لـیـدانـ وـ ، پـیـسـوـابـوـنـ وـ بـهـسـوـکـ تـهـماـشـاـکـرـدـنـیـ خـلـکـیـ لـهـ بـهـرـدـهـکـاتـ ، بـهـ بـچـوـكـ تـهـماـشـاـیـ دـهـکـنـ " بـهـ نـاـسـتـیـکـ نـهـوـ بـهـ چـاـوـ دـهـبـیـنـرـیـتـ . بـوـیـهـ _ صـلـاـةـ وـ سـلـامـ _ لـهـسـهـرـ نـهـوـ کـهـسـهـیـ بـیـ ، کـهـ خـوـشـیـ وـ کـامـهـرـانـیـ دـوـنـیـاـ بـقـنـیـ دـوـایـ تـهـنـهـاـ بـهـ شـوـیـنـکـهـ وـتـنـیـ پـیـبـازـهـکـیـهـتـیـ وـ ، تـیـاـچـوـنـیـ دـوـنـیـاـ بـقـنـیـ دـوـایـ ، بـهـ سـهـرـپـیـچـیـ کـرـدـنـیـ پـیـبـازـهـکـیـهـتـیـ وـ نـهـوـهـیـ کـهـ مـیـنـاـوـیـهـتـیـ .

**بەشیک : جووتبوونه زیانبەخشە کانیش : دوو جۆرە ، زیانبەخش لە رووی
شەرعەوە ، زیانبەخش لە رووی خwoo روشتەوە :**

ئوهی زیانبەخش لە پووی شەرعەوە : حرامەکانە ، ئەمە چەندىن پلهیە و ھەندىکيان لە ھەندىکى دىكەيان توندترە . حرام كراوی كاتىشى (العارض) سوكترو ئاسانترە لە حرامكراوی بەردەوامىتى (اللازم) ، وەکو حرامبۇنى جووتبوون لە كاتى ئىحرام بەستندا ، حرامبۇنى جووتبوون لە كاتى پۇشۇدا ، حرامبۇنى جووتبوون لە كاتى ئىعتکافدا ، حرامبۇنى ئىنى (الظھار)^{۳۸۶} (لىكراو تا كەفارەت دەدات ، وە حرامىتى جووتبوونى ئىن لە كاتى بىتنویشىداو ، بەواشىۋانە ، بۆيە سنورىك بۆ ئەم جۆرە جووتبوونە ئى يە .

بەلام حرامبۇنى بەردەوام (اللازم) : دوو جۆرە : جىرىك مېچ پىگەيەك بۆ حەلابۇنى ئى يە : وەکو زنانى مەحرەم ، دايىك و خوشك وەند ... ، ئەم جۆرە جووتبوونە كوشتن پىتىسىت دەكات ، وەکو سنورىك بۆ ئەو تاوانە ، بەلای كۆملەلىك لە زانايانەوە وەکو پىشەوا (أەحمد)^{۳۸۷} (حنبل) او كەسانى دىكەش ، فەرمۇودەيەكى (مرفوع)^{۳۸۸} (ثابت) يىش لەم بارەوە مەيە) .

الظھار : ئەگەر پىباو بە زىنەكى بلىت : تىق وەکو پىشتى دايىك واي ؛ ياخود وەکو پىشتى خوشكم واي ؛ ئوه (الظھار)^{۳۸۹} لە زىنەكى كىدوه ، شەرعىش ئەمەي حرام كىدوه تاواھ كەفارەت دەدات ، ياخود تا ماوهى (الظھار)^{۳۹۰} دەكە تاواو دەبىن ، بىوانە : پۇختەي فيقى شەريعەت ، مامۇستا طارق ھەمەندى . وەركىنپ .

يشير إلى حديث الزراء قال: لقيث خالى وعمة الرائىة، فقلت: أين ثريد؟ قال: أرسلني رسول الله - صلى الله عليه وسلم - إلى رجلى تزوج امرأة أبيه من بعديو أن أضررت عنقها أو أقتلتها . رواه النسائي (۱۳۳۳) واللفظ له ، ورواه أبو داود (۴۴۵۶) ، والتزمى (۱۳۶۲) واته : (الزراء) خواى لى پانى بىت - فرمۇويەتى : چاوم بە خالى

دوروه : ئوهی له توانادایه حەلّ بکریت ، وەکو ئەجنهبى ، بۆیە ئەگەر میردار بیت ، لە جوتبۇندا دوو هەق مەيە : هەقىك بۆ خواو ، هەقىك بۆ مىرد . ئەگەر زۇرىلىکراو بىن ، سىنەقى تىدايە ، ئەگەر كەس و كارى مەبىن و بەو مۆيەوە عەيدارو لەكەدارىن ئەوا چوارەقى تىدايە ، ئەگەر ژىتىكى مەحرەمى بیت ، ئەوا پىتىچەقى تىدا دەبیت . زيانى ئەم جۆرە بە گۈزىدە پلەكانىتى لە حەرامىدا .

بەلام زيانەخش لە پىدى خۇورەشتەوە ، دىسان دوو جۆرە : جۆرەك زيانەخشە بە چۆنەتىكەى وەکو ئەوهى پىشتر باسکراو ، جۆرەكىش زيانەخشە بە زۇركىدىنى ، ئەم جۆرە هيىز دەرقخىتىت ، زيان بە دەمار دەكەيەنتىت ، لەرزىن دروست دەكات ، ئېغلىچى ، كەڭىزبۇن ، لاۋازىبۇنى چاۋو تىكپاى هيىزەكان ، گەرمى غەريزى دەكۈزۈنەتەوە ، پىرەوەكان فراوان دەكاتەوەو ، واى ليىدەكات ئامادە بیت بۆ پاشەپق زيانەخشەكان .

بەسۈدتىرين كاتەكانى جوتبۇنون : پاش ھەرسىبۇنۇ خۇراكە لە گەددادو ، لە زەمەنەتىكى مام ناوهنداد ، نەك لەسەر بىرىتى ، چونكە گەرمى غەريزى دەكۈزۈنەتەوە ، نەك لەسەر تىرىبۇنۇش ، چونكە نەخۇشىگەلىكى توند دروست دەكات ، ھەروەھا نە لەسەر ماندووبۇنون ، نە لە دواى گەرماؤكىدىن ، نە لە دواى دەرھاۋىشتن ، نەلە دواى ھەست بە جولانىكى دەرونۇش وەکو خەم و خەفت و دلتەنگى و شادومانبۇنەتكى بەھىز .

چاكتىرين كاتىشى پاش چوارىيەك ياخود سىيەكى شەوه ، چونكە لەو كاتەدا پىكەوتى ھەرسىبۇنۇ خۇراك دەبىن ، پاشان خۆئى دەشوات و دەنويىت ياخود دەستنۈيىز دەگریت و

كەوت و ئالاڭەي بەدەستەوە بۇو ، گووتىم : بۆ كۆئى دەچى ؟ فارمۇرى : پىغەمبەرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ ناردومى بۆ لاي پىياوېك باوهەنەكەي خۆئى خواستۇرۇ پاش مردىنى باپى بۆ ئوهى لە ملى بىدەم ياخود بىيكۈنم .

دهنویت ، بهوهش هیزه کانی بۆ دەگەپیتهو ، با له پاشیشیدا و هرزش و جولانه و ھیهکی نقد نهکات ، چونکه نزد زیانه خشە .

بەشیک : سەبارەت بە ریسازی پیغەمبەری خوا لە چارەسەری عیشقدا :

نەمە نەخۆشیکە لە نەخۆشیکە کانی دل ، بە پیچەوانەی ھەموو نەخۆشیکە کانی ترەوەیە لە خودی خۆی و مۆکارە کانی و چارەسەریدا ، نەم نەخۆشیکە گەر قایم بooo و پتو و تۆکمەبooo ، نیتر چارەسەری بەلای پزیشکانەوە قورس دەبین و ، نەخۆشیش ماندوو دەکات ، لە پاستیدا خوای تعالی لە قورئانەکیدا باسی خەلک دەکات کە عیشقی دوو کۆمەل دەبن : ژنان و ، دل لیچونی لاوی موو لىدەرنەهاتوو ، باسی ژنەکەی (عزیز) ای میسر دەکات سەبارەت بە (یوسف) ، ھروەها باسی قومەکەی (لوط) دەکات ، خوای تعالی ھەوالى ئەوانمان پى راپادەگەیەنیت کاتى کە پەريەکان ھاتنە لای (لوط) و دەفرمیت : ﴿ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ (٦٧) قالَ إِنَّ مَوْلَاءَ حَسَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونَ (٦٨) وَأَنْقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْرُنَ (٦٩) قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَاكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (٧٠) قَالَ مَوْلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعْلِمُنَ (٧١) . لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (٧٢) ﴿ [الحجر : ٦٧ - ٧٢] واتە : ﴿ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ جا خەلکى (نېریانی) شارەکە هاتن (بەرەو مائى) (لوط) او) مژدەیان بە یەكترى دەدا ﴿ قَالَ إِنَّ مَوْلَاءَ ضَيْفِي ﴾ (لوط) ووتى دلنىابن ئەمانە میوانى منن ﴿ فَلَا تَفْضَحُونَ ﴾ دەى تابیوم مەبەن ﴿ وَأَنْقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْرُنَ ﴾ و لە خوا بتىسن و شەرمەزارو پىسۋام مەکەن ﴿ قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَاكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾ ووتىان نېمە پىيمان نەوتىت نابى بەرگرى لە كەس بىكىت (نابى كەس توختت كەوى) ﴿ قَالَ مَوْلَاءِ بَنَاتِي ﴾ (لوط) فەرمۇرى ئائەوانە كچانى منن (مارەیان كەن) ﴿ إِنْ كُنْتُمْ فَاعْلِمُنَ ﴾ ئەگەر نېوھ (ئەو کارە) ئەنجام دەدەن ﴿ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ ﴾ سويند بە تەمن و

ژیانی تو (ئهی محمد ﷺ) بەپاستی ئوانه ﴿لَنِي سَكْرَتُهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ لە سەر خوشی خۆياندا سەركاردان (۳۸۸) .^{۳۸۸}

بەلام کەسانیک نه و پىزو سەنگىنيه بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ دانانىن کە شايستەيەتى و واپادەگەينىن كەوا پىغەمبەرى خوا ﷺ تووشبووه لە بارەي (زىنب) ئى كچى (جەش) ھو، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ (زىنب) ئى بىننیوھ و فەرمۇويەتى : (سُبْحَانَ مُقْلِبَ الْقُلُوبِ) واتە : پاک و بىنگەردى بۆ خواي هەلىپىتەرەن دىيوو ئەودىيوكارى دلآن و ، دلى لى سەندوھ ، كەچى بە (زىد) ئى كوبى (حارثة) ئى دەفرەموو : لای خوت پايكىرەو بىھىلەرەو، تا خواي تعالى ئەم ئايەتهى بۆ دابەزاند : ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَأَتَقِ اللَّهُ وَتَخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ الأحزاب : ۳۷ واتە : ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بىرىكەرەو) كاتى دەدۇوت بە كەسى (زىد) ئى كوبى (حارثة) کە خوا بەھەرە بەسەردا پېشتبوو توپىش چاکەت لە كەلدا كەدبىوو (بە ئازادىرىنى و پەروھەرە كەرىنى) ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ﴾ خىزانت (زىنب) لای خوت پايكىرەو بىھىلەرەو ﴿وَأَتَقِ اللَّهُ﴾ وە لە خوا بىرسە ﴿وَتَخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ لە دلى خوتدا شىتىك دەشارىتەو کە خوا ئاشكەرای دەكتات ﴿وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ وە لە (قسەي) خەلک دەترسى لە كاتىكىدا خوا شياورتە كە لىيى بىرسى (۳۸۹) ، كەسانى باتىكەشەكارانى نه و گوفتارانە واگومان دەبن نه و ئايەتانە سەبارەت بە خوشەویستىيە ، بۆيە كەسانىكىان كەتىپەتكى داناوه سەبارەت بە خوشەویستى ، تىيادىا باس لە خوشەویستى پىغەمبەران دەكتات و ، باسى ئەم پۇداوهش دەكتات ، بەپاستى نەم كەسە بەرامبەر بە قورئان و بەرامبەر بە پىغەمبەران نەفامە ، چونكە هەستاوه بە ليىكەنەوهى ئايەتكان بە پىچەوانەي مەبەستى پاستەقىنەي خواي پەروھەرگار ، شتىگەلىيکىشى داوهتە

^{۳۸۸} - ملا محمد ملا صالح ، پوختەي تەفسىرى قورئان .

^{۳۸۹} - ملا محمد ملا صالح ، پوختەي تەفسىرى قورئان .

پال پیغامبری خواه که خوای تعالی بدوری خستوتوه لیئی ، چونکه (زینب) کی کچی (جوش) خیزانی (زید) کی کوبی (حارثه) بیو ، پیغامبری خواش (زید) کی کردبووه کوبی خوی (تبنی) ، نهوهبوو به (زید) کی کوبی (محمد) ناودهبرا ، (زینب) کیش لوتبه رنی و خویه رزکردنوهی به سه ر (زید) داده نواند ، بؤیه پاویتی به پیغامبری خواه (زید) کرد سه بارهت بهوهی که (زینب) تلائق بذات ، پیغامبری خواش (زید) پیش ده فرمود : خیزانه که ات لای خوت پاگرهو بیهیله رهوه له خوا بترسه ، نهوهشی له دلی خویدا شاردوه که وا نهگهر (زید) تلائقی بذات " بقی خوی دهیخوازیت ، لوهش ده ترسا خه لکی پیش بلین ثنی کوبه کهی خوی خواستوه ، چونکه (زید) به کوبی (محمد) ناودهبرا ، ئا ئمه بیو که پیغامبری خواه (زید) له دلی خویدا شاردوبیوهی ، نهوهش نهوهش بیو له خه لک که به سریهات ، بؤیه خوای تعالی ئم ئایه تهی دابه زاندو تیایدا باسی نهوه بهرهو نیعه تانه ده کات که پیشی به خشیوه " نهک سه رزنه نشتی بکات ، وه پیشی پاگه یاند که نابی له قسی دهی خه لکی بترسیت " سه بارهت بهو شتانه خوای تعالی بقی حلال کردیوی ، چونکه خوای تعالی شایسته تره ترست لیئی ، دهست هله کریت لوهی بقی حلال کردیوی " له بار قسی خه لک ، پاشان پیشی پاگه یاند که وا (زینب) ای لی ماره ده کات دوای نهوهی که (زید) پیویستی پیش نه ماو و تلائقیدا ، بق نهوهی ئومه تکای شویتی کون و پهیرهوی بکان لوهه داو ، پیاو ثنی به کوبکراوی خوی بخوزایت " نهک ثنی کوبه کهی خوی که له پشتیتی ، بؤیه خوای تعالی له ئایه تهی حرامکردندا ده فرمیت : ﴿ وَحَلَّلْ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ﴾ واته : ﴿ وَحَلَّلْ أَبْنَائِكُمُ ﴾ وه (حرامه بوتان) ماوسه ری کوپه کانتان (بیوک) ﴿ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ﴾ نهوانهی که له پشتی خوتانن (۳۹) ، هروهها خوای تعالی لم سوره تهدا ده فرمیت ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدًا مِنْ رِجَالِكُمْ ﴾ [سوره الأحزاب : ۴۰] واته : محمد (۴۱) باوکی هیچ یهک له پیاوه کانتان نی یه ، له سه ره تای سوره ته که شدا ده فرمیت : ﴿ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ يَا فَوَاهِكُمْ ﴾ [الأحزاب : ۴] واته ﴿ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ يَا فَوَاهِكُمْ ﴾ [الأحزاب : ۵]

﴿ وَ خُوا بِكُورِ كِراوهِ كَانْتَانِي نَهْ كِرْدَوْتَهِ كُورِتَانِ ﴾ ذِلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ﴾ نَهْ وَ قَسْهِي سَرِ زَارِهِ كَى تَانِهِ ﴾^{۳۹۱} ﴾ ، كَهْ وَبُو تَيْپَوَانَهِ لَهِ بِهِرْكِيرِدَنَهِ لَهِ پِيَغْهِمَبَرِي خَوا ﴾^{۳۹۲} وَ ، دُورْخَسْتَنَهِ وَهِي تَانِهِ دَارَانِ لَهِ زَاتَهِ پَاكَهِ . وَبِاللهِ التَّوْفِيقِ .

بِهِلِيْ . پِيَغْهِمَبَرِي خَوا ﴾^{۳۹۳} خَيْزَانَهِ كَانِي خَوْشَدَهِ وَيِسْتَ وَ ، لَهِ هَمُووْشِيَانِ بِهِلِيْ وَهِ خَوْشَهِ وَيِسْتَرِ (عَائِشَةَ) بَوَوِ ، خَوْشَهِ وَيِسْتَيْ مَيْجَ كَهْ سِيَكِيشِ بِهِلِيْ وَهِ نَهْ دَهْ كَهْ شَتَهِ خَوْشَهِ وَيِسْتَيْ (عَائِشَةَ) جَكَهِ لَهِ خَوْشَهِ وَيِسْتَيْ خَوَى پَهْرَوَهِ رِدَكَارِيِ ، بِهِلِكَهِ (صَحِيحَ) يَهِ لَهِ پِيَغْهِمَبَرِي خَواهِهِ دَهْ كِتَرِنَهِ وَهِ فَهْ رِمُووْيِهِتِيِ : ((لَوْ كَنْتُ مُتَخَذِّداً مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَابِكَرَ خَلِيلًا)) ، وَفِي الْفَظِ : وَإِنَّ صَاحِبَكُمْ خَلِيلُ الرَّحْمَنِ ﴾^{۳۹۴} ﴾ وَاتَهِ : ((نَهْ كَهْ رَمَنَ لَهِ خَلِيلًا كَى سَهْرَ زَهْمِيَنِ خَوْشَهِ وَيِسْتَيْكَمِ هَلْبَرَادَاهِ (أَبُوبَكَرَ) مَ بِهِ خَوْشَهِ وَيِسْتَيْ خَوْمَ دَهْ كَرَدِ)) ، لَهِ بَيْزَهِ يَهِيَّكِ تَرِيشَدَا هَاتَوَهِ : بِهِرَاسْتِيْ هَاوَرِيَكِهِ تَانِ خَوْشَهِ وَيِسْتَيْ رَهْ حَمَانَهِ .

بِهِشِيكِ :

لَهِ رَاسْتِيدَا دَلَانِيَكِ كِيرَوَدَهِي خَوْشَوَيِسْتَنِي وَيِنْهِ وَبُو خَسَارَ دَهْ بَنِ ، كَهِ لَهِ خَوْشَهِ وَيِسْتَيْ خَوَى تَعَالَى بَوْشِ وَبِهِ تَالَّ بَنِ ، نَهْ وَانِهِيْ بَوَوِي لَيْوَهِ رَدَهِ كِتَرِنَهِ وَ ، بِهِ شَتَى تَرِجِيَكِهِيْ پِرِ دَهْ كَهْ نَهْ وَهِ ، چَونَكَهِ نَهْ كَهْ رَدَلِ پِرِبَوَوِهِ خَوْشَهِ وَيِسْتَيْ خَوَوَ تَامَهِ زَيْرِيْ چَاوِيَيَكِهِيْ وَتَنِيْ بَوَوِ ، نَهْ وَا نَهْ خَوْشِي خَوْشَوَيِسْتَنِي وَيِنْهِ وَبُو خَسَارِي لَيْ دَورِدَهِ خَاتَهِ وَهِ ، بَوَيِهِ خَوَى تَعَالَى سَهْ بَارَهَتِ بَهِ يُوسَفِ) پِيَغْهِمَبَرِدَهِ فَهِ رِمَيَتِ : ((كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخَلَّصِينَ)) [يُوسَفَ : ۲۴] وَاتَهِ : ((كَذَلِكَ)) نَاهِ جَقَرَهِ (بِهِلِكَهِ مَانِ نِيشَانِي يُوسَفَ دَادِ) ((لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ)) بَقِ نَهْ وَهِيْ خَرَابَهِ وَ دَاوِينِ پِيَسِي لَيْ دَورِبَخِيَهِيْ وَهِ ((إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخَلَّصِينَ)) چَونَكَهِ بَهِرَاسْتِيْ نَهْ وَ (يُوسَفَ) لَهِ بَهْنَدَهِ پَاكَهِ وَ هَلْبَرَادَهِ كَانِي

^{۳۹۱} — مَلا مُحَمَّد مَلا صَالِحٌ ، پَوْخَتَهِي تَهْ فَسِيرِي قُورَيَانِ .

^{۳۹۲} — مُتَقَوِّلِهِ : أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ (۷ / ۱۵) ، وَمُسْلِمُ (۲۳۸۳) .

تیمەیه^(۳۹۳) ، لم ئایەتەدا پۇون دەبىتەوە كە دلسوزى و هەلبىزىدراروى ھۆكارىيەك بۇون بۇ دورخستنەوهى خۆشەويىستى و ، ئەو خەرپە و كردەوە ناجۇرانەى كە بەرىبوم و ئەنجامىن لە (يوسف) پىغەمبەر _ عليه السلام _ ، بۆيە وازلىيەتىنى ھۆكار وازلىيەتىنى مايەى ھۆكەشە ، كەسانىتكى پېشىن گوتۈيانە : خۆشەويىستى جولانەوهى دلىكى بۇش و بەتالە ، واتە لە خۆشەويىستەكە زىاتر هيچى دىكەي تىدا نى يە . خواى تعالى دەفەرمىت : ﴿ وَاصْبَحَ فُؤَادُ أُمُّ مُوسَى فَارِغاً ﴾ [القصص : ۱۰] واتە : جا دلى دايىكى موسا خالى بۇو (لە ھەموو شتىك جىكە لە مەنالەكەي) (۳۹۴) واتە : خالى بۇولە ھەموو شتىك جىكە لە موسى چونكە لەرپادەبەدەر خۆشىدەويىست و ، دلىشى تۇر پىۋەي پەيوهندبۇو .

خۆشەويىستىش لە دوو شت پىڭماთوو : بەچاك زانىنى خۆشويىستراو و ، سوورىيون لە سەرپىڭەشتىنى ، بۆيە ھەركات دانىيەكىان نەما خۆشەويىستىكەش نامىتتىت ، نەخۆشى خۆشويىستان تۈرىك لە ئاقىل و ئىرانى ماندووكىدو ، كەسانىكىشىيان تىايىدا دواون ، بەلام قسەكانىيان وازى لىدەھىتىرىت بۇ شتى راستر .

دەلىيەن _ ابن القيم _ حىكمەت و دانايى خواى تعالى لە دروستكراوان و كاروباريدا جىيگىربۇوە لە سەر بنچىنەى سازان و پىتكەاتن لە نىوان ھاوشىيەكەندا ، ھەموو شتىكىش بۇ لاي گونجاوى خۆى و بۇلاي پىتكەوە ھەلکراوى خۆى راكتىش دەبىن و ، پۇوى تى دەكەت ” وەكو خۇويەكى سروشتى ، وە لە جىاوازو لە يەك نەچۈرى خۆى ھەلدىت ، تا ئەو ئاستەئ خۆى لىن دور دەخاتەوە ” وەكو خۇويەكى سروشتى .

بۆيە نەيىنى تىكەلبۇون و پەيوهندى كردن بەيەكەوە لە جىهانى بەرزو خواروشدا ، لە راستىدا دەگەرپىتەوە بۇ سى شت : گونجاوى و پىتكەاتن و وەكىيەكىبۇون .

^{۳۹۳} _ ملا محمد ملا صالح ، پوختهى تەفسىرى قورئان .

^{۳۹۴} _ ملا محمد ملا صالح ، پوختهى تەفسىرى قورئان .

نهینی جیاوانی و جیابونهوهش ، له پاستیدا دهگپیتهوه بۆ سی شت : نهگرجاوی و پیکنههاتن و وەکیهکنهبۇن .

کەوابوو له سەرنەم بنچینانه بەدیهاتن و کاروبار بەرپیوه دەچیت ، بۆیە هاوجەشن مەواداری هاوجەشنى خۆیەتى و ، دەگپیتهوه بۆ لای ، دزیش لە دژەکەی مەلدىت و ، خۆى لى نورده خاتەوه ، خواى تعاالى دەفرمیت : ﴿مَوَّالِيْذِيْخَلَقُكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةً وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ [الأعراف : ۱۸۹] واتە : ﴿مَوَّالِيْذِيْخَلَقُكُمْ﴾ (خوا) ئەۋازاتىبە كە ئىئۆھى دروست كردۇه ﴿مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةً﴾ لە يەك كەس (كە ئادەمە) ﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ هەر لە خۆى هاوسەرى بەدیهینا ﴿لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ تا لای بەحسیتەوه (ئارام بىگى) (۳۹۰) ، لىرەدا خواى تعاالى هۆى حەسانەوهو نارامگىرنى پیاوى لای خىزانەكەی گەپاشۇتەوه بۆ ئەوهى كە لە جۆرو چەشىن و كەوەرى خۆیەتى ، بۆیە حەسانەوهى پیاولاي خىزانەكەی كە بىتىيە لە خۆشەويىستى _ دەگپیتهوه بۆ ئەوهى لە چەشنى خۆیەتى ، ئەمە بەلكەبە كە هۆى حەسانەوه بە جوانى وىتنەو روحسارنى يە ، هەروەها بە مەبەست و وىست و ، خولقاندىن و پىتمويش نى يە ، ئەگەرچى هەموو ئەوانە لە ھۆكارەكانى حەسانەوهو خۆشەويىستىن .

پىغەمبەرى خوا ﷺ فرمۇويەتى : ((الأرواحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اتَّلَفَ ، وَمَا تَنَاكَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ)).

واتە : ((بۇچەكان سەريانى راھىنراون ، ئەوانەيان هاوبەوشت و هاوبىين پىكەوه دەگونجىن و ، ئەوانەشيان سروشت و بىرپياوه پىان جیاوازە لە يەك دوور دەكەونەوه)) .

و فى "مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ" وَغَيْرِهِ فِي سَبَبِ هَذَا الْحَدِيثِ : أَنَّ امْرَأَةَ بِمَكَّةَ كَانَتْ تُضْنِحُ النَّاسَ ، فَجَاءَتْ إِلَى الْمَدِيْنَةِ ، فَنَزَّلَتْ عَلَى امْرَأَةٍ تُضْنِحُ النَّاسَ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ

مُجَنَّدَةُ الْحَدِيثِ^(۳۹۶) واته : له (مسند)ی نیمامی (أحمد) و هیتیشدا هۆی گوتني نەم فارموده یه هاتووه کهوا : زینیک له مەککە خەلکی پىدەکەنان ، نەوە بۇو چووه مەدینەو ، له مالى زینیک دابەزى کە نەمیش دیسان خەلکی پىدەکەنان ، بۆیە پىغەمبەرى خوا فەرمۇسى : پۇھەكان سەریازى راھىنراون ... فەرمودەكە .

شەریعەتى خواى تعلى جىڭىر بۇوه لەسەر ئەوهى کە حۆكمى شتىك وەكى حۆكمى ھاوشىۋەكىيەتى ، شەرەعەكىشى دابەش ناكىتىھە سەر دۇو لىكچۇداو ھەرىپەكىان حۆكمى تايىھەتى ھېبىت ، ھەروەھا شەرەعەكاشى كۇناكىتىھە لە نىوان دۇو ماودىۋادۇ ھەر دۈكىان يەك حۆكمىان ھېبىت ، ھەركەس بۆچۈنتىكى ترى لەمە جىاوازلىرى ھەبىن ، ئەوا دەگەپىتەو بۇ نەوهى کە زانىنى بەرامبەر بە شەریعەتى خواى تعلى كەمە ، ياخود كەمە رخەمە بەرامبەر بە زانىنى لەيەكچۈن و جىاوازى ، ياخود شتىگەلىك دەداتە پال شەریعەت کە فەرمانى خواى تعلى لەسەرنى يە ، بەلكو لە بىرورپاى ھەندى پىياوانە . بە دانابىي و دادپەرەرەن دەرگار بە دېھىتان و شەریعەتكى دەركەوت ، بە دادپەرەرەن و كىشىي ووردى پەرەرەن دەرگار بە دېھىتان و شەریعەتكى چەسپاپا پاست بۇوه ، كە بىرىتىھە لە يەكسانىرىن و پىكىرىدىن و لە نىوان دۇو لەيەكچۈن ، وە جىاڭىرىدىن وە لە نىوان دۇو جىاوازدا .

ئەمەش كە لە دۇنیادا چەسپاوه ، لە پۇئى قىامەتىشدا ھەر ئاوهھا يە . خواى تعلى دەفرەرتىت : ﴿اَخْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَآذْوَاجُهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. مِنْ دُونِ اللَّهِ فَامْدُوْهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ [الصافات : ۲۲] واته ﴿اَخْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَآذْوَاجُهُمْ﴾ (خوا بە فريشته كان دەفرەرمۇى) ئەوانەي سىتەميان كرد كۆيان بىكەنەوە لە گەل ھاوردى كانيان (ھاۋوئىنەكانيان) ﴿وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ لە گەل ئەوانەي دەيانيپەرسىن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جەكە لە

۳۹۶ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٢٩٥ ، ٢٥٢٧) ، والبخاري في الأدب المفرد (٩٠١) ، ومسلم (٨ / ٤١) كلهم من حديث أبي صالح عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

خوا ﴿فَاهْدُهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ نهنجا پیکای دۆزه خیان نیشان دهن (۳۹۷)، پیشوا (عمر)ی کوپی (خطاب) _ خوای لی پازی بیت _ و پاش نه ویش پیشوا (أحمد)ی کوپی (حنبل) _ بهه حمه‌تی خوا بیت _ دهرباره‌ی گفتاری خوای تعالی ﴿وَأَنْوَاجُهُمْ﴾ فه‌رمویانه : واته : هاووینه و لیکچوه‌کان .

خوای تعالی ده فرمیت : ﴿إِذَا التُّفُوسُ رُوَجَتْ﴾ [التكوير : ۷] واته : ساتیک که هر خاونه کاریک جووتکرایه وله کەن هاووینه و لیکچوری خۆیدا ، وەکو جووتکردنی دوو کاسی خوشەویست له بەر خوای تعالی له بەه شتدا ، جووتکردنی دوو خوشەویستی ملکە چى شەیتان له دۆزه خدا ، چونکه هر کاسیک له کەن نه و کەسەدایه که خوشی دەوی ، بیه وی ياخود نهیه وی ، وە مستدرک الحاکم وغیره عن النبي ﷺ : ((لَا يُحِبُّ الْمَرءُ قَوْمًا إِلا حُشَرَ مَعْهُمْ)) (۳۹۸) واته : پیغەمبەرى خوا ﴿فَهُرُمُویه‌تی﴾ : ((هەرکەس قەومیکی خوشویست بەدلئیابی لە کەلیاندا کۆدەکریتەوە)) .

خوشەویستی چەند جۆریکە و چاکترین و بەپێزترینیان : خوشەویستیه له بەر خواو بۆ خوا ، لیرهدا پیویسته مرۆڤ نهوانەی خوشبویت که خوای تعالی خوشی دەوین و ، هەروەها پیویسته مرۆڤ خواو پیغەمبەرە کەشی خوشبویت .

دیسان : خوشویستنی پیکە وتن له سەر پیگەیەك ، یا ئائینیک ، یا پیباوه‌پیک ، یا پیبازیک ، یا خزمایه‌تیک ، یا پیشەسازیک ، یا هەرمەبەستیکی تر .

دیسان : خوشەویستیک بۆ دەستکە وتنی بەرژە وەندی و سوودیک له کاسی خوشویستراو ، یا له پلەو پایەکەی ، یا له مال و سامانەکەی ، ياخود له فیئرکردن و پیتەمایه‌کەی ، یا بۆ

^{۳۹۷} - ملا محمد ملا صالح ، پوختەی تەفسیری قورئان .

^{۳۹۸} - إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٥ ، ١٦٠) ، وصححه الألباني في صحيح الترغيب و الترهيب (٣٠٣٧) .

به ده ستهینانی خوشی و نارهزوویه ک ، ئەمانه خوشەویستى کاتىن و نامىتن بە نەمانى ئە و هۆکارانەی دروستى كردوون ، دلنيابه ئە و كەسەی بۆ كاريک خوشى دەويى ، پشتت تى دەكات و دوردەكە وىتەوه كاتى كارەكە تەواوبى .

بەلام خوشويستنى هاوشىيەمى و گونجاوى كە لە نېوان دوو خوشەویستدا ھەيە ، خوشويستنىكى بەردەوامەو لەناوناچىت " مەگەر كۆسپ و تەگەرەيەك لاييات ، خوشەویستى عىشق لەم جۆرەيە ، چونكە پەسەندىركەنلىكى پوحانى و ، تىكەلبۇنىكى نەفسانىيەو ، ئە و گومان و دودلىي و لاۋازى و بېئىزى و داهىزراوى و سەرقالى و پەشىيەي لە خوشويستنى عىشقدا دا تۈوشى مرۆڤ دەبى لە جۆرەكانى دىكەي خوشويستنەكاندا تۈوشى نابىت .

بۇ عىشق جاربە جار لە يەك لاؤەيە :

ئەگەر گووترا : ئەگەر ھۆکارى عىشق ئە و پېيوەندى و پېيوەستبۇن و لەيەكچۈونە پوحانىي بىت كە باستان كرد ، كەوابۇ بۆ بەردەوام نابى لەنېوان ھەردوو لادا ، بەلكو بەزىدى تەماشا دەكەيت تەنها لە لايەن ئە و كەسەوەيە كە تۈوشى عىشق بۇوە ، بۆيە ئەگەر ھۆکارى عىشق ئە و پېيوەندىيە نەفسانىيەو ئە و تىكەلبۇنە پوحانىي بوايە ، ئەوا خوشەویستىيەكەي نېوانيان ھاوېش و لە ھەردوو لاوە دەبۇو .

وەلام بۆ ئەمە : ئەوەيە كە ھۆکار جاربە جار مايەو ئەنجامەكەي دوادەكە وىت لەبر نەبۇونى مەرجىيک ، ياخود بۇونى كۆسپ و تەگەرەيەك ، دواكە وتنى خوشويستنىش لە لايەنى بەرامبەرەوە دەگەرەتەوه بۆ يەكىك لەم سى ھۆکارانە :

يەكەم : زەددەيەك (علە) لە خوشويستنەكەدا ، وە خوشويستنىكى كاتىيە و خۆبىي نى يە ، وە مەرج نىيە مرۆڤ لە خوشويستنى كاتىدا ھاوېشى ھەبى ، بەلكو پىتەچى دوركە وتنە ھەبى لەلايەن كەسى خوشويستراوهوە .

دووهم : کۆسپیک لە خودی کەسی عاشدایه ، کە قەدەغەی کەسی خۆشويستراوی بەرامبەر دەکات خۆشی بويت ، ئەو کۆسپە يا لە خwoo و پەوشتیدایه ، يا لە جەستەو نیمەن و شیوهیدایه ، يا لە پىبازیدایه ، يا لە كردەوەيدایه مەند ..

سێیەم : کۆسپیک لە کەسی خۆشويستراودایه و ناهیائیت ھاویەشی کەسی عاشق بیت لە خۆشەویستیکەیدا ، ئەگەر ئەو کۆسپە نەبوايە وەکو ئەو خۆشی دەویست ، بۆیە ئەگەر ئەو کۆسپانە نەمینیت و ، خۆشەویستیکەش خۆبىی بۇو ، ئەوا بەدىنیابى لە ھەردوو لايەن و دەبیت .

ئەکەر کۆسپى خۆبەگەورەدانان و ئىرەيى و ، سەرگەورەمىي و دوشمنابەتى لە دلىي بىباوەراندا نەبوايە ، بەدىنیابى پىغەمبەرانيان لە خودی خۆيان و كەس وكارو سەرەوت سامانىش خۆشتى دەویست ، بۆیە كاتى ئەو کۆسپە لە دلى دەست و پىۋەندە كانياندا نەبۇو ، بەلایانەوە خۆشەویستى پىغەمبەرانيان لە سەرۇي خۆشويستنى نەفس و كەسوکارو سەرۇوەتىشەوە بۇو .

بەشىك سەبارەت بەودى كە چارەسەرى عىشق بەوه دەكريت كە عاشق خۆشەویستە كەي بخوازىت

مەبەستىش ئەوهىيە : لەبر ئەوهى عىشق نەخۆشىيەكە لە نەخۆشىيەكان ، بۆيە قبولى چارەسەركىدن دەکات و ، چەند جۆرىك چارەسەريشى ھېيە ، كەوابۇو ئەگەر كەسی عاشق ھېچ پىگەيەكى بەدهەستەوە نەبیت بەدەر لە دەستكەوتى خۆشويستەكەي لە ھەردوو لايەنى شەرع و چارەنوسىشەوە ، ئەوه _ دەستكەوتى خۆشەویستەكەي _ چارەسەرى دەبىي ، كما ثبت في الصحيحين من حديث ابن مسعود _ رضي الله عنه _ ، قال : قال رسول الله ﷺ ((يا معاشر الشّبابَ مَنْ أَسْطَاعَ الْبَاءَ فَلِيَتَرْجُّ ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعلَيْهِ بالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَه

وجاء))^{٣٩١} واته : له (ابن مسعود) هوه خوای لئ پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا هله فرموموی : ((نهی کوملی لاوان ، هرکه‌س له ئیوه توانای هه‌یه با ئن بھینیت ، چونکه چاکترین هۆکاری چاو دانواندن و دلوین پاریزی یه ، هرکه‌سیش توانای نی یه ، با پۇنۇو بگرتیت ، چونکه بۆی دەبیتە قەلغان)) . لىرەدا پیغه‌مبه‌ری خوا هله پیگەی دوو چاره‌سەری بە عاشق پیشاندا : بنەپەتى ماره‌کردنی خوشەویست ، له بىرى - پۇنۇو گرتن . فرمانیشی پیتکرد بنەپەتیکە بەکاریتیت ، کە چاره‌سەریکە بۆ ئەم نەخوشیه دانراوه ، بۆیه پیتویسته وانی لینەھېتیریت بۆ چاره‌سەریکى تر ، نەگەر هەر پیگەیکە بۇو بۆ بەکارهیتنانی .

وروى ابن ماجة في سننه عن ابن عباس رضي الله عنهمما عن النبي ﷺ أنه قال : ((لَمْ تَرَلِلْمُتَحَابِينَ مَثَلَ النِّكَاحَ))^{٣٩٢} .

واته : له (ابن عباس) هوه خوا له خۆی و بابیشی پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا هله فرموموی : ((میع چاره‌سەریکى تر بەچاک دانانیین بۆ دوو خوشەویست بەدەر لە زەواج کردن)) . نەمە نەو ماناییه کە خوای تعالی ئاماژەی پىداوە پاش نەوهى ژنانى حەلائ کردووه ، ئازادو كەنیزەك ، له کاتى پیتویستىدا به گوفتارى ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلْقَ الْإِنْسَانِ ضَعِيفًا ﴾ [النساء : ٢٨] واته : ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ ﴾ خوا دەبیه‌ویت ﴿ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ﴾ کە نەركتان له سەر سووک بکات ﴿ وَخَلْقَ الْإِنْسَانِ ضَعِيفًا ﴾ چونکە نادەمی بە لواز دروست کراوه^(٤٠١) لەم شویتەدا خوای تعالی باسى سووکردنەوە دەکات ، وە ھەوال دان بە لوازى مرۆژ لە ئايەتەکەدا پەنجە پادەکىشىت بق لوازى بەرگەنەگرنى بەرامبەر بەم شەھوەت و ئارەززووه ، وە خوای تعالی نەوهى بق سووکردنەتەوە بە حەلائکردنى ژنان

^{٣٩١} - صحیح : تقدم تخریجه .

^{٣٩٢} - صحیح : تقدم تخریجه .

^{٤٠١} - ملا محمد ملا صالح ، پوختەی تەفسیری قورئان .

دوو يا سی يا چوار ، پیگه‌شی داوه بچیته لای بهنده و که نیزه که کانی خۆی ، پاشان پیگه‌شی پیدا نه‌گەر پیویست بuo که نیزه بخوازیت وەکو چاره‌سەریهک بۆ نەم شەھوەت و ئاره‌زۇوه و بۆ سووکردنەوەی نەم خووه لاوازه و ، وەکو بەزەبى پیداھانته وەش .

بەشیک :

نەگەر هیچ پیگه‌یەکیش بەدینەکرا بۆ نەوەی کەسی عاشق بە خۆشەویستەکەی شادبیتەوە وەکو چاره‌نوس یاخود وەکو شەرع ، ياخود لیئی قەدەغە کرابیت لە مردوو لاوه ، نەوا نەخۆشیکی بى دەرمانەو ، گرنگترین چاره‌سەرە کانیشى ، بربیتیه لەوەی نەفسی خۆی ئاگادارکاتەوە بەوەی ھیوای لى بېرىت ، چونکە نەفس ھەركات بىئۇمىد بولە شتىك ، دەحەویتەوە ، چىتە ئاپى لى ناداتەوە ، بەلام نەگەر لە گەل نائۇمۇدىشدا عىشقةکەی ھەر بەردەواام بuo ، نەوا خووه و پەوشتى ئەو کەسە تۇوشى چەوتەویەکى توند بuoو ، بۆیە پیویستە بىگۈرپىت بە چاره‌سەریتکى تر ، کە بربیتیه لە چاره‌سەرکردنى ئەقلی خۆی ، چونکە دەبى بزانى پەيوەسبۇونى دل بەشتىكەوە کە ھیوای دەستكە وتنى ناکریت جۆرىکە لە شىتى و ، خاوه‌نەکەشى وەکو كەسىكە عاشقى خۇد بى و ، بوجىي حەزى بەوەبى کە بولايى بلندبیتەوە ، لە گەلیدا لە سەر خولگەکەی بسوپىتەوە ، نەم كەسە بەلای تىكپاى ئاقل و زیرانەوە شىتەو ، لە كزمەللى نەواندا حىسابى بۆ كراوه .

نەگەر پیگەشتىشى نەگونجاوېي وەکو شەرع نەك چاره‌نوس ، چاره‌سەرە کەی بربیتیه لەوەی دەبى وەکو نەگونجاوېي چاره‌نوسىي تەماشاي بکات ، چونکە شتىك کە خواي تىعالي مۇلەتى نەدابى ، چاره‌سەرکردنى مرقۇ و پىزگاربۇونى تەنها لى دوركە وتنەوەيەتى ، كەوابوو با نەفسى خۆی ئاگادار بکاتەوە ، كەوا نەبۇوه و قەدەغە کراوه و ، هیچ پیگەیەکى پیگەشتىنى نى يەو ، وەکو تىكپاى مەحالە کانى دىكەيە ، وە نەگەر نەفسى ئازاوه‌گىپى ھەر لىتى دورنەكەوتەوە ، با وازى لى بىننەت لە بەر يەكىك لەم دوو شستانە ، يەكەم : يالە ترساندا ، وە يالە دەستدانى خۆشەویستىكى دىكە كە زۇر بەلايەوە خۆشەویستەو ، بەسۇدترەو ،

خیردارتریشه ، چیزو پی شادومانبوبونیشی بەردەوامتره ، چونکه کەسی ناقل و زیرەركات بەراوردى کرد لە نیوان دەستکەوتى خۆشەویستىکى خیرا نەماو بە لەدەستدانى خۆشەویستىک لەو گەورەترو ، بەردەوامترو ، بەسۇدتەو ، بەچیزەترو بە پىچەوانەشەوه ، يەكسەر جیاوانى هەردوکيانى بۆ دەردەکەوتىت ، بۆيە مەركىز چىزى بەردەوام كە مىع مەترسىيەكى تىدانى يە مەگۈرەوه بە چىنچى ساتىك ، كە پاشان بۆ ئازار دەگۈپىت ، حەقىقەتكەشى تەنها خەونى كەسىكى نووسىتۇوھ ، يَا ئەندىشەيەكەو جىڭىر نابى ، بۆيە چىز دەچىت و ، ئەنجام دەمىننېت ، شەھوھەت و ئارەزۇوش نامىننېن و ، بەدبەختى دەمىننېت .

دۇوھم : بۇودانى خراپەيەكى ئەويستراو كە نۇر بەلايەوه قورسەر دەبى بە بەراوردى لەدەستدانى ئەم خۆشەویستە ، ياخود هەردو شتەكاي بۆ كۆدەبىتەوه ، مەبەستم _ ابن القيم _ : لەدەستدانى شتىكى خۆشەویستىر بە بەراوردى لەدەستدانى ئەم خۆشەویستە ، وە پۇدانى بەلايەكى حەز پى ئابوی نۇر ئەستەم تر بە بەراوردى لەدەستدانى ئەم خۆشەویستە ، بۆيە ئەگەر دلىبابوو كە بەدەستكەوتى ئەم خۆشەویستە ئەو دوو شتەي تۇوش دەبى ، بەلايەوه ئاسان دەبى وانى لى بەينىت ، واش دەبىننېت كە ئارامگىرنى بەرامبەر بە لەدەستدانى خۆشەویستەكى ئاسانترە بە بەراوردى تۇوشبۇونى بەو دوو شتەي سەرەوه ، چونکە ئەقل و ئائىن و ، جوامىرى و پىباوهتىيەكەي ، فەرمانى پىددەكات بەرگەي زيانى كەم بىگىت _ كە خیرا دەشكۈپىت بۆ چىزو خۆشى و شادومانى _ لە پىتناو دوورخستەوهى ئەو دوو زيانە گەورەيدا . بەلام نەفامىيەكەي ، ئارەزۇوهكەي ، ستەمكارىيەكەي ، هەلەشەيەكەي ، سووكىيەكەي فەرمانى پىددەرات بە پەسەندىتى ئەم خۆشەویستە بەپەلهەيە ، وە بەو كەم و كورپەوه كە تىايىدایە ، وە لە گەل ئەوهى كە بەسەريدا دەھىننېت . پارىزىزاویش ئەو كەسەيە كە خواي تعالى دەپىارىزىتت .

ئەگەر نەفسى ئەم دەرمانەي قبول نەبۇو ، گويدىريشى نەكىد بۆ ئەم چارەسەرە ، با تەماشاي ئەو خراپە خىراو دەست وېردىنە بکات كە شەھوھەت و ئارەزۇو بەسەريدا دېننېت و ،

ئەو بەرژە وەندىيانە کە لىنى قەدەغە دەكەت ، چونكە لە ھەموو شىتىك زىاتر خراپەكانى دونيا بۆ مىزۇ ئامادەكەت و ، گەورە تىرىن ھۆكارىشە بۆ پەكسەتنى بەرژە وەندىيەكانى ، چونكە ناھىللىت بەندە بەتتاواوى مۇش و ھەست و زېرى بەكارىيەتتىكە كارى پى رادەپەرىتىت و ، بەرژە وەندىيەكانى پى راست دەكاتەوە .

ئەگەر نەفسى ئەم دەرمانەشى قبۇل نەبۇو ، با خراپى ھەرگۆتەوە كىردا رو شىتىكى ترى خۆشە ويستەكە بىرخۆتى بىتتىتەوەو ، ئەواناش كە واى لىيەكەت خۆى لىنى بەدورىگىرت ، چونكە ئەگەر بەدوايدا بگەرىت و تەماشاي بکات ، دەبىنېت چەندەها ئەوەندەي ئەو خۇو پەوشتە چاك و باشانى يە كە واى لىتكىدوھ خۆشى بويت ، سەبارەت بەوهش لىنى شاراوه يە با لە درلوسىكەنلى بېرسىت ، چونكە وەكۆ چۈن خۇو پەوشتى چاك و ياش ھۆكارى خۆشە ويستى و ويستىنە ، ئاوه هاش ناتەواوى و كەم و كوبى ھۆكارى بىق لىتىبۇنەوەو بۇورىبۇنەوەيە ، با بەراورىنەكى نىتىوان ھەربىو شتەكە بکات و ، ئەوهى خۆشبوىت كە پىش دەكەۋىت و نزىكتىرىن دەروازەشە بۆ ئەو ، با لەو كەسانە نەبىت كە پەنكىكى جوانىي بەسەر جەستەيەكى بەلەكى گولەوە فرييوى دابىت ، با چاوه كانى جوانى نىيمەن تىپەرىتىت بۆ خراپى كردەوە ، با لە پىرى جوانى نىيمەن بېرىتەوە بۆ ئەو خراپانە کە دل ھەوالى پېيداواه .

ئەگەر تىكىپاى ئەم دەرمانانە بىتتوانابۇون لە چارەسەركىرىنیدا ، ھېچ پىنگەيەكى ترى نابىت جىڭە لەوهى پەنا بۆ ئەو زاتە بەرىت كە وەلامى كەسى ناچارو بىنەرەتان دەداتەوە ، با خۆى فېيداتە پىش دەستى و لەبەر دەرگاڭەيدا ، پەناى بۆ بەرىت ، لىنى بىپارىتەوە ، بەكەساسى ، بە زەبۈونى ، بە ملکەچى ، ھەركاتىك ئەوهى بۆ پەخسا ، ئەوا لە دەروازەي سەركەوتى دلۇو ، با ئىتىر پاڭ بىن و دەستەلگىرت و خۆى لە گۆتەوە كىدارى نەگونجاو و نەشياو بىپارىزىت و ، شىعىرى دلڭارى بۆ يادىكىنەوە خۆشە ويست نەلىت و ، لە نىو خەلگىدا نازى نەزېتىت و ، تووشى زىيانى نەكەت ، چونكە دەبىن بە سەتكارىكى شەپەرەقىش .

با فریونه خوات به و فرموده (موضوع) که دراوه ته پال پیغامبری خواه کهوا (سوید) ای کوبی (سعید) هستاوه به گیرانه وهی ، له (علی) کوبی (مسیر) هوه ، له (ابی یحیی) ای کوبی (الفقّات) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خواله خوی و بایشی پانی بیت _ له پیغامبری خواوه کهله، هروهها (ابی مسیر) هستاوه به گیرانه وهی ، له (هشام) ای کوبی (عروة) هوه ، له باییه وه ، له (عائشة) هوه _ خوای لی پانی بیت _ ، له پیغامبری خواوه کهله، هروهها (الزییر) ای کوبی (بکار) هستاوه به گیرانه وهی ، له (عبدالمالک) ای کوبی (عبدالعزیز) ای کوبی (الماجشون) هوه ، له (عبدالعزیز) ای کوبی (ابی حازم) هوه ، له (ابن ابی نجیع) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خواله خوی و بایشی پانی بیت _ کهوا پیغامبری خواه کهله فرمویه تی : ((منْ عَشَقَ ، فَعَفَ ، فَمَا فَهُوَ شَهِيدٌ وَّ فِي رَوَايَةٍ : مَنْ عَشِقَ وَكَتَمْ وَعْفَ وَصَبَرَ ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ، وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ)) وَاتَه : ((هرکه س خوشویستی بکات و ، له کردارو گفتاری نهشیاو خوی گرتده و ، نه گار بمریت به شهید له قله ده دریت ، له (ریوایه) تیکی تریشدا : هرکه س خوشویستی کردیو نهیتنی پاراست و له کرداری نهشیاو خوی پاراست و نارامی گرت ، خوای تعالی لی ده بوریت و ، دهیخاته به هاشته وه)) . نه م فرموده به (صحیح) ای له پیغامبری خواوه کهله (ریوایه) ت نه کراوه و ، ناگونجیت له فرمایشته کانی نه و بیت ، چونکه شهیدیون پله کی بهزه لای خوای پهروه ردگار ، جووتکراوه له گهله پله (الصدیقیة) دا (۴۰۲)، کرده وه بارو حالی ههیه ، که مارجن بتو دهستکه وتنی ، دوو جقره : گشتی و تاییه ت .

تاییه ت : شهیدیونه له پیتناوی خوادا .

۴۰۲ - الصدیقیة : برترین پله کانی پاسکویه و بربیته له شیوه ته اوی بیکه موکوبی گویندی و ملکه چی بتو پیغامبر له گهله شیوه ته اوی بیکه موکوبی دلسوزی بتو په یامنیر ، بپوانه : التفسیر القيم لأنّ القيم ، وهرگیر

کشته : پینجن و له فه رموده يه کی (صحیح دا باسکراون و عیشق يه کیکیان نی يه . عیشق هاویه ش په یداکردن له خوشویستدا (شرک المحبة)^(۱) ، دلن خالی ده بی له خوای تعالی ، دهیکا به هی يه کیکی دیکه ، بؤیه خوشویستنی يه کیکی دیکه جگه له خوای تعالی پلهی شه هاده تی پی به ده ست بهیزیرت ، ئەمە شتیکی مەحاله ، چونکه عیشق به جوریک دلن تیک ده دات که له هەموو تیکانیکی تر خراپتره ، به لکو مەی و شەرابی پوچەو سەرخوشی ده کات ، له یادکردن و هو خوشویستنی خوای تعالی و ، چیز و هرگزتن له پازونیانی و (المناجاة) ، پی شادومانبوونی دوری ده خاتمه و ، واده کات دلن به ندایه تی يه کیکی دیکه جگه له خوای تعالی بکات ، چونکه دلی عاشق به ندایه تی خوشویسته کەی ده کات ، به لکو عیشق ناوکرۆکی به ندایه تیه ، شیوهی تەواوی بیکەمۆکوپی سەرشۆپی و ، خوشویستان و ، ملکەچى و بەگوره دانانه ، باشه ئەو دلەی به ندایه تی بۆ يه کیکی دیکه جگه له په روهردگار ده کات ، چون پلهی به پیزانی يه کتابه رستان و داناو زاناو ، وەلی يه تایبەتیه کانی خوای پی به ده ست بهیزیرت ، بؤیه ئەگەر (إسناد) ئام فه رموده وەکو پۇڙ بوايە ، تەنها هەلەو خەیال و ئەندیشە دەبۇو ، هەرگىز له هېچ فه رموده يه کی (صحیح دا ووشەی عیشق لە پىغەمبەرى خواوه ﷺ جىڭىر نەبۇوه .

پاشان عیشق حەرام و ، حەلائی ھېيە ، كەوابۇو مرۆڤ نابى گومانى وابەرت کە پىغەمبەرى خوا ﷺ حۆكم بە سەرەمۆ عاشقىكدا دەدا بە شەھيدىيون ئەگەر نەھىتى پاراست

٤٠٣ - ماوەل په یداکردنی خوشویستی (شرک المحبة) : واتە له گەل خوای په روهردگاردا يه کیکی تری خوشبوبیت وەکو خوشویستنی بۆ خوای تعالی يالو توننتۇ زیاتر ، ئامە ھولە په یداکردنی گوردە يه ، خوای تعالی لەم بارە وە دە فەرمىت : [وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَعَجَّلُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَّدَادَا يُجُونُهُمْ كَحْبُ اللَّهِ وَالَّذِينَ آتَمُوا أَشْدَدَ حُبًّا لِلَّهِ] [البقرة : ١٦٥] واتە : [وَمِنَ النَّاسِ مَنْ] وە كەسانى وا ھېيە له خالکى [يَتَعَجَّلُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَّدَادَا] كە هاویەشى زقد بۆ خوا پەيدا دە كەن [يُجُونُهُمْ] خوشیان دە وىن [كَحْبُ اللَّهِ] وەکو خوشویستی (نىمانداران بۆ) خوا [وَالَّذِينَ آتَمُوا أَشْدَدَ حُبًّا لِلَّهِ] بەلام ئەوانە بىوایان ھىتاوا نقد زیاتر خوايان خوش دە وىت _ مەلا محمد مەلا صالح ، پوخته تەفسىرى قورئان ، بپوانە : الإعلام بتوضيح نقض الإسلام ، وەرگىزى .

وله کرداری نهشیاو خوی پاراست و ئارامی گرت ، بؤیه نابی بیوبیاوه پت وابی که هرکەس زنیکی خوشیست ، ياخود عیشقی لاوه مورو دەرنە ھاتووه کان بۇو ، ياخود عاشقی ژنانی داوین پیس بۇو ، بەو عیشقە پلهی شەھادەتى دەستگیر دەبى ، چونکە پېچەوانەی زانراوه بەلگەن دویستە کانی ئاینە .

لەبر ئەوهی عیشق نەخوشیيەكە لە نەخوشیيەکان و خواي تعاپ دەرمانى بۆ داناوه لە هەربۇو لایەنى شەرعى و چارەنسىشەوە ، بؤیە خۆچارە سەركەدن لە نەخوشى عیشق يا (واجب) ئەگەر عیشقە كە حەرام بىت ، وە ياخود (مُستحب) واتە سۈونەتە .

ئەگەر تەماشايەكى ئەو نەخوشى و بەلایانە بکەيت كەوا پېغەمبەرى خوا حوكى بەسەر تۇوشىبۇانىدا داوه بە شەھىدى ، دەبىنيت لەو نەخوشىيانىيە كە چارە سەرىنى يە وە كۆ تووشىبۇانى چاوه قولەو ، نەخوشیيەكاني سك و ، شىتى و ، سۇوتاوى ، خنكاوى و ، مردىنى ئىن بەسەر مەنداللۇو ، چونكە بەلەگەلىتكە لە لایەن خواي پەروەر دىگارەوە و بەندە هېچ دەستىتكى لە بۇنىدا نى يەو ، چارە سەرىنى يە ، ھۆكارە كانى دروستبۇنىشى حەرام نى يە ، وەناشىبىت بەھۆى تىكدانى دل و ، پەرسىتنى شتى دىكەي جىڭە لە خواي تعاپ ، وە كۆ ئەوهى عىشق دروستى دەكەت . ئەگەر مەمو ئەمانەي سەرەوەي بەلاوه بەس نەبۇو بۆز پۇچ كەردىنەوهى ئەم فەرمۇودەو گەپانەوهى بۆ پېغەمبەرى خوا با چاولىتكەرى زانىيانى فەرمۇودەناس بکات ، ئەوانەي شارەزان بە فەرمۇودەو زەدەكەنەي (عللە) ، ئەوجا بۆز ناشكەرا دەبى كە هەرگىز پېشەوا يەك نەبۇوه شايەتى بۆ (صحيح) بۇون ، ياخود (حسن) بۇونى ئەم فەرمۇودەيە بە Bates ، چونكە زانىيان سەرزەنشت و نكتۈلەن لە (سۇيد) كەردىووه سەبارەت بە گەپانەوهى ئەم فەرمۇودەيەو ، لەبر ئەمەش بە دروستكەنى بەلائى گەورەو مەزن تاونباريان كەردىووه ، تا ئەو ئاستەي ھەندىكىيان غزاڭىرنى ئەم پىاوهيان بەحەلائ داناوه "لەبر ئەم فەرمۇودەيە . پېشەوا (أبو أحمىد) ئى كۆپى (عَدِيٌّ) لە (الكافل) دا فەرمۇويەتى ئەم فەرمۇودەيە يەكىكە لەوانەي سەرزەنشت و نكتۈل لە (سۇيد) كەراوه بە گەپانەوهى ،

ههروهها پیشوا (البیهقی) بیش فهرمومویه‌تی : ئەم فهرموده لهوانه‌یه که سهرزه‌نشت و نکولیی له (سوید) دهکریت به گیپانه‌وهی ، ههروهها (أبوطاهر) له (الذخیرة) دا ههمان شتی باسکردوده ، پیشوا (الحاکم) بیش له (تاریخ نیسابور) دا ئەم فهرموده باس دهکات و ده فهرمیت : من لەم فهرموده‌یه سەرم سوپدەمیتى ، چونکه له کەسیکی ترهوه باس نه کراوه جگه له (سوید) ، که کەسیکی باوه‌پیتکراوه ، پیشوا (أبوالفرج) ی کوبی (الجوني) له کتیبی (الموضوعات) دا باسی کردوده ، (أبو الأزق) یەکم جارله (سوید) ھوه بەرزی دهکرده‌و بۆ پیغەمبەری خواه، بەلام له بارهوه سهرزه‌نشت کرا ، بۆیه ناوی پیغەمبەری خواه لابدو چیتر له (ابن عباس) _ خواله خۆی و بابیشی پازی بیت _ تیپه پ نەدەبیو .

لە کاره‌ساتانه‌ی تەحه‌مۆول ناکریت ئەوهیه که ئەم فهرموده‌یه بکریت به فهرموده‌ی (ھشام) ی کوبی (عروة) ، لە بابیه‌وه ، لە (عائشة) ھوه _ خوای لى پازی بیت _ لە پیغەمبەری خواه، ئەوهی کەمترین شاره‌زای لە فهرموده‌و زەدە کانیدا ھېبى ، هەرکىز ئەمە تەحه‌مۆول ناکات ، ههروهها ناگونجیت له فهرموده‌کانی (الماجشون) بیت ، لە (ابن أبي حازم) ھوه ، لە (أبي نجیح) ھوه ، لە (مجاهد) ھوه ، لە (ابن عباس) ھوه _ خواله خۆی و بابیشی پازی بیت _ لە پیغەمبەری خواه، ههروهها (موقوف) بیشی له سەر (ابن عباس) _ خواله خۆی و بابیشی پازی بیت _ پیویستی بە تیپوانینه ، خەلکى (سوید) ی کوبی (سعید) یان بە بەلاؤ کاره‌ساتى گەوره تاوانبار کردوده ، ههروهها (یحیی) ی کوبی (معین) سهرزه‌نشتى (سوید) دهکات و ده فهرمیت : کەسیکی نامه‌ردى درزه‌نە ، نەکەر ئەسپیتک و پەمیکم بوايە غە Zam ده‌کرد ، پیشوا (أحمد) ی کوبی (حنبل) ده فهرمیت : (متروك الحديث) ، پیشوا (النسائي) ده فهرمیت : (ليس بثقة) ، پیشوا (البخاري) فهرمومویه‌تی : کويزبیوو کەسانی تر فهرموده‌ی تريان پى دەگوتەوه ھى خۆی نەبیو ، پیشوا (ابن حبان) فهرمومویه‌تی : فهرموده‌ی (المعضل) ی لە کەسانی باوه‌پیتکراوه‌وو باس ده‌کرد ، بۆیه پیویسته فهرموده‌کانی پشت گوی بخربت .

چاکترین نه و گوفتارانه ش که ده باره‌ی (سُوید) گوتراوه گوفتاری (أبوحاتم الرازی) ه فرموده‌ی تی : (إِنَّهُ صَدُوقٌ كَثِيرٌ التَّدْلِيسِ) ، هر وہا گوفتاره کهی پیشوا (الدَّارَقُطْنِيُّ) که فرموده‌ی تی : که سیکی با وہ پیتکراوه به لام که به ته مهند بیو پیده چی فرموده‌ی بیان بق باسکردایه هندی (النکارة) ای تیدا بواهیه ، که چی پی پی دهدا . ته او بیو .

وہ پیشوا (مسلم) بیان عه بیدار ده کرد که هله دهستا به (تخریج) کردنی فرموده کانی (سوید) کو ، نه وہش حال ویاری بیو ، به لام نیمامی (مسلم) نه و فرمودانه‌ی لیوه کیزپایوه که کسانی تر (متابعة) بیان کردبی و ، تنهاش نه بوبیته و له گتیرانه وه بیداو ، وہ رموده‌یه کی (منکر) کو (شاذ) بیش نه بیت به پیچه وانه نه نم فرموده‌یه . والله أعلم .

به شیک : سه باره‌ت به رییازی پیغه مبهربی خوا كَلِيلٌ
له پاراستنی ته ندروستیدا به خوبون خوشکردن :

بونی خوش خوارکی پوچه و ، پوحیش نه وهیه که هممو هیزه کانی له سه رسوار ده کریت ، هیزه کانیش به بونی خوش زیاد ده کهن ، زوریش به سووده بق میشک و دل و ، هممو نهندامه وه کیه کانی تر ، دل شادومان ده کات ، خوشی به نه فس ده دات و ، پوح فراوان ده کات و ، سترین شته بق پوح و ، له هممو شتیکیش بتوی له بارتھو ، له نیوان نه او و پوچدا بیوه‌ندیه کی نزیک ههیه ، له بر هممو نه او هویانه‌ی سه ره و بونی خوش یه کتیک بیو له دوو

و شه ویسته کهی دونیا به لای پیغه مبهربی خواره كَلِيلٌ

وفي صحيح البخاري : أنه كَلِيلٌ كان لا يَرُدُ الطَّيْبَ (٤٤).
واته : به راستی پیغه مبهربی خواره كَلِيلٌ بونی خوشی نه ده گه رانده وه .

وَفِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ عَنْهُ ﷺ : ((مَنْ عُرِضَ عَلَيْهِ رِيحَانٌ ، فَلَا يَرْدَدُهُ فَإِنَّهُ طَيِّبُ الرِّيحِ ، خَفِيفُ الْمَحْمَلِ)) (٤٠٥).

وَاتَّهُ : بِيَقْهَمْبَرِي خَواهُ ﷺ فَهُرْمُوْيَهُتِي : ((هَرَكَسْ رَهِيَانَهِي دَرَايَهِ ، بَانِيَكْرِيَنِتِهِوهِ چُونَكَهِ بَوْنَى خَوشَهُو ، هَلْكَرْتَنِيشِي سُووَكَهِ)) .

وَفِي سُنْنَ أَبِي دَاوُدَ وَالنَّسَائِيِّ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ : ((مَنْ عُرِضَ عَلَيْهِ طَيِّبٌ ، فَلَا يَرْدَدُهُ ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ طَيِّبُ الرِّائِحَةِ)) (٤٠٦).

وَاتَّهُ : لَهُ (أَبِي هُرَيْرَةَ) هُوَ خَوَاهِ لَهِ بَانِي بَيْتِهِ ، لَهُ بِيَقْهَمْبَرِي خَواهُ ﷺ فَهُرْمُوْيَهُتِي : ((هَرَكَسْ بَوْنَى خَوشَ دَرَايَهِ ، بَانِيَكْرِيَنِتِهِوهِ ، چُونَكَهِ هَلْكَرْتَنِيشِي سُووَكَهِ بَوْنِيشِي خَوشَهِ)) .

وَفِي مُسْنَدِ الْبَزَارِ : عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُ الطَّيِّبَ ، تَطْلِيفٌ يُحِبُ النَّطَافَةَ ، كَرِيمٌ يُحِبُ الْكَرَمَ ، جَوَادٌ يُحِبُ الْجُودَ ، فَنَظَفُوا أَفْنَاءَكُمْ وَسَاحَاتَكُمْ ، وَلَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ يَجْمِعُونَ الْأَكْبَرَ فِي دُورِهِمْ)) (٤٠٧).

وَاتَّهُ لَهُ (مُسْنَدِي الْبَزَارِ) دَا هَاتُوْهُ : بِيَقْهَمْبَرِي خَواهُ ﷺ فَهُرْمُوْيَهُتِي : خَوَاهِ تَعَالَى چَاكَهُو حَازِي بَهِ بَوْنَى خَوشَهُ ، پَاكَهُو پَاكِي خَوشَ دَهْوَيِ ، مِيهَرَهِ بَانِهِو مِيهَرَهِ بَانِي خَوشَ دَهْوَيِ ، بَهْخَشِنَدَهِيَو بَهْخَشِنَدَهِي خَوشَ دَهْوَيِ ، حَوْشَهُو كَرِيَهِ بَانِهِ كَانَتَانَ پَاكَهُنَوْهُو ، خَوتَانَ بَهِ جَوَلَهِ كَانَ مَهْجُونَنَ كَهِ خَوْلَ وَخَاشَاكَهِ كَهِ يَانَ لَهِ رِيَكَهِ كَانِيَانَدا كَوَدَهِ كَهِنَوْهُ .

٤٠٥ - صحيح : أخرجه مسلم (٢ / ٤٨) عن الأعرج عن أبي هريرة فذكره .

٤٠٦ - إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٤١٧٢) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٦٣٩٣) .

٤٠٧ - إسناده ضعيف : أخرجه الترمذى (٢٨٠٠) ، وضعفه الألبانى في ضعيف الجامع (١٦١٦) .

(ابن أبي شيبة) ده گتیریته و : که وا پیغامبری خوا جوئیک له بونی خوشی ه بیو خوشی پی بونخوش ده کرد .^{٤٠٨}

وَصَحَّ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ حَقًا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَفْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ ، وَإِنْ كَانَ لَهُ طِيبٌ أَنْ يَمْسَّ مِنْهُ))^{٤٠٨}.

واته : پیغامبری خوا فرموده تی : ((خوای تعالی ماف به سه ره موو موسلمانیکوه مهیه که وا له هر حوت پژدا خوشی بشوات و ، نه گار بونی خوشیشی ه بیو خوشی پی بونخوش بکات)) .

بونی خوش چهندین خاسیه تی تیدایه ، له وانه په ریه کان خوشیان ده وی ، شهیتان کان لیس دورده که ونه وه ، چونکه خوشترین شت به لایانه وه بونی ناخوشی به درنه ، پوچه چاکه کان بونی خوشیان خوش ده وی و ، پوچه پیسه کانیش بونه ناخوشکانیان به لاوه خوش ، بؤیه ه موو پوچیک ه واداری گونجاوی خویه تی ، ئافره تانی ناپاک بؤ پیاوانی ناپاک ، پیاوه پیسه کان بؤ ئافره ته پیسه کان ، ئافره ته پاکه کان بؤ پیاوه پاکه کان ، وه پیاوه پاکه کان بؤ ئافره ته پاکه کان ، هرچهند نه گوفتاره بؤ پیاوان و ئافره تانه ، به لام کرده وه و گوفتاره کان و ، خواردن و خواردن وه کان و ، پوشاك و بونه کانیش ده گرتیه وه ، یا به کشتیتی گوفتار (عموم لفظه) ، یا به گشتیتی ماناکهی .

^{٤٠٨} - صحیح : اخرجه البخاری (٢ / ٣) ، و مسلم (٣ / ٣) کلاما عن عمرو بن سلیم عن أبي سعید الخدري .

**بەشىك : سەبارەت بە رىيازى پىغەمبەرى خوا ﷺ
لە پاراستنى تەندروستى چاودا :**

رۇى أبو داود في سننه : عن عبد الرحمن بن النعمان بن معبد بن هوندة الأنصاري ، عن أبيه ، عن جده رضي الله عنه _ ، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ بِالإِثْمِ الْمُرْوَحِ عِنْدَ النَّوْمِ وَقَالَ : ((لِيَتَّقِيَ الصَّائِمُ)) (٤٩) .

واته : له (عبد الرحمن) ئى كوبى (النعمان) ئى كوبى (معبد) ئى كوبى (هوندة الأنصاري) وە ، له بابىيەوە _ له باپىرييەوە _ خواى لى پانى بىت _ دەگىرپىتەوە دەفرمىت : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى دا بەبەكارەتىنىڭ كلى بۆنخۇشكراو بە مىسىك لە كاتى نۇوستىداو فەرمۇمى : ((با پۇئۇوان خۆى لى بېپارىزىت)) .

ھەروەھا پىشەوا (ابن ماجة) لە (سنن) ھەكىداو كەسانى تىرىش لە (ابن عباس) ھەوە _ خوا لە خۆى وىبايىشى پانى بىت _ دەگىرپىنەوە فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ كىلدانىتكى ھەبۇ چاوى پى دەپشت ، سى جار بۇ ھەر چاۋىك .

و فى الترمذى : عن ابن عباس _ رضي الله عنهم _ ، قال : كان رسول الله ﷺ إذا اكتحل يجعل فى اليمنى ثلاثة ، يبتدىء بها ، ويختتم بها ، وفي اليسرى ثنتين (٤١) .

^{٤٩} إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٢٣٧٧) ، وضعفه الألبانى في الإرواء (٩٣٦) .

^{٤١٠} صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٣٥٤) ، وعبد بن حميد (٥٧٣) ، وابن ماجة (٣٤٩٩) ، والترمذى (١٧٥٧) ، وفي الشمايل (٤٩) ، (٥٠) كلهم عن طريق عباد بن منصور عن عكرمة عن ابن عباس .

واته : له (ابن عباس) هوه خوا له خوی و بابیشی پانی بیت فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌گه‌ر چاوی بپه‌شتایه سی جار کلی ده‌کرده چاوی راستی ، له‌هه‌وه ده‌ستی پی ده‌کردو ، له‌ویشه‌وه کوتایی پی ده‌هیننا ، دوو جاریش بق چاوی چه‌پی .

وقد روی أبو‌داد عنہ ﷺ : ((مَنْ اكْتَحَلَ فُلْيُوتْ))^(١١).

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا فرموموی : ((هرکس چاوی ره‌شت با تاک بیرپیزیت)) .

باشه ئایا به‌تاک ره‌شتن بق هر دوو چاوه ، سی جار بق چاوی راست و ، دوو جار بق چاوی چه‌پ ، وه چاوی راست شایسته‌تر بی به ده‌ست پیکردن و پیشخستن ، ياخود به‌تاک په‌شتن‌که بق هر چاویکه ، سی جار بق چاوی راست و ، سی جاریش بق چاوی چه‌پ ، نه‌مه دوو گوفتاری نیمامی (أحمد) و که‌سانی دیکه‌یه .

كل تهندروستی چاو ده‌پاریزیت ، نه و نورو پوناکیه‌ی که هۆکاری بینینه به‌هینزی ده‌کات ، پاکیان ده‌کات‌هه وه ، ماده خراپه کان نه‌رم و نیان ده‌کات‌هه وه ده‌یانکاته ده‌هه وه ، هه‌ندی جۆری كل جوانیک ده‌بە‌خشیتت چاو ، کاتی نووستن سوودو چاکه کانی زیاتر ده‌بن ، چونکه نه‌گه‌ر کل به‌کارهینراو ، پاشان سره‌وتن و له جوله‌که وتنی زیانبه‌خشی به‌دواوه‌بیو ، سروشتشیش کاری خوی کرد ، نه‌وا سو دیکی زیاتر به‌چاو ده‌بە‌خشیتت ، کلی (الائِمَد) یش له و باره‌وه خاسیه‌تیکی تاییه‌تی تیدایه .

وفي سنن ابن ماجة عن سالم ، عن أبيه يرفعه : ((عَلَيْكُمْ بِالْإِلْمَدْ ، فَإِنَّهُ يَجْلُو الْبَصَرَ ، وَيُنْبِتُ الشَّعَرَ))^(٤١٢)

واته : له (سالم) هوه ، له بابیه‌وه له پیغه‌مبه‌ری خواوه فرمومویه‌تی : ((کلی (بالائِمَدْ) به‌کاریتینن ، چونکه بینین به‌هینزو چاک ده‌کات و ، مووی بژانگ ده‌هه‌چینیت)) .

^{٤١١} — إسناده ضعيف : أخرجه أبوداد (٣٥) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (١٠٢٨) .

^{٤١٢} — إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجة (٣٤٩٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٠٥٦) .

و في ((كتاب أبي نعيم)) : ((فإنه منبتُ للشِّعرِ مذمَّةً للقديٰ مصفاً للبصر))^{٤١٣}.

واته له كتيبة كهی (أبی نعیم) يشدا به شیوه هاتووه : ((دەرهىنەرى مۇوه ، لابەرى پېپۆقە ، پاکەرەوەی چاوه)) .

وفي سنن ابن ماجة أيضاً : عن ابن عباس _ رضي الله عنهم _ يرفعه : ((خير أحوالكم الإئمدة ، يجلو البصر ، وينبت الشعر))^{٤١٤}) واته : (ابن عباس) _ خواله خوى وبابيشى بانى بىت _ له فرموده يكدا كه بەرزى دەكاته وە بۆ پىغەمبەرى خوا لە فرمۇويەتى : ((خىرتىرين چاپشىنان بە كلى (الإئمدة) ده ، چونكە چاو بەھىز دەكات و ، مۇوى بىرزاڭ دەدەچىنى)) .

^{٤١٣} — إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الترغيب والتزهيب (٢١٠٦) .

^{٤١٤} — إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجة (٣٤٩٧) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٣٣٥٥) .

بهشى سى يەم

بەشىك : لە باسکردنى نەو دەرمان و خۇراکە تاكانەدا كە لە زارى پىيغەمبەرى خواوه پىمان گەشتۈرۈپ رېزكراوه بە پىي پىتە هىجانىيەكان :

پىتى ھەمزە (أ) :

إئمد : بەردىكى كلى پەشە ، لە (أصبهان) ھۆه دەھىنرىت و ، لە ھەموو جۆرەكانى دىكەى چاكتەرە ، ھەروھا لە بۆزئاواشەوە دەھىنرىت ، چاكتىرينىشى نۇوهىيە كە زۇو وورد دەبىي و ، ووردەكەشى تروسكەدارە ، نازەكەشى نەرمولوسەو ھىچ پىسىيەكى تىدا نى يە .

میزانجى ساردى ووشكەو بۇ چاو بەسوودەو بەھىزى دەكەت ، دەمارەكانى بەھىزو پتەو دەكەت ، تەندروستى دەپارىزىت ، گوشتى زىيادى نىتو بىرىنەكان ناھىيىت و ساپىشى دەكەتەوە ، پىسىيەكانى پاك دەكەتەوە ، بەھىزى دەكەت ، ئەگەر لە كەن ھەنگۈتى ئاوبىي پۇوندا (العسل المائى الرقيق) بىكريتە چاو سەرئىشە ناھىيىت ، ئەگەر كوتراو تىكەل بەھەندى بەزى نەرم و تازە (الشحوم الطربية) كراو ، شويىنى سووتاوى تىيەلسۆيىزىت ، چىنە ووشكەكەى بەسەرهەوە دروست نابىت پاش ساپىزبۇونەوە بىرىنەكە ، ھەروھا بەسوودە بۇ ئەو بلق و تلۇقانە بەھۆيەوە دروست دەبىت ، باشترين كەكانى چاوه بەتايمىت بۇ مۇرقە بەتەمنەكان و ، ئەوانەي چاوابان لاۋاز بۇوە ئەگەر كەمەتك (المسك) ئى تىكەل بىكريت .

أُتْرُج (٤١٥) : ثبَتَ فِي الصَّحِيفَةِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأَثْرَجَةِ ، طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَرِيحُهَا طَيِّبٌ)) (٤١٦).

واته له فەرموده يەکى (صحیح) دا پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرمودویەتى: ((نمۇونەئى ئەو بپوادارە قورئان دەخوینىت ، وەكۆ نمۇونەئى (أُتْرُج) ، تامى خوشەو ، بۇنىشى خوشە)).

(أُتْرُج) سوودىيکى نىدىيەتىدابى ، لە چوار شت پىكھاتووه ، توېكىل ، ناوگەرە ، ترشى ، تۇو ، هەر دانەيەكىيان مىزاجىيکى تايىھەتى ھەيە ، بۇيە توېكەلەكەي گەرمى ووشكە ، ناوگەرەي گەرمى تەپە ، ترشىيەكەي ساردى ووشكە ، تۇوهكەي گەرمى ووشكە .

لە سوودەكانى توېكەلەكەي : ئەگەر لە نىيو پۇشاڭدا دابىزىت ئەوا قەدەغەي مۇرانەيلى دەكەت ، بۇنەكەي خراپى ھەوا ھەروەها درم چاك دەكەت ، ئەگەر لە دەمدا راگىريت بۇنى خوش دەكەت ، باي نىيو سك شىيى دەكەتەوە ، ئەگەر بىرىتتە نىيو چىشتەوە وەكۆ بەھارات ، يارمەتى ھەرسکىردن دەدات ، دانەرى (القانون) دەلىت :

گوشراوى توېكەلەكەي ئەگەر بخورىتەوە بۇ گەزتنى مار بەسوودە ، وە توېكەلەكەشى وەكۆ دەرمانىك دەخرىتتە سەر بىرين ، سووتىزراوى توېكەلەكەي تى ھەلسوبىيەكى باشە بۇ نەخۆشى بەلەكى . گوفتارەكانى تەواوبۇو .

٤١٥ - أُتْرُج : درەختىكە لە مزەمنەنیەكان ، درېزىكەي دەگاتە پىتىج مەتر ، لق و گەلەكانى نەرمن ، گولەكانى سېپەو ، بەرەكانى لە لىيمۇ دەچىت بەلام نىدر گەورەتە ، پەتكىكى پىرتەقالى زىپىنى ھەيە ، بۇنىكى خوشى ھەيە و ئاوهكەي ترشە . بىوانە : ar.wikipedia.org/wik

٤١٦ - متفق عليه : أخرجه البخاري (٨ / ٥٩) ، ومسلم (٧٩٧) .

به لام ناوگه‌رهی : گه‌رمی نیو گه‌ده سووک ده‌کاته وه ، بۆ توشیوان به (المِرَّة الصُّفَرَاء) به سووده ، دامرکینه‌ری هله‌کهه گرمکانه . (الغافقی) ده‌لیت : خواردنی ناوگه‌رهی بۆ توشیوان به نه‌خوشی مایه‌سیری به سووده .

به لام ترشیه‌کهی : قه‌بزکاره و شکینه‌ری (الصفراء) ه ، هیمنکه‌رهوهی دل لیدانی خیرایه ، به سووده بۆ زه‌ردواوی وه‌کو خواردنوه وه‌کو چاو پی په‌شتنیشی ، پشانه‌وهی زه‌ردوای ده‌وه‌ستینیت ، دلکه‌رهوهیه بۆ خواردنی زیاتر ، هیمنکه‌رهوهیه بۆ سروشت ، بۆ توشیوان به نه‌خوشی په‌وانی زه‌ردواوی به سووده ، گوشراوه ترشه‌کهی شه‌هوهت و ئاره‌زووکردنی کونترول نه‌کراو به‌رامبهر به ژنان (غلمة النساء) هیمن ده‌کاته وه ، نه‌گه‌ردهم و چاوی تى هه‌لسوی په‌لەکانی ناهیلت ، نه‌خوشی ووشک هه‌لاتو و قلیشانی پیست و نه‌مانی تووک و موو به‌سه‌ریه‌وه ناهیلت ، به‌بەلگه‌ی لابردن ئه‌و مه‌ره‌که‌بەی ده‌که‌وتیه سه‌ر پوشان ، هه‌روه‌ها هیزیکی نه‌رم و نیان که‌رهوهو ، لابردن و نه‌هیلان و ، ساردکه‌رهوهی تیدایه ، گه‌رمی جگه‌ر دوکوئیتیه‌وه ، گه‌ده به‌هیز ده‌کات ، تیثی (المِرَّة الصُّفَرَاء) و ، ئه‌و خه‌مه‌ی به‌هؤیه‌وه توشی مرۆڤ ده‌بیت ناهیلت ، تینویه‌تی هیمن ده‌کاته وه .

به لام تزوہ‌کهی : هیزیکی شیی که‌رهوهی ووشکه‌رهوهی هه‌یه . (ابن ماسویه) ده‌لیت : خاسیه‌تی تزوہ‌کهی به‌سووده بۆ ژه‌هره کوشنده‌کان ئه‌گه‌ر به کیشی مسقالیک بخوریت‌وه‌و تویکله‌کهی لابرابیت به ئاویکی شله‌تین ، به کولاندن پووبیکی به سوودی هه‌یه ئه‌گه‌ر بکوتیت و بخربیت شوینی گه‌زتن‌وه ، بۆی به‌سوود ده‌بی ، بقن و به‌رام خوش ده‌کات و ، زوریه‌ی ئه‌م کارنه‌ش له تویکله‌که‌یدایه .

که‌سانی دیکه‌ش گوتولانه : خاسیه‌تی تزوہ‌کهی بۆ پیوه‌دانی دووپشك به سووده ، ئه‌گه‌ر به‌کیشی دوو مسقال بخوریت‌وه‌و تویکله‌کهی لابرابیت له ئاویکی شله‌تیندا ، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر کوتراو خرایه سه‌ر جیگه‌ی گه‌زتن به سوود ده‌بی .

که سانی تریش گوتیانه : تقوه کهی به سووده بق تیکرای زه هره کان ، هروهها به سووده بق که تنی تیکرای جانه هره ران .

باسکراوه کهوا یه کتک له کیسراکان تووپه ببو به رامبه ربه کومه لیک له پزیشکان و ، فهرمانیدا بخربن بندیخانه ووه ، سارپشکی کردن پیخوریک هلبزین و لوه زیاتریان نادریتی ، نهوانیش (أثرج) یان هلبزارد ، پیشان گوترا : بق نمه تان له جیگهی همو خواردن کانی تر هلبزارد ؟ نهوانیش گوتیان : چونکه له باری تیستادا پهیحانه ، دیمه نی دلخوشکاره ، تویکله کهی بونی خوش ، ناوگه رهی میوه یه ، ترشه کهی پیخوره ، تقوه کهی دژه زه هره ، چهوریشی تیدایه .

بؤیه شتیک نمه سووده کانی بیت به پاستی شایسته یه کهوا پالاوته و پوختی بونه و هرانی پی بچوینریت ، نه ویش نه و بپواداره یه که قورئان ده خوینیت ، که سانیکی پیشینی چاک هرزیان ده کرد ته ماشای بکهن چونکه ته ماشکری نی دیمه نه کهی دل خوشی ده کردن .

أرْزَ : واته : برنج ، دووفه رموده یی پوچی (موضوع) یی له باره وه هاتووه :

یه که میان : به پاستی نه گر پیاو بوایه ، میهره بان ده ببو .

دووهم : همو شتیک له زه وی ده رهاتبی نه خوشی و ده رمانیکی تیدایه جگه له برنج : به پاستی شیفایه و نه خوشی تیدایه . لیرهدا نه م دووفه رموده یه مان باس کردوه بق ناگاردارکرن وه نوه کو بدریتیه پال پیغه مبهري خوا .

دوای نه وهش برنج گرمی ووشکه ، له دوای که من چاکترین خوارکه ، خله تیه کی چاک دروست ده کات ، سک توند ده کات به توندکریتیکی کم ، گهده به هیز ده کات ، خوشی ده کات و ، تیایدا ده مینیتیه وه ، پزیشکه هندیه کان واپاده گهین که چاکترین و به سوودترین

خۆراکه ئەگر بە شیری مانگاوه لێنرا ، جەسته بەفیو چاک دەکات ، تۆماوی نیزینه نەد دەکات ، خۆراکیکی چاک بە جەسته دەبەخشیت ، پەنگ پوون دەکاتەوە .

أَرْدُ ، بفتح الميم وسكون الراء ، واته : درەختى كاژ : پيغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ لهم فەرموده يەدا باسى كردۇوه : ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ النَّرْزِ ، تُقَيِّيْهَا الرِّيَاحُ ، تُقَيِّمُهَا مَرَّةً ، وَتُنَصِّلُهَا أُخْرَى ، وَمَثَلُ الْكَافِرِ مَثَلُ الْأَرْزَةِ الَّتِي لَا تَزَالُ قَائِمَةً عَلَى أَصْلِهَا حَتَّى يَكُونَ انجِعَافُهَا مَرَّةً وَاحِدَةً))^{٤١٧} .

اته : ((نمۇونەی بپوادار نمۇونەی پوھکىتىكى تەپو پاراوه ، با دەيچۈلىنىت ، جارى پاستى دەکاتەوە ، جارىكىش لارى دەکاتەوە ، نمۇونەی كاسى دۇرپۇوش نمۇونەی درختىكى كاژە كە بەرده وام لە سەربنە پەتكەكى سەقامكىرە تا بېيك جار لە پىشە هەلدىكەنرىت)) .

تۇروى كاژ گەرمى شىدارە ، خاسىيەتە كانى پىنگەياندن و نەرم كەنەوەوە ، شىيى كەنەوەي تىدایە ، مەرۋەها سىفەتى چۈزانەوەي تىدایە بەلام بە خۇساندىنى لە ئاودا لادەچىت ، دەپەنگ ھەرسە ، خۆراكتىكى زۆر دەبەخشىت ، بۇ كۆكە باشە ، شى و تەرىپەكانى كۆئەندامى ھەناسە پاك دەکاتەوە ، تۆماوی نیزینه زۆر دەکات ، ۋانە سك دروست دەکات و ، دەرمانەكەشى ھەنارى مزە كە چاکى دەکات .

إِذْخِرْ : ثبت في الصحيح ، عنه عَلَيْهِ السَّلَامُ أنَّهُ قال في مكة : لَا يُخْتَلِي خَلَامًا ، فقال له العباس — رضي الله عنه : إِلَّا الإِذْخِرْ يَا رَسُولَ اللَّهِ فِيهِ لَقِينُهُمْ وَلَبِيَوْهُمْ ، فقال : إِلَّا الإِذْخِرْ^{٤١٨} .

اته : پيغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ سەبارەت بە مەككە فەرمۇرى : بۇوەكى تەپى نابىپەرىت ، (عباس) خوا لە خۆى وىبابىشى پازى بىت — پىيى فەرمۇو : جەڭ لە (الإِذْخِرْ) ئەى

^{٤١٧} متفق عليه : أخرجه البخاري (٩٢ / ١٠) ، ومسلم (٢٨١٠) .

^{٤١٨} متفق عليه : أخرجه البخاري (٤ / ٤٠) ، ومسلم (١٣٥٣) .

پیغامبری خواه چونکه بوق مال و بوق پیشه‌سازیه کانیانه ، نهادیش فرمودی : جگه له (الإذْخِرُ) ۰

(الإذْخِرُ) گرمه له دووه‌مدا ، ووشکه له یه‌که‌مدا ، نهرم ونیانه و کونیله داخراوه‌کان و ، ده‌می په‌گه کان ده‌کاته‌وه ، میزو خوینی بینویشی نقد ده‌کات ، برد و هرد ده‌کات ، ئاوسانی په‌قی نیو گده و جگه رو گورچیله شیی ده‌کاته‌وه به‌خواردن‌وه و به‌خستنه سه‌رو به‌پیچانیش ، پیشه‌کانیشی کوله‌که‌ی ددان و گده به‌هیز ده‌کات ، دل تیکه‌ل هاتن هیمن ده‌کاته‌وه ، سک ده‌گریته‌وه ۰

پیتی باء (ب) :

بطیخ ، واته : كالهک : روی أبو داود والترمذی ، عن النبي ﷺ ، أنه كان يأكل البطيخ بالرُّطْبِ ، يقول : نَكْسُرُ حَرًّا هَذَا بَيْرُدٌ هَذَا ، وَبَرَدٌ هَذَا بِحَرًّا هَذَا (۱۹) .

واته : پیغامبری خواه كالهک و خورمای پوتابی تازه‌پیکه‌بیوی به‌یه‌که‌وه ده‌خوارد ، ده‌یفه‌رموو : گرمی نه‌مه به‌سه‌ردی نه‌مه ده‌شکتینین و ، سه‌ردی نه‌مه‌ش به گرمی نه‌مه ۰

سه‌باره‌ت به كالهک چهند فرموده‌یه که هاتووه جگه لهم فرموده‌یه نهوانی تر (صحيح) نین ، مه‌باستیش به كالهک جوره سه‌وزه‌که‌یه‌تی ، ساردي ته‌پوشیداره ، پاک که‌ره‌وه‌یه ، به‌هراوردی کالیارو خه‌یار زور به‌خیرای له گده‌وه لیزد‌ده‌بیت‌وه ، زور به‌خیرایی ده‌گوریت بتو هر تیکه‌لاؤیک پیکه‌وتی بیت له گده‌دا ، نه‌گهر که‌سیک تای هه‌بی و بیخوات سودیکی نقدی لی ده‌بینیت ، بوق نه‌وه که‌سه‌ش پله‌ی گرمی جه‌سته‌ی دابه‌زیووه و سه‌رمای بوروه نه‌گهر که‌میک زه‌نجه‌فیل و به‌هواشیوانی تیکه‌ل بکات زیانی ناییت ، پیویسته پیش خوارک بخوریت و ، پاشان خوارکه بخوریت ، نه‌گینا تووشی دل تیکه‌ل هاتن و پشانه‌وه ده‌بیت.

۱۹ — إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (۳۸۳۶) ، والترمذی (۱۸۴۴) ، وصححه الألباني في الصحيحة (۵۷) ۰

که سانیک له دانایان ده لین : نه گه ر پیش خوراک بخوریت سک به جوانی ده شواته و هو ، له
بنه په توه نه خوشیه که ناهیلیت .

بلج، واته : خورمای پینه گیوو ، روی النسائي وابن ماجة في سندهما : من حدیث هشام بن عروة ، عن أبيه ، عن عائشة _ رضي الله عنها _ قالت : قال رسول الله ﷺ : كُلُوا البَلْحَ بِالْتَّمَرِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ إِذَا نَظَرَ إِلَى ابْنَ آدَمَ يَأْكُلُ الْبَلْحَ بِالْتَّمَرِ يَقُولُ : بَقِيَ ابْنُ آدَمَ حَتَّى أَكُلَّ الْحَدِيثَ
بالعَتِيقِ (٤٢).

واته : له خاتوو (عائشة) ووه _ خوای لئی پانی بیت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا
فه رمووی : خورمای پینه گیو به خورماوه بخون ، چونکه نه گه ر شهیتان ته ماشای
نه وهی ئادهم بکات که خورمای پینه گیو به خورماوه ده خوات ده لیت : نه وهی ئادهم
ما یوه تا نوئی به کونه وه خوارد .

له (ریوایه) تیکی تریشدا : كُلُوا البَلْحَ بِالْتَّمَرِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْنُّ إِذَا رَأَى ابْنَ آدَمَ يَأْكُلُهُ
يقول : عاش ابْنُ آدَمَ حَتَّى أَكُلَّ الْجَدِيدَ بِالْخَلْقِ . رواه البزار في مسنده ، وهذا لفظه * واته :
شهیتان دلگران ده بی نه گه ر ته ماشای نه وهی ئادهم بکات نه و دوانه بیه که وه ده خوات و
ده لیت : نه وهی ئادهم زیا تاوه کو نوئی به کونه وه خوارد .

ده لیم _ ابن القیم _ (باء)ی ووشی (بالتمر) به مانای : له گه ل دیت ، واته : نه مه له
که ل نه مه دا بخون . ههندی له پریشکه موسلمانه کان گوتیانه : له راستیدا پیغه مبه ری خوا
فه رمانی داوه به خواردنی خورمانی پینه گیو به خورماوه ، چونکه خورمای پینه گیو
ساردي ووشکه و ، خورماش گرمی ته پوشیداره و ، هه روکیان یه کتر چاک ده کنه وه ، به لام
فه رمانی نه داوه به خواردنی نه و خورمایه تازه شیرینی تیکه و توروه (البُسر) به خورماوه ،

٤٢ - موضوع : أخرجه ابن ماجة (٣٣٣٠) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (٢٣١) ، بلفظ : (الجديد بالخلق)

چونکه هر یه کتکیان گه رمن ، نه گه رچی خورما گارمی نقدتره ، چونکه له پووی پزشک وه نابی نیوان دوو گه رم ياخود دوو سارد کوبکریته وه ، وه کو پیشتریش ئامازه هی پیدراوه .

ئه م فرموده يه : راستیتی بنچینه هی پیشه سانی پزشکیتیمان بۆ پوون ده کاته وه ، له گه ل چاودیزیکردنی نه و چاره سازیه هی به کار دیت و چاکه بۆ دور خستن وهی چونیه تی خزرانک و ده رمانه کان هەندیکیان به هەندیکی تر ، له گه ل چاودیزی کردنی نه و یاسا پزشکیتیه هی که تەندروستی پی ده پاریزیت .

خورمای پینه گه بیوو (البلح) ساردي و ووشکتى تیدایه و ، بۆ ده م و پسووک و گه ده بەسروده ، بەلام بۆ سنگ و سیبیه کان باش نی يه بەھقی نه و زیری و پقیه هی تیايدایه ، له گه ده دا خاوه و خزرانک بەخشینی که مه ، خورمای پینه گه بیوی داره خورما (بلح) وه کو بەرسیله هی (الحصريم) دره ختنی تری يه ، که هەر دوکیان باو ، قۆپه قۆپه و ، سک ٹاوسان دروست ده کەن ، بە تایبەت نه گەر ئاویان بە سەردا خوارای وه ، بۆ دور خستن وهی نه و زیانانه خورما ، ياخود هەنگوین ياخود کەرهی له گەلدا دەخوریت .

بُسْرٌ : ثبت في الصحيح : أَنَّ أَبَا هَيْثَمَ بْنَ التَّيْهَانَ ، لَمَّا ضَافَهُ النَّبِيُّ وَأَبُو بَكَرٍ وَعَمْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، جَاءُهُمْ بِعْذْقٍ وَهُوَ مِنَ النَّخْلَةِ كَالْعَنْقُودُ مِنَ الْعَنْبِ فَقَالَ لَهُ : هَلَا انتَقِيتَ لَنَا مِنْ رُطْبَةٍ فَقَالَ : أَحَبَّتُ أَنْ تَنْتَقِلُوا مِنْ بُسْرِهِ وَرُطْبَتِهِ (٤٢١) .

واته : له فرموده يه (صحيح) دا هاتووه : کاتیک که پیغەمبەری خوا ﷺ بە ماولیتی (ابوبکر) و (عمر) بیوون بە میوانی (أبا الھیثم کی کوبی (التیهان) ، میشونیه کی فەریکە خورمای بۆ هیتان و داینا ، پیغەمبەری خوا ﷺ فرمومی : بۆ خورمای پیگەشتوت بۆ

هلهن بژاردوین گوتی : نهی پیغامبری خوا ویستم به ئاره زفوی خوتان له خورما یاهی تازه شیرینی تیکه و تووهو (بُسِر) له خورما پوتا به پیکه یوه کهی هه لبزین .

خورما یاهی تازه شیرینی تیکه و تووهو (البُسر) گه رمی ووشکه ، ووشکیه کهی له گه رمیه کهی نورتره ، شی و ته پی ووشک ده کاته وه ، گه ده خوش ده کات ، قه بزبون دروست ده کات ، بۆ ده م و پووک باشه ، بە سوود تریشینیشی ئوهیه که نه رم و شیرینه ، بە لام نقد خواردنی هەردوو جۆری خورما پینه گیو و ئوهی که تازه شیرینی تیکه و تووهو له هەناودا کونیلە دە بەستن .

البَيْضُ ، واته : میلکه ، پیشهوا (البيهقي) له کتیبی (شعب الإيمان)دا (أثر)یکی (مرفوع) باس ده کات : کەوا پیغامبریک له پیغامبریان سکالای لوازی بردە لای خوای تعالی ، ئوبیوو فرمانی پیدا میلکه بخوات . بە لام (صحیح کی) (أثر)هکه جیگه کی تیپوانیه .

له میلکه دا نوی هەلده بژیردیت بە سەر کونداو ، میلکه کی مریشك بە سەر تیکپای بالندە کانی دیکه دا ، مام ناوەندەو کە میک مەیلی ساردى ده کات .

دانەری کتیبی (القانون) دەلیت : زەردینەی میلکه : گه رمی تەپو شیدارەو ، خوینیکی تەندروستی چاک دروست ده کات و ، خوراکیکی کەم دە بە خشیت ، نەگەرنەرم بى بە خیزامی له گە دەوە لیز دە بیتەوە .

کەسانی دیکەش گوتیانە : زەردینەی میلکه : دامرکیتی ئازاره ، سافکاری گە رو و بۆپی سیی یە کانه ، بۆ گە رو و کۆکە و برينه کانی سیی و گورچیلەو میزدان بە سوودە ، زیری نامیلکیت ، بە تايیهت نەگەر لە گەل پۇنى بادەمی شیریندا (دەن اللوز الحلو) بە کارھەتىرا ، پیگە بە نەری خەلتە کانی سىنگە ، نەرميان ده کاته وه ، زیری گە رو نەرم ده کاته وه ، سېپينەی میلکه نەگەر بکریتە چا ویکی ئاوساوى گەرمى بە ئازار ، ساردى ده کاته وه و ، ئازاره کەی

داده مرکینیت ، ئەگەر جىگەی سوتاوى تىيەلسوئىزىت ، تلۇقەو بلقى ئاۋى دروست ناكات ، ئەگەر دەم و چارى تىيەلسوئىزىت نامىلىت بەمۇي گەرمى هەتاوهە بىسوتىت ، ئەگەر لە گەل (الكُنْدُر) دا (٤٢٣) تىيەل كراو نىيچاوانى تىيەلسوئىزرا ، بۇ سەرماو هەلامةت بەسۈودە .

دانەرى كىتىبى (القانون) لە پىنى دەرمانەكانى دلدا باسى كىرىدووهو ، پاشان گوتويەتى : ئەگەرچى لە دەرمانە پەھاكان نى يە بەلام كارىتكى زىد لە بەھىزكىرىنى دل دەكەت ، دەلىت : مەبەستم زەردىئە كەيەتى ، ئەوەش بۇ سى مۆكاردە كەپىتەوە : خىرا كۆپىنى بۇ خۆين ، كەمى پاشماوهى ، ئەو خۆينە لىئى دروست دەبى چونىيەكى ئەو خۆينە يە كە دەچىت بۇ دل و سىووكە بە پەلە تىكەلى دەبى ، بۇيە كونجاوتىرين شتىكە كە بۇيى بە بۇيى ئەو خۆشىيانە دەكىتىتەوە كە گەوهەرى پۇح و خۆين شىي دەكەنەوە .

بَصَلٌ ، واتە : پىاز ، روى أبو داود في سننه : عن عائشة _ رضي الله عنها ، أنها سُئِلتْ عن البصل ، فقالت : إِنَّ أَخْرَ طَعَامًا أَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَانَ فِيهِ بَصَلٌ (٤٢٤)

٤٢٤ - الكُنْدُر : ئاۋى كەتىرەي درەختىكەيەكى دېپاكىيە نزىكەي دوو ماڭ بەرز دەبىتەوە ، گەلاؤ دەنكى زىد لە مۆرد دەچى ، لە شوينى گەرم دەپۈيت وەكى وەلاتەكانى عەممان و يەمن ، باشتىرين جۇرى ئەوەيە كە تازەو نەرم بىت ، بۇيى دەرەوهە سېپى ديارەو بە ئاسانى ناشكى ، كەشكاندت ناوهەكەي چەسپى پەنگ زەردى زېپى ، يەكىكى تىر لە نىشانەكانى (الكُنْدُر) ئىپۇخت ئەوەيە كە بەجوانى دەسۈتى ، بەلام ئەوەيە كە كەتىرەي عەرەبى و صەنەوبىرى تىيەل كرابىت ناسوتىت ، ھەرچى كەتىرەي عەرەبىي ناسوتى و كەتىرەي صەنەوبىرىش تەنها دوکەل دەكەت و گېنەكىت . بەم جۇرە بەكار دىت : سەرەتا لە نىتو ئاۋەقى پازيانە بخوسى ئەگەر دەتەۋىت لە گەل مەلھامى بخەيت ئىوا لە ئاۋ سرکەدا بىخۇسەتىنە . كە بەتنە بخۇرى دوو تاوهەكۇ پېتىج كۈپام بۇ يەكبارە ، بېۋانە كىتىبى : سروشت و تەندروستى ، صالح عبدالله ابراهيم . وەركىپ .

٤٢٥ - حسن : أَنْجَرَهُ أَحْمَدُ (٦ / ٨٩) ، وأَبُو دَاوُدَ (٣٨٢٩) ، كلهم عن أبي زياد خيار بن سلمة عن عائشة فذكرته

واته : سهباره ت به پیاز له خاتوو (عائشة) یان پرسی _ خوای لی پانی بیت _ ، نهویش فه رمومی : کوتا نه و خوراکانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا خواردی پیازی تیدا بووه .

له (الصحيحین) دا جیتگیربووه : که وا پیغه‌مبه‌ری خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوده نه و که‌سانه‌ی پیاز ده خون بچه مزگه‌وت‌وه .

پیاز کرمه له سی یه‌مدا ، ته‌پی و شیتیه کی زیادی تیدایه به سووده بۆ گفراپانی ئاو ، با ژه‌هراویه کان دورده خاته‌وه ، شه‌مهوت و ئاره‌زوو ده کاته‌وه ، گه‌ده به میز ده کات ، ئاره‌زووی جو وتبون ده وروژنیت ، تو ماوی نیزینه زیاد ده کات ، په‌تگ جوان ده کاته‌وه ، به لفه ناهیلیت ، گه‌ده پاک ده کاته‌وه ، تووه که‌ی نه خوشی بەلکی ناهیلیت ، ده هینزیت به چوار ده‌وری نه خوشی تووک و هرانی ده رده پیویدا ، زود بۆی به سوود ده بیت ، له گه‌ل خویدا بالوکه هه‌لذه که‌منیت ، نه و که‌سی ده رمانیکی په‌وانکاری خوارد بیت و بۆنی پیاز بکات ناهیلیت تووشی په‌شانه‌وه و دل تیکه‌ل هاتن بیت و بۆنی نه و ده رمانه‌ش ناهیلیت ، نه‌گه‌ر ئاوه‌که‌ی بکریتله لووت ، سه‌ر پاک ده کاته‌وه ، ده کریتله گوئی بۆ قورس بیستن و زرگانه‌وه و کیم و ، نه و ئاوه‌ی له گویکاندا دروست ده بی ، به سووده بۆ نه و ئاوه‌ی که له چاودا دروست ده بی بـوه‌ی تووه که‌ی له گه‌ل هـنگویندا چاوی پـی ده پـیژـیـت به سـهـرـسـپـیـاـیـ چـاـوـداـ ، کـوـولـاـوـیـ پـیـازـ خـورـاـکـیـکـیـ نـقـدـیـ تـیدـایـهـ وـ بـۆـ ـزـهـ رـدـوـیـ وـ کـوـکـهـ وـ زـیـرـیـ سـنـگـ بـهـ سـوـودـهـ ، مـیـزـ زـیـادـ دـهـ کـاتـ ، خـوـ نـهـ رـمـ وـ نـیـانـ دـهـ کـاتـهـ وـهـ ، بـهـ سـوـودـهـ بـۆـ ـگـهـ زـنـتـنـیـ سـهـ گـیـ نـاـهـارـ نـهـ گـهـ رـلـهـ گـهـ لـهـ سـپـهـ نـدـوـ (السـذـابـ) (٤٢٤) خـوـیدـاـ تـیـکـهـ لـکـراـوـ بـهـ سـهـرـ نـهـ وـ جـیـگـهـ ـیـهـ دـاـ ـچـکـنـیـراـ ، نـهـ گـهـ رـهـ لـبـگـرـیـتـ ، دـهـ مـیـهـ سـیـرـیـ دـهـ کـاتـهـ وـهـ .

٤٢٤ _ السـذـابـ : پـوـهـ کـیـکـیـ گـیـاـیـوـ ، (٥٠ _ ١٠٠ سـمـ) درـیـزـ دـهـ بـیـتـهـ وـهـ ، قـهـ دـیـکـیـ پـهـ قـ وـ وـوـشـکـ هـهـ یـهـ ، لـقـهـ کـانـیـ کـهـ لـاـیـکـیـ چـپـیـ سـهـ زـنـیـ مـهـیـلـوـ وـ شـینـیـ پـیـوـهـ یـهـ ، کـوـتـایـیـ لـقـهـ کـانـ کـوـمـلـهـ گـوـلـیـکـیـ زـهـ رـدـیـ بـوـنـدارـیـ بـهـ مـیـزـ هـلـاـدـکـنـ ، لـهـ کـوـتـایـیـ وـهـرـنـیـ هـاـوـیـنـدـاـ دـهـ رـجـوـنـیـ کـوـلـهـ کـانـ تـهـ وـاـوـ دـهـ بـیـ ، نـهـمـ پـوـهـ کـهـ کـلـاـکـانـیـ بـهـ کـارـدـیـنـ وـ ،

زیانه‌کانی : نه خوشی شهقیقه دروست دهکات ، سهر دهیه‌شینیت ، با دروست دهکات ، چاو تاریک دهکات ، زور خواردنی نه خوشی بیرچوون دروست دهکات ، نه قل خراب دهکات ، بونی دهم ناخوش دهکات ، زیان بهو که سه دهگه‌یه‌نیت که له گه‌لتدا دانیشتوروه ، هنگاری بیزاربیونی په‌ریه‌کانه ، به‌لام نه‌گه‌ر کولیندرا نه‌م زیانه‌هی لی دور دهخاته‌وه .

له (السنن) هکاندا هاتووه کهوا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمانی داوه بهو که‌سانه‌ی سیرو پیاز دهخون بیانمریزن به کولاندن .
جوینی هندی له گه‌لای سپه‌ند بونه‌که‌ی ناهیلیت .

بازنجان ، له فرموده‌یه‌کی (موضوع) هی هلبه‌ستراودا به‌دهمی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هاتووه : بایجان بۆ چاره‌سەرکردنی هەر نه خوشیه که له پینناویدا بخوریت ، نه‌م قسیه به ناشیرین داده‌نریت بدریتە پال تاکه تاکه‌ی ناقل و زیران ، سه‌رەرای پیغه‌مبه‌رانیش ، بایجان دوو جۆره : سپی و په‌ش ، جیاوانی لە نیوان زانایاندا هەیه سه‌باره‌ت به‌وهی نایا گرمە یاخود سارده ؟ راستیش : گرمە ، (السوداء) و مایه‌سیری ، کونیله‌ی داخراو شیرپه‌نجه و گولی دروست دهکات ، په‌نگ خراب دهکات و په‌شی دهکات‌وه ، زیان به بونی ناخوشی دهم ده‌گه‌یه‌نیت ، به‌لام جۆره سپیه‌که‌ی هیچ کام له‌وانه‌ی تیدا نی يه .

پیتی تاء (ت)

تمر ، واته : خورما ، ثبت في الصحيح عنه ﷺ مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ وَفِي لَفْظٍ : مِنْ تَمْرَةً
العالیة لم يضره ذلك اليوم سُمٌ ولا سُحرٌ^{۴۲۰} .

اته : پیغامبری خوا ﷺ فرموده‌تی : هرگاه به یانیان حوت خورما ، له بیژه‌یه کی
تریشدا : له خورمای (عالیه) شوینیکه له مه‌دینه‌ی پیرقز بخوات نیتر نه و پیژه ژه‌هرو
جادو زیانی پی ناگه‌یه نن .

وثبت عنه أنه قال : بيت لا تمْرَ فيه جِيَاعَ أَهْلَهُ^{۴۲۱} .

اته : پیغامبری خوا ﷺ فرموده‌تی : مالیک خورمای تیدا نه بی دانستوانی له
برسیتیدان .

هروه‌ها جیگیربووه کهوا پیغامبری خوا ﷺ خورمای به کری وه خواردووه ، خورمای
به نانه وه خواردووه ، به تنهاش خواردویه‌تی .

خورما کرمه له دووه‌مدا ، وه ئایا تپی شیداره له يه‌که‌مدا ، ياخود ووشکه ؟ له مباره‌وه
دوو گفتار هیه . جگه ربه میز ده‌کات ، خووی مرؤث نه‌رم و نیان ده‌کات‌وه ، ئاره‌زوی
جووتبون زیاد ده‌کات ، به تاییه‌ت له گەل تتوی کاژدلا (حب الصنوبر) ، زیری گه‌رورو چاک
ده‌کات‌وه ، بەلام نه و کەسانه‌ی لە سەری پانه‌هاتبون وەکو دانیشتوانی وەلاته سارده‌کان
کونیله‌ی داخراویان (السَّدَد) بۆ دروست ده‌کات ، زیان بە ددان ده‌گئیه‌نیت ، سەرئیشە
ده‌بۇزىتىت ، بۆ دورخستنە وە زيانه‌کانی بادەم و خەشخاشى (اللوز والخششاش) له گەلدا
بە کاردىت ، زیاتر له هەمو میوه‌کانی تر خۆراك دە بە خشىتە جەسته بە هۆى نه و گوھەرە

^{۴۲۰} متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۰۳ ، ۲۰۴) ، ومسلم (۲۰۴۷) .

^{۴۲۱} صحيح : أخرجه مسلم (۲۰۴۶) .

گارمه شیداره‌ی که تیایدایه ، خواردنی پیش نان خواردنی بیانی کرم دهکوزیت ، چونکه له گەل گەرمیه کەيدا هیزیتکی دەرمانی دروست دەکات ، ئەگەر بەردەوام پیش نان خواردنی بیانی بەکارهیترا ، ماده‌ی کرم سووک دەکات‌وه ، لاوازیان دەکات و کەمیان دەکات‌وه ، ياخود دەیانکوزیت ، خورما میوه و خۆراکه ، دەرمان و خواردنووه و شیرینیه .

تین ، واته : هەنجیر ، لەبەر ئەوهی هەنجیر لە زەوی حیجازو مەدینەی پىرۆزدا نى يە ، ناویشى لە سوونەتدا نەھاتووه ، چونکە خاکیتکی جیاوانى پیویسته بەبەراوردی خاکى دارەخورما ، بەلام خوای تعالی لە قورئاندا سویندی پى خواردووه ، لەبەر نقرى سوودو كەلگى ، پاستيش : ئەو هەنجirە خوای تعالی سویندی پى خواردووه : هەنجirە ناسراوه كەيە .

هەنجir گارمه ، سەبارەت بە تەپى و ووشکىيەكى دوو گوفتاره‌يە ، چاکترينى : سېپەكەيەتى كە توېكەلەكى پېنگىيۇو ، لمى نىۋو گورچىلەو مىزلىدان پاك دەکات‌وه ، دىژ بە ژەھەرەكانە ، زىاد لە ھەموو میوه کانى تر خۆراک دەبخشى و بۆ زىرى گرو و سىڭ و ، ھەروەها بۆ بۆپى ھوا بەسوودە ، گورچىلەو سېل دەشواته‌وه ، خەلتەي بەلغەمى لە گەدەدا پاك دەکات‌وه ، خۆراکىتکى چاک بە جەسته دەبەخشىت ، بەلام ئەگەر نقرى لى خورا ئەسپى دروست دەکات .

ووشکە كە خۆراک بەخشەو ، بۆ دەمارەكان بەسوودە ، ئەگەر لە گەل گۈيىز بادەمدا بخورىت چاکترە . (جالينوس) دەلىت : ئەگەر لە گەل سېنەو (السداب) گۈيىزدا خۆرا پیش ۋەھەرلەپ بۇون ، بەسوود دەبىّ و ، لە زيانىش دەپارىزىت .

وینکر عن أبي الدرداء أهدي إلى النبي ﷺ طبقً من تينٍ فقال : ((كُلُوا)) وأكل منه وقال : ((فلو قلت إن فاكهة نزلت من الجنة قلت : هذه لأنّ فاكهة الجنة بلا عجم ، فكُلُوا منها فإنها تقطع ال بواسير وتنفع من التقرس))^{٤٢٧} وفي ثبوت هذا نظر .

واته له (أبي الدرداء) هوه خواى لى پانى بىت _ باسکراوه : كهوا سينيهك هنجير به خشريه پيغەمبەرى خوا ﷺ ، فەرمۇرى : ((بخۇن)) ، خوشى لىپى خواردو ، فەرمۇرى : ((نەگەر بلېم : ميوھىك لە بەھەشتەوە دابەزىيە دەلىم ئەمەيە ، چونكە ميوھى بەھەشت بى ناوكە ، بۆيە لىپى بخۇن مايەسىرى ناھىليت و ، بۆ نەخۆشى جومەگە ئان بەسۈودە)) .

، بۆ نەو كەسانەی پلهى گەرمى جەستەيان بەرەزەو تاييان هەيە تىنۇويان دەكتات ، ئەو تىنۇيەتىيە دەشكىتىت كە بەھۆى بەلغۇمى سوئىرەوە دروست دەبى ، بۆ كۆكەى درېزخايەن بەسۈودە ، مىز زىاد دەكتات ، كونىلە داخراوەكانى جىڭرو سېل دەكتەوە ، بۆ گورچىلەو مىزلىدان گونجاوە ، نەگەر پىش نانى بەيانى بخورىت سودىتكى سەرسوپەتىنى هەيە بۆ كەنەنەوەي پىرپەوەكانى خۆراك ، بەتاپىت نەگەر لەكەن گوئىزۇ بادەمدا خورا ، بەلام خواردىنى لە گەل خۆراكە چېرەكاندا نۆر خرائە ، تووى سېى (التوت الأبيض) نۆر لە هەنجىرەوە نزىكە ، بەلام كەمتر خۆراك دەبەخشى و زيانىشى بۆ گەدە نۆرترە .

تَلْبِيَة : پىشتر ئاماژەمان پىتداوە كەوا ئاوى جۆرى هاراوه ، هەستايىن بە باسکىدىنى سودەكانى و ، ئەوهشمان خستەپوو كەوا بۆ خەلگى حىجاز لە ئاوى جۆرى نەهاراو چاكتە .

پیتی ثاء (ث) :

ثلج ، واته : بەفر ، ثبت في الصحيح عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ
بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالبَرَدِ)) (٤٢٨).

واته : پیغامبری خوا ﷺ فرمودی : ((پەروەردگارا بە ئاۋە بەفرو تىرزە لە تاوانەكەن
بمشقوھ)) .

ئەو مەسەلە فيقهيانە لەم فەرمۇودەيدا بەدىدەكىت ئەوهىيە كە نەخۆشى بە دژەكەي
چارەسەر دەكىت ، بۆيە تاوانەكەن جۆرە گەرمى و سووتانىتكى تىدايە بەفرو تەرزەو ، ئاوى
ساردىش دىشى ئەو گەرمىن ، بۆيە نابى بگوتىت : ئاوى گەرم چاكتە بۆ لابىدىنى پىسى ،
بەلكو ئەو پەقىرىن و پتەوکىرىن و بەھېزىكىرىنى ئاوى سارد لە جەستەدا دروستى دەكەت ،
ئاوى گەرم دروستى ناكات ، تاوانەكائىش دوو شت دروست دەكەن : پىسکىرىن و خاوكىرىنى وە
، بۆيە پىتىيىستە بە شتىك چارەسەر بکىرىن كە دل پاك بىكەن وە پتەو قايىمى بىكەن ،
باسكىرىدىنى ئاوى ساردو بەفرو تەرزەي نىيۇ فەرمۇودەكەش ئاماژە بۆ ئەو دوانە دەكەن .

پاشان . بەفر سارده بەپىي پاسترىن بۆچقۇن ، ئەو كەسانەش بەمەلەدا چۈونە كە
گوتويانە : گەرمە ، گومانەكەشيان ئەوهىيە كە گىانلە بەرانى تىدا لە دايىك دەبىي ، بەلام ئەمە
بەلكەي گەرمبۇونى نى يە ، چونكە لە مىوه ساردهكەن و ، لە سرکەشدا دەبىت ، بەلام
تىنوكىرىنى ، دەگەپىتەوە بۆ ئەوهى گەرمى دەپۈزۈتىنى نەك بۆ گەرمى خودى خۆى ، زيان بە
گەدەو دەمار دەگەيەنتىت ، نەگەر ددان ئىشان بەھۆى گەرمىيەكى لەپادە بەدەرهەوە بىت ،
ئىشەكەيلى دور دەخاتەوە .

لئوم ، واته : سیر ، له پیازهوه نزیکه ، وفی الحديث : ((من أكلهما فليُمْتَهِما طبخاً))^(٤٩)
واته له فرمودهدا هاتووه : ((ئه و كسهی ده يخوات با به كولاندن بیمرتینیت)) .

وأهدي إلية طعام فيه ثوم فأرسل به إلى أبي أیوب الأنصاري فقال يا رسول الله تكرهه
وترسل به إلى ؟ فقال : ((إنني أناجي من لا تنادي))^(٤٣) .

واته ئه و بیو پیغەمبەری خوا خواردنتیکی بە دیاری درایه سیری تیدابوو ، ئه ویش
ناردی بۆ (أبی أیوب الأنصاری) _ خوا لى پانی بیت _ ، (أبی أیوب) یش فرمومی :
ئه پیغەمبەری خوا تۆ حەزت پیی نی یه و بۆ منی دەننیری ؟ فرمومی : ((من پانونیاز لە
گەل زاتیکدا دەکەم تۆ پانونیانی لە گەل ناكەی)) .

پاشان سیر گرمی ووشکه له چواره مدا ، گەرم دەکات بە گەرمکردنیکی بە هێز ، ووشک
دەکات بە ئه پەپی ووشکردنیووه ، بە سووده بۆ ئه و كەسانەی تۆر سەرمایان دەبی ،
بە سووده بۆ ئه و كەسانەی میزاجیان بە لغەمیه ، ، بە سووده بۆ ئه و كەسانەی نزیکن لە
ئیفلیجیه وە ، تۆماوی نیزینه ووشک دەکاتەوە ، کونیلە داخراوه کان دەکاتەوە ، با چرەکان
شیی دەکاتەوە ، خۆرک هەرس دەکات ، تینویه تى دەشكیتیت ، سک پەوان دەکاتەوە ، میز
زیاد دەکات ، بۆ گەزتنی جانە وەران و تیکپای ئاوسانە سارده بى ئازارەکان جینگەی (ترباق
دەگرتیتەوە ، ئه گەر بکوتیت و بخریتە سەر شوینی گەزتنی مارو ، پیوەدانی دوپیشک
بە سوود دەبی و ژەھەرە کانیان را دەکیشیت ، جهسته گەرم دەکات ، گەرمیه کەشی زیاد
دەکات و ، بە لغەم دەوەستیتیت ، بای نیو سک شیی دەکاتەوە ، گەروو پاک و ساف
دەکاتەوە ، تەندروستی رۆریهی جهستە کان دەپاریزیت ، بە سووده بۆ گۆپانی ئاو ، کوکەی
دریزخایەن ، به کالى و کولًاوی و برئاویش دەخوریت ، بۆ ئازاری سنگ کە بە هۆی

^{٤٢٩} - صحیح : اخرجه مسلم (٥٦٧) .

^{٤٣٠} - متفق علیه : اخرجه البخاری (٢٨٢) ، و مسلم (٥٦٤) .

سەرمابۇنەوە دروست دەبى بەسۇودە ، زاپولە كەرۇدا دەردەمەننیت ، ئەگەر لە كەل سرکەو (الخل) خوى و هەنگۈيىندا بکوتىت و ، پاشان بخريتە سەرددانە خرى كلۇرۇ داخوراوه كان ، ووردى دەكەت و دەيكەويتتىت ، ئەگەر بە جۆرە بخريتە سەرددانە خرى بەئازارەكان ، ئازارەكەي تاهىلىت ، ئەگەر بە ئەندازەي كىشى دوو دىرەھەمى لى بکوتىت و ، لە كەل ئاۋىي هەنگۈيىندا (ماء العسل) بخورىتەوە ، بەلغەم و كرم دەكەت دەرەوە ، ئەگەر تىكەل بە هەنگۈين بکرىت و جەستەي توشىبىي بەنە خۆشى بەلەكى تىيەلسۈزۈرتىت ، بۇي بەسۇود دەبى .

لە زيانەكانى : سەرددەئىشىتىت ، زيان بە مىشك و چاوهەكان دەگەيەنىت ، هېزەكانى بىينىن و جووبىون لاۋادەكەت ، تىنۇو دەكەت ، (الصفراء) دەرۈزۈتىت ، بۇنى دەم ناخۆش دەكەت ، بەلام ئەگەر كەللىاي سېپەندى (السداب) بەدواجا جوپىت ئە و بۇنە ناخۆشە ناھىلىت .

ثريد ، واتە : تلىيت كە نانىكە گوشراپىتە خواردىنىكى شلەبەگۈشتەوە ، ثبت في الصحيحين عنه ﷺ ((فضل عائشة على النساء كفضل الثريد على سائر الطعام))^(٤٣) .

واتە : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇويەتى : ((بەراستى پىزى (عائشة) بەسەر ئىنلىكى دىكەدا ، وەكى پىزى شلەبەگۈشتە بەسەر خواردىنەكانى تردا)) .

تلىيت خواردىنىكى ئاۋىتىيەو ، لە نان و گۈشت پىتكەاتووو ، نانىش چاكتىرين خۆراكەكانەو ، گۈشتىش سەردارى پىخۇرەكانە ، بۇيە ئەگەر كۆبىنەوە ئىتر مىچ شتىكى تر نابىت جىڭەى دل تىچۇنى مرۇقىت بى .

خەلکیش کیشمه کیشمنیان تیکه و تووه سه بارهت بە وەی کامیان چاکترە ؟ راستیش نەوەیە کە پیویستیوون بەنان نزدیکی گشتیترە ، گوشتشیش بە پیزدیو چاکترە ، زیاد لە هەموو شتە کانی دیکە لە گەوەری جەستە دەچیت و ، خۆراکی خەلکی بە هشته ، خوای تعالی سه بارهت بەوانەی داوای سەوزەوات و ترەننی و ، گەنم و سیرو ، نیسک و ، پیازیان دەکرد فەرموویتی ﴿أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ [البقرة : ٦١] واتە : (موسى) فەرمووی : ئایا داوای نەوشتە خراپانە دەکەن لە جیاتی شتى باشتە لەوان (٤٢٢) ، کەسانیتکی پیشینیش گوتويانە مەبەست بە (الفوم) واتە : گەنم ، بۆیە لە پوانگەی نەم ئایەتە وە گوشت لە گەنم باشتە .

پیتی جیم (ج) :

جمار ، ناوکرۆکی دارە خورما : ثبت في الصحيحين : عن عبدالله بن عمر قال : بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُلُوسٌ ، إِذَا أَتَيَ بِجُمَارَ نَخْلَةٍ ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((إِنَّ مِنْ الشَّجَرِ شَجَرَةً مِثْلَ الرُّجَلِ الْمُسْلِمِ لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا ...)) الحديث (٤٢٣) .

واتە : لە (عبدالله) کی کوبى (عمر) ھوھ خوای لى پانى بىت _ خوای لى پانى بىت _ فەرموویتى : لە کاتىكدا لە خزمەتى پېغەمبەری خوادا دانىشتیوین ، ناوکرۆکی دارە خورما يەکيان بۆ مەيتا ، نەوەبۇ فەرمووی : ((لە درەختە کاندا درختىك ھەيە وەکو پیاوى مۇسلمانە كە گەلەكانى ناوهرىت ... تا كۆتايىي فەرمودە كە)) . ناوکرۆکی دارە خورما : ساردى ووشکە لە يەكمەدا ، بىرين ساپىز دەكتە وە ، بۆ نەو بىرينانە خوينىيان لىدىت بە سوودە ، بۆ سكچون و ، زالبۇونى (المرا الصفراء) و ، وودۇزانى خوين بە سوودە ، كىمۆسى خراپ نى يە ، خۆراكتىكى كەم بە

٤٢٢ - ملا محمد ملا صالح ، پوختەی تەفسىرى قورئان .

٤٢٣ - صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٢٦) ، (٢ / ١٠٣) ، (٧ / ١٠٣) ، (١٠٤) ، ومسلم (٨ / ١٣٧) عن مجاهد عن ابن عمر فلذکره .

جهسته ده به خشیت ، به قورسی هرس دهی ، در هخته کهی هر ره موروی سوودو که لکه ، بؤیه پیغه مبهربی خوا _ چواندویه تی به پیاوی مسلمان له به رزقی خیرو سووده کهی .

جبن ، پهنتیر : في السنن عن عبدالله بن عمر قال : أتي النبي ﷺ بجبنه في تبوك ، فدعا بسكن ، وسمى وقطع . رواه أبو داود^(٤٤) .

واته : له (عبدالله) کورپی (عمر) هوه _ خوا لی پانی بیت _ فه رمورویه تی : له (تبوك) پیغه مبهربی خوا ﷺ پهنتیریکی بؤ هینترا ، ئوه بیو داوای چه قویه کی کردو ، ناوی خوا هینتاو دهستی به بیرینی کرد . هاوەلآنی پیغه مبهربی خوا ﷺ له شام و ، عیراق خواردویانه ، جۆره تەپه بئی خویکه بؤ کده باشه ، به ناسانی ده چیته نیو ئەندامە کانی جهسته وه ، گوشت زیاد ده کات ، سك نهدم ده کاته وه به نه رمکردنیکی مام ناوەند ، جۆره سویرە کهی خوارکتیکی کم ده به خشیت به بەراوردی تەپه کهی ، بؤ گده خراپه ، بؤ پیخوله زیانبه خشە ، جۆره کونه کهی سك ده گرتیتە وه ، هروه ها جۆره بىژاوه کەشى ، بؤ بىرين چاکه و ، قەدەغەی سکچون ده کات ، ساردى تەپه ، ئەگەر وەکو بىژاوه بەکاربیت ، گونجاوی میراجیتی ، چونکە ئاگر چاکی ده کات و پىکی ده کاته وه ، گوھەری نهدم و نیان ده کاته وه ، تام و بۇنى خوش ده کات ، جۆره کونه سویرە کهی ، گەرمى ووشکە ، وە بىژاندن چاکی ده کاته وه بەوهى گوھەری نهدم و ناسک ده کاته وه ، توندو كەسکونیشى دەشکیت چونکە ئاگرە کە له بەشە گەرمە ووشکە کەی پهنتیر بؤ خۆی پادە کیشیت کەوا گونجاوی خویه تی ، جۆره سویرە کەی لاوز ده کات و ، بەردی نیو گورچىلە و میزلىدان دروست ده کات ، بؤ گده خراپه ، وە تىكە لگردنیشى لە گەلە میمن کەرەوە کاندا خراپتە چونکە ده بیتە ھۆکاریک بؤ نەوهى گوزەری بکاتە نیو گەدە وه .

^(٤٤) — حسن الإسناد : أخرجـه أبو داود (٢٨١٩) من طريق عمرو بن منصور عن الشعبي عن ابن عمر فذذكره .

پیتی الحاء (ح) :

حناء : پیشتر چهندین فرموده مان سه بارهت به چاکتی و ، با سکردنی سووده کانیدا
هیتاوهته وه ، بزیه پیویست به دو باره بیونه وه ناکات .

حبة السوداء ، پهشکه ، ثبت في الصحيحين : من حديث أبي سلمة ، عن أبي هريرة _
رضي الله عنه _ ، أن رسول الله ﷺ قال : ((عليكم بهذه الحبة السوداء ، فإن فيها شفاء من
كل داء إلا السام)) . والسام : الموت (٤٣٠) .

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خواى لى پانى بىت _ فرمومويتى : پېغەمبەرى خوا ئىكەنلەر
فرمومويتى : ((ئەم پهشکە بەكارىيىن ، چۈنكە شىفای تىدايە بۆ ھەموو نەخۆشىيەك جىگە لە
مردىن)) .

(الحبة السوداء) واته : پهشکە لە زمانى فارسەكاندا بە (الشونيز) ناوەبرىت ،
ھەروهە باه (الكمون الأسود) و (الكمون الهندي) ييش دەناسرىت ، (الحربي) لە (الحسن)
ھەروه دەلىت : (الخردل) (٤٣١) (الھروي) ييش دەلىت : قەزوانە (الحبة الخضراء ثمرة البطم
ھ ، بەلام بۆچۈنى ھەر دوکيان ھەلەيەر ، راستىش : (الشونيز) ھ .

سوودەكانى زقد زقرە ، فرمایىشتى پېغەمبەرى خوا ئىكەنلەر (شفاء من كل داء) واته :
شىفایيە بۆ ھەموو نەخۆشىيەك ، وەك فرمایىشتى خواى پەروەردگارە ﴿ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرٍ

٤٣٠ - متفق عليه : أخرجه البخاري (١٢١ / ١٠) ، ومسلم (٢٢١٥) .

٤٣١ - الخردل ، بۇوه كىتىكى كىيى وەزىيە ، لە وەرزە بارانىه كاندا درېزىيەكەي بە مەتىيەك دەگات ، ئەم بۇوه كى
لۇق و پۇپىتىكى چېرى لى دەبىتتەوە ، پەتكى كەلاكانى سەوزىتكى كالە ، گولەكانى بە زىدى زەردىن ، بەرەكەي
شىۋەيەكى لولەكى ھەيدى تۈرىتكى خرى تىدايە كە تىرىھەكى نزىكەي ۲ مىليمترە . بېوانە :

ریبها [] ۲۵ واته : به فرمانی په روهردگاری هه ممو شتیک ده رخینی (۴۲۷) واته : هه ممو ئه و شتانه قبولی په خاندن ده کن و هاوشیوه کانی ، بۆ هه ممو نه خوشیه سارده کان بسوده ، به شدار ده بی له چاره سه رکدنی نه خوشیه گرمە ووشکه کاندا به کانی (بالعرض) ، وه له بەر ئوهی گوزه رکدنی خیزایه بۆیه به باشی هیزی ده رمانه سارده شیداره کانی پیده گهیه نیت

بۆ نمونه دانه ری کتیبی (القانون) و که سانی تریش بپیاریان داوه لە سەر بە کارهیتانی زافه ران لە قورصى (الكافور) دا (۴۲۸) چونکه بە خیرا گوزه ری پی ده کات و هیزی ده گهیه نیت ، هاوشیوه ئەمەش زوره شاره زیانی ئەم بواره ده یزانن ، بە دوریش دانزیت گرم له نه خوشیه گرمە کاندا سوودی هەبی بە خاسیت ، چونکه له زور ده رماندا ئە و شته ده بیزیت ، لەوانه (الأنزروت) دا (۴۲۹) که ده رمانه کانی دیکەی چاو نیشه تیکەل ده کریت ، وە کو شە کرو شتی تریش له تاکه گرمە کان ، چاو نیشه ش ئاوسانیتکی گرمە بە ریکەوتی پزیشکان ، هەروهەما بە سوودبۇونى گوگردی گرم بۆ گەپی .

— ملا محمد ملا صالح ، پوخته تفسیری قورئان . (۴۳۰)

— الكافور : ماده یکی کریستالی سپی پوونو ، بۇنیکی توندی ھېی ، بە ھەلبۇونى ئاسانه له پلهی گرمى ئە و زوره تیايدا لە قورسی له ئاودا دە توتیتەوە ، ئەم مادە لە دلۋپاندى دارى درەختى كافورەوە بە دەست دى ، دە رختى كافور درەختىکی ھەمیشە سەرنى تاسراوە ، نزىكەی (۵۰) متر بەرزە ، دارى درختىکە زىد سپی و بۇنیکی خوشی ھېی ، ماده یکی كافور له نیتو دارو قەدى درەختە كە دايە ، بپوانە :

Arabic.rt.com

— الأنزروت : كە تىرە دارىتکى دې كاویه ، تالەو ، سپی و سورى ھېيە ، لە چىاكانى وەلتى فارسدا ھېي ، هەممو ئاوسا و كان ھىمن دە كاتەوە ، بۆ داهاتن و پېپقى چاو بە سوده ، بە لەغمى چې نرم دە كاتەوە ، بپوانە : نخایة الأرب في فنون الأدب ، وەرگىتىپ .

شونیز گرمی ووشکه له دووه‌مدا ، بای سک نامیلیت ، (حبة القرع) (٤٤) ده کاته ده رهوه بۆ ئەوتایه‌ی له چواره‌م پۆزدا توشی نه خوش ده‌بی و ، هه‌روه‌ها بۆ تای بەلغه‌می بەسروده ، کونیله داخراوه‌کان (السدد) ده کاته‌وه ، باکان شیی ده کاته‌وه ، ته‌پی و شیی گه‌ده ووشک ده کاته‌وه ، ئەگه‌ر کوتراو تیکه‌ل بە هەنگوین کراو ، له گەل ئاولی گرمدا خورایه‌وه ، بەردی گورچیله و میزدان دتوینیت‌وه ، میزو ، بینویشی و ، شیر هینه‌ره ئەگه‌ر بەردەوام چەند پۆزیک بیخواته‌وه ، ئەگه‌ر له گەل سرکه‌دا (الخل) گرم بکریت و ، سکی تى هەلسوینریت ، کرمی (حب القرع) ده کوزیت ، ئەگه‌ر له گەل ئاولی گوزالکی تەپیاخود کولاودا (ماء الحنظل الرطب أو المطبوخ) بشیلدریت ، ئەوا کاریگه‌ری بەهینتر ده‌بی له ده رکردنی گرمدا ، وە پاک ده کاته‌وه و ده بپیت و ، شیی ده کاته‌وه ، ئەگه‌ر بکوتیریت و بکریت نیو پۆزیه‌که‌وه ، بەردەوام بۆن بکریت هەلامه‌تی سارد چاره‌سەر ده کات .

پۆنه‌که‌ی بۆ (داء الحية) (٤٤) ، بالوکه و خال بەسروده ، ئەگه‌ر مسقالیکی له گەل ئاودا بخوریت‌وه ، بۆ هەناسه‌بپکی و تەنگه‌نەفه‌سی بەسروده ، بە شیوه‌ی بیچانیش سرود بە سەرئیشەی سارد ده گه‌یه‌نیت ، ئەگه‌ر حه‌وت دانه‌ی بە ژماره له شیرى ژناندا بخوسیندیریت و ، کەسی توшибو بە نه خوشی زه‌ریووی (اليرقان) بیکاته لوبتی ، سودیکی نەدی پسی ده گه‌یه‌نیت .

ئەگه‌ر له گەل سرکه‌دا بکولیندیریت و ، پاشان له دهم و هریدیریت ، بەسروود ده‌بی بۆ ئەو ددان ئیشانه‌ی له ئەنجامی سەرماوه توشی مروش ده‌بی ، ئەگه‌ر بە هاپاوی بکریت لوبت ،

٤٤ - جبة القرع : جوريكه له کرمه دريشه گوره خپه بەرهەسته‌کان ، بپوانه : القانون في الطب لأنب سينا ، فصل في الديدان ، وهرکيپ

٤٤ - داء الحية : نه خوشیکه له نه خوشی (داء التعلب) ده چیت ، بەلام جیاوانی نیوانیان ئوهیه که نه خوشی (داء الحية) تەنها مۇوى سەر ئاوه‌ریت بەلكو پیستیکی تەنکى سەريشى له گەلدا داده‌مالزیت وە کو ئو یا زه تەنکى له مار ده کریت‌وه ، بپوانه : القانون في الطب لأنب سينا ، وهرکيپ .

بەسۇود دەبى بۆ ئەو ئاواھى لە چاوەكاندا دروست دەبى ، ئەگەر لە گەل سرکەدا بە شىۋەسى پېچان (ضماد) بەكارىتت ، زىپكە و گەپلى كىتماوى هەلەدەكەنیت و ، ئاوسانە بەلغەمىھە درىزخایەنەكان و ، ئاوسانە پەقەكان شىيى دەكاتەوه ، ئەگەر بۇنەكەي بىرىتتە لوت بۆ نەخۆشى دەم خواربۈون (اللقوة) بەسۇودە ، ئەگەرنىو مسقال تا مسقالىتى بخورىتتەوه ، بۆ گەزتنى جالجالىكە زىابەخشەكان (الرتيلاء) بەسۇودە ، ئەگەر بەهارىتت و تىكەل بە پۇنى قەزوان (دهن الحبة الخضراء) بىرىتت و ، پاشان سى تكى بتكتىنپىتتە گۈئ ، بۆ ئەو سەرمایەى كە تۇوشى بۇوهو ، ھەروەھا بۆ باو كونىلە داخراوهەكانى بەسۇود دەبى .

ئەگەر بېرىزىندرىتت و ، پاشان بىكىرىتت بەزىزىردى و ، لە زەيتىدا بخوسىندرىتت و ، سى تك ياخود چوار تكى لە لوت بتكتىنرېتت ، بۆ ئەو ھەلامەتە پژەمىنەتكى نەرى لە گەلدايە بەسۇودە .

ئەگەر بىسوتىندرىتت و تىكەل بە مىۋى تواوهبۇو (الشمع المذاب) لە پۇنى (السُّوْسَن) (٤٤٢) ، ياخود پۇنى خەنە (دهن الحناء) بىرىتت و ، بىرینەكانى قاچى پى چەور بىرىتت پاش شتنى بە سرکە ، سۇودى پى دەكەيەنیتت و بىرینەكانى لادەبات .

— السُّوْسَن : گولەشلىر ، بۇوهكىنەك شەھىت سانتەتىرىك بەرز دەبىتتەوو گولىك ياخود چەند گولىكى ھەيدىو ، ھەرىيەكىيان لە غونچەيەكەوە پەيدا دەبن و دەپشكۈن ، ھەيدى سېپى ھەيدى شىن ھەيدى زەردە ھەيدى سۇورە ، بۇوهكىنەك تەمان درىزىدە ھەندى جىزى بە بۇنى خۆش بەناوبانگە چونكە بۇوهكىنەك عەتر ئامىزە ، كىتىو و باخچەي ھەيدىو باخچەيەكەشى دۇو جىزە ، (الأَرَادُ) كە سېپى يەو ، وە (الإِيْسَاءُ) ، بۆ ئاواھەتك بەسۇودە ، مەينكارى مادە جىزەكانە ، جۇرى (الأَرَادُ) بەسۇودە بۆ نەخۆشى ساردەكانى مېشىك و ، با چەرە كۆبۈزكەنە ئىتىرى شىيى دەكاتەوه ، كەلەكانى بەسۇودە بۆ سوتاوبىي ئاوى گەرم ، ھەروەھا بەسۇودە بۆ كەزتنى جانۇرەران و دۇوبىشكە تايىبەت ، بېۋانە : فەرەنگى دەرييا ، قاموسى پىستە ، القاموس الخريط ، وەرگىتىپ .

نه‌گر له گەل سرکەدا بھاپدریت و ، نه‌خوشیه‌کانى (البرص) و (البهاق الأسود) (٤٤) سەرى كېشىرى تى هەلسويتريت ، سوودى پى دەگەيەنت و ، چاكىان دەكات‌وە نەگر وورد بھاپدریت و ، ھەموو پۇزىك بە نەندازەى كېشى دوو دىريھەمى بە ئاوى سارده‌وە لى قووت بدرى ، بە سوود دەبى بۆ ئەو كەسانەى سەگى هار گەستونى پېش ئوهى لە ئاوا خالى بىت ، وە دلىاش دەبى كە تياناچىت ، نەگر پۇزەكەشى بكرىتە لووت ، بۆ نه‌خوشىه‌کانى ئىفلىجى (الفالج) و (كۈزان) (٤٥) بە سوود دەبى و ، مادەكانيان دەوەستىتىت ، نەگر دووكەلىشى پى بكرىت ، جانەوەران دوردەخاتەوە .

نه‌گەر (الأنزيوت) لە ئاودا بتوينىتەوەو ، ناوه‌وەئى نەلقەكەى تى هەلسويتريت و ، پاشان (الشونيز) يى بەسەردا بپەزىتريت ، نەوا دەبى بە پەزىنەرىكى بە سوودى سەرسۈرمىن بۆ مايدىسىرى ، سوودەكانىيىشى چەندەها نەوندى نەمەيە كە باسکرا ، خواردنەوەشى بە نەندازەى دوو دىريھەمە ، كەسانىكىش وايان راڭياني دووووه كە زىرى بەكارھىتانى كوشندەيە .

الحرير : پېشتر ئامازەى پى درا كەوا پېغەمبەرى خوا بەر بىزى داوه بە (الزبیر) و (عبد الرحمن) يى كوبى (عوف) ئاورىشىم بېۋشن " بەھۆى خورويەكەوە كە لە جەستەياندا ھەبۇو ، ھەروەها باسى سوودۇ مىزاجىمان كرد ، بۆيە پېتىيەت بە دووبىارە بۇونەوە ناكات .

^{٤٤} البرص : سېپتىيەكە تۇوشى جەستە دەبى .

البهاق : سېپتىيەكەو ناگات بە ئاستى سېپتىيەكەى (البرص) و تۇوشى جەستە دەبى و خەت خەت پەشى تىكىلە ، بېوانە : لسان العرب ، وەركىپ .

^{٤٥} الڭۈزان : نەخوشىيەكى قورسە تۇوشى مۇۋە دەبى و تۇوشى كىزىيونى جەستە دەبى بەھۆى سەرمادە ، بېوانە : المخصص لأبن سیدة ، ص ٤٦ ، وەركىپ .

بوارى پىزىشكىتى نويش دەلتىت : الڭۈزان : نەخوشىيەكى قورسەو ھۆكاري دەگەپتەوە بۆ پىسپۇونى بىرىنەكان بە مىكروپانى كە spores مەلەدەگىن و ، لە ھەمان بىرىندا گەشە دەكەن و ، ژەھرىتكى بەھىز دەرەن كە كىزىيونەوەيەكى توند لە ماسولكە كاندا دروست دەكات ، ئام نەخوشىيە لە كەسيكەوە بۆ كەسيكى تر ناگواستىتەوە ، لەوانەيە كەسى تۇوشىبۇو بەرىت . بېوانە : ar.wikipedia.org/wiki ، وەركىپ .

حُرفٌ ، تهپهتیزه : (أبوحنیفة الدینوی) دهلىت : ثمه نه و تقوهیه که چاره سه‌ری پس دهکریت ، هروه‌ها به (الثفاء) بیش ناوبراوه و له فه رموده‌ی پیغامبری خوادا باسکراوه ، پوه‌که‌کشی به (الحُرف) ناوده‌بریت و ، ره‌مه‌کی خه‌لکیش پس دهلىتن (الرشاد) واته : تهپهتیزه ، (أبوعبید) دهلىت (الثفاء) واته : (الحُرف) .

دهلىم _ ابن القیم _ نه و فه رموده‌ی ئامازه‌ی بۆ کردوه ، (أبوعبید) و که‌سانی تریش له (ابن عباس) ھوه _ خوا له خۆی و بابیشی پانی بیت _ ده‌یگیرن‌ھوه ، کهوا پیغامبری خوا فه رموموی : ئای له هه‌ردوو تالله‌که داچ شیفایه‌ک هه‌یه ، (الصَّبِرْ) و تهپهتیزه . نیمامی (أبوداود) له (المراسیل) دا باسی ده‌کات .

میزی گرمی و وشكیتی له پلە سی یه مدایه ، گه‌رم ده‌کات ، سک شل ده‌کات ، کرم و (حب القرع) ده‌کاته ده‌ره‌وه ، ئاوسانه‌کانی سپل شیی ده‌کاته‌وه ، شه‌هه‌وهت و ئاره‌زووی جووت بیون ده‌جولینیت ، که‌پی کیماوی و ، قلیشانی پیست و به‌هزیه‌وه هه‌لورینی مورو تووک پاک ده‌کاته‌وه .

نه‌گەر له گەل هه‌تگویندا پیچه‌ریکی (ضماد) لى دروست بکریت ، ئاوسانی سپل شیی ده‌کاته‌وه ، نه‌گەر له گەل خەنەدا (الحناء) بکولیندریت پاشاماوه‌کانی سنگ ده‌کاته ده‌ره‌وه ، خواردنه‌وه‌شی بۆ پیوه‌دان و گەزتنی جانه‌وه‌ران بەسرووده ، نه‌گەر له شوینیتکدا بسوتینریت و دووکه‌لی پس بکریت ، جانه‌وه‌رانی لى دوورده‌خاته‌وه ، هه‌روه‌ها که‌وتني مورو سه‌ر ده‌وه‌ستینیت ، نه‌گەر تیکەل به ئاردى جقو سرکه بکریت و (سوق الشعیر والخل) ، پیچه‌ریکی (الضماد) لى دروست بکریت ، بەسرووده بۆ نه‌خوشی ده‌ردەلاقه (عرق النسا) و ئاوسانه گرم‌کانیشی شیی ده‌کاته‌وه له کۆتایه‌که‌یدا .

نه‌گەر له گەل ئاو و خویدا بپیچریته سەر دومه‌لەوه پیئی ده‌گیه‌نیت ، بەسرووده بۆ هه‌مورو نه‌و نهندامانه‌ی شلی و خاویان تیکەوتتووه ، ئاره‌زووی جووت بیون زیاد ده‌کات ، دلگاره‌وه‌یه

بۆ خوارینی زیاتر ، بۆ نەخۆشی تەنگەنەفسی و ، هناسەسولاری و ، چپیونی سپل
بەسرووده ، سیی پاک دەکاتەوە ، خوتى بىنۇيىتى زیاد دەکات ، بۆ نازارى نەو چالاپەیى
سەرى نىسقانى رانى تىدالىو لە نەنجامى ھاتنە دەرەوهى پاشماوه زیادە کاندا دروست دەبى
بەسرووده ، نەگەر بخورىتەو ياخود بە حقنە ھەلبگىریت ، وە بەلغەمە لىنجەکانى سېتىگ و
سیی کانىش دەکاتە دەرەوه .

نەگەر بەھارپىرت و پاشان بە نەندازەی پىئىچ بىرەمە مىلى بخورىتەو لە گەل ئاوى گەرمدا ،
سروشتى مرۆز نەرم و نىيان دەکاتەوە ، بايەکانىش شىي دەکاتەوە ، بۆ نازارى (القولنج)
كە ھۆکارى دەگەپتەو بۆ سەرمابۇن بەسرووده ، نەگەر بەھارپىرت و بخورىتەو بۆ نەخۆشى
بەلەكى بەسرووده .

نەگەر لە گەل سرکەدا نەخۆشىيەکانى بەلەكى (البرص) و (البهق الأبيض) تى
ھەلسويىنرىت ، سوودىيان پى دەگەپتەت ، ھەروەھا بەسرووده بۆ نەو سەرىتىشەی بەھۆى
سەرمابەلغەمەو تووشى مرۆز دەبى ، نەگەر بکولىندرىت و ، بخورىتەو ، خۇو ھىيەن
دەکاتەوە بەتاپىت نەگەر نەھارپىرابى چونكە لىنجەكەي بەکولان شىي دەبىتەوە ، نەگەر
بەئاوهكەي سەر بشۇردىت ، لە پىسى و شى لىنجەكان پاکى دەکاتەوە .

(جالينوس) دەلىت : ھىنلى وەکو ھىنلى تۇرى خەرتەلەيە (بىز الخردل) ، بۆزىيە لەوانەيە
ئازارەکانى رانى پى گەرم بکرىت كە بە (عرق النساء) ناسراوەو ، ھەروەھا ئازارەکانى سەرۇ ،
ھەرىيەك لەو نەخۆشىانەش كە پىتۈيىستان بە گەرم كىرىن دەبى ، بەھاوشىتۇھى تۇرى خەرتەلە
(بىز الخردل) كە گەرم دەکات . پىتەچى تىكەل بەھەندى ئەو دەرمانانە بکرىت كە
تووشىبۇرى تەنگەنەفسى دەيخواتەو چونكە زانراوە كە تىكەلە چېرەكان دەۋەستىتىت
بەباشى ، ھەروەكۆ ئەوهى كە تۇرى خەرتەلە دەبىوەستىتىت ، چونكە لە مەمۇو پۇويەكەوە
لەو دەچىت .

الحلبة ، شملی : باسکراوه که وا پیغه مباری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ له مه که چووه سه رانی (سعد) ای کوبی (أبی وقار) و ، فرمومی : پزشکی بۆ بانگ بکەن ، بؤیه (الحارث) ای کوبی (كَلَدَة) ای بۆ بانگ کرا ، ته ماشایه کی کردو گوتی : هیچ مه ترسیه کی له سه رانی یه ، شملی و خورمای (عجوة) ای تازه پی که یوو بە یەکه و بکولینن و با هەلی قورپیت ، ئەوە بیو ئەوە یان بۆ ئەنجامداو ، چاک بقۇوه .

هینزی شملی له گەرمیدا له پله دودایه ، له ووشکیدا له پله یەکە مدایه ، ئەگەربە ئاوه و بکولیندریت ، قورپ و سینگ و سک نەرم دەکاتەوە ، کۆکەو ، زىرى و ، تەنگەنە فەسى و ، هەناسە بېرکى هىمەن دەکاتەوە ، شەھوەت و ئارەزۇوی جووتىبۇن زىياد دەکات ، بۆ باو ، بە لفەم و ، مايە سیرى بە سوودە ، دابەزىنەری كيموسە ئالۆزە کانه له پىخۆلەدا ، بە لفەمى لىنجى سینگ شىي دەکاتەوە ، بۆ ئە دوومەلانەي له ناو سكدا پەيدا دەبىي و بۆ نە خۆشىيە کانى سىي بە سوودە ، بۆ ئەم نە خۆشىيەنەي هەناول له گەل بۇن و (الفانىذ دا) ^(٤٤) بە کاردا هەيتىرىت .

ئەگەر له گەل كىشى پىنج ديرەمى (الفوءة) دا ^(٤٥) بخورىتەوە ، خويىنى بىتنيۋىژى دە هيتنىت ، ئەگەر بکوليندرىت و ، پىچى سەرى پى بشۇردرىت لول دەبىي ، (الحزاز) ^(٤٦)

^(٤٤) الفانىذ : جۇرىكە له حەلوا له قەندو نىشاشتە دروست دەكىرت ، بىوان : تەذىب اللە ، ج ۳ ، ص ۱۸۹ ، وەركىز .

^(٤٥) الفوءة : پەگى پوھكىكى پەنگ سورە و بؤیە چىبەكان بە كارىدە هىنن ، هەندىكى خۆپسکە و هەندىكىشى دە چىتىرىت ، لە كانى چوارڭ كشە دىرىزى زىبن گەلائى پىتوە يەو بارىكى خېپى ھەيە ، له سەرتايى دەرچونىدا پەنگيان سەۋەزە و پاشان سورە دەن و ، كاتىكىش پى بگەن پەش دەن ، دەرمانىكى تالەو جىگەر سېل پاك دەکاتەوە ، مىز هىنرە ، خويىنى بىتنيۋىژى زىياد دەکات ، بىوان : الجامع لمفردات الأدوية والأغذية لأنب البيطار ، وەركىز .

^(٤٦) الحزاز : ئازارىكە له دالدا پەيدا دەبىي بە ھۆى خوارىنەتكەوە كە له گەدەدا ترش دەبىي ، بىوان : تاج العروس ، للمرتضى الزىيدى ، وەركىز .

ناهیلیت ، هاراوهکهی نهگهرتیکه لب (النطرون) و (٤٤٨) سرکه کراو ، به شیوهی پیچه ر (الضماد) به کارهات ، ئاوسانی سپل شیی ده کاته وه ، نهگهرتیان له ئاویکدا دانیشن شملی تیدا گولیترابیت ، سوودی لی ده بینن بقئه و ئازارهی له مندادانداو به هۆی ئاوسانیکه وه پەيدابووه ، نهگهربپیچریته سەر ئاوسانه پەقه کەم کەرمەكانه وه ، شیی ده کاته وه و سوودی بقئه ده بی ، نهگهرتاوهکهی بخوریتەوە بقئه و پیچ بەسکدا هاتنانه باشە کە به هۆی باوه تووشی مرۆڤ ده بی ، وە پیخولەکانیش خزو لووس ده کات .

نهگهربخورماوه ، یا هەنگوینەوە ، یا هەنجیره وە بکولیندریت و پیش نانی بەيانی بخوریت ، ئەوا بەلغامی لینجی سینگ و گەدە شیی ده کاته وه و ، بەسوودیش ده بی بقئه و کوکە دریزخاینه بەهۆیوە تووشی مرۆڤ ده بی .

بقئه و کەسانی تووشی پیخولەگیران بونەو پیسايان بقئه نایەتە دەرهوە بەسوودەو ، سکیان پەوان ده کاته وه ، نهگهربونەکهی (دهنە) تیکەل بەمیو (الشمع) بکریت بقئه و درزو قلیشانە بەهۆی سەرماءه دروست ده بی بەسوودە ، سوودەکانیشى چەندەها ئەوەندەی ئەمەیە کە باسکرا .

٤٤٨ _ النطرون : جۆره خوییەکو له ئاوى گرمدا بەئاسانی دەتوبیتەوە و له ئاوى ساردا بەقورسى ، (الورق) يشى پى دەلىن ، بپوانە : المعلم الوسيط ، إبراهيم الزيات ، وەركىز .

له (القاسم) ی کوبی (عبد الرحمن) ھو ده گتپنه و که گتویه تی : پیغامبری خوا ^{عليه السلام} فرمومی : ((استشافوا بالحلبة))^(٤٤) و اته : خوتان به شملی چاره سر بکەن . کەسانێک له پزشکان دەلین : نەگەر خەلک سوودە کانیان بزانیبا به کیشی خۆی به زیر دەيانکپی .

بیتی خاء (خ) :

الخبز ، فائن : ثبت في الصحيحين ، عن النبي ^{صلوات الله عليه وسلم} ، أَنَّهُ قَالَ : ((تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُبْرَةً وَاحِدَةً يَتَكَفَّلُهَا الْجَبَارُ بِيَدِهِ كَمَا يَكْفُأُ أَحَدُكُمْ خَبْرَتَهُ فِي السَّفَرِ ، نَزَلاً لِأَمْلِ الْجَنَّةِ))^(٤٥) .

و اته : پیغامبری خوا ^{عليه السلام} فرمومیه تی : ((له پۇشى قیامە تدا زەوی دەبیت بە یەك نان و خوای تعلى وەریدە گتپیت لم دەستوھ بۆ ئەو دەست تا پاست و پىك بىتھوھ وەکو چون
کەسیكتان نانەکەی له سفرەکەدا وەردە گتپیت ، چونکە دەیکات بە خوانیک و بۆ خەلکى
بەھەشت ئاماھى دەکات)) .

وروى أبو داود في سننه : من حديث ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : كان أحب
الطعام إلى رسول الله ^{صلوات الله عليه وسلم} الثريد من الخبز ، والثريد من الحيس^(٤٦) .

و اته : له (ابن عباس) ھو _ خوا له خۆی و بابیشى پانی بیت _ فرمومیه تی :
خوشە ویسترين خواردنە کان بەلای پیغامبری خواوه ^{عليه السلام} تلىتى نان و ، تلىتى (الحيس)
بۇو .

^(٤٤) لم أجده بهذا اللفظ ، وروي في فضل الخلبة أحاديث موضوعة وباطلة ، انظر الأسرار المروعة في الأخبار الموضوعة (۱ / ۳۸۸) ، تنزيه الشريعة عن الأخبار الشنيعة الموضوعة (۲ / ۲۴۶) ، الفوائد المجموعة في الأحاديث الموضوعة للشوکانی (۱ / ۴۸۹) .

^(٤٥) متفق عليه : أخرجه البخاري (۱ / ۱۱) ، ومسلم (۲۷۹۲) .

^(٤٦) ضعيف : أخرجه أبو داود (۳۷۸۳) عن عكرمة عن ابن عباس فذكره ، قال أبو داود : وهو ضعيف . (الحيس) ترىتى خورماو كەشك و پۇنەو تىكەل بە یەك دەكرين ، بېوانە : القاموس المحيط للغيروزئابادي ، وەركىتپ .

بروی ابوداود أيضاً ، من حديث ابن عمر _ رضي الله عنه _ قال : قال رسول الله ﷺ :)) وَدَدْتُ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا خُبْرَةً بِيَضَاءِ مِنْ بُرْأَةِ سَمَرَاءَ مُلْبَقَةً بِسَمْنٍ وَلَبْنٍ)) ، فقام رجل من القوم فاتَّخذَهُ ، فجاءَ بِهِ ، فَقَالَ : ((فِي أَيِّ شَيْءٍ كَانَ هَذَا السَّمْنُ ؟)) فَقَالَ : فِي عُكَّةٍ ضَبَّ . فَقَالَ : ((ارْفَعْهُ)) (٤٥٢).

واته : له (ابن عمر) هوه _ خواى لى پانى بىت _ فرمومويتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فرموموي : ((حَازَمَ پَيْتَهُتِي ئَهْكَرَ نَانِيَكِي سَپِيمَانَ لَهُ گَنْمِيَكِي بَوْرِى چَاكَ تَيْكَلَ كَرْلَوَ بِهِ بَوْنَ وَ مَاسَتْ هَبَوَايِهِ)) ، ئَوْهَبَوَوْ پِياوِيَكَ لَهُ خَلَكَهُ هَسْتَاوَ ثَامَادَهِي كَرْلَوْ ، هَيْنَايَ ، پىغەمبەرى خواش ﷺ فرموموي : ((ئَمْ بَوْنَهُ لَهُ جَ شَتِيكَدَا بَوَوْ ؟)) پِياوَهَكَش فرموموي : لَهُ هَيْزَهِيَهُكِي بَنْ مَزَهَدَا بَوَوْ . بَوَيْهُ پىغەمبەرى خوا ﷺ فرموموي : ((لا يَبَرِهِ)) .

وَقَوْيَ الْبَيْهَقِيَّ مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ _ رضي الله عنها _ ترفعه : ((أَكْرِمُوا الْخُبْرَ ، وَمَنْ كَرَمْتَهُ أَنْ لَا تَتَنَظَّرَ بِهِ الْأَدَمَ)) (٤٥٣).

واته : خاتوو (عائشة) هوه _ خواى لى پانى بىت _ لَهُ فرموده يكدا كه بـ زى ده كاتـ وـ بـ پـ يـغـەـمـبـەـرـى خـواـ ﷺ فـرمـومـويـتـىـ : ((پـىـزـىـ نـانـ بـكـرـنـ ، پـىـزـهـكـشـىـ ئـوـهـيـهـ كـهـ بـخـورـيـتـ وـ چـاـوـهـپـىـ هـاـتـنـىـ پـىـخـورـنـهـكـرـيـتـ)) . پـىـشـهـواـ (ابـنـ الـقيـمـ) دـهـ فـرمـيـتـ : ئـمـ فـرمـومـودـهـيـهـ لـهـ (مـوقـوفـ) دـهـ چـيـتـ وـ ، بـرـزـكـرـدـنـهـوـهـيـ ئـمـ فـرمـومـودـهـيـهـوـ ، هـىـ پـىـشـوـوشـ بـقـ پـىـغـەـمـبـەـرـىـ خـواـ ﷺ جـيـكـيرـنـبـوـوهـ .

بـهـلـامـ ئـهـوـ فـرمـومـودـهـيـهـىـ كـهـ باـسـىـ قـدـهـغـهـ كـرـدـنـ بـپـىـنـىـ نـانـ دـهـ كـاتـ بـهـ چـهـقـوـ ، فـرمـومـودـهـيـهـىـ كـىـ پـوـوـچـهـ وـ هـيـچـ بـنـهـ پـتـيـكـىـ لـهـ پـىـغـەـمـبـەـرـىـ خـواـوـهـ ﷺ بـقـ جـيـكـيرـنـبـوـوهـ ، لـهـ

^{٤٥٢} إسناده ضعيف : آخرجه ابوداود (٣٨١٨) ، وابن ماجة (٣٣٤١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٨٢٣).

^{٤٥٣} إسناده ضعيف : آخرجه الألباني في الضعيفة (٢٨٨٤) .

پاستيدا فرموده يه کى دىكە ماتووه سه بارەت بە قەدەغە كىرىنى بېرىنى كوشت بە چەقز ،
كەچى نەمەش (صحيح) نى يە .

(مُهَنَّا) دەلىت : لە (أَحْمَد) م پرسى سه بارەت بەو فرموده يه کى (أَبِي مُعْشِرٍ) ، لە (هشام) ئى كوبى (عروة) وە ، لە باييەوە ، لە (عائشة) ھوھ خواى لىپانى بىت لە پىغەمبەرى خواوه ﷺ دەيگىرەتتە وە فرمۇويەتى : ((لا تقطعوا اللّحم بالسّكين فإنَّ ذلك من فعل الأعاجم))^{٤٠٤} . واتە : ((كوشت بە چەقز مەبىن ، چونكە ئەۋە كىدارى عەجەمەكانە)) . (أَحْمَد) يش فرمۇوى : فرموده يه کى (صحيح) نى يەو ، نەمەش نەناسراوه ، بەلكو فرموده كەمى (عمرو) ئى كوبى (أُمِيَّة) و ، فرموده كەمى (المغيرة) پىچەوانەي نەمەن . مەبەستى بە فرموده كەمى (عمرو) ئى كوبى (أُمِيَّة) ئەۋە يە كە فرمۇويەتى : ((كان النبي ﷺ يحتَرِم لحم الشاة))^{٤٠٥} . واتە : ((پىغەمبەرى خواھ ﷺ كوشتى مەپەكەى دەپىرى)) . مەبەستى بە فرموده كەمى (المغيرة) ش ئەۋە يە كە فرمۇويەتى : ((أَنَّه لَمَّا أَضَافَهُ أَمَرَ بِجَنِيْفَشُوَيَّ ، ثُمَّ أَخَذَ الشَّفَرَةَ ، فَجَعَلَ يَحْرَزَ))^{٤٠٦} . واتە : ((كاتى (المغيرة) بوبە میوانى پىغەمبەرى خواھ ﷺ فرمانىدا لايىك بېرىزىن ، پاشان چەقز كەورەكەى ھەلگرت و ، دەستى كرد بەپېرىنى كوشتەكە بۆ میوانەكەى)) .

^{٤٠٤} إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٣٧٣٨) ، وضعفه الألباني .

^{٤٠٥} صحيح : أخرجه أَحْمَد (٤ / ١٣٩ ، ١٧٩) ، (٥ / ٢٨٧ ، ٢٨٨) ، والدارمي (٧٣٣) ، والبخاري (١ / ٦٣ ، ١٧٢) ، (٤ / ٥١) ، (٧ / ٩٦ ، ٩٨ ، ١٠٧) ، ومسلم (١ / ١٨٨) ، وابن ماجة (٤٩٠) ، والتزمي (١٨٣٦) ، كلهم عن طريق الزهري قال : أخبرني جعفر بن عمرو بن أمية عن أبيه فذكره .

^{٤٠٦} صحيح : أخرجه أَحْمَد (٤ / ٢٥٢ ، ٢٥٥) ، وأبو داود (١٨٨) ، والتزمي في الشمائل (١٦٦) ، كلهم من طريق مسمر عن أبي صخرة جامع بن شداد ، عن المغيرة بن عبد الله ، فذكره عن المغيرة بن شعبة .

بەشیک : سەبارەت بە جۆرەکانی نان :

چاکترین جۆرەکانی نان ئوهیه کە بەچاکى شىئىدرابى و مەلھاتبى ، پاشان نانى تەنورد بەچاکترین جۆرى نان دادەنرىت و ، پاش ئوهش نانى فېنە ، پاشان نانى (المَّلَةِ) ^(٤٧) لە پلەی سىّ يەمدايە ، چاکترىنيشى ئوهیه کە لە گەنمى نوى دروست كرابى .

زۇرتىين نەو جۆرانەشى کە خۆراك بەخشە نانى (السَّمِيدِ) ^(٤٨) ، کە درەنگ ھەرسە لەپەزىز پاكى و نەبۇنى هىچ كەپەكىك تىايىدا ، بەدواشىدا نانى (الْحُوَارِيِ) ^(٤٩) ، پاشانىش (الخشكار) ^(٤٠) .

چاکترین كاتى خواردىنىشى كوتاڭى ئەو پۇژەيە کە دروست كرابىت ، نەرمەكەشى زىاتر نەرم دەكەت و خۆراك دەبەخشى و تەپ دەكەت و بەخىراش دادەبەزى ، ووشكەكەش بە پىچەوانەوەيە .

مېزاجى نانى گەنم گەرمە لە نىۋەندى پلە دوودا ، نزىكى ناوەندە لە شىئىدارى و ووشكىتىدا ، ووشكىتى زالە بەسەر ئوهدا کە ئاڭر ووشكى كردۇتەوە ، شىئىدارىش بەسەر پىچەوانەكەيدا .

^(٤٧) خېز المَّلَةِ : نانى (المَّلَةِ) لە نىتو خۆلەمېشى كەرمدا دەبىزىندرىت و بەلاى دەشتەكەكانەوە ناسراوە ، بپوانە : مختصر خليل للخرشى ، ج ١٦ ص ٣٠٨ . وەركىپ .

^(٤٨) خېز السَّمِيدِ : نانىكە لە ئاردىك دروست دەكىتى كە چەند جارىك بىزىزابىت (سفر) ، بپوانە : تاريخ دمشق ، ج ٥٥ ص ٤٩ . وەركىپ .

^(٤٩) خېز الْحُوَارِيِ : ئەو نانەيە کە لە پوخت و پالفتە ئاردى سېپى دروست دەكىتى ، بپوانە : مجلە المنار ، ج ٢١ ، ص ٤٩٨ . وەركىپ .

^(٥٠) خېز الخشكار : نانى نەسمەرە کە لە ئاردىك دروست دەكىتى كە كەپەكەى تىدا بى و پاك نەكراپىت ، بپوانە : المعلم الوسيط ، وەركىپ .

نانی گەنم خاسیتىکى تىدایە ، بىرىتىھ لە وەی خىرا قەلەو دەكەت ، نانى (القطائف يش^{٤١}) خەلتىھىكى چې دروست دەكەت ، وورىكراویشى با دروست دەكەت و درەتكەرسە ، ئەوهش بە ماشت دروست دەكىرت خۇراكىكى نۇر دەبەخشىت و ، درەتكەلە كەدە لىز دەبىتەوە .

نانى جۆ ساردو ووشكە لە يەكەمدا ، بەبەراوردى گەنم خۇراكىكى كەمتر دەبەخشىت . خل^{٤٢} ، سركە : وعن جابر - رضي الله عنه - : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَأَلَ أَهْلَ الْأَدْمَ ، فَقَالُوا : مَا عِنْدَنَا إِلَّا خَلُّ ، فَدَعَاهُ ، فَجَعَلَ يَأْكُلُ ، وَيَقُولُ : ((نِعَمَ الْأَدْمُ الْخَلُّ ، نِعَمَ الْأَدْمُ الْخَلُّ)) (٤٣).

واتە : لە (جابر) ھوھ خواى لىپانى بىت فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا داواى پىخۇرى لە خىزانە كانى كرد ، ئوانىش فەرمۇيان : جىڭە لە سركە هيچى ترمان نى يە ، ئەوه بۇو فەرمانيدا بۇيى بىتنىن ، بۇيىھ دەستى كرد بەخوارىنى و دەيىفەرمۇو : ((چاكتىرين پىخۇر سركەيە ، چاكتىرين پىخۇر سركەيە)) .

و في سنن ابن ماجة عن أم سعد - رضي الله عنها عن النبي ﷺ : ((نِعَمَ الْإِدَامُ الْخَلُّ ، اللَّهُمَّ بارِكْ فِي الْخَلُّ ، فَإِنَّهُ كَانَ إِدَامَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي ، وَلَمْ يَفْتَرُرْ بَيْتَ فِيهِ خَلٌ)) (٤٤).

واتە : لە (أم سعد) ھوھ خواى لىپانى بىت فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا فەرمۇوى : ((چاكتىرين پىخۇر سركەيە ، پەروەردىكارا فۇ بەرەكەت بىخەرە سركەوە ، چونكە پىخۇرى پىغەمبەرانى پىشىم بۇوە ، ئەو مالەش سركەي تىدابى هەزار ناكەۋىت)) .

^{٤١} - خېز القطايف : پارچە ھەۋىرەتكەن بە بېڭۈلە لول دەكىرن و بەكەوانەبىي سوردەكىرتەوە و ناواخن دەكىرن بە كاڭلە گۈيىزۇ شىتى تر ، بپوانە : قاموسى رستە ، وەركىپ .

^{٤٢} - صحيح : أخرجه مسلم (٦ / ١٢٥ ، ١٢٦) عن أبي سفيان طلحة بن نافع عن جابر فذكره .

^{٤٣} - موضع : أخرجه ابن ماجة (٢٣١٨) ، وحكم عليه بالوضع الشيخ الألباني في ضعيف الجامع (٥٩٦١) .

سرکه له گرمی پیکماتووه ، ساردي به سه ردا زاله ، ووشکه له سی یه مدا ، به هیز ووشک ده کاته وه ، قده غای تیپانی ماده کان ده کات ، سروشت نرم و نیان ده کاته وه ، سرکه مهی و شراب (خل الخمر) بق گمه دی گرگتزو به سووده ، (الصفراء) کپ ده کاته وه ، زیانی ده رمانه کوشنده کان بورده خاته وه ، شیرو خوین نه گرله هه ناودا به ستان شی یان ده کاته وه ، سوود به سپل ده گه یه نیت ، گده خوش ده کات ، سک ده گریته وه ، تینویه تی ده وه ستینیت ، قده غای ناآسان ده کات له هر جیگه یه ک ویستی ده رچونی هبی ، یارمه تی هرسکردن ده دات ، دژ به بالغه مه ، خوارکه چره کان نرم و نیان ده کاته وه ، خوین یوون و ناسک ده کاته وه .

نه گار به خوی وه بخوریته وه ، به سووده بق نه او که سهی قارچکی کوشندهی خواردیت ، نه گار هه لقوپ تندیت ، زاروی په یوه است به بنره تی هه لاشووه ده بیت ، نه گار به گرمی له ده وه بریت ، بق نازاری ددان به سووده و ، پوکیش به هیز ده کات .

به شیوهی تی هه لسوان بق نه خوشی (الدَّاحِس) (٤٦٤) ، نه و بربنانهی له لاکانی مرقدا په یداده بن و ناآسانه گرمکان و ، سووتان به ناگر به سووده ، دل ده کاته وه بق خواردن ، گده چاک و بق ن خوش ده کات ، بق لاویتی چاکه و ، له هاوینیشدا بق دانیشتوانی وه لاته گرمکان چاکه .

خلال : ددان پاکه و کار : دوو فه رموودهی له باره وه هاتوون (صحيح) نین ، یه که میان :
یروی من حدیث أبي أیوب الانصاری یرفعه : يَا حَبَّذَا الْمُتَّخَلِّلُونَ مِنَ الطَّعَامِ ، إِنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ أَشَدُ عَلَى الْمَلَكِ مِنْ بَقِيَّةٍ تَبَقَّى فِي الْفِمِ مِنَ الطَّعَامِ (٤٦٥) وفيه واصل بن السائب ، قال البخاري

٤٦٤ - الدَّاحِس : زیکه یه که له نیوان نیزنک و کوشته که ده رده چیت و به هزیه وه نیز که ده که ویت ، بیوانه : المَحْمُومُ الْوَسِيطُ ، ج ۱ ، ص ۵۶۷ ، و هرگیز .

٤٦٥ - إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (۴۱۶ / ۵) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (۱۵۱) .

والرازی : منکر الحديث ، وقال النسائي والأزدي : متوك الحديث . واته : له (أبی أیوب الأنصاری) وہ خوای لى پازی بیت فرمومویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا فرمومویه‌تی :)) چند چاکه ئەو کەسانەی بە ددان پاکەوکار ددانە کانیان پاش خۆداک خواردن پاک دەکنەوە ، بە پاستی هیچ شتیک بە لای فریشتەوە قورسترنی يە لە پاشماوهی ئەو خۆراکەی لە زاردا دەمینیتەوە)) .

دووھم : یروی من حدیث ابن عباس ، قال عبد الله بنُ أَحْمَدَ : سأَلْتُ أَبِي عَنْ شِيْخٍ رَوَى عَنْهُ صالح الْوَحَاظِيَّ يَقَالُ لَهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ الْأَنْصَارِيِّ حَدَّثَنَا عَطَاءُ عَنْ أَبِنِ عَبَّاسٍ قَالَ : نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُتَخَلَّلَ بِاللِّيْطِ وَالْأَسْ ، وَقَالَ : إِنَّهُمَا يَسْقِيَانِ عُرُوقَ الْجَذَامَ .

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا فرمومویه کردوده ددان پاک بکریتەوە بە تویکلی پەقى قامیش و (الاس) (۶۶) فرموموی : پەگەکانی نەخۆشی گولی دەبۈزۈننەوە ، ئەوە بۇو (عبد الله) ئى (أحمد) فرموموی : بابم فرموموی : (محمد) ئى كۈپى (عبدالملك) م بىنى كويىر بوبو كەچى فرمومودە ھەلبەستراوی دادەناو درقى دەکرد .

پاشان . ددان پاکەوکار بە سوودە بۆ پووک و ددان ، تەندروستیان دەپاریزیت ، بۆ گۆپىنى بۇنى زار بە سوودە ، چاکترین جۆريشى ئەوەيە كە لە دار چوکلەکانى پاکىرىننەوە ، ھەروەها

^{۶۶} _ الآس : بربیتیه لە درەختۆکەيەكى ھەميشە سەوز ، بەزىدى لە شوینە شىدارو سېبەرەيە كاندا دەپویت ، لقىتكى زىدى پىۋەيەو ، بۇنىكى خۆشى ھەيە ، لەقكان گولگەلىتكى پەتگ سپى مەيلەو پەمبيي ھەلەگن ، بەرىتكى پەشى ھەيەو ، لە كاتى پىنگەشتىندا دەخورىت و ھەروەما ووشك دەكىرتەوەو دەيىكەن بە بەمارات ، ھەموو بۇوە كە بەكار دەھىتىزىت ، سەرەپاي بۇنە خۆشەكەي . بېۋانە : www0khayma.com .

له داره کانی زهیتون و ببی (الخلاف) و هرگیرابی، به‌لام پاککردن‌وه به قامیش و (الأس) و پیخانه و (البازوج) (٤٦٧) زیانه خشنه.

پیتی دال (د) :

دُهْنَ، پقн : روی الترمذی فی کتاب الشمائیل من حديث أنس بن مالک _ رضی الله عنہما
قال : کان رسول الله ﷺ يُکثِّرُ دُهْنَ رَأْسِهِ ، وَتَسْرِيْحَ لِحِيَتِهِ ، وَيُکثِّرُ الْقِنَاعَ کان ثَوْبَه نَوْبُ
زَیَّاتِ (٤٦٨).

واته : له (أنس) ای کوبی (مالك) ووه _ خوای لی پانی بیت _ فهرومومیهتی:
پیغه‌مبهی خوا كُلُّ بَهْرَقْدَى سَهْرَى چهور دهکدو ، پیشی داده‌هیناو ، پارچه په‌پقیه‌کی
به‌سهردا دهدا پاش چهورکردن وه کونوه‌ی پوشاكه‌کهی پقن فروش بیت .

پقن کونیله کانی جهسته داده‌خات ، قهده‌غهی شیی بونه‌وهی ماده‌کان دهکات ، دوای
خوشتن به‌ناوی گرم نه‌گهربه‌کارهات ، چاکی و جوانی شیداری به جهسته ده‌به‌خشی ،
نه‌گهربه‌چهور بکریت چاکی و جوانی پی ده‌به‌خشی و دریزی دهکات ، بۆ سوریزه
به‌سووده و ، زورترین به‌لکانی لی دورده‌خاته وه .

وفي الترمذی : من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ مرفوعاً : ((كُلُوا الزَّيْتَ وَادْهِنُوا بِهِ)) (٤٦٩).

واته : له (أبي هريرة) ووه _ خوای لی پانی بیت _ فهرومومیهتی : پیغه‌مبهی خوا كُلُّ بَهْرَقْدَى : ((
زهیت بخون و خوتانی پی چهور بکن)) .

٤٦٧ _ البازوج : نبات طیب الرائحة : بپوانه : لسان العرب ، و هرگیز .

٤٦٨ _ أخرجه الترمذی فی الشمائیل (٢٣) ، (١٢٦) عن یزید الرقاش عن أنس بن مالک فذکره .

٤٦٩ _ إسناده ضعیف : أخرجه الترمذی (١٨٥٤) ، وأحمد (٣ / ٤٩٧) ، وضعفه الألبانی فی ضعیف الجامع (

پقن له وەلاتە گەرمە کانى وەکو _ حىجانۇ ھاوشىۋە كانىدا _ لە گەورە تىرىن
ھۆكارە کانى پاراستنى تەندىروستى و چاکىرىنى جەستە يەو ، زۇد پېتۈيىتە بۆ ئەوان ، بەلام
دانىشتوانى وەلاتە ساردە كان ئەوهيان پېتۈيىت نى يە ، زۇر بەكارەتىنانىشىلى لە سەردا بۆ
چاومەترسى تىدایە .

چاكتىرين پۇنىش سادەكانە وەکو : زەيتى زەيتون ، پاشان پقن و ، پاشانىش پقنى
كۈنجىيە .

بەلام ئاوىتەكان : ھەندىكىيان ساردى تەپو شىدارن ، وەکو پقنى گولى وەنەوشە (دەن
البنفسج) كە بۆ سەرنىتىشە ئەرم بەسۇودە ، ئەو كەسانە دەنۇينىت كە بەشەو ناتوانى بنۇن
، مىشكى شىدار دەكتە وە ، بۆ قلىشانى دەست و پى و دەم ولىتو بەھقى سەرماوه يا بەھقى
نەخۆشىيەوە بەسۇودە ، ھەرۇھا بۆ زالبۇنى ووشكىتى بەسەر جەستەدا بەسۇودە ، گەرىتى
و ، خىرىي ووشكى تى ھەلە سوئىزىت و سۇودى لى وەردەگىرن ، جولانەوە جومگە كان
ئاسان دەكتە وە ، بۆ كەسانى خاوهن مىزاجى گەرم لە ھاويندا بەسۇودە ، دوو فەرمۇودەي
پۇچىشى لەبارەوە ھاتۇن و ھەلبەستراوە بە زارى پېغەمبەرى خولوھ ئەمەن:

يەكم : فضل دەن البنفسج على سائر الأدھان ، كفضلي على سائر الناس . واتە : فەزل و
چاكى پقنى وەنەوشە بەسەرتىكىرىاي پۇنە كاندا ، وەکو فەزل و چاكى منه بەسەر ھەموو
خەلکدا .

دۇوەم : فضل دەن البنفسج على سائر الأدھان ، كفضل الإسلام على سائر الأديان . واتە
: فەزل و چاكى پقنى وەنەوشە بەسەرتىكىرىاي پۇنە كاندا ، وەکو فەزل و چاكى ئىسلامە
بەسەر ھەموو ئائىنە كاندا .

هەندى لە ئاویتەکانىش : گارمى تەپو شىدارىن ، وەکو پۇنى (البان) ^(٤٧) ، بەلام نەك پۇنى گولەكى ، بەلکو پۇنى تۇوهكەي كە سېپى يەو مايلە خاكيە وەکو فستق ، پۇن و چەورييەكى نىدى تىدایەو ، بەسۈودە بۆ ئەستورۇ رېقىتى دەمارو ، نەرمى دەكتەوە ، بۆپەلە سېپىكانى سەر نىتۇك و ، پەلەكانى سەرپىست كە جىياوانز لە پەتكى ئاساي پىست و ، پەلە خال و سورايمەكانى سەر دەم و چاوا ، بەلەكى بەسۈودە ، بەلغەمى چىرەرم دەكتەوە ، ئى خوشكە كان نەرم دەكتەوە ، دەمارگەرم دەكتات ، فەرمۇودەيەكى پۇوجىشى لەبارەوە هەلبەستراوه كە هىچ بەپەتىكى نى يە بەم بىزەيە : ((ادھنوا بالبان ، فإن أحظى لكم عند نسانكم)) واتە : ((بەپۇنى (البان) خوتان چور بکەن ، چونكە بەپېزىترو خوشەويىستر دەبن بەلاي خىزانەكانىتاتەوە)) . لە سۈودەكانى تىيشى ددانەكان پاك دەكتەوە ، جوانى و گەشدارى پى دەبەخشى و ، تەلخ و بەلخەكانى پاك دەكتەوە ، ھەركەس دەم و چاوا لوڭانى پى چەور بکات تۇوشى پىچ بەسكدا هاتن و قلىشانى دەم و چاولىتو و پى نابىت ، ئەگەر نىتۇان ھەرىدوو رانى و ئەندامى نىرىنەي پى چەور بکات ، بۆ ساردى گورچىلەو ، مىزەچرتى بەسۈودە .

^{٤٧} البان : درەختىكى بەپىكى بەرز دەبىتەوەو ، لەكانىشى پىك و كەمن ، درېزى ئەم درەختە نزىكەي (٦) متر دەبىي ، گولىتكى چىرى جوانى پەممىي پىۋەيەو ، پىش دەرچۈونى گەلەكان دەرددەچن لە نىوان مانگەكانى مارس و نيساندا ، پاشان گولەكان بەرىتكى درېز دەدەن كە بىرىتىيە لە بەركىتكى و ھەر بەركىتكىش چەند دانە تۇويتكى تىدایە لە يەك پىزدا ، تۇوهكان گورەن و تا پادەيەك لە فستق دەچن ، بپوانە .

پیشی ذال (ذ) :

ذریرة : ناوی گیایه کی بونخوشه : ثبت فی الصحیحین : عن عائشة رضی الله عنہا
قالت : طبیعتُ رسولَ اللهِ ﷺ بیدی ، بذریرةٍ فی حجّةِ الوداعِ لحّهِ وإحرامِ^(۴۷۱).

واته : له دایکه (عائشة) هو خوای لی پانی بیت فرموده یه تی : بهدهسته کانی خرم پیغامبری خوام عليه السلام له هجی مالتاوایدا به (ذریرة) بونخوش کرد ، کاتی که ئیحرامی بهست و که ئیحرامیشی کرده وه پیش تهاف کردن .

پیشتر باسی (ذریرة) مان کردو سووده کانیشمان خسته پوو ، بؤیه پیویست به دووباره کردن وه ناکات .

ثبّاب ، میش : له فرموده که (أبی هریرة) دا که فرموده یه کی (المتفق علیه) ه باسی ناوه کراوه که میش ئىگەر کەوتە خواردن و خواردن ووھو نقومی شتەکە دەکریت ، بۇ بهدهسته تانی شیفا کە له بالیکیدایه ، چۆنکە وەکو (التریاق) ه بۇ نەوژەھەری له بالەکەی دیکەیدایه و ، سووده کانی میشیشمان پیشتر خسته پوو .

ذهب ، زیرپ : روی أبو داود ، والترمذی : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَصَ لِعَرْفَجَةَ بْنَ أَسْعَدٍ لَمَّا قُطِعَ أَنْفُهُ يوْمَ الْكَلَابِ ، وَاتَّخَذَ أَنْفًا مِنْ وَيْقٍ ، فَأَشْتَنَ عَلَيْهِ ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ أَنْ يَتَّخَذَ أَنْفًا مِنْ ذَمَّيْ^(۴۷۲).
واته : کاتی (عَرْفَجَة) ای کوبى (أسعد) له بۇنى جەنگى (الكلاب) دا لووتى براو ، لوتيکى زیوینى بۇ خۆی دروست کرد ، بۇگەنی کرد ، پیغامبری خوا عليه السلام فرماندایه کە لووتىکى زیرپین بە کاریتتیت . (عَرْفَجَة) ش جگە لەم تەنها فرموده یه هیچی ترى نى يە .

^{۴۷۱} - صحیح : تقدم تخریجه .

^{۴۷۲} - حسن : أخرجه أحمد (۲۳۱۵) ، وأبوداود (۴۲۳۳) ، والترمذی (۱۷۷۰) ، والنسائی (۸ / ۱۶۳) ،

^{۴۷۳} - كلهم من طريق عبد الرحمن بن طرفة عن عرفجة بن أسعد فذكره .

زیر : بۆ پازاوه‌یی دونیا بەکاربێت ، تەلسمی بونیه‌تیه ، شادی هینی نهفست ، بەهیزکاری دەرکەوتنه ، نهینی خوایه لە زەمینەکەیدا ، میزانجی لە تیکرای چۆنیه‌تیه کانیدا یە ، کرمیکی نه‌رم و نیانی تیدایه بەشدار دەبی لە تیکرای شتە شادی هینه‌رەکاندا ، نیوھنجیترین و بەپیزترین کانزاکانه بەپهانی .

لە خاسیه‌تەکانی نه‌وهیه کە نه‌گەر بخربته ئیزیر خاکه‌وه ، نه‌و خاکه میچ زیانی پی ناگەیه‌نیت و ، هیچی لى کەم ناکاته‌وه ، نه‌گەر وورده و خاکه‌کەی (برادتە) تیکەل بەدەرمان بکریت ، بۆ لاوانیوونی دل و ، لەرذین کە بەهۆی زالبیونی (السوداء) ھوە دروست دەبی بەسرووده ، بۆ وورپینه و ، دلگرانی و ، خەم و ، ترسان و توفین و ، عیشق بەسرووده ، جهسته قەلەو دەکات و ، بەهیزی دەکات ، زەردۇوی لاده‌بات ، پەنگ و بیز چاک و جوان دەکاته‌وه ، بۆ کولی و ، تیکرای ئازارو نه‌خوشیه (السوداوية) کان بەسرووده ، لە نه‌خوشیه‌کانی (داءالثعلب) و ، (داء الحية) دا بەخاسیه بەشداره ، بەخواردن‌وە و تى هەلسووان ، چاوه‌کان پاک دەکاته‌وه بەهیزی دەکات ، بۆ زۆریک لە نه‌خوشیه‌کان بەسرووده ، ھەموو نەندامەکان بەهیزی دەکات . بۆگەنی دەم ناهیلت نه‌گەر تیایدا راگیرا ، نه‌و کسەی نه‌خوشیه‌کی ھەبی و پیویست بەداخکردن بکات و ، بەزیپ داخی بکات ، شوینه‌کەی تلۆقە دروست ناکات و ، بەخیراش سارپیز دەبیتەوه ، ھەرکەس کلچیوکتیکی زیپین بۆ پەشتتنی چاو بەکاربینیت ، چاوی بەهیز دەکات و پاکی دەکاته‌وه ، نه‌گەر نەنگوستیله‌یەکی لى دروست بکریت و نقیمه‌کەشی ھەر لە خۆی بی و گرم بکریت و ، پەرە گەورەکانی پیشەوەی کۆتى پی داخ بکری ، مۆگری هیلانه‌کەی دەبی و ، جیگەکەی ناگلپیت .

خاسیه‌تیکی سەرسوپرمیتی تیدایه لە ورە بەرزکردن‌وەدا ، بۆیە پىی پىدر اوە لە جەنگدا بەکاربەتیت و لە چەکیشدا بەکاربیت بەنەندازەی نه‌وهی پىی پىدر اوە ، وقد روی الترمذی

من حديث مزیدة العصري _ رضي الله عنه _ ، قال : دخل رسول الله ﷺ يوم الفتح ، وعلى سيفه ذهبٌ وفضةٌ^{٤٧٣} .

واته : له (مزیدة العصري) وہ خواى لى پانى بىت فەرمۇویەتى : پىغەمبەرى خوا ^{كۆلۈك} لە بىتى پىزگارلىدا چووه مەككە وھو ، شەمشىزەكى زىپۇ زىۋى باسەرەدھو بۇو .

زىپ خوشە ويستى نەفسەو ھەركات دەستى كەوت ، ئاسوودەى پى دەبەخشى و چىتە ئاوه لە خوشە ويستە كانى دىكە ناداتوھ ، **﴿رَبُّ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقْنَطَرَةِ مِنَ الدَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ﴾** [آل عمران : ١٤] واته : **﴿رَبُّنَا﴾** جوان كراوه **﴿لِلنَّاسِ﴾** بۆ خەلکى (دونيا پەرسىت) **﴿حُبُّ الشَّهَوَاتِ﴾** خوشى و ئارەزوواتى نەفسى **﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾** لە ئافرهەتان **﴿وَالْبَنِينَ﴾** و كۈپان **﴿وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقْنَطَرَةِ﴾** و داراي زىدى كەلەكە كراو **﴿مِنَ الدَّهَبِ﴾** لە ئالقۇن و زىپ **﴿وَالْفِضَّةِ﴾** زىپو **﴿وَالْخَيْلِ﴾** و ئەسپ و ماينانى **﴿الْمُسَوَّمَةِ﴾** نىشانەدار (بەسېتى ناوجاوان و ھەرچوار پەلى **﴿وَالْأَنْعَامِ﴾** ھەروها ئازەل چوارپىتىان **﴿وَالْحَرْثِ﴾** و كشتوكال)^{٤٧٤} .

وفي الصحيحين : عن النبي ﷺ : ((لو كان لابن آدم وابر من ذهبي لا يتنفس إلينا ثانياً ، ولو كان له ثانٍ ، لا يتنفس إليه ثالثاً ، ولا يملأ جوف ابن آدم إلا التراب ، ويتوب الله على من تاب))^{٤٧٥} .

واته : پىغەمبەرى خوا ^{كۆلۈك} فەرمۇویەتى : ((ئەگەر نەوهى ئادەم شىويكى زىپى ھەبوايە ، ئارەزووى دووهمى دەكىد ، ئەگەر دووانى ھەبوايە ، ئارەزووى سىيىەمى دەكىد ، بەدهەر لە

^{٤٧٣} ضعيف : أخرجه الترمذى (١٦٩٠) يأسناده عن هود بن عبد الله بن سعد ، عن جده مزيدة ذكره ، قال الترمذى : هذا حديث حسن غريب ، وجد هود اسمه مزيدة العصري .

^{٤٧٤} - مەلا محمد مەلا صالح ، پۇختە تەفسىرى قورئان .

^{٤٧٥} - متفق عليه : أخرجه البخارى (١١ / ٢١٦) ، ومسلم (١٠٤٨) .

خاکیش هیچی تر سکی نهودی ئاده م پر ناکات و ، په روهردگاریش ته ویه و په شیمانی ئو
کسه قبول ده کات که داوای ته ویه ده کهن و په شیمان ده بنه و)) .

زیپ گهوره ترین کوسپ و جیاکاری نیوان بهنده کان و نیوان سه رکه وتنی گهوره بیه له بؤثی
قیامه تدا ، گهوره ترین شتیکیشه که سه ربیچی خوای تعالیٰ پس کرابی ، هر زیریش بو به
هۆکاری بپینی په یوندی خزمایه تی و ، خۆین پشتن و ، هرامکلوه کان حەللان کران و ،
قەدەغەی مافه کان کراو ، بهنده کان سته میان له یەکتر کرد ، هۆکاری ویستنی دوپیاو ،
وازمیتانه له بؤثی دوای و نهودی خوای تعالیٰ بق خوشە ویستانی خۆی ئاماده کرد وووه ،
چەندەها ماف بەزیر پیشیل کراو ، هر بەزیریش چەندەها پۆچی زیندو کرانه وو ، چەندەها
سته مکار سه رخان و ، چەندەها سته ملیتکراو بەزینران ، چەند جوانه نهودی (الحریری) لەم
باره وه گوتیه تی :

تبأَ لُهُ مِنْ خَادِعٍ مُّمَانِقٍ ... أَصْفَرَ ذِي وَجْهٍ كَالْمُنَافِقِ
يَبْدُو بِوَصْفِينِ لَعِنِ الرَّامِقِ ... زَيْنَةٌ مَعْشُوقٌ وَلُونٌ عَاشِقٌ
وَحُبَّهُ عَنْدَ نَوْيِ الْحَقَائِقِ ... يَدْعُو إِلَى ارْتِكَابِ سُخْطِ الْخَالِقِ
لَوْلَاهُ لَمْ تُقْطِعْ يَمِينُ سَارِقٍ ... وَلَا بَدَأَتْ مَظْلَمَةً مِنْ فَاسِقٍ
وَلَا اشْمَأَرَ بَاخِلٌ مِنْ طَارِقٍ ... وَلَا شَكَا الْمَمْطُولُ مَطْلَ العَانِقِ
وَلَا اسْتَعِيدَ مِنْ حَسْوَوْ رَاشِقٍ ... وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَلَانِقِ
أَنْ لِيَسَ يُفْنِي عَنْكَ فِي الْمَضَائقِ ... إِلَّا إِذَا فَرَّ فِرَارَ الْأَبِيقِ

واته :

خ—— واله ناوی بەریت چ فیلاؤیه کی قەلپه
 زەردەو دووبۇوه وەک—— و کاس—— دووبۇوه
 بەدوو وەسف بۆ چاوا بینەر دەردەک—— ویت
 خشلیکی خوش—— ویست و رەنگی ئاش——
 خوشەویشتىي بەلاي کەسانى ھەقىقەت زانەوە
 دەبى بەھۆى ت—— وۇدەبۇونى پەروەردگ——
 ئەگار ئەو نەبوايە دەستە پاستى دز نەدەبېرپەراو
 سەتەميش لە کەسسى خراپەوە دەرنەدەک—— وەت
 دەست قوچاوش بىزى لە لىدەرى دەركا نەدەبۆوه و
 كەسى دواخريش سکالاى كۆسپى نەدەكىد بۆ نەوهى لەئاستىيدا
 پەناش نەدەگىرا لە كەسى ئىرەمىي بەرى چاوتىيپو
 ش—— پى نەو بەديھىزراوانە لە س—— ر زەويidan
 لە تەنگانەشدا هيچى تر جىڭەي تو ناگىرىتەوە
 مەگ—— رەلبىت وەک—— وەلە—— اتنى كۈئە

پىتى الراء (ر) :

رُطْبٌ ، خورماي پوتابى تازه پىنگەيىو : قال الله تعالى لمريم ﴿ وَمُرْنِي إِلَيْكِ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ رُطْبًا جَنِيًّا فَكُلِّي وَأَشْرِبِي وَقَرِّي عَيْنَا ﴾ [مریم : ۲۵] واته : ﴿ وَمُرْنِي إِلَيْكِ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ ﴾ قەدى نەو دارخورمايەش بۆ لاي خوت راوهشىنە ﴿ تُسَاقِطُ عَلَيْكِ رُطْبًا جَنِيًّا ﴾ خورماي تازه پى گەيىوهت بەسەردا دەبارى ﴿ فَكُلِّي وَأَشْرِبِي ﴾ ئىنچا (لەو خورما) بخۇ و (لەو ئاوهش) بخۇرەوە ﴿ وَقَرِّي عَيْنَا ﴾ چاوو دل بوقشن بە (۴۷۶).

وَفِي الصَّحِيحَيْنِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ الْقِنَاءَ بِالرُّطْبِ^{٤٧٧}.

واته : له (عبدالله)ی کورپی (جعفر)هه خوای لئی پانی بیت فرمومیه‌تی :

پیغامبری خواه بینی صلی الله علیه و آله و سلم کالیارو خورماری پوتابی تازه پیکه‌یوی به که دخوارد .

وَفِي سَنْنَ أَبْيَ دَاوُدَ، عَنْ أَنْسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفَطِّرُ عَلَى رُطْبَاتٍ قَبْلَ أَنْ يَصْلِيَ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رُطْبَاتٍ فَتَمْرَاتٌ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَمْرَاتٌ، حَسَّا حَسْوَاتٌ مِنْ مَاءٍ^{٤٧٨}.

واته : له (أنس)هه خوای لئی پانی بیت فرمومیه‌تی : پیغامبری خواه صلی الله علیه و آله و سلم پذفونی به چهند خورماهی کی پوتابی تازه پیکه‌یوو دهشکاند ، پیش نهودی نویشی بکردا ، نهگهر خورمای پوتابی تازه پیکه‌یو نه باوایه چهند خورماهی کی دهخوارد ، نهگهر خورماش نه باوایه ، چهند قومیکی ئاوی دهخواردهوه .

میزاجی خورمای پوتابی تازه پیکه‌یوو و گهه میزاجی ئاوه و گهه رمی ته پوشیداره ، گهه دهی سارد به هیز دهکات و گونجاویتی ، ئاره زروی جو و تبون زیاد دهکات ، جهسته چاک و به پیت دهکات ، گونجاوه بۆ خاوهن میزاجه سارده کان و ، خوارکیکی زور دهه خشیت .

کونجاوترين میوه‌یه بۆ دانيشتوانی مه دينه‌ی پیروز و هلاتانی دیکه‌ش که میوه‌ی سرهه کيانه ، بۆ جهسته ش به سووده ، نهگه رچی نهودی پیشی رانه‌هاتبی به خیرا له جهسته يدا بۆگه‌ن دهکات و ، خويتنیکی خراپی لیوه دروست دهه بی ، به زور خواردنیشی سه رئیشه و)

^{٤٧٧} صحیح : تقدم تخریجه .

^{٤٧٨} صحیح : اخرجه أحمد (۳ / ۱۶۴) ، وأبوداود (۲۳۵۶) ، والترمذی (۶۹۶) کلهم عن ثابت أنه سمع أنس

ابن مالک فذکره .

السوداء) نروست دهکات ، زیان به دلن دهگهینت ، به (السُّكْنَجَبِينَ) شتی تری بهو هاوشیوانه چاک دهکرت .

که پیغمبری خواه به خورمایی پهتابی تازه پیگهیو ، یاخود به خورما ، یاخود به ناو پقتو دهکتینت ، لبه رهینه کی نرم و نیانه ، چونکه پقتو کده له خوارک خالی دهکاته وه ، جگه ریش شتیکی وای تیدا به دیناکات رایکیشیت و بینیریت بز هیزو نهندامه کانی جهسته ، شیرینیش له همو شتیک خیراتر به جگه دهکات و ، له همو شتیکیش به لایه وه خوشبویسته ، به تاییهت نهگار خورمایی پهتابی تازه پیگهیو بیت ، زیاتر قبولی دهکات و ، خوی و همو میزه کانی تریش سوودی لی دهینن ، نهگار خورمایی پهتابی تازه پیگهیوش نهبوو ، نهوا خورما نه و پوله دهینت ، نهگار خورماش نهبوو ، قومه ناوه کان گپی گدهو ، گرمی پقتو دهکوتنه وه ، پاشان ووریا دهیته وه بخوارک و ، به حزو ناره زوروه و هریده گرت .

ریحان ، پیحانه : قال تعالی : ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ فَرَحْ وَرِيَحَانَ وَجَنَّةَ نَعِيمٍ﴾ [الواقعة : ٨٨] واته : ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾ نهنجا نهگار نه و (کسهی له گیانه لایه) له نزیkan بی (لخوا) ﴿فَرَحْ وَرِيَحَانَ وَجَنَّةَ نَعِيمٍ﴾ نهوه حسانه وه و بون خوشی و به هشتی پر له نازونیعمه تی بز همیه (٤٨٠) . وقال تعالی : ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرِّيَحَانُ﴾]

٤٧٩ _ السکنجبین : ده رمانیکی دیرینی چاخه دیرینه کانه و وشهیه کی فارسیه و بنه پهنه ووشکه (سرکا - انکیبین) واته سرکه _ هنگوین .. چونکه ئام ده رمانه له تیکله یه کی سرکه و هنگوین پیکهاتووه و ، هندی موادی خوشی تری تیده گرت ، پاشان ئام وشهیه به کارهینرا بز هر شهرباپیک له شیرینی و ترشی پیکهاتبیت ، بپوانه : الشامل في الصناعة الطيبة ، ابن النفیس ، وهرگیپ .

٤٨٠ _ ملا محمد ملا صالح ، پوخته تفسیری قورئان .

الرحمن : ۱۲] وَهُدَىٰ خَوْهَنْ كَاوْ پِهْل وَپِوْدَارْوِ رِيْحَانَة^(۴۸۱) . وَفِي صَحِيحِ مُسْلِمَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ : ((مَنْ عَرَضَ عَلَيْهِ رِيْحَانَ ، فَلَا يَرُدُّهُ ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ طَيْبُ الرَّائِحَةِ))^(۴۸۲) .

واته : پیغامبری خوا ﷺ فرموده‌تی : ((هرگاه ریحانه‌ی پیشکش کرا ، با نهیگه پینیته‌وه ، چونکه هاگرتنی سووکه و بونیشی خوشیه)) .

وفي سنن ابن ماجة : من حديث أسامة بن زيد رضي الله عنه عن النبي ﷺ أنه قال : ((ألا مُشْمَرُ لِجَنَّةَ ، فَإِنَّ الْجَنَّةَ لَا خَطَرَ لَهَا ، هِيَ رَبُّ الْكَعْبَةِ ، نُورٌ يَنَالُهَا ، وَرِيْحَانَةٌ تَهَزُّ ، وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ، وَنَهْرٌ مُطَرِّدٌ ، وَثَمَرَةٌ تَضِيقُهُ ، وَزَوْجَةٌ حَسْنَاءُ جَمِيلَةٌ ، وَحَلْلٌ كَثِيرٌ فِي مَقَامِ أَبَدًا ، فِي حَبْرَةٍ وَنَضْرَةٍ ، فِي دُورٍ عَالِيَّةٍ سَلِيمَةٌ بَهِيَّةٌ)) ، قالوا : نعم يا رسول الله ، نحن المُشَمَّرون لها ، قال : ((قُولُوا : إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)) ، فقال القوم : إِنْ شَاءَ اللَّهُ^(۴۸۳) .

واته : له (أسامة) کوپی (زید) ووه خوای لی پانی بیت فرموده‌تی : پیغامبری خوا ﷺ فرمودی : ((ئایا کەستیک نی یه بۆ بهشت تیکوشیت ، چونکه بهشت هاوشيوه‌ی نی یه ، سویند بەخوای کەعبه ، ندو پوناکیه کو دەدرەوشیته‌وه ، ریحانه‌ی کی جولاوه‌یه ، تەلاریکی جوانی دروست کراوه ، پویاریکه یەک سینه بی دەکات ، بەریکی پیگه‌شتووه ، هاوسریکی جوانه ، خوشی و پازه‌وه‌یه کی نقره‌وه ، له جینگیه کی هتاھتایدایه ، له نیعمەت و خوشی و پوخسار جواندایه ، له مالیکی بهزی جواندایه)) ، گوتیان : بهلی نهی پیغامبری خوا ، نیمه ههولی بۆ دەدهین ، فرمودی : ((بلین : إن شاء الله تعالى)) .

^{۴۸۱} - ملا محمد ملا صالح، پوخته تفسیری قورئان.

^{۴۸۲} - صحیح : تقدم تخریجه .

^{۴۸۳} - إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٤٣٢) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢١٨٠) .

پیحانه هەموو پووهکىكى بىن خوشە ، خەلگى هەروەلاتىكىش بە شتىكەوە تايىھەتى دەكەن ، بۆيە خەلگى پۇزىشاوا بە (ااس) ھەر تايىھەتى دەكەن و ، بريتىھ لە جۆرى ئەو پیحانەى كە عەرب دەيناسى ، بەلام خەلگى عىراق بە (الحَقْ) ھەر (٤٨٤) تايىھەتى دەكەن .

بەلام (ااس) ، مىزاجى سارده لە يەكەمدا ، ووشكە لە دۇوهەمدا ، لە گەل ئەوەشدا لە چەندىن ھىزى بەرھەلسنى پىتكەاتووه ، بەزۆرى گوھەرى خاكى ساردى تىدایە ، شتىكىش لە گەرمى ناسكى تىدایە ، وېھىز ووشك دەكاتوھ ، بەشكە كانى نزىكىن لە ماھىزىيەوە ، ھىزىكى وەستىنەرى قەدەغەكارى ھەيە لە ناوەوە دەردەوەدا .

(الإسحاق الصفراوى) دەوەستىنەت ، پالئەرى ھەلەمى گەرمى شىدارە ئەگەر بىن بىرىت ، زۆر بەھىز دل شادومان دەكەت ، بۇنكىرىدىنى پیحانە درم و نەخۆشى قەدەغە دەكەت ، هەروەها ئەگەر لە مالىشدا پا خرا .

ئاوسانى بۇپىيەكانى مىز چاك دەكاتوھ ئەگەر بخىرتە سەرى ، ئەگەر بەتەپى گەللاكانى كوتراو لە گەل سرکەدا خایى سەر سەر ، خۆين بەريونى لووت دەوەستىنەت ، ئەگەر بەوشكى گەللاكانى ھاردرارو ، پىزىنرايە سەر بىرىنى تەپو شىدارەوە سوودى پى دەگەيەنەت ، ئەگەر وەكوبەستەرىڭ (الضماد) بخىرتە سەر ئەندامە كزولاوازەكان بەھىزيان دەكەت ، بۇ نەخۆشى (الداحس) بەسوودە ، ئەگەر پىزىنرايە سەر زىپكەو بىرىنەكانى دەست و پى ، سوودى پى دەگەيەنەت .

ئەگەر بخشىتىرەتە جەستەدا ئارەقە دەوەستىنەت و ، شىزىدەكانى جەستە ووشك دەكاتوھ و ، بۇنە ناخۆشەكانى بىندەست لادەبات و ، دانىشتن لە سەركۈلىنراوى ، سوود بە

^{٤٨٤} الحَقْ : پەيغانەى (الحق) جىزىكە لە جۆرەكانى پەيغانە ، پووهکىكى وەزىيەو ، نزىكەى (٥٠) سەم لە زەمين بەز دەبىتەوە ، گەللاكانى مىلەكەيى دەرەشاۋەبە ، قەدەكەي چوارگوشىبە ، گولەكانى سې جوكن .

دوومه‌لی کۆم و مندالدان و ، خاویونهوهی جومگەکان ده‌گەیه‌نیت ، نەگەر پژئنرايە سەر ئىسکى شكاوى يەك نەگرتوودا ، سوودى پى ده‌گەیه‌نیت .

کپیش و برينه تەپو شىدارەکانى سەرو ، زىپکەکانى پاك ده‌کاتەوه ، ناهىلیت پرج بکەويت و پەشىشى ده‌کاتەوه ، نەگەر كەلاكانى بکوتىت و ، ئاوىكى كەمى بەسەردا بکرىت و ، تىكەل بەھەندىك لە زەيتى زەيتون ياخود پۇنى كول (دەن الورد) بکرىت و ، پىچەرىكى (الضماد) لى دروست بکرىت ، بۇ برينه تەپەكان و ، نەو بريئە زام و زىپكەنەي كە لاكانى جەستەدا دەردىئەن و ، سووربۇونهوهەوە هەلزەپىنى پىست و ، ئاوسانە توندو خراپەكان و ، نەو زىپکەو برينانەي بەسەر پىستەوه دەردىئەن و خورانىكى توندى لىدەكەويتەوه ، مايەسىرى بەسوودە .

تۆوهکەي بەسوودە بۇ فېۋەنلىخ خوين لە سنگ و سىيى كانەوه ، گەدە خۆشەدەكەت و مىچ زيانىكى بۇ سنگ و سىيى كان نى يە چونكە سيفەتى پاك كردنەوهە سافىرىدىنى تىدایە ، بەخاسىيەت سوودىتكى باشى ھەيە بۇ سكچون كە كۆكەي لە كەلدابىي و ئەمەش خاسىيەتىكى دەگەمنە لە دەرمانەكاندا ، مىز زىياد دەكەت ، بۇ چۈزانەوهە مىزلىدان و ، گەزتنى جالجاڭلۇكەي زيانبەخش و ، پىۋەدانى دووپىشك بەسوودە ، بەلام ددان ئازىزىن بە رەگەكەي زيانبەخشەو ، وورىيائى بن .

بەلام پەتحانەي فارسى كە بە (الحق) ناودە برىت ، مىزاجى كەرمە بەپىي يەكىك لە دوو گوفتارەكان ، نەگەر ئاپىزلىكىن كرا بۇن كرا نەوا سوود بە سەرنىشەي كەرم دە‌گەيەنیت ، فيئنک دە‌کاتەوهە ، شىدار دە‌كەت بە كاتى . بەپىي گوفتارەكەي دىكەش سارده ، بەلام ئايادە بەپىي گوفتارى لەبارەوه هاتووه . پاستىش : هەرچوار (الطبانع) دەكەي تىدایە ، خەوهىنەرە ، تۆوهکەي زەرداوى دەوهەستىنیت ، پىچ بەسکا هاتنە هەيمىن دە‌کاتەوه ، بەھىزكارى دلە ، بۇ نەخۆشىيە (السوداوية) كان بەسوودە .

رُمَانٌ، ههناز : خوای تعالی ده فرمیت : ﴿فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَتَخْلُّ وَرَمَانٌ﴾ [الرحمن : ٦٨] واته : لهو دوو (باخه) دا میوه هات ههیه نه خوازه للا داره خورماو ههناز (۸۰). له (ابن عباس) دوه خوا له خوی و بابیشی پانی بیت _ به (مرفوع) ای و به (موقوف) ای ده گیپنه وه فرمومویه تی : هر ههنازیک له ههنازه کانی ئیوه پیتینراوه به دهنکه تزوییک له ههنازه کانی بههشت . فرموموده که ش له (موقوف) ده چیت . (حرب) و که سانی تریش له (علی) دوه خوا لی پانی بیت _ ده گیپنه وه که فرمومویه تی : ههناز به کروکه وه بخون ، چونکه گهده خوشه ده کات .

ههناز شیرین گرمی ته پو شیداره ، باشه بۆ گهده ، بههیزی ده کات بهو قه بزه ناسکهی که تیایدایه ، بۆ گهروو سنتگ و سیی به سووده ، بۆ کوکین باشه ، ئاوه کهی سک نه رم ده کاته وه ، هیندیک خوارکی باش به جهسته ده بە خشیت ، بە خیرا شیی ده بیت وه چونکه ناسک و نه رم و نیانه ، باو گرمیه کی کام له گهدهدا دروست ده کات ، بۆیه یارمه تی جوتیوون ده دات ، بۆ تادارو له ش گرم باش نی يه ، خاسیه تیکی سه رسوب مینیشی ههیه به وهی نه گهر له گەل ناندا خورا ناهیلتیت له گهدهدا بۆ گەن و خراب بیت ، تەرشە کشی ساردى ووشکه ، قابنیتکی کامه ، بۆ گهدهی گپگرتوو به سووده ، له هاممو جو زه کانی ترى ههناز زیاتر میزهیتەرە ، (الصفراء) هیمن ده کاته وه ، سکچونی ده وه ستینیت ، پشانه وه قه ده غە ده کات ، پاشماوه کان نه رم و نیان ده کاته وه ، گرمی جگەر داده مرکیتیتە وه ، نهندامە کان بههیز ده کات ، بۆ ئازاره کانی دل و ، دهمى گهده به سووده ، گهده بههیز ده کات و ، پاشماوه کانی ده کاته ده ره وه ، (المَرَّ الصُّفَرَاءِ) و خوین داده مرکیتیتە وه .

نه گهر ئاوه کهی ده رهیتزاو له گەل ناوەر کە کەیدا ، به کەمیک هەنگوینه وه کولتیندرا تا وەك مەرھەمی لیدیت و ، چاوی پی رەزیتزا ، زەرسووی له چاو ده بیت و ، له تېرى و شى چپە کان پاکی ده کاته وه ، نه گەر پۆکی تى هەلسسوینتیت ، به سوود ده بیت بۆ ئە خواره یەی (الأكلة)

تتووشی دهبی ، نهگکر ناوه کهی دمههینلو له گهله ناوه مپوکه کهیدا (شهمها) خورایه وه ، سک رهوان دهکات و ، تهپی وشن بۆگنه تالله کان لیژ دهکاته خوارمه وه ، بسزوود دهبی بۆتا پەزد نا پۆژه دریئخایه نه کان .

بەلام همناری مەزر ، له هەردیوو لایهنى میزاج و کرداریشەوە نیوەندى هەردیوو جۆركەبە ، تووندى ترشیبە کەی کەمیک کەمترە ، دەنکەکانى هەنار لە گەل هەنگویندا تى هەلسسوویەکى چاکە بۆ نەخوشى (الداحس) و برينه پيسەکان ، برينه کان دادە مرکىننیتەوە ، گوتوبیانە : هەركەس سىن کولە هەنار لە سالىكدا قووت بىدات ، تىكىپاى سالەك چاۋ ئىشەو چاوداماڭانى تتووش نابى .

پېقى ذاى (ز) :

زېيت ، زەيتى زەيتون : خواى تعالى دەفرمەت : ﴿ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةً مُبَارَكَةً زَيْتُونَةً لَا شَرْقِيَّةً وَلَا غَرْبِيَّةً يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْلَمْ تَمَسَّسْنَهُ نَارٌ ﴾ [النور : ٣٥] واتە : ﴿ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةً مُبَارَكَةً زَيْتُونَةً ﴾ (ئەو چرايە) دائەگىرسى بە (پۇنى) درەختىكى زەيتونى بەفۇ بەرهەكتە ﴿ لَا شَرْقِيَّةً وَلَا غَرْبِيَّةً ﴾ كە نە پەزىمەلاتى بىن نە پەزىشاوابى بىن (سەتىپر نايگىز نەكتى هەلھاتنى خۇرو نەكتى ناوابۇنى) ﴿ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ ﴾ (پۇنەكەی ئەوهەندە پاك بىت) نزىكە پۇنەكەی داگىرسى ﴿ وَلَوْلَمْ تَمَسَّسْنَهُ نَارٌ ﴾ با ناكىرىشى بەرنەكەوى (٤٨٦) .

وفي الترمذى وابن ماجة من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((كُلُوا الزَّيْتَ وَادْهِنُوا بِهِ ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ)) (٤٨٧) .

واتە : لە (أبى هريرة) وە _ خواى لىپانى بىت _ فەرمۇويتى : پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى : ((زەيتى زەيتون بخۇن و خۇتانى پىچەورىكەن ، چونكە لە درەختىكى پېرىزە)).

٤٨٦ - ملا محمد ملا صالح ، پوخنەتى تەفسىرى قورئان .

٤٨٧ - تقدم تخریجه .

وللبیهقی وابن ماجة أيضاً : عن ابن عمر _ رضي الله عنه _ ، قال : قال رسول الله ﷺ : ((ائتُمُوا بالرِّزْقِ ، وادْهُنُوا بِهِ ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةِ مُبَارَكَةٍ)) (٤٨٨) .

واته : له (ابن عمر) دوه _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى : ((زەيتى زەيتون بىكەن بەپىخۇرۇ ، خۆتانى پىچەور بىكەن ، چونكە له دارىكى پىرۆزە)) .

زەيتى زەيتون گەرمى تەپو شىدارە له يەكەمدا ، ئەو كەسانە كە گوتۈيانە : ووشكە بەھەلەدا چۈونە ، زەيتىش بە گوپىرە زەيتونە كېتى ، بۆيە گوشراوى لە زەيتونى پىگەيوو پىكتىرىن و چاكتىرىنىتى ، بەلام له زىكى نەگەيوو ” جۆرە ساردى و ووشكىتىھە كى تىدايە ، زەيتى زەيتونى سورىيش نىۋەندى ئەو دوو زەيتە يە ، زەيتى زەيتونى پەشىش بەمامتاوهندىتى گەرم دەكەت و شىدار دەكەت ، بۆ ژەھرەكان و ، رەوانبۇونى سك و ، دەرهىننانى كرم بەسۈودە ، زەيتونى كۆن سىفەتى گەرم كىردن و شىيى كىردن وەزى زىاتەرە ، ئەوهى بەئاو لىتى دەدەھىنرىتى ، گەرمى كەمترەو ، نەرم ونىانترو ناسكەترەو سۈودىكى زۇرتىرىش دەبەخشى ، سەتاباي جۆرە كانى زەيتونون پۇرى پىست نەرم دەكەنەوە ، پىرپۇون دوادەخەن .

ئاوى زەيتونى سوپەر ناھىلىت تلۇقەى پېر ئاوى سۇوتانى ئاڭر دروست بىن ، پۈوك بەھىز دەكەت ، كەلەكانى بۆ سۇورپۇونە وەلزەپانى پىست و ، ئەو بىريتەنە لە لاكاندا دىنەدەرو ، بىرىنە پىسەكان و ، زىپىكە و بىرىنە كانى سەرپىست كە خورانىكى توندى لە كەلدىيە بەسۈودە ، قەدەغە ئارەقە كىردىن دەكەت و ، سۈودە كانى چەندەها ئەوهندە ئەمانە يە كە باسمان كرد .

زید ، کاری : روی أبو داود في سننه ، عن ابنی بُشْرِ السَّلَمِيْنَ - رضی اللہ عنہما - قالا: دخل علينا رسول الله ﷺ ، فقدمنا إليه زیداً وتمرا ، وكان يحبُّ الزَّبَدَ والتمر(۴۸۹).

واته : له هردوو کوره کهی (بُشْرِ السَّلَمِيْنَ) ووه خوايان لى پانی بیت فه رموویه تی پیغامبری خوا ﷺ دیده نی کردین و ، خورماو کریمان خسته پیش دهستی و ، حزنی به خورماو کری بیو .

کاری گرمی شیداره ، سوودو که لکتیکی نقدی تیدایه ، له وانه پیگه یاندن و شیی کردن وه به سووده بقئه و ناوسانانه که له لاکانی گوئ و بوریه کانی میزو ، زاردا دینه دهه ، به سووده بقئه هموه و ناوسانانه که له جهسته رثان و منداندا دینه دهه که ربه ته نها به کارهات ، نه که ر لستایه وه ، بقئه و خوینه له سیه کانه وه دینه دهه به سووده و ناوسانه کانیشی پیده گهیه نیت .

نهرم و نیانکاری سروشت و ده ما ره و ناوسانانه که به هقی (المَرْأَةُ السُّودَاءُ) و به لغمه وه دروست ده بن ، بقئه و ووشکیتیه تووشی جهسته ده بی به سووده ، نه که ر جیگه که ده رهاتنی ددانه کانی مندالی پسی چه و هر کریت ، یارمه تی گاهشی ددانه کانی و ده رهاتنیان ده دات ، به سووده بقئه و کوکه که به هقی سه رماوه تووك به سه ریه وه به سووده ، به لام نه خوشی ووشک هلاتووی و قلشانی پیست و هله لوه رینی تووك به سه ریه وه به سووده ، که ره زو ناره زووی خواردن که م ده کاته وه و ، پیغامبری خوا ﷺ لبه ر چهند دانایه ک نیوان که ری و خورمای کوکریوت وه ”له خواردندا“ وه کو چاکردنی هر دانه یه کیان به ویتر .

صحيح : أخرجه أبو داود (۳۸۳۷) ، وابن ماجة (۳۳۲۴) ، كلاما عن سليم بن عامر عن ابنی بسر السلمین ۴۸۹

فذکر

زیب ، میوز : سو فرموده لباره و هاتوه (صحیح) نین :

یه که میان : چاکترین خوارک میوزه ، بونی زار خوش دهکات و ، به لغتم دتوینیت وه .

دووه م : چاکترین خوارک میوزه چونکه نه خوشی لاده بات و ، ده مار به هیزو توند دهکات و ، توروه بون داده مریکنیت وه و ، په تگ و بق جوان دهکات و ، بونی زار خوش دهکات . نهمه شیان (صحیح) نی يه . پاشان . چاکترین میوزه نوه ویه که قه باره که ورده بسی و ، ناوه پوکی قله و بسی ، تویکلی ته نک بسی و ، ناوکی دهره تراپی و ، توروه که بچوک بسی ، ته نی میوز کرمی شیداره له يه که مدا ، توروه که ساردي ووشکه ، نه ویش و هکو تری يه : شیرینی هه و گرمیشی هه ویه ، ترشه که قه بزنکارو سارده ، سپیکه شی له هممو جزره کانی تر قه بزنکارتره ، نه گهر ناوکرکی بخوریت ، بسی بقری سیی کان گونجاو ده بسی ، بسی کوکه و ، نازاری گورچیله و ، میزدان به سووده ، گده به هیز دهکات و ، سک نه رم دهکات وه .

شیرینه که خوارکتکی زیاتر ده به خشیت به برادرودی تری ، به لام به برادرودی هنجیری ووشک خوارک به خشینه که که متنه ، هیزیکی پینگه بنه ری هرسکاری قه بزنکاری شیی کردن وهی مامناوه نندی هه ویه ، به گشتی گده و جگه رو سپل به هیز دهکات ، بسی نازاره کانی گه رو سینگ و سیی کان و گورچیله و میزدان به سووده ، چاکترینیشیان نوه ویه که به بسی توروه که بخوریت .

خوارکتکی باشی چاک ده به خشیت ، کونیله ای داخراو (السُّدُد) دروست ناکات و هکو نوه وی که خورما دروستی دهکات ، نه گهر له گه ل توروه که بیدا بخوریت سوودیکی تقدیر به گده و جگه رو سپل ده به خشیت ، نه گهر ناوه پوکه که لکتیزایه نینوکی جولواه وه خیراتر هه لیده که نیت ، شیرینه که که ناوکی نی يه به سووده بسی نه و کسانه ته پی و به لغتمیان هه ویه ، میوز جگه چاک و پیتدار دهکات و به خالصیه سوودی پس ده گه یه نیت .

بۆ زیادکردنی توانای لە برکردنیش سوودی ھەیە : پیشەوا (الزھری) فەرمۇویەتی :
ھەر کاس حازى بەلە بەرکردنی فەرمۇدەتە با میۆژ بخوات . (المنصور) لە (عبدالله) یى
کورپى (عباس) یى باپیرەتە دەگىتىتە دەگىتىتە کەوا : تقوه کەی نە خوشىە ،
ناوه پۆکەکەشى دەرمانە .

رَنْجِيلٌ ، زەنجەفیل : خواى تعالى دەفەمیت : ﴿ وَسُقْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا رَنْجِيلٌ ﴾ [الإنسان : ۱۷] واتە : لە بەھەشتدا شەرابیان لە پەرداختىكدا پى دەتوشى ئەن زەنجەفیلى
تىتكەلاؤه (١)

پیشەوا (أبوئعيم) لە كتىبى (الطب النبوى) دا دەگىتىتە دەگىتىتە کەوا (أبوسعید الخدري) _
خواى لى پازى بىت _ فەرمۇویەتى : پاشايى پۆم گۈزەيەك زەنجەفیلى بە دىيارى دايە
پېقەمبىرى خوا (٢)، نەويش ھەر مۇۋىتىك پارچەيەكى دايەو ، پارچەيەكىشى دايە من .

زەنجەفیل گەرمە لە نووھەدا ، تەپو شىدارە لە يەكەمدا ، گەرمكارەو يارمەتى ھەرسکەرنى
خۇراك دەدەت ، بەمامناوهندى سك نەرم و نيان دەكتە وە ، بۆ كونىلە داخراوهەكانى (السُّدد)
جىڭەر كەمەزى سەرماء تەپى و شىنى وە دروست دەبىي بە سوودە ، بۆ تارىكىبۇونى چاو
كەمەزى تەپى و شىنى وە دروست دەبىي بە سوودە بە دەردوو پىنگە خواردن و چاو
پەشتىنىشەوە ، يارەمەتى جووتىبۇون دەدەت ، بايە چەركان شىي دەكتە وە كە لە گەدەو
پىخۆلەدا دروست دەبىي .

بەگشتى . چاكە بۆ جەگەر گەدەي مىزاج سارد ، نەگەر بە كىشى دوو دىرەم لە گەن
شەكردا تىكەل بە ئاوى گەرم كراو ، پاشەپۇ لينجە لىكىيە كان نەرم و ئاسان دەكتە وە ، لە و
دەرماناندا بە شدار دەبىي كە بەشىوهى ھەوير دەشىلدىرىن و بۆ توانە وە شىي كەرنە وە
بە لىغەم بە كاردىت .

مزده‌که‌شی گه‌رم و ووشکه و ئاره‌زنووی جووتبون ده‌وروژنیت ، توماوى نېرینه زیاد ده‌کات ، گه‌ده و جگه‌ر گه‌رم ده‌کات ، خواردن خوش و بله‌زهت ده‌کات ، هله‌دستیت به ووشکردن وهی ئه‌و بله‌مهی زال ده‌بی به‌سەر جاستهدا ، توانای لبه‌رکردن زیاد ده‌کات ، کونجاوه بۆ جگه‌رو گه‌ده و ، ئه‌و ته‌پیهی به‌هۆی خواردنی میوه‌وە تووشی ده‌بی لاده‌بات ، بونی زار خوش ده‌کات ، زیانی خوراکه چره سارده‌کانی پی دورده‌خریتەوە .

پیشی سین (س) :

سَنَا ، پیشتر باسکراو ، باسی (سَنُوت) یش کراو ، ئه‌وهش خایه پوو که به حه‌وت شت لیلک دراوه‌تەوە :
یه‌کم : هنگوینه .
دووهم : خوشاوی هیزه‌ی پونه که به شیوه‌ی ختگه‌لیکی پەش به سەر پونه‌کەوە دەردەکەویت .

سی‌یه‌م : تۆیکه له تۆوی پەشكه (کمون) ده‌چیت به‌لام (کمون) یش نی يه .
چوارهم : (الکمون الكرمانی) يه .
پیتجم : رازیانه يه .
شەشم : شويته .
حه‌وتهم : خورمايە .
ھەشتەم : ئه‌و هنگوینه يه که له نیو هیزه‌ی پوندایه .

سَفَرْجَلٌ ، به‌هی : روی ابن ماجة في سننه : من حديث إسْمَاعِيلُ بْنُ مُحَمَّدٍ الطَّلْحِيُّ ، عن ثَقِيقَ بْنُ حَاجِبٍ ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ الرَّبِيعِيِّ ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدَ اللَّهِ - رضي

الله عنه _ قال : دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَبِيَدِهِ سَقْرَجَةٌ ، فَقَالَ : ((دُونَكَهَا يَا طَلْحَةُ ، فَإِنَّهَا تُحِمُّ الْفُوَادَ)) (٤٩١).

واته : له (طلحه) ی کورپی (عبد الله) هوه خوای لی پازی بیت فرمومویه‌تی : چوومه خزمه‌تی پیغامبری خوا هکی بهی یه کی بهدهسته‌وه بمو ، نهوده بمو فرموموی : ((نهی (طلحه) بیبه ، چونکه دل ده حاوی نیتی وه و چاکی و چالاکی ته او ده کات)) .

هروهها پیشه‌وا (ابن ماجه) له پیگه‌یه کی دیکه شه‌وه ده یکی پیت‌وه ، فرمومویه‌تی : چوومه خزمه‌تی پیغامبری خوا هکی له نیوان چهند هاوه لانیکیدا دانیشتبوو ، بهی یه کی بهدهسته‌وه بمو نهی دیو نهی دیوی پیده‌کرد ، که دانیشتی ، دهستی بۆ بلاوکردمه‌وه و فرموموی : ((نهی (آبا ذراً) بیبه چونکه دل به میز ده کات و ، نهفس شادو مان ده کات و ، خم و خهفتی سینگ لاده بات)) .

سه باره‌ت به بهی چهند فرموده یه کی تریش (ریوایه) ت کراوه ، نهمه چاکترینیانه و ، (صحیح کیش نین) .

بهی ساردي ووشکه ، لەم باره‌شه‌وه به گوپینی تامی ده گلپیت ، همووشی ساردي قه بزکاره ، بۆ گه ده چاکه ، شیرینه کهی ساردي و ووشکیتی که متره ، مهیلی لای مامناوه‌ندیتی ده کات ، ترشه کهی قه بزکردن و ووشکیتی و ساردي نزده ، همووشی تینویه‌تی ده شکنیت و په شانه‌وه قه ده غه ده کات ، میز هینه ره ، خوونه رم ده کات‌وه ، بۆ بريینی پیخوله و ، خوین ده ردان و ، کولیرا به سووده ، بۆ دل تیکه ل هاتن به سووده ، نهگه ر

٤٩١ - ضعیف الإسناد : أخرجه ابن ماجة (٣٣٦٩) بإسناده عن عبد الملك الأثیري عن طلحه فذکره .

پاش خوراک بەکارهیترا قەدغەی بەرزبیونەوەی هەلەمەکان دەکات ، سوتیتراوی لق و پۆپ و کەلا شۆراوهکەی وەکو (التوتیاء) (٤٩) لە کارکردنیدا .

خۆداکتیکی کام بەجەستە دەبەخشیت و قەبز دەکات ، پاشان خۇونەرم و نیان دەکاتەوە ، لیژبیونەوەی نیشتووەکان خیتراتر دەکات ، تقد خوارىنى بۆ دەمار زیانبەخشە ، (القولنج) دروست دەکات ، (المرأة الصفراء) ئى دروستبۇرى نىيۇ گەدە دادە مرکىتىتەوە .

ئەگەر بىزىنرا زىرى و پەقىتى كەم دەبىتەوە ، سووكىش دەبىى ، ئەگەر ناوه پاستى مەلكۈرىت و ، تۆوهکانى دەرھېتىت و ، مەنگۈتى تى بکريت و ، بە ھەوير سواخ بدرىت و ، بخريتە نىيۇ خولەميشى گەرمەوە ، سوودىتكى نۆر دەبەخشىت .

چاکتىينىشى ئەوهىيە كە بە بىزازى ياخود بە كولىندراوى بەمەنگۈتىتەوە بخورىت ، تۆوهکەي بۆ زىرى و وشكى گەرو ، بۆرپەكانى سىي ، نۇرىتەك لە نەخۇشىيەکان بەسۇودە .

پۇنەكەشى قەدغەی ئارەقەكىدىن دەکات ، گەدە بەھېز دەکات ، مەرەباشى گەدە جىگەر بەھېز دەکات ، دل بەھېز دەکات ، شادومانىش بەنەفس دەبەخشىت .

فەرمایشىتى : (تُجْمُ الفَوَادَ) واتە : دەيھەويىتىتەوە . مەرۇەما گۇوتراوە : دەيکاتەوە فراوانى دەکات ، پىستە عەرەبىيەكەش لە (جمام الماء) ھۆھاتووه ، واتە : فراوانبۇونى ناوا و نۇرىبۇونى . ووشەي (الطَّخَاء) بۆ دل وەکو ھەورە بەسر ئاسمانەوە . (أبو عُبَيْد) دەلىت :

٤٩ - التوتیاء : بەردىكە دەھاپىرى و دەكىئى بەكل و چاۋى پى دەپىزىت ، جىزەكانى سەونۇ زەردو سپىن ، لە كەنارەكانى هەندەوە دەھېتىت . چاکتىن جىلرى سېبە سووكە كەپتى پاشان زەرددەكىو پاشانىش فستقىبە تەنكەكەي ، بەردىكى ساردى ووشكەو قەدغەي گۈزەرکەنلى پاشەپىزەكان دەکات بۆ پەگەكانى چاۋو چىنەكانى ، بۆ تابرى و شى بەسۇودە ، فەرمىسىك ووشك دەکاتەوە ، بېڭەكىنى جەستە لادەبات ، بېۋانە : قاموسى رىستە ، مەلا محمودى گەلەلبىي و ، مەرۇەما بېۋانە : خەربە العجائب و فریدە الغرائب ، ابن الوردى ، ص ٧٩ ، وەرگىچە .

ووشەی (الطخاء) واته : قورسی و داپوشین ، له زمانی عەرەبیدا دەگوتتىت : (ما في السماء طخاء) ، واته : هەورو تارىكى بە ناسمانانوھ نى يە .

سواك : في الصحيحين عنه ﷺ ((لولا أن أشُقَّ على أمتي لأمرْتُهم بالسُّوَاقِ عند كلٍّ صلاةٌ))^{٤٤٣}.

واته : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇيەتى : ((نَكَرَنُومَتَه كَمْ تَوَشِّى نَارَه حَتَى نَهْكِرَدَاهِي فَهَرَمَانِمْ بَيْدَهْ دَانِ لَهْ كَاتِي هَمُو نُوئِيَّىكَدا سِيَوَاكْ بَكَنْ)) .

وفىهما : أنه ﷺ كان إذا قامَ من الليلَ يَشُوصُ فَاهُ بالسُّوَاقِ^{٤٤٤}.

واته : پىغەمبەرى خوا ﷺ مەركات ھەستايىھ بۆ شەونوئىز ددانى بەسيواك پاک دەكردەوە . وفي صحيح البخاري تعليقاً عنه ﷺ: ((السُّوَاقُ مَطْهَرَةٌ لِلْفِيمِ، مَرْضَاهُ لِلَّرَبِّ))^{٤٤٥}.

واته : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇيەتى : ((سِيَوَاكْ هَوْكَارِيٌّ پَاكِرِنَه وَهِيَ بَقْ زَارُو، مَا يَهِي رِهْ زَابُونِي پَهْرُو دَكَارِيْشَه)) .

وفي صحيح مسلم : أنه ﷺ كان إذا دَخَلَ بَيْتَهُ، بَدأ بِالسُّوَاقِ^{٤٤٦}.

واته : مەركات پىغەمبەرى خوا ﷺ بچوایتەوە بۆ مالەكەی خۆى ، بەسيواك دەستى پېيدىكىد .

لەبارەی سیواك كردىنەوە فەرمۇودە زۆرە ، وصَحَّ عنَهُ مِنْ حَدِيثِ أَنَّهُ اسْتَاكَ عِنْدَ مَوْتِهِ بِسُوَاقِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْيَ بَكْرٍ ، وصَحَّ عنَهُ قَالَ : ((أَكْثَرُ عَلَيْكُمْ فِي السُّوَاقِ))^{٤٤٧}.

^{٤٤٣} متفق عليه : أخرجه البخاري (٢ / ٣١٢) ، ومسلم (٢٥٢) .

^{٤٤٤} صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٢٠ ، ٦٤ ، ٥ / ٢) ، ومسلم (١ / ١٥٢) كلاماً عن أبي وائل عن حذيفة فذكوه .

^{٤٤٥} صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٣٧) .

^{٤٤٦} صحيح : أخرجه مسلم (٢٥٣) .

واته : به (صحیح) ای (ریوایه) ت کراوه که وا پیغمه بری خوا لله سرهمه رگیدا به سیواکه کهی (عبدالرحمن) ای کوبی (ابی بکر) سیواکی کردوه ، هروههها به (صحیح) ای هاتووه که وا پیغمه بری خوا لله فرموده است : ((زیده پویم کرد له دوا کردنی به کارهینانی سیواک لیتان و هاندانی به کارهینانی)) .

چاکترین ئه و درختانه سیواکی لى و هرگیراوه درهختی (الاراك) و بهو هاو شیوانه يه ، پیویسته له هیچ درهختیکی دیكه و هرنه کیریت ، چونکه له وانه يه ژه هری بیت ، پیویسته به مامناوه ندی به کاریهینریت ، چونکه ئه گهر زیده برقی له به کارهینانیدا بکریت ، له وانه يه جوانی و پیک و پیکی و ساف و لوسی ددان لابه ریت و ، ئاماده دی بکات بۆ قبولبونی هەلمە به ده رهاتوھ کان له گەدھوھ ، هروههها ئاماده دی ده کات بۆ قبولبونی پیسی ، به لام هەركات به مامناوه ندو پیک و پیکی به کارهات ، ددانه کان پاک ده کاته وه ، ستونه کهی به هیز ده کات ، زمان ده کاته وه ، کلوریوون قەدەغە ده کات ، بۇنى زار خوش ده کات ، میشک پاک و ساف ده کات ، خۆرەک به لە زەت ده کات .

چاکترین سیواکیش ئوهیه که تەپکرابی به ئاوی گول (ماء الورد) ، له هەموشى به سوودتر بنە پەتكانی گویزه (أصول الجوز) . دانه ری (التیسیر) دەلیت : وايان راگه یاندۇوھ کە ئه گهر مرۆف هەموو پینجه م پۇشىک سیواکی پى بکات ، سەر پاک ده کاته وه ، هەستەكان ساف ده کاته وه ، بېروھوش تىز ده کات .

سیواک چەندین سوودی تىدایه : بۇنى زار خوش ده کات ، پۈوك به هیز ده کات ، بەلگەم ناهیلیت ، چاو پۇون ده کاته وه ، کلوریوون ناهیلیت ، گەدە تەندروست ده کات ، دەنگ ساف ده کات ، يارمه تى هەرس کردنی خۆرەک دەدهات ، پىپەوە کانی قسە کردن ئاسان ده کات ،

^{٤٩٧} - صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ١٤٣ ، ٢٤٩) ، والدارمي (٦٨٨) ، والبخاري (٢ / ٥) ، والنمسائي (١ / ١١) كلهم عن شعيب فذکرہ مرفوعاً .

چالکی به مرؤٹ ده به خشی بۆ خویندن و ، زیکرو نویژکردن ، نووستن دوورده خاتمه وه ، په روەردگار پانی ده کات ، په ریه کان دلخوش ده کات ، چاکه کانی مرؤٹ نۆر ده کات .

ئەو کاتانەی بە کارھینانی چاکە :

له هەموو کاتیکدا بە چاک داده نزیت ، زیاتریش جەختى له سەر دەکریتەوە لە کاتى نویژو دەستنویژو ، بە ئاگاماتەنەوە لە نووستن و ، گۈپىنى بۇنى زاردا ، ھەروەها بە چاک داده نزیت بۆ ئەو کەسانەی کە پۇشۇيان شکاندۇوە ئەو کەسانەش بە پۇشۇون لە بەر ھەموو ئەو فەرمۇودانەی لەم بارەوە ھاتۇون و ، لە بەر پىيوىستىتى رۇشوان بە سیواك كردن ، ھەروەها لە بەر ئەوەی بە ھۆکارىك داده نزیت بۆ بە دەستەتەينانى پەزابۇنى خواى تعالى ، چونكە ھەولدان بۆ بە دەستەتەينانى پەزابۇنى خواى تعالى لە کاتى بە پۇشۇوبۇندا نۆر زیاترە بە بەراوردى کاتى بە پۇشۇونە بۇون ، ھەروەها ھۆکارىكە بۆ پاکرىنەوەی زارو ، خۇپاکىرنەوەش بۆ پۇشوان لە چاکتىرين كرده وە کانىتى .

وفي السنن : عن عامر بن ربيعة _ رضي الله عنه _ ، قال :رأيتُ رسولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَا أَحْصَى يَسْتَاكُ ، وهو صائمٌ^(٤٩٨).

واته : لە (عبدالله)ى کوپى (عامر)وھ خواى لىپانى بىت فەرمۇيەتى : پېغەمبەرى خوم بىنى ﷺ نەندازە يەکى نۆر كە تواناي ۋە ماردىنیم نى يە سیواكى دەكىدو ، بە پۇشۇش بۇو) .

^{٤٩٨} ضعيف : أخرجه الحميدي (۱۴۱) ، وأحمد (۳ / ۴۴۵ ، ۴۴۶) ، عبد بن حميد (۳۱۸) ، وأبوداود (۲۳۶۴) ، والترمذى (۷۲۵) ، وابن خزيمة (۲۰۰۷) كلهم من طريق عاصم بن عبیدالله عن عبد الله بن عامر عن أبيه فذكره .

پیشهوا (البخاری) فەرمۇویتى : (ابن عمر) فەرمۇویتى : سەرەتاو كوتايى پىزى
سيواكى دەكرد .

خەلکى كۈپان لەسەر ئەوهى پۇشقۇوان دەتوانىت ئاولە دەمى وەردا وەكى (واجىپ) و (استحباب) يىش ، كەچى ئاولە دەم وەردان بەجى و تەواوتىرو كارىگەرتە بەبەراوردى سىياڭ
كىرىن ، خواي تعالاش ھېچ مەبەستىكى نى يە كە بەندە لىنى نزىك بىتتەو بە بۇنى ناخوش ،
ھەروهەلە رەگەزى نەو كىردىۋانەش نىيە كە دانزاوه بۆ ئەوهى پەرسىنى خواي پى بىرىت ،
كە باسى بۇنى ناخوشى نىيو دەمى پۇشقۇوان دەكەت و دەلىت لە پۇزى قىامەتدا بەلاى
پەروەردىكارەوە خۆشە ، لە پاستىدا تەنها بۆ ھاندانى بەندەكانى خوايە بۆ پۇشقۇوگىرتن نەك بۆ
ھىللانەوهى بۇنى ناخوش ، بەلكو پۇشقۇوان پىويستىكى زياترى بەسيواكىردىن ھەيە بەبەراوردى
ئەو كەسە بەپۇشقۇو نابىت .

ھەروهە پازى بۇونى پەروەردىكار نىقدىكەورەترە لە بەلاوە خۆشبوونى بۇنى ناخوشى
دەمى پۇشقۇوان .

ھەروهە خۆشەویستى خواي تعاالى بۆ سىياڭ نىقدىكەورەترە لە خۆشەویستىكى بۆ
مانەوهى بۇنى ناخوشى دەمى پۇشقۇوان .

لە پاستىدا سىياڭ كىرىن كاتىكە بۇنى ناخوشى ناو دەمى پۇشقۇوان لادەبات ، قەدەغەي
ئەوه ناكات كە لە پۇزى قىامەتدا ئەو بۇنى ناخوشە بە لاى خواي تعاالاوە خۆش بىت ، كە
بۇنى ناخوشى دەمى پۇشقۇوان لە بۇنى مىسىك خۆشتە ، لە پاستىدا بۆ ئەوهەيە كە نىشانەيەكى
تەواو بىت بۆ بەپۇشقۇوپۇنى مرۇڭ ، با بەسيواكىش لايىات ، وەكى ئەو بىرىندارەي كە لە پۇزى
قىامەتدا دېت و ، پەتكى خويىنەكەي پەتكى خويىنەو ، بۇنەكەي بۇنى مىسىكە ، كەچى
فەرمانى پىتىرلەوە لە دۇنيادا خويىنەكە لابەرىت .

هه رووهها بونی ناخوشی ده می پقتووان به سیواک کردن لاتاچیت ، چونکه هۆکاره کهی ماوه ، که بربیته له خالی بونی گهده له خوارک ، به لکو له راستیدا ته نها شوینه واره کهی لاده چیت ، که په یوهسته به ددان و پۆکه وه .

هه رووهها پیغەمبەری خوا بِلَّهِ نه وهی پیشداوهو ، نه وهش که نه ویستراوهو پیش
پیشداوه لە کاتی بە پقتوونی بوندا فیتی نومەتە کەی کردیووه ، بە لام سیواک کردنی نه خستوتە
پیزی نه و کارانەی کە نه ویستراوهو پیش پیش نه دراوە لە کاتی بە پقتوو بوندا ، کە چاكیش
دەیزانی خەلکی نه نجامی دەدەن ، بە پاستى هانیشی داون بۆ سیواک کردن بە تەواوتین و
بە جیتین و کاریگەرتین ووشە کانی گشتیتی و گرتنه وه داپوشین ، دەشیان بینی چەندەها
جار سیواکی دەکردو بە پقتووش بوبو کە لە ژماردن نه دەھات و ، دەشیزانی پە بیهوری دەکەن ،
کە چى تەنها پەزیتیکیش پیش نه فەرمۇون : دواي لاریونه وهی خۆر لە ناوه راستى ئاسمان سیواک
مەکەن و ، خۆشمان باش دەزانین دواخستنی پوونکرینه وهی هەرمەسەلەیەك لە کاتی
پیویستی خۆیدا قەدەغە کراوه . والله أعلم .

سُمْنَةٌ ، پقن : روی محمد بن جریر الطبری یاسناده ، من حدیث صهیب یرفعه : ((علیکم
بأیلان البقر ، فإنها شفاء ، وسمنها دواء ، ولحومها داء))^(۴۹) . رواه عن أحمد ابن الحسن
الترمذی ، حدثنا محمد ابن موسى النسائي ، حدثنا دفأع بن دغفل السدوسي ، عن عبد الحميد
بن صيفي بن صهیب ، عن أبيه ، عن جده ، ولا يثبت ما في هذا الإسناد .

واته : (محمد)ی کوپی (جریر الطبری) دەگیتیتەوە کەوا (صهیب) لە فەرمودەیەکدا
کە بۆ پیغەمبەری خوا بِلَّهِ (رفع) دەکات ، فەرموویتى : ((بەرهەمی سپیاپی مانگا بە کار
بىنن ، چونکە شیفا یەو ، پقنه کەشى دەرمانەو ، گوشتە کەشى نه خوشیه)) . بە لام نه وهی
لەم (الإسناد) ھدایە جىنگىر نەبوبووه .

پڏن گهري ته پو شيداره له يه که مدا ، پاک ده کاته وه به که مي ، نه رم و نيانه و ئاوسانه به ده رهاتووه کانى جهسته ناسكه کان ده نيشينيته وه ، له که رى به هيتزتره بۆ پيگه ياندن و نه رمکردن وه ، (جالينوس) باس ده کات کوا چاره سه رى ثو ئاوسانانه پيکردووه که له گوى و ، سرهوهی لو تدا به دردين ، نه گه رتىكەل به مه تگوين و باده مى تال (اللوز المر) بكرىت ، گاه شده ده کەن و به ده ردين ، نه گه رتىكەل به مه تگوين و باده مى تال (اللوز المر) بكرىت ، سينگ و سى يه کان و ، كيموسه چره لينجه کان پاک ده کات وه ، به لام زيانبه خشه بۆ گەدە ، به تاييهت نه گه رمي زاجي نه و كسه به لغه مى بىت .

به لام پڏنى مانگاو بنز ، نه گه رله گەل هەتكويندا خودا يه و به سوود ده بى بۆ ژه هرى كوشندەو ، گەزتنى مارو دوپشك ، له كتيبة كەى (ابن السنى) دا هاتووه : له (علي) كورپى (أبي طالب) ووه _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : خەلکى مىچ شتىكى له پڏن چاكتريان بۆ خۆ چاره سه رى كردن به كارنە هيئناوه .

سَمْكٌ ، ماسى : روى الإمام أحمد بن حنبل ، وابن ماجة في سننه : من حديث عبدالله بن عمر ، عن النبي ﷺ أنه قال : أَحِلَّتْ لَنَا مَيْتَانٍ وَدَمَانٍ : السَّمْكُ وَالْجَرَادُ ، وَالْكَبْدُ وَالْطَّحَالُ (٢٠).
واته : له (عبد الله) ئى كورپى (عمر) ووه _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى : ((دوو مردوو و دوو خويىدار يشمان بۆ حەلائ كراوه : ماسى و كوله ، جگەرو سېل)) .

چۆرە کانى ماسى نقدن ، چاكتريينيان ئوهىه كه تامى بەلەزەتە ، بۆنى خۆشە ، كىشى ماما ناوه ندە ، تو يكلى تەنكە ، گۈشتە كەى پەق نەبى و ووشكىش نەبى ، له ئاويتكى شيريندا بى و به سەر چەو زىخدا پى بکات ، پووهك بخوات نەك پىسى ، چاكترين

شوینه کانیشی نهوهیه له پووباریکدا بی ناوه کهی چاک بی و ، پهنا بریته به رجیکه تاویریه کان و ، پاشان لیه کان و ، نه ناوه شیرینه پیکر دوانهی که پیسی تیدا نه بی ، قوبو لیته بی نه بی ، وه نه ناوه ش که شلزاره و زور شه پولاویه ، دانه پوشراو و کراوهیه بۆ هتاو بایه کان ماسیه کهی چاکتره .

ماسی دهربایی نیعمه تیکی گورهیه ، ستایشکراوه ، پاراو نه رم و شله کهی ساردي ته پو شیداره ، دره تگ هرسه ، بـلـغـهـ مـتـکـیـ نـقـرـ درـوـسـتـ دـهـ کـاتـ ، بـهـ دـهـ رـلـ دـهـ بـرـبـیـ (إلا البحري) بهو هاوشیوانه ، که خـلـتـهـ بـهـ کـیـ ستـایـشـکـراـوـ درـوـسـتـ دـهـ کـاتـ ، جـهـسـتـهـ چـاـکـ وـ پـیـتـدـارـ دـهـ کـاتـ ، توـماـوـیـ نـیـرـینـهـ نـقـرـ دـهـ کـاتـ ، خـاـوـهـ نـیـزـاجـهـ گـهـرمـهـ کـانـ چـاـکـ دـهـ کـاتـهـ وـهـ .

به لام ماسی سویراو ، چاکترینیان نهوهیه که بهم نزیکانه خهريکه سویز ده بی ، که گه رم و ووشکه ، به کون بون و کات تیپه پیون گه رمی و ووشکیه کهی زیاتر ده بی ، ماسیه دربایه که شی (السـلـوـرـ)^(۰۱) لینجاویکی نقدی پیوهیه و ، به (الجـرـیـ) ناو ده برت و ، جوله که کان نایخون . نه گر به پاراوی بخوریت ، سک نه رم ده کاته وه ، نه گر سویز کراو ماوهیه ک دانراو خودا ، بوری سیی کان پاک ده کاته وه ، ده تگ چاک ده کات ، نه گر گوتراو له ده ره وه دانرا ، ویلاش و پاشه پۆ له قولایی جهسته وه ده هینتیت ده ر چونکه هینزی راکیشانی ههیه .

بۆ نه که سانهی بربینی پیخوله يان مهیه نه گر له سهره تای نه خوشیه که دا له ناوی سویزی (الجـرـیـ) دا دانیشن ، گونجاوی ده بی چونکه مادده کان بۆ بوبوی ده ره وهی جهسته پاده کیشیت ، نه گر وه کو حقوقه بکاری بینت ، نه خوشی ده رده لاقه (عرق النساء) چاک ده کاته وه .

^(۰۱) _ السـلـوـرـ : پـهـ گـهـزـیـکـهـ لـهـ مـاسـیـ دـهـ بـرـبـایـ نـزـیـکـهـ سـیـ مـترـ درـیـزـ دـهـ بـیـ ، بـپـوـانـهـ : المـعـجمـ الـوـسـیـطـ ، صـ ۹۲۶ ،

چاکترین شوینی ماسی نهودیه که نزیکی کوتایه که ده بیته وه ، پاراو نرم و قله وه که شی به کوشت و چهوریه وه جهسته چاک و پیتدار ده کات .

وَفِي الصَّحِيفَيْنِ مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : بَعَثْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي ثَلَاثَمَائَةِ رَأْكِيرٍ ، وَأَمِيرُنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَاحَ ، فَأَتَيْنَا السَّاحِلَ ، فَأَصَابَنَا جُوعٌ شَدِيدٌ ، حَتَّى أَكْنَاهُ الْخَبَطَ ، فَأَلْقَى لَنَا الْبَحْرُ حَوْتًا يُقَالُ لَهَا : الْعَنْبَرُ ، فَأَكْنَاهُ مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ ، وَأَئْتَدْنَا بَوْدَكَه حَتَّى ثَابَتْ أَجْسَامُنَا ، فَأَخَذَ أَبُو عُبَيْدَةَ ضِلْعًا مِنْ أَضْلَاعِهِ ، وَحَمَلَ رَجُلًا عَلَى بَعِيرِهِ ، وَنَصْبَهُ ، فَمَرَّ مِنْ تَحْتِهِ .

واته : له (جابر) ای کوبی (عبدالله) هوه خوای لئی پانی بیت فرمومويه تى : پیغه مبهري خوا نارديني له کهل سی سه سوارداو ، نه ميره که شمان (أبو عبیدة) ای کوبی (الجراح) بمو ، نه وه بمو گه شتینه که ناري دهرياكه ، تووشی برسیتیه کی زور بموين ، تا نه و ناسته که لای دره خته کانمان ده خوارد ، پاشان دهريما نمه نگیکی بۆ فریداين پی ده گوترا : عه نبهر ، نيو مانگ ليمان خوارد ، پونه که شمان کرده پی خور تا قله و بوبين ، (أبو عبیدة) په راسویه ک له په راسو هکانی بربو ، پیاویکی سواری ووشتره که کدو ، دايچه قاندو ، به زيريدا تېپه پ بمو .

سلق ، سلق : روی الترمذی وأبوداود ، عنْ أُمّ الْمُنْذِرِ بِثْ قَيْسٍ ، قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَمَعْهُ عَلَيْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، وَلَنَا دَوَالٌ مُعْلَقَةٌ ، قَالَتْ : فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْكُلُ وَعَلَيْهِ مَعَهُ يَأْكُلُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَهْ يَا عَلَيْ فِإِنَّكَ نَاقَةٌ ، قَالَتْ : فَجَعَلَ لَهُمْ سِلْقًا وَشَعِيرًا ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ يَا عَلَيْ فَأَصِبْ مِنْ هَذَا ، فَإِنَّهُ أَوْفَقُ لَكَ (٢٠٢) . قال الترمذی : حدیث حسن غریب .

وله : له (أُمُّ الْمُنْذِرِ) کچی (قَيْسٌ) هوه خوای لى پازی بیت فرمومویه‌تی : پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم به هاویتیه‌تی (علی) خوای لى پازی بیت دیده‌نیان کردم و ، نیمهش میشووگه‌لیکی خورمای هلواسراومان ههبوو ، (أُمُّ الْمُنْذِرِ) فرموموی : پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم دستیکرد به خواردنی و (علی) بیش له کلیدا دهیخوارد ، پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم فرموموی : ((نهی (علی) واژبینه ، تو بهم نزیکانه چاک بویته‌توه له نهخوشی)) (أُمُّ الْمُنْذِرِ) فرموموی : پاشان سلق و جوم بۆ لیتنان ، پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم فرموموی : ((نهی (علی) لمه بخۆ ، نهه بۆ تۆ گونجاوتە)) .

سلق گهرمی ووشکه له یهکه‌مدا ، گوتراوه : تاپو شیداره تیایدا ، ههروه‌ها گوتراوه : له دووانه پیکه‌اتووه ، سارديه‌کی هیمنکه‌ره‌وهی تیدایه ، ههروه‌ها شیی ده‌کاته‌وه ، جۆره هیزیکی کرده‌وهشی تیدایه ، په‌شەکه‌شی قه‌بزدەکات و بۆ (داء الثعلب) و ، نه او په‌لانه‌ی له روودا ده‌ردەکهون و ، کپیشی سهرو ، بالووکه نه‌گەر به ناوه‌که‌ی چاود بکریت به‌سووده ، نه‌سپی ده‌کوژئی ، بۆ چاره‌سەرکردنی نهخوشی ووشک هه‌لائوروی و قلیشانی پیست و هه‌لۆه‌رینی مۆکه‌ی له گەل هەنگویندا تیکەل ده‌کریت و پیئی چاود ده‌کریت ، کونیله داخراوه‌کانی (السُّدُد) جگارو سپل ده‌کاته‌وه .

رەشەکه‌ی سك قه‌بزدەکات ، به‌تاییت له گەل نیسکدا ، هه‌ردوکیان خرابین ، به‌لام سپیکه‌ی له گەل نیسکدا په‌وان ده‌کاته‌وه ، ناوه‌که‌شی وەکو حوقنه به‌کار دیت بۆ رەوانبۇون ، له گەل (المري) او بھاراتدا بۆ (القولنج) به‌سووده .

خۆراکیکی کەم بەجهسته ده‌به‌خشی ، کیمۆسی خرابه ، خوبن ده‌سوتینی ، به‌کارهاتنى له گەل سرکەو خەرتەلەدا (الخل و الخردل) چاکی ده‌کاته‌وه ، زۆر خواردنی قه‌بنی دروست ده‌کات .

پیش شین (ش) :

شونیز : رهشکه یه و ، پیشتر با سمان کردووه .

الشبرم : روی الترمذی و ابن ماجة فی سننهما : من حديث أسماء بنت عمیس ، قالت : قال رسول الله ﷺ: لماذا كنت تستمسحين ؟ قالت : بالشبرم . قال : حار جار^(۰۳) .

واته : (أسماء) کچی (عمیس) _ په زای خوای لبیت _ فرمومویه‌تی : پیغامبری خوا ^{لله} پیش فرموم : به چ شتیک خوی خوت نه رم و نیان ده که یته وه ؟ (أسماء) فرمومی : به (الشبرم) ، نه ویش فرمومی : گم و تونه .

(الشبرم) دره ختیکه بچوک و گاوره‌شی هه یه ، به رنی به نهندانه‌ی بالای پیاویک و زیارت‌هه ، لقه کانی سورین و به ره و سپی دهدره‌وشینه وه ، کومه‌لیک گه لآ به سه رله کانه‌هه یه و ، کولکه‌لیکی زه ردی به ره و سپی پیوه‌یه ، ده کهون و تزویک ده رده کات وه کو تزوی دره ختی قه زوانه ، له قه باره‌دا ، په تگی سوره ، په گه کانی به تویکلکیکی سور دا پوشراوه ، نه وه‌شی به کاردیت په گه کان و تویکلکه و ، شیری لقه کانیتی .

گرمی ووشکه له پله چواردا ، (السوداء) و ، کیمۆسه چره‌کان و ، ناوی زه ردو ، به لفه م پهوان ده کات ، ناپه‌حه تکاره ، دلی مرؤثه تیکه ل ده دات ، زور به کاره‌یتانی کوشنده یه ، برقه کاره‌یتان پیویسته شه و پریکه ل شیردا بخوسیندریت ، پیویسته له پریکدا دوو یاخود سی جار شیره که هی بگوپدیریت ، ده رده هیتیریت ، له سیبه‌ردا ووشک ده کریت وه ، گول و (الکثیراء)^(۰۴) تیکه ل ده کریت و ، له که ل ناوی هه نگوین ، یاخود شه ربیتی تریدا

^(۰۳) سبق تخریجه .

^(۰۴) الکثیراء : ده رختیکی هه میشه سه وزه و ، نزیکه هی مهتریک به رز ده بیت وه ، ده رختیکی در پکاویه ، که لآ کانی شیوه‌یه کی سونبولیان هه یه ، کوله کانی زه ردیکی مهیله و زیرینن ، ده توانین بلیین پریمه لاتی ناسیا

ده خوریتەوە ، خواردنەوەشی بە ئەندازەی دوو تاوه کو چوار (دانق) ^(۰۰) بەپیشی هێز ، (خُنْنِين) دەلیت : بەلام شیری (الشُّبُرُمُ) ، هیچ خیریکی تىدا نی يەو ، واده بىنم بە هیچ شیوه يەك نە خوریتەوە ، چونکە پزیشکە صوفیه نە فامە کان خەلکیکی نە دیان پی کوشتووە .

شعیر ، جۆ : روی ابن ماجة : من حديث عائشة ، قالت : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَخْذَ أَهْلَهُ الْوَعْدَ ، أَمَرَ بِالْحَسَاءِ مِنَ الشَّعِيرِ ، فَصَنَعَ ، ثُمَّ أَمْرَمُ فَحَسَوْا مِنْهُ ، ثُمَّ يَقُولُ : إِنَّهُ لَيَرْتُو فُؤَادَ الْحَزِينِ وَيَسْرُو عَنْ فُؤَادِ السَّقِيمِ كَمَا تَسْرُو إِحْدَاهُنَّ الْوَسَخَ بِالْمَاءِ عَنْ وَجْهِهَا^(۱) .

واته : له خاتوو (عائشة) ھوھ خوا لى پانی بیت فرموویه تى : پیغەمبەرى خوا نەگار يەکیک لە کەس و کاری لە زیوتای ھە بوايە ، فەرمانی دەدا شۆربایەك لە جۆ دروست بکریت و ، پاشان فەرمانی پیدە دان لىتی ھە لقورپىنن ، دەشیفەرموو : دلى خەمبار توندو بە هێز دەکات و نیش و نازار لە سەر دلى نە خوش لادەبات وەکو چىن کە سیكتان بە ئاوا چەلک و پیسى لە سەردەم و چاوى لابات .

فرمایشتنی پیغەمبەرى خوا ^ﷺ : (بىرتوھ) واته : توندو بە هێزی دەکات . وە (یاسرو) واته : لابردن و نەمان .

نیشتمانی ئەم درەختی بە تايیەت ناوچە شاخاویەکان . پیکەی بە دەستھەنانی ماددەکەش بە ھوھ دەبىت کە درزیک لە قەدى درەختەکەوە ھەلکەنری و بەو جۆرە شلەیەکى سپى لىبە بە دەست دىت . بپوانە :

www.snble.com

^{۰۰} دانق : جۆرە کیشیک بۇوە ، کە ھەر يەك کیشى دانق ، بە ئەندازەی ھەشت دانه جۆ و دوو لە سەر پینچى دەنکیک بۇوە ، بپوانە : المصباح الخير في غريب الشر الكبير للرافعي ، وەرگىپ .

^{۰۱} إسناده ضعيف : أخرجه الترمذى (۲۰۴۰) ، وابن ماجة (۳۴۴۵) ، وضعفه الألبانى فى ضعيف ابن ماجة (

پیشتر ئاماژه‌ی پی درا که نه وه ئاوی جۆی کولاؤه ، خۆراکیکی زیانریش ده بخشنی بە برادردی ئارده‌کەی ، بۆ کۆکین و ، زیری گەروو بە سووده ، بۆ هیمن کردن وەی تىزى پاشەرۆکان بە سووده ، میزھىنەرە ، گەدە پاک دە کاتە وە لە وەی کە تىایدایە ، تىنۇيەتى دەشکىنیت ، گەرمى دە کۈزۈنیتە وە ، بە وەیزەی کە تىایدایە پاک دە کاتە وە نەرم و نیان دە کاتە وە شىی دە کاتە وە .

سیفەتی لیتنانیشى : نە وە يە نەندازە يەك لە جۆی كوتراو بە كارىھىنرىت و ، پېنج نە وەندەي خۆى ئاوی تىبکىت و ، بخىتە منجەلىيکى پاک وە و ، بە ئاكىرىكى مامناوەند بکولىتىنرىت تا دوو لە سەر پېتىنجى دە مىننىتە وە ، پاشان دە پالىورىت و ، ئىنچا شىرىن دە كىرى و بە ئەندازەي پېتىويست بە كاردەھىنرىت .

شىۋاء ، بىزلاو : خواى تعالى سەبارەت بە و زىافەتەي کە پېغەمبەر (إِبْرَاهِيم) _ عليه السلام _ بۆ میوانە كانى نەن جاميدا دە فەرمىت : ﴿فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٌ﴾ [مود : ٦٩] واتە : ﴿فَمَا لَبِثَ﴾ ئىنچا نە وەندەي نە بىرد ﴿أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٌ﴾ (نيبراهيم) كۈيىدە كەيەكى بىزلاوی مىتىن بۆيان^{٠٧} .
ووشەي (الحنين) واتە : بىزلاو لە سەر بە ردى نزد گەرمكارو .

وفي الترمذى : عن أُمّ سلمة _ رضى الله عنها _ : أنها قربت إلى رسول الله ﷺ جنبًا مشوباً ، فأكل منه ثم قام إلى الصلاة ولم يتوضأ^{٠٨}) قال الترمذى : حديث صحيح .

واتە : لە (أُمّ سلمة) وە _ خواى لى بانى بىت _ : کە لايەكى بىزلاوی خستبۇوە پېش دەستى پېغەمبەرى خوا ﷺ، ئەوיש لى خوا دوو پاشان ھەستا بۆ نويىش دەستنويىشى نەگرت .

^{٠٧} - ملا محمد ملا صالح ، پوخختە تەفسىرى قورئان .

^{٠٨} - صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٣٠٧) ، والترمذى (١٨٢٩) كلهم من طريق عطاء بن يسار أن أُم سلمة أخبرته بالحديث المذكور .

وَفِيهِ أَيْضًا : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ ، قَالَ : أَكْلَنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شِوَاءً فِي الْمَسْجِدِ (٤٩) .

واته : له (عبد الله) کوبى (الحارث) هوه خواى لى پانى بىت فەرمۇويەتى : له گەل پىغەمبەرى خوادا بىرۋازىكان له مىزگەوتدا خوارد .

وَفِيهِ أَيْضًا : عَنْ الْمَغْفِرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ : ضَفَّتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ ، فَأَمْرَ بِجَنْبِي ، فَشُوِيَّ ، ثُمَّ أَخْذَ الشَّفْرَةَ ، فَجُعِلَ يَحْرُّ لِي بِهَا مِنْهُ ، قَالَ : فَجَاءَ بِلَالٌ يُؤْذَنُ لِلصَّلَاةِ ، فَأَلْقَى الشَّفْرَةَ قَالَ : مَا لَه تَرِيْتَ يَدَاهُ (٥٠) .

واته : له (المغيرة) کوبى (شعبه) هوه خواى لى پانى بىت فەرمۇويەتى : شەۋىئك بۇوم بە مىوانى پىغەمبەرى خوا بىرۋىن ، فەرمانيدا لايىك بىرۋىن ، پاشان چەقىز كەورەكەی مەلكىت و ، دەستىكىد بە بېرىنى گۈشتەكە بۆ من ، (المغيرة) فەرمۇمى : ئەوه بۇو (بلال) هات و هەوالى هاتنى كاتى نويىنى دايىه ، بۆيە چەقۇكەی فېرى داو فەرمۇمى : ئەمە چىتى مەزار كەۋىت .

بەسۈوپتىرين بىرۋا بىرۋاى مەپى يەك سالىيە ، پاشان گویرەكەی جوانى نەرم و ئىيانى قەللوه كە مىزاجىنلىكى كەرمى تەپو شىدارى بەرەو ووشكىتى هەيە ، (السوداء) يىكى نقد دروست دەكەت و ، خۇراكى بەمەزان و كەسانى تەندروست و وەرزشكارانه . گۈشتى كولىتىراو بەسۈوپتىرو سوكتىريشە بۆ سەرگەدە ، لەویش و له سورەوە كراویش تەپتە .

^{٤٩} — صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٩٠) ، وابن ماجة (٣٣١١) ، والترمذى في الشماائل (١٦٥) كلهم من طريق سليمان بن زياد عن عبد الله بن الحارث فذكره .

^{٥٠} — إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (١٨٨) ، وأحمد (٤ / ٢٥٢) ، وصححه الألبانى في صحيح أبي داود (١٧٣) .

له هه موسوی خرابتر ئوهیه له بەر هەتاو بىزىنراپىت ، بىزىنراوی سەر پشکتو سکل کە بە (الحنيد) ناودە بىرىت له بىزىوی سەر ئاگر باشتە .

شَحْمٌ ، بەز ، چەورى هەناوی ئازەل : ثبت في المسند عن أنس أن يهودياً أضاف رسول الله ﷺ ، فقدم له حُبْرَ شَعِيرٍ ، وإهالةَ سَنَخَةً^(١١) .

واته : له (أنس) دوه خواى لى پانى بىت فەرمۇويەتى : جولەكە يەك زىافەتى پىغەمبەرى خواى ﷺ كرد ، ئوه بۇ نانى جىو ، بەزۇ پىتىوی تواوهى بىن گۈراوی خستە پېش دەستى .

و ثبت في الصحيح : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُفْعَلٍ ، قَالَ : دُلُّى جِرَابٌ مِنْ شَحْمٍ يَوْمَ خَيْرٍ ، فَالْتَّرْمِذِيُّ وَقُلْتُ لَا أُعْطِي مِنْ هَذَا أَحَدًا الْيَوْمَ شَيْئًا ، فَالْتَّقَتُ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَضْحَكُ ، وَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا^(١٢) .

واته : له (عبد الله) كوبى (مُفْعَلٍ) دوه خواى لى پانى بىت فەرمۇويەتى : له پۇڭىزى خەبىردا ھىزەيەكى بەزۇ چەورى شۇرۇپكرايەوە ، منىش لە باوشىم كىت و گۇوتىم : سوينىد بەخوا بەشى كەسى لى نادەم ، كە ئاپىم دايەوە ، تەماشا دەكەم پىغەمبەرى خوا ﷺ پېددەكەنى و ، ھىچى نە فەرمۇو .

چاكتىن بەزۇ پىتۇ ئوهىه كە له ئازەلىكى تەواو و پىتكەاتوو بەدهست ھىنراپىت ، بەزۇ پىتۇ كەرمى تەپو شىدارە ، بەلام تەپى و شىيەكەى لە هى پىن كەمترە ، بۆيە ئەگەر بەزۇ پىتۇ بتويىنرەنەوە دەبىينىن بەزەكە خىراتر دەبىھەستى .

^{١١} - أخرجه أحمـد (٣ / ٢١٠ ، ٢٣٢ ، ٢٧٠) ياستاده عن قتادة عن أنس فذكره .

^{١٢} - صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١١٦) ، (٥ / ١٧٢) ، (٧ / ١٢٠) ، ومسلم (٥ / ١٦٣) كلاما من طرق حميد ابن هلال عن عبدالله بن مغفل فذكره .

بۆ زیری گەروو بەسووده ، خاو دەکاتە وەو بۆگەن دەکات ، زیانی بەلیمۆی سوییرکراو (الليمون المملوح) ، زەنجەفیل لادەبریت ، بەزو پیتوی بىز قەبزترین بەزەکانە ، بەزى ساپرینیش لە هەمووی زیاتر شىی دەکاتە وەو ، بۆ بىرینەکانى پىخولە بەسووده ، لەو بوارەدا بەزى مى بىز بەھىزىزە ، بۆیە وەکو حقوقە بەكاردیت بۆ چارەسەرى پۇوشانى كۆم و نەخۆشى (الزَّحِير) ^(١٣).

ثیتى صاد(ص)

صلاتە ، نویزى : خواى تعالى دەفرمیت : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَى عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾ [البقرة : ٤٥] واتە : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ پەنا بىنەبەر نارام گرتىن و نویزى (بۆ گەيشتن بەمەبەست) ﴿ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ ﴾ وە بى گومان نویزى (ئەركىكى) گەورە و گرانە ﴿ إِلَى عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾ مەگەر لای ئەوانە نەبى كە له خوا ئەترىن (خۆيان بەزىل نازانىن ^(١٤)).

ەرەوەها دەفرمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ [البقرة : ١٥٣] واتە : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئەم كەسانەي كە بپواتان ھېتىاوه ﴿ اسْتَعِينُوا ﴾ پشت بىبەستن ﴿ بِالصَّبْرِ ﴾ بەخۇپاگرتىن ﴿ وَالصَّلَاةِ ﴾ و نویزى (كردن) ﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ بەپاستى خوا له گەل خۇپاگرانە ^(١٥).

ەرەوەها خواى تعالى دەفرمیت : ﴿ وَأَمْرُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا تَخْنُ ئِرْزُقَكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴾ [طه : ١٣٢] واتە : ﴿ وَأَمْرُ أَهْلَكَ ﴾ (ئەمی محمد ﷺ) فەرمان بده

^{١٣} - الزَّحِير : نەخۆشىكە مرۆڤ بە سەختى پىسایى بۆ دەكريت وە گەل پىسایىكەدا كىم و خوين لە كۆمى دىتتە دەرەوە ، بپوانە : قاموسى پستە ، مەلا محمودى گۈلەلىيى ، وەركىچە.

^{١٤} - مەلا محمد مەلا صالح ، پۇختە ئەفسىرى قورئان .

^{١٥} - مەلا محمد مەلا صالح ، پۇختە ئەفسىرى قورئان .

به ئەندامانی خیزانه کەت ﴿بِالصَّلَةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ به نویزکردن و خوشت خۆداگو
بەردەوام بە له سەر بە جى هېتىانى ﴿لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا﴾ ئىيمە داواي پۇزىت لى ناكەين ﴿نَحْنُ
نَرْزُقُكَ﴾ بەلكو ئىيمە رېقى و پۇزى تۈددەھىن ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ وە سەرەنجامى چاك بۆ
پارىزكاران و خواناسانه^(۱۶).

پىشتر ئاماژەمان پىدا كە نویز بەكار دەھېنرىت وەكۆ ھۆکارىك بۆ چارە سەركىدىنى ھەموو
نەخۆشىيەكان پىش ئوهى نەخۆشىيەكان جىڭىرىن و قايم بن.

نویز پۇزى دەھېنرىت ، تەندروستى دەپارىزىت ، زيان دوردەخاتەوە ، نەخۆشىيەكان
ناھىلىت ، دل بەھېز دەكتات ، روو سې دەكتاتەوە ، نەفس شادومان دەكتات ، تەمەبلى
ناھىلىت ، ئەندامەكانى جەستە چالاک دەكتاتەوە ، يارمەتىدەرى ھېزەكانە ، سىڭ فراوان
دەكتات ، خۆراك بەخشى پوچە ، دل پۇوناك دەكتاتەوە ، نىعمەت دەپارىزى ، پق وقىن
لادهبات ، فېر بەرهە كەت دەھېنلى ، لە شەيتان دوردەخاتەوە ، لە پەھمان نزىكت
دەخاتەوە.

بەگشتى . كارىگەرييەكى سەرسۈرمىتى لە پاراستنى تەندروستى جەستە دل و ،
ھېزەكانىدا ھېيە ، مادە پىسىەكانى لى دۇور دەخاتەوە ، نەگەر دوو كەس تووشى نەخۆشى و
بەلاؤ كارەساتىك هاتىن بەدلنىايى بەشى كەسى نویزكار لەۋەدا كەم بۇھە ، دەرەنجامىشى
بىۋەيىر بۇھە .

ھەروەها نویز كارىگەرييەكى سەرسۈرمىتى لە دورخىستەوەي شەپوخراپەي دونيادا ھېيە ،
بەتايبەت نەگەر ھەقى خۆى پىدرابەتەواوکردن و نەنجام دان لە دەرەوەو ناخىشەوە ، بۆيە
مېچ شتىك نى يە بەكارەتىنرابىت بۆ دورخىستەوەي شەپوخراپەي دونياو پۇزى دواي و ،

دهستکه وتنی به رژه وندیه کانی و هکو نویز، چونکه نویز په یوهندیکه به خوای په روه ردگاره وه، به نهندازهی په یوهندی به نده به په روه ردگاریه وه ده روازه کانی خهیری بتو ده کریته وه و، شه بو خراپه و هۆکاره کانیشی لئی دورده خریته وه و، ماده کانی سه رکه وتن و، ته ندر وستی چاک و په تگ و بیو، دهستکه وتن و دهوله مهندی، حوانه وه و نازونیعهمت، دلخوشی و شادی همموی ئاماده ده بن و، به خیرا بیوی تیده کن .

صَبَرْ، ئارامگرتن، خوراگرتن: ئارامگرتن نیوهی نیمان و باوه په^(۱۷)، به پاستی ناوه په کیکه له ئارامگرتن و سوپاسکوزاری پیکه ما توه، که سانیک له پیشین گوتیانه: نیمان و باوه په دوو نیوهیه: نیوهیه که ئارامگرتن و، نیوهیه کیش سوپاسکوزاریه، خوای تعالی ده فرمیت: ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ آياتٌ لُّكُلَّ صَبَارٍ شَكُورٍ﴾ [ابراهیم: ۵] واته: ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ آياتٌ﴾ به پاستی له و (بیرخستنه وه) دا پهندو به لکهی زوره هیه ﴿لُّكُلَّ صَبَارٍ شَكُورٍ﴾ بتو هممو خوراگریکی سوپاسکوزار^(۱۸)

په یوهندی ئارامگرتن به نیمان و باوه په وه کو په یوهندی سه ره به جهسته وه، نه مهش سی جقره: ئارامگرتنیک له سه ره جیهیتانا فه رزه کانی خوای تعالی، به جقریک پشت گوتیان نه خات، ئارامگرتنیک له سه ره رامکراوه کانی خوای تعالی، به جقریک نه یانکات و تو خنیان نه که ویت، ئارامگرتنیکیش له سه ره قه زاو قه ده رو چاره نوسی خوای تعالی، به جقریک لیس نارازی نه بی، بؤیه هر که س نه م سی پلهی به ته اوی به جیهیتا، نه وا ئارامگرتنیکی ته اوی به جیهیتاناوه، لهزه ت و نیعمه تی دونیا و په زی دوای ده ستگیر بیو، سه رکه وتن و براوه بیی دونیا و په زی دوایی به دهست هیتاناوه، هیچ که سیکیش توانای پیکه شتنی نهوانی نیه مه گهر به سه ره پردی ئارامگرتندا تیپه پیی، و هکو چون هیچ که س توانای پیکه شتنی به هه شتنی نی یه

^{۱۷} إسناده منكر: أخرجه أبو نعيم في الحلية (۵ / ۳۴) ، وانظر الضعيفة (۴۴۹) .

^{۱۸} ملا محمد ملا صالح، پوخته ته فسیری قورنان .

مه‌گه‌ر بـه سـر (الصـراط) دـا تـیپـه پـبـی ، پـیشـه وـا (عـمر)ـی کـوـپـی (خـطـاب) فـرمـوـیـهـتـی :
خـیرـتـرـین وـ چـاـکـتـرـین گـوزـه رـانـمـانـ بـه ئـارـامـگـرـتـن دـهـسـتـکـهـوتـ .

ئـهـگـهـرـ بـیـرـیـکـ لـهـ پـلـهـ کـانـیـ تـهـوـاـیـیـ (الـکـمالـ) بـهـدـهـسـتـهـاتـوـ لـهـ جـیـهـانـداـ بـکـهـیـتـهـوـ ، دـهـبـیـنـیـ
هـرـهـمـوـیـ وـبـهـسـتـهـیـ ئـارـامـگـرـتـنـهـ ، بـهـلـامـ ئـهـگـهـرـ بـیـرـیـکـ لـهـ نـاـتـهـوـاـیـ بـکـهـیـتـهـوـ کـهـ زـهـمـیـ
خـاوـهـنـهـکـهـیـ دـهـکـرـیـتـ لـهـسـرـیـ ، چـونـکـهـ لـهـ ژـیـرـتـوـانـاـوـدـهـسـتـلـاـتـیـ خـوـیدـایـهـ ، دـهـبـیـنـیـ
هـرـهـمـوـیـ لـهـ ئـارـامـنـهـگـرـتـنـهـوـیـهـ ، لـیـرـهـدـاـ ئـازـایـهـتـیـ وـ دـاوـیـنـ پـاـکـیـ وـ ، بـهـخـشـنـدـهـیـ وـ خـوـ
رـهـنـجـانـ بـوـ بـهـرـامـبـرـ ، هـرـهـمـوـیـ بـهـرـهـمـیـ ئـارـامـگـرـتـنـیـ سـاتـیـکـهـ .

مـنـ حـلـ ئـذـاـ الـطـلـسـمـ فـازـ بـکـنـزـِ
فـالـصـبـرـ طـلـسـمـ عـلـىـ كـنـزـ الـعـالـىـ

واتـهـ :

هـرـکـاسـ دـهـرـیـتـیـتـ وـ بـیـکـاتـوـهـ گـانـجـهـکـهـ دـهـبـاتـهـوـهـ
ئـارـامـگـرـتـنـ تـلـسـمـیـکـهـ بـهـ سـرـ گـهـنجـیـ بـلـنـدـهـوـهـ

نـقـیـهـیـ نـهـخـوشـیـهـکـانـیـ جـهـسـتـهـوـ دـلـ ، لـهـ پـاسـتـیدـاـ لـهـ ئـارـامـ نـهـگـرـتـنـهـوـ دـروـسـتـ دـهـبـیـ ، بـؤـیـهـ
نـهـتـوـانـرـاـوـهـ بـهـهـیـجـ شـتـیـکـیـ تـرـیـ هـاـوـشـیـوـهـ ئـارـامـگـرـتـنـ تـهـنـدـرـوـسـتـیـ دـلـ وـ جـهـسـتـهـوـ پـوـحـهـکـانـ
بـپـارـیـزـیـتـ ، بـؤـیـهـ ئـارـامـگـرـتـنـ جـیـاـکـهـرـهـوـهـیـ هـرـهـ گـهـورـهـیـ هـقـ وـ پـوـچـیـهـ ، (التـرـیـاقـ)ـیـ
گـهـورـهـیـهـ ، ئـهـگـهـرـهـیـچـیـ تـرـیـشـیـ تـیـدـاـنـهـبـیـ تـهـنـهـاـ ئـهـوـهـ نـهـبـیـ کـهـ خـوـایـ تـعـالـیـ لـهـ کـهـلـ
ئـارـامـگـرـتـوـانـدـایـهـ ، چـونـکـهـ بـهـدـلـنـیـایـ خـوـایـ تـعـالـیـ لـهـ کـهـلـ ئـارـامـگـرـتـوـانـدـایـهـ وـ خـوـشـیـ دـهـوـیـنـ ، خـوـایـ
تـعـالـیـ بـهـرـاستـیـ ئـارـامـگـرـتـوـانـیـ خـوـشـ دـهـوـیـ ، ئـارـامـگـرـتـوـانـ سـهـرـدـهـخـاتـ ، چـونـکـهـ سـهـرـکـوـتـنـ
لـهـکـهـلـ ئـارـامـگـرـتـنـدـایـهـ ، چـاـکـتـرـینـ شـتـیـشـهـ بـوـ خـاوـهـنـهـکـانـیـ ، خـوـایـ تـعـالـیـ دـهـفـهـرـمـیـتـ : ﴿وَلَئِنْ
صـبـرـتـمـ لـهـوـ خـیـرـ لـلـصـابـرـینـ﴾ [الـنـحـلـ : ١٢٦] وـاتـهـ : ﴿وَلَئِنْ صـبـرـتـمـ﴾ وـ ئـهـگـهـرـ ئـارـامـ بـگـنـ
﴿لـهـوـ خـیـرـ لـلـصـابـرـینـ﴾ ئـهـوـ باـشـتـرـهـ بـوـ ئـارـامـگـرـانـ (١٩)ـ . هـرـوـهـاـ ئـارـامـگـرـتـنـ هـوـکـارـیـ
سـهـرـکـوـتـنـهـ ، خـوـایـ تـعـالـیـ دـهـفـهـرـمـیـتـ : ﴿يـاـ أـيـهـاـ الـذـينـ آـمـنـواـ اـصـبـرـواـ وـصـابـرـواـ وـرـأـبـطـواـ وـأـتـقـواـ
الـلـهـ لـعـلـكـمـ تـفـلـحـونـ﴾ [آلـعـمـرـانـ : ٢٠٠] وـاتـهـ : ﴿يـاـ أـيـهـاـ الـذـينـ آـمـنـواـ﴾ ئـهـیـ ئـهـوـانـهـیـ کـهـ

بپوatan هیناوه ﴿اَصْبِرُوا﴾ خۆگرین ﴿وَصَابِرُوا﴾ و (له خۆگری نوزمن) خۆگرترين ﴿وَرَأَبْطِلُوا﴾ و له سەنگەردا نىشک بگىن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لهخوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ بق نۇوه‌ی پزگار بین (٥٢٠).

صَبَرْ : پووه‌کىكە : (بۇ تەماشاکىرىنى وىنەكەي بگەپىرەوە بق باسى (الحرف) روى أبو داود في كتاب المراسيل من حديث قيس بن رافع القيسى ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((مَاذَا فِي الْأَمْرِينِ مِن الشفاء ؟ الصَّبَرُ وَالثَّفَاءُ)) (٥٢١) واته : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇويەي : ((له و شىفايەي كە له دۇو تالەكەدا مەيە ؟ (الصَّبَرُ وَتَهْتِيزُهُ)) .

و في السنن لأبي داود : من حديث أم سلمة ، قالت : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ تُوفِيَ أَبُو سَلَمَةَ ، وَقَدْ جَعَلْتُ عَلَيَّ صَبَرًا ، فَقَالَ : مَا ((مَاذَا يَا أُمَّ سَلَمَةَ ؟)) فَقُلْتُ : إِنَّمَا هُوَ صَبَرٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، لَيْسَ فِيهِ طِيبٌ ، قَالَ : ((إِنَّهُ يَشْبُّ الْوَجْهَ ، فَلَا تَجْعَلْهِ إِلَّا بِاللَّيْلِ)) ونهى عنه بالنهار (٥٢٢) .

واته : له (أُم سلمة) وە خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ﷺ دىدەنى كرم ، له كاتەدا كە (أبو سلمة) مرد ، (صَبَرْ) م له خۆم دابۇو ، نۇوه بۇو فەرمۇوى : ((نەمە چى يە نەي (أُم سَلَمَةَ ؟)) منىش گۈوتىم : له پاستىدا نۇوه (صَبَرْ) نەي پىغەمبەرى خوا ، بىن خوشى تىيدا نى يە ، فەرمۇوى : ((بەپاستى پۇو چاك و جوان دەكاتەوە ، بەلام له شەودا نېبى بەكارى مەھىتىه)) و قەدەغەي كرد بەپۇز بەكارى بېتىرتىت .

٥٢٠ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تەفسىرى قورئان .

٥٢١ - إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في السلسلة الضعيفة (٤٤٤٢) .

٥٢٢ - ضعيف : رواه أبو داود (٢ / ٢٩٢) ، (٢٣٠٥) ، والنمسائي (٦ / ٢٠٤) (٣٥٣٧) ، والبيهقي في الكبرى (٣ / ٣٩٦) ، (٥٧٣١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبو داود (٥٠٢) .

(صَبَرُ) سوودى زوره ، به تاييهت هندیه کەی ، پاشه پۆ (الصفراوية) کان کە له ميشك و دەماره کانى بىينىندا هەن پاک دەكاته وە ، نەگەر لە گەل پۇنى گولىدا (دهن الورد) ناوچاوان ولاجاتگى پى چەور بىكريت ، بۇ سەرتىشە بەسوودە ، بۇ بىرىنە کانى دەم و لەوت بەسوودە ، (السوداء) و (الماليخوليا)^{٢٣} ئاسان دەكاته وە .

(الصَّبَرُ) فارسى ئەقل زيرەك دەكاته وە ، كۆمەكى و يارمەتى دل دەكتات ، پاشه پۆ (الصفراوية) کان و بەلغامىيە کان لە گەدەدا پاک دەكاته وە نەگەر بەندازەي سووكوچكى بەئاوهە بخورىتتەوە ، شەھوەت و ئارەزۇرى پۈچ و خراب دەگەرىتتەوە ، نەگەر لە كاتى سەرمادا بخورىتتەوە ، ترسى ئۇوهى لىتەكىرىت پەوانى خوپىن بکات .

صَوْمٌ ، پۇنۇقەلغانە بەرامبەر بە نەخوشىيە کانى پۈچ و جەستە دل ، سوودە کانى لە ژماردن ئايەت ، كاريگەرييە کى سەرسۈرمىتى لە پاراستنى تەندروستى و ، توانوهەي پاشەپۆ کان و ، پاگىرنى نەفس بەرامبەر بە خوارىنى زيان پېيگەيەنەرە كانىدا ھەيە ، به تاييهت نەگەر بەچاكى و پىكى و پېتىكى لە چاكتىن كاتە شەرعىيە کانىدا ئەنجام دراو ، بەپىي پېتىويستى جەستەش بەكارھېنزا .

پاشان نەندازەيىكى تەواوى حەساناوه بە هيىزە کان و نەندامە کان دەبەخشىت ” كە لە ئەنجامدا هيىزە کانى دەپارىزىت ، خاسىيەتىكى تايىيەتى ئىدایە و اپتۇيىست دەكتات كە پۇنۇوگىرتن بەردەواام بەكارىيەتتى ، بىرىتتە لەوهى كە لە كاتى ئىسستاۋ دوايىشدا دل شادومان دەكتات ، پۇنۇوگىرتن بەسوودىتىن شتە بۇ خاوهەن مىزاجە ساردو ، تەپەكان و ، لە پاراستنى تەندروستياندا كاريگەرييە کى گەورە ھەيە .

^{٢٣} الماليخوليا : بەرای پىزىشكە كۆنهكان : جۈزىكە لە شىتتى لە ناكامى خرابى بىركىرنە وەوە تۇوشى مرۇۋ دەبىي ، خەمبارى و ترس بەسرىدا زال دەبىي و پىتىدە چىن باسى ئەو بىركىرنە وە خرابانەش بکات و قىسە كانىشى تىكەل و پېنگەل بىت ، بېۋانە : فقه اللغة ، الشعالي .

پىڻوگرتن به شداره له ده رمانه پوحانی و سروشته کاندا ، وه نه گهه که سی پىڻوان تيابدا چاوديری نه وانه بکات ” که پيوسيت له هه ردوو لايه نی خwoo و شه رعيشه وه چاوديری بکرين ، نهوا دل و جهسته سووديکي گهوره ه لی ده بینن و ، هه لدھه ستیت به برگيري کردن بهرامبه ر بهو ماده نامق و خراپانه ه که له ئاماذه باشيدايه بقی ، مادده خراپه کانيش لاده بات ” به گوييده ه که مالي پىڻووه که و ناته واویه که ، پىڻوان ده پاريزيت بهرامبه ر بهوانه ه پيوسيت پىڻوانی لی بپاريزيت ، يارمه تی ده دات بق ههستان به مهسته کانی پىڻوو نهيني و هزکاره نادياره کانی ، چونکه مهست به پىڻوو شتيکي ترى گهوره و بهريزه ” که له پشتی واژه تانی خواردن و خواردن و هوهیه ، بقیه له نیوان هممو کرده وه کاندا تاييەت کرا بهوهی که بق خوای پهروه رگاره . له بهر نهوهی پىڻو پاريزه رو قه لغانيکه له نیوان بهنده و نه و شتانه دا که زيان به دل و جهسته ده گهينن ” له ئيستاو دوايدا ، بقیه خوای تعالى ده فرميٽ : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ [البقرة : ١٨٣] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نهی نه وانه ه که بپواتان هيناوه ﴿ كُتبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾ پىڻوتان له سره نوسراوه ﴿ كَمَا كُتبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾ هه روه ک نووسراوه له سره نه وانه ه له پيٽش نئوهداد بون ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ بق نهوهی خوتان پاريزن (۴۰).

يەكىك له مهسته کانی پىڻو قه لغان و پاراستنه ، که پاريزتكى زىد به سووده ، مهسته که دىكاش : کوبونه وهی دل و هيمته بق خوای تعالى ، کۆكىرنده وهی هىزه کانی نهفسه بق خوشويستی خوای تعالى و گوييپايه لى . پيٽشترىش سه بارهت به هەندى له نهينيکانی پىڻو دواين له : به شىك سه بارهت به پيٽازى پيغامبه رى خوا ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾

بیت ضاد (من)

ضَبَّ ، بن مژه : ثبت في الصحيحين من حديث ابن عباس ، أن رسول الله ﷺ سُئل عنه لَمَّا قَدِمَ إِلَيْهِ ، وامتنعَ مِنْ أَكْلِهِ : أَحَرَامٌ هُوَ ؟ فَقَالَ : ((لَا ، وَلَكِنْ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِيْ ، فَأَجِدُنِي أَعَافَهُ)) ، وَأَكِلَّ بَيْنَ يَدِيهِ وَعَلَى مَانِذَتِهِ وَهُوَ يَنْظُرُ (٥٢٥)).

واته له (ابن عباس) هوه خوا له خوى و بابيشى پانى بيت فەرمۇویه‌تى : پېغەمبەرى خوا ﷺ پرسىارى ليڭرا كاتى بن مژهى خرايە پېش دەست و ، قايل نەبۇو بىخوات : ئايا حەرامە ؟ فەرمۇوی : ((نەخىر ، بەلام لە خاكى قەومە كەمدا نەبۇوە ، بۇيە تەماشا دەكەي دلەم بەسەرى ناچىت)) ، بەلام لە پېش دەستى و لەسەر سوفرە كەشى خورا خۇشى تەماشى دەكىد .

و في الصحيحين من حديث ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال: ((لا أحلم ولا أحرب)) (٥٢٦).

واته : له (عبدالله) ئىكۈرى (عمر) هوه خواي تىعالي له خوى و بابيشى پانى بيت فەرمۇویه‌تى : پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوی : ((نە حەلآلى دەكەم و نە حەرامىشى دەكەم)).

مېزاجى كەرمى ووشکە ، شەھەوت و ئارەزۇرى جووتىبۇن زىياد دەكات ، ئەگەر بىكتىرىت و بخريتى سەرنخۇشى (الشوكة) پايدە كىشىتىت .

٥٢٥ - صحيح : تقدم تخریجه .

٥٢٦ - صحيح : أخرجه البخاري (١٢٥ / ٧) ، ومسلم (٦ / ٦٦) كلاهما عن عبد الله بن دينار عن عبد الله بن عمر يرفعه ولفظه : ((لست بأكيله ولا يمحرمه)) .

ضنفَع ، بُوق : نیمامی (أحمد) فرمومویه‌تی : بُوق حَلَّ نی یه بکریت به ده رمان ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کوشتنی بُوقی قده‌غه کرد ووه ، مه‌بستی بهو فرموموده‌یه که له (مسند) هکه‌یدا ده‌یگیریت‌وه : عن عثمان بن عبدالرحمن _ رضی الله عنه _ آن طبیباً ذکر صِفْدَعًا في دواء عند رسول الله ﷺ فنهاه عن قتلها^{٥٢٧} .

واته : له (عثمان)ی کوپی (عبدالرحمن)هه _ خوا لی پانی بیت _ ده‌یگیریت‌وه کهوا پزیشکیک له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ باسی بُوقی کرد له ده رمانیکدا ، نه وه بهو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قده‌غه‌ی لیکرد بُوق بکوژیت .

دانه‌ری (القانون) ده‌لیت : هرکه‌س خوینی بُوق یاخود له له‌شی بخوات ، جه‌سته‌ی ده‌ناؤسیت و ، په‌نگی ده‌په‌پیت و ، توماو فری ده‌دات تاوه‌کو ده‌مریت ، بُویه پزیشکان له ترسی زیانه‌کانیدا واژیان له به‌کارهینانی بُوق داوه .

بُوق دوو جوره : ناوی و خاکی ، خواردنی خاکیه‌که‌ی کوشنده‌یه .

بیتی طاء (ط)

طیب ، بونی خوش : ثبتَ عن رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((حُبِّبَ إِلَيَّ مِنْ الدُّنْيَا النِّسَاءُ وَالْطَّيِّبُ ، وَجُعِلَ قُرْةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ))^{٥٢٨} .

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمومویه‌تی : ((له دونیادا زن و بونی خوشم لا خوشه‌ویست کراوه‌و ، چاو پوونکه‌رو خوشی هینیشم خراوه‌ته نویزه‌وه)) .

^{٥٢٧} _ تقدم تخریجه .

^{٥٢٨} _ تقدم تخریجه .

پیغمه‌بری خوا صلی الله علیه و آله و سلم به زندی بونی خوشی به کارده‌هیناو، بونی ناخوشی به لاؤه قورس بوو ، ده یخسته ناره‌حه‌تیه‌وه .

بونی خوش خوداکی پوچه " که هاموو هیزه‌کانی جهسته‌ی له‌سر سوار ده‌کریت ، هیزه‌کانی جهسته به بونی خوش ده‌بوزینه‌وه و دوو نه‌وه‌نده و زیاتر ده‌بن ، هر وهک نه‌وهی که به خواردن و خواردن‌وه ، خوشگوزه‌رانی و شادومانی ، تیکه‌لاؤبونی خوش‌ویسانان ، پودانی کاروباره به لاؤه خوش‌کان ، نادیاری‌بونی نه‌وه‌کسانه‌ی که نادیاری‌بونیان به‌لای مرۆقه‌وه خوش‌هه ئه‌وه هیزانه زیاد ده‌بن .

چونکه ته‌ماشاكردنی نه‌وه‌جوره که‌سانه بوجی مرۆڤ بارقورس ده‌کات ، و‌کو خه‌لکه په‌زا قورس و بیزاروه‌کان ، به‌پاستی تیکه‌لاؤبونی نه‌م جوره که‌سانه هیزه‌کان لازم‌ده‌کات و ، خه‌م و خه‌فت ده‌هینیت ، که‌وابوو په‌لی نه‌م جوره که‌سه په‌زا قورسانه " بچ پوچی مرۆڤ " و‌کو په‌لی تاو و گه‌رمیه‌کی توره بچ جهسته ، هه‌روه‌ها تیکه‌لاؤبونی نه‌وه‌جوره که‌سه په‌زا قورسانه و‌کو نه‌وه‌یه که بونیکی ناخوشت به سه‌ردا هاتبی ، بونیه خوای تعالی هاوه‌لانی خوش‌ویست کردبوو به‌وهی که قه‌ده‌غه‌ی کربیوون به بونی ناخوش‌وه تیکه‌لی پیغمه‌بری خوا بن صلی الله علیه و آله و سلم چونکه بیزار ده‌بوو ، خوای تعالی ده‌فرمت : « ولكن إنما دعوتُم فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعْمَتُم فَأَنْتُشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِنِي النَّبِيُّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ » [الأحزاب : ۵۳] واته : « ولكن إنما دعوتُم فَادْخُلُوا » به‌لام نه‌گه‌ر بانگ کران (بونان خواردن) نه‌وسا بچونه ثوره‌وه « فَإِذَا طَعْمَتُم فَأَنْتُشِرُوا » نینجا نه‌گه‌ر خواردن‌که‌تان خوارد بلاؤه‌ی لی‌بکن « وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ » وه مه‌میننه‌وه بچ قسه‌کردن « إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِنِي » چونکه به‌پاستی نه‌وه (مانه‌وه‌تان) ئازاری پیغمه‌بری صلی الله علیه و آله و سلم

ده دات ﴿فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ﴾ نه ویش شهرب ده کات لیتان (که بی ده تگه) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ﴾ به لام خوا له (ووتنی) هه شهرب ناکات^(۱).

مه بست نه ویه که بونی خوش له هه مو شتیک زیارت به لای پیغامبری خواوه ﷺ خوشبویستر بود ، وه کاریگریه کی باشی له پاراستنی تهندروستی و ، دور خسته وهی تقدیک له نازارو هۆکاره کانیدا ههیه ، به هۆی هینزی سروشت تیایادا .

طین^(۲) ، قور : له هەندی فەرمودەی هەلبەستراودا هاتوروه و هیچ کامیان (صحيح) نین وەکو فەرمودەی : مَنْ أَكَلَ الطِّينَ ، فقد أَعْنَى عَلَى قَتْلِ نَفْسِهِ وَاتَّهُ : هەركەس قور بخوات ، یارمهتی کوشتنی نه فسی خۆی داوه . ومثل حدیث : ((يَا حَمِيرَاءُ لَا تَأْكُلِي الطِّينَ إِنَّهُ يَعْصُمُ الْبَطْنَ وَيَصْفَرُ اللَّوْنَ وَيَذْهَبُ بِهَا الْوَجْهُ))^(۳)

واته هەروهەا فەرمودەی : ((ئەی ئىنى سۇرۇ سې قور مە خۆ چونكە سك دەگریت و ، پەتگ زەرد هەلەگە پىنیت و ، جوانى رۇو لادەبات)) .

ھەمو فەرمودەیەك سەبارەت بە قور ھاتبیت (صحيح) نى يەو ، هیچ بىنە پەتىکى لە پیغامبری خواوه ﷺ نى يە ، بلام خراب و زیانبه خشەو ، پىپەوی پەگە کان دەبەستیت ، میزاجی ساردى ووشکە ، بەھیز ووشک دەکاتەوە ، قەدەغەی پەوانبۇونى سك دەکات ، دەبىن بەھۆی خوین دەرداو و نروستبۇونى بىرىنى نىتو دەم .

طلح^(۴) ، مۆز ، خوای تعالی دە فەرمیت : ﴿وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ﴾ [الواقعة : ۲۹] سەبارەت بە ووشەی (طلح) تقدیمی زانیانی تەفسیر فەرموبیانه : مۆزە ، (المَنْضُودُ) واته : پىزکىلەو يەك لە سەر يەك ، وەکو شانە . هەروهەا گۈوتۈلەو ووشەی (طلح) واته : درەختى دېپکاوى ،

^(۱) ملا محمد ملا صالح ، پوختهی تەفسیری قورئان .

^(۲) إسناده ضعيف : ضعفة الألباني في ضعيف الجامع (۵۴۷۴) .

که له جیگهی هه دپکیک به ریک ده رکه و تبیت ، بؤیه به ری داره که يهك له سه ری يهك پیزدنه بن ، نهمهش ده چوینیریت به مۆز ، ئەم گوفتاره ش راستره ، بؤیه که پیشین باسی مۆزیان کرد ووه مه به ستیان چواندن بووه نهك تاییه ت کردن . والله أعلم ٌ

میزاجی گه رمی ته پو شیداره ، چاکترینی پیگه یوی شیرینه ، بؤ زبری سینگ و سیی و کوکه و ، بربنیه کانی گورچیله و میزدان به سووده ، میزهینه ره ، توماوی نیرینه نقد ده کات ، شهه و هت و ئاره نزوی جو تیبون ده جولینیت ، سک نهرم و شل ده کات وه ، پیش خۆراک ده خوریت ، بؤ گه ده زیانبەخش ، (الصفراء) و بله گه زیاد ده کات ، بشه کریا خود به هه تکوین زیانه کانی دور ده خریته وه .

طلع ، پوانگه : خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿وَالنَّخْلَ بِاسْقَاتِ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ﴾ [ق : ۱۰] ، (طلع النخل) واته : پوانگه داره خورما : سه ره تاو يه كه ده رکه و تبیت چرۆی به ری داره خورما یه ، ئە تویکله ش که چرۆکه تیدایه له زمانی عه ره بیدا (الکُفَّرُی) ی پی ده لین ، (النَّضِيد) : پیزکراو يهك له سه ری يهك ، له پاستیدا ته نهها چرۆکه له نیو به ره گه کیدا (النَّضِيد) ی پی ده گوتیریت واته : پیزکراو يهك له سه ری يهك ، به لام که چرۆکان گه رو هه بیون و له تویکله که هاتنه دره وه چیتر (النَّضِيد) ی پی نا گوتیریت ، چونکه يهك له سه ری يهك پیزنه کراون . هه رو ها خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿وَتَنْحِلِ طَلْعَهَا هَضِيمٌ﴾ [الشعراء : ۱۴۸] (الهَضِيم) واته : چرۆی به ری داره خورما که له نیو به رگه که دا پیکخراوه ههندیکی له پال ههندیکی تردا ، نهمهش وه کو (النَّضِيد) که واتای پیزکردن ده بە خشیت به يهك له دوای يهك ، لیزه دا (الهَضِيم) ی پی ده گوتیریت تاوه کو له نیو به رگه (الکُفَّرُی) که دا بیت ، به لام که له به رگه (الکُفَّرُی) که هاته ده ره وه چیتر (الهَضِيم) ی پی نا گوتیریت .

پوانگه داره خورماش دوو جۆره : نیرو می : موتوریه کردنیش نه ویه که پوانگه نیری داره خورما که ده بردیریت که وه کو ئاردى گه نمەو ده کریتە نیو داره خورما می که وه ، که له

زمانی عهده بیدا دیسان (التأبیر) یشی پی ده گوتربیت ، نهوهش له جیگهی پیتکی یه له نیوان نیرو میکدا .

وقد روی مسلم في صحيحه : عن طلحة بن عُبَيْدَ اللَّهِ رضي الله عنه _ ، قال : مررتُ مع رسول الله ﷺ في نخل ، فرأى قوماً يُلْقَحُونَ ، فقال : ((ما ياصنُعُ هؤلاء ؟)) قالوا : يأخذون من الذكر فيجعلونه في الأنثى . قال : ((ما أظُنُّ ذلك يُغْنِي شِيئاً)) ، فبلغهم ، فتركوه ، فلم يَصْلُحْ ، فقال النبي ﷺ : ((إنما هُوَ ظَلَمٌ ، فإن كان يُغْنِي شِيئاً ، فاصنعواه ، فإنما أنا بشَرٌ مِثْلُكُمْ ، وإنَّ الظَّلَمَ يُخْطِيءُ وَيُصِيبُ ، ولكنَّ ما قلتُ لكم عنِ الله عَزَّ وَجَلَّ ، فلن أكذبَ على الله)) (٥٣) .

واته : له (طلحة)ی کورپی (عُبَيْدَ اللَّهِ)هوه خوا لی رانی بیت _ فه رموویه تی : به یاروهه ری پیغه مبهه ری خوا ﷺ به لای باختیکی داره خورمادا تیپه پیووین ، ته ماشای کرد که سانیک مو توریه ده کن ، فه رمووی : ((نه مانه چ ده کن ؟)) گوتیان : له پو انگه کی نیزه که ده بن و ده یکه نه نیو می که وه ، فه رمووی : ((واکومان ده بم هیچ سوودیکی نه بی)) ، گوفتاره که کی پیغه مبهه ری خوا ﷺ به خه لکه که گهشت ، بؤیه وا زیان له مو توریه کردن هینا ، نه ویوو داره خورما کان به ریان نه گرت ، نینجا پیغه مبهه ری خوا ﷺ فه رمووی : ((له راستیدا نه وه ته نهانه گومانه ، نه گه رسوودیکی هه یه ، نه نجامی بدهن ، چونکه منیش ته نهانه مروقیکی وه کو نیو هم ، گومانیش به هله دا ده چیت و ده پیکیت ، به لام نه وهی پیم گوتون له خوای تعالویه یو ، درز ب ده م خواوه ناکه م)) .

پو انگه کی داره خورما به سووده بتو جووت بیوون و ، زیادی ده کات ، نه گه رژنان ثاردى پو انگه که کی پیش جووت بیوون هه لکن یارمه تی سک پرپیوون ده دات نه و په پی یارمه تیدان ،

٥٣١ - صحیح : أخرجه أَحْمَد (١ / ١٦٢ ، ١٦٣) ، وعَبْدُ بْنُ حَمِيدَ (١٦٢) ، وَمُسْلِمَ (٧ / ٩٥) ، وَابْنِ مَاجَةَ (٢٤٧) ككلهم من طريق موسی بن طلحة عن أبيه فذکره .

میزاجی لە ساردى و ووشکیتیدا لە پلە دوودایه ، گەدە بەھیز دەکات و ووشکى دەکاتەوه ،
ھەلچونى خوینەتىن دەکاتەوه لە كەلە چپى و دەرەنگ ھەرسىدا .

بەدەر لە كەسانى میزاج گەرم كەسانى تر بەرگەى ناگىن ، ئەو كەسەى بەنۇرى بەكارى
دەھېنى پېۋىستە ھەندىك لە دانەوەتە كەرمەكانى (الجاروشات الحارة) بەدوادا بەكار بېتىت ،
خۇ مەتىن دەکاتەوه ، ھەناو بەھیز دەکات ، ناواكىزى دارە خورماو ، ھەروەما خورما سەوزە
پېتىكەشتووەكان (البلح) و ، ئەوەش تازە شىرىنى تىتكەوتقۇوه (البُسر) ھەمان پۇلى
پواتىكەكان دەبىين ، بەلام تقد بەكارەتىنانى زيان بە گەدەو سىنگ دەكەيەنتىت ، وە پىدەچى
نەخۆشى (القولنج) دروست بىكەت ، دەتوانزىت بەپۈزىن چاك بىكىت ياخود بەو شتائى پېشتر
باسكرا .

پېتى عىين (ع)

عنَّبٌ ، ترئى : في الغيلانيات^(٣٢) من حديث حبيب بن يسار ، عن ابن عباس _ رضي الله
عنه قال :رأيت رسول الله ﷺ يأكل العنب خرطاً.

واتە : لە (ابن عباس) ھوھ خوالە خۆى و باپىشى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : بىنیم
پېغەمبەرى خوا ﷺ هېشىوھ تىتكەى دەخستە زارى و تقووه كەى فېرىدەداو دەيخوارد .

(أبو جعفر العقيلي) دەلتىت : ئەم فەرمۇدە يەھىج بەرپىتىكى راستى نى يە ، گۇتم _ ابن
القيم _ : (داود) ئى كۈپى (عبدالجبار أبو سليم الكوفي) لە (سَنْد) ھەكىيدايە ، كە پېشەوا (ا
يھىي) ئى كۈپى (معين) فەرمۇويەتى : بىرلىك دەكىرىد .
ھەروەها لە پېغەمبەرى خواوە ﷺ باسکراوه : كەوا حەزى بە ترئى و كالەك بۇوه .

^(٣٢) _ الغيلانيات : كۆمەلتىكى نىڭى فەرمۇدە يەو لە يازدە بەشدا كۆكراوه تەوهە بە (تخریج) ئى پېشەوا (الدارقطنىي) يە ، بېۋانە : تاج العروس في جواهر القاموس ، وەركىتىپ .

خوای تعالی لە شەش شوینى قورئانەکەيدا باسى تریی کريوه لە کۆئى ئەونىعەت و بەھرانەی بە بەندەكانى خۆى بەخشىوھ لەم دونيايەولە بەھەشتىشدا . ترى چاکترين ميوھيەو لەم مووشيان بەسۈودىترە ، كە بە تەپى و ووشكى و ، سەوزى و پىگەيشتۇوش دەخورىت ، ميوھيەكە لە ميوھ كان ، خواردىتكە لە خواردىنەكان ، پىتھۈركە لە پىتھۈركە كان ، دەرمانىتكە لە دەرمانەكان ، خواردىنەوەيەكە لە خواردىنەوەكان ، مىزاجى مىزاجى تۇوهكانە : گەرمى و تەپى ، چاکترينىيە هەرە گەورەو ئاودارەكانە ، سېپىتكە لە پىشەكەي ستايىشكاراوترە ئەگەر يەكسان بۇون لە شىرىينىدا ، وازلىتەنزاو دوايى كەرىنەوە بەدوو تا سى رۆز ستايىشكاراوترە لەوهى كە لە پۇذى كەرىنەوەيدا بەكاردەھېنرىت ، چونكە لە پۇذى كەرىنەوەيدا سك دەئاوسىتىت ، مەلۋاسراو تاواھ كە تويىكلەكەي دەچىتەوەيەك كۈز دەبىتەوە خۇراكىتىكى چاكى تىدایە ، بەھېزىكارى جەستەيە ، خۇراكى وەكو خۇراكى ھەنجىرو مىنۋە ، ئەگەر بەبى ناوك بخورىت لە هەموو زياتر سروشت نەرم و نيان دەكتەوە ، زىز خواردىنى سەردەئىشىتىت ، زيانەكانى بەھەنارى مىز (الرمان المز) لادەبرىت .

سۈودى ترى لەوەدایە كە خۇونەرم و نيان دەكتەوە ، قەلەوەدەكتات ، خۇراكىتىكى چاك دەبەخشىت ، يەكىكە لەو سى ميوھيەي كە بەپاشاي ميوھ كان دادەنرىت : ترى و ، خورماي پەتابى تازە پىگەيىو ، ھەنجىر .

عَسْلُ، هَنْجُونْ : پىشەر سۈودەكانى باسکرا .

(ابن جُرِيْحُ) دەلیت : پىشەوا (الزهري) فەرمۇيەتى : هەنگوئىن بەكارىتىنە ، چونكە چاكە بۇ لەبەرگەن .

چاکترينىشى پاکترين و سېپىتىنەتى ، ئەوهى تىزىتىتكەي نەرم و نيانترە ، شىرىينىيەكەي پاستگەنە ، ئەوهى لە چياو دەرختەكانەوە وەردەگىرىت ، بەچاکت دادەنرىت بەبەرلۇرى

نهوهی لە شانەکانه وەردەگیریت ، نەمەش بەگوییەرە ئەو شوتینەیە کە مەنگەکەی تىدا
بەخیۆ دەکریت .

عجُّوَةٌ ، جۆریکە لە چاکترین جۆرەکانی خورمای شارى مەدینەی پىرۇز : في الصحيحين :
من حديث سعد بن أبي وقاص _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((من تصبح
بسبع تمرات عجوةً ، لم يضره ذلك اليوم سُمٌ ولا سُحرٌ))^{٥٣٢}.

واتە : لە (سعد) ئى كوبى (أبي وقاص) ھوھ خواى لىپانى بىت فەرمۇويتى :
پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى : ((هەركەس بۆ خوارىنى بەيانى حەوت خورماي (عجوةً)
بخوات ، چىتە ئەو پۇزە ژەھرو جادۇرۇ زيانى پىنگەيەنن)) .

و فى سنن النسائي و ابن ماجة من حديث جابر ، وأبي سعيد _ رضي الله عنهم _ ، عن النبي ﷺ
((العجوة من الجنة ، وهي شفاء من السُّمُّ ، والكمأة من المَنْ ، وما قُلَّ لها شفاء للعين))^{٥٣٣}.

واتە : لە (جابر) و ، (أبي سعيد) ھوھ خوايان لىپانى بىت دەفەرمن : پىغەمبەرى
خوا ﷺ فەرمۇسى : ((العجوة) لە بەھەشتەوەيە ، شيفايىھ بەرامبەر بە ژەھر ، دوومەلآنىش
لە (المَنْ) ھو ، ئاواھكەشى شيفايىھ بۆ چاو)) .

٥٣٣ - سبق تخریجە .

٥٣٤ - صحيح : أخرجه أحمد (٤٨ / ٣) ، وابن ماجة (٣٤٥٣) كلهم من طريق شهر بن حوشب عن جابر بن عبد الله وأبي سعيد الخدري فذكره مرفوعاً ، وأخرجه ابن ماجة (٣٤٥٣) يأسناده عن أبي نضرة عن أبي سعيد الخدري
فذكره مرفوعاً .

(المَنْ) واتە : لەو بەخشىنەنەيە کە خواى تعالى بە بەندەکانى خۆى بەخشىيە بېن ھىچ ماندوپونىتىك ، ياخود
پىتەچى مەبەست بەو گەزىيەي (بىن إسرائىل) بىت کە وەكى شەونىم و خوناوك دەكەوتە سەر دەرخەتكان و
ئەوانىش كلىيان دەكىدەوە دەيان خوارد ، لېرەدا تەنەنا چواندىيەتى بەو گەزىيە لە پۇرى دەستكەوتتەوە ،
چونكە مرۆزە ردوو شتەكەي دەست دەكەوتتە بېن ھىچ ماندو بۇتىك ، بپوانە : www.ruqya.com

گوتراوه : مه بست بهو (العجوة) يه خورما پیروزه کهی مه دینه يه ، که جو ریکه له جو ره کانی خورمای شاری مه دینه پیروز ، که چاکترين جو ری خورمای حیجازه به گشتی ، جو ریکی پیروزه ، به لهزه ته ، پته و توکمه يه بۆ جهسته و هیز ، له هه مووی نرم و نیانترو خوشترو به لهزه تره .

پیشتر له پیتی (ناء) دا باسی خورما و میزاج و سووده که مان کرد ، هه رووه ها ئه و همان پوونکرده وه که (العجوة) به چ شیوازیک ژه هرو جادوو دورده خاته وه ، بۆیه پیویست به دویاره بونه وه ناکات .

عنبر^(٣٥) : تقدم في الصحيحين من حديث جابر ، في قصة أبي عبيدة ، وأكلهم من العنبر
شهرًا ، وأنهم تزودوا من لحمه وشائقَ الْمَدِينَةَ ، وأرسلوا منه إلى النبي ﷺ^(٣٦) .
واته : پیشتر فه مووده کهی (جابر) مان باسکرد ، سه باره ت به چیز که کهی (أبی عبیدة) و
خواردیان له نهانگه (العنبر) هکه یه ک مانگ ، پاشان به رو شکراوه بی و نیوه کولاؤی چند
پارچه کوشتیکیشیان لئه لکرت له سه فهري گه رانه وه یاندا بۆ مه دینه و ، ههندیکیشیان نارد بۆ
پیغامبری خوا صلی اللہ علیہ وسّل علیہ الرحمۃ ، نه مهش یه کیکه له و به لکانه که په نجه پاده کیشیت بۆ حه لالبونی
ئوهی له ده ریادا ههیه و تاییه تیش نی یه تنهها به ماسیه و هو ، هه موو مردووه کانی حه لالن .

العنبر : جو ره نهانگیکه له زه ریا کاندا ده زی و ، هه موو جو ریکی زینده ورهی زه ریا بی ده خوات ،
ماددهی (العنبر) پشانه وهی نهانگیکه که له سکیوه دیتە ده ری ، بربیتیه له ماددهیه کی میوینی په نگ
خۆلە میشی یا سپی یا زه رد یا په شه ، به زوری زیاتر له یه ک په نگ . ئه و ده ریا وانهی پارچه کی ده ستکه ویت
ئه وا خوشبخترین مرؤفه چونکه نرخه کهی زور گرانه ، گوره ترین پارچه کی (العنبر) دوزرا بیت وه کیشە کهی
(٢٤٨) په تل بورو و خاوەن کهی به (١٣٠٠) جونیهی نیسته پلیسی فروشتویه تی ، هه موو بۆنے یه کجا به
نرخه کانی جیهان بەشیک له بۆنی عنبه ری تیدایو ، خودی بۆنە کەش له بۆنی میسک ده چیت ، ئه م نهانگه
سریکی زور گورهی ههیه و ، په له زهیت و بۆن . بپوان : www.y_nas.com . و هرگیز .

به رپه رچی نه و قسانه شمان دراوه توه به وهی که گوایه دهرباکه به زیندووی فریی دایه دهرهوه ، پاشان ئاوه که لی نیشته وه ، مرد ، نه مهش حه لاله ، چونکه مردنکه که به هۆی نه وهوه بورو که له ئاوه که دوروکه وته وه ، به لام نه بوجونه یان راست نی یه ، چونکه نهوان به مردووی له پوخی دهرباکه دا دزیانه وه ، نه شیان بینی به زیندووی له ئاوه که بیتە دهرهوه و پاشان ئاوه که لی بنیشته وه بمریت .

هروهها : نه گر زیندوو بوایه دهرباکه فریی نه ده دایه دهرهوه بتو پوخه که ، چونکه زانراوه دهربا تنهما گینله بره مردوو کانی فری ده داته دهرهوه نه ک زیندوو کان .

هروهها : نه گر وادابنریت ئیحتمال بوجونه که لی نهوان بکات ، دیسان شیاو نی یه قسە کانیان مر جیک بیت بق حه لالبونی ، چونکه شت حه لالن نابی لە گەل بونی گومان لە هۆکاری حه لالن بونه کیدا ، بؤیه پیغەمبەری خوا عليه السلام قەدەغەی کرد نیچیرەوان لە نیچیرە که لی بخوات نه گر بە خنکاوی له ئاودا دوزیبیتیوھی چونکه گومان لە هۆکاری مردنکه کیدا مەیه ، ئایا مردنی بە هۆی ئامیرە کە و بورو ياخود بە هۆی ئاوه کە و بورو ؟

به لام (العنبر) که جوریکه لە بونه خوشە کان ، نایابترین بونه لە پاش (المسك) ، نه و که سانهی لە پیشی (المسك) ھو دایدەننین بەھەلەدا چوونه ، چونکه پیغەمبەری خوا عليه السلام (المسك) ای بەگەورە بونه خوشە کان داناوه^(٣٧) ، بە (صحيح) ای لە پیغەمبەری خواه عليه السلام جیگیربۇوە کەوا سەبارەت بە (المسك) فەرمۇویەتى : بون خوشترین بونه خوشە کانە ، پاشان — إن شاء الله تعالى — نه و خاسیەت و سوودانەی تايیەت كراوه بە (المسك) ھو دەخھینە بورو ، تا نه و ئاستە بون خوشى بەھەشتە ، نه و گردهش کە نیشته گەی پاستگويانە (الصدّيقين) لە بەھەشتدا لە (المسك) ھ نه ک لە (العنبر) .

^{٥٣٧} — حسن صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣١ ، ٣٦ ، ٤٧ ، ٨٧ ، ٦٢) ، وأبوداود (٣١٥٨) ، والترمذى (٩٩١) ، والنسائى (٤ / ٣٩ ، ٤٠) كلهم من طريق أبي نصرة عن أبي سعيد الخدري مرفوعاً : ((أطيب الطيب (المسك)) .

ئەو شتەی فریوی ئەو کەسەی داوه (العنبر) بخاتە پیش (المسك) ھوھ ، ئەوھیه کە گوایە گوپانی بە سەردا نایەت بە دریژائی زەمەن ، لەم پوھوھ لە زىپدەچیت ، بەلام ئەمە بەلگە نى يە بۆ ئەوهی لە (المسك) چاکتربى ، چونکە بەم تەنھا خاسیەتە توواناي بەرهەنگاریوونەوهی خاسیەتە رۆرەكانى (المسك) ئى نى يە .

پاشان : جۆرەكانى (العنبر) رۆرەو ، پەتكە كانىشى دىسان نۇدىن ، وەکو سېپى ، پەش بۆر ، سوور ، زەرد ، سەوز ، شين ، پەش ، جۆرەها پەتك .

چاکترینيشى : پەش بۆر (الأشبب) ، شين و ، زەردد . خراپتىرينىشى : پەشه .

خەلکىش جياوازبۇونە سەبارەت بە ديارىكىرىدىنى توخم و پەچەلەكى بۆنى (العنبر) ، نەوبۇ تايىفەيەك گوتويانە : بۇوهكىكە لە بنى دەريادا دەپویت و ، هەندى لە كيانلەبەرانى دەيىخۇن و ، ئىنجا كە لىيى مەست دەبن وەکو تەرس فەپىسى دەدەن و ، دەرياش بۆ پۆخەكە فەپىسى دەدەت .

ھەروەما گوتراوه : شەونفيكە لە ئاسمانەوە دادەبەزىتە سەر دورگەكانى دەرياو ، شەپۆلەكانىش بۆ پۆخى دەرياكە فەپىسى دەدەن .

ھەروەما گوتراوه : تەرسى كيانلەبەرتىكى دەريايە لە مانگا دەچىت .

ھەروەما گوتراوه : بەلگۇ خەلتىيەكە لە خەلتەكانى دەرييا ، واتە : كەفيكى سەر دەريايە .

دانەرى (القانون) دەلىت : واگومان دەبرىت لە كانىيەكى دەرياوە ھەلەدقۇلىت ، كە دەشلىن ، خەلتىيەكى دەريايە ، ياخود تەرسى كيانلەبەرتىكە لە راستىيەوە بەدۇرە . قسەكانى تەواوبۇو .

میزاجى گەرمى ووشكە ، بەھىزكارى دل و ، مىشك و ، هەستەكان و ، نەندامەكانى جەستەيە ، بۇ نەخۆشىهە كانى ئىفلىجى و دەم خواربۈون و ، نەخۆشىهە بەلغەمېكان و ، ئازارە ساردەكانى گەدەو ، بايە چېرەكان بەسۈودە ، بەسۈودە بۇ كۈنيلە داخراوەكان (السد) نەگەر خورايەوە ، يا لە دەرەوەوە پىئى چەور بکرىت ، نەگەر ھەلمەكەی ھەلمىزىت بۇ ھەلامەت و سەرئىشەو ، شەقىقەي سارد بەسۈودە .

عُودُ ، العود المندى : : نەمەش دوو جۆرە :

يەكەميان : لە دەرماندا بەكاردىت و بە (الكُست) ناسراوه ، ھەروەها پىشى دەلىن : (القسط) پاشان لە پىتى (قاف) دا باسى دەكەين .
دووھم : بۇ بۇنى خوش بەكاردىت و بە (الألوة) ناودەبرىت .

وقد روى مسلم في صحيحه : عن ابن عمر _ رضي الله عنهم _ ، أنه كان يَسْتَجْمِرُ بالأُلُوَّةِ غير مُطْرَأً ، وبِكَافُورٍ يَطْرَحُ مَعْهَا ، ويقول : هكذا كانَ يَسْتَجْمِرُ رسول الله ﷺ (٥٣٨) .

واته : (ابن عمر) _ خواى لى پازى بىت _ بە (الألوة) ئى تىكەل نەكراو بەبۇنى تر خۆى بېنخوش دەكرىو ، بەكافوريش كە تىكەلى دەكراو ، دەيفەرمۇو : بەم شىۋوھ پىغەمبەرى خوا
خۆى بېنخوش دەكىد .

بە (صحيح) لە پىغەمبەرى خواوه ﷺ جىڭىرىپۇوه كەوا سەبارەت بە سىفەتى نەو نازونىعەمەتى خەلکى بەمەشت تىايىدان فەرمۇويەتى : ((ماجا مرەم الألوة)) (٥٣٩) .
واته : ((خۇ بېنخوش كەننىان بە (الألوة) يە)) .

صحيح : أخرجه مسلم (٤٨ / ٧) ، والنسائي (٨ / ١٥٦) كلاهما من طريق ابن وهب قال : أخبرني محرمة عن أبيه عن نافع فذكره عن ابن عمر .

(الألوة) : جزئىكە لە بۇنى خوش .

صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣١٦) ، والبخاري (٤ / ١٤٣) ، ومسلم (٨ / ١٤٧) ، والترمذى (٢٥٣٧) كلهما من طريق معمر عن همام بن منه عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً

له زمانی عهده بیدا ووشی (المجامر) کتی ووشی (مجمرا) واته : ئەو شتهی مرۆڤ خۆی پى بۆنخوش دهکات وەکو (عود) _ جۆره بۆنیکە _ ياخود شتى تر نەمەش چەند جۆریکە : چاکترینی : هندی ، پاشان چینی ، پاشان (القماری) ، پانیش المندلی (٤٠) .

چاکترینیشی : پەش و شینە پەقه ھیمنە چەورەکەیەتى ، كەمەتىنیشیان لە چاکتىدا : ئەوهی سووکەو سەر ئاواز دەكەۋىت .

دەگۇتىت : درەختىکە دەبىرىت و يەك سال بەزىر خاکە و دەكىت ، لەو ماوهىدە خاکەكە بەشە بىتسوودەكانى دەخوات و ، تەنها (عود) بۆنخوشەكە دەمەتىتەوە ، كە خاکەكە ناتوانىت كارى تېيىكەت ، ھەروەھا توپلەكەی و ئەوهى بۆنى خۆشى نى يە لەو ماوهىدە بۆگەن دەكەن .

میزاجى گەرمى ووشکە لە سىيەمدا ، كونىلە داخراوەكان (السُّدُد) دەكاتەوە ، با دەشكىتىت ، پاشماوهى شىناھىتىت ، ھەناو و دل و بەھىز دەكات و شادومانيان دەكات ، بۆ مىشك بەسوودە ، ھەستەكان بەھىز دەكات ، سك دەكىت ، بۆ مىزە چىركىي دروستبوو بەھۆى ساردى مىزدانەوە بەسوودە .

(ابن سمجون) دەلىت : (عود) چەندىن جۆرەو ناوى (الألوة) كۈيان دەكاتەوە ، لە ناوەوە دەرەوشهو بەكاردەھىنرىت ، مرۆڤ بەتەنهاو تېكەل كىرىن لە گەل بۆنى خۆشى دىكەدا خۆی پى بۆنخوش پىزىن دەكات ، بۆنخوش پىزىنىش خۆی بۆ خۆی چاودىرى كەرەرى

٤٠ - القماري : جۆره بۆنیکى خۆشە دەگەپىتەوە بۆ دەفھرى (السمار) ئى وەلاتى هند ، بپوانە : المبدع شرح المقنع ، ص ١٧ .

(المندل) : جۆره بۆنیکى خۆشە دەگەپىتەوە بۆ دەفھرى (المندل) ئى وەلاتى هند ، بپوانە : الروض المعطار في خبر الأقطار ، ص ٥٥٠ ، وەركىپ .

هه او چاکردنیتی ، چونکه په کنکه لو شهش شته زه روریهی که ئەگەر چاک بن جەستەش چاک دەبیت .

عدس ، نیسک : چەند فرموده يەکى پوچى هەلبەستراوی له باره وە هاتووه هېچ کامیان (صحیح) نین و ، پىغۇمەرى خوا لەلەلە نەيفرمۇن ، وەکو فرمودهی : پىرۇز كراوه و پىزنى لېنراوه له سەر زارى حەفتا پىغۇمەر .

ھەروهە فرمودهی : دل نەرم دەکات و ، فرمیسک نۇردەکات و ، بەپاستى خۇداكى پياوچاکانه . بەلام بەرزىرين شتىك لە باره يەوهەتلىك ، ئەوه يە كە شەھەوت و ئارەزووی جولەكىيە كە پەسەندىتىيان داوه بە سەر گەنۇو (المن) و شىلاقەدا (السلوى) ، نیسک كراوه بە ھاوهلى سىرۇ پىازلە بوارى باسکرەنەوه ، سروشتى وەکو سروشتى مىيە ، ساردى ووشكە ، دووھىزى پىچەوانە بە يەكترى تىدایە :

يەكەميان : سروشت دەبەستىت (يعقل الطبيعة) .

دووھم : دەيکاتوه (يطلقها) ، مىزاجى توئىكلەكەي گەرمى ووشكە لە سىيەمدا ، تۈونە و سك پوان دەکات (ترياق) كەي لە توئىكلەكەيدايە ، بۆيە نەھاپاۋى لە ھاپاۋى باشتەرەو ، بۆ سەر گەدەش سووكترەو ، زيانىشى كەمترە ، چونكە ناوه بىرۇكى درەتكە هەرسە لە بەر ساردى و ووشكىيەكەي ، (السوداء) دروست دەکات ، زيانىتكى ئاشكرا بە نەخۆشى (الماليخوليا) دەگەيەنتىت ، ھەروهە زيان بە دەمارو ھىزى بىينىن دەگەيەنتىت .

خويىن چىدەکاتوه ، پىويستە توشبوانى (السوداء) خويانى لى بە دوور بىرىن ، چونكە هەستانيان بە نۇر خواردىنى نەخۆشى كەلىتكى پىسيان بۆ دروست دەکات وەکو : دودلى و ، گولى و ، چواربېرق ، بەلام سلق و ، سپىتىخ و ، نۇر پۇنكىرىنى زيانى كەم دەکاتوه ،

خرابترینیشی نه و هی به (النمسود) هوه^(۴۱) بخوبیت ، با شیرینیشی تیکه ل نه کریت ، چونکه کونیله‌ی داخراو (السدد) له جگه ردا دروست ده کات ، خواردنی به برده و امی چاو تاریک ده کات له بهر به هیزی ووشک کردن نه و هیت ده کات ، ئاوسانی ساردو ، بای چپ دروست ده کات . چاکترین جوری نیسک سپی قله و هی به ، که خیرا پنده گات .

بەلام که نه فامان واي بق ده چن نیسک نه و خوارکه بورو که پیغامبه ر (إبراهیم) بورو که پیشکه‌شی میوانه کانی کردوده ، درقو ده لسه يه و ، نه و میوانداریه بق میوانه کانی دروستی کردیبوو بىژاو بورو ، که بربیتی بورو له گویرکه يه کی بىژاو .

پیشهوا (البیهقی) له (إسحاق) هوه ده گیپریتیه و : که وا له (ابن المبارك) یان پرسی سه باره ت بهو فرموده يه له باره‌ی نیسکه و هاتووه که گوایه پیروز کراوه له سه رزاری حهفتا پیغامبه ر ، ئویش فرموموی : له سه رزاری يه ک پیغامبه ریش باس نه کراوه ، به راستی نیسک زیانبه خشی ئاوسینه ره ، کی بقی باسکردوون ؟ گوتیان : (سلم) کی کوبی (سالم) ، فرموموی : له کی و هی ؟ گوتیان : له تزوہ . فرموموی : له منه و هی باسی کردوده ؟ !

پیشی غین (غ) :

غین ، باران : له چهندین شوینی قورئاندا باسکراوه ، ناویکی به له زه ته له سه رکوی ، ناویز اویکی به له زه ته له سه رپوح و جهسته ، به باسکردنی بیسه ران ده گه شینه وه ، دلان شادومان ده بن ، ئاواری چاکترین و ، ناسکترین و به سوودترين و به ره که دارترين ئاوه ، به تاییه ت نه گار له هه و ریکی به گرمه گرمه وه بیت و ، له گولاوی چیاکانیشدا کوبیتیه وه .

۴۱ _ النمسود : گوشتبکه چین چین ده بپدریت و خویدار ده کریت و بلاو ده کریت وه تا ئاوه کهی ده چیت و ووشک ده بیتیه وه ، پاشان هر کات پیویست بورو شتیکی به کاریت ، به ئاوه ته پ ده کریت و چاک ده کریت و به کار ده هیتریت ، ئامه ش بق کاتی سه فه رکردن بق نه و هی خراب نه بیت ، بروانه : الحصري ، جمع الجواهر في الملحق و التواادر ، ص ۹۰ ، و هر گیکی .

له هممو ناوه کانی تر ته پو شیدارتره ، چونکه مانه وهی له سر زهی دریزهی نه کیشاوه ، به ئاستیک له ووشکیتیه کهی و هرگزیت و ، هیچ گه ومه ریکی ووشکی تیکه لنه بوروه ، بؤیه له بەر ناسکی و خیترا کارتیکراویبونی به خیرایی ده گوپیت و بۆگەن ده بئی .
بەلام ئایا بارانی بەهاری له بارانی زستانی نه رم و نیان تره ياخود به پیچه وانه وهیه ؟ دوو گوفتاری تیدایه .

نهوانهی که بارانی زستانی بەنرم و نیان تر داده نتین ده لین : گه رمی خۆر له کاتی زستاندا کەمتره ، بؤیه تەنها ئاواي ده ریای سازگاری نه رم و نیان پاده کیشیت و ، جه ویش پاکه و خالیه له هەر شیبەکی دوکە لئی و ، گه دی تیکه لبە ئاوا ، هەممو ئامانه هۆکارگە لئیک دەبن بۆ نه رم و نیانی و پاکیتی ناوه کهی و ، خالیی بونی له هەر تیکە لاؤیک .

نهوانهش که بارانی بەهاری بەنرم و نیانتر داده نتین ده لین : گه رما شى چەرکان شىی دەکاته وە ، هەوا ناسک و نه رم و نیان دەکات ، بە وەش ناوه کە سووک ده بئی و ، بە شە زەمینیه کانی کەم دە بنە وە و ، پیکەوتی کاتی زیانی پووهک و درەختە کان و خوشی هەوا دەکات .

وذكر الشافعی رحمة الله عن أنس بن مالك _ رضي الله عنهمـ ، قال : كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ ، فَأَصَابَنَا مَطْرٌ ، فَحَسَرَ رَسُولُ اللهِ ﷺ عَنْ تَوْبِهِ ، وَقَالَ : ((إِنَّهُ حَدِيثُ عَهْدِ بِرِّيْهِ)) (٤٢) .

واته : له (أنس) ی کوبی (مالک) ھوھ _ خوای لی بانی بیت _ فەرمۇويتى : له خزمەتى پېغەمبەرى خوادا بوبىن ﷺ ، که باران لیئى دايىن ، نه و بورو پېغەمبەرى خوا ﷺ پوشاكەکەی لادا تا بارانەکە لیئى بىدات و ، فەرمۇوى : ((تازە له لایەن پەروەردگارەکە یە و نىردرابوھ)) . پېشتر له بەشى ئاوخوازىدا باسى داواي باران و ، داواي فەدارى به ئاواي باران له سەرەتتاي دابەزىنىدا كرا .

صحیح : أخرجه أحمد (٤ / ١٣٣ ، ٣٦٧) ، والبخاری في الأدب المفرد (٥٧١) ، ومسلم (٣ / ٢٦) ، وأبوداود (٥١٠٠) ، والنمسائي (٢٦٣ تحفة) كلهم من طريق جعفر بن سليمان عن ثابت عن أنس فذكره .

پیتی فاء (ف) :

فاتحة الكتاب : سوره‌تی (الفاتحة) : وہ (أُمُّ القرآن) و، (السبع المثاني) و، شیفای ته‌واو، دهرمانی به‌سوویو، کلیلی ده‌وله‌مندی و سه‌رکه‌وتن و، پاریزه‌ری هیزو، دورخه‌ره‌وهی خم و خه‌فهت و ترس و دلگرانیه بتو هر که سیک پیزی بزانی و هه‌قی خوی بداتی و، به‌چاکی دایبه‌زینیت سمرنه‌خوشیه کهی و، بزانی چون به‌کاری ده‌هینی بتو شیفاخوانی و خوتیمارکردن، نه و نهینیه ش بزانی که له پیناویدا ناوه‌هایه.

بؤیه کاتی که سانیک له هاوه‌لان نه و هیان بتو ده رکه‌وت، و هکو دوعایه ک به‌کاریان هینا بتو چاره‌سه‌ری گه‌زنن و، یه‌کسر چاک بقوه . نه و هبوبو پیغه‌مبه‌ری خوا بکل الله فرمومی : ((وما أدرک انّها رُقْيَة))^(۴۳) واته : فرمومی : ((تو چون دهزانی نه و دوعایه)) .

هر که سه سه‌رکه‌وتن یارمه‌تیداو، به‌نورو پوناکی زنگی و کارامه‌یه وه تیپوانیت تا نه و ناسته‌ی نهینیه کانی نه م سوتھی بتو ده رکه‌ویت، نه و بتو ناشکه‌را ده بیت نه م سوره‌ته جو ره کانی یه‌کتابه‌رسنی تیدایه، هر روه‌ها زانینی زات و ناوه سیفات و کرده‌وه کان و، جیگیرکردنی شه‌رع و قه‌ده رو که‌رانه وه له‌خو ده‌گرتیت، ته‌ناکردن‌وهی جو ره کانی یه‌کتابه‌رسنی په‌روه‌ردگاریتی و په‌رسننیتی و، شیوه‌ی ته‌واوی پشت به‌ستن و ده‌سته‌لات پیندانی تیدایه بتو نه و زاته که هممو کارویاره کانی به‌دهسته، هممو سوپاس و ستایشیک بتو نه وه، هممو خیریکی به‌دهسته، هممو کارویاریک ده‌گه‌ریته‌وه بتو لای، مروف پیویستی به‌زاته‌یه بتو دلاوکردنی پینمومی که بنچینه‌ی کامه‌رانی دونیا و رؤژی دوایه، به‌زانینی پینکه‌وه‌ندی ماناکانی به‌رژه‌وه‌ندیه کان ده‌هینیت و، خراپه کان دوورده‌خاته‌وه، ئاکام و ده‌ره‌نجامی په‌های ته‌واو و نیعمه‌تی ته‌واوی پیووه به‌ستراوه، له‌سه‌ر ده‌ستکه‌وتنی وه‌ستاوه، نه‌گهر به‌تله‌واوی له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه تیگه‌شت چیز پیویستی به‌زیریک له دهرمان و دوعای تر

نابی ، بهم سوره‌ته ده توانی چهندین ده روازه‌ی خهیر بکاته‌ووه ، چهندین ده روازه‌ی شهپریش دور بخاته‌ووه .

نه‌مهش کاروباریکه پیویستی به سروشت و فیتره‌تیکی ترو ، نه‌قلیکی ترو ، بروایه‌کی تر ههیه ، سویند به‌خوا

به‌ریه‌رچدانه‌ووه‌یه‌کی ته‌واو ، به‌نزیکترین و راستین و پوونتین پیکه‌ی پوچکرنده‌ووه‌تیدا به‌ریه‌موکوفتاریکی بؤگه‌ن و ، بیدعه‌یه‌کی پوچ ، هیچ ده روازه‌یه‌ک نی به‌له ده روازه‌کانی زانسته خواوه‌ندیه‌کان و ، کرده‌ووه نه‌خوشیه‌کانی دل‌مه‌گه‌رنه‌م سوهره‌ته کلیلی کردنده‌ووه‌یه‌تی و ، په‌نجه‌ی بق‌پاده‌کیشیت و ، هیچ پله‌یه‌ک نی به‌له پله‌کانی پیکردوان (منازل السانرین) بق‌خواهی تعالی مه‌گه‌رسره‌تاو کوتای له‌م سوره‌ته‌دایه .

سویند به‌خوا پله‌و پایه‌ی لوهش گه‌وره‌تره‌و ، له‌سه‌رووی نه‌وه‌شه‌وه‌یه ، بؤیه‌هه‌ر به‌نده‌یه‌کی خوا به‌جئی بھینیت و ، په‌نای بق‌بهریت و ، تیگات له‌و شستانه‌ی نایه‌تکه له‌باره‌ووه‌یه‌ده‌دوی و ، وه‌کو هۆکاری شیقادان و ، خۆپاراستن له کوناهو تاوان و ، نورو پووناکیه‌کی پوشنکار به‌کاری بیتیت و ، لیسی تیگات و له پیویستیه‌کانی تیگات به‌شیوه‌یه‌کی دروست ، نهوا نه‌گه‌ر توشی هه‌ر بیدعه‌و هاوه‌ل په‌یداکردنیک بیت ، یاخود توشی هه‌ر نه‌خوشیه‌ک له نه‌خوشیه‌کانی دل‌بیت ، توشبونه‌کی ناو به ناو ده‌بی و ، جیگیر نابی و ماندووی ناکات .

نه‌مهو . نه‌م سوره‌ته کلیلی هه‌رگه‌وره‌ی گه‌نجی زه‌مینه ، هه‌روه‌ها کلیلی گه‌نجی به‌هه‌شته ، به‌لام هه‌موکه‌سیک ناتوانیت به چاکی نه‌م کلیله به‌کاربینیت بق‌کردنده‌ووه ، به‌لام نه‌گه‌ر دلاکارانی گه‌نج نهینی نه‌م سوره‌ته‌یان بزانیباو ، له ماناکانی تیگه‌شتیان و ، بق‌نه‌م کلیله چه‌ند ددانیکیان دابنایه‌و ، به‌چاکی پیتیان بکردایه‌ووه ، نهوا گه‌نجه‌کانیان ده‌ستگیر ده‌بیو به نیسانی و ببی هیچ کوسپ و نه‌گه‌ره‌یه‌ک .

ئەمەشمان نەگوتوروه نەبە هەلەشەبى و نەبە خواستن ، بەلکو حەقىقتە ، بەلام خواى تعالى حىكمەتىكى بلندى ھېيە لە پەنھان كردىنى ئەم نەھىنيەدا لە زۆربەي جىهانيان ، وەكى چۈن حىكمەتىكى بلندى ھېيە كاتى گەنجەكانى زەمینيانلى پەنھان دەكات ، ئەو گەنجە پەنھانانەش پۇچ گەلىتكى پىسى زىانبەخشى بەسەرهە دانراوه ناھىلىت دەستى مەرقى بىگاتى ، ئەو پۇچە پىسانەش تەنها لە لايەن پۇچ گەلىتكى بەرزى بەپىزەوە نەبى نابەزىنرىن ، كە زال دەبن بەسەر ئەو پۇچە پىسانەدا بەو بارە ئىمانىيە لە دلىاندایە ، لەم سورەتەوە چەكىكىيان پىتىيە كە شەيتانە كان توانى بەرەلسەتىان نى يە ، زۆربەي نەفسى خەلکىش بام جۆرە نى يە ، كە لە توانىدا بىت بەركىرى لەو پۇحانە بکات و بىانبەزىنلىت ناشتوانىت زەفەر بەوە بەرىت كە شەيتىكى لى بەنقد لى زەوت كردووە ، چونكە ھەركەس يەكتىكى كوشت بۆي ھېيە شتومە كە كانى بەرىت . ئەو پۇچە پىسانەش تۆيان كوشتووە بۆيە ناتوانىت بەرەلسەتىان بىتەوە .

فاغيَّة ، (نورُ الْحَنَاءِ) ، شکرفةٰى خەنە : كە وەكى بۇنخۇشتىرين جىرەكانى رېحانە ، پىشەوا (البيهقي) لە كتىبى (شُعَبُ الإيمان) دا دەگىرىتتەوە : لە (عبدالله) ئى كوبى (بُرِيَّة) دەۋە ، لە بابىيەوە خواى لى رازى بىت لە فەرمۇودەيەكدا كە بەرزى دەكاتەوە بۇ پىغەمبەرى خوا گۈل دەفرەمىت : سەرگەورەي رېحانە كانى دونياو بۇزى دواي شکرفةٰى خەنەيە ، ھەروەها پىشەوا (البيهقي) لە ھەمان كتىبىدا دەگىرىتتەوە : عن أنس بن مالك رضي الله عنه ، قال : كان أَحَبُّ الرِّيَاحِينَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ گۈل الفاغيَّةُ^{٤٤}) واللَّهُ أَعْلَمُ بِحَالِ هَذِينَ

^{٤٤} ضعيف : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٤٣٠٩) وضعفه ، عزاه السيوطى للطبرانى في الكبير ، والبيهقي في الشعب ، وانظر الضعيفة (١٧٥٧) .

نور الحناء : واتە شکرفةٰى خەنە : درەختى خەنە تەمنى درىزەو ، زىاتر لە دوو متر بەرز دەبنەوە ، كەلائىكى چىپى سەزى تىرىپىۋەيە ، كە دواتر كىزدە كىرىتتەوە دەكىرىن بە خەنە ، ئەم درەختە كولەكانى سېپىن و بۇنىتىكى زىد خۇشى عەتر ئامىزىيان ھېيەو ، بۇ چارەسەرى زىد نەخۇشى بەكار دىن . ئەم كۈلانە لە زمانى عەرەبىدا پىتى دەگۇرتىت (الفاغية) واتە شکرفة . بېۋانە : www.startimes.com ، وەركىز .

الحدیثین ، فلا نشهد علی رسول الله ﷺ بما لا نعلم صحته ۚ و اته : له (أنس) ای کوپری (مالك) هوه _ خوای لئی پازی بیت _ فه رمومویه‌تی : خوش‌ویسترین پیحانه‌کان بـلـای پیغـهـمـبـرـی خـواـهـ شـکـوـفـهـی خـهـنـهـ بـوـوـ .

ناوه‌نده له گـرمـی و وـوشـکـیـتـیدـا ، کـمـیـ قـبـنـیـ تـیدـایـه ، نـگـهـرـ بـخـرـیـتـهـ پـیـچـ وـقـدـهـکـانـیـ پـوشـاـکـهـ خـورـیـهـکـانـهـوـهـ لـهـ مـوـرـانـهـ دـهـپـیـارـیـزـیـ ، بـهـشـدـارـهـ لـهـ مـهـلـحـمـهـکـانـیـ نـیـفـلـیـجـیـ وـ (ـ التـمـدـدـ)ـ دـاـ ، پـونـهـکـشـیـ نـهـنـدـامـهـکـانـ خـاوـدـهـکـاتـهـوـهـ ، دـهـمـارـهـکـانـ نـهـرـمـ دـهـکـاتـهـوـهـ .

فضة ، زیو : ثبت أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ خَاتَمُهُ مِنْ فِضَّةٍ ، وَفَصُّهُ مِنْهُ (٤٤٠).

اته : جـنـگـرـبـوـوـ کـهـوـاـ نـهـمـوـسـتـیـلـهـکـهـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ لـهـ زـیـوـ بـوـوـ ، نـقـیـمـهـکـشـیـ بـهـشـیـکـیـ خـوـیـ بـوـوـ . دـهـسـکـیـ شـمـشـیـرـهـکـهـیـ زـیـوـوـ بـوـوـ ، بـهـ (ـ صـحـیـحـ)ـیـ هـیـچـ شـتـیـکـ لـهـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ جـنـگـرـنـهـبـوـوـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ قـدـهـغـهـکـرـدـنـیـ پـوشـینـیـ زـیـوـ وـ خـوـ پـازـانـدـنـهـوـهـ بـهـ زـیـوـوـ ، بـهـلـامـ بـهـ (ـ صـحـیـحـ)ـیـ لـهـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ جـنـگـرـبـوـوـ کـهـوـاـ قـهـدـهـغـهـیـ خـوارـدـنـهـوـهـ کـرـدـوـوـهـ لـهـ جـامـیـ زـیـوـداـ ، بـهـلـامـ دـهـروـازـهـیـ جـامـیـ زـیـوـ لـهـ دـهـروـازـهـیـ پـوشـاـکـ وـ خـوـپـازـانـدـنـهـوـهـ تـهـسـکـتـرـهـ ، بـوـیـهـ بـوـ زـنـانـ حـلـلـانـ کـراـوـهـ خـوـیـانـیـ پـیـ بـپـازـنـنـهـوـهـ بـهـلـامـ لـیـتـیـانـ حـرـامـ کـراـوـهـ لـهـ جـامـیـ زـیـوـداـ ئـاـشـلـهـمـهـنـیـ بـخـوـنـهـوـهـ ، چـونـکـهـ کـهـ خـوارـدـنـهـوـهـ لـهـ جـامـیـ زـیـوـداـ حـرـامـ کـراـوـهـ مـانـایـ نـهـوـهـ نـیـ یـهـ پـوشـینـیـشـیـ حـرـامـ بـیـتـ .

وفي السنن عنه : وأما الفضة فالعبوا بها لعباً (٤٤١).

ـ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٦٦) ، والبخاري (٧ / ٢٠١) ، وأبوداود (٤٢١٧) ، والترمذی (١٧٤٠) ـ^{٤٤٠}
وفي الشماائل (٨٩) ، والنسائي (٨ / ١٧٣ ، ١٧٤ ، ١٩٣) كلهم من طريق حميد عن أنس فذكره ـ^{٤٤١}
ـ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في المسند (٢ / ٣٣٤) ، وأبوداود (٤٢٣٤) ، وصححه الألباني في صحيح أبي ـ^{٤٤٢}
داود (٣٥٦٥) .

واته : پیغه‌مبهی خواهله فرمومه‌تی : به لام زیو یاری پی بکه ن به یاری کردن . قده‌غه‌کردن پیویستی به به‌لگه‌یه " بیسله‌میتنی " که قده‌غه‌یه ، و هکو ده‌قیلک یا (اجماع) یک ، نه‌گه‌ریه‌کیکیان جیگیری‌بیون نه‌وا چاکه ، نه‌گینا دل شتیکی تیدایه سه‌باره‌ت به هرامبوونی بز پیاوان ، والننیه‌یه امسک بیده ذهباً ، وبالأخری حریراً ، وقال : هذان حرام على ذکور أمتی ، حل لإناثهم^{۴۷}) واته : پیغه‌مبهی خواهله به‌دستیکی زیپی هه‌لگرت و ، به‌دسته‌کهی تریشی ئاوریشم و ، فرمومی : ئه م دووانه حه‌رامن بز نیزینه نومه‌تکه‌م و ، حه‌لآن بز میتنه کانیان .

زیو نهینیه‌که له نهینیه‌کانی خوای تعالی له سه‌ر زه‌مینداو ته‌لسمی پیویستیه‌کانه ، چاکه‌ی خه‌لکی دونیایه له نیوان خویاندا ، خاوه‌نه‌کهی به‌چاون ناسراوه له نیوانیاندا ، له نفسه‌کاندا به‌پیزو شکومه‌نده ، ده‌کری به گوره و ده‌میاست له نیشتگه‌کاندا ، ده‌روازه‌کانی لی داناخربت ، بیزار نابن له دانیشتن و ، تیکه‌لاؤبیونیدا ، شوینه‌کهی بارگرانی دروست ناکات ، په‌نجه‌ی بز پاده‌کیشریت ، چاوان ته‌نها سنووریه‌ندی نه‌و ده‌که ن ، نه‌گه‌ر قسے بکات قسه‌کانی ده‌بیستیت ، نه‌گه‌ر تکاکاری بکات تکاکاریه‌کهی و هرده‌گیریت ، نه‌گه‌ر شایه‌تی بدت شایه‌تیه‌کهی و هرده‌گیریت و به شیاو داده‌نریت ، نه‌گه‌ر ووتاریدا لیهاتووه و به‌توانایه و سه‌ر زه‌نشت ناکریت ، نه‌گه‌ر له پیشیدا سپیتیه‌ک هه‌بی له جوانی لاوان جوانتره .

زیو له ده‌مانه دلخوشکاره به‌سووده‌کانه بز خه و خفه و دلگرانی و ، لاوانی دل و دله‌کوتی ، به خاسیه‌تی خری توانای پاکیشانی نه‌و تیکه‌لاؤه خراپانی هه‌یه که له دلدا دروست ده‌بی ، به‌تاییه‌ت نه‌گه‌ر هه‌نگوینی پاک و ، زافه‌رانی تیکه‌ل کرا .

میزاجی زیو مهیلی لای ووشکی و ساردي ده‌کات ، له نه‌جامی به‌کارهینانه وه تا پاده‌یه که‌رمی و شیداری دروست ده‌کات ، نه‌و به‌هه‌شتانه‌ی خوای تعالی بز خوش‌ویستانی له بفژی

قيامه تدا ئاماذهى دهكات ، چواره ، دوو بههشت له زىپر ، دوو بههشت له زيو ، هروهها
ههموو قاپ و جام و ئامرازه كانى خۆ رازاندنهوهش كه تىايىندايە .

وقد ثبت عنه ﷺ في الصحيح من حديث أم سلمة أنه قال : ((الذي يشربُ في آنيةِ الذهبِ
والفضةِ إنما يُجْرِيُ في بطنهِ نارَ جَهَنَّمَ))^{٤٨} .

واته : له (أم سلمة) ھوه خواى لى پانى بىت فەرمۇيەتى : ((ئەو كەسەى لە قاپى
زىودا بخواتەوە ، لە راستىدا ئاگرى دۆزەخ لە تىو سكىدا قولتە قولتى دېت)) .

وصح عنه ﷺ أنه قال : ((لا تشربوا في آنيةِ الذهبِ والفضةِ ، ولا تأكلُوا في صَحَافِهِما ، فإنَّهَا
لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ))^{٤٩} .

واته : پىيغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇيەتى : ((لە دەفرى زىپو زىودا مەخۇنەوەو ، لە
لەگەنەكانىشىدا مەخۇن ، چونكە بەراستى لە دونيادا بق ئوانەولە پۇزى دوايشدا بق
ئىۋەيە)) .

گوتراوه : هۆكارى ئەم حرامكىرنە دەگەپىتەوە بق تەسک كردنەوەى دراو ، چونكە ئەگەر
بۇ دەفرو قاپ بەكارەتىنرا ئەوا ئەو حىكمەتەى لە پىتاویدا دانراوه لەدەست دەچىت كە
برىتىيە لە هەلسۈرپاننى بەرژەوەندىيەكانى ئەوهى ئادەم ، هەروهها گوتراوه : هۆكارى
حەرامبۇونى دەگەپىتەوە بق شانازى و كەشوفش كردىن . هەروهها گوتراوه : هۆكارى
حەرامبۇونى دەگەپىتەوە بق دل شىكانىنى مەزاران و كەمدەستان ئەگەر تەماشايىان كردى
بىينيان .

^{٤٨} - متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٨٤) ، ومسلم (٢٠٦٥) .

^{٤٩} - صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٩) ، (١٤٦) ، (١٩٣) ، (١٩٤) ، ومسلم (٦ / ١٣٦) كلاما من طرق عبدالرحمن بن أبي ليلى عن حذيفة فذكره .

بەلام حەرامبۇونى زىو لەبەر ئەم ھۆکارانە ھېشتا جىڭەی تىپوانىنىنە ، چونكە نەگەر ھۆکارى حەرامبۇونى زىو گەپىندرايە وە بۆ تەسک كىرىنە وە دراو ، ئەوا دەبى قەدەغەى بەكارەتىنانىشى بىكىت بۆ خۇپازاندىنە وە ياخود دارىزىرىت و لە قالب بىرىت بۆ ھەر شىتىكى ترى جىڭە لە قاپ و دراو ، شانازى و كەشوفش كىرىتىش حەرامە بە ھەر شىۋەيەك بىست ، دلشكاندىنى ھەزاران و كەمدەستانىش ھىچ پىكخەرىتكى نى يە ، چونكە دلىيان بە مال و خانووى فراوان و ، باخچەى سەرسۈپمەن و ، ئامازى گواستنە وە جوان و ، جل و بەركى ناياب و ، خواردەمەنلى بەلەزەت و ، چەندىن شتى پىپىددراوى حەلائى تر دەشكى ، ھەموو نەمانە ھۆکارگەلىكىن كاريان پى ناكىت ، چونكە ھۆکار (علة) ھەيە ، بەلام ئەنجام و پاساو دراو (معلول) دوادەكەۋىت .

راستىش ئەوهىيە كە ھۆکارى حەرامبۇونى زىو _ واللە أعلم _ دەگەپىتەوە بۆ ئەوهى كە بەكارەتىنانى زىو شىپاواز دىيمەنلىك بەسەر دلدا دەھېتىت بە ئاشكەرا دىزىيە بەندايەتى كىرىنە بۆ خواي تىعالي ، بۆيە پىيغەمبەرى خوا ھۆکارى حەرامبۇونى پۇونكىرددەوە بەوهى لە دونيادا بۆ بىتباوهەرانە ، چونكە ھىچ بەشىتكىيان لە بەندايەتى كردىدا نى يە بۆ خواي تىعالي بۆ ئەوهى بە ھۆيىوە نىعمەتى پۇئى دوايان دەست كەورىت ، كەوابۇو چاك نى يە بۆ بەندەكانى خوا لە دونيادا بەكارىھېتىت ، چونكە لە دونيادا ئەو كەسانە بەكارى دېتىن كە لە بەندايەتى خواي تىعالي چونەتە دەرهەوەو ، لە جياتى پۇئى دوايسى بە دونياو خوشىيە ھەنوكەيە نەماوهەكانى پازى بۇون .

پېقى قاف (ق) :

[قُرْآن : خواي تىعالي دەفەمەيت : ﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾] [الإسراء : ٨٢] واتە : ﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ ﴾ وە لەم قورئانەدا دەنیرىنە خوارەوە ﴿ مَا هُوَ

شِقَاءُ وَرَحْمَةُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ نهودی که هری شیفاو میهره بانیه بتو بیواداران (۰۰). پاستیش نهودی که ووشیه (من) ای نیو ئایه تکه بتو په گه زه نه ک بتو هیند، واته له په گه زی ئم قورئانه ده نتیرینه خواره وه بتو نهودی شیفا بیت بتو بیواداران، به لام مانای (من) ای نیو ئایه تکه نهود نی یه که هیندیکی ئم قورئانه شیفا بیت به لکو هه مووی شیفابه خشہ .

نهوده خوای تعالی ده فرمیت : ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتُكُمْ مَوْعِظَةً مِنْ رَبِّكُمْ وَشَقَاءُ لِمَا فِي الصُّدُورِ﴾ [يونس: ۵۷] واته : ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهی خه لکینه ﴿قَدْ جَاءَتُكُمْ﴾ بی گومان بوتان هاتوروه ﴿مَوْعِظَةً مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ئاموزگاری (كورئان) له لایهن په روهر دگارتانه وه ﴿وَشَقَاءُ لِمَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه شیفاو چاره یه بتو نهودی له نیو دل و ده روتنان دایه (۰۰). قورئان شیفایه بتو تیکرای نه خوشیه کانی دل و جهسته، نه خوشیه کانی دونیا و پوئی دوای، هه موو که سیکیش لیهاتروی و سه رکه وتنی پی نادریت قورئان وه کو هۆکاری شیفادان به کاریتیت، نه گه رنه خوش به چاکی قورئانی وه کو هۆکاری تیمارکردن به کارهیتاو، به پاستگویی و نیمانیتکی ته واو و، قبولبونیتکی ته واو و، بیوباوه پیکی ته واو و، مه رجه کانی به دی بیتیت، نهوا هه رگیز نه خوشیه که توانای به رگریکردنی قورئانی نابی .

باشه چون نه خوشی توانای به رگریکردنی گوفتاری خوای په روهر دگارتی زه مین و ئاسمانه کانی ده بی که نه گه رنه زیترایه سه رچیاکان، که رتیان ده کات، نه گه رنه زیترایه سه ر زه مین له تی ده کات، هیچ نه خوشیه که له نه خوشیه کانی دل و جهسته نی یه مه گه ر قورئان ئاماژه به ده رمان و هۆکهی ده کات و، چونیه تی خۆپاریزی، بتو نهود که سانهی تیکه شتیتکی ته واپیان له قورئاندا پیتر اووه .

۰۰۱— ملا محمد ملا صالح، پوخته‌ی تفسیری قورئان .

۰۰۲— ملا محمد ملا صالح، پوخته‌ی تفسیری قورئان .

پیشتریش که سرهتا باسی پزیشکیتیمان کرد ، ئاماژه‌مان بەوهدا که قورئانی پیرۆز باسی بنه‌پهت و کوبه‌ندیه‌کانی دهکات ، که بربیته له پاراستنی تەندروستی و خوچباریزی و ، دهراهاویشتنتی زیانبه‌خش و ، نهوشتهش دهکاته بلهکه بۆ تیکرای تاکه‌کانی نه م جورانه .

بەلام نه خوشیه‌کانی دل ، بەدریزی باسیان دهکات ، باسی هۆی نه و نه خوشیانه و چاره‌سربیه‌کانی دهکات . خوای تعالی ده فرمیت : ﴿أَوْلَمْ يَكْفِمُ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتَلَّى عَلَيْهِمْ﴾ [العنکبوت: ٥١] واته : ﴿أَوْلَمْ يَكْفِمُ﴾ نایا بۆ نهوان بەس نی يه ﴿أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ که نیمه قورئانمان ناردوته خواره‌وه بۆ سەرتق ﴿يُتَلَّى عَلَيْهِمْ﴾ دەخویزیتەوه بەسەریاندا (٠٠٢)، بۆیه نه و کەسەی قورئان شیفابه‌خشی نه بیت ، خوا شیفای نه دات ، نه و کەسەش قورئانی بەس نی يه ، خوا هیچی بۆ بەس نهکات .

القِتَاء : وفي السنن : من حديث عبد الله بن جعفر _ رضي الله عنه _ : أنَّ رَسُولَ اللَّهِ كَانَ يَأْكُلُ الْقِتَاءَ بِالرُّطْبِ (٠٠٣) (دوواه الترمذی وغيره .

واته : لە (عبدالله) کورپی (جعفر) وە _ خوا لى پانی بیت _ فەرمۇویه‌تى : پیغەمبەرى خوا كالیارو خورمارى روتابى تازه پىتگەبىي بەيەکەوه دخوارد .

کالیار ساردى تەپو شیداره له پله دوودا ، گەرمى گەدەی گېگىتسوو دەكۈزۈننەتەوه ، درەتگ تىايىدا خرآپ دەبىن ، بۆ ئازارى مىزلىدان بەسۇودە ، بۆنەکەی ناهىتىت بورانه‌وه پووبىدات ، تۇوهکەی مىزھىنەرە ، كەلاکانی نەگەر بکەتىتە بەستەر (ضماد) ، بۆ گەزتنى سەگ بەسۇودە .

٠٠٢ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تەفسىرى قورئان .

٠٠٣ - تقدم تخریجه .

به هیواشی له گهده دیتە خواره وە ، ساردييەکەی زيانبەخشە بۆ هينديکى ، بۆيە پتويسە ئەو خوراكانەی له كەلدا بخوريت کە چاكى دەكات و ساردى و شيدارىيەکەی دەشكىنیت ، هەروهك پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ناجامى دەدا کە بەخورماي پەتابى تازە پىگەيۈوه دەيخوارد ، نەگەر له گەلن خورما ياخود مىۋىز ياخود مەنكۈتنىدا بخوريت پاستى دەكاتە وە .

قُسْطٌ وَكُسْنٌ : يەك مانايان هەيە : بپوانە : وَفِي الصَّحِيحَيْنِ مِنْ حَدِيثِ أَنْسٍ _ رضي الله عنه _ عن النبي صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ((خَيْرٌ مَا تَدَوَّلَتْ بِهِ الْجِمَامَةُ، وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ، وَلَا تُعَذِّبُوا صِبَانَكُمْ بِالْغَمْزِ مِنْ الْعُدْرَةِ))^(٤).

واته له (أنس) ھوھ خواي لى پانى بىت فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرمۇسى : ((چاكتىن شىتىك بەكارى بىتن بۆ خۇچارەسەر كىرىن كەلەشاخ كىرتىن و ، (القُسْطُ الْبَحْرِيُّ) يە ، مندالەكانيشتان ئازار مەدەن بە دەست لىدانى زمانە چىكلەي مندالەكەنتان نەگەر بە نەخۆشى (الْعُدْرَةِ) تۈوش بوبۇن))

و في المسند : من حديث أم قيس ، عن النبي صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((عليكم بهذا العود الهندي ، فإنَّ فِي سَبَعةَ أَشْفَقِيَّةٍ مِنْهَا ذَاتُ الْجَنْبِ))^(٥) واته : له (أُمْ قَيْسٌ) ھوھ خواي لى پانى بىت له پىغەمبەرى خواوه عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرمۇويەتى : ((ئەم (الْعُودُ الْهَنْدِيُّ) ھ بەكارىتىن ، چونكە شيفاى حەوت نەخۆشى تىدايە يەكتىكىيان (ذَاتُ الْجَنْبِ) ھ)) .

(القُسْطُ) يش : دوو جۆره : يەكەميان : سېيىكەيە كە (البحرى) پى دەگوتىت . نەويترييان : هندىكەيە ، كە كەرمتىنيانو ، سېيىكەش نەرمتىنيانو ، سوودەكانيشى نىد نىدىن .

^(٤) نقدم تخریجه .

^(٥) صحيح : أخرجـه البخارـي (٧ / ١٦١ ، ١٦٤ ، ١٦٥ ، ١٦٦) ، ومسلم (٧ / ٢٤) كلاهما من طرق ابن شهاب عن عبد الله بن عبد الله بن عتبة عن أم القيس بن محسن الأسدية فذكرته .

نم دوانه گارم و ووشکن له سی یه مدا ، به لغه م ووشک ده کنه وه ، هه لامه ناهیلّن ، نه که ر بخوریت وه ، بق لوازی جگه رو گده و بق ساریبونیان به سوود ده بن ، بق تای (الدُور) (و تای چواربه پق به سوودن ، بق (وجَعُ الجنب)^{۰۰۶} و ، ژه ره کان به سوودن ، نه که ر تیکه ل به ئاوه هه نگوین بکریت و وه کو هه ویریک ده م و چاوی تی هه لسوینزیت شلی و به لکی هه لدّه که نیت .

(جالینوس) ده لیت : بق نه خوشیه کانی (الْكَلَاز) ، (وجَعُ الجنب) به سوودن ، کرمی (حب القرع) ده کوژیت .

به لای پزیشکه نه فامه کانه وه سوودی کوست بق نه خوشی (ذات الجنب) نادیار بوروه ، بقیه لهم باره وه نکولیان لی کردیوه ، به لام نه و نه فامانه نه که ر نه م گفتارانه (جالینوس) یان دهستکه و تایه و هریانده گرت و ده یان خسته پلهی ده قه و هرگیراوه کانه وه ، به لام ده بی نه و قسانه و هرگریت ، چونکه نقدیه ای پزیشکه پیشکه و تووه کان بپیاریان له سر نه وه داوه که (القُسْط) به سووده بق جوری به لغه می (ذات الجنب) ، نه م گفتاره (الخطابی^۰) له (محمد) ای کوبی (الجَهْم) وه باسی کردیوه .

پیشر ئامازه مان پیداوه که پزیشکیتی پزیشکان به براوردی پزیشکیتی پیغه م به ران که متره له ئاستی پزیشکیتی سو فیه نه فامه کان به براوردی پزیشکیتی پزیشکان ، جیاوازیه کی نقدیش به دیده گریت له نیوان نه وهی به سروش و وه حی و هر ده گیریت و ، نه وهی که به تاقیکردن وه و (القياس) و هر ده گیریت .

^{۰۰۶} - وجَعُ الجنب : دهسته واژه يه که بق هه ممو ئازاریک له لاکانی مرؤهدا به کار دیت ، و هرگئی .

نه‌گار نه‌م نه‌فامانه ده‌رمانیکی بپیار له سه‌ر دراویان له لایه‌ن جوله‌که و گاریو بیباوه‌رنه‌وه ده‌ستکه‌وتایه ، به قبول‌بیون و ملکه چیه‌وه پیشوازیان ده‌کردو ، له سه‌ر تاقیکردن‌وهی نه‌ده‌وهستان .

به‌لئی . نیمه — ابن القیم — نکلی له‌وه ناکه‌ین که نه‌ریت کاریگه‌ری خۆی ده‌بی بۆ سوود و هرگرتن و وه‌رنه‌گرتن له ده‌رمانه‌کان ، نه‌و که‌سه‌ی پیشی پاها‌تیبیت و هکو ده‌رمان و خۆراک ، سودیکی نقدی لئی و هرده‌گریت و ، نزدیش بۆی گونجاوت‌ر ده‌بی به‌هراوردی نه‌و که‌سه‌ی پیشی پانه‌هاتبیت ، به‌لکو پیشیده‌چی نه‌وهی پیشی پانه‌هاتبیت سوودی لئی و هرنه‌گریت .

گوفتاری پیشکه به‌پیزه‌کان نه‌گرچی ره‌هاش بیت ، به‌لام به گوییره‌ی میزاجه‌کان و زه‌مه‌نه‌کان و ، شوینه‌کان و ده‌ره‌نجامه‌کانه ، بۆیه نه‌گه‌ر چاکبیونه‌وه له نه‌خوشی پابهندی نه‌و میزاج و زه‌مان و شوینانه بیت و ، نه‌مانش هیچ دژایه‌تی و زه‌میکی بۆ قسه‌ی نه‌و پیشکه به‌پیزنه‌ی تیدا نه‌بی ، که‌وابوو چون گوفتاری پیغامبئری پاستگوی بەراست دانراو عه‌بیدار بکریت . به‌لکو نه‌فسی ناده‌میزاده که نه‌فامی و سته‌می تیدایه ، به‌ده‌له و که‌سانه‌ی خوای تعالی به‌پوحی نیمان پشتگیری کردوون ، چاوه‌کانیشی به‌نووو پووناکی پینموویی پووناک کردۆته‌وه .

قصبُ السُّكَرِ ، قاميشي شهكر : جاء في بعض ألفاظ السنة الصحيحة في الحوض : ما ذه
أحلى من السُّكَرِ (٥٧) .

— لم أجده ، وأخرج الترمذى (٢٤٠٤) قال : حدثنا سويد ، قال : أخبرنا ابن المبارك قال : أخبرنا يحيى بن عبيد الله ، قال : سمعت أبي يقول : سمعت أبا هريرة يقول : قال رسول الله — صلى الله عليه وسلم — : ((ينتحج في آخر الزمان رجال يختلرون الدين بالدين ، يلبسون للناس جلود الصنادين من اللين ، يستثمهم أحلى من السكر ، وثلوبيهم قلوب الدين . يقول الله عز وجل : أبي يختلرون ، أم على يختلرون ؛ في لخخت لأنفعهم على أولئك منهم فتنة تدع الخليلين منهم حيزان)) واته : له (أبي هريرة) وهو خواي لئی پانی بیت — فهـ مرويـهـتـي : پـيـغـامـبـرـيـ خـواـ صـلـىـ اللهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ —

واته : له هەندى ووشەکانی سوونەتى (صحیح) ای پیغەمبەری خوادا ﷺ سەبارەت به (الحۆض) دەکە ماتووه : کەوا ئاواهەکەی لە شەکر شیرینترە . نەشمبىنیو شەکر لە فەرمودەدا هاتبى لەم شوینە . شەکر مادەيەکى نوى يەو پىزىشکانى پىشتر باسيان نەكىدۇوهو ، نەشىيان ناسىيەوە ، وەسفىشىيان نەكىدۇوه لە خواردىنەوە كانىاندا ، لە راستىدا تەنها هەتكۈتىنيان دەناسى و ، دەيانخستە نىۋ دەرمانە كانەوە .

قامىشى شەکر گەرمى شىئدارە بۆ كۆكىن بەسسوودە ، شى و مىزلىدان و ، بۆپى سىي كان پاك دەكتەوە ، قامىشەكەی لە شەکرەكە زىاترنەرم و نىيانتر دەكتەوە ، يارمەتىدەر بۆ رېشانەوە ، مىزھىتىرە ، تونانى جووتىبۇن زىاد دەكتات ، (عثمان) ای كورى (مسلم الصفار) دەلىت : هەركەس پاش خۆراك خوارىن قامىشى شەکر بىرثىت ، بەدرىڭلە ئەو پىزىش لە شادومانىدا دەبى . گوفتارەكەی تەواوېبو .

نەگەر بېرىئىنرىت بۆ زىرى سىتىگ و گەررو بەسسوود دەبى ، با دروست دەكتات ، بەلام ئەگەر توپىكلە ئىكرايەوە بە ئاوايى گەرم شۇرایەوە با دروست ناكات .

شەکر گەرمى شىئدارە بەپىي پاستىرين بۆچۈون ، گوتراوه : سارده . چاكتىنى شەکرى (الطبّبرىزد)^(٥٨) ئى سپىيە پۇونەكەيە ، كۆنى لە تازەي نەرم و نىيانترو چاكتەر ، ئەگەر بىكولىتىنرىت و كەفەكەي لابىت ، تىنۇيەتى و كۆكىن ھېمەن دەكتەوە ، بۆ ئەو گەدەيەى (

فەرمۇسى : ((لە كوتايى زەمندا پىياوانىك دەردەچن بە ئايىدارى دەربىرىنى خۆيان فيئل لە خەلکى دەكتەن ، بۆ سەرېنچ پاكتىشانى خەلک و نەك لەبەر خاتر خوا پۇشاڭى خۇرى مە دەپوشن بۆ ئەوەى نەرم و نىيانى و بىدەستەلاتى بۆ خەلک دەربىپەن و لە دوايشدا بىن بە مورىدو لايىگريان ، زمايان لە شەکر شيرينترەو ، دلىان دلى گورگە . خواي تىعالي دەفرەمىت : ئايا بە مۆلەتدانى من سەركەش دەبن و لىيم ناترسن و لە كىدەوە خراپەكانىان پەشىمان نابنەوە ، ياخود بەسەرىپىچى من دەويىن ، سويند بەخۆم فيتنەو كارەساتىكىيان بۆ دەنئىرم كەسانى مىھەبانيان سەرسام بکات)) . وهو ضعيف جداً كما قال الشيخ الألباني .

— ووشەيەكى فارسيه ماناي شەکر دەبەخشى ، بۇوانە : لسان العرب ، وەركىت .

الصفراء) دروست دهکات زیانبه خشے چونکه دهگوریت بقئو (الصفراء) یه ، زیانه کانی به ئاوی لیمۆ یاخود نارنج ، یاخود همناری (الرّمان الْلَفَان) کەم دهگریته وه .

کەسانیت شەکر لە هەنگوین بە باشتە داده نىن لە بەر کەمی گەرمی و نەرمیە کەی ، نەمەش لایەنگرتىنىکى ناپەواي شەکرەو فەزل دانىتى بە سەر هەنگویندا ، چونکە سوودە کانى هەنگوین چەندەھا ئەوهندەی سوودە کانى شەکرە ، بە راستى خواى تىعاليٰ كەرىۋىتى بە شىفاو دەرمان ، پىخۇرو شىرينى ، سوودە کانى شەکر لە چ ئاستىنىکى سوودە کانى هەنگويندایە كە : گەدە بەھىز دهکات ، خۇونەرم و نىيان دەكات وە ، بىيىن بەھىز دەكات و ، تارىكى نامىتلىكت ، نەخۆشى (الخوانيق)^{۰۰۹} دۈرددە خاتە وە ئەگەر غەرغەرهى پى بکریت ، نەخۆشى يە کانى ئىفلیجى و دەم خوارىبۇن (الفالج واللقوة) چاك دەكات وە ، بە سوودە بۇ تىتكىرای ئەمە نەخۆشى ساردانەي لە جەستەدا پوودە دەن بەھۆى تەپى وشى وە ، لە قولايى جەستەو ، تىتكىرای جەستەوە پایاندە كېشىت ، تەندىروستى جەستە دەپارىزىت و قەلەرى دەكات و گەرمى دەكات ، توانىي جووتىبۇن زىياد دەكات ، كارى شىيى كەردىن وە پاك كەردىن وە دەكات ، كەردىن وە ئەرمى پەگەكان ، پاك كەن وە ئەپىخۇلە ، مەيتانە خوارە وە ئەكرم ، قەدەغە ئىنتە لاڭىن و بۇگەنبونە کانى تر دەكات ، پىخۇرىتى بە سوودە ، گونجاوى ئەمە كەسانە يە كە بەلغەم بە سەريانداو زالا بۇوە ، هەر روھا پىياوانى بە تەمن و خەلکانى مىزاج سارد ، بە گشتى : هېچ شتىك نىيە ئەوهندەی هەنگوین بە سوود بى بۇ جەستە ، بۇ چارە سەر كەردىن و لە كاتى بىتۇنانابۇنى دەرمانە کانى تر ، تەندىروستى جەستە دەپارىزىت و ، گەدە بەھىز دەكات و چەندەھا ئەوهندەی ترى ئەم سوودانە ، باشه شەکر ئەم سوودو خاسىيە تانە لە كۆي يە يَا هەرنە بى نزىك بەم خاسىيە تانە بى .

^{۰۰۹} - الخوانيق : نەخۆشى يە كە دەدات لە گەرۇو نامىتلىكت هەناسە بە باشى بگات بە سىيى كان ، بېوانە : لسان العرب ، وەرگىتىپ .

پیشی کاف (ک) :

کتاب للحمدی ، نووسراویک بۆ تا : (الْمَرْوِنِيُّ) فەرمۇویەتى : هەوالم گەشتە (أبا عبدالله) كەوا تام لىيھاتووه ، بۆیە بەرامبەر بەتا نوسراویکى بۆ نوسیم : بسم الله الرحمن الرحيم ، بسم الله ، وبالله ، محمد رسول الله ، ﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدَا وَسَلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ . وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدَا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴾ [الأنبياء : ٦٩ - ٧٠] ، اللَّهُمَّ رَبَّ جَرَائِيلَ ، ومیکانیل ، وإسراfil ، اشف صاحب هذا الكتاب بحولك وقوتك و جبروتک ، إله الحق أمين . واتە : بەناوی خواى بەخشىدەو میھرەبان ، بەناوی خوا ، پشت بە خوا ، محمد پیغەمبەرى خوايە ، ﴿ قُلْنَا ﴾ (کە نیبرامیمان خستە ناگرەکەوە) و وتمان ﴿ يَا نَارُ ﴾ نەی ناگر ﴿ كُونِي بَرْدَا وَسَلَاماً ﴾ سارد بەرەوھەو بىزيان بە ﴿ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴾ بۆ نیبرامیم . ﴿ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدَا ﴾ نەوان ویستیان پیلان بگىتىن لە نیبرامیم (بەسووتان لە ناوی بەرن) ﴿ فَجَعَلْنَاهُمُ ﴾ بەلام نىئە ئەوانمان كردە ﴿ الْأَخْسَرِينَ ﴾ (زەرەرمەندلىرىن (لۇپاوتىرىن) كەس^{٥٦٠}) ، پەروەردگارا نەی پەروەردگارى (جبرائىل) و (میکانیل) و (إسراfil) ، شيفاى خاوهەن ئەم نووسراوە بىدە بە تواناوه مېنزو گەورەمىي خۆت ، خواوهندى هەق ئامىن .

پىشەوا (الْمَرْوِنِيُّ) فەرمۇویەتى : گوئىبىستى (أبو المُنذر عُمُرُو)ى (مجمع) بۇوم ئەمەى بۆ (أبو عبدالله) دەخويىندهو : (بىنس)ى كوبى (جیان) بۆی باسکردىن و ، فەرمۇوی : لە (أبا جعفر)ى كوبى (محمد)ى كوبى (علي)م پرسى ، سەبارەت بەوهى نوشته مەلواسم ، فەرمۇي : نەگەر نووشته كە لە قورئانەكەى خوا بى ياخود كوفتارىك بى لە پىغەمبەرى خواوه ئەوا هەلىواسەوھە بىكە بە ھۆكاري شيفا وەرگىتن چەند لە تواناتدايە . (الْمَرْوِنِيُّ) دەفرمەيت : منىش گووتم : ئایا بۆ تاي چواربەرچەندە بنووسىم : بسم الله الرحمن الرحيم ، بسم الله ، وبالله ، محمد رسول الله ، تاوهەكى كۆرتا ؟ فەرمۇي : بەلى .

پیشهوا (أحمد) له خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیت _ وه له کهسانی تریشهوه ده گئیرپتەوە ، کەوا ئاسانکاریان له وەدا کردۇوه .

(حرب) دەلیت : پیشهوا (أحمد) کی کوبى (حنبل) ئاسانکاری تىدا دەکرد . پیشهوا (أحمد) فرمۇبىتى : (ابن مسعود) نقد حەزى بەکردنى نەبۇو ، له پیشهوا (أحمد) بیان پرسى سەبارەت بەوهى نوشته و چاوهزار (التمام) مەلۋاسىرىت پاش نەوهى بەلاكە دادەبەزى ؟ فەرمۇسى : نۇمىدەوارم ھېچى تىدا نەبى .

(الخَلَال) دەلیت : (عبدالله) کی کوبى (أحمد) بۆی باسکردىن ، فەرمۇسى : بىنیم بابم نوشتهى بۆ كەسى توقىي دەنۇوسى ، بۆ (تا) شى دەنۇسى پاش نەوهى بەلاكە دادەبەزى .

كتاب لعسر الولادة ، نوسراویك بۆ قورسى و ئاستەمى مندالبۇون : (الخَلَال) دەلیت :

(عبدالله) کی کوبى (أحمد) بۆی باسکردم و ، فەرمۇسى : بىنیم بابم بۆ نەۋەزى مندالبۇونە كەى ئاستەم بۇوه له جامىتكى سېپىدا ، ياخود له شتىكى پاڭدا ، فەرمۇودە كەى (ابن عباس) کی دەنۇوسى : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ ، سَبَّحَنَ اللَّهَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ : واتە : هېچ خوايىك نى يە جە لە خوای مىھەبانى بەخشىنە ، پاڭ و بىنگەردى بۆ پەروەردگارى عەرشى مەزن ، سوپاس و ستابىش بۆ پەروەردگارى جىهانيان ، ﴿كَانُهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يُلْبِثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ تَهَارٍ بَلَاغٌ﴾ [الأحقاف] :

[٢٥] واتە : ﴿كَانُهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا﴾ نەو پۇزەى كە (سزاي) بەلەن پىيدراويان دەبىنن وادەزانن ﴿لَمْ يُلْبِثُوا إِلَّا عَشِيَّةً﴾ تەنها ساتىك له پۇزە لە دىنيادا ماونەتەوە ﴿بَلَاغٌ﴾ (ئەم قورئانە) ئاگادارى يە (١٠٠) . ﴿كَانُهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يُلْبِثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَّاً﴾ [النازارات] :

[٤٦] واتە : ﴿كَانُهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا﴾ بى بپواكان كە نەو پۇزە دەبىنن وادەزانن ﴿لَمْ يُلْبِثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَّاً﴾ كە نەماونەتەوە ئىوارەيەك يا چىشتەنگاوىك نەبى لە

دونیادا (٦٢) . (الخَلَال) ده لیت : (أبُو يَكْرِبَ الْمُرْوَنِيُّ) پیشی پاگه یادین : کو وا پیاویک هاته خزمته تی (أبا عبد الله) و گوتی : ئهی (أبا عبد الله) نووشه تیه ک ده نوسی بۆ زنیک که دوو پۆژه مندالبونه کهی ئاسته م بوروه ؟ ئهیش فەرمۇوی : پیشی بلی : با جامیکی فراوان و ، زافه ران بیتیت ، بینیشم بۆ چەندەها کەسی ده نوسی .

(عَكْرَمَةَ) ، له (ابن عباس) دوه ده گیپتیه ووه ، دە فەرمیت : (عِيسَى) پیغەمبەر _ صلی الله علی نبینا وعلیه وسَلَمَ _ بەلای مانگایه کدا تیپه پیوو بچکه کهی له سکیدا مابقیووه نەدەهاتە دەرهووه ، مانگاکەش گوتی : ئهی (كلمة الله) له خوا بیاپتیرە وە بۆ ئە وەی بىنگارم بکات له وەی من تیايدام . (عِيسَى) پیغەمبەریش فەرمۇوی : يا خالقَ النَّفْسَ مِنَ النَّفْسِ ، وَيَا مُخْلِصَ النَّفْسَ مِنَ النَّفْسِ ، وَيَا مُخْرِجَ النَّفْسَ مِنَ النَّفْسِ ، خَلَصْنَاهَا . قال : فرمات بولدھا ، فإذا هي قائمة تشمئزه . واته : ئهی خولقىنەری نەفس له نەفس ، ئهی بىنگارکاری نەفس له نەفس ، ئهی بەدەرهەتىنەری نەفس له نەفس ، بىنگاری بکە . فەرمۇوی : مانگاکە بچکە کەی فېیدا ، ئهی بەدەرهەتىنەری نەفس له نەفس ، بىنگاری بکە . فەرمۇوی : ئەگەر زنان مندالبونيان ئاسته م بورو ، ئەمە بیان بۆ بنووسە . هەمۇ ئەو نووشتانەش کە تیپه پیوون ، بەپاستی نووسینيان بەسۈودە.

کۆملەیک لە پیشىنى چاك پیشىان داوه ھەندىتک لە قورئان بنوسرىت و بخورىتە وە ، بۆ بەدەستەتىنەنی ئەو شيفايى کە خواي تعالى خستويتە تىپ قورئانە وە .

نووسىنى نووشه تیه کى تر بۆ ئاسته مى مندالبون : له دە فەریتکى پاکدا دە نووسىرىت : ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ * وَأَنْتَ لِرِبِّهَا وَحْقَتْ * وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ * وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ * وَأَنْتَ لِرِبِّهَا وَحْقَتْ﴾ [الأشقاق: ١ - ٤] واته : ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ كاتىتك کە ئاسمانە كان لهت دەبن ﴿وَأَنْتَ لِرِبِّهَا وَحْقَتْ﴾ وە ملکە چى كرد بۆ پەروەردگارى و دەبى واش بى ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ و ساتىتك کە زەۋى پاکىشىراو پانكرايە وە (راخرا) ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾

وه ئوهی تیابوو فرپی داو میچی له ناودانه ما ﴿ وَذَنَتْ لِرِبَّهَا وَحَقَّتْ ﴾ وه ملکچی کرد بۆ پەروەردگاری و دەبى واش بى^{٥٦٣}) . پاشان زنى دووگیان لىئى دەخواتەوە ، دەپرژینیت بەسەر سکیدا .

كتاب للراعف ، نووسینى نوشته يەك بۆ خوین بەريونى لوقت : شيخى ئىسلام (ابن تيمية) _ پەحمەتى خواى لېيىت _ ئەم ئايەتهى لە نىچاوانى ئەو كەسە دەنووسى : ﴿ وَقَيْلَ يَا أَرْضُ الْبَلْعَى مَاءَكِ وَيَا سَمَاءَ أَقْلَعَى وَغَيْضَ الْمَاءِ وَقُصْبَى الْأَمْرُ ﴾ [مود : ٤٤] واتە ﴿ وَقَيْلَ يَا أَرْضُ ﴾ ئەوسا وترانى زەورى ﴿ الْبَلْعَى مَاءَكِ ﴾ ئاوه كەت هەلمزە ﴿ وَيَا سَمَاءَ أَقْلَعَى ﴾ ﴿ وَئى ئاسمان باران مەبارىئە ﴿ وَغَيْضَ الْمَاءِ ﴾ ئىتە لافاوه كە پۇچو بەناخى زەورىدا ﴿ وَقُصْبَى الْأَمْرُ ﴾ كارەكە (خنکانيان) تەواوبو^{٥٦٤}) . پېشەوا _ ابن القيم _ دەفرەمیت : گوئىسىتى شيخى ئىسلام (ابن تيمية) بۈوم _ پەحمەتى خواى لېيىت _ دەيفەرمۇو : بۆ چەندەدا كەسم نووسىيەو چاك بۇنەتەو ، هەروەھا دەيفەرمۇو : نابى بە خوینى لوقت بنوسرىت ، هەروەك نەفامەكان ئەنجامى دەدەن ، چونكە خوین پىسەو (نجس) نابى گوفتارەكانى خواى پى بنوسرىتەو .

نووسینى نوشته يەكى تر خوین بەريونى لوقت : (موسى) پېغەمبەر _ عليه السلام _ بە عەبايەكەو چووه دەرهەو ، سەرچاوه يەكى بەدىكىد ، ئەوه بۇو بە عەباكەي توند بەستى ﴿ يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴾ [الرعد : ٣٩] واتە : ﴿ يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ ﴾ ئەوهى خوا بىيەوى دەيسپىتەوە (ئەوهش بىيەوى) دەھەيلەتەوە ﴿ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴾ سەرچاوهى كتىبەكان لاي ئەو (خوايە كە اللوح المحفوظ) ^{٥٦٥})

^{٥٦٣} _ ملا محمد ملا صالح ، پوخته تەفسىرى قورئان .

^{٥٦٤} _ ملا محمد ملا صالح ، پوخته تەفسىرى قورئان .

^{٥٦٥} _ ملا محمد ملا صالح ، پوخته تەفسىرى قورئان .

کتاب (الحرّاز) نووسینی نوشته‌یه ک بُو (الحرّاز) : تیایدا ده‌نوسریت « فَاصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ » [البقرة : ۲۶۶] بحول الله وقوته ۰ واته : « فَاصَابَهَا إِعْصَارٌ » نینجا گردەلولیکی لى ھەلبات « فِيهِ نَارٌ » گپو سەمومى تىیدا بى « فَاحْتَرَقَتْ » يەكسەر باخه کە بسوتى^{٦٦} ، بەھىزۇ تواناي خواي تعالى ۰

نووسینی نوشته کی تربیت (الحَرَاز) : لہ کاتی زردبونہ وہی خوردہ لسہری
دہ نوسریت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتُكُمْ كَلِيلٌ مِّنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلُ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرُ لَكُمْ وَاللَّهُ غُفْرَانٌ رَّحِيمٌ﴾ [الحديد : ۲۸] واتھ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
نهی نہو کسانہی باوہ پتان ہینا وہ ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَآمَنُوا بِرَسُولِهِ﴾ لہ خوا بترسن و باوہ پیتن
بے پیغمبرہ کے ﴿يُؤْتُكُمْ كَلِيلٌ مِّنْ رَحْمَتِهِ﴾ دوو بشتان له پہ حمت و به خشی خوی
پی دہ به خشی ﴿وَيَجْعَلُ لَكُمْ نُورًا﴾ وہ پوونا کیہ کتان دہ داتی ﴿تَمْشُونَ بِهِ﴾ کے پی نموونی
پی بکن ﴿وَيَغْفِرُ لَكُمْ﴾ وہ لیتان خوش دہ بیت ﴿وَاللَّهُ غُفْرَانٌ رَّحِيمٌ﴾ وہ خوا لیخوشبووی
میہرہ بانہ (۶۷)

كتاب للحمى المثلثة : نووسینی نوشته یه ک بو تای سی به پو : له سی گه لای نه مر و نیان ده نوسیرت : بسم الله فرَّت ، بسم الله مرَّت ، بسم الله قُلت ، واته : به ناوی فرپی ، به ناوی تیپه پی ، به ناوی خوا که م بقوه ، پاشان هه ممو پوئیک گه لایه کی ده خاته ده می و ، به ناوی قوتی ده دات .

كتاب لعرق النساء : نووسينى نووشته يك بى دەردىلاقە : بسم الله الرحمن الرحيم ، اللهم رب كل شيء ، وملك كل شيء ، وخلق كل شيء ، أنت خلقتني ، وأنت خلقت النساء ، فلا تسلطه على بأدئى ، ولا تسلطني عليه بقطع ، وشفنـي شفاء لا يغادر سقماً ، لا شافي إلا أنت

^{۶۶} _ ملا محمد ملا صالح، پوخته‌ی تفسیری قورئان.

^{۶۷} _ ملا محمد ملا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

واته : بهناوی خوای به خشنده و میهره بان ، په روهردگارا ئهی په روهردگاری هەموو شتیک ، پادشای هەموو شتیک ، خولقینه‌ری هەموو شتیک ، تو منت خولقاندو ، دەردەلاقەشت خولقاندووه ، بهزیان بەسەرمدا زالی مەکه ، زالیشم مەکه بەسەریدا بەبپین ، شیفام بده شیفایەک نەخۆشی تىنەپەرینیت ، بەدەر لە تو میچ شیفادەریک نى يە .

كتاب للعرق الضارب: نووسینى نووشته‌يەك بۆ پەگى لىدەر : روی الترمذی في جامعه : من حديث ابن عباس _ رضي الله عنهمما _ : أن رسول الله ﷺ كان يعلمهم من الحمى ، ومن الأوجاع كلها أن يقولوا : ((بسم الله الكبير ، أَعُوذ بالله العظيم مِنْ شَرِّ كُلِّ عِرقٍ نَعَارٍ ، ومن شرّ حَرّ النَّار)) (٥٦٨).

واته : له (ابن عباس) ھوھ خوا له خۆى و بابىشى پازى بىت : كەوا پىتغەمبەرى خوا بۆ تا لىيەتن و ، هەموو ئازارەكان فېرى دەكردن كەوا بلىن : ((بهناوی خوای مەزن و شکودار ، پەنادەگرم بەخوای گەورە لە شەپى ھەر پەگىك كە بەمۈۋەم خويىنى لىدىت و ، لە شەپى گەرمى ئاگر)) .

كتاب لوعج الضرس : نووسینى نووشته‌يەك بۆ ددان ئىتشە : لەسەرنەو لا بۇومەتەی كە ددانە بەئازارەكەی لە ئىزىدابە دەنوسرىت : بسم الله الرحمن الرحيم : ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْنَدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴾ [الملک : ٢٣] [واته] : ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ ﴾ (ئەی محمد _ صلی الله علیه وسلم) بلى : ھەر خوایە كە دروستى كەرىدون ﴿ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْنَدَةَ ﴾ وە كۆى و چاودلى پى داون ﴿ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴾ نۇر بەدەگەمن سوپاسى (ئەم بەھرانە) دەكەن (٥٦٩) . نەگەر ئازارەنۇوشى لى بۇو با بنووسىت : ﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ [الأنعام : ١٣] [واته] : ﴿ وَلَهُ مَا مَأْسَكَنَ

٥٦٨ - إسناده ضعيف : أخرجه الترمذى (٢٠٧٦) ، وضعفه الألبانى في ضعيف الجامع (٤٥٨٧) .

٥٦٩ - ملا محمد مەلا صالح ، پوختەی تەفسىرى قورئان .

فی اللَّیلِ وَالنَّهَارِ ﴿١﴾ وَ هُرْبَقْ خَوایه نَوْهَی نَارَامَی گَرْتَووه لَه شَهْو و پَرْزَدَا ﴿٢﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣﴾ وَ هُرْنَه بَیْسَهْرَی زَانَایه (۷۰)

كتاب للخراج : نووسینی نووشته يهك بۆ دومەل : له سهی دەنووسريت : ﴿٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْجِبَالِ فَقُلْ يَسْأَلُوكُمْ رَبُّكُمْ نَسْفًا . فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفَصَفَا لَا تَرَى فِيهَا عَوْجًا وَلَا أَمْنًا ﴿٥﴾ [طه : ۱۰۵]
[۱۰۶] واته : ﴿٦﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ ﴿٧﴾ (نَهَیِ مُحَمَّد _ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ) پرسیارهت
لیدهکەن سهبارهت به شاخهکان ﴿٨﴾ فَقُلْ يَسْأَلُوكُمْ رَبُّكُمْ نَسْفًا ﴿٩﴾ توش بلی پهروه رەكار له بیخیان
دینی و وردو و خاشیان دەکات نینجا با پرژو بلاویان دەکاتتوه . ﴿١٠﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفَصَفَا ﴿١١﴾
نینجا پیک و ساف و بی ناوو گئوگیا دەیھیتیتەوھ ﴿١٢﴾ لَا تَرَى فِيهَا ﴿١٣﴾ نابینی تییدا ﴿١٤﴾ عَوْجًا وَلَا
أَمْنًا ﴿١٥﴾ هیچ جۆره لاری و بەرزی و نزمیهك (۷۱)

كماء : دوومەلان : ثبت عن النبي ﷺ أنه قال : ((الكمة من الممن و ما مؤما شفاء للعين
)) (۷۲)، أخر جاه في الصحيحين.

واته : پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇيەتى : ((دوومەلان لە گەزىيەو ناوەکەشى بۆ چاو
شیفایە)) .

دوومەلان لە زەویدايە بېبى پواندن ، بە (الكمة) ناوىراوه چونکە خۆى وون كردووهولە
ژىر زەویدا خۆى شاردىتەوھ ، بۆيە لە زمانى عەرەبىدا دەگوتريت : (كما الشهادة) واته :
شايدىتەكى پەنھان كردو هەستا بە شاردىتەوھى ، دوومەلانىش (الكمة) وون وشاراوەيە لە
ژىر خاکداو هیچ كەلاؤقدىكى نى يە ، مادەكەى لە گەۋەرىنىكى زەمينى ھەلمىھو ، لە
زەمينەوھ بەرھو پۈرى ھەلتۇقىيە ، بەساردى زستان و ، گەشەسەندى بارانى بەمار

۷۰ - ملا محمد ملا صالح ، پوختەی تەفسىرى قورئان .

۷۱ - ملا محمد ملا صالح ، پوختەی تەفسىرى قورئان .

۷۲ - متفق عليه : أخر جاه البخاري (۱۳۸ / ۱۰) ، ومسلم (۲۰۴۹) .

هەلەدەتوقیت ، ئۇجا دروست دەبى و بەرە پۇرى زەمین دەردەپەپى و تەنیکى دىبار دەبى ، بۆيە لە زمانى عەرەبىدا پىنى گوتراوه (جىرى الأرض) واتە ئاولەى زەوى ، وەكو چواندىك بە ئاولە لە شىۋە مادەشدا ، چونكە مادەئى ئاولە تەپى و شىئەكى خۆئىنىھو ، بەزۇرى لە تەمەنى گەشەكرىندا هەلەدەتوقیت ، لە سەرەتاي زالبۇونى گەرمى و ، گەشەكرىنى هيىزدا .

دۇومەلآن لە بەهاردا دەردەچىت و ، بە كالى و كولاؤيش دەخورىت ، عەرەبەكان بە (نبات الرعد) ئى ناودەبن واتە : بۇوهكى ھەورەگرمە چونكە لە كاتى زىريۇونى ھەورەگرمەدا نقد دەبى و ، زەويەكە بۇ دۇومەلآنەكە درىز دەبا ، دۇومەلآن لە خۇراكى دەشتەكىهەكانەو ، لە زەوى عەرەبەدا نقدە ، چاكتىن خاكىشى خاڭى لمىنى كەم ئاوه .

دۇومەلآن چەندىن جىرە : جۆرىيکىان كوشىنده يەو پەنگى مەيلى لاي سۈرى دەكەت و هەناسەسوارى و خەنكان دروست دەكەت .

دۇومەلآن ساردى تەپوشىدارە لە پلە سىدا ، خراپە بۆ گەدەو ، درەنگ ھەرسە ، ئەگەر بەزۇرى بخورىت ، نەخۆشىيەكانى (القولنج) ، (السكتة) ، ئېفلىجى ، گەدەنېشان ، قورسى مىزكىرىن دروست دەكەت ، تەپوشىدارەكەي لە ووشكەكەي زىيانى كەمترەو ھەركەسىش ويىستى خوارىنى ھەبۇو با بىخاتە ئىتۇ قوبى تەپەوھو ، ئىنچا لە كەل ئاوا خوى و جاتەدا (الصعتر)^{٥٧٢} بېكۈلەننى و ، بەزەيتى زەيتون و بەهاراتى گەرمەوھ بىخوات ، چونكە كەھەرەكەي زەمینىي چەره ، خوارىنىشى خراپە ، بەلام گۇھەرىتى ئاوارى نەرم و ئىيانى

^{٥٧٣} — الصعتر : بۇوهكىكى تەمەن درىيىتى بچوكەو ، كەلاكانى بۇنىكى عەتر ئامىنى تۇندىيان ھەيە ، لقىكى نىدى چېرى لىيدەبىتەوھو ، بەسەر زەویدا وەك پاخىر خۆرى پادەخات ، ئىزىكى (۱۲) بوصە بەرز دەبىتەوھ ، كولكەلىكى پەممىي و ئەرخوانى پىتەيەو لە ئىنۋەھى وەرنىزى ھاويندا دېنەدەرى ، وە لەبەر ئەھەي چىاكان بۇنى خۆش دەكەت ، بۆيە پىنى گوتراوه (دلخۇشكارى چيا) ، لە چىای (الأخضر) ئى وەلاتى لىبياوا لە وەلاتانى دېكەشدا ئەم بۇوهكە زىرە ، تامىكى گەرمى كەمى تالى ھەيە ، كەلاؤ گول و قەدەكەي بەكاردەبرىت . بېوانە :

<http://ar.wikipedia.org/wiki/> ، وەركىت .

تیدایه په نجه بۆ سوکی را ده کیشیت ، ئەگر چاوی پی بپێژیت بۆ تاریکی چاو و چاوئیشەی گرم بە سوودە ، پزیشکە بە پریزە کان دانیان بە وەدا ناوە کە ئاوە کەی چاو پاک دەکاتە وە ئوانەی کە باسیان کردووه (المسيحيُّ) و ، دانەری (القانون) و ، کەسانی تریشن .

فەرمایشتنی پیغەمبەری خوا ﷺ ((الْحَمَّةُ مِنَ الْمَنْ)) دوو گوفتاری لە بارەوە هاتون :

یەکەمیان : ئەو گەزئیەی کە بۆ نەوەی ئیسرائل دابەزى ، تەنھا ئەم جۆرە شیرینە نەبۇو ، بەلکو چەندەها جۆری خواردەمەنی بۇو ”کە خوای تعالی بە سەریدا پشتن ، وە کو ئەو پووهکەی کە بە خۆپسکی دەست دەکەویت ، بەبىٰ کارو چارەسەرو كیلان ، چونکە ووشەی (المنْ) چاوگە بەمانای (المفعول) ” واتە ئەو (المن) ھ خۆراکیتکی خەلاتکراو بۇولە لایەن پەروەردگارەوە ، کەوابۇو خوای تعالی ھەر شتیکی کردى بەپۇزى بۆ بەندەکانى بە خۆپاو بەبىٰ کارکردن و بەبىٰ چارەسەر ، (المن) يېکى پوخته ، ئەگەرچى ھەمو نیعمەتەکانى پەروەردگار بۆ بەندەکانى خۆی خەلات و بەخششە ، بەلام لىرەدا شتەکە تايیەت کراوە بەو نیعمەتەوە کە بەبىٰ کارکردن بە دەست دیت ، مەرۆڤیش بەناوی (المن) ھوھ دروستى نەکردووه ، بەلکو ھەر بۆ خۆی (المن) ھ بەبىٰ ئەوەی مەرۆڤ دەستى لە بونىدا ھ بىٰ ، ئەوە بۇو خوای تعالی خۆراکى بۆ کردىبۇن بە شتیکی شاراواھ کە دۆمەلائە ، کە جىڭەی نانى دەگرتەوە ، پیخورى بۆ کردىبۇن بە بالىندەی شىلاقە (السلوى) ، کە جىڭەی کوشتى بۆ دەگرتەوە ، حەلواى بۆ کردىبۇن بە (الطلّ) کە دادە بەزىتە سەر دەختەکان و جىڭەی شیرینى و حەلواى بۆ دەگرتەوە ، بەم شىۋە زىنى بۆ تەواو کردىبۇن .

ته ماشای فرمایشتنی پیغامبری خوا بکه ﷺ: دَمْهَلَانْ لَوْ گَزْوَانِيَه که خوای تعالی بۆ نهوهی نیسرائلی دابه زاند . لیرهدا ته ماشا ده کیت دَمْهَلَانِي کردووه به تهنا بشیک له کوی ئەممو گەزووانی که داییه زاند بۆ نهوهی نیسرائيل و ، تاکیک له تاکه کانی گەزق ، کەوابوو گەزق تهنا جۆریک نی يه ، (الترجیبین) يش که دەکویتە سەر درەختە کان تهنا جۆریک لە گەزق ، بەلام پاشان بە کارھینانی ووشەی (المَنْ) ى بەسەردا زال بۇو وەکو نەرتیکی تازە بە دیھینراو .

گوفتاری دووهم : دَمْهَلَانِي چواندووه بە گەزقی دابه زیو لە ئاسمانەوە ، چونکە کۆدەکریتەوە بە بى ماندووبوون و تیچوون و چاندى تقو و ئاودان .

ئەگەر گوتت : ئەگەر ئەم پایەی دَمْهَلَان بیت ، کەوابوو ئەزویانه چى يە تىايىدا ، لە کوی وە ئەوهە بۆ ھاتۇوە ؟

بزانە خوای تعالی بە ووردى و لیھاتووی ھەمو شتیکى دروست كردووه ، بەچاکى و جوانى ھەمو شتیکى خولقاندووه ، لە سەرەتاي خولقاندىدا هىچ بەلاؤ نەخۆشىيەكى تىدا نى يە ، سوودو كەلکىي تەواوى ھەيە بۆ ئەوهە لە پىتاویدا ئامادە كراوه و خولقىنراوه ، كەچى پاشان بەھقى چەندىن ھۆكارى دىكەوە بەلاؤ نەخۆشى توش دەبى " وەکو نزىكى و لەپال يەكابوون ، ياخود تىكەلّبۈون ، ياخود چەندىن ھۆكارى تر كە خراپى دەكات ، بۆيە ئەگەر لە سەرسروشت و خولقاندىن بەپەتەكەي بمايەتەوە بە بى تىكەلّاوېوونى لە كەل ئەو ھۆيانەدا كە خراپى دەكەن ، خراپ نەدەبۇو .

ھەركەس زانىارى سەبارەت بە باروھالى جىبهان و سەرەتاي دروستبۇونى ھەبى ، دەزانى ھەمو ئەو خراپبۇونە لە ئاوه او بۇوهك و گيانلەبەران و باروھالى دانىشتۋانىدا ھەيە ، دواى خولقاندىن توشىيان بۇوه بەھۆكارگەلىتكى جىاواز ، بەردەوام كرده وەكانى نەوهى ئادەم و سەرپىچيان بۆ پیغامبری خراپەي جۆراوجۆرى گشتى و تايىھەت دروست دەكەن و ،

بهوهش توشی جۆره‌ها نازارو ، نه خۆشی و ، ده‌ردو ، چاوه‌قوله (طاعون) و ، بى بارانى و ووشکىتى و ، قات و قېرى و ، مەلگىرنى فرپدارى خاك و ، بەروبوم و ، پووهك و ، مەلگىرنى سوودەكانيان ، ياخود كم كردىنەوەيان دەبن ، هەموو نەمانە كاروبارييكن يەك بەدواي يەكدا پۇو دەدەن .

ئەگەر زانستييشت نەوهندە فراوان نەبۇو جىڭەى نەوانەى سەرەوهى تىيا بىتىوه ، با ئەم ئايىتى خواي پەروەردگارت بەس بىت : « ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ » [الروم : ٤١] واتە : « ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ » خراپە (بەلاؤ شىيون و دەرد) لە ووشكانى (زەۋى) و دەريادا دەركەوتۇوه « بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ » بەھۆى نەو خراپانەى خەلکى كىرىيانە^{٧٤} ، ئەم ئايىتە لە سەر باروحالى جىهان دابەزىووه ، پىيگ گىرنى بىز كىرىووه لە نىيوان نەوهى لە واقيعدا پۇودەدەن و لە نىيوان فەسادو خراپەدا ، تۆش تەماشا دەكەيت چۈن نەو بەلاؤ نەخۆشيانە هەموو كاتىك لە بەروبوم و پووهك و ئازەللىاندا پۇودەدەن ، لەو بەلائىانە شەوه چەندىن بەلائى دىكەى پەيوەندىدار پۇودەدەن و ، ملى يەكتريان گىتووه ، هەرچەند خەلکى ستم و كرده‌وهى ناشىيرىن و داوىن پىسى زىياتر نەنجام بدهن ، نەمەندە خواي پەروەردگارىش بەلاؤ نەخۆشيان بۆ بەدیدەھېتىت " لە خۆراك و مېۋەو ، هەواو ئاواو ، جەستە سروشت و ، وىنەو شىۋەو پەوشتىياندا " وەكى كەمكىرىنەوە لە خۆراك و ، دەردو بەلائىتىنان بەسەردا ، بەجۆرلەك پىكى كرده‌وهى ستم و كرده‌وناشىيرىنەكانى نەوان بىت .

پىشتر دانەويىلەى وەكى كەنم و شتى تريش تىرىپووه بەبەراوردى ئەمپىز ، هەرەھا فرپدارىشى گەورەتر بۇوه . پىشەوا (أحمد) ئى كورپى (حنبل) دەگىپىتىوه : كەوا لە كەنجىنەكانى (بني أمية) دا تۈرەك يەك دۆزىايەوە گەنمى تىدا بۇوەر دانە يەكى بەئەندازەى ناوكە خورمايەك دەبۇو ، لە سەرى نووسراپۇو : ئەمە لە پۇئىانى دادپەرەريدا

دهرووا ، ئەم چیزکەی لە (المسند) ھەکىدا گۆپاوه تەورە لە میانەی فەرمودەدەکدا لەم بارەوە باسی کردۇوە .

نۇدىيە ئەم نەخۆشى و بەللا گشتیانە پاشماوهی سزاپەن نەتەوە کانى پابردووی پى سزا دەدرا ، پاشان ھېنديكى وەکو چاودىر مايەوە ، بۆ ئەو كەسانەي كە ھېندي لە كردەوى خراپى ئەو نەتەوانەي تىدایە ، وەکو حوكىمەتى بەدانو ، فەرمانىتكى دروست ، پىغەمبەرى خواش ئەمە ئامازە ئەمە كردۇوە كە فەرمۇيەتى : ئەو پاشماوهی بەللا ياخود سزاپەن نىيردرايە سەر ئەوهى ئىسرائىل .

ئەو بۇ خواي تعالى باي بە سەرقەومىتكا زال كرد ، بۆ ماوهى حەوت شەوھەشت پۇز ، پاشان ھېنديكى لەو بايە لە جىهاندا ھەتلايەوە ، لەو پۇزانەدا ، كەوابۇ ئەمانە چەندىن پەندو ئامۇزگارى تىدایە .

خواي تعالى كرده وکانى مرۆفى چاك و مرۆفى خراپەكارى كردۇوە بەھۆكارى توشبۇون بە نەخۆشى و دەريو بەللا لەم جىهانەدا ، وەکو فەرمانىتكى ناچارى .

بۇيە خەلکى كە چاکە كردن و زەكتات و خىرپۇچاکەدارى ناكەن و قەدەغەي دەكەن ، خواي تualaش بارانى ئاسمانيانلىقەدەغە دەكتات و ، ووشكىتى و ، قات و قېيان بە سەردا دەھېتى .

كە خەلکى سىتم لە هەزاران و كەمەستان دەكەن و ، لە كېشانە و پىوانەدا گىزى دەكەن و كەمى دەكەن وە ، وە بەھېزان دەست درېشى لە بېھېزان و لاۋازان دەكەن ، خواي تualaش جەورى پادشايان و كارىبەدەستانيان بە سەردا زال دەكتات ، ئەو پاشايانەي كە هېچ پەحم و بەزەيەكىان بە مرۆفدا نايەتەوە كاتى داواي پەحم و بەزەيان لىدەكىت .

له راستیدا نهان کرده و کانی میلله تن به لام له پوخسار و شیوهی کاریه دهسته کانیاندا بؤیان ده رکه و تون، چونکه خوای تعالی به دانایی و دادپه روهری خوی کرده و کانی خه لک بۆ خودی خه لک که به قالب و شیوهیه که به ده رده خات " که گونجاویان بیت .

جاریک به کم بارانی و قات و قرپی ، جاریک به دوشمن ، جاریک به کاریه دهستانی سته مکار ، جاریک به نه خویشیه گشته کان ، جاریک به خهم و خفهت تووشیان ده بی و لیيان نابیتیه وه ، جاریک به قده غه کردنی فرو بره که تی ناسمان و زهوری ، جاریک به زالگردنی شهیتان که هانیان ده دات بۆ هۆکاره کانی تاوانکردن ، بۆ نه وهی بپیاری په روهرد کاریان به سه ردا بچه سپی ، هەموو که سیکیش بچیتیه و سه رنه وهی بۆ خولقینراوه . ناقل و زیریش چاوی بـ نـیـوـ هـرـیـمـ جـیـاـواـزـهـ کـانـیـ جـیـهـانـدـاـ دـهـگـهـ رـیـتـیـتـ ، دـهـیـانـبـیـنـیـ وـ ، تـهـماـشـایـ جـیـگـهـیـ دـادـپـهـ روـهـرـیـ خـوـاـ دـانـایـهـ کـهـیـ دـهـکـاتـ وـ ، نـهـوـکـاتـ بـۆـیـ دـهـرـدـهـ کـهـوـیـتـ کـهـواـ پـیـغـمـبـرـانـ وـ شـوـینـکـهـ وـ تـوـانـیـانـ بـهـ تـایـیـتـ لـهـ سـهـرـ پـیـگـهـیـ رـاستـیـ پـزـگـارـینـ ، بـهـ لـامـ هـەـموـ خـهـ لـکـ بـهـ پـیـگـایـ تـیـاـ چـوـنـدـاـ دـهـچـنـ وـ ، بـهـ رـهـوـ مـالـیـکـیـ وـ بـیـانـبـونـ مـلـ دـهـنـیـنـ ، بـهـ رـاستـیـ خـوـایـ تعالـیـ کـارـوـ فـهـرـمانـیـ خـوـیـ بـهـ نـجـامـ دـهـگـهـ یـنـیـ ، کـهـ سـیـشـ نـاتـوـانـیـ فـهـرـمانـیـ خـوـایـ تعالـیـ بـگـوـپـیـ یـاـ هـلـیـوـهـ شـیـنـیـتـیـهـ وـ ، هـیـچـ بـهـ رـگـرـیـ کـارـیـکـیـشـ نـیـ یـهـ بـۆـ فـرـمـانـیـ خـواـ . وـبـالـلـهـ التـوفـیـقـ .

فـهـرـمـایـشـتـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ ﷺ : (وـمـاـؤـهـاـ شـفـاءـ لـلـعـيـنـ) وـاتـهـ : نـاـوـهـ کـهـیـ بـۆـ چـاوـ شـیـفـایـهـ ، بـهـ سـیـ گـوـفتـارـ لـیـکـدـرـاوـهـتـیـهـ وـهـ :

یـهـکـهـ مـیـانـ : نـاـوـهـ کـهـیـ تـیـکـهـ لـ بـهـ دـهـرـمـانـیـ تـرـدـهـ کـرـیـتـ کـهـ چـاوـیـ پـیـ چـارـهـ سـهـرـ دـهـکـرـیـتـ ، نـهـکـ خـوـیـ بـهـ تـهـنـهاـ بـهـ کـارـیـتـ ، نـهـمـ بـۆـچـوـنـیـ (أـبـوـعـبـیدـ) هـ .

دوـوـهـ : بـهـ پـوـخـتـیـ بـهـ کـارـدـهـ هـیـنـیـتـ پـاشـ بـرـژـانـدـنـیـ وـ ، دـلـوـپـانـدـنـیـ نـاـوـهـ کـهـیـ ، چـونـکـهـ نـاـگـرـ نـهـرـمـونـیـانـیـ دـهـکـاتـ وـ پـیـیـ دـهـگـهـیـ نـیـتـ وـ ، تـهـپـیـ وـ پـاـشـهـ پـوـ زـیـانـبـهـ خـشـهـ کـانـیـ دـهـ تـوـینـیـتـیـهـ وـهـ ، تـهـنـهاـ سـوـوـدـهـ کـانـیـ دـهـمـیـنـیـتـیـهـ وـهـ .

سی یه م : مه بست به ئاوه کهی ئهو ئاوه يه که له ئهنجامی باران وه تیاییدا دروست ده بی ، که بريتیه له يه که دلپه کانی باران که داده بهزیته سارزه وی ، بؤیه خستنه سره که) إضافة) خستنه سره جووتکردن ، نه ک خستنه سره بش ، ئهمه ش بۆچونی پیشوا (این الجوني) یه که دورترین و لاوازترین بۆچونه کانه .

گوتر اوه : ئه گه ر ئاوه کهی بۆ سار دکردن وه ئاوه له چاودایه بە کارهیندا ، ئه وا ئاوه کهی بە تەنها خۆی بۆ خۆی شیفایه ، بە لام ئه گه ر بۆ شتى ترى جگه لە وە بۇو ، ئه وا ده بی لە گەل شتى تردا تىکەل بکرت .

(الغافقي) دەلیت : ئاوى دوومە لان چاکترین دەرمانە کانی چاوه ئه گه ر لە گەل كلدا بشیلدریت و چاوی پى بېپېزیت ، پیلەوە کانی چاوبە هیز دەکات و ، پوچە بىنەرە کە زیانو بە هیزو تیز دەکات و ، دابەزىنى نە خۆشیە کانی لى دور دەخاتە وە .

كَبَاثٌ^{٥٧٥}) في الصحيحين : من حديث جابر بن عبد الله _ رضي الله عنه _ ، قال : كُنَّا معَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَجْنِي الْكَبَاثَ ، فقال : ((عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ مِنْهُ ، فَإِنَّهُ طَيِّبٌ))^{٥٧٦}) .

واته : له (جابر کی کوبى) وە خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويتى : له خزمەتى پىغەمبەری خوادا صل پىتكەوە (الكباث) مان لىدە كرده وە ، ئە وە بۇو فەرمۇى : (پەشەکەی لىتكەندوھ ، چونكە بە لەزەترو بە سوودتە) .

كَبَاثٌ : بەریبومى پىنگی بیوی درەختى (الآراك) وە ، له هەنجیر دەچىت و مەرۆڤ و نازەلیش دەیخۇن ، بپوانە : صحيح البخاري بتحقيق مصطفى ديب ، ج ۳ . دەنکى بەری نەم درەختە كەمتكى له دەنکى كۈزۈرە گورە تە ، بپوانە : قاموسى پستە ، مەلا محمودى كەلائى ، وەرگىتىر .

^{٥٧٦} متفق عليه : أخرجه البخاري (٤٩٨ / ٩) ، ومسلم (٢٠٥٠) .

(الکَبَاثُ) ، بفتح الكاف ، والباء الموحدة المخففة ، والثاء المثلثة ، به روپومی درهختی (الآراك) ه . له خاکی وەلاتی حیجازدا تقدرهو ، میزاجی گەرمى ووشکە ، سوودەکانی وەکو سوودەکانی (الآراك) ه : کەدە به میز دەکات ، هەرس کردن چاک دەکات ، به لفەم پاك دەکاتەوە ، بۆ ئازارەکانی پشت به سوودە ، زوریک له نەخوشیەکانی تر .

(ابن جُلْجُل) دەلتیت : ئەگەر ئارده کەی بخوریتەوە ، میزھینەرەو ، میزلىدان پاك دەکاتەوە ، (ابن رضوان) دەلتیت : کەدە به میز دەکات و ، سروشت پادەگریت .

كَتَمٌ : روی البخاری في صحيحه : عن عثمان بن عبد الله بن مُوَهَّبٍ ، قال : دخلنا على أُمّ سَلَمَةَ _ رضي الله عنها _ ، فأخذت إلينا شعراً من شعر رسول الله ﷺ مخصوصاً بالحناء والكتم^{٥٧٧} .

واته : له (عثمان) کوبى (عبد الله) کوبى (مُوهَّب) وە ، فەرمۇویتى : چوينە دىدەنەنی (أُمّ سَلَمَةَ) _ خواى لىپانى بىت _ ئەوه بۇ تالە مۇویەکى لە پېچى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ دەرهىتىنابىن بە خەنەو (الكَتَمٌ) پەنك كرابوو .

وفي السنن الأربعة : عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ أَحْسَنَ مَا غَيَّرْتُمْ بِهِ الشَّيْبَ الْحَنَاءَ وَالْكَتَمُ))^{٥٧٨} .

واته : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇویتى : ((چاکتىن شتىك سەرسپى بۇونى پى بىگىپن خەنەو (الكَتَمٌ))) .

^{٥٧٧} - صحيح : أخرجه أبُو حَمْدٍ (٦ / ٢٩٦ ، ٣١٩ ، ٣٢٢) ، والبخاري (٧ / ٢٠٧) ، وابن ماجة (٣٦٢٣) كلهم من طريق عثمان بن عبد الله بن موهب عن أم سلمة فذكرته .

^{٥٧٨} - إسناده صحيح : أخرجه أبُو حَمْدٍ (٥ / ١٤٧) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (١٥٤٦) .

له (الصحىحين) دا : له (أنس) هو خواى لى پانى بىت فرمۇويتى : (أبىبكر) خواى لى پانى بىت به خەنەو (الكتم) پەتگى دەكىد .

و فى سنن أبي داود : عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهمَا قَالَ مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ قَدْ حَضَبَ بِالْحَنَاءِ ، فَقَالَ مَا أَحْسَنَ هَذَا ؟) ، فَمَرَّ آخَرُ قَدْ حَضَبَ بِالْحَنَاءِ وَالْكَتَمِ ، فَقَالَ هَذَا أَحْسَنُ مِنْ هَذَا) ، فَمَرَّ آخَرُ قَدْ حَضَبَ بِالصُّفْرَةِ ، فَقَالَ هَذَا أَحْسَنُ مِنْ هَذَا كُلُّهُ)^{٥٧٩} .

واته : له (ابن عباس) هو خواى وبابىشى پانى بىت فرمۇويتى : بىاۋىك بەلاى پېيغەمبەرى خوادا تىپەپىو سەرى به خەنە پەتگى كىدىبوو ، فرمۇوى : ((ئەمە چەند چاكە ،)) ، يەكتىكى تر تىپەپىو سەرى به خەنەو (الكتم) پەتگى كىدىبوو ، فرمۇوى : ((ئەمە لە ئەمە چاكترە)) ، يەكتىكى تر تىپەپىو سەرى به زەرد سەرى پەتگى كىدىبوو ، ئەوه بىوو فرمۇوى ((ئەمە لە ھەمووى چاكترە)) .

(الغافقي) دەلىت : (الكتم) پۈوهكىتكە لە دەشتە كاندا دەپويت ، كەلەكانى نزىك بە كەلە زەيتونە ، لە بالا زىاتر بەرز دەبىتەوە ، بەرىكى ھېيە لە بەرى بىبەر (الفلل) دەچىت ، ناوڭى لە نىيۇدایە ، نەگەر بىكۈتىتىت رەش دەبىتەوە ، نەگەر گوشراوى كەلەكەي دەرىبەتىتىت و ، بە ئەندازەي (أوقية) يەكى^{٥٨٠} لى بخورىتەوە ، بەھىز دەپشىنىتەوە ، بۆ گەزىتنى سەگىش بەسۈددە بىتى . بىنەتەتكاشى نەگەر لە كەل ئاودا بىكۈتىتىت دەبىتى بە مەرەكەب و بۆ نۇوسىن بەكاردىت .

^{٥٧٩} إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٤٢١١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٩٠٢) .

^{٥٨٠} أوقية : كېشى (١١٩) غەرام زىوە ، بېۋانە : فتاوى الشبكة الإسلامية بإشراف د . عبدالله الفقيه ، ٢٦٦٧٥ تحديد الأوزان والمقاييل ، وەركىت .

(الکندي) ده لیت : تزوی (الکتم) نه گهربو په شتنی چاو به کاربھینریت ، ئاوي دروستیبو له چاودا شیی ده کاته وه چاکی ده کاته وه .

هەندى خەلک واتیگەشتون (الکتم) وەسمەیه ، كە بە گەلای نیل ناودەبریت ، ئەمە بۆچونیکی هەلەیه ، چونكە وەسمە پووه کیکی دیکەیه و (الکتم) نی يه . دانەرى (الصالح) ده لیت : (الکتم) بالتحریک : پووه کیکە تېکەن بە وەسمە دەکریت و بۆ پەنگرینى پرچ بەكاردیت . گوتراوه : وەسمە پووه کیکە گەلایەکى دریزى هەیه و پەنگى مەيلەو شینەو له گەلای درەختى بىي (شجر الخلاف) گەورەترەو ، له گەلای لوبيا دەچىت و ، له و گەورەترە ، له و گەلائەكانى حىجازو يەمەنەوە دەھینریت .

فإِنْ قَيْلَ : قَدْ ثُبِّتَ فِي الصَّحِّيفَ عَنْ أَنْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ : لَمْ يَخْتَصِ النَّبِيُّ ﷺ (وَاتَّهُ : نَهْ كَهْ رَكُوتَرَا : بَهْ (صَحِّيفَ) يَ لَهْ (أَنْسٌ) وَهْ خَوَى لَى پَانِي بَيْتَ دَهْ كَيْنَنَوْه فَهَرْمُووْيَهْتِي : پِيْقَهْ مَبَرِّى خَوا پَرْجَى پَهْنَگ نَهْ دَهْ كَرْدَ . دَهْ كَوْتَرِيَتْ : پِيشَهْ وَا (أَحْمَدَ) يَ كُوبِيَ (حَنْبَلَ) وَهَلَامِي نَهْ مَهِي دَاهَهْ تَهْ وَهْ فَهَرْمُووْيَهْتِي : كَهْ سَانِي دِيْكَهِي جَكَهْ لَهْ (أَنْسٌ) شَايَهْ تِيَانَ دَاهَهْ كَهْ وَا پِيْقَهْ مَبَرِّى خَوا پَرْجَى پَهْنَگ دَهْ كَرْدَ . وَهْ نَهْ وَكَهْ سَهِي بَيْنِيَوْيَهْتِي لَهْ پَلَهِي نَهْ وَكَهْ سَهِدا نَهْ يَهْ كَهْ وَا نَهْ بَيْنِيَوْه ، بَهْ لَكُو بَلَكَهِي بَهْ زَتَرَه ، پِيشَهْ وَا (أَحْمَدَ) يَ كُوبِيَ (حَنْبَلَ) جِيْكَيْرِي دَهْ كَاتَ كَهْ وَا پِيْقَهْ مَبَرِّى خَوا پَرْجَى پَهْنَگ نَهْ دَهْ كَرْدَ ، كَوْمَهْ لَيْكَى تَرِي فَهَرْمُووْدَهْ نَاسَانِيَشِي لَهْ گَلَادِيَه ، بَهْ لَامِيَمَامِي (پَلَكَهِي) نَكَولِي لَى كَرْدَوَوَه .

فإِنْ قَيْلَ : قَدْ ثُبِّتَ فِي صَحِّيفَ مُسْلِمَ النَّهِيِّ عَنِ الْخَضَابِ بِالسَّوَادِ فِي شَأْنِ أَبِي قُحَافَةَ لَمَّا أُتِيَ بِهِ وَرَأَسُهُ وَلَحِيَتُهُ كَالْتَغَامَةِ بِيَاضًا . فَقَالَ : ((غَيْرُوا هَذَا الشَّيْبَ وَجَنْبُوُهُ السَّوَادَ)) (٨٢) .

وَالْكَتَمُ يُسَوِّدُ الشِّعْرَ

^{٨١} صَحِّيفَ : أَخْرَجَهُ أَحْمَدَ (٣ / ٢١٦ ، ٢٦٦ ، ٨٥) ، وَمُسْلِمَ (٧ / ٨٥) ، وَالنَّسَائِيَ (٨ / ١٤١) كَلِمَهُمْ مِنْ طَرِيقِ المُنْثِي بْنِ سَعِيدٍ ، عَنْ قَاتِدَةٍ ، عَنْ أَنْسٍ فَذِكْرَهُ .

و اته : ئەگەر گوترا : له (صحیح) ئى نیعامی (مسلم) دا قەدەغە کردنی پەنگ کردن بە پەش جىڭىرىپۇوه سەبارەت بە (أبي چحافة) كاتى هىتىرايە خزمەتى پىتىغەمبەرى خوا كەلەم و سەرى و پىشى وەکو درەختى (الثغامة) سېپى بۇو . ئەوە بۇو پىتىغەمبەرى خوا كەلەم فەرمۇسى : ((ئەم سېپىتىيە بىگۈپ بەنگىتىكى ترو ، بەدورىشى بىگىن لە پەنگى پەش)) . (الکتُم) يش پىچ پەش دەكەت .

وەلّامى ئامە بە دۇو پۇو دە درىتەوە :

يەكەميان : قەدەغە کردنەكە بىز پەشىركىنى پەتىيە ، بەلام نەگەر خەنەكە شىتىكى ترى تىكەل كرا ، وەکو (الکتُم) و بەو ھاوشيۋانە ، ئەواھىچى تىدانى يە ، چونكە خەنەو (الکتُم) پەنگىكى بە پىچ دە بەخشن لە نىوان سورۇ پەشدايە بە پىتىچەوانەي وەسمە ، كە پەنگىكى پەشى خەلۇونى بە پىچ دە بەخشى ، ئەمە راستىرىنى ھەردۇو وەلّامە كە يە .

وەلّامى دۇوەم : ئەو پەنگ کردن بە پەشەي قەدەغە کراوه پەنگ کردىنى گىزى و فيئەلە ، وەکو نۇوهى كچ و كەنیزەك و ، ئىنى بە تەمن ، مىرىدو گەورەكەي ھەلە خەلتىنى ، سەر پەنگ کردىنى پىياوى بە تەمن بۇ نۇوهى ئىنى پىن ھەلخەلتىنى ، ھەممو نەمانە گىزى و فيئەل و ھەلخەلتاندىن ، بەلام نەگەر مەبېست بە پىچ پەنگ کردنەكە گىزى و فيئەل و ھەلخەلتاندىن نەبۇو ، ئەوا بە (صحیح) ئى لە پىشەوايانمان (الحسن) و (الحسین) ھۆھ خوايانلى پانى بىت _ دەگىزىنەوە كەوا پىرچىان بە پەش پەنگ کردىوو ، ئەم گوفتارە پىشەوا (ابن جریر) لە كتىبى (تهذىب الأثار) دا باسى كردىوو ، ھەروەھا لە (عثمان) ئى كوبى (عفان) و ، (عبد الله) ئى كوبى (جعفر) و ، (سعد) ئى كوبى (أبي وقاص) و ، (عقبة) ئى كوبى (عامر) و ، (المغيرة) ئى كوبى (شعبة) و ، (جریر) ئى كوبى (عبد الله) و ، (عمرو) ئى كوبى (عاصى) ھۆھ باسى كردىوو .

هروه‌ها له کومه‌لیک له (التابعین) هوه باسی دهکات وهکو ، (عمره) کوبی (عثمان
کو ، (علی) کوبی (عبدالله) کوبی (عباس) کو ، (ابوزلمه) کوبی (عبد الرحمن) کو ، (عبد الرحمن) کوبی (کعبه) کوبی (موسی) کوبی (طلحه) کو ، (الزُّهْرِي) کو ، (آیوب) کو ،
(اسماعیل) کوبی (معدی کرب) هوه .

هروههای پیشوا (ابن الجوزی) له (محارب) کوبی (دثار کو، بیزید کو، ابن جریج
کو، ابی یوسف کو، ابی اسحاق کو، ابن ابی لیلی کو، زیاد کوبی (علاقه کو،
غیلان کی کوبی (جامع کو، نافع کوبی (ابن جبیر کو، عمره کوبی (علی
المقدّمی کو، القاسم کوبی (سلام) هوه باسی دهکات .

کرم ، دره حتى ترى ، كه له زمانى عره بيدا به (الحَبَلَةُ) كش ناوده بريت واته : ميyo ، (مکروه يشه به (الكَرْمُ) ناويريت ، له برنه و فه رمووده يهی ئیمامی (مسلم) له (صحيح هکیدا ده يکتيرته و کوا پیغامبری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((لا يقولن أحدكم للعنب الکرم ، الکرم : الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ)) ، وفي روایة : ((إِنَّمَا الْكَرْمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ)) ، وفي أخرى : ((لا تقولوا : الکرم ، وقولوا : العنب والحبلة))^(٨٣)

واته : ((با هیچ کس به تری نهایی (الکرم) ، (الکرم) پیاوی مسلمانه)) . له (ریوایه
تیکی تردا : ((له راستیدا (الکرم) دلای باوه پداره)) ، له (ریوایه) تیکی تردا : ((مهلهین :
الکرم) ، بلین : تری و میو)) .

دوو ماناش له مهدا به دیده کریت :

یه که میان : عهرب دره ختی تری به (الکرم) ناوده برد و اته : پیزدار ، به هقی نقدي سب و دو که لک و خری وه ، به لام پیغمه بری خوا علیه السلام ناقایل بwoo به ناویک ناویت نه فسه کان

بجولینیت بۆ خۆشويستنی و خۆشويستنی ئەو شەرابه سەرخۆشکارهی لێی دروست دەکریت ، کە دایکی هەموو پیسیه کانه ، بۆیه ناقاپل بتوو بنەپەتی بە چاکترین ناو ”کە لە هەموو ناویکی تر کوکاری خەیرە“ ناوپیریت .

دووهم : ئەمە دەکەویتە چوارچیوھی فەرمایشتنی پیغەمبەری خواوه ﷺ : ((لَيْسَ الشَّدِيدُ
بِالصُّرَعَةِ))^{٨٤} واتە : ((بِهِمْزِيٍّ پَاسْتُ ئَوْ بِيَاوَهْ نَى يَهْ كَهْ سَهْرَدَهْ كَهْوَيْ وَ بِيَاوَانْ دَهْدَادْ بَهْ
زَهْوِيَداً)) . هەروهە دەچیتە چوارچیوھی فەرمایشتنی پیغەمبەری خواوه ﷺ : ((لَيْسَ
الْمُسْكِينُ بِالطَّوَافِ))^{٨٥} ((ئَوْ كَسَهِيْ بَهْ سَهْرَتَانَدَا دَهْ كَهْرِيْت دَهْسَتَكُورَتِيْ پَاسْتُ نَى يَهْ)) .
واتە : ئىیوھ درەختى ترى بە (الْكَرْمُ) ناودەبن لە بەرسوودە زۆرەكانى ، بەلام دلى بپوادار
ياخود پیاوى موسڵمان لە درەختى ترى بەم ناوه شايىستە ترە ، چونكە بپوادار هەرمەمووی
خىرو كەلکە ، هەموو ئەمانە دەچیتە چوارچیوھی ئاكاداركىرنەوە ناساندىن بەو خىرو ،
بەخشىن و ، باوهپو ، نورو ، پىنمۇوى و ، لەخوا ترسان و ، سيفاتانە لە دلى باوهرداردايە و
، بەھۆيە شايىستە دەبى بەم ناوه ، زىاتر لە شايىستە بۇونى مىيۇ بەم ناوه .

پاشان . هېنزا مىيۇ ساردى ووشكە ، كەلاؤ خۆ هەلواسە كانى ساردكاره لە كوتاي پلە
يەكدا ، ئەگەر بکوتريت و پىچەريتى (ضماد) يكى لى دروست بکريت سەر ئىشەو ، ئاوسانە
گارمەكان و ، هەلناسانى گەدە ئازام دەكاتەوە ، گوشراوى لقەكانى ئەگەر بخورىتەو
پىشانەوە ئازام دەكتەوە ، سك دەگرىتەوە ، هەروهە ناوهپەكە تەپەكەي و ، گوشراوى
كەللاكانى ، بۆ بىرىنى پىخؤلە بەسوودەو ، خوين و كىماو دەردەدات و ، ئازارى گەدە ناهىلىت
. ئەو ئاوه فرمىسىكىيە كە بە سەر لقەكانىيەوە هەلگىراوه و ، وەكۆ كەتىرەي ئەگەر بخورىتەو
بەرد دەكتە دەرهەوە ، ئەگەر نەخۆشىيە كانى ووشك هەلاتۇوى و قلىشانى پىست و نەمانى موو

^{٨٤} متفق عليه : أخرجه البخاري (٤٣١ / ١٠) ، ومسلم (٢٦٠٩) .

^{٨٥} صحيح : أخرجه مالك في موطنه (٥٧٥ / ١٥٤) ، والبخاري (٢ / ١٥٤) ، ومسلم (٣ / ٩٥) ، والنمسائي (٥ / ٥) كلهم من طريق أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

به سه ریه و هو ، گپری و نه خوشیه کانی تری تیهه لسوینزیت چاکیان ده کاته وه ، به لام پیش به کارهینان پیویسته نهندامه که به ئاو و (النطرون) بشوردریت ، نه گهر له گهله زهیتی زهیتوندا شوینه تووکنه کانی جهسته ای پس بسپریت دهیتاشیت و لايدهبات ، خۆلەمیشی لقە کانی نه گهر له گهله سرکەو پونی گول و (دهن الورد) سپهندادا (سداب) پیچه ریکی (ضماد) لى دروست بکریت نهوا بۆ نهوا ئاوسانانه ای توشی سپل ده بی بە سووده ، هیزی پونی گولی میو (دهن زهرة الكرم) قبزکاره و له هیزی پونی گول (دهن الورد) ده چیت ، سوودو کەلکە کانی نه مانده نقدن نزیک بە سووده کانی داره خورما یه .

گرفس ، کەرەوز : لە فەرموده يە کدا كە (صحيح) نى يە ، پیغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ فەرمۇویتى : ((مَنْ أَكَلَهُ ثُمَّ نَامَ عَلَيْهِ ، نَامَ وَنَكْهَتُهُ طَيِّبَةً ، وَيَنَامُ أَمْنًا مِنْ وَجْهِ الْأَضْرَاسِ وَالْأَسْنَانِ)) واتە : ((ئەگەر هەركەس خواردى و پاشان نووست ، دەنۇیت و بونی خوشەو ، دەنۇیت و بیتەوهى دە بی لە ئازارى ددانە خېتکان و ددان)) . ئەم فەرمۇودە پوچەو بە دەمى پیغەمبەرى خواوه عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ هەلبەستراوه ،

به لام جۆردە (البُسْتَانِيُّ) کەی نقد بون خوش دە کات ، ئەگەر بىرەتى بە ملە وە هەلواسىتە بۆ ئازارى ددان بە سوودە .

کەرەوز گرمى ووشکە ، گووتراوه : تەپو شىدارەو كونىلە داخراوه کانى (سُداد) جگە رو سپل دە کاتە وە مىزھىنەرە ، خويىنى بىنۋىزى هىنەرە ، بەرد وورد دە کات و ، تزوھەشى لەو بارە وە بەھىزترە ، ئارەزۇوی جوتىبۇون دە وۇزىتىت ، بۆ نەھىشتىنى ھەموو بۇنىكى ناخوش بە سوودە . (الرازىُّ) دەلىت : پیویسته نە خوریت ئەگەر ترسى پیو و دانى دووبىشك لە ئارادابوو .

کُرَاثٌ ، کەوەر : فەرمۇوده يە کى لە بارە وە هاتووە (صحيح) نى يە و بە دەمى پیغەمبەرى خواوه هەلبەستراوه و پوچە : ((مَنْ أَكَلَ الْكُرَاثَ ثُمَّ نَامَ عَلَيْهِ نَامٌ أَمْنًا مِنْ رَيْبِ الْبَوَاسِيرِ وَاعْتَزَلَهُ

الملک لِنَّنِ تَكْهِتَهِ حَتَّى يُصْبِحَ)) وَاتَّهُ : ((هَرَكَسْ كَوْهَرْ بَخُواتْ وَپَاشَانْ بَنْوَى بَيْوَهِي دَهْبَى لَهْ بَأْيَ مَايَهْ سِيرَى وَپَهْرِيَهْ كَهْشَ لَى دورَ دَهْ كَهْ وَيَتَهُوَهْ تَا پَقْذَ دَهْ كَاتَهُوَهْ)) .

کَهْ وَهْ دَوَوْ جَوْهَرْ :

(النَّبَطِيُّ) : نَهْ وَجَوْهَرْ يَهْ كَهْ لَهْ سَوْفَرْهَ دَادَهْ نَرَيْتْ .

(الشَّامِيُّ) : نَهْ وَهَيْ كَهْ سَهَرْيَهْ هَيْهَ ، گَرْمَهَ وَوَشَكَهَ وَسَهَرَدَهْ تَيْشِينَيْتْ ، نَهْ كَهْ بَكَلِيَنَدَرَيْتْ وَبَخُورَيْتْ ، يَاخُودْ نَأْوَهْ كَهْ بَخُورَيْتَهُوَهْ ، بَؤْ مَايَهْ سِيرَى سَارَدْ بَهْ سَوْوَدَهْ ، نَهْ كَهْ تَوْهَهْ كَهْ بَهَارَدَرَيْتْ وَ ، لَهْ كَلَنْ (القطران) ^{٥٨٦} بَشِيلَدَرَيْتْ وَ ، بَؤْنَ وَهَلْمَهْ كَهْ بَدَرَيْ لَهْ وَ دَدَانَاهَيْ كَرْمَى تَيْدَاهَيْ بَلَاؤَيْ دَهْ كَاتَهُوَهْ دَهْ رَدَيدَهْ هَيْنَيْتَرَوْ ، نَازَارَهَ كَاتِيَهْ كَهْ دَادَهْ مَرْكِتَنَيْتَهُوَهْ ، نَهْ كَهْ دَوْكَهْ لَى تَوْهَهْ كَهْ لَهْ كَوْمَ بَدَرَيْ مَايَهْ سِيرَيْهْ كَهْ سَوْوَكَهَ دَهْ بَيَتَهُوَهْ ، هَمَوْ نَهْ مَانَهَ لَهْ كَهْ وَرَى (النَّبَطِيُّ) دَايَهْ .

لَهْ كَلَنْ نَهْ مَهْ شَدَا دَدَانَ وَپَوْكَ خَرَابَ دَهْ كَاتَ وَ ، سَهَرَدَهْ تَيْشِينَيْتْ وَ ، خَونَگَهْ لَيْكَى نَاخْوَشَ بَؤْ مَرْوَفَ دَرَوْسَتَ دَهْ كَاتَ وَ ، چَاوَ تَارِيَكَ دَهْ كَاتَ وَ ، بَؤْنَى دَهْ مَنَاخْوَشَ دَهْ كَاتَ ، بَهَلَامَ مَيْنَوْ بَيْتَنَوْيَيْتَ زَيَادَ دَهْ كَاتَ ، نَارَهَزَوْوَيْ جَوْتَبُونَ زَيَادَ دَهْ كَاتَ ، بَهَلَامَ دَرَهَنَگَ هَرَسَهْ .

پیتَنَ لَامَ (لَ) :

لَحْمُ ، گَوْشَتْ : خَوَى تَعَالَى دَهْ فَهَرَمِيتْ : ﴿ وَأَمْدَنَاهُمْ بِفَاكِهَةَ وَلَحْمٌ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ [الطور ٢٢] وَاتَّهُ : ﴿ وَأَمْدَنَاهُمْ بِفَاكِهَةَ وَلَحْمٌ ﴾ وَ بَهْ رَدَهَوَامَ هَمَوْ جَوْهَرْ مَيْوَهَوْ گَوْشَتَنَيْكَيَانَ پَى دَهْ دَهْنَ ﴿ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ لَهَوَهِ نَارَهَزَوْوَيْ دَهْ كَهْنَ . هَرَوَهَهَا خَوَى تَعَالَى دَهْ فَهَرَمِيتْ :

— القطران : گَوْشَرَوَى دَوَوْ دَرَهَخَتَى (الأرز) وَ (الأهل) هَ ، يَاخُودْ مَادَهَيَهْ كَى پَهَشَ وَلَيْنجَ وَشَلَهَمَنَهَ لَهْ دَرَهَخَتَ وَخَلَوْزَوْ شَتَى وَ دَهْ رَدَهَهَتَنَرا ، بِروَانَهَ : لَسانَ الْعَرَبَ ، وَهَرَگَتَرَ .

وَلَحْمٌ طَيْرٌ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ الواقعة : وَهُوَ كَوْشْتَى هَرَبَ إِلَيْهِ كَمَا كَوْشَتَى لَهُ
بَكَنَ (٥٨٧) .

وَفِي سَنْنَةِ أَبْنِي مَاجَةَ مِنْ حَدِيثِ أَبْنِي الدَّرْدَاءِ ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ : ((سَيِّدُ طَعَامِ أَهْلِ الدُّنْيَا
وَأَهْلِ الْجَنَّةِ الْلَّهُ)) (٥٨٨) .

وَاتَّهُ : پیغامبری خواهی فه رموویه تی : ((سَرْگَهُ وَرَهِي خَوْرَاكِي خَلَکِي دُونِيَاوَ خَلَکِي
بِهِ هَشْتَ كَوْشَتَه)) .

وَمِنْ حَدِيثِ بُرِيَّةَ يَرْفَعُهُ : ((خَيْرُ الْإِدَامِ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ الْلَّهُ)) (٥٨٩) .
وَاتَّهُ : (بُرِيَّةَ) _ خَوَائِي لَى پَانِي بَيْت _ لَهُ فه رمووده یه کدا که به زنی ده کاته وه بق
پیغامبری خواهی فه رموویه تی : ((خَيْرَ الدَّارِتِينَ پِيَخْوَرِي دُونِيَاوَ پِيَذَّيِ دَوَى كَوْشَتَه)) .

وَفِي الصَّحِيفَةِ عَنْهُ ﷺ ((فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفْضُلِ التَّرْبِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ)) (٥٩٠) .
((بِهِ رَاسْتَيِ پَيْزَى (عَائِشَةَ) بِهِ سَهْرَ ثَانِي دِيَکَهُدا ، وَهُوَ كَوْشَتَه بِهِ شَلَه بِهِ كَوْشَتَه بِهِ سَهْرَ
خَوارِدَنَه کَانِي تَرِدا)) .

(الترید) وَاتَّهُ : نَانٌ وَكَوْشَتَه . شاعیر ده لیت :

فَذَكَرَ أَمْسَانَةَ اللِّهِ التَّرِيدِ
ذَا مَا الْخُبْزَ تَأْمُدُهُ بِلَحْمٍ
واتَّهُ :

نَكَهْرَنَانْ پِيَخْوَرَه کَهِی بَكَهِی بِهِ كَوْشَتَه

٥٨٧ - ملا محمد ملا صالح، پوخنخی ته فسیری قورئان .

٥٨٨ - إسناده ضعيف جداً : أخرجه ابن ماجة (٣٢٠٥) ، وانظر الضعيفة (٣٧٢٤) .

٥٨٩ - ضعيف جداً : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٢٨٧٩) وقال : ضعيف جداً ، وعزاه السيوطي إلى البيهقي في الشعب عن أنس ، وانظر الضعيفة (٢٥٧٤) .

٥٩٠ - سبق تخریجه .

پیشوا (الزُّفْرِی) ده فرمیت : خواردنی گوشت هفتاه میز زیاد ده کات ، (محمد) ای کوپی (واسع) ده لیت : گوشت میزی چاو زیاد ده کات ، له (علی) کوپی (أبی طالب) هوه خوای لئی رانی بیت _ ده گیپنه وه فرمومیته : گوشت بخون ، به پاستی په تک ساف ده کات و ، سک خالی ده کاته وه ، په وشت جوان ده کاته وه ، (نافع) ده فرمیت : نه گهر مانگی په مه زان بهاتایه (ابن عمر) گوشتی له دهست نه ده چوو ، نه گه رسمه فرمیشی بکردایه دیسان گوشتی له دهست نه ده چوو . له (علی) هوه ده گیپنه وه فرمومیته : هر کس چل پوڈ گوشت نه خوات په وشتی خراب ده بیت .

به لام فرموده کهی خاتوو (عائشة) _ خوای لئی پانی بیت _ ، که نیمامی (أبوداود) به (مرفوع) ای ده یکیتیته وه : ((لا تَقْطَعُوا اللَّحْمَ بِالسَّكِينِ ، فَإِنَّهُ مِنْ صَنْعِ الْأَعْجَمِ ، وَإِنْهُ شَوْءٌ ، فَإِنَّهُ أَهْنَأُ وأَمْرَأً))^{۹۱} واته : ((گوشت به چه قتلهت مه کهن ، چونکه له کرده وهی عجه مه کانه ، به لکو قه پیتابکهن ، چونکه خوشترو به تامتره)) . نیمامی (أحمد) به دوو فرموده (صحيح) له پیغمه بری خواه عليه السلام که تیاییدا هاتووه کهوا گوشتی به چه قتلهت کردووه به ریه رچی فرموده کهی سرهوه ده داته وه ، که پیشتر باسمان کردووه .

گوشتیش چندین په گه نزو جوره ده گوپیت به جیاوانی بنچینه و سروشته گوشتکه ، نیمهش حومکی هر په گه نزو جوریک له گه ل سروشت و سوودو زیانه کانیدا پوون ده کهینوه .

لحُمُ الضَّأنَ ، گوشتی خوریدار (مه بو بهران) : گرمه له دووه مدا ، ته پوشیداره له یه که مدا ، چاکتینی ئوه یه سالیکی ته او کردبی ، خوینیکی ستایشکراوی به هیز دروست ده کات بۆ ئه و که سانهی به باشی هرسی ده کهن ، بۆ که سانی خاوه ن میزاجی ساردي مامناوه ند چاکه ، هروهها بۆ و هرزشکارانی ته او له جیگه و هرزه سارده کاندا به سووده ،

بۆ کەسانی خاوەن (المرأة السوداء) بەسروودە ، بیرو هزو توانای لەرکردن بەهێزدەکات ، گوشتى مەپی نقد پیرو لاوازو خراپە ، هەروەها گوشتى میتەش (النُّعاج) ، بەلام چاکترینى گوشتى نیزى پەشە ، چونکە سووکترو بەلەزەترو بەسرووتە ، (الخصيُّ) گونە کانىشى بەسرووتەو چاکترە ، ئازەلی سوورى قەلە و سووکترەو خۆراکىكى چاکىشە ، بىنى دوو سالە خۆراکىكى كەم سوود دەبەخشىت و ، سەرگەدەش دەکەویت .

چاکترین گوشتىش ئەو گوشتىيە كە بە ئىسىكەوهىيە ، لاي راست لە لاي چەپ سووکترو چاکترە ، بەشى پىشەوهە لە بەشى دواوه چاکترە ، خۆشترين گوشتى مەپ بەلاي پىغەمبەرى خواوه ﷺ بەشى پىشەوهى بۇو ، بەشى پىشەوهى مەپ جگە لە سەرلە بەشى دواوه سووکترو چاکترە ، (الفرزدق) پارەي دايە پياوەك گوشتى بۆ بکېت و پىئى گووت : بەشى پىشەوه بکەو ، دورگەوهەرەوە لە سەرو سك ، چونکە نەخۆشيان تىدايە .

گوشتى مل چاك و بەلەزەته ، سوووك و خىرا هەرسە ، گوشتى دەست سووکترىن و بەلەزەتىن و نەرم و نىيانترىن گوشتەو لەمۇوشى لە زيانەوە دورىترە ، لەمۇوشى خىرا ھەرسىرە .

و في الصحيحين : أنه كان يُعَجِّب رسول الله ﷺ .^{٥٩٢}

واته : لە (الصحيحين) دا هاتووه : پىغەمبەرى خوا ﷺ حەزى ليبۇو .

گوشتى پشت خۆراکىكى نېدى تىدايە ، خوئىتكى ستايىشكراو دروست دەکات ، وفي سنن ابن ماجة مرفوعاً : ((أطْيَبُ اللَّحْمِ لَحْمُ الظَّهَرِ))^{٥٩٣} .

واته : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇويەتى : ((خۆشترين گوشت گوشتى پشته)) .

— صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٦٢ ، ١٧٢ ، ١٠٥) ، (٦ / ١٢٧ ، ١٢٩) ، ومسلم (١ / ١٢٧) كلاما عن أبي هريرة فذكره في حديث طويل .^{٥٩٢}

— إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٣٠٨) ، وضعفه الألباني في ضعيف ابن ماجة (٧١٦) .^{٥٩٣}

لحم المَعْزَ گوشتی بزن : که رمیی کامه ، ووشکه ، نه و تیکه لارهی لیوہ دروست ده بسی باش نی یه و هرسکردنیشی چاک نی یه ، خوارکتیکی ستایشکراونی یه ، گوشتی سابرین خرابه بههایی ، ندر ووشکه ، بهد هرسه ، خله‌تی (السوداوي) دروست ده کات .

(الجاحظ) ده لیت : پزیشکتیکی به پیز پیتی گویتم : نهی (أبا عثمان) دورکه و هرمه و له گوشتی بزن ، چونکه خام و خفه دروست ده کات ، (السوداء) ده جولتیت ، له بیرچوونه وه دروست ده کات ، خوین خрап ده کات ، سویند به خوا منداشیت ده کات .

هندی له پزیشکان گوتوبیانه : له پاستیدا نه وهی زهم ده کریت گوشتی بزنی پیره ، به تاییهت بۆ به سالاچووان ، هیچ خراپیه کی تیدانی یه بۆ نه وانهی پیتی پاهاتوون ، (جالینوس) بزنی یه ک سالهی به خوارکه مامناوه نده پیکخه کانی کیمیسی ستایشکراو داناوه ، میینه شی له نیزینه باشتره .

وقد روی النسائي في سننه : عن النبي ﷺ: ((أحسِنوا إلِي الْمَاعِزِ وَأمِطُّوا عَنْهَا الْأذِنِ، فَإِنَّهَا مِنْ دَوَابِ الْجَنَّةِ)) وفي ثبوت هذا الحديث نظرٌ واته : پیغامبری خوا فرموده تی : ((چاکه کارین له کەل بزنداو ، پیسی لى دویبخه ناوه ، چونکه له گیاندارانی بهه شته)) . پیشوا _ ابن القيم _ ده فرمیت : بهلام جیگیربۇنى نەم فەرمۇودە جىڭىھى تىپوانىنە .

پزیشکان حومى زیانبه خشینیان داوه بە سەر گوشتی بزندابە جوزنى نەك بە گشتى ، نەمەش بە گویرەی گەدەی لاوازو ، میزاجی لاوازه کە پیتی پانه ماთوون و ، بە خوارکى مام ناوهندى چاکى نەرم و نیان پاهاتوون ، نه وانه ش خەلکانى خوشگوزه رانن له خەلکى شاران ، کە کەمیکى خەلکن .

لحم الجَدْنِ گوشتی کاریله : نزیکى مامناوه نده ، به تاییهت تاوه کو شیرە خۆزه بیت ، بەو مارجهی بەم نزیکانه له دایك نەبوبیت ، خىرا هرس ده بسی بەھۆی هیزى نه و شیرە وه کە

تیایدایه ، خوو نهرم ونیان دهکاته و ، گونجاوی تدبیه‌ی خله که له زوربه‌ی بارو حاله کاندا ، له گوشتی ووشتر نهرم ونیانتره ، خوینیکی مام ناوه‌ند دروست دهکات .

لحم البقر گوشتی مانگا : ساردي ووشكه ، دره‌نگ هرسه ، به‌هیواشى له گده لیز ده‌بیت‌وه ، خوینیکی (سوداوي) دروست دهکات ، باش نى يه ته‌نها بۆ نه و که‌سانه نه‌بیـ که ماندو بیون و هیلاکیه کی زور دهکیشن ، زور خواردنی ناخوشیه (سوداوي) کانی ، و هکو به‌له کی و گه‌بری و ، ووشک هـ لـ اـ لـ توـ وـ قـ لـ اـ شـ اـ نـ پـ بـیـسـ وـ نـ هـ مـ اـ نـ تـ وـوـکـ بـهـ سـ رـیـهـ وـهـ گـولـ وـ ، نـ اوـ سـانـیـ دـهـ سـتـ وـ پـیـ وـ ، سـهـ رـهـ تـانـ وـ ، دـوـ دـلـیـ وـ ، تـائـیـ چـوارـیـهـ بـیـوـ ، زـورـیـکـ لـهـ نـاوـسـانـهـ کـانـ دروست دهکات ، نـهـ مـهـ بـۆـ نـهـ وـ کـهـ سـانـهـ پـیـیـ پـانـهـ هـاتـوـونـ ، يـاـ زـيـانـیـ گـوشـتـهـ کـهـ يـانـ بـهـ بـیـهـ روـ سـیـروـ دـارـچـینـ وـ زـهـ نـجـهـ فـیـلـ وـ بـهـ وـ هـاـوـشـیـوـانـهـ لـانـهـ بـرـدـوـوـهـ ، بـهـ لـامـ گـوشـتـیـ گـاـ سـارـدـیـ کـهـ مـتـرهـ ، گـوشـتـیـ مـانـگـاـشـ وـوشـکـیـ کـهـ مـتـرهـ .

گـوشـتـیـ گـوـیـهـ کـهـ بـهـ تـایـیـهـ قـهـلـهـ وـ چـاـکـتـرـیـنـ وـ نـاوـهـ نـدـیـتـرـیـنـ وـ خـوـشـتـرـیـنـ وـ بـهـ لـهـ زـهـمـتـرـیـنـ وـ سـتـایـشـکـراـوتـرـیـنـ گـوشـتـهـ ، گـوشـتـیـکـیـ گـهـ رـمـیـ تـهـ پـوـ شـیدـارـهـ ، نـهـ گـهـرـ بـهـ باـشـیـ هـرـسـ بـیـتـ خـوـرـاـکـیـکـیـ بـهـ هـیـزـ دـهـ بـهـ خـشـیـتـ .

لحم الفرس گـوشـتـیـ نـهـ سـپـ : ثـبـتـ فـیـ الصـحـیـعـ عـنـ أـسـمـاءـ رـضـیـ اللـهـ عـنـہـ ، قـالـتـ : نـحـرـنـاـ فـرـسـاـ فـأـكـلـنـاهـ عـلـیـ عـهـدـ رـسـوـلـ اللـهـ ﷺ (۵۶) .

واتـهـ : لهـ (أـسـمـاءـ) هـوـ خـوـایـ لـیـ پـانـیـ بـیـتـ فـهـ رـمـوـیـهـ تـیـ : لهـ زـهـمـهـ نـیـفـهـ مـبـهـرـیـ خـوـادـاـ ﷺ نـهـ سـپـیـکـمـانـ سـهـ بـرـیـ وـ خـوارـدـمـانـ .

۵۹۴ - صحيح : أخرجه الحميدى (٣٢٢) ، وأحمد (٦ / ٣٤٥ ، ٣٤٦ ، ٣٥٣) ، وعبد بن حميد (١٥٧٣) ، والدارمى (١٩٩٨) ، والبخارى (٧ / ١٢١ ، ١٢٣) ، ومسلم (٦ / ٦٦) ، وابن ماجة (٢١٩٠) ، والنمسائى (٧ / ٢٢٧ ، ٢٣١) كلهم من رواية فاطمة بنت المنذر عن أسماء بنت أبي بكر فذكرته .

وَبَثَتْ عَنْهُ أَذْنٌ فِي لَحْومِ الْخَيْلِ ، وَنَهَىٰ عَنْ لَحْومِ الْحُمْرِ . أَخْرَجَاهُ فِي الصَّحِيفَيْنِ^{٥٩٥} .

واته : به (صحیح) ای له پیغامبری خواوه هاتووه : که وا پئی داوه به گوشتنی نه سب بخوریت و ، خواردنی گوشتنی گویدریشی قهده غه کردووه .

به لام ئە فەرمۇودەیەی (المقدام) ای کوبى (معدی كرب) _ خوای لى پانی بیت _ دەیگىریتەوە کە گوایه پیغامبری خواھە قهده غەی خواردنی گوشتنی ئەسپى کردووه (صحیح) نیه . پیشەوا (أبو داود) و کەسانى فەرمۇودەناسى دىكەش ئەمەيان فەرمۇوه .

کاتى خوای تعالى له قورئاندا ئەسپ لە گەل قاترو گویدریژدا جووت دەکات و بەيەکەوە باسيان دەکات ، بەلكە نى يە لەسەر ئەوهى حوكىمى گوشتنى ئەسپ وەکو حوكىمى گوشتنى و دوانە بیت بە ھەر بۇوه يەك بیت ، ھەر وەها بەلكە نى يە کەوا حوكىلى بەشى دەستكەوتەكانى جەنگدا حوكىنى ئەسپ بیت ، خوای تعالى له کاتى باس كردىدا جار بە جار ماوشىيەكان جووت دەکات و ، جار بە جار جياوازەكان و ، جار بە جاريش دىز بەيەكەكان .

خوای تعالى کە له قورئاندا دەفەرمىت ﴿لِتَرْكُبُوهَا﴾ [النحل : ٨] واته : بۆ ئەوهى سواريابان بن (٥٩٦) ، قهده غەی خواردنی گوشتنى کەی نەكىدووه ، ھەر وەها قهده غەی نەكىدووه جگە لە سواريابون سوودى دىكەی لى وەرگىريت ، بەلكو تەنها باسى بە پىزىتىن سوودەكانى دەکات ، کە سواريابونە ، ھەر دوو فەرمۇودەكەش سەبارەت بە حەلابۇنى گوشتنى ئەسپ (صحیح) ن و بەرە لىستكاريان نى يە . پاشان . گوشتنى ئەسپ كەرمى ووشگە ، چپو (سوداوى) زيانبەخشەو بۆ جەستە نەرم و نيانە كان چاك نى يە .

^{٥٩٥} — صحیح : أخرجه أبُد (٣ / ٣٦١ ، ٣٨٥) ، والدارمي (١٩٩٩) ، والبخاري (٥ / ١٧٣) ، ومسلم (٦ / ٦٥) ، وأبُو داود (٣٧٨٨) ، والنمساني (٢ / ٢٠١) كلهم من طريق حماد بن زيد عن عمرو بن دينار عن محمد بن علي عن جابر فذكره .

^{٥٩٦} — ملا محمد ملا صالح ، پوختەی تەفسىرى قورئان .

لحم الجمل ، کوشتی ووشتر : جیاوزیه که له نیوان پیباوه‌ره کانی سوونه و شیعه‌دا ، هروه‌ها یه کتیکه له جیاوازیه کانی نیوان جوله که و مسلمانان . جوله که و شیعه زهمی ده کهن و نایخون ، به لام له ئاینی نیسلامدا حللابونی زانراوه و ، چهنده‌ها جار پیغه‌مبه‌ری خواهیل و هاوەلائی بەپیز له مال و له سەفریشدا خواربیانه .

کوشتی بەچکه ووشتر بەله زه ترین و خوشترین گشتە ، خۆراکتیکی بەهیز بەجەسته دەبەخشیت ، بۆ نەو کەسانەی پىئى راھاتوون له جىگەی گوشتی خوریداره کانی وەکو مەپو بەرانه و میچ زیانیتکیان پى ناگە یەنیت و ، میچ نەخوشیه کیان بۆ دروست ناکات ، لەپاستیدا هەندى لە پزیشکان زەمیان کردیووه بەتاپیت بۆ خەلکانی خوشگوزه‌ران وەکو خەلکی شاران ئەوانەی پىئى راھاتوون ، چونکە گەرمى و ووشکیتی تیدایه ، (السوداء) دروست دەکات ، دەرەنگ هەرسە ، هیزیکی ناستاپیشکراوی تیدایه ، بۆیە پیغه‌مبه‌ری خواهیل فەرمانی داوه بەدەستنویزگرتن نەگەر خورا ، نەوە له دوو فەرمودەی (صحيح) دایه کە بەرمەلستکاریان نى يە ، وە نابیت فەرمایشته کانی پیغه‌مبه‌ری خواهیل لەم باره وە تەنها بەدەست شتن لېك بدریتەوە ، چونکە پیچەوانەی دەستنویزگەر زانراوه کە باسى دەستنویز دەکات ، چونکە جیاوانى کردیووه له نیوان گوشتی ووشتو گوشتی مەپدا ، بۆ گوشتی مەپ مرۆڤى سەپىشک کردیووه له نیوان دەستنویزگرتن و نەگرتنيدا ، به لام بۆ گوشتی ووشتر دەستنویزگرتنى پیویست کردیووه . بۆیە نەگەر لىرەدا دەستنویزگرتن تەنها بە دەستشتن لېك بدریتەوە ، دەبى فەرمایشته کە دیکەی پیغه‌مبه‌ری خواهیل ((من مس فرجه فلیتوضا))^{٥٩٧}) بەم شیوه لېك بدریتەوە واتە : ((هەركەس دەستى بەر ئەندامى زاونىي كەوت با دەست بشوات)) ، به لام مەبەستى پیغه‌مبه‌ری خواهیل لىرەدا دەست شتن نى يە بەلگو دەستنویزگرتنه بۆیە لىتكانووه فەرمودەيە ئاوه‌هایه : ((هەركەس دەستى بەر ئەندامى زاونىي كەوت با دەستنویزگرتت)) .

هروه‌ها : که سی بخزی گشتی ووشتر پیده‌چی به دهستی خوی گشته‌که نه خوات
به لکو پیده‌چی بکری به ده میوه ، که وابوو لیره‌دا نه‌گهه مه‌بست به دهستنویزگرتن‌که ته‌نها
شتنی دهسته کان بوایه ، نه‌وا شتنه که ده بوبیه کالتکردن و ، نه‌وجا گفتاری دانه‌ری
شه‌رعیش به‌شیوه‌یهک لیک ده درایه‌وه که مه‌بستی راست و زانراونی یه‌وه ” به‌پی‌نهریتی
باویش نی یه .

هروه‌ها نابی هیچ به‌ره‌لستاکاریکی بۆ دروست بکریت به‌تاییه‌ت به‌و فرموده‌یه‌ی که
هاره‌لآن فرمومیانه : ((کوتا هردوو کاره‌که له پیغامبری خواوه علیه السلام نه‌وه ببوو که واژله
دهستنویزگرتن بهینریت سه‌باره‌ت به خواردنی نه‌و شتانه‌ی که ناگریان به‌رکه‌وتوروه)) ، له
به‌ر چهند هۆکاریک :

یه‌که میان : نه‌مه فرموده گشتی یه‌وه ، فرمانکردن به دهستنویزگرتن له نه‌نجامی
خواردنی گشتی ووشتره‌وه تاییه‌ته .

دووهم : لاینه کان جیاوازه ، چونکه فرمانکردن به دهستنویزگرتن له به‌ر نه‌و لاینه‌یه که
گوشتشی ووشتره ، با کال و نه‌کولاؤ بی ، یاخود کولاؤبی ، یاخود ووشکرابیت‌ت‌وه ، لیره‌دا
ناگر هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی به دهستنویزگرتن‌کاهو نی یه . به‌لام کاتی واژله دهستنویزگرتن
ده‌هینریت له کاتی خواردنی نه‌و شتانه‌دا که ناگری به‌رکه‌وتوروه ، والیکراوه‌ت‌وه که ناگر
هۆکار نی یه بۆ دهستنویزگرتن . که وابوو لیره‌دا جیگه‌ی خویه‌تی بگوتریت په‌یوه‌ندی نه‌مه
به‌وه‌وه چی یه ؟ نه‌مه جیگیرکردنی هۆکاری دهستنویزگرتن‌کاهی تیدایه ، چونکه گشتی
ووشتره‌وه ، نه‌وهش نه‌ف کردنی هۆکاری دهستنویزگرتنی تیدایه ، که گوایه ناگری
به‌رکه‌وتوروه ، بؤیه هیچ به‌ره‌لستکاریه‌کیان له نیواندا نی یه .

سی‌یه‌م : نه‌مه فرموده باسی بیژه‌و گفتاریکی گشتی تیدا نه‌کراوه که پیغامبری خوا
فرمومیتی ، به لکو هـ والی دوو پووداومان بۆ ده‌گیپت‌وه ، که پووداویکیان پیشی

ئهويتر كه وتووه ، له فه رموده كه دا هه ردوو پووداوه كه بهم جوره باسکراوه : گوشتیان خسته پیش دهستی پیغامبه ری خواه ناه بيو خواردی و پاشان کاتی نویزهات ، ئه و بيو دهستنويزه کرت و نويزه کرد ، پاشان جاريکی تر گوشتیان خسته پیش دهستی ئه و يش خواردی و پاشان نويزه کرد و دهستنويزه نه گرت ووه ، كه وابوو كوتا هه دوو شته كه ئه و بيو كه وازی له دهستنويزه گرتن هيينا بق ئه وانه برهی ناگر كه وتوون ، ئابه شیوازه فه رموده كه هاتووه . ئه و كه سهش كه فه رموده كه کيپاوه توه كورتی كرده توه تنهها بق جيگی بله لگه ميئنانه وه ، باشه لهم پووداوه داچ شتیك به دیده كريت شايسته بی بکري به بله لگه بق) نسخ (كردنوهی فه رمان كردن به دهستنويزه گرتن له کاتی خواردنی گوشتی ووشتردا ، تا ئه و ئاسته ئه گهار فه رموده كه بیزه و گوفتاريکی گشتی نواتری بهره لستيکاريش بی ، هه ر بق) نسخ (كردن ناشی و ، هه ر پیوسيته تاييه تي پیش بخريت ، ئه ماش له و په بی پوونديايه .

لح المضب ، گوشتی بزن مژه : پیشتر باسى حه لالیتیمان كردوه ، گوشته که که رمى ووشکه ، شهه و هه و ئاره زوی جو و تبون ده جولینیت .

لح الغزال ، گوشتی ئاسکه نیرينه^(۹۸) : چاکترين نیچیرو ستایشترین گوشتی هه يه ، گه رمى ووشکه ، هه رووه ما گوتراوه : نقد چاك و مامناوه نده ، بق جهسته مامناوه نده تندروسته کان به سوده ، چاکترينیشی بیچووه کانه .

لح الظبي ، گوشتی ئاسکه میئنه : گرم و ووشکه له يه که مدا ، جهسته ووشک ده کاته وه ، بق جهسته ته پو شیداره کان چاکه ، دانه ری كتبی (القانون) ده لیت : چاکترين گوشتی ئازه له کيويه کان گوشتی ئاسکه میئنه يه ، ئه گه رجي مهيلی لای (السوداوي) ده کات .

لحم الأرانب ، كوشتى كهرويشك : ثبت في الصحيحين : عن أنس بن مالك ، قال : أتَجْنَنا أَرْبَابًا فَسَعَوْا فِي طَلَبِهَا ، فَأَخْذُوهَا ، فَبَعْثَ أَبُو طَلْحَةَ بِرَكَّهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَبِيلَهُ^(٩٩) .

واته : له (أنس) اى كوبى (مالك) هو خواى لى پانى بىت ، فەرمۇيەتى : كهرويشكىكمان له شويتى خزى مەلسان و خەتكى بەدوايدا پایان كريو ، بىدیان ، (أبو طلحة) پانەكەى بۇ پىغەمبەرى خوا ئەلله ناردو نەويش قبولى كرد .

كوشتى كهرويشك : ماماونەندە بۇ گەرمى و ووشكىتى ، پانىشى لە ھامموى خۇشتەرە ، ستابىشتنى خواردنى كوشتهكەى بېبرىاندە ، سك پادەگىرت ، مىزەيتىرە ، بەرد وورد دەكتات ، خواردنى سەرى بۇ نەھىيەتنى لەرنىن بەسۋودە .

لحم حمار الوحش ، كوشتى گۈيدىرىزى كىيى : ثبت في الصحيحين : من حديث أبي قتادة رضي الله عنه : أنهم كانوا مع رسول الله ﷺ في بعض عمره ، وأنه صاد حماراً وحش ، فأمرَمُ النبي ﷺ بأكله وكانوا مُحرَّمِين ، ولم يكن أبو قتادة مُحرَّماً^(١٠) .

واته : له (أبي قتادة) هو خواى لى پانى بىت : كەوا له خزمەتى پىغەمبەرى خودا بىون ئەلله لە عومرە يەكىدا ، (أبي قتادة) ش گۈيدىرىزى كىيى پاوكىد ، نەوهبۇو پىغەمبەرى خوا ئەلله فەرمانى پىدان بىخۇن و نىحرامىشيان بەستىبۇو ، بەلام (أبي قتادة) ئىحرامى نەبەستىبۇو .

و في سنن ابن ماجة : عن جابر قال : أكلنا زمنَ خيبرَ الخيلَ و حُمُرَ الوحش^(١١) .

^{٩٩} - صحيح : أخرجه البخاري (٣ / ٢٠٢ ، ١١٤ ، ١٢٥) ، و مسلم (٦ / ٧١) كلاما من طريق هشام بن زيد عن أنس فذكره .

^{١٠} - صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ٤٩ ، ١١٥) ، و مسلم (٤ / ١٥) كلاما من طريق نافع مولى أبي قتادة عن أبي قتادة فذكره .

واته : له (جابر) هوه خوای لئی پانی بیت فرمومویه‌تی : له زه‌منی جه‌نگی (خیر دا گوشتی نه سپ و گویدریشی کیویمان خوارد .

گوشته‌که‌ی گرمی ووشکه ، خوراکیکی زقد به‌جهسته ده به‌خشیت ، خوینیکی چرپی (سوداوی) دروست ده کات ، به‌لام به‌زوبیتوی له گهله پونی (القسط) دا بق پشت ئیشه و بای چرپی شلکه‌ره‌وهی گورچیله به‌سرووده ، هه‌روه‌ها به‌زوبیتوی بق سووره‌له‌گه‌پان و شلی به‌سرووده به‌تیه‌هه‌لسوان ، به‌گشتی گوشتی ئازه‌له کیویه‌کان هه‌ره‌هه‌مووی خوینیکی چرپی (سوداوی) دروست ده که‌ن و ، چاکترینیان گوشتی ئاسکه‌و ، پاشان که‌رویشک .

لحوم الأجنحة ، گوشتی کورپه‌له‌ی سکی دایک : چاک و ستایشکراونی یه چونکه خوینی تیدا کوبوتاهه و ، به‌لام حه‌رام نی یه چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمومویه‌تی : ((ذکاء الجنين ذکاء امه))^{٦٢} واته : ((سه‌ریپینی کورپه‌له‌ی سکی دایک سه‌ریپینی دایکیه‌تی)) .

خه‌لکی عیراق قمده‌غهی خواردنیان کردووه ” مه‌گه ربه‌زیندووی پیی بگن و ساری بپن ، فرموده‌که‌شیان والیکداوه‌ته‌وه که‌وا مه‌بهست به‌م جقره‌یه : سه‌ریپینی وه‌کو سه‌ریپینی دایکیتی . گوتیان : نه‌مه به‌لکه‌یه له‌سر حه‌رامبوون ، به‌لام نه‌مه گوفتاریکی پوچه ، چونکه سه‌ره‌تای فرموده‌که نه‌وه‌بwoo که له پیغه‌مبه‌ری خوايان پرسی ﷺ و ، گوتیان : نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مه‌پ سه‌رده‌بپین و ، کورپه‌یی له سکدا ده‌بینین ، ئایا بیخوین ؟ نه‌ویش فرموموی : نه‌گه‌ر ئاره‌زروتان لئی بwoo بیخون چونکه سه‌بپینی سه‌ریپینی دایکیتی .

هه‌روه‌ها : (القياس) یش حه‌لابونی ده‌چه‌سپینی ، چونکه تاوه‌کوله سکی دایکدا هه‌لکیرابت به‌ بشیک له به‌شکانی دایک داده‌نریت ، سه‌ریپینی دایکیش سه‌ریپینه بق هه‌موو

٦١ - صحیح : أخرجهُ أَمْرُهُ أَمْرُهُ (٣ / ٣٢٢ ، ٣٥٦ ، ٣٦٢) ، وَسَلَمٌ (٦ / ٦٦) ، وأَبُو دَاوُد (٣٧٨٩) ، وَابْن ماجة (٣١٩١) ، والنَّسَائِي (٧ / ٢٠١ ، ٢٠٥) كلهم من طريق أبي الزبير عن جابر فذكره .

٦٢ - إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٢٨٢٧) ، وصححه الألباني في الإرواء (٢٥٣٩) .

بەشەکانی ، ئا نەمەیە کە دانەری شەرع ناماژەی پىداوە بەفرمايشتى : سەرپىرنى سەرپىرنى دايکىتى ، هەروەك سەرپىرنى سەرپىرنى بۆ تىكىپاى بەشەکانى ، بۆيە نەگەر سوونەتى ئاشكەراش نەماتبا سەبارەت بە خوارىنى ، بەدىنيابى (القياس) كى راست و دروست حەللىبۇنى پىويست دەكىد .

لحم القديد : گوشتى ووشك : في السنن : من حديث ثوبان _ رضي الله عنه _ قال : ذبحت لرسول الله ﷺ شاةً ونحن مسافرون ، فقال : ((أصلح لحمها)) فلَمْ أَزِلْ أطعْمَهُ مِنْهُ إِلَى الْمَدِينَةِ^(٤٣).

واته : له (ثوبان) ھوھ خواى لى پازى بىت _ فەرمۇويەتى : لە سەفردا بۈۋىن مەپېڭ بۆ پىغەمبەرى خوا سەرپىرى ، فەرمۇوى : ((گوشتەكى چاك بکە)) نۇھبۇو بەردەۋام پىئىم دەدا بىخوات تاوهەكى گەشتىنەوە مەدینە . القديد : لە (النمسود) بەسۈورىتەرە ، جەستەكان بەھىز دەكەت ، ئالۇشى و خورو دروست دەكەت ، بەلام زيانەكانى بە بەھاراتى ساردى تەپو شىيدار (الأبازير) دوردەخربىتەوە ، مىزاجە گەرمەكان چاك دەكەتەوە . النمسود ، گەرم و ووشكە و هەروەما ووشكارىشە ، چكتىنى نۇھبەيە لە قەلەوى تەرۇشىدار بىي ، زيان بە نەخۆشى (القولنج) دەگەيەنیت ، بەكۈلاندىن لە گەل شىرۇپۇندا زيانەكانى دوردەخربىتەوە ، بۆ خاوهەن مىزاجى گەرمى تەپو شىيدار چاكە .

بەشىك : سەبارەت بە گوشتى بالىندە :

خواى تعلى دەفرمىت : ﴿ وَلَمْ طَيْرٌ مَّا يَشْتَهُونَ ﴾ [الواقعة : ٢١] واته : وە گوشتى هەر بالىندە يەك حەزى لى بکەن^(٤٤) .

^(٤٣) - صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ٢٧٧ ، ٢٨١) ، والدارمي (١٩٦٦) ، ومسلم (٦ / ٨١ ، ٨٢) ، وأبوداود (٢٨١٤) ، كلهم من طرق جبير بن نفير عن ثوبان فذكره .

وَفِي مَسْنَدِ الْبَزَارِ وَغَيْرِهِ مَرْفُوعًا : ((إِنَّكَ لَتَنْتَظَرُ إِلَى الطَّيْرِ فِي الْجَنَّةِ ، فَتَشْتَهِيهِ ، فَيَخْرُّ مَشْوِيًّا بَيْنَ يَدِيكَ))^(٦٠)

واته : پیغامبری خواهله فه رمومیتی : ((توله به هاشتما شای بالنده دهکهیت و ، حه ز به خواردنی دهکهیت ، بؤیه یه کسر به بژاوی دیته پیش دهست)) .

کوشتنی بالنده به شیکی حه لاله و ، به شیکیشی حه رامه .

حه رام : چپنوکداری وه کو : هلت و ، بازو ، شامهین^(٦١) ، نهوانهش که لاکی نازه لانی توپیو دهخون وه کو دال ، (الرَّحْم)^(٦٢) ، لحق لحق ، (العقق)^(٦٣) ، قهله پهشی په لاوی و ، پهشی گوره ، نهوانهش که قهده غهی کوشتنیان کراوه وه کو په پوسنیمانکه و ، بازپ (الصرد)^(٦٤).

^{٦٠٤} ملا محمد ملا صالح ، پوخته تفسیری قورئان .

^{٦٠٥} إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٢٢٠٧) .

^{٦٠٦} نهمان جوزیکن له بالنده بق پاوه کردن به کاردن ، بروانه : لسان العرب . و هرگیز .

^{٦٠٧} الزخم : بالنده یه که په پویتی نزده ، په تگی سپیبهو خالحالی پهشی تیدان ، دهشوکی دریزو که وانه بی کمهو په تگی خاکی مهیله و سوره ، له شیوه دا وه کو دال وايه ، بروانه : قاموسی پسته ، ملا محمودی که لاله بی . هدروهه بروانه : لسان العرب . و هرگیز .

^{٦٠٨} العقق : په تگی پهش و سپی یه و کلکی دریزو نه و که سهی له نیحرامدایه ده توانیت بیکوئیت چونکه جوزیکه له قهله پهش ، بروانه : لسان العرب . و هرگیز .

^{٦٠٩} بازپ (الصرد) : بالنده یه که له چولکه گوره تره سری گوره یه و زید سکی سپی یه و سه پیشتنی سه وزه و په لوهه بجهوک پاو دهکات ، بروانه : فهره تگی دهريا . و هرگیز .

حه‌لایش : چهندین جقره ، لهوانه :

الدجاج ، مریشك : ففي الصحيحين من حديث أبي موسى أنَّ النبِيَّ ﷺ أكل لحم الدجاج^{٦١} .

واته : له (أبي موسى) هوه _ خواى لى پانى بىت _ فه رموويه تى : پىغەمبەرى خوا كوشتى مریشكى خوارد .

كوشتى مریشك گەرم و تەپه له يەکەمدا ، بەسەر گەدەوه سووکە ، خىترا ھەرسە ، خەلتەكەی چاكە ، مىشىك دەكاتەوه ، تۆماوى نىرینە زىاد دەكات ، دەتكى ساف دەكاتەوه ، پەنك وېۋە جوان دەكاتەوه ، ئەقل بەھىز دەكات ، خويىنېكى چاك دروست دەكات ، مەيلى لاي تاپى و شىيدارى دەكات ، گوتراوه : نۇر خواردىنى نەخۆشى جومگە ئان دروست دەكات ، بەلام ئامە جىڭىر نېبۈوه .

لحم الديك ، كوشتى كەلهشىر : مىزاجى گەرمىرە ، تەپى وشىيدارى كەمترە ، كەلهشىرى بەتمەنلى كەورە دەرمانىكەو بۇ نەخۆشىه كانى وەكىو (القولنج) و ، تەتكەنەفسى (الريو) و ، باى چىپ بەسۈودە نەگەر لە گەل (ماء القرطم) و^{٦٢} (الشبث)^{٦٣} دا بکولىندرىت ،

صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٠٩) ، (٥ / ٢١٨) ، (٧ / ١٢٢) ، (٨ / ١٦٤) ، (١٧٢ ، ١٨٣) ، (٩ / ١٩٦) ، و مسلم (٥ / ٨٣ ، ٨٤) كلاما من طريق زهد المجرمي عن أبي موسى فذكره .

القرطم : پۇوكىكى كىيانى وەرزىيەو ، نىزىكى مەتىرلەك بەرز دەبىتەوه ، پەتكى كولەكانى لە نىوان زەردىكى كالا و سورىكى كالدایە ، تۇوه كانى لولەكىيەو ، كول و كىرسپ و زەيت و تۇوه كانى بەكاردىت . بپوانە سايىتى : www.snbl.com ، وەرگىتپ .

الشبث : پۇوهكىكى وەرزىيەو ، نىزىكى (٢٠ _ ٦٠) سم بەرز دەبىتەوه ، پەتكى كولەكانى مەيلە زەردىن ، كەلەكانى دەزۇولەيەو ، تۇوهكى بچوکو ، بەشى بەكارهاتوش تۇوهكىيەتى . بپوانە : www.snbl.com ، وەرگىتپ .

گونه کانیشی (خصیّه) خواردنیکی ستایشکراوه ، خیرا هرسه ، فیروزه کانیش خیرا هرسه ، خو نهرم و نیان ده کاته وه ، ئه و خوینه لیوه دروست ده بی خوینیکی نه رمونیانی چاکه .

لحم الدُّرَاج ، گوشتی سویسکه : گرم و ووشکه له دووه مدا ، سوک و نهرم و نیانه ، خیرا هرسه ، خوینیکی مامناوه‌ندی چاک دروست ده کات ، زور خواردنی چاوتیز ده کات .

لحم الحَجَل ، گوشتی پیپ : خوینی چاک دروست ده کات و ، خیرا هرسه .

لحم الْأَوْذْ ، گوشتی قاز : گرمی ووشکه ، خوارکتیکی خراب ده بخشنی بۆ ئه و کسانه‌ی له سه‌ری پاهاتوون و به برده‌وامی ده يخون و ، پاشه پوشی زورنی يه .

لحم البَطْ ، گوشتی مراوی ، سونه : گرمی ته پوشیداره ، پاشه پوچی زوره ، دره‌تگ هرسه ، گونجاوی گهده نی يه .

لحم الْحِبَارِي ، گوشتی چیرگ : في السنن من حديث بُرِيَّة بن عمر بن سفينة، عن أبيه، عن جدّه رضي الله عنه قال: أكلت مع رسول الله ﷺ لحم حباري (١٣).

واته : (بُرِيَّة) ، له بابیه وه ، له باپیریه وه _ خوای لئی پازی بیت _ ده گیپته وه فه رموویه‌تی : له خزمتی پیغمه‌بری خودا ﷺ گوشتی چیرگمان خوارد .

گوشت‌که‌ی گرمی ووشکه ، دره‌تگ هرسه ، بۆ و هرزشوانان و نهوانه‌ی نیش و کاری ماندوویوون ده کەن به سووده .

٦١٣ - ضعیف : أخرجه أبو داود (٣٧٩٧) ، والترمذی (١٨٢٨) ، وفي الشمائل (١٥٥) كلاما من طريق عمر بن سفينة عن سفينة فذكره .

لحم الکُرْکیّ ، گوشتی قولیتگ : ووشک و سووکه ، سه باره ت به میزاجی گرمی و ساردي کوشتەکەی جیاوازی هەیە ، خوینیتکی (سوداوی) دروست دەکات ، بۆ ئەوانەی پەنچ و ماندوپونیتکی نىز دەدەن لە ئىش و کارەكانياندا بەسوودە ، پیویستە پاش سەربپەن پۇزىتک ياخود دوو پۇۋازى لى بېتىرىت و ، پاشان بخورىت .

لحم العصافير والقنابر ، گوشتی چۆلەکەو كلاوکوپە : روی النسائی فی سننہ : من حدیث عبد الله بن عمرو رضی اللہ عنہ أنس بن مالک رضی اللہ عنہ قال : ((ما من إنسانٍ يقتل عصفرا فما فوقه بغير حقٍ إلا سأله اللہ عز و جل عنها ، قيل : يا رسول اللہ ! وما حقه ؟ قال : تذبھ فتأکله ولا تقطع رأسه وترمی به))^{٦٤}.

واته : له (عبد الله) کوبى (عمرو) اوه خواى لى پانى بىت فەرمۇويەتى : پىغەمبەرى خوا ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} فەرمۇى : ((هەر مرؤفتىك چۆلەکەیك و لهویش بەرزىر بکۈزىت بەبى نەوهى ھەقى خۆى بىدات ، مەگەر خواى عنوجل لىيى دەپرسىتەوە ، گوترا : ئەم پىغەمبەرى خوا ! ھەقەکەی چى يە ؟ فەرمۇى : سەرى بېرىت و بىخوات نەك سەرى لەشى جياكاته وە فرىئى بىدات)) .

و في سننه أيضًا : عن عمرو بن الشَّرِيد ، عن أبيه قال : سمعتُ رسولَ اللَّهِ يَقُولُ : ((مَنْ قَتَلَ عُصْفُورًا عَبَثًا ، عَجَّ إِلَى اللَّهِ يَقُولُ : يَا رَبِّ إِنَّ فُلَانًا قَتَلَنِي عَبَثًا ، وَلَمْ يَقْتُلْنِي لِمَنْفَعَتِهِ))^{٦٥}.

^{٦٤} إسناده ضعيف : أخرجه النسائي (٢٠٧ / ٧) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥١٥٧) .

^{٦٥} إسناده ضعيف : أخرجه أحمد في المسند (٤ / ٣٨٩) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والتهيب (٦٨٠) .

واته : له (عمرو کی کورپی (الشرید) ھو _ خوای لئی پانی بیت _ فەرمۇویەتی : گوییبیستی پیغامبەری خوا بوم ﷺ دەیفەرمۇو : ((ھەرکەس بەخۇپا چۈلە كەیك بىكۈشىت ، دەنگى بۆ لای خوای تعاوی بەرزدە کاتەوە دەلتیت : ئەی پەروەردگارم بەپاستى فللان كەس بە خۇپا كوشتمى و بۆ سوودى خۆى نېيكوشتىم)) .

گوشتیان گەرم و ووشکە ، خوو پادەگریت ، ئارەزۇرى جووتبۇون زیاد دەکات ، شلەکەی خوو نەرم و نیان دەکاتەوە ، بۆ جوومگە بەسوودە ، ئەگەر مىشكیان لە گەل زەنجەفیل و پیازدا بخوریت ، شەھوەت و ئارەزۇرى جووتبۇون دەۋوژۇنىت ، وە خەلتەيان ستايىشىراو نى يە .

لحىم الحمام ، گوشتى كۆتر : گەرمى تەپو شىدارە ، ھەناوى شىدارىي كەمترە ، جوجەكانى شىدارىتە بەخاصىيەت ، ئەوهى لە مالەكەندا بەخىو دەگریت و ئەوهەش كە تازە بالەكانى دەکاتەوە بۆ ئەوهى بىقىت گوشتیان لەمەموى سووكتەرە ، خۇداكىكى ستايىشىراویش بەجهستە دەبەخشى ، گوشتى ئىرینەی بۆ سىستى و ، لاوانى و ، سىپى و ، لەش دامىزان و ، (السكتة) و ، لەزىن شىفایە ، ھەروەھا بۆنكردىنى نەفەسە كانىشى لەو بارەوە بەسوودە ، خوارىنى جوجەكانى يارمەتىدەرىيکى باشى ئىنانە ، بۆ گورچىلە بەسوودە ، خوين نقد دەکات ، فەرمۇودەيەكى پوچىش سەبارەت بە كۆترەاتووه بەدەمى پیغامبەری خواوه ھەلبەستراوه كە گوايە : پياويك تەنهايى خۆى لای پیغامبەری خوا ﷺ سکالا كرد ، ئەويش پىسى فەرمۇو : جووتى كۆتر لای خۆت پاگرە . بەلام لەم فەرمۇودە باشتۇرۇ چاكتى ئەم فەرمۇودەيە : أئە ﷺ رأى رجلًا يتبعُ حمامَة ، فقال : ((شَيْطَانٌ يَتَّبِعُ شَيْطَانَة))^{۱۱۶}) واته : پیغامبەری خوا ﷺ پياويك بەدىكىد بەدوای كۆتىكەوە بۇو ، فەرمۇوی : ((شەيتانىكە دواي شەيتانىك كەوتۇوه)) .

پیشەوا (عثمان)ی کوبی (عفان)یش له ووتاره کانیدا فەرمانی دەکرد بە گوشتى سەگ و سەبپینى گۆتر .

لحم القطا ، گوشتى قەتى ، کوبکورە : ووشکە ، (السوداء) دروست دەکات ، خۇ دەگریت ، لە خراپتىن خۇراكەكانە ، بەلام بۆ نەخۆشى ئاویەنگ بەسۈودە .

لحم السماني (٦١٧) ، گوشتى شىلاقە : گەرم و ووشکە ، بۆ جومگە بەسۈودە ، بۆ نازارى كەرمى جىڭر زيانبەخشە ، بە سرکەو (الكسفرة) (٦١٨) زيانەكانى دوردەخربىتەوە ، پىۋىستە مىزدە خۆى بەدور بگریت لە گوشتى ئەو بالىدانەي كە لە شويئە زەلکاوهەكان و پىسىكەكاندا دەزىن .

گوشتى بالىدە بەگشتى لە گوشتى مەپو مالات خىرا ھەرسىرە ، ئەوهشى لەھەمۇمى خىرا ھەرسىرە لەھەمۇمى كەمتر خۇراك بەجەستە دەبەخشى " وەكۆمل و بالەكان ، مېشكىيان لە مېشكى مەپو مالات ستايىشكراو تىرو چاكتە .

٦١٧ - ئەم بالىدانەي لە زمانى عەرەبىدا دوو ناوى ھەيە كە بىرىتىن لە ناوهەكانى (السلوى) و (السمان) ، بەلام لە قورئانى پىرۇزدا بە ناوى (السلوى) وە هاتۇرۇ . وەركىپ .

٦١٨ - الكسفة أو كوزبة : بۇوهكىكى كىيابى وەرزى بىستانىيە ، بۇنىتىكى عەتر ئامىتىزى توندى ھەيە ، نزىكەي (٥) سەرزى دەبىتەوە ، پەتكى كولەكانى سېپىن ياخود مېخكىن ، بەرىكى خېچى بچوکى پەنگ زەردى مەيلە ، قاوهەيى ھەيە ، يەكتىكە لە بەهاراتە بەناوياڭەكان . بېۋانە : www.snbl.com ، <http://ar.wikipedia.org/wik> . وەركىپ .

الجراد ، کولله : في الصحيحين : عن عبدالله بن أبي أوفى قال : غزونا مع رسول الله ﷺ سبعَ غزواتٍ ، نأكلُ الجرَادَ^(۱۱) .

واته : له (عبدالله) کوپی (أبي أوفى) هوه خوای لئی پانی بیت فه رمومیه تی : له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا لکلک حوت غه زامان کرد ، کولله مان ده خوارد .

وفي المسند عنه : أحلَّتْ لنا ميَّتَانِ وَدَمَانِ : الْحُوتُ وَالجَرَادُ ، وَالكَبْدُ وَالطَّحالُ^(۱۲) .

واته : له همان هاوه لوه خوای لئی پانی بیت فه رمومیه تی : دوو مردوو و دوو خوینمان بۆ حەلائ کراوه : ماسی و کولله ، جگه رو سپل .

کولله گرم و ووشکه ، خوراکیکی کەم دە به خشیت ، بەردەوام خواردنی مرۆڤ لاواز دە کات ، بەھەلماندنی (تُبَخْرَ بَهْ) سودی بۆ میزه چورتکی و ئاسته می میزکردن دەبی ، هەروهە هەلماندنی (يُتَبَخْرَ بَهْ) پى دەکریت بۆ ما یە سیری ، قەلە وە کانی بۆ پیوه دانی دوپیشك دە بریزىنریت و دە خوریت ، زیان بە خشە بۆ تووش بوان بەنە خوشی پەركەم ، خەلتەیە کی خراپی ھە یە .

سەبارەت بە پیدان بە خواردنی ئە و کولله یە کە بە بى هق مردووھ ، دوو گوفتار لە ئارادا یە : جەماوەر لە سەر حەلائ بونین ، ئىمامى (مالک) يش بە حەرامى داناوه ، بەلام ھیج جیاواز یەک لە نیوان زانایاندا نی یە سەبارەت بە خواردنی ئە و کولله یە کە بە ھۆکاریکی وە کو پەستاونن و سوتاندن و بەو ھاوشیوانە دەمرن ، بۆیە خواردنیان شیاوه .

^{۱۱} - صحيح : أخرجه البخاري (۷ / ۱۱۷) ، ومسلم (۶ / ۷۰ ، ۱۷۱) كلاما من طريق أبي يعفور سمعت ابن أبي أوفى فذكر الحديث .

^{۱۲} - سبق تخریجه .

بهشیک : سه بارهت به زیانی به رده‌های مبسوط له سه‌ر خواردن گوشت

پیویسته به رده‌های نه بن له سه‌ر گوشت خواردن ، چونکه چهندین نه خوشی خوبینی و شیعتلائی و ، تای توند درست دهکن ، پیشه‌وا (عمر) ای کوپی (خطاب) _ خوای لئی پانی بیت _ فرموده‌تی : دورکهونه‌وه له خواردن گوشت ، چونکه زیانه‌ندیه کی ههیه وه کو زیانه‌ندی مهی و شهرباب ، خوای پهروه ردگاریش پقی له مالی گوشت خورده بیته‌وه . نیاممی (مالک) له (الموطأ) داده یکتریته‌وه .

(أَبْقَرَاط) یش ده لیت : سکتان مهکن به گورستانی نازهله .

بهشیک : سه بارهت به بهره‌های سپیاچی

اللبن « شیر : خوای تعالی ده فرمیت : »وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ سُنْقِيْكُمْ مَمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثَوْدَمِ لَبَنًا حَالِصًا سَائِنَقًا لِلشَّارِيْنَ [النحل : ٦٦] واته : »وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ كُلُّهُ وَبِهِ رَاسْتِي لَهُ نَازِهَلْ وَمَالَاتِيشِدا بَوْتَيْوَهْ پَهْنَدْ وَهِرْگِتِنْ هَهِيَه سُنْقِيْكُمْ مَمَّا فِي بُطُونِهِ له روهی له ناو سکیدایه به نیوه‌ی ده توشنین مِنْ بَيْنِ فَرْثَوْدَمِ لَبَنًا حَالِصًا له نیوان سروان و خوبینیدا شیرینیکی پاکی بی خوشی سَائِنَقًا لِلشَّارِيْنَ پهوان بتوش‌هرانی (۱۲) . خوای تعالی سه بارهت به بهشتیش فرموده‌تی فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ أَسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ [محمد : ١٥] فِيهَا أَنْهَارٌ چهنده‌ها پوپیاری تیدایه مِنْ مَاءٍ غَيْرِ أَسِنٍ له ناوی سازگاری تام و بون نه گویاو وَأَنْهَارٌ وه چهنده‌ها پوپیار مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ له شیر که تامی نه گوپاوه (۱۳) .

۱۲۱ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تفسیری قوریان .

۱۲۲ - ملا محمد ملا صالح ، پوخته‌ی تفسیری قوریان .

وَفِي السُّنْنَ مَرْفُوعًا : ((مَنْ أطْعَمَهُ اللَّهُ طَعَامًا فَلْيُقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَرْزُقْنَا خَيْرًا مِنْهُ ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَنًا فَلْيُقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ فِي إِنِّي لَا أَغْلُمُ مَا يُجْزِئُ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ إِلَّا لِلَّبَنِ)) (٦٢٣).

واته : پیغامبری خواه صلی الله علیه و آله و آله و آله فرموده‌تی : ((هرکس خوای تعالی خوراکتکی دایه بیخوات بابلیت : په روهردگارا بهره‌که تمان بۆ برژه نیوی و ، لهم خواردنەش چاکترمان بدهرهی . وە هرکس خوای تعالی شیری دایه بیخواته وە بابلیت : په روهردگارا بهره‌که تمان بۆ برژه نیوی و ، لە مەشمان بۆ زیاد بکه ، چونکه هیچ شتیک نی یه جیگهی خوراک و خواردنەوە بگرتیته وە مەگهه شیر .

شیر : ئەگهه رچی بەھەستیش ساده بی ، بەلام بە سروشتنی خۆی و لە بنەپەتی دروست بینیدا لە سی گەوەر پیکھاتووه : پەنیزی ، پۇنى ، ئاوى . پەنیزی : ساردى تەپوشیداره ، خوراک بە جەسته دە بە خشى . پۇنى : مامناوه‌ندە لە گەرمى و تەپى و شىداريدا و بۆ جەسته مەرۆڤىي تەندروست و ساغ گونجاوه ، سودىكى تۇرى تىدايە . ئاوى : گەرمى تەپه ، سروشتنی مەرۆڤ دە کاته وە ، جەسته شىدار دە کات .

شیر _ بە گشتى _ لە ئاستى مامناوه‌ند كەمى ساردى تەپو شىدار تە . گوتراوه : هىزى لە کاتى دۆشىنیدا گەرمى و تەپى و شىدارىيە ، هەروهە گوتراوه : مامناوه‌ندە لە گەرمى و ساردىدا .

چاکترين دۆخە کانى شيريش لە کاتى دۆشىنیدايە ، پاشان بەردە وام چاکتىيەکەي كەم دە بىتتەوە ” بەپىتى تىپەپیونى كات ، بۆيە لە کاتى دۆشىنیدا كەمتر ساردە و ، زىاتر تەپو شىدارە ، تىشە كەشى بەپىچەوانە وەيە ، پاش ئەوهى ئازەلە كە بىتچوھە كەي لە دايىك دە بىن

بچل پقذئ وجا شیره کهی هله بزیر دریت و به کارده هینزیت ، چاکترین شیریش نه وه یه که سپتیتیه کهی نقد بی ، بونی خوش بی ، تامی به لهزهت بی ، شیرینیه کی که می تیدابی ، چهوریه کهی مامناوهند بی ، پیکهاته کی له ناسکی و چپیدا مامناوهند بی ، له مالتیکی تهمن که می تهندروست دو شرابی ، گوشتی مامناوهندی چاک بی و ، له وه پو ناویکی ستایشکراوی خواردی .

شیر ستایشکراوه و خوتیتیکی چاک دروست ده کات ، جهسته ووشک شیدار ده کاته وه ، خودراکتیکی چاک به جهسته ده به خشی ، بـ نـهـ خـوشـیـهـ کـانـیـ دـوـلـیـیـ وـ خـهـ فـهـ مـ وـ خـهـ فـهـ مـ وـ نـهـ خـوشـیـهـ (السوداوية) کان به سووده ، نـهـ گـهـرـ لـهـ گـهـلـ هـنـگـوـیـنـدـاـ بـخـورـیـتـهـ وـهـ بـرـیـنـهـ نـاـوـهـ کـیـهـ کـانـ لـهـ خـهـلـتـهـ بـؤـگـهـنـهـ کـانـ پـاـکـ دـهـ کـاتـهـ وـهـ خـوارـدـنـهـ وـهـشـیـ لـهـ گـهـلـ شـهـکـرـدـاـ پـهـنـگـ وـبـؤـ جـوـانـ دـهـ کـاتـهـ وـهـ .

شیر زیانه کانی جو وتبونن ده کات که م ده کاته وه ، بـقـ سـیـتـگـ وـسـیـ گـونـجـاـوـهـ ، بـقـ توـوـشـبـوـوـانـ بـهـنـهـ خـوشـیـ سـیـلـ چـاـکـ وـبـهـ سـوـوـدـهـ ، بـقـ سـهـرـوـ گـهـدـهـ وـ جـگـهـرـوـ سـپـلـ خـرـاـپـهـ ، نـهـرـخـوارـدـنـیـ زـیـانـ بـهـ دـدـانـ وـ پـوـوـکـ دـهـ گـیـهـ نـیـتـ ، بـؤـیـهـ پـاـشـ خـوارـدـنـهـ وـهـ پـیـوـیـسـتـهـ ئـاـوـلـ دـهـمـ وـهـرـدـرـیـتـ ، وـفـیـ الصـحـیـحـینـ : أـنـ النـبـیـ ﷺ شـرـبـ لـبـنـاـ ، ثـمـ دـعـاـ بـمـاءـ فـتـضـمـضـ وـقـالـ : ((إـنـ لـهـ نـسـمـاـ))^{٦٤} وـاـتـهـ : پـیـغـمـبـرـیـ خـواـلـکـلـلـلـ شـیرـیـ خـوارـدـهـ وـهـوـ ، پـاشـانـ دـاـوـیـ کـرـدـوـ وـهـرـیدـاـ لـهـ دـهـمـیـ وـفـهـرـمـوـیـ : ((چـهـورـیـ تـیدـایـهـ)) .

بـوـ تـادـارـانـ وـ ، نـهـوانـهـیـ سـهـرـیـانـ دـهـئـیـشـیـ خـرـاـپـهـ ، بـقـ مـیـشـکـ وـ ، سـهـرـیـ لـاـوـزـ زـیـانـبـهـ خـشـهـ ، بـهـرـدـهـوـامـ خـوارـدـنـیـ تـارـیـکـیـ چـاـوـ وـ ، جـومـگـهـ تـیـشـانـ وـ ، تـوـنـدـبـوـوـنـیـ جـگـهـرـوـ ، ئـاـوـسـانـ لـهـ گـهـدـهـ وـهـنـاـوـدـاـ دـرـوـسـتـ دـهـ کـاتـ ، بـهـلـامـ بـهـ تـیـکـهـلـ کـرـدـنـیـ هـنـگـوـیـنـ وـزـهـنـجـهـفـیـلـیـ مـوـرـهـبـاـ وـبـهـوـ هـاـوـشـیـوـانـهـ چـاـکـ دـهـکـرـیـتـ ، هـهـمـوـ نـهـوانـهـشـ بـقـ کـهـسـانـیـکـهـ پـیـیـ رـاـنـهـهـاتـبـیـتـ .

^{٦٤} متفق عليه : أخرجه البخاري (۱ / ۲۷۰) ، ومسلم (۳۵۸) .

لبن الصَّانِ ، شیری مهپ : چرپتین شیره کانه و لهه مووشی زیاتر ته پترو شیدارتره ، چه وریکی تیدایه له شیری بنن و مانگادا نی یه ، پاشه پویه کی به لغه می دروست ده کات ، سپیتیه کی له پیستدا دروست ده کات نه گهر به برد و اومی به کاریه یتیریت ، بؤیه پیویسته نه م شیره تیکه ل بنه او بکریت بق نهوده جهسته پیژه یه کی که مترا له شیره دهستکه ویت و ، خیراتریش تینویه تی بشکنیت و ، زیارتیش سارد بکاته وه .

لبن المَعْزِ ، شیری بنن : نه رم و ناسک و مامناوه نده ، سک پهوان ده کاته وه ، جهسته می ووشک شیدار ده کاته وه ، بق بربنه کانی گروو ، کوکینی ووشک ، خوین به ریون به سووده .

شیری پهتی چاکترین خواردنه کانه بق جهسته مرفه " لمبه رنه و خوزاک به خشین و مادده خوینیه تیابدا کوبوت وه و ، لمبه رنه وهش که له کاتی مندالیدا جهسته مرفه شیه راهاتووه و ، هاو سازی فیتره تی بنه پهتیشه .

وفي الصحيحين : أن رسول الله ﷺ أتى ليلة أسرى به بقدحين من خمر ولبن ، فنظر إليهما ثم أخذ اللبن ، فقال له جبريل _ عليه السلام _ : الحمد لله الذي هداك للفطرة ، ولو أخذت الخمرَ غوت أمثلك (٦٢٠) .

واته : پیغمه بری خوا ﷺ له شه و په ویه کیدا دوو په رداخ مهی و شیری بق هینرا ، نه وه بیو ته ماشای کردن و شیره کهی برد ، (جبریل) یش _ عليه السلام _ فرمودی : سپاس و ستایش بق خوا که پیتمووی کردی بق نیسلام و پیگه کی پاست ، چونکه نه گهر مهی و شه را به کهت ه لگرتایه نومه ته کهت گومپا ده بیون .

ترشه کاشی به لای مرقه وه به له زهت نابی تا دوای ماوهیه کی ، شیری کی بزپکاوه و بونه کهی ناخوشه ، که دهی گه رم هرسی ده کات و سودی لی و هرده گریت .

لحم البقر ، شیری مانگا : خوارک به جسته ده به خشی و ، پیتدارو چاکی ده کات ، سک پهوان ده کاتوه به نیوەنچی ، ناوەندیترین شیرو چاکترينیانه له نیوان شیره کانی مهپ بزندا ، له بواری نارم و ناسکی و چپی و چهوریدا .

وفي السنن : من حديث عبد الله بن مسعود يرفعه : ((عليكم بالبانِ البَقَرِ، فإنها تُرْمُ من كُلِّ الشَّجَرِ)) (٦٢٦).^{٦٢٦}

واته : (عبدالله) کوپی (مسعود) _ خوای لئی پازی بیت _ له فرموده یه کدا که به رنی ده کاتوه بق پیغامبری خوا عَزَّلَ فرمویه تی : ((شیری مانگا به کاریتن ، چونکه له هموو درۆه ختیک کۆدە کاتوه وە دەخوا)) .

لبن الإبل ، شیری ووشتر : له سره تای به شه که دا ناماژه دی پىدران ، سووده کانی باسکرا ، بۆیه پیویست به دووباره بونه و ناکات .

لُبَانُ ، الْكُنْدُرُ ، فرموده یه کی له باره وە هاتووه کووا پیغامبری خوا عَزَّلَ فرمویه تی : ((ماله کانتان به (لُبَانُ) بۇنخوش بکەن)) به لام نەم فرموده یه به (صحیح یی له پیغامبری خواوه (ریوایه) ت نەکراوه .

له (علی) یشه وە ده گیزنه وە کووا پیاویک سکالائی بیرچونه وە لە خزمە تیدا باس کرد نەویش پیتی فرموو : (لُبَانُ) به کاریتن ، چونکه دل به میز ده کات و ، بیرچونه وە نامهیلت .

له (ابن عباس) یشه وە _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ ده گیزنه وە فرمویه تی : خواردنە وە لە گەل شەکردا پیش نان خواردنی بەيانی بق میز و بیرچونه وە چاکه .

له (أنس) يشهده ده گپنوهه که وا پیاویک سکالای له خزمه تیدا باس کرد ئه ویش فه رمومی : (الکندر) به کاریتەوەر لە شەوهە بیخوسیتە ، ئەگەر پۇزىت لىنى بۇویەوە ، پیش نان خواردىنى بەيانى لىنى بخورەوە ، چونكە بۆ بیرچۈونەوە بەسۈودە .

ئامە مۆیەکى سروشتى ئاشكەرای ھەيە ، چونكە ئەگەر بیرچۈونەوە بەھۆى مىزاجىڭى خراپى ساردى شىدەرەوە بىن و بەسەر مىشكىدا زال بىن ، ئەوا كارى خەزنىكىن و پاراستنى زانىارىيەكان ئەنجام نادات ، لىرەدا (لۇبان) ئى نىد بۆ بەسۈود دەبىن .

بەلام ئەگەر بیرچۈنەوەكە بەھۆى زالبۇونى شتىكى كاتىيەوە (عارض) بىن ، دەتوانزىت بیرچۈونەوەكە بەو شنانە لابىت كە دەتوانن مىشك شىدەر بکەنەوە .

جيمازى نىوان ئەم دوولە بيرچۈونەوەيە بەم جۆرەيە : لە بيرچۈونەوە بەھۆى شتى كاتىيەوە (العارض) جۆرىكى ووشكەو ، نىشانەكانيشى بىرىتە لە شەو بىدەرى و خەزنىكىن و پاراستنى زانىارىيە پابرۇوەكان بەتهنەا ”بەلام زانىارى نۇئى و مەنۇوكىيى خەنن ناكات .

بەلام لە بيرچۈونەوە بەھۆى ماددەي تەپو شىدەرەكانەوە ”بە پېچەوانەي يەكمە بە تەواوى .

پىدەچى ئەندى شىت بە خاسىيەت بيرچۈونەوە درپوست بکات ، وەكى كەلەشا خىگىتن لە چالەكەي پىشە ملداؤ ، بەردى وامبۇون لەسەر خواردىنى (الكسفه) ئى تەپو ، سىيۇي ترش و ، تىرى خەم و خەفت و ، تەماشاكىرىنى ئاوى وەستاواو ، مىزتىكىرىنى و ، تەماشاكىرىنى لە خاچ دراواو ، نىد خويىندەوەي تابلوى سەركىپەكان و ، تەماشاكىرىنى دوو وشتى پىكەوە بەستراو ، فېيدانى ئەسپى بە خويىنى بىتنييىزىيەوە ، خواردىنى پاشماوهى مشك ، زۆرىيە ئەمانە بە تاقىكىرىدەوە زانزاون .

مهبستیش نهودیه که : (لُبَانْ) گه رمکاره له پله دوودا ، ووشکاره له پله یکدا ، قه بزیکی که می تیدایه ، سووده کانی نون ، زیانه کانی که من ، له سووده کانی : به سووده بۆ فریندان و خوین بەربوون ، ئازاری گدە ، پهوانبۇونى سك ، خۆراك هرس دەکات ، با دەکاتە درەوە ، بىرىنە كىماوه کانی چاپاک دەکاتەوە ، كۈشت دەپۈيىتەوە لە ھەموو بىرىنە کاندا ، گەدەی لاواز بەھىز دەکات و ، گەرمى دەکات ، بەلغەم ووشک دەکات ، تەپى و شىتىکانى سېتىگ ووشک دەکاتەوە ، تارىكى چاولادەبات ، ناهىيەت بىرىنە كىماوه پىسەكان بلىاوه بىن ، ئەگەر بەتهنها ، ياخود لەگەن جاترهى فارسىدا بجويىزىت بەلغەم دەردەھىتىت و ، بۆ زمان گيران بەسوود دەبى و ، بىروهوش زىياد دەکات و پەرهى پى دەدا ، ئەگەر لە ئاودا بەلمىزىت ، بۆ پەتا بەسوودەو ، بۇنى ھەوا خوش دەکات .

پىتى الميم (م) :

ماء ، ئاوا : ماددهی زيانه ، سەرگەورەی خوارىنەوە کانه ، يەكتىكە لە پايە کانى جىهان ، بەلكو پايە بىنەپەتە ، چونكە ئاسمانە كان لە ھەلەمەكەی دروستكراون و ، زەمينىش لە كەفەكەی دروستكراوه ، خواى پەروەردگارىش ھەموو شىتىكى زىندۇوی لە ئاوا دروست كردىووه .

زانيان سەبارەت بەئاواز جيابونە : ئايا خۆراك بەجهسته دەبەخشى ، يَا تەنها خۆراك بۆ ئەندامە کانى جهسته گوزەرپى دەکات ؟ بە دوو بۆچۈن ، پىشتر ئامازەمان پىداو ، گوفتارى راست و بەلگەكەشمان خسته پۇو .

ئاوا ساردو تەپە ، گەرمى دادەمركىيەتەوە ، تەپى و شىيدارى جهسته دەپارىزىت و ، جىتكەي ئەۋەش دەگرىتەوە كە لە جهسته شىي بۆتەوە ، خۆراك نەرم و نيان دەکاتەوەو ، بۆ رەگەكان گوزەريان پى دەکات .

چاکیتی ئاو بەدە پیگەوە دەزانزىت :

یەکمیان : بەرەنگەکەی بەوهی ساف بیت .

دووەم : بەبۆنی بەوهی بەھیچ شیوھیەک بۆنی نەبیت .

سێیم : بەتامەکەی بەوهی تامەکەی خوش و شیرین و سازگار بیت ، وەکو ئاوى پۇويارەکانى نیل و فورات .

چوارەم : بەکیشى بەوهی سووک و پیکەتە ناسك بیت .

پىنجەم : بەرپەھوی ، بەوهی پېپە و پېنگەکەی چاك بیت .

شەشم : بەسەرچاوهی مەلقۇلانى بەوهی سەرچاوهی مەلقۇلانى دوور بیت .

ھەوتەم : بەدەركەوتى بۆ ھەتاو و با ، بەوهی لە ژىرزەویدا گوم نەبى و ھەتاو و با نەیگاتى .

ھەشتم : بە جولانەوهى بەوهى خىرا پى بکات و بجولىتەوه .

تۈيەم : بەزىرىيەکەی بەوهى زىرىيەت و پاشەپۇتىكەل بۇوهەکانى دوور بخاتەوه .

دەيمەن : لە ئاپىزىڭىيەوه بەوهى لە باکورەوه بۆ باشور ، ياخود لە پۇئىداواوه بەرەو پۇزەلات بپوات .

بۆيە نەگەر پەچاوى ئەم وەسفانە بکرىت ، ئەوا ئەو خالانە بەتەواوى بەدىناكىرىت تەنها لە چوار پۇويارەکەدا نەبى ، نیل و ، فورات و ، سىحون و ، جىحون .

وَفِي الصَّحِيحَيْنِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((سَيْحَانُ، وَجَيْحَانُ، وَالنَّيلُ، وَالْفَرَّاتُ، كُلُّ مِنْ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ))^{٦٢٧} .

^{٦٢٧} - صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٢٨٩ ، ٤٤٠) ، ومسلم (٨ / ١٤٩) كلاهما من طريق حفص بن عاصم عن أبي هريرة مرفوعاً . ولم أجده في صحيح البخاري ولعله وهم من المصنف رحمه الله .

واته : له (أبی هریرة) ھوھ خواى لى پانى بىت فەرمۇيەتى : پىغەمبەرى خوا
فەرمۇي : ((سېخانُ و ، جَيْحَانُ و ، والثِّيلُ و ، الْفَرَاتُ ، هریرەکەيان پۇوبارىتىكى بەھەشتىن)).

سووكىتى ئاوه بە سى رۇو دەزانىزىت :

يەكەميان : ئاوه كە خىرا كەرمى و ساردى وەرگىت . (أبقراط) دەلىت : نەو ئاوهى بە خىرا گەرم دەبى و ، بە خىراش سارد دەبى سووكىتىن ئاوه .
دۇوھم : بەتەرانوو .

سى يام : دۇولۇكەي كىش يەكسان بەدۇو ئاوى جىاواز تەپ دەكىرىن ، پاشان بەتەۋاوى ووشك دەكىتىنەوە ، پاشان دەكىشىرىن ، هەركاميان سووكىت بۇو ، ئاوه كەشى ئاوه هايدى .

ئاونەگەرجى لە بنەپەتدا ساردى تەپ بى ، بەلام مىزەكەى دەگوارىزىتەوە دەگۈپدىت بە چەندىن ھۆكاري كاتى ، بۆيە نەو ئاوهى سەرنەگىراوە دانەپۇشراوەو تەنها باى شەمال لىنى دەدات و ، باى مىچ لايىكى تىرىلىنى نەدات ، نەو ئاوه سارد دەبى و ، جۆرە ووشكتىتىكى تىدىا يە لە باى شەمالەوە وەريگرتۇوە ، حۆكمى ھەممۇ باكانى تىرىش بەو شىۋە دەزانىزىت .

نەو ئاوهى لە سەرچاوه يەكى كانزايەوە مەلۇدە قولىت بە گوئىدە سروشتى نەو كانزايە دەبى ، بەگوئىدە گارىگەرى نەو كانزايەش كارىگەرى دەخاتە سەر جەستە .

ئاوى سازگارى شىرىنى خۇش بق نەخۇش و كەسانى تەندىروست و لەش ساغىش بەسۈودە ، ساردىدە كەشى بەسۈودىترو بەلەزەترە . پىتىيەتە لە سەرسك خالىتى ، پاش جووتۇون ، كاتى بە ئاگاھاتنەوە لە نۇوستن ، پاش خۇشتىن ، پاش خواردىنى مىيۇھ ئاونەخورىتەوە ، پىشىتىش ئامازەمان پىداروھ . بەلام لە سەر خواردىن ، مىچى تىدا نى يە ”نەگەرنەچارى بۇو ، وە پىتىيەتە زۇر نەخواتەوە ، بەلکو كەمەتكى مەلۇدە مىزى بە مەلمىزىن ، نەو زىيانى پىـ

ناگهیهنت، بـلکو به پـیچه وانـه وـه گـدـه بـهـیـزـدـهـکـاتـ وـ، شـهـهـوتـ وـثـارـهـزـوـ هـلـدـهـسـیـنـیـتـ وـ، تـینـوـیـهـتـیـ لـادـهـبـاتـ.

نـاوـیـ شـلـهـتـیـنـ دـهـنـاـوـسـیـنـیـتـ وـ کـرـدـارـگـهـلـیـکـیـ دـزـبـهـوـهـیـ باـسـکـرـاـ نـهـنـجـامـ دـهـدـاتـ ، نـهـنـاوـهـیـ دـهـمـیـنـیـتـهـوـهـ لـهـ نـاوـیـ تـازـهـ چـاـکـتـرـهـ . نـاوـیـ سـارـدـ لـهـ نـاوـهـوـهـ سـوـوـیـکـیـ زـیـاتـرـ دـهـبـهـخـشـیـتـ بـهـبـهـرـاـورـدـیـ سـوـوـدـیـ دـهـرـهـوـهـیـ ، گـرـمـیـشـ بـهـپـیـچـهـوـنـهـ وـهـیـ ، نـاوـیـ سـارـدـ بـقـ بـقـگـهـنـبـوـنـیـ خـوـینـ وـ، بـهـبـهـرـزـبـوـنـهـ وـهـیـ هـلـمـهـکـانـ بـقـ سـهـرـ بـهـسـوـوـدـهـ ، خـلـتـهـ بـقـگـهـنـهـکـانـ لـادـهـبـاتـ وـ، بـقـ مـیـزـاجـ وـ سـالـ وـ زـهـمـهـنـ وـشـوـیـنـهـ کـرـمـهـکـانـ گـوـنـجـاـوـهـ ، کـهـچـیـ نـاوـیـ سـارـدـ بـقـ هـمـوـ بـارـوـحـالـتـیـکـ پـیـوـیـسـتـ بـهـبـهـپـیـگـهـیـانـدـنـ وـشـیـبـوـنـهـ وـهـیـ مـادـدـهـ زـیـانـبـهـخـشـهـکـانـ بـکـاتـ زـیـانـبـهـخـشـهـ ، وـهـکـوـ هـلـامـهـتـ وـ بـهـبـهـپـیـگـهـیـانـدـنـ وـشـیـبـوـنـهـ وـهـیـ مـادـدـهـ زـیـانـبـهـخـشـهـکـانـ دـهـگـهـیـهـنـیـتـ ، بـهـرـدـهـوـامـبـوـونـ لـهـسـهـرـ هـلـاـوـسـانـهـکـانـ ، زـقـرـ سـارـدـیـشـ زـیـانـ بـهـ دـدـانـهـکـانـ دـهـگـهـیـهـنـیـتـ ، بـهـرـدـهـوـامـبـوـونـ لـهـسـهـرـ خـوارـدـنـهـ وـهـیـ نـاوـیـ سـارـدـ خـوـینـ بـهـرـیـوـنـ وـکـوـکـوـ هـلـامـهـتـ وـ، نـازـارـیـ سـیـنـگـ درـوـسـتـ دـهـکـاتـ .

نـاوـیـ سـارـدـوـ گـرـمـیـ لـهـرـاـدـهـبـهـ دـهـرـزـیـانـ بـهـ دـهـمـارـوـ زـقـرـیـهـیـ نـهـنـدـامـهـکـانـ دـهـگـهـیـهـنـیـتـ ، چـونـکـهـ یـهـکـیـکـیـانـ شـیـیـ دـهـکـاتـهـوـهـ ، نـهـوـیـرـیـانـ چـرـ دـهـکـاتـهـوـهـ ، نـاوـیـ گـرـمـ چـوـزـانـهـوـهـیـ تـیـکـهـلـاـوـهـ تـیـژـهـکـانـ هـیـمـنـ دـهـکـاتـهـوـهـ ، شـیـیـ دـهـکـاتـهـوـهـ وـ پـیـدـهـگـهـیـهـنـیـتـ ، پـاشـهـبـوـکـانـ دـهـکـاتـهـ دـهـرـهـوـهـ ، تـهـبـوـشـیدـارـ دـهـکـاتـ وـ گـرـمـ دـهـکـاتـ ، کـهـچـیـ خـوارـدـنـهـ وـهـیـ نـاوـیـ گـرـمـ بـهـنـقـدـیـ هـرـسـکـرـدـنـ خـرـاـپـ دـهـکـاتـ ، پـالـ بـهـخـوارـدـنـهـکـانـهـوـهـ دـهـنـیـتـ بـقـ سـهـرـهـوـهـیـ گـهـدـهـوـنـرـمـ وـ سـسـتـیـ دـهـکـاتـهـوـهـ ، بـهـخـیـرـاـ تـینـوـیـهـتـیـ نـاـشـکـیـنـیـتـ ، جـهـسـتـهـ سـیـسـ وـ لـاـواـزـ دـهـکـاتـ ، دـهـبـیـ بـهـهـوـیـ دـرـوـسـتـبـوـوـنـیـ چـهـنـدـنـیـ نـهـخـوـشـیـ خـرـاـپـ وـ، زـیـانـ بـهـزـقـرـیـهـیـ نـهـخـوـشـیـهـکـانـ دـهـگـهـیـهـنـیـتـ ، بـهـلـامـ خـوارـدـنـهـ وـهـیـ نـاوـیـ گـرـمـ بـقـ مـرـؤـشـیـ بـهـتـمـهـنـ وـ، توـوـشـبـوـوـانـ بـهـنـهـخـوـشـیـ پـهـرـکـمـ وـ، سـرـئـیـشـهـیـ سـارـدـوـ (الصـدـاعـ الـبـارـدـ) ، چـاوـیـشـهـ بـهـسـوـوـدـهـ ، بـهـسـوـوـتـرـینـ بـهـکـارـهـیـنـانـهـکـانـیـشـیـ نـهـوـهـیـ لـهـ دـهـرـهـوـهـ وـهـ بـهـکـارـبـیـتـ .

هیچ فەرمۇوەدەيەك ياخود (أثر) يېڭى (صحيح) نەھاتووه سەبارەت بەناوى گەرمبۇرى
بەرھەتاو ، هیچ يەكتىك لە پىزىشكانى دىرىين ناقايلىتىيان بەرامبەر بەم ئاوه دەرنەبېرىيەو ،
عەيدارىشيان نەكردووھ ، ئاوى نىد گەرم بەزى گورچىلە دەتۈنېتىھەو .

پىشتىر لە پىتى غىن (غ) دا باسى ئاوى بارانمان كرد .

ماء الثلوج والبرد ، ئاوى بەفرو تەرزە : ثبت في الصحيحين : عن النبي ﷺ أنه كان يدعى في
الأستفناح وغيره : ((اللهم اغسلني من خطاياي بماء الثلوج والبرد))^{٦٢٨}

واتە : پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇويەتى : ((پەروەردگارا لە تاوانەكەنام بىمشقۇھ بەناوى
بەفرو تەرزە)) .

بەفر لە خودى خۆيدا چۆنیەتىھەكى دووكەلى و مەلمى ھەيە ، ئاوهكەشى ھەر ئاوهەيە
، پىشتىر باسى دانايى داواكىرىنى پاكىرىنەوەمان لە تاوانەكەنام كرد ” بە ئاوى بەفرو باران ”
لەبەر ئەوهى دل پىيوىستى بە ساردىكىرىنەوە قايمى كردن و بەھىزىكىرىن ھەيە ، نەمەش
بنچىنەي پىزىشكىيەتى جەستە دلائى لى وەردىگىرىت و ، چارەسەرى نەخۆشىيەكەن
بەدۇھەكەنيان دەكىرىت .

ئاوى تەرزە لە ئاوى بەفر نەرم وناسكىترو بەلەزەترە ، بەلام ئاوى بەستىو كە بە سەھىل
دەناسرىت بەگۈيىدە بىنچىنەكەيەتى ، بەفر چۆنیەتى ئەو چياو زەۋىيە وەردىگىرىت كە
بەسەريدا دەبارىت ” سەبارەت بە ھەر دوو لايەنى چاكتىي و خرابى ، وە پىيوىستە مەرۆف -
دۇركەۋىتتە لە خواردىنەوەي بەفراو پاش خۆشتن ، جووتىبۇون ، وەرۇش ، خواردىنى گەرم ،
تۇوشبۇان بە كوكىن ، ئازارى سىنگ ، لاۋازى جىگەر ، خاوهن مىزاجە ساردىھەكەن .

ماء الأبار والقني ، ئاوى بىرو كارىز : ئاوى بىر نەرمى وناسكى وخۆشى كەمترە ، ئاوى كارىزى زىر خاك قورسە ، چونكە ئوهى لە زىر زەویدا وەستاوه لە بۆگەنى بەدەرنى يەو ، ئەويتريشيان هەواي پى ناگات ، بۆيە پىويستە يەكسەر نەخورىتەوە تاوهە كۆ بەتەواي هەواي پى دەگات و ، شەويىكى بەسەردا تىپەرتىت ، خراپتىينىشى ئوهى يە پىزەوە كەى لە قورقۇشم بىي ، ياخود بىرە كەى لە كاركە وتو بى ، بەتاپىيەت ئەگەر خاكە كەى خراپ بى ، بۆيە ئەۋاھ دەرداوى و بەزىانە .

ماء زمزم ، ئاوى زەمزەم : سەرگەورە ئاوهە كان و بەپىزىتىن و لەمەمووشى پايەدارتە ، لەمەمووشى بەلای نەفسەكانوھ خۆشەويىستەرەو ، لەمەمووشى بەنرختەو ، لەمەمووشى بەلای خەلکەوە پىزىدارتە ، (جبريل) پىتىيەكانى كىشا بەزەویداو ئاوى زەمزەم ھەلقۇلما ، ئەو ئاوه بىو كە خواي تىعالي بۆ خواردەنەوهى (إسماعيل) ھەلىقۇللاند .

و ثبت في الصحيح : عن النبي ﷺ أنه قال لأبي ذر وقد أقام بين الكعبة واستارها أربعين مابين يوم وليلة ، ليس له طعام غيرها فقال النبي ﷺ : ((إنها طعام طغم)) . و زاد غير مسلم ياستاده : وشفاء سقم (٦٢٩) .

واته : به (صحيح) لە پىغەمبەرى خواوه ﷺ هاتووه كەوا به (أبي ذر) ئى فەرمۇوكاتى كە لە نىوان كەعبەو دیوارەكانىدا چل مايەوە لە نىوان شەو و پۇژىدا ، بەدەر لە ئاوى زەمزەم ھېچ خۇراكىتكى ترى نەبۇو ، ئەوه بىو پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇو : ((ئەوه خۇراكە و ئەو كەسەي دەيخواتەوە تىر دەبىي وەكى ئەوهى خۇراك تىرى دەگات)) . كەسانى دىكەى جە لە ئىمامى (مسلم) بەھەمان (إسناد) ئەمەشيان بۆ زىاد كەرددووه : ((شىفای نەخۆشىي)).

٦٢٩ - صحيح : أخرجه أحمـد (٥ / ١٧٤ ، ١٧٥) ، والدارمي (٢٥٢٧) ، (٢٦٤٢) ، والبخاري في الأدب المفرد (١٠٣٥) ، ومسلم في صحيحه (٧ / ١٥٢ ، ١٥٥ ، ١٧٦) ، والنمسائي في عمل اليوم والليلة (٣٣٩) كلهم من روایة عبدالله بن الصامت عن أبي ذر فذكره في حديث طويل .

و فی سنن ابن ماجة : من حديث جابر بن عبد الله ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((ما مائة زمان لاما شرب له)) (٦٣).

واته : له (جابر) ای کوبی (عبد الله) هوه خوای لی پانی بیت _ ، له پیغامبری خواوه ده گیریته و هو فرموده تی : ((ثاوی زهمزم بقیه نیازه یه بقی ده خوریته و)) . کومه لیک نه م فرموده یه به (ضعیف) داده نین به همی (عبد الله) ای کوبی (المؤمل) هوه که له (محمد) ای کوبی (المنکدر) هوه ده گیریته و . بومان (ریوایه) ت کراوه کهوا (عبد الله) ای کوبی (المبارک) کاتی چووه حاج ، چووه سه ربیری زهمزم و ، فرمودی : پروردگارا (ابن أبي الموالی) له (محمد) ای کوبی (المنکدر) هوه بقی باسکردن ، له (جابر) ای کوبی (عبد الله) هوه خوای لی پانی بیت _ ، له پیغامبری خواوه فرمودی : ((ثاوی زهمزم بقیه نیازه یه بقی ده خوریته و)) ، بقیه منیش ده یخزم و بقی تینویه تی پژوهی قیامه ت . (ابن أبي الموالی) ش باوه ربکراوه (ثقة) ، بقیه فرموده که (حسن) ه ، هیندیکیشیان فرموده که یان به (صحیح) لم قله داوه ، هیندیکیش گوتیانه (موضوع) ه ، هردیو گوفتاره که ش هولیکی نامسقگرن .

من و کسانی تریش ثاوی زهمزمان تاقیکردته و " بقی خو چاره سه رکدن و ، شتگه لیکی سه سورپیتنمان لی بینیو ه ، خوشم به کارم هیناوه بقی خو چاره سه رکدن " له گله لیک نه خوشی و ، به نیزتی خوای تعالی چاک بومه ته و ، کسانیکیش بینیو ه ، له جیاتی خوراک نزیکه نیو مانگ ، یاخود زیاتر ، تنهها ثاوی زهمزمیان ده خوارده و هو ، بررسیشیان نه ده بیو ، و هکو یه کیکی نه و خله ته واقی دهوری که عبه شی ده کرد ، پیشی پاگه یانم کهوا پیده چی چل پوز له سه ره بارو حالت توانای مانه وهی هه بی ، هینزیشی تیدابو و بقی جو وتبون له کمال خیزانه که یداو ، پیشوی ده گرت و ، چهندین جاریش ته واق ده کرد .

ماء النیل ، ظاوی پووباری نیل : یه کیکه له پووباره کانی به هشت ، بنچینه و بنه پرته ده گپریته وه بۆ چیاکانی (القمر) ی ئوپیه پی وەلاتی (الحبشة) به هزی ئه و بارانانه وه که له ویندا کزده بیتته وه ، لفاوگه لئیکی یارمه تیده رهندیکیان به هندیکی تر پووده دات ، تاوه کو خوای تعالی دهینیریت بۆ زه ویه کی ووشکانی که هیچ پووه کیکی تیدا نی یه و ، به هزی ئه و ظاوه شه وه کشتوكال ده پویت و ، ظاھل و ظاده میزادیش لئی ده خونه وه .

له بر ئوهی ئه زه ویه ظاوی پووباری نیلی به سه ردا تیده په پیت نقد په قه و ، ئه گه ر بارانی ئاسای بە سه ردا بیاريت تیر ظاو ناخواته وه و ، بۆ کشتوكال کردن ئاماده نابیت ، وە ئه گه رسرو ئاستی ئاسایی بیاريت ، زیان بە مال و دانیشتوان و مالات ده گه یه نیت و ، زیان و گوزه ران و بە رژه وهندیه کان پەك دەخات ، بۆیه خوای تعالی ئه و بارانه ی بە پووباریکی گهوردا بۆ ئهم زه ویه ناردووه ، هەروهه خوای تعالی ظاوی نیل لە کاتانیکی دیاریکراودا زیاد دەکات ، بەو ئهندازه یه که بۆ ئاودانی ئه وەلاته بشیت و بە سیشی بیت ، ئینجا پاش ئاودانی وەلات بە گشتی ، خوای تعالی مولت بە كەمبونه وه دابه زینی ظاوه کە دەدات ، بۆ تەواوکردنی بە رژه وهندی ، تاوه کو خەلکی توانای وە بەرهینانی کشتوكاله کە یان هەبی . ئه و دە خاله ئ ظاوی باشی پی دەناسریت وه و پیشتر ئاماژه هی پیدرا له ظاوی نیلدا کوبوت وه ، ظاوی نیل ناسکترین و سووکترین و خۆشترین و شیرینترین ظاوه .

ماء البحر ، ظاوی ده ریا : ثبت في الصحيح عن النبي ﷺ أنه قال في البحر: ((هو الظہور ما قوّه الحُلُمَيْتَه))^(١).

و اتھ : پیغمبری خوا ﷺ سه باره ت به ظاوی ده ریا فەرمویه تی : ((ظاوی ده ریا پاکه ره وه یه و مردووکانی نیویشی حەللاه)) .

٦٣١ - حسن صحيح : أخرجه أحمد في مسنده (٣٧٣ / ٣٨٨) ، وابن ماجة (١١٢) كلهم من طرق عبید الله بن مقصم عن جابر فذكره .

خوای تعالیٰ ئاوی دهربای کردووه به خویداریکی سویی تالی نه خواروه ، له بر به رژه وهندی هه مو نهوانه‌ی له سه رزه ویدا ده زین ”له مرۆڤ و ئازه لان ، چونکه ئاویکی به رده وامی و هستاوه و ، گیانله برا نیکی نقدی تیدا ده زی ، هه مو نه و گیانله برا نه له نیو شه و ئاوه دا ده مرن و نانیزدین ، بؤیه ئه گهه دهربایکه شیرین بوایه ” به دلنجیابی ئاوه که ده گهه نی ، به هه ئه ئه نقدی مانه وهی ئاوه که و ، مردنی ئازه لکانی له نیو خویدا ، پاشان هه وای چوارده وری جیهانیش ئه وهی و هردگرت و ، ده گهه نی و بونی ده کدو ، جیهانیش خراپ ده بورو ، بؤیه خوای تعالیٰ به دانایی خۆی کردویه‌تی به خویدان ، که ئه گهه هه مو لاشه بونکردوی جیهان و مردوانی تى فریزه‌تی ، تۆسقائیلیک گۆپانی به سه ردا نایه‌ت ، به دریزای مانه وهی نه کوپاوه ، له و کاته وهی که خولقینزراوه و ، تا ئه و کاته ش که خوای تعالیٰ جیهان ده پیچیت وه ، ئه هه هۆکاری غائی په بیوهندیداره به سروشت وه که واپیویست ده کات سوییر بیت . به لام هۆکاری بکه‌ری ، ده گهه پیت وه بۆ ئه وهی زه ویده که شۆره کاته .

پاشان . خوشتن به ئاوه که که بۆ گهه لیک له نه خوشیه کانی پووی پیست به سووده ، به لام خواردن وهی بۆ ئاوه وه و ده ره وهی جهسته زیانبه خشە ، سک پهوان ده کاته وه ، ئالوشی و خوروی و گابری و ، ئاوسان و تینویه‌تی دروست ده کات ، هر کەس ناچاری خواردن وهی بورو ، ئه وا چەند پیگه‌یه کی چاره سه رکردنی هەبە که زیانه کانی دورده خاته وه .

له پیگایانه : ئاوی دهربای ده کریتە نیو منه چەلیک و ، چەند قامیشیکی ده خریتە سه رو پارچه‌یه کی خوری تازه‌ی پاکی شیکراوهی بژیشی ده خریتە سه رو ، له زیر منه لە کە دا ئاگر داده گیرسینزیت ، تا هەلمی ئاو نیو منه لە کە به رزدە بیت وه و لە خوریه کە دا کۆدە بیت وه ، ئینجا که هەلمیکی نقد لە خوریه کە دا کۆبۇوه دەیگوشیت و ، به رده وام ئه و کاره دوباره ده کات وه ” تا ئه و ئاوه و بۆ کۆدە بیت وه که دې وئی ، بەم پیگه‌یه هەلمی سازگار لە خوریه کە دا کۆدە بیت وه و ، سویراوه کەش لە منه لە کە دا بە جى دە مىنیت .

پیکایه‌کی دیکه : چالیکی فراوان له که ناری ده ریاکه هلبکه‌نریت ، بتوهه‌ی ناوی ده ریاکه‌ی تیپالوریت ، پاشان به ته‌نیشته‌وه یه‌کیکی تره‌لبکه‌نریت ناوی چالی یه‌که‌می تیپالیوریت و ، همیسان یه‌کیکی تره‌لبکه‌نریت ناوی چالی دووه‌می تیپالوریت و به‌جوده تا ئاوه‌که به ته‌واوی سازگارو خوش ده‌بئی . نه‌گهه مرؤف ناچار بwoo ناوی لیل بخواته‌وه ، ئه‌وا پیش خواردنوه ئاوه‌که به م پیکایانه چاره‌سهر ده‌کری :

١. ناوکه قهیسی بخریتنه نیو ئاوکه .
٢. پارچه‌یهک له داری ساج .
٣. پشکویه‌کی گرگرتوو بخریتنه نیو ئاوکه تاوه‌که تیادا ده‌کوژیتنه‌وه .
٤. قوبی (أرمنيا) .
٥. ئاردى سفرى گەنم .

له هاممو ئه م بارانه‌دا لیللاوی ئاوکه ده‌نیشیت .

مسنک : ثبت في صحيح مسلم ، عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ
أنه قال : ((أطيب الطيب المسنك))^{٦٣٢} .

: له (أبي سعيد الخدري)وه خواى لى پانى بىت فەرمۇويتى : پېغەمبەرى خوا ﷺ
فەرمۇوى : ((بۇنخۇشتىرىنى بۇنەكان مىسکە)) .

و في الصحيحين عن عائشة رضي الله عنها : كنت أطيب النبي ﷺ قبل أن يحرم ويوم
النحر قبل أن يطوف بالبيت بطيب فيه مسنك^{٦٣٣} .

واته : له خاتوو (عائشة) هوه خوای لئ پانی بیت _ فرموده بیت : پیغامبری خوام
بۆنخوش ده کرد بە بۆنیک میسکی تیدا بوو پیش نهودی نیحرام بیهستی وله بۆنی
قوریانی سەریرپینیشدا پیش نهودی تەوانی دهوری کە عبای بکردایه .

میسک : پادشاھی هەموو جۆره بۆنخوشەکان و ، بەھیزترین و بۆنخوشترينیانه ، نەو بۆنی به
کە وەکو نموونەی بالا دەھینریتەوە ، بۆنی تری پى دەچوینریت و ، ناچوینریت بەھیج
بۆنیکی تر ، گردی بەھەشتە .

میزاجی گەرم و ووشکە له دووه مدا ، نەفس شادومان و بەھیز دەکات و ، هەموو نەندامە
ناوه کیه کان بەھیز دەکات " بە خواردنه وەو بۆنکردن ، نەگەر بخربتە سەر نەندامە کانی
دەرە وەش بەھیزیان دەکات ، بۆ بەسالاچوان و ، نەوانەی سەرمايان بروو ، بەتاپیت لە
کاتی زستاندا بەسوودە ، بۆ بوارنە وەو دلەکوتی چاکە ، بۆ لاوانی ھیز چاکە " چونکە گەرمى
غەریزى دەبوریتەوە ، سپیتى چاول (بیاض العین) لادەبات ، تەپی وشیکانی ووشک
دەکاتەوە ، باي نیوی و هەموو نەندامە کانی تریش دەکاتە دەرە وە ، کاری ژەھرە کان پوج
دەکاتەوە ، بۆ گەزتنی مار بەسوودەو ، سوودە کانیشى گەلیک زۇن و ، بەھیزترین
دلخۆشکارە کانه .

مرزنجوش (٦٤) ، چەویر : سەبارەت بە چەویر فەرمودەیەك هاتووە (صحیح) يمان بۆ
دەرنەکە وتتووە : ((علیکم بالمرزنجوش ، فإنه جيد للخشام)) (٦٥) .

٦٣٣ - صحیح : أخرجه مسلم (٤ / ١٢) عن عائشة - رضي الله عنها - قالت : كأني أنظر إلى وبيض المسك في
مفرق رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وهو حرم . ولم أجده باللفظ المذكور في الصحيحين .

٦٣٤ - مرزنجوش : پووه کیکی تەممەنداری دریزى عەتر ئامیزە ، نزىکەی (٣٠ - ٦٠) سە بەرزە بیتەوە ، رەنگ
گولە کانی سودىتكى كالان و ، تتووەکە لە تۈرى پەيھان دەچیت ، بەندى گولە کانی بەكاردىن . بپوانە سايىتى
essam581.blogs : ، وەركىن .

واته : ((چه ویر به کاریتین ، چونکه بق هلامه چاکه)) . میزاجی چه ویر گرمه له سییه مداو ووشکه له دووه مدا ، بق نکردنی بق سه رئیشه ساردو ، ئوهی به هنی به لفم و ، (السوداء) و ، هلامه و ، بای چره وه پووده دات به سووده ، کونیله داخراوه کانی (السدد) سه رو هردوو کونی لووتدا ده کاته وه ، زویهی هلناوسانه سارده کان شیی ده کاته وه ، بقیه بق زوریهی ئاوسان و ئازاره سارده ته پوشیداره کان به سووده ، ئگه ره لبگیریت ، خوینی بینویشی زیاد ده کات و ، یارمه تیده رده بی بق سک پپی ، ئگه ره کهلا ووشکه کهی بکوتیریت و ، بخیریتنه نیو پارچه په پزیه کی گرمکراوه وه ، ئاسه واری خوینی کاتی زیر چاو لاده بات ، ئگه ره له گلن سرکه دا بهسته ریکی (الضماد) لئ دروست بکریت ، بق پیوه دانی دوویشك به سووده ، پزنه کهی بق ئازاری پشت و هردوو نهژتر به سووده ، ماندوویون نامیلتیت ، هرکه س به بردہ وامی بقی بکات ئاو دانابه زیته چاوه کانی ، ئگه ره ئاوه کهی له گلن پزنه باده می تالدا (دهن اللوز المر) بتکنیریتنه هردوو لووت ، کونیله داخراوه کانی (السدد) لووت ده کاته وه ، به سوویش ده بی بق ئه و بایهی توشی بووه و ، توشی سه ریش بووه .

ملح ، خوی : روی ابن ماجة في سننه : من حدیث أنس يرفعه : ((سَيِّدُ إِدَامَكُ الْمِلْح))^{١٣٦}) واته : (أنس) _ خوای لئ پانی بیت _ له فه رموده یه کدا که به رنی ده کاته وه بق پیغه مبهی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمویه تی : ((سه رگه ره پیخورتان خوی یه)) . سه رگه ره ش ئوه یه : که به رامبه ر چاک ده کات و ، سه ره وکاری ده کات ، بی گومان زوریهی پیخوره کانیش له پاستیدا به خوی چاک ده کریت .

١٣٥ _ ضعیف : اورده الألبانی في ضعیف الجامع (٣٧٧٧) وضعفه ، ونسبة السیوطی الى ابن السنی وأبی نعیم في الطب عن أنس .

١٣٦ _ إسناده ضعیف : أخرجه ابن ماجة (٢٣١٥) ، وضعفه الألبانی في ضعیف الجامع (٣٢١٥) .

و في مسند البرئار مرفوعاً : ((سَيُوشِكُ أَنْ تَكُونُوا فِي النَّاسِ مِثْلَ الْمِلْحِ فِي الطَّعَامِ ، وَلَا يَصْلُحُ الطَّعَامُ إِلَّا بِالْمِلْحِ)) (٦٣٧) .

واته : پىغەمبەرى خوا گۈچىللىك فەرمۇرى : ((نزىكە ئىيو له نىيو خەلكىدا وەكى خويتىانلى بىت لە نىيو چىشتىدا ، چىشتىش چاك نابىت مەگەر بەخوى)) .

پىشەوا (البغوي^١) لە تەفسىرەكىدە دەگىرىتتەو : عن عبدالله بن عمر _ رضي الله عنهما _ مرفوعاً : إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ أَرْبَعَ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ : الحديد ، والنار ، والماء ، والملح . والموقوف أشبىه .

واته : (عبدالله)ى كوبى (عمر) _ خواى لى پانى بىت _ له فەرمۇدەيەكدا كە بە بەرنى دەكتەوە بۆ پىغەمبەرى خوا گۈچىللىك دەفەرمىت : خواى تعالى چوار فپۇ بەرەكەتى لە ئاسمانەوە دابەزاندە سەر زەمين : ئاسن ، ئاگر ، ئاو ، خوى . بەلام فەرمۇدەكە لە (موقوف) دەچىت .

خوى جەستە و خۇراكى خەلک چاك دەكتات ، ھەموو شتىك چاك دەكتات ئەگەر تىكەلى بىت تەنانەت زېپۇ زىوېش ، چونكە ھىزىتكى تىدايە زەردىيەكى زىاتر بەزېپۇ ، سېپتىيەكى زىاتر بەزېپۇ دەبەخشىت ، ھىزى پاڭرىدەوە لابىن و شىيى كردىنەوە تىدايە ، تەپى و شىيى چىنەمەلىت و ، ووشكى دەكتەوە ، جەستە بەھىزى دەكتات و ، قەدەغەي بۆگەنبۈون و خرابىبۈونى دەكتات بۆ گەپى كىيماۋى بەسۈودە ، ئەگەر چاۋى پى بېرىزىت ، گوشتى زىاد لە چاودا ھەلەدەكەننېت ، ئەخۇشى (الظفرة) (٦٣٨) ھەلەدەكەننېت . خويى (الأندراني) (٦٣٩) چاكتىر ئەو كارانە ئەنجام

^{٦٣٧} إسناده صحيح : صصحه الألباني في صحيح الجامع (١٣٥٢) .

^{٦٣٨} الظفرة : ئەم ئەخۇشى بېرىتىيە لە ھەلتقاوياكى مىتىخى ياخود سېككىشىيە كە لە (المتحمة) و لە نزىكى سېككىشىي چاۋ لە شويىنى بېيدىكەشتى مەرىدۇر پېتلاۋەكانى چاودا دىتتەدەرى . بپوانە : www.istamol.net ، وەركىتپ .

دهدات ، قەدەغەي بڵاوبونه وەي بريئە كان دەكەت ، پىسى دىئننە خوارەوە ، ئەگەربە سەر سکى كەسانى توشبوو بەنە خۆشى ئاوىھەتكەدا بەينزىت ، سوديان پى دەگەيەنىت ، ددانەكان پاك دەكەتەوە ، بۆگەنيان لى دورەخاتەوە ، پۇوك توندو بەھىز دەكەت ، سووودەكانى كەلىك زىن .

پېتى النون (ن) :

نخل ، دارەخورما : زياتر لە يەك شويىنى قورئاندا باسکراوه ، وفي الصحيحين : عن ابن عمر رضي الله عنهما ، قال : بينما نحن عند رسول الله ﷺ، إذ أتى بجمار نخلة ، فقال النبي ﷺ : ((إِنَّ مِنِ الشَّجَرِ شَجَرَةً مَثَلُ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ لَا يَسْقُطُ وَرْقَهَا ، أَخْبِرُونِي ماهِي ؟)) فوق الناس في شجر البوادي ، فوقع في نفسى أنها النخلة ، فأردت أن أقول : هي النخلة ، ثم نظرت فإذا أنا أصغر القوم سنًا ، فسكت ، فقال رسول الله ﷺ : ((هي النخلة)) ، فذكرت ذلك لعمر ، فقال : لأن تكون قلتها أحب إلي من كذا وكذا^(٤) .

واته : له (ابن عمر) وە خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : له كاتىكدا ئىتمە له خزمەتى پىغەمبەرى خودا ﷺ دانىشتبوين ، ناوكىرىكى دارەخورما يەكىان بۆ هىنا ، پىغەمبەرى خواش ﷺ فەرمۇوى : ((بەراستى له درەختەكاندا درەختىك ھەيە نموونەي وەكى نموونەي پياوى موسىلمانە و كەلاكانى ناوهرىت ، پىئم راگەيەنن چى يە ؟)) ئەوه بىو خەلکە كە دەستىانكىد بەناوهەيتانى درەختى بىبابانەكان ، منىش كەوتە دلەمەوە كە بەراستى دارەخورما يە ، بۆيە ويستم بلىتىم : درەختەكە دارەخورما يە ، پاشان تە ماشايەكم كردو بۆم دەركەوت من بچوكتىرىنى خەلکەكەم لە تەمنىدا ، بۆيە بىدەتكە بۈوم ، ئەوه بىو پىغەمبەرى

^{٦٣٩} ملح الأندلسي : جىزە خۇى يەكە بە شىۋىيەكى سروشتى لە ھەندى كانڭاكانى سەر زەۋىدا ھەيە ، وەكى تاويرى خۇى كريستالى ، بېوانە : www.khayma.com ، وەركىت .

^{٦٤٠} متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٥) ، ومسلم (٢٨١١) .

خوا فَهُرْمُوْيِ فرمومی : ((دره خته که داره خورما یه)) ، منیش ئوهوم بق (عمر) باسکرد ، ئوهیش فرمومی : نه گه ر باستکردا یه له ئاوه هاو ئاوه ها پیتم خوشتر بwoo .

سوودی فرموده که له وه دایه که :

۱. زانا مسه لە کە کان دەخاتە بەر دیدی هاوه لانی بق هەلسەنگاندنی نه و زانستەی پییانە
۲. شیاویتى هیننانوهى قسەی نەستق و پەندو چواندنی تىدا یه .
۳. بەدەر خستنى شەرمى هاوه لان بەرامبەر بە سەرگەورە کانيان و پېزگەرتىيان و وازمىنان
لە قسە کىرىن لە پېش دەستىياندا .
۴. شادومانبۇونى پىياو كاتى كورە کەی دەپېتىكىت و ، بق پاستى سەردىھە كە وىت .
۵. ئاسايىھ كۆپ لە كاتى ئامادە بۇنى بابىدا وەلام بدانە و بەوهى دەيزانىت ، با بابىش
وەلامە كە نەزانىت ، نەوهش مىچ بى پەوشتىيەك نانويىتىت بەرامبەر بە باب .
۶. چواندنى موسىلمانى تىدا یه بەدارە خورما لە بەر زىرى خىرى و ، بەر دەۋامى سىئىھەرى و
، خوشى بە روپومى و ، هەبۇونى بە بەر دەۋامى .

بەری دارە خورما بە تېپى و ووشكى ، پېتىنە كەشتىو و پېتىكەشتىو و دەخورىت ، خۆراکە ،
دەرمانە ، بېتىویە ، حەلوا یە ، خوارىنە وە یە ، مىوه یە ، قەدى دارە كەشى بق بىناسازى و
ئامىرۇ دەفر بەكاردىت ، گەلاؤ پەلکە كەشى حەسىرو ، زەمبىلە و ، دەفرو ، باوهشىنى و ،
ھىتىريشى لى دروست دەكىرىت ، پىشالە كانىشى دەكىرى بە حەبل و ناۋىاخنى پشتى و لىقەو
ھىتىر ، ناوكە كەشى كە كوتاي بە شەكانىتى دەكىرى بە ئالقى ووشتر ، هەر وەها بە شەدارىش
دەبى لە دەرمان و چاپەشتىدا .

پاشان جوانى بە روپومى ، پۇوهكى ، شىوهى ، ديمانى ، چاکى پېتىخستنى بەرە كەى ،
دروستكىرنى ، گەشانە وە یە ، شادومانبۇونى دل لە كاتى بىنېنىدا ، كار لە نەفسى مەۋە
دەكەن .

بەبینینی دروستکارو خولقینه، دروستکردن سەرسوپەمینەکەی، توانای تەواوی خوای
تعالی، تەواوی حیکمەت و دانایی پەروەردگار بیری مزف دەخاتەوە .

بۆیە میچ شتیکی تر بەدیناکریت له دارەخورما بچیت جگە له موسلمانی باوهەردار، چونکە
ھەمووی خەیرە، ھەمووشی سوودە لەدەرەوەو ناوەوە .

دارەخورما نەو درەختەیه کە قەدەکەی سۆزى بۆ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ و آله و سلّم هاتە جۆش و بیرى
کرد " کاتى پۆشت و لیئى جیابقۇو، چونکە تامەزىزى نزىكى و گۆتىبىستى گوفتارەکانى بۇو
، نەو درەختەیه کە (مریم) ئى لە ژىردا دابەزى کاتى (عیسى) ئى بۇو _ علیه السلام _ .

لە فەرمودەيەکدا کە (إسناد) ھەکى جىڭەتىپوانىنە ھاتوووه : ((أَكْرِمُوا عَمَّ تَكُمُ النَّخَأَةُ
، فَإِنَّهَا خُلُقُتْ مِنَ الطِّينِ الَّذِي خُلِقَ مِنْهُ آدَمُ))^(٤١) واتە : ((پېز لە پورە دارەخورماتان بىگىن
، چونکە دروست كراوه لە قورپە ئادەملى لى دروست كراوه)) .

خەلکىش بەبۇ گوفتار جیاوازىيۇنە سەبارەت بەپىشخستن و پەسەندى بۇونى بەسەر
درەختى تىرىدا ياخود بەپىچەوانوھ، خوای تعالى لە قورئانى پېرۋىزدا لە چەندىن جىڭەدا
بەيەکە وە جووتى كىرىوون و باسى كرىدوون، ئاي کە ھەرىيەكىيان لە ھاوهەلەكەيەوە نزىكە،
ئەگەرجى ھەرىيەكىيان لە جىڭەتىپوانى فرامانپەواى و سەوزىيۇنى خۆيدايمە، نەو خاكەشى بىز
چاكتۇ بەسۈونىترە کە گونجاوېتى .

نرجس ، نىرگز : فەرمودەيەکى لەبارەوە ھاتوووه (صحيح) نى يە : ((علیکم بِشَمْ
النَّرْجِسِ فَإِنَّ فِي الْقَلْبِ حَبَّةً الْجَنُونِ وَالْجُذَامِ وَالْبَرَصِ ، لَا يَقْطَعُهَا إِلَّا شَمُّ النَّرْجِسَ)) واتە :

^(٤١) موضع : أورده الألباني في ضعيف الجامع (۱۱۳۶) وقال : موضع ، ونسبة السيوطي إلى أبي يعلى وابن أبي
حاتم والعقيلي في الضعفاء ، وابن عدي في الكامل ، وابن السنى ، وأبي نعيم في الطب عن علي ، وانظر الضعيفة (۳)

بۆنی نیرگز بکەن چونکە دل تقویتکی شیتی و گولی و بەلەکی تیدایه ، بەدەر لە بۆنکردنی نیرگز هیچ شتیکی تر نایبپیت)) .

نیرگز گرم و ووشکە له دووه مدا ، بنەرتەکەی بربینە بە قولاچووه کان بۆ دەمار ساریز دەکاتەوە ، هیزیکی شتنیتی ، پاکاریی ، پاکشەری ھەیە ، نەگەر بکولیندریت و ئاواه کەی بخوریتەوە ، یا بە کولاوی بخوریت ، پاشانەوە دەوروژنیت و ، تەپی و شیداری له بىنى گەدەوە پادەکیشیت ، نەگەر لە گەل (الکرستة) (٤٢) مەنگو یندا بکولیندریت ، پیسی بربینە کان پاک دەکاتەوە ، ئەو دوومەلائەش بە ئاستەم دەتەقینیت ، گولەکەی مامناوه نەدە لە کەرمیدا ، ناسکەو بۆ ھەلامەتی سارد بەسوودە ، شىی کردنەوە یەکی بە هیزی تیدایه ، کونیلە داخراوە کانی (السُّدُد) میشک و کونى لوت دەکاتەوە ، بۆ سەرئیشەی تەپو (السُّوْدَاوِي) بەسوودە ، سەری گەرم دەئیشیتیت ، ھەركەس بە بەردە وامى لە زستاندا بۆنی بکات لە ھاویندا تووشى (البرسام) نابىي ، بەسودە بۆ ئازارە کانی سەرکە بەھۆی بالغەم و (المرة السوداء) دروست دەبىي ، بۆندارەوە دل و میشک بە هیزى دەکات و ، بۆ زۇرىك لە نەخوشیە کانیان بەسوودە ، دانەری كتىبى (التيسير) دەلیت : بۆنکردنی قى و پەركەمى مىنداان لادەبات .

نُورَة ، موولابر : روی ابن ماجة : من حديث أم سلمة _ رضي الله عنها _ ، أنَّ النَّبِيَّ ﷺ
کان إذا اطلَى بدأ بعورته ، فطلاها بالنُّورَة ، وسائل جسدِه أمله (٤٣) .
واته : له (أم سلمة) اوه _ خواى لى پانى بىت _ فەرمۇويەتى : پېغەمبەرى خوا ﷺ
نەگەر تىيەلسۇونى بىردىايە له عەورەتىيەوە دەستى پىددەكرىو ، له موولابری ھەلدەسوو ،
خىزانە کانىشى تىكپاى ترى جەستيان بۆ دەكرد .

٤٤ - الکرستة : بەوەكتىکى يەك سالەی بچوکەو ، تا پادەيەك لە پووه کى نىسک دەچىت ، قەدەتكى بىرەنی نى يەو ، نزىتكەی (٤٠ _ ٣٠) سەم لە زەمین بەرز دەبىتەوە ، بېوانە : www.snbl.com ، وەرگىن .

٤٥ - ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٧٥١) بإسناده عن حبيب بن أبي ثابت عن أم سلمة فذكته .

بنه‌په‌تی ماده‌ی موو لابه‌ر : قسل دوویه‌ش ، زرنیخ به‌شیک ، تیکه‌ل به‌ناؤ ده‌کران ،
لبه‌ر هه‌تاو یا خود گه‌رمادا به‌جی‌دە‌هیلارا به‌نندازه‌ی پیگه‌شتني و ، ته‌واو شین
بوونه‌وهی . پاشان له جه‌ستيان هله‌لده‌سوو ، سه‌عاتیکیش داده‌نیشن تا نه‌وه‌نده‌ی
کاري خوی ده‌کريو ، ناویان لی نه‌ده‌دا ، پاشان ده‌شوردراو ، جیگه‌که‌شی له خنه
هله‌لده‌سوینرا بق نه‌وهی شوینه‌واری گه‌رمیه‌که‌ی نه‌میتیت .

تبق' ، کونار : پیشه‌وا (أبو نعيم) له کتیبی (الطب النبوی) دا له فه‌رموده‌یه‌کدا که
به‌رزی ده‌کاته‌وه بق پیغه‌مبه‌ری خوا بِكَلَّه ده‌فرمیت : کاتی ناده‌م ده‌به‌زینرايی سه‌ر زه‌مین
به‌ری یه‌که‌م شتیکی خواردیت کونار برو .

پیغه‌مبه‌ری خوا بِكَلَّه له فه‌رموده‌یه‌کدا باسی کوناری کردووه : ((أنه رأى سدْرَةَ
الْمُنْتَهِي لِلَّهِ أَسْرِيَ بِهِ ، وَإِذَا تَبَقَّعَهَا مِثْلُ قِلَالِ مَجَرٍ))^(٦٤) واته : ((پیغه‌مبه‌ری خوا بِكَلَّه له
شوه‌په‌ويه‌که‌یدا دره‌ختی (سدْرَةَ الْمُنْتَهِي) ای بینی و ، ته‌ماشای کرد به‌ره‌که‌ی
به‌نندازه‌ی مه‌ركانه‌و کوپه گه‌وره‌کانی دتی (مَجَر) ای نزیک به‌شاری مه‌دینه برو)) .

کونار : به‌ری دره‌ختی کوناره سروشت پاده‌گریت و ، بق نه‌هیشتني په‌وانبون
به‌سزووده ، گه‌ده خوش‌ده‌کات ، (الصفراء) داده‌مرکتیت‌وه ، خقرانک به‌جه‌سته
ده‌به‌خشیت ، ناره‌زنووی خواردن ده‌کاته‌وه ، به‌لگه‌م دروست ده‌کات ، دره‌تگ هرسه ،
ثارده‌که‌ی هه‌ناو به‌هیز ده‌کات ، میزاجه (الصفراوية) کان چاک ده‌کاته‌وه ، به‌هه‌نگوین
زیانه‌کانی دوورده‌خریت‌وه . جیاوانی دروست بیوه سه‌باره‌ت به‌وهی نایا ته‌پوشیداره

^(٦٤) - صحیح : أخرجه البخاری (٤ / ١٣٣ ، ١٨٥ ، ١٩٩) ، (٥ / ٦٦) ، ومسلم (١ / ١٠٣ ، ١٠٤) .
کلاهها من طریق آنس بن مالک عن مالک بن صعصعة فذکره في حدیث طویل .

یاخود ووشکه ؟ بەدوو گوفتار . راستینیان : تەبۇ شىدارەکەی ساردو تەپەو ،
ووشکەکەشى ساردى ووشکە .

پیتى ھاء (٥) :

هندباء (٤٠) ، تالىشكە : لە پىغەمبەرى خواوه ﷺ سى فەرمۇودە سەبارەت بە
تالىشكە هاتۇن بەلام (صحيح) نىن و ، جىڭىر نېبۈنە ، بەلكو فەرمۇودەكەلىتكى (مۇضۇع) .

يەكەميان : ((كُلُوا الْهِنْدَبَاءَ وَلَا تَنْفُخُوهُ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ يَوْمَ مِنَ الْأَيَّامِ إِلَّا وَقَطَرَاتٌ مِنْ
الْجَنَّةِ تَقْطُرُ عَلَيْهِ)) واتە : ((تالىشكە بخۇن و مەيتەكىنن ، چونكە پۇزىتكى نى يە لە پۇزان
مەگەر دلۇپكەلىتكى لە بەھەشتەوە دەتكىتە سەر)) .

دووھم : ((وَمَنْ أَكَلَ الْهِنْدَبَاءَ وَنَامَ عَلَيْهِ لَمْ يَحِلْ فِيهِ سُمٌّ وَلَا سِخْرٌ)) واتە : ((مەركەس
تالىشكە بخوات و لەسەرى بىنۋى ئەوا تووشى ژەھرو جادۇ نابى)) .

سى يەم : ((مَا مِنْ وَدَقَّةٍ مِنْ وَبِقِ الْهِنْدَبَاءِ إِلَّا وَعَلَيْهَا قَطْرَةٌ مِنَ الْجَنَّةِ)) واتە : ((مىچ
كەلايىك لە كەلاكانى تالىشكە نى يە مەگەر دلۇپكەلىتكى بەھەشتى بەسەرەوە يە)) .

پاشان . مىزاجى تالىشكە دەگۈپىت و ، بەگۆيىرە وىزە جىاوازەكانى سال گۈپانكارى
بەسەردا دىت ، بۆيە لە زستاندا ساردو تەپە ، لە ھاويندا گەرم و ووشکە ، لە بەھارو
پايزدا مامناوهندە ، لە زۆرىيە باروحالەكانىشىدا مەيلى لاي ساردى و ووشكى دەكتات ،

— الهندباء : پۇوكىتكى گىايى وەرزىي ، نزىكى (٤٠) سە بەرز دەبىتەوە ، كەلاكانى لە كەلائى كامو دەچىت
، گولەكانى زەردىن و ، جۆرىتكى تىريشى مەيە گولەكانى شىنە ، تتووهكى بچوکە . بپوانە :
www.snbl.com ، وەرىگىپ .

تالیشکه قه‌بزکارو ساردکاره ، چاکه بۆ گەدە ، نەگەر لە گەل سرکەدا بکولیندریت و بخوریت ، سک پاده‌گریت بەتاپیهت کیویه‌کەی ، کە چاکتره بۆ گەدەو ، نۆرتريش قه‌بزکاره ، بەسوودیشه بۆ لاوازیه‌کەی .

نەگەر پیچه‌ریتکی (الضماد) لى دروست بکریت ، هەلئاوسانی کاتی لە گەدەدا ناھیلت و ، بەسوودیشه بۆ جومگەژان و ، هەلئاوسانە گەرمەکانی چاو ، نەگەر لە گەلاؤ بندپەتەکەی پیچه‌ریتکی لى دروست بکریت ، بەسوود دەبى بۆ پیوه‌دانی دوپیشك . گەدە بەمیز دەکات ، کونیله داخراوه‌کانی جگەر دەکاتەوە ، بۆ نازارە گەرم و ساردەکانی بەسوودە ، کونیله داخراوه‌کانی سپل و پەگ و مەناو دەکاتەوە ، پیپەوه‌کانی گورچیلە پاک دەکاتەوە .

بەسوودترينى بۆ جگەر تالترينيانە ، ئاواه گوشراوه‌کەی بۆ (اليرقان السددى) بەسوودە ، بەتاپیهت نەگەر تىكەل بەناوى پازيانەی تەپ (الرازيانج الرطب) بکریت ، نەگەر گەللاکەی بکوتريت و ، بخريتە سەر هەلئاوسانە گەرمەکان ساردیان دەکاتەوە و شىيان دەکاتەوە ، گەدە پاک دەکاتەوە ، گەرمى خوين و (الصفراء) دادە مرکىتىتەوە .

چاکترينيشى ئوهىي بەبى شتن و تەكاندن بخوریت ، چونكە بەشتن و تەكاندن میزەکەی نامىتىت ، لە گەل ئوهىشدا میزىتکى (ترياق) ئى تىدایە كە بۆ هەموو ژەھرەکان بەسوودە .

نەگەر چاوى پى بېرىزىت ، بۆ شەوكويى بەسوود دەبى ، گەللاکەي لە (ترياق) دا بەشدارە ، بۆ پیوه‌دانی دوپیشك بەسوودە ، بەرگرى نۆربىي ژەھرەکان دەکات ، نەگەر ئاوه‌کەي بگوشريت و ، زەيتى زەيتونى تىكرا ، مەۋە لە دەرمانە كوشىنده‌کان پىزكار

دهکات ، نه‌گهه‌ر بنه‌په‌تکه‌ی بگوشیریت و ، ناوه‌که‌ی بخوریت‌وه ، بۆ‌گه‌زتنی مارو دووبشک و زه‌ردەوالله بسوندە ، شیری بنه‌په‌تکه‌شی سپییای چاو ناهیلیت .

پیتی واو (و) :

وَدْسُ ، گژوگیای نه‌سپهک : پیش‌هوا (الترمذی) له (الجامع) هکه‌یدا : له (زید) ای کورپی (أرقم) ھو ده‌گیتیت‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا كَلَّا زه‌یتی زه‌یتون و گیای نه‌سپهکی و هسف ده‌کرد بۆ که‌سانی تووشبوو به‌نخوشی (ذات الجنب) ، (قتاده) ده‌لیت : ده‌کری بـه‌ده‌میه‌وھو ، له و لایه‌وھ ده‌کری بـه‌ده‌میه‌وھ که نازاره‌که‌ی هه‌یه .

وَدْوِي ابْنِ ماجة فِي سَنَتِهِ مِنْ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ أَيْضًا ، قَالَ : نَعَتْ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ ذَاتِ الْجَنْبِ وَدَسَا وَقُسْطَا وَزِيتَأً يُلْدُ بِهِ (٦٦) .

واته : دیسان له (زید) ای کورپی (أرقم) ھوھ ، فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا كَلَّا بۆ نه‌خوشی (ذات الجنب) نه‌سپهک و (القسط) و زه‌یتی زه‌یتونی و هسف ده‌کرد بۆ نه‌وھی بکریت بـه‌ده‌میه‌وھ .

وَصَحَّ عَنْ أُمّ سَلَمَةَ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا _ قَالَتْ : كَانَتِ النُّفَسَاءُ تَقْعُدُ بَعْدَ نِفَاسِهَا أَرْبِيعَنَ يَوْمًا ، وَكَانَتْ إِحْدَانَا تَطْلُبِي الْوَرْسَ عَلَى وَجْهِهَا الْوَرْسَ مِنْ الْكَلْفِ (٦٧) .

٦٦ - ضعیف : أخرجه أحمد (٤ / ٣٦٩ ، ٣٧٢) ، وابن ماجة (٣٤٦٧) ، والترمذی (٢٠٧٨) ، (٢٠٧٩) ، كلهم من طریق میمون أبي عبدالله عن زید بن أرقم فذکره .

٦٧ - حسن صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٣٠٠ ، ٣٠٢ ، ٣٠٤ ، ٣٠٩) ، والدارمي (٩٦٠) ، وأبوداود (٣١١) ، وابن ماجة (٦٤٨) ، والترمذی (١٣٩) كلهم من طریق مسعة الأزدية عن أم سلمة فذکرته .

واته : له (أُم سلمة) هوه خوای لی پانی بیت فارموویه‌تی : زنان پاش مندالبیون چل پقظ داده‌نیشت ، هر یه کیکیشمان دهم و چاوی به ئه‌سپهك چهور ده‌گرد به‌هۆی ئه‌و په‌له‌و سورپه‌لکه رانه‌ی توشمان ده‌بیو .

(أبوحنیفة اللغوی) ده‌لیت : ئه‌سپهك به چاندن ده‌چینزیت و ، کیوی نی یه ، جکه له خاکی عره‌بدا له هیچ شوینیکی تر نام ناسیووه ، له خاکی عره‌بیشدا تهنا له یه‌مندا بینیومه . هینی له گرمی و ووشکیتیدا له سه‌ره‌تای پله دوودایه ، چاکترینیشی سوره نه‌رمه‌که‌یه‌تی له نیو ده‌ستدا ، که که‌په‌کی که‌متره ، به‌سووده بز په‌له‌و ، ئال‌لوشی و ، زیپکه‌ی پووی جه‌سته ئه‌گه‌ر تی‌یی هلسوینزیت ، هیزیکی قه‌بزکاری هه‌یه ، ئه‌گه‌ر بخوریت‌هه بز په‌له‌ی سپی (الوضاع) به‌سووده ، ئه‌ندازه‌ی خواردن‌هه‌و هشی به‌کیشی دیره‌هه‌میکه ، میزاج و سوودی ئه‌سپهك نزیک به‌سوودی (القسط البحريّ) یه ، ئه‌گه‌ر به‌له‌کی و ئال‌لوشی و زیپکه‌و هلزله‌پانی تی‌هه‌لسوینزیت سوودیان پی ده‌گه‌یه‌نیت ، پزشکی بؤیه‌کراو به ئه‌سپهك هینی جووتبوون زیاتر ده‌کات .

وسمة ، پووه‌کی خنه بروانه الکتم : گلای دره‌ختی نیله ، پرج پهش ده‌کات ، بهم نزیکانه باسی جیاوانی نیوان زانایمان کرد سه‌باره‌ت به شیاویتی پرج پهش کردن و ئوه‌ی ده‌یکات .

بیتی الیاء (ی)

یقطین ، کوله‌که : له زمانی عره‌بیدا دیسان به (الدباء) و (القرع) (یش ناسراوه ، ئه‌گه‌رجی ووشه‌ی (اليقطين) گشتیتره ، چونکه له پووی زمانه‌وه : هه‌موو دره‌ختیکه که له سه‌رقدیک نه‌وه‌ستی ، وه‌کو کالله‌ک و کالیارو خه‌یار . خوای تعالی ده‌فه‌رمیت : ﴿وَأَنْبَثْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِين﴾ [الصفات : ۱۴۶] واته : وه دره‌ختیکی کوله‌که‌مان

به سه ریدا روپند^{۶۴۸}). نه گهر گوترا : له زمانی عره بیدا نه وهی له سه قه دیک نه وهستی به (نَجْمٌ) ناوده بریت نه ک به (شجر) ، چونکه (شجر) : بریتیه له وهی قه دی همه بی زمانه وانان گوتویانه ، باشه چون لیردهدا خوای تعالی ده فرمیت ﴿وَأَنْبَثْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ واته : ووشی (شجره) بـه کارهیتـناوه بـو کولـهـکـهـ کـهـ چـیـ خـوـیـ پـوـهـکـهـ . وهـلـامـ : له زمانی عره بیدا نه گهر ووشی (شجر) بـهـ کـارـهـیـتـنـراـ ، مـهـبـهـسـتـ بـهـ وـانـهـیـهـ کـهـ قـهـدـیـانـ هـهـیـهـ وـلـهـسـرـیـ دـهـوـهـسـتـنـ ، بـهـلـامـ نـهـ گـهـرـ وـوشـیـ (ـشـجـرـ) بـهـسـتـراـ بـهـشـتـیـکـهـ وـهـوـلـهـ کـهـلـیدـاـ بـهـکـارـهـاتـ نـهـواـ پـاـبـهـنـدـیـ نـهـوـ دـهـبـیـ ، بـوـیـهـ جـیـاـوـانـیـ کـرـدـنـ لـهـ نـیـوـانـ رـهـهـاـوـ پـاـبـهـنـدـکـرـاـوـ لـهـ نـاـوـهـکـانـدـاـ دـهـرـوـازـهـیـهـ کـیـ گـرـنـگـیـ بـهـسـوـودـهـ بـوـ تـیـگـهـشـتـنـ وـ ، پـلـهـکـانـ زـمانـ .

(اليقطين)ی باسکراو له قورئاندا : بریتیه پـوـهـکـیـ کـوـلـهـکـهـ وـ ، بـهـرـهـکـهـشـیـ بـهـ کـوـلـهـکـهـ نـاـوـ دـهـبـرـیـتـ . وـقـدـ ثـبـتـ فـیـ الصـحـیـحـینـ : مـنـ حـدـیـثـ أـنـسـ بـنـ مـالـکـ ، أـنـ خـیـاطـاـ دـعـاـ رـسـوـلـ اللـهـ ﷺ لـطـعـامـ صـنـعـهـ ، قـالـ أـنـسـ رـضـیـ اللـهـ عـنـهـ : فـذـهـبـتـ مـعـ رـسـوـلـ اللـهـ ﷺ ، فـقـرـبـ إـلـيـهـ خـبـرـاـ مـنـ شـعـیرـ ، وـمـرـقاـ فـیـهـ دـبـاءـ وـقـدـیدـ ، قـالـ أـنـسـ : فـرـأـیـتـ رـسـوـلـ اللـهـ ﷺ يـتـبـعـ الـدـبـاءـ مـنـ حـوـالـیـ الصـحـفـةـ ، فـلـمـ أـنـلـ أـحـبـ الـدـبـاءـ مـنـ ذـلـكـ الـيـوـمـ^{۶۴۹}.

واته : له (أنس)ی کوبی (مالك)هـوـ خـواـیـ لـیـ پـانـیـ بـیـتـ فـرـمـوـیـهـتـیـ : بـهـرـگـ درـوـوـیـهـکـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـیـ ﷺ بـاـنـگـ کـرـدـ بـوـ خـوارـدـنـیـتـکـ درـوـسـتـیـ کـرـدـبـوـ ، (ـأـنـسـ)ـ خـواـیـ لـیـ پـانـیـ بـیـتـ فـرـمـوـیـ : منـیـشـ لـهـ خـزـمـهـتـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـدـاـ ﷺ چـوـومـ ، نـهـوـهـبـوـ نـانـیـ جـوـوـ ، شـلـهـیـکـ کـهـ کـوـلـهـکـهـ کـوـشـتـیـ وـوـشـکـرـاـوـهـیـ تـیدـاـ بـوـ خـسـتـهـ پـیـشـ

^{۶۴۸} - مـلاـ مـحـمـدـ مـلاـ صـالـحـ ، پـوـخـتـهـیـ تـهـفـیـرـیـ قـورـئـانـ .

^{۶۴۹} - صـحـيـحـ : أـخـرـجـهـ الـبـخـارـيـ (ـ۲ـ /ـ ۷۹ـ)ـ ، (ـ۷ـ /ـ ۲ـ)ـ ، (ـ۱۰۱ـ ، ۸۹ـ ، ۱۰۲ـ)ـ ، وـمـسـلـمـ (ـ۶ـ /ـ ۱۲۱ـ)ـ کـلـاـهـاـ مـنـ طـرـیـقـ إـسـحـاقـ اـبـنـ عـبـدـالـلـهـ بـنـ أـبـیـ طـلـحـةـ عـنـ أـنـسـ بـنـ مـالـکـ فـذـکـرـهـ .

دهستی ، (أنس) فرمومی : پیغامبری خواه بینی صلی الله علیه و آله و سلم به دوای کوله‌که‌ی ده‌وروبه‌ری له‌گه‌ندکه‌دا ده‌گه‌پا ، بزیه منیش له و پژوهه‌وه به رده‌هام حزم له کوله‌که‌یه .

قال أبو طالوت : دخلت على أنس بن مالك _ رضي الله عنه _ وهو يأكل القرع ، ويقول :
يا لالك من شجرة ما أحبك إلى لحُب رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم إياك ^(٦٥)

(أبو طالوت) ده‌لتیت : چوومه دیده‌نی (أنس) کی کوبی (مالك) _ خواه لی پانی
بیت _ له کاته‌دا کوله‌که‌ی ده‌خواردو ده‌یفه‌رموو : نای که دره‌ختیکی خوش‌ویستی
به‌لامه‌وه له‌بر نووه‌ی پیغامبری خواه صلی الله علیه و آله و سلم خوشی ده‌ویی .

له (الغیلانیات) دا هاتووه : له (هشام) کی کوبی (عروة) وه ، له بابیه‌وه ، له خاتوو
(عائشة) وه _ خواه لی پانی بیت _ فرمومویه‌تی : پیغامبری خواه صلی الله علیه و آله و سلم پیی فرموم :
نه‌ی (عائشة) نه‌گرمه‌نجه‌لیکت کولاند ، کوله‌که‌ی نزد تیبکه ، چونکه دلی خه‌مبار
به‌هیز ده‌کات .

کوله‌که : ساردو ته‌په ، خوارکیکی که م به‌جاسته ده‌به‌خشیت ، خیرا دیته خواره‌وه
، نه‌گر پیش هرسکردن خراب نه‌بی ، خله‌تیه‌کی ستایشکراوی چاکی لی دروست ده‌بی
، له خاسیت‌هکانی تری نه‌وه‌یه که خله‌تیه‌کی ستایشکراوی چاک به‌هاوشیوه‌ی نه‌وه‌ی له
که‌لیدایه دروست ده‌کات ، بزیه نه‌گر له گه‌لن خه‌رته‌ل‌هدا (الخردل) بخوریت ،
خله‌تیه‌کی تونی لی دروست ده‌بی ، له گه‌لن خویدا خله‌تیه‌کی سویر ، له گه‌لن قه‌بزکاردا
قه‌بزکار ، نه‌گر له گه‌لن به‌هیڈا بخوریت خوارکیکی چاک به‌جاسته ده‌به‌خشی .

^{٦٥} ضعیف الإسناد : أخرجه الترمذی (۱۸۴۹) بإسناده عن أبي طالوت فذکره .

کولهکه نرم وناسکه و خوارکیتکی تهپی بـلـغـهـمـیـ بـهـجـهـسـتـهـ دـهـبـهـخـشـیـ ، بـقـلـهـشـ گـرـمـ وـتـادـارـانـ بـهـسـوـودـهـ وـ ، بـقـنـهـوـانـهـ تـوـوشـیـ سـهـرـماـ بـوـونـهـ وـ ، نـهـوـانـهـشـ کـهـ بـلـغـهـمـیـانـ بـهـسـهـرـداـ زـالـ بـوـوـهـ گـوـنـجـاـوـنـیـ یـهـ ، نـاـوـهـکـهـ تـیـنـوـیـهـتـیـ دـهـشـکـیـنـیـتـ ، سـهـرـئـیـشـهـیـ گـرـمـ لـادـهـبـاتـ نـهـگـهـرـ بـخـورـیـتـهـوـ یـاـ خـودـ سـهـرـیـ پـیـ بـشـوـرـدـرـیـتـ ، سـکـ پـهـوـانـ دـهـکـاتـهـوـ هـرـچـوـنـیـکـ بـهـکـارـبـیـتـ ، لـهـشـ گـرـمـ وـتـادـارـانـ بـهـمـیـعـ شـتـیـکـیـ تـرـیـ وـهـکـوـ کـوـلـهـکـهـ چـارـهـسـهـرـنـاـکـرـیـنـ وـ ، مـیـعـ شـتـیـکـیـشـ وـهـکـوـ نـهـوـ خـیـرـاـ سـوـودـ نـاـگـهـیـهـنـیـتـ . لـهـ سـوـودـهـکـانـیـ : نـهـگـهـرـهـوـیـرـیـ تـیـهـلـسـوـیـنـیـتـ وـ ، لـهـ فـپـنـ یـاـخـودـ لـهـ تـهـنـوـرـداـ بـبـرـیـنـیـتـ وـ ، نـاـوـهـکـهـ دـهـرـهـیـنـیـتـ وـ لـهـ گـهـلـ هـنـدـیـ خـوارـدـنـهـوـهـیـ نـاـسـکـ وـ خـوـشـدـاـ بـخـورـیـتـهـوـ ، تـایـ گـرـمـ دـادـهـمـرـکـیـنـیـتـهـوـهـ وـ ، تـیـنـوـیـهـتـیـ دـهـشـکـیـنـیـتـ وـ ، خـوارـکـیـتـکـیـ چـاـکـ بـهـجـهـسـتـهـ دـهـبـهـخـشـیـتـ ، نـهـگـهـرـ لـهـ گـهـلـ (تـرـنـجـبـیـنـ)^(۱) مـوـرـهـبـاـیـ بـهـمـیـداـ بـخـورـیـتـهـوـ (صـفـراءـ)ـیـ پـهـتـیـ پـهـوـانـ دـهـکـاتـهـوـ .

نهـگـهـرـ کـوـلـهـکـهـ بـکـوـلـیـنـدـرـیـتـ وـ ، نـاـوـهـکـهـ لـهـ گـهـلـ هـنـدـیـکـ لـهـ هـنـگـوـیـنـ وـ ، کـهـمـیـکـ لـهـ (نـطـرـوـنـ)ـدـاـ بـخـورـیـتـهـوـ ، بـلـغـهـمـ وـ (مـرـّـهـ)ـ بـهـیـکـهـوـ دـهـکـاتـهـ دـهـرـهـوـ ، نـهـگـهـرـ بـکـوـتـرـیـتـ وـ پـیـچـهـرـیـکـیـ (ضـمـادـ)ـ لـیـ دـرـوـسـتـ بـکـرـیـتـ وـ بـخـرـیـتـ سـهـرـ تـهـپـلـیـ سـهـرـ ، بـقـلـهـشـ گـهـلـ هـلـثـاـوـسـانـهـ گـهـرـمـهـکـانـیـ مـیـشـکـ بـهـسـوـودـ دـهـبـیـ .

نهـگـهـرـ توـیـکـلـهـکـهـ بـگـوـشـرـیـتـ وـ ، نـاـوـهـکـهـ لـهـ گـهـلـ پـوـنـیـ کـوـلـداـ (دـهـنـ الـوـرـ)ـ تـیـکـهـلـ بـکـرـیـتـ وـ ، بـتـکـیـنـرـیـتـهـ گـوـیـ ، بـقـلـهـشـ گـهـلـ هـلـثـاـوـسـانـهـ گـهـرـمـهـکـانـ بـهـسـوـودـ دـهـبـیـ ، توـیـکـلـهـکـهـیـ

۶۰۱ — تـرـنـجـبـیـنـ : شـهـوـنـیـکـهـ لـهـ نـاـسـمـانـهـوـ دـادـهـبـهـنـیـ وـ لـهـ هـنـگـوـیـنـ دـهـچـنـ ، وـوـشـکـوـ خـوـشـهـوـ زـیـاتـرـ بـهـسـهـرـ درـهـخـتـیـ (الـحـاجـ)ـ دـاـ دـهـبـارـیـتـ کـهـ لـهـ شـامـ وـ خـوـرـاسـانـ دـهـپـوـیـتـ ، نـهـمـ دـرـهـخـتـهـ کـهـلـاـکـانـیـ سـهـوـنـ وـ کـوـلـهـکـانـیـ سـوـونـ وـ بـهـرـ نـاـگـرـیـتـ ، چـاـکـتـرـیـنـیـشـیـ سـبـیـهـ خـوـرـاسـانـیـهـکـهـتـیـ کـهـ مـاـمـنـاـوـهـنـدـهـ لـهـ گـهـرـمـیـ وـ سـارـدـیدـاـ ، بـهـسـوـودـهـ بـقـلـهـشـ تـاـ زـنـدـ گـهـرـمـهـکـانـ ، سـینـکـ شـیـدارـ دـهـکـاتـ وـ ، بـقـلـهـشـ گـرـمـ وـتـادـارـانـ بـهـسـوـودـهـ نـهـگـهـرـ بـخـرـیـتـهـ نـیـرـ نـاـوـیـ هـلـوـژـهـ تـرـیـ وـهـ ، بـپـوـانـهـ : الـجـامـعـ لـفـرـدـاتـ الـأـدـوـيـةـ وـالـأـغـذـيـةـ ، اـبـنـ الـبـيـطـارـ . وـهـرـکـیـپـ .

به سووده بۆ هەلئاوسانه گەرمەکانی چاو و ، جومگەژانی گەرم ، نقد به سووده بۆ خاوهن میزاجه گەرمەکان و لەش گەرم و تاداران ، ھەركات پیکەوتی خەلتەیەکی خراپی نیتو گەدەی کرد ، دەگۆرپیت بۆ سروشتی نەو تیکەلاؤه خراپەو ، خراپ دەبی و ، لە جەستەدا خەلتەیەکی خراپ دروست دەكات و ، زيانەکانیشی به سرکە (المري) دوردەخربیتەوە .

بەگشتی : کولەکە نەرم وناسکترین خۆراکەکان و ، لە هەمووشی زیاتر کارتیکراو دەبی ، لە (أنس) ھوھ خوای لى پازى بیت _ دەگیزپنەوە فەرمۇویەتی : پېغەمبەرى خوا
بەزۆرى دەیخوارد .

چەند بەشیکی جیاواز :

لە ئامۆزگاری به سوود دەربارەی چارەسەرگردن و چارەسازی :

وام بەلاوه چاك بwoo باسکردنی نەم دەروازەیە بە بەشیکی کورتى نقد به سوود لە پارىزو ، ئامۆزگاری گشتى به سوود كۆتايى پى بىتىم بۆ نەوهى سوودى كتىبە كە تەواو بیت .

بەشیکم لە كتىبى (المحاذير)ى (ابن ماسويه) بىيى بە بىزەی خۆى دەينوسمەوە ، دەلىت :

ھەركەس چىل پۇزى پىيارى خواردو تۈوشى پەلەو سۈرەلگەپان بwoo ، با تەنها سەرزەنشتى نەفسى خۆى بکات ، ھەركەس خويىنى گرت و ، پاشان شتى سوپىرى خواردو تۈوشى بەلەکى و گەپى بwoo ، با تەنها سەرزەنشتى نەفسى خۆى بکات '

ھەركەس لە گەدەيدا ھىلەكەو ماسى كۆكىدەوەو ، تۈوشى ئىفلەجى ياخود دەم خواربۈون بwoo ، با تەنها سەرزەنشتى نەفسى خۆى بکات '

هرکهس شیرو (النبیذ) له گەدەیدا کۆکردهو و ، توشی بەلەکی و جومگەژان بتوو ، با تەنها سەرزەنشتى نەفسى خۆى بکات .

هرکهس خەونى بىنى و ، خۆى نەشت تا لە گەل خیزانەکەيدا جووت بتوو ، پاشان مەندايىکى شىت ياخود ناتەواوى بتوو ، با تەنها سەرزەنشتى نەفسى خۆى بکات .

هرکهس هىلەکەی كولیوی سارد بقۇھى خوارد ، تا تىئر بتوو ، پاشان توشى نەخۆشى تەنگەنەفسى (ربو) بتوو ، با تەنها سەرزەنشتى نەفسى خۆى بکات .

هرکهس لە گەل خیزانەکەيدا جووت بتوو و ئارامى نەگرت تاوهەكوبەتەواوى خالى بىتەوە ، توشى بەرد بتوو ، با تەنها سەرزەنشتى نەفسى خۆى بکات .

هرکهس بەشەو تەماشاي ئاوینەی كربو ، توشى دەم خواربۇون بتوو ، يَا توشى دەردىئك بتوو ، با تەنها سەرزەنشتى نەفسى خۆى بکات .

**بەشىك : سەبارەت بە ئاگارداركىرىنەوە
لە كۆكىرىنەوەي نىوان هىلەكەو ماسى :**

(ابن بختىشۇع) دەلتىت : پارىزىكە لەوەي مىلەكەو ماسى لە خواردىدا كۆپكەيتەوە ، چونكە نەخۆشىيەكانى (القولنج) و مايەسىرىي و ددان ئىشە دروست دەكتات .

بەردهوام خواردىنى مىلەكە پلەو سورەمەلەكەپان لە دەم و چاودا دروست دەكتات ، خواردىنى سوئىرىي و ماسى سوئىرو خويىن گىتن پاش خۆشتن بەلەکی و گەپى دروست دەكتەن .

بەردەوام خواردنی گورچیله‌ی مه‌پ میزدان پەك دەخات .

خۆشتن بەنؤوى سارد پاش خواردنی ماسى پاراو و تازه نیفلیجی دروست دەکات .

جووتبوونی ژنى بىنويىز نەخۆشى گولىي دروست دەکات .

جووتبوون بەبى نەوهى لە پاشيدا خۆى بشوات بەرد دروست دەکات .

درىزى مانه‌وه لە درەچەدا نەخۆشى قورس دروست دەکات .

(أبقراط) دەلىت : كەمكىرنەوهى زيانبەخش ، لە زۆد بەكارھىنانى شتى بەسۋود چاكتىرە ، ھەروەھا دەلىت : تەندىروستى خۆتان بەردەوام بىكەن بەوازھىنان لە تەمەبەلى بەرامبەر بە ماندووبۇون ، ھەروەھا بەوازھىنان لە سك پېڭىرىن لە خواردن و خواردنەوه .

كەسانىك لە دانايان گوتويانە : نەو كەسەى تەندىروستى دەۋى ، با خۆراكەكانى چاك بىكەن ، با لەسەر پاکى و بىسىتى بخوات ، لەسەرتىنويەتى ئاوا بخواتەوه ، با كەم ئاوا بخواتەوه ، لە دواي خواردن با راڭشىت ، لە دواي خواردنى شىۋان با رې بىكەن ، نەنويت تا دەچىتە ئاودەست ، با وىيابى پاش تىرىبۇون نەچىتە گەرمادەوه ، وە جارىك لە ھاۋىندا لە دەجارى زستان چاكتىرە ، خواردنى كۆشتى ووشکراوه بەشەو يارمەتىدرە بۇ نەمان ، جووتبوونى پەك وتووان تەمەنلى زىندۇوان پىر دەکات و ، جەستەى تەندىروستان نەخۆش دەخات .

ئەمانھى سەرەوه لە (علي) ئى كوبى (أبى طالب) دوه باسکراوه ، بەلام (صحيح) نى يەو ، لەراستىدا هېنديكى گوفتارى (الحارث) ئى كوبى (كلدە) ئى پىزىشكى عەرەب و ، كەسانى دىكەيە .

(الحارث) ده‌لیت : هرکه س مانه وهی پیخوشه _ مانه وهش نی یه _ با زو خوارنی نیوه پو بخوات ، پلهی خواردنی شیوان بکات ، با پوشاكه کانی سووک بکات ، جووتیبونی ژنان کم بکاته وه .

(الحارث) ده‌لیت : چوار شت جهسته ده‌پختنیت : جووتیبون له سه رندرخوری ، که رماوکردن پاش تیربیون ، خواردنی گوشتی ووشکراوه ، جووتیبونی به سالاچوو . کاتی (الحارث) هاته سه‌ره‌مرگ خه‌لک له چوارده‌وری کوبونه وه ، پییان گووت : فه‌رمانی شتیکمان پی بکه پاش تو سوودی لی بیینین . گووتی : له ژنان به‌دهر له کیزی لاو و شوخ و شه‌ذگ مه‌خوانن ، میوه مه‌خون ته‌نها له کاتی پی‌گه‌شتندیا نه‌بی ، با که‌ستان چاره‌سه‌ر نه‌کات هه‌تاوه‌کو جهسته‌ی توانای برگه‌گرتنی نه‌خوشی‌که‌ی هه‌بیه ، هه‌مو مانگیک گه‌ده‌تان پاک بکه‌نه وه ، چونکه به‌لغم ده‌توینیت‌وه ، (المِرَّة) نامه‌لیت ، نه‌گه‌ر که‌ستیکتان خواردنی خوارد ، پاش خواردن‌که‌ی با سه‌عاتیک بنوی ، نه‌گه‌ر خواردنی شیوانی خوارد با چل هنگاو پی بکات .

پاشایه‌ک به پزیشکه‌که‌ی گووت : پیده‌چی تقو بق من نه‌مینیت ، وه‌سفیکم بق بکه بق نه‌وهی له تقوه وه‌ریکرم ، پزیشکه‌که‌ش گووتی : به‌دهر له کچی لاو و شوخ و شه‌ذگ مه‌خوازه ، به‌دهر له گوشتی نازه‌لی ته‌من کم و پارو گوشتی تر مه‌خو ، ده‌رمان مه‌خوره‌وه مه‌گه‌ر بق نه‌خوشی ، میوه مه‌خو مه‌گه‌ر پاش پی‌گه‌شتندی ، خوارک چاک بجرو ، نه‌گه‌ر به‌رقد خوارکت خوارد هیچی تیدا نی یه بنوی ، نه‌گه‌ر به‌شه و خوارکت خوارد مه‌نوو تا پی ده‌که‌یت نه‌گه‌رچی په‌نجا هنگاویش بیت ، خوارک مه‌خو تا برسیت ده‌بی ، خوت ناچار مه‌که بق جووتیبون ، میز رامه‌گرده ، له گه‌رماو وه‌رگره پیش نه‌وهی لیت وه‌رگریت ، خواردن مه‌خو و گه‌دهت خوارکی تیدا بی ، دورکه‌وهره‌وه له خواردنی نه‌وهی ددانه‌کانت توانای جواندنی نی یه و ، پاشان گه‌دهشت توانای هرسکردنی نابی ، هه‌مو

ههفتەیەك جاریک خوت بپشیننەرەوە بۆ پاکىرىنەوەی جەستەت ، چاکترين گەنجىنەی جەستەت خويىنە ، بۆيە لە كاتى پېۋىستىدا نەبى دەرى مەھىنە ، بچۇرە گەرماؤووە ، چونكە شىڭلەلىك لە چىنەكانەوە دەردەھىنىت كە دەرمانە كانى پى ناگات بۆ دەرھىنانىان.

پېشەوا (الشافعى) فەرمۇویەتى : چوار شت جەستە بەھىز دەكەن : خواردنى گۇشت بۇنكىرى بۇنى خوش ، زقد خۆشتن بەبى جووت بۇون ، پۆشىنى كەتان .

چوار شت جەستە لاواز دەكەن : زقد جووت بۇون ، زقدى خەم و پەۋارە ، زقدى ئاوخواردنەوە بەسکى خالى ، زقد خواردنى شتى ترش .

چوار شت چاوبەھىز دەكەن : دانىشتن بەرامبەر بە كەعبە ، چاپەشتىن لە كاتى نۇوستىدا ، تەماشاكردىنى سەوزايى ، پاکىرىنەوەي شوينى دانىشتن .

چوار شت چاولَاواز دەكەن : تەماشاكردىنى پىسى ، لەخاچدراو ، ئەندامى زاۋىتىسى نىن ، دانىشتن بە پېشىتكىردىنى كەعبە .

چوار شت جووت بۇون زىياد دەكەن : خواردنى مەلى بچۈركۈچ و چۈلەكە ، (الأطريفل) ، فستق ، (الخروب) (٦٥٢) .

چوار شت ئەقل و ئىرى زىياد دەكەن : وازمىنان لە گوفتارى زىياد ، سىياك كردىن ، دانىشتن لە كەل پىياوچاكاراندا ، دانىشتن لە كەل زاناياندا .

٦٥٢ - الخروب : درەختىكى ھەميشە سەوزەو ، نزىكى (١٥) متر بەرز دەبىتەوە ، درېئى بەرى ئەم درەختە هەندى جار دەگاتە (٣٠) سم ، بەرى ئەم درەختە كە پىنەگات دەخورىت و ، دەشكىرت بە شەريەت و ، لە هەندى وەلاتانىش دەكىرىتە ئاردو ، سوودو كەلكى تىجىكار زىدە ، بپوانە : <http://www.thapro.net> ، وەرگەتىپ .

(أفلاطون) ده‌لیت : پینج شت جهسته لواز ده‌که ن و له‌انه شه بکوژن : دهست کورتی ، جیابوونه‌وه له خوش‌ویستان ، بق و خم و خفت خواردن ، قبولن‌هه کردنی ئاموزگاری ، پیکه‌نینی نه‌فامان به ئاقل و زیران .

پیشکه‌کهی (المؤمن) ده‌لیت : چهند خسله‌تیک به‌کاربینه و ، ئه و کسەی بپاریزیت شایسته‌ئی نه‌خوش نه‌که و تنه جگه له مردن : خوراک مەخۆ له کاتیکدا خوراکی تر له گەدە‌تدا بیو ، دورکه‌وه‌ره‌وه له خواردینیک ددانه کانت له جووینیدا ماندو بیت و ، پاشان گەدە‌شت بیتوانابی له هرسکردنیدا ، دورکه‌وه‌ره‌وه له زقد جووتبوون ، چونکه نورو پوشنايی زیان ده‌کوزینیت‌وه ، دورکه‌وه‌ره‌وه له جووتبوونی به‌سالاچوو ، چونکه مردنی کوتوبپت تووش ده‌کات ، دورکه‌وه‌ره‌وه له خۆین گرتن (الفصد) مەگەر له کاتی پیویستیدا ، له هاویندا خوت بپشیت‌ره‌وه .

له گوفتاره کورت و مانا زۆربه‌خشە‌کانی (أبقراط) : هەموو زۆریک دوشمن و ناحەزى سروشته .

ب (جالینوس) یان گووت : بۆ نه‌خوش ناکه‌وهی ؟ ، گووتی : چونکه نیوان دوو خوراکی خراپم کونه‌کردت‌وه ، خوراکیکم نه‌خواردووه به‌سەر خوراکیکی تردا ، خوراکیکم له گەدە‌مدا رانه‌گرتووه ئەگەر ھەستم کردى بی توشى زيانم ده‌کات .

چوار شت جهسته نه‌خوش ده‌خهن : زقد قسە‌کردن ، زقد نووستن ، زقد خواردن ، زقد جووتبوون .

چونکه زقد قسە‌کردن : ھەل‌دەستى بە کەمکردن‌وهی مۆخ و کرۆکی میشک و لوازکردنی

نقد نووستن : ده م و چاو زه رد هه لاده گه پینیت ، دل کوییر ده کات ، چاو ده و روژنیت ، ته مبهل ده کات به رامبه ر به کارکردن ، ته پوشیداری له جهسته دا دروست ده کات .

نقد خواردن : ده می گده خراب ده کات ، جهسته لاواز ده کات ، بای چپو ، نه خوشی گران دروست ده کات .

نقد جووتبوون : جهسته ده پرخیتیت ، هیزه کان لاواز ده کات ، ته پی و شیتی جهسته ووشک ده کاته وه ، ده مار شل ده کاته وه ، کونیله ای داخراو دروست ده کات و ، زیانه کانی هه ممو جهسته ده گریته وه ، به تاییهت به میشک له به رنقدی ئه و پوچه نه فسانیه ای لیسی ده کاته وه ، لاوازکردن که ای له لاوازکردنی هه ممو ده رهاویشته کانی تر نقدتره و ، له گرهه وری پوحیش شتیکی نقد ده کاته دره وه .

چاکترینیشی ئوهیه ئه گهه رشنه وه و ناره زووی پاستی مرؤف پیکه و تی و تیه و شیوه یه کی جوانی لاوی شوخ و شه نگی حه لال بکات ، هه روه ها میزاجی گرم و ته پو شیدار بیت ، ماوه یه ک بیت جووتبوونی ئه نجام نه دابی ، دلی له دله پاوکی و مه شغولبونی نه فس خالی بیت ، زیده پقی تیدا نه کات .

پیویسته جووتبوونه که ای له گه ل ئم کارانه دا ئه نجام نه دات ، وه کو سک پرپکردنی نقد ، برستیتی و سک خالی بون ، ده رهاویشتن ، وه رزشیکی ته واو ، نقد گه رمابون ، سه رمابونیکی نقد ، بؤیه ئه گهه رئم ده شتی تیدا په چاو کرد ، سوودیکی نقدی لیوهرده گریت ، هه رانه بکیش له وانه ای سه ره وه په چاو نه کرا زیانیکی توش ده بی به گویره ای په چاونه کردنی ئه شت ، ئه گهه هه مموشی ياخود نقدیه ای په چاونه کرا ، ئه وا تیا چونیکی ده ستوبرده .

بەشیک : سەبارەت بەوهى كە پارىزكىرىنى زۆر وەكوتىكچونە لە نەخۇشىدا :

پارىزكىرىنى زۆر لە تەندروستىدا ، ھاوشىۋەئى تىكچونە لە نەخۇشىدا ، بەلام
پارىزكىرىنى ماماڭاھنەد بەسۈودە .

(جالينوس) بەھاواه لانى خۆى گۈوت : دووركەونەوە لە سى شت و ، چوار شت
بەكارىيىنن ، ئىتىر ناچارى پزىشك نابن : دوركەونەوە لە گەردۇخۇل ، دووكەل ، بۆنكردوو .
چەورو ، بۆن خۆش و ، حەلواو ، گەرماوىش بەكارىيىنن ، لە سەرەووئى تىرىپونتانەوە مەخۇن
(البازىرچ) و پېحانە ددان پاك مەكەنەوە ، بە ئىتواران گویىز مەخۇن ، ئەو كەسەى
ھەلامەتى ھەيدى با لەسەر پىشتى نەنۋىت ، ئەو كەسەى خەمبارە با شتى تىرش نەخوات ،
ئەو كەسەى خويىنى گىرتۇوھ با خىترا پىنەكتە ، چونكە دەيختە مەترسى مردىنەوە ، ئەو
كەسەى چاودە يەشىت بەخۆى نەپشىننەتەوە ، لە ھاويندا گۇشتى زۆر مەخۇن ، كەسى
تۇوشبۇو بەتاو لەرزا لەبەر ھەتاو دانەنىشىت ، دوركەونەوە لە بايجانى كۆنى تۆودار ،
ئەو كەسەى بەزستانان پەرداخىيە ئاۋى گەرم بخواتەوە ، لە نەخۆشى وە بەدور دەبى ،
ئەو كەسەى لە گەرمادا توېكلى ھەنار بەجەستەيدا بەھىنەت ، لە گەپى و ئاللوشى بەدور
دەبى ، ئەو كەسەى پېنج گولى شلىئر (سوْسِنات) لە گەل (مصطفىي رومي) و ، عودى
خاواو (عود خام) ، ميسكدا بخوات ، بەدرىيەتى تەمەنی گەدەي لاۋاز نابى و خراپىش نابى
، هەركەس تۇرى كالەك لە گەل شەكىدا بخوات ، بىرى ئىتو گەدەي پاك دەكاتەوە ،
سوتانەوە مىز ناهىيلىت .

بەشیک : سەبارەت بەھەندى پاریزۇ ئامۇزگارى پزىشىكى :

چوار شت جەسته دەرپۈخىنن : خەم ، دلگرانى ، برسىتى ، شەوبىددارى .

چوار شت دل شادومان دەکات : تەماشاكردىنى سەۋازىيى ، تەماشاكردىنى ئاوىك كە پى دەکات ، خۆشەويىست ، بەرۈبوم .

چوار شت چاو تارىك دەکات : پېكىردىن بەپىي پەتى ، رۇزىكىرىدە وە ئىواركىرىدەن بەپۇرى بىئىزداوو پەزەقورس و دوژمن ، زقدىگىريان ، زقد تەماشاكردىنى خەتى وورد .

چوار شت جەسته بەھەنەز دەکات : پۇشىنى پۇشاڭى نەرم ، چونە گەرمەواي مامناوهندەوە ، خواردىنى خۇراكى چەدۇ شىرين و خۆش ، بۇنكىرىدىنى بۇنى خۆش .

چوار شت دەم و چاو ووشك دەكەن و ، جوانى و گەشاوهىيى و پېك و پېتكى ناھىتلەن : درق ، بىي ئابپۇرى ، زقد پرسىياركىرىدەن بەبىي زانىن ، زقد داۋىن پىيسى .

چوار شت سەرەيەرزى و گەشاوهىيى دەم و چاو دروست دەكەن : پىياوهتى ، وەفادارى ، بەخشنىدەيى ، لەخواتىرسان .

چوار شت رقين و قين و نەويىستراوى دەھىتنن : خۆبەزلزانىن ، ئىرەيى بىردىن ، درۆكىرىدىن ، فيتنەيى وكارى قىسەھىننان و بىردىن .

چوار شت پۆزى ده هینن : شەونویشى ، نقدى نىستغفارو داواى لىخۇشبوون له بەرە بەياندا ، نقدى خېرىچاکە دارى كردن ، زىكرو يادكىرنە وە خواى تعالى له سەرهە تاو كوتايى پۆزدا .

چوار شت پۆزى قەدەغە دەكەن : بەيانى خەو ، كەمى نويىزكىردن ، تەمبەلى ، خيانەت كردن .

چوار شت زيان بەتىگەشتىن و ئەقل دەگەيەنن : بەردهوام خواردىنى شتى ترش و مىوه ، نووستنى سەرپشت ، خەم ، خەفەت .

چوار شت تىگەشتىن زياد دەكەن : ئارمى و خالىبۇنى دل ، كەمى سك پېكىردن له خواردىن و خواردىنە وە ، چاكى چارەسازى خۆراك بە شتە خۆش و شىرىن و چەورەكان ، كردنە دەرە وە پاشەپق قورسکارە كانى جەستە .

ئەوانەي زيان بە ئەقل دەگەيەنن : بەردهوام خواردىنى پىاز ، پاقله ، زەيتون ، بايجان ، نقد جووبىون ، تەنياىي ، بېركىردىنە وە كان ، سەرخۇشى ، نقد پىكەنин ، خەم .

كەسانىك لە چاودىران گووتويانە : لە سى كىپ بېرام ، هېيج مۆيەكم بۇ ئەوە نەدۆزىيە وە بەدەر لە وە لە يەكىكى ئەو پۆزانەدا نقد بايجانم خواردبۇو ، پۆزىكىشيان نقد زەيتونم خواردبۇو ، نقد پاقلهشم خواردبۇو لە سى يەمدا .

بەشیک : سەبارەت بە نهینی و راستیگە لیک کە هیچ کەس ئەندازەو پیزى
نازینیت بەدەر لە کەسانیک کە تیگەشتنيکی چاکیان ھەیە :

کۆمەلیکی بەسوودمان لە بەشە کانی پزیشکیتی زانستی و کرداریمان خستە بۇو،
لەوانەیە کەسى بینەر تەنها لەم کتىبەدا نەبى نزىکى دەست نەکەویت، نزىکى نیوان
ئەوەو شەریعەتىشمان پى پیشاندای، وە نىسبەتى پزیشکیتی پزیشکان بە پزیشکیتی
پىغەمبەرى خوا بِكَلَّهُ کە متە لە نىسبەتى پزیشکیتى نازان و بەسالاچووان بە پزیشکیتی
پزیشکان .

کارەکە لەسەرووی ئەوهەوەيە کە باسمان کرد، نۆرگەورەتريشه لەوهى وەسفمان کرد
، بەلام ئەوهى باسمان كردووه ئاگاداركىدىنەوهەيەكە بەكەم بۆ ئەو شتە نزدانەی لە
دواوهەيە دېت، ئەو کەسەی خواي تعالى زىتكى و کارامەيى پىندداوه لەسەر ورده کارى،
با ئەو جىاوازىيە گەورەيەي کە لە نیوان هيىزى پشتگىريکراو بە سروش لە لايەن خواي
پەروەردگارەوەو، ئەو زانستەي بە پىغەمبەرانى بەخشىوەو، ئەو ئەقل و زىتكىيە پىيى
بەخشىون و لە نیوان هيىزى کەسانى ئاسايى دىكەدا بىزانتىت .

پىدەچى کەسانىك بلىن : پەيوەندى پىنمای و پىيازى پىغەمبەرى خوا بِكَلَّهُ و،
باسكردىنى هيىزى دەرمان و، ياساكانى چارەسەرو، چارەسازىي کاروبارى تەندروستى
بەم دەروازەيەوە چىيە؟

ئەم گوفتارە كەمتەرخەمى ئەم كەسە دەنۋىنیت سەبارەت بە تیگەشتنى ئەوهى كە
پىغەمبەرى خوا بِكَلَّهُ هيىناويەتى، چونكە بەپاستى ئەمەو دوو ئەوهندەو ئەوهندەو

ئوهندەش تەنها بەشیکی کەمە لەوەی هیناویەتى و ، پىنمای و چاوساغى بۆ کردوه و ، سەلماندويەتى و پىسی نىشان داۋىن بۆ پەی پېبردى ، چاکى تىگەشتن لە خواو پىغەمبەرەكىيە وە ، بەشىكە لەو نىعەمەتانەی کە خواى گورە بەئارەزۇرى خۆى بەھەندى کەسى دەبەخشى .

پاشان ھەرسى بىنچىنەكانى پىزىشکىمان لە قورئاندا بۆ خستىتەپوو ، چۈن نكۆلىي لەوە دەكەي کە شەریعەتى نىردرارو بۆ چاکەكارىيى دونياو بۇنىيەتى دواى " چۈنیەتى چارەسەرى جەستەش لە خۆ بگرىت ، وەکو ئوهى کە چۈنیەتى چارەسەرى دلائىش لە خۆ دەگرىت ، دلائىابن شەریعەت پىسی پاراستى تەندروستى و ، چۈنیەتى دورخستەوەي نەخۆشىكىانمان پىشان دەدەت " بەپىگەگەلىكى گشتى ، ورده كارىيەكەشى بۆ ئەقل و ئىرىيى راست و تەندروست و ، فيترەتى پاكى خەلگ ھېشتۆتەوە ، شەریعەت ئەومان بە بەكارەيتانى پىگاكانى (القياس) و ئاگاداركىرنەوە ئاماژەبۆكرىن بۆ دەخاتەپوو ، وەکو ئوهى لە زۆرمەسەلەي لەقەكانى فىقەدا پىادەيى كردووە ، بۆيە لەو كەسانە مەبە کە ئەگەر شتىكىيان نەزانى دەزايەتى دەكەن .

ئەگەر كەسىك خواى تىگەشتن و دانايى تەواوى لە كتىيى خواو سونەتى پىغەمبەرەكىيدا پىبەخشى ، لە گەل تىگەشتى تەواو لە دەقەكان و پىيوىستىكەناندا ، ئەوا چىتر پىيوىستى بە گوفتارىيى ترى جىڭە قورئان و سوونەت نابىي و ، دەشتوانىت تىكپاى زانستە پاست و دروستەكان لەوانە ھەلەينجىننەت .

تەوهەر تىكپاى زانستەكان لە سەر ناسىينى خواو فەرمان و خولقاندىنە وەستاوه ، ئەوهەش بە پىغەمبەران سپىردراروھ _ صلوات اللە وسلامە علیهم _ ، چونكە ئەوان زاناترىن

خـلکی خـوای گـهورـهـن بـهـخـوـاـوـ فـهـرـمـانـ وـ خـوـلـقـانـدـنـ وـ حـیـکـهـتـ وـ دـانـایـیـ لـهـ بـهـدـیـهـیـنـراـوـانـ وـ کـارـوـبـارـیدـاـ .

پـزـیـشـکـیـتـیـ شـوـیـنـکـهـ وـ تـوـانـیـانـ : لـهـ پـزـیـشـکـیـتـیـ کـهـ سـانـیـ دـیـکـهـیـ جـگـهـ لـهـ وـانـ رـاـسـتـرـوـ بـهـ سـوـوـدـتـرـهـ ، وـهـ پـزـیـشـکـیـتـیـ کـوـتاـوـ سـهـ رـگـهـ وـ پـیـشـهـ وـایـانـ مـحـمـدـ _ صـلـوـاتـ اللـهـ وـسـلـامـهـ عـلـیـهـ وـ عـلـیـهـمـ _ : تـهـ وـاـتـرـینـ پـزـیـشـکـیـتـیـ وـ رـاـسـتـرـینـ وـ بـهـ سـوـوـدـتـرـیـنـیـانـهـ .

هـیـجـ کـهـ سـیـشـ نـهـمـ نـازـانـیـتـ تـهـنـهاـ نـهـوـ کـهـ سـانـهـ نـهـبـیـ کـهـ پـزـیـشـکـیـتـیـ خـلـکـانـیـ تـرـدـهـ زـانـیـ وـ پـزـیـشـکـیـتـیـ پـیـغـمـبـرـیـشـ دـهـ زـانـیـ وـ ، پـاشـانـ تـهـ ماـشـاـ دـهـ کـاتـ تـاـ بـزاـنـیـتـ کـامـیـانـ سـهـ تـگـیـنـتـرـهـ ، نـهـوـ کـاتـهـ جـیـاـواـزـیـ نـیـوـانـیـانـیـ بـوـ دـهـ رـدـهـ کـهـ وـیـتـ ، شـوـیـنـکـهـ وـاتـوـانـیـ پـیـغـمـبـرـ رـاـسـتـرـینـ وـ تـهـ نـدـرـوـسـتـیـرـینـ نـوـمـهـ تـاـنـ بـوـونـ لـهـ پـوـرـیـ نـهـ قـلـ وـ فـیـتـهـ تـهـوـ ، زـانـسـتـیـشـیـانـ لـهـ مـوـوـیـ گـهـوـرـهـ تـرـهـ ، لـهـ هـمـوـوـشـیـ لـهـ هـقـهـوـ نـزـیـکـتـنـ ، چـونـکـهـ لـهـ نـیـوـ نـوـمـهـ تـانـداـ چـاـکـتـرـینـ بـهـدـیـهـیـنـراـوـانـیـ خـوـایـ گـهـورـهـنـ ، وـهـ کـوـ چـقـنـ پـیـغـمـبـرـهـ کـهـ شـیـانـ چـاـکـتـرـیـنـیـ پـیـغـمـبـرـهـ رـانـهـ ، نـهـوـ زـانـسـتـهـیـ پـیـیـ بـهـ خـشـیـوـنـ وـ ، نـهـوـ مـیـهـرـهـ بـانـیـ وـ دـانـایـهـیـ پـیـیـ دـاوـهـنـ هـیـجـ کـسـیـ تـرـ نـاتـوـانـیـتـ بـکـاتـ بـهـ ئـاسـتـیـانـ .

وـقـدـ روـیـ الـإـمـامـ أـحـمـدـ فـیـ مـسـنـدـهـ : مـنـ حـدـیـثـ بـهـزـ بـنـ حـکـیـمـ ، عـنـ أـبـیـهـ ، عـنـ جـدـهـ رـضـیـ اللـهـ عـنـهـ _ قـالـ : سـمـعـتـ رـسـوـلـ اللـهـ ﷺ يـقـوـلـ : ((إـنـكـمـ تـوـفـوـنـ سـبـعـيـنـ أـمـةـ أـنـتـمـ خـیـرـهـاـ وـأـکـرـمـهـاـ عـلـیـ اللـهـ عـزـ وـجـلـ)) (٦٥٣) .

وـاتـهـ : لـهـ (ـ بـهـزـ)ـ کـوـپـیـ (ـ حـکـیـمـ)ـ وـهـ ، لـهـ بـاـبـیـهـوـهـ ، لـهـ بـاـپـیـرـیـهـوـهـ _ خـوـایـ لـیـ رـهـزـایـ بـیـتـ _ فـهـرـمـوـوـیـهـتـیـ : ((ئـیـوـهـ لـهـ پـاـشـ حـفـتـاـ نـوـمـهـ تـهـوـهـ هـاتـوـنـ ئـیـوـهـ لـهـ هـمـوـوـیـ

(٦٥٣) _ إـسـنـادـهـ حـسـنـ : أـخـرـجـهـ أـحـمـدـ (٥ / ٥) ، وـالـتـمـذـيـ (٣٠٠١) ، وـحـسـنـهـ الـأـلـبـانـیـ فـیـ صـحـیـحـ الـجـامـعـ (٢٣٠١)

خیترتو بەپێزترن بەلای خوای _ عۆجلٌ _ ھوھ) . لیزه وە شوینهواری پێزی ئەم نومەتە بەلای خوای گوره وە لە بواره کانی زانست و ئەقل و ، میهره بانی و فیترەتەوە دەردەکەویت ، ئەو نومەتەیە کە زانست و ئەقل و ، کرده وە پلەی نومەتانی پیشوان خرایه پیش دەست و ، بەوهش زانست و میهره بانی و ئەقلیان زیاد بۇو سەرەپاى ئەوهەی خوای تعالی پیشی بەخشیون .

بۆیە میزاج و ، سروشتی خوینی ، بوبە بەشیان و ، بەوهش ئەقل و ئازایەتی و تیگەشتن و فریاکەوتن و دلشاردی و شادومانیشیان بەسەر عەرەبدا زال بۇو ، (الصفراوی) يش بوبە بەشی جولەکەو ، و بەوهش خەم و خەفت و دلتەنگی و سووکی و پیسوای بەسەر جولەکەدا زال بۇو ، بەلغەمیش بوبە بەشی گاورەکان و بەوهش توشی کیانی و ، کەم تیگەشتن کەم زیرەکی بۇون .

ئامەش نەھینی و راستیگەلیکە لە راستیدا تەنها ئەو کەسانە نەندازە و پێزی دەزانن کە تیگەشتنیکی چاک و ، ئەقلیکی وردو ، زانستیکی تقدی هەیەو ، دەزاننی خەلکی چیانەو لە چیدان . و بالله التوفيق .

كتيبي ((الطب النبوی)) دانراوي پيشهواي بهناويانگ (ابن القيم الجوزية) تەواو بۇو
بە فەزل و پشتیوانی خوای تعالی

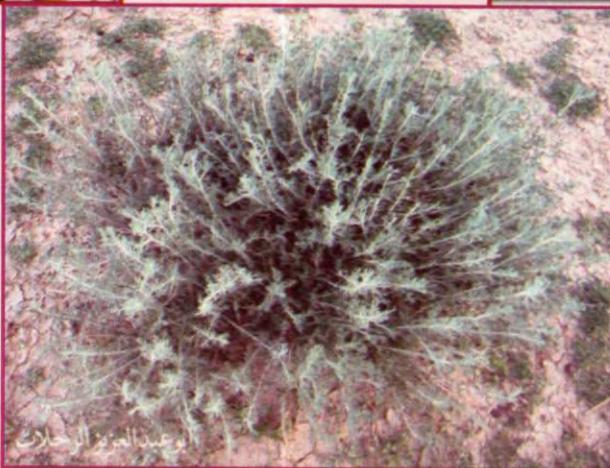

بەشی وینه‌کان

گولی (البابونج)

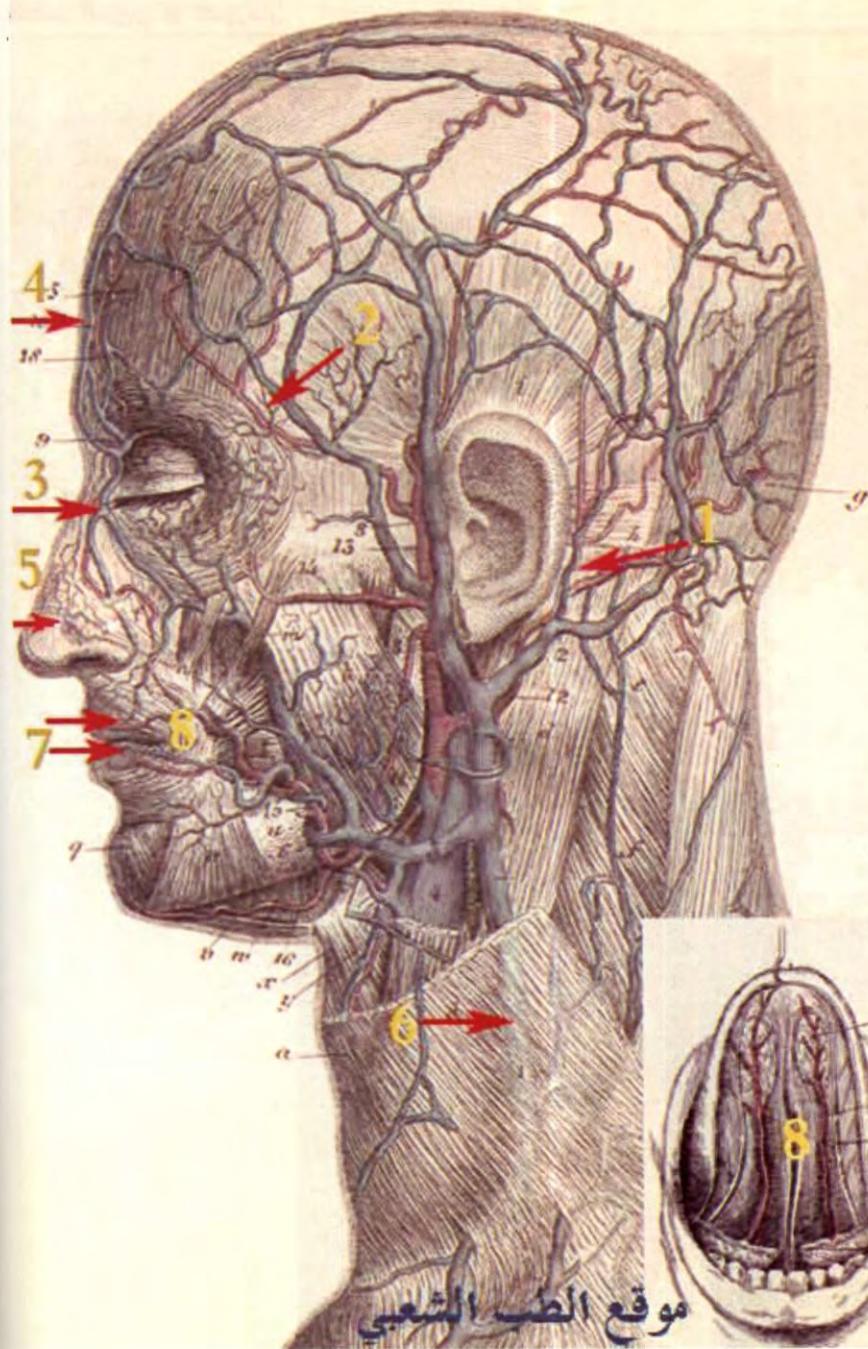

دوو جۆرى پووهکى (الشيح)

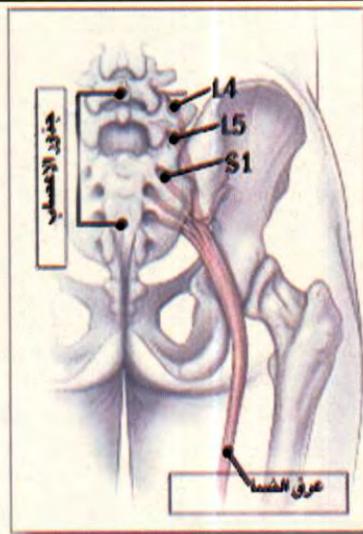
• [الأقحوان](http://www.snbl.com_)

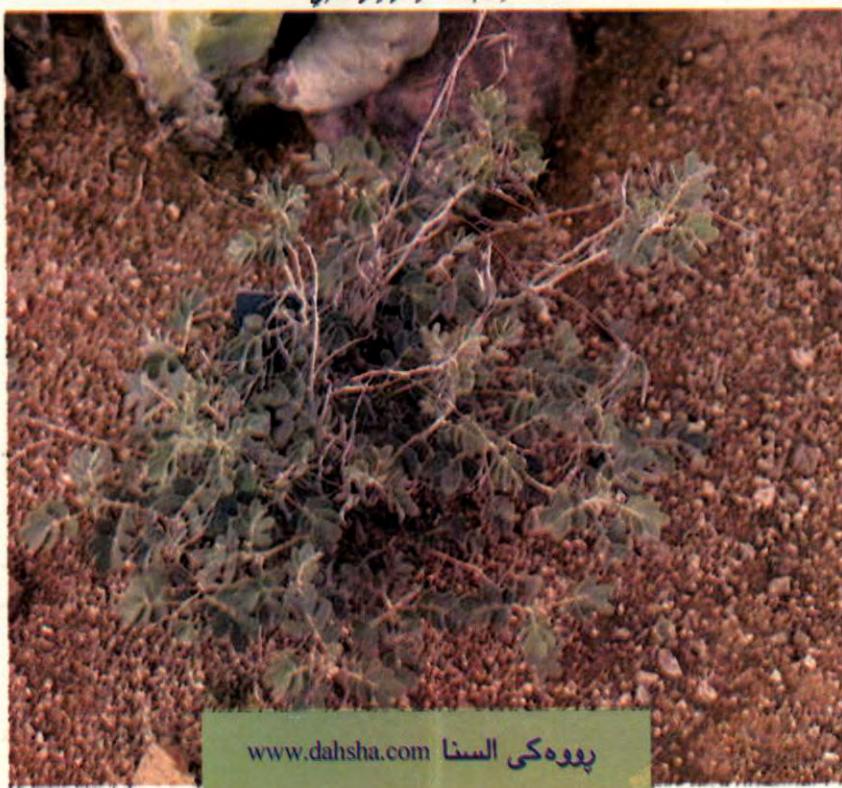

الودجین

عصب النساء جذور المذكرة
العديد من الأعصاب، يندرج، تشسلل العصب
الوريكي في الرجل
المذكور للمرأة في الصورة، هي مذكور الأساس
بالآن، وهذا يندرج جذر عصبي.

(الكمون) ، سايتى (سنابل الخير للأعشاب)

پووهکى (الرازيانج) www.snbl.com

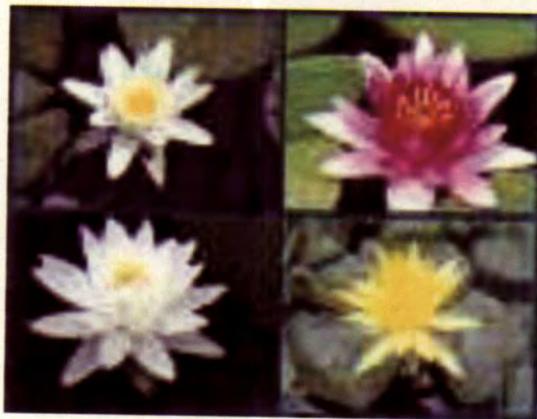
متوفر عند العطارين

القسط البحرى
العود الهندى

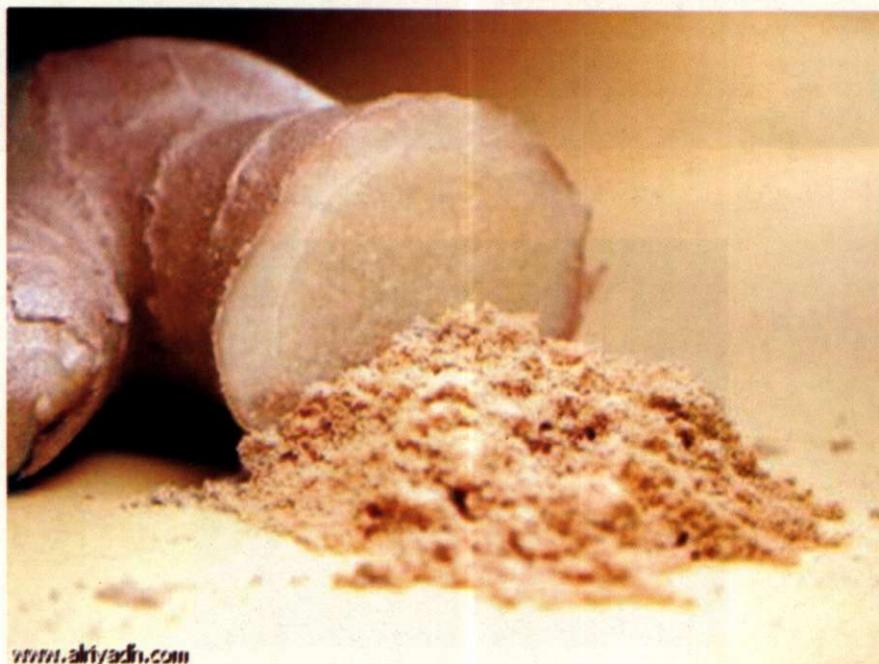
درهختى دەم الأخوين
www.khyma.net

گولى پۇوهكى (لينوفر)
<http://www.all.biz/ar/buy/goods/?group>

پووه‌کى (الزنجبيل) ar.wikipedia.org

www.alriyadi.com

په‌گى (الزنجبيل) ئەو بەشەيە كە بەكارديت

قاميشى (الذريرة) سایتى : جريدة الرياض

(غصن المصطكي المثمر) ar.wikipedia.org/wiki

(فصوص المصطكى المتداولة كبهار)
ar.wikipedia.org/wiki/كبهار

سی بھری (اُنْتُرُج)

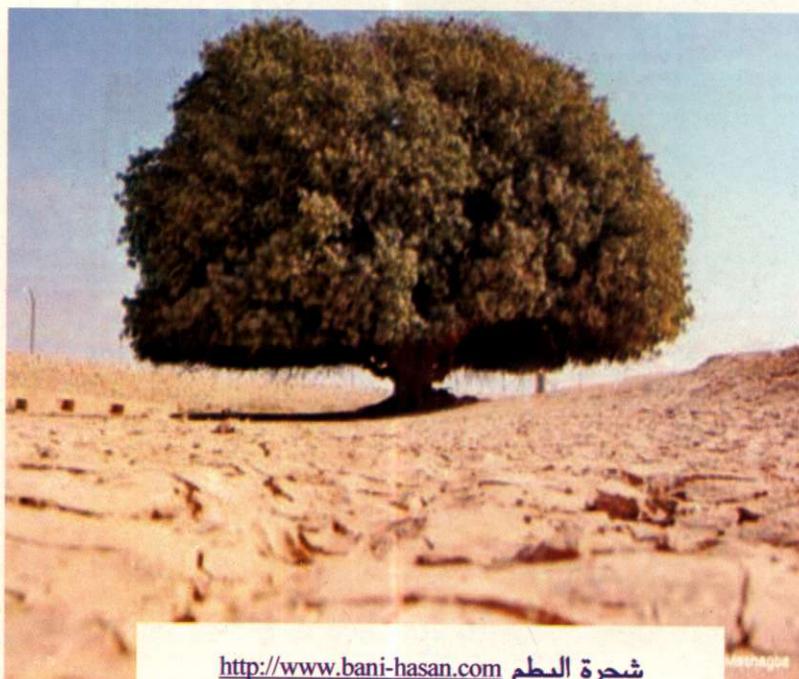
السذاب barhoumadel.wordpress.com

ناوكوکى داره خورما (الجمار) <http://www.alfrednt.com>

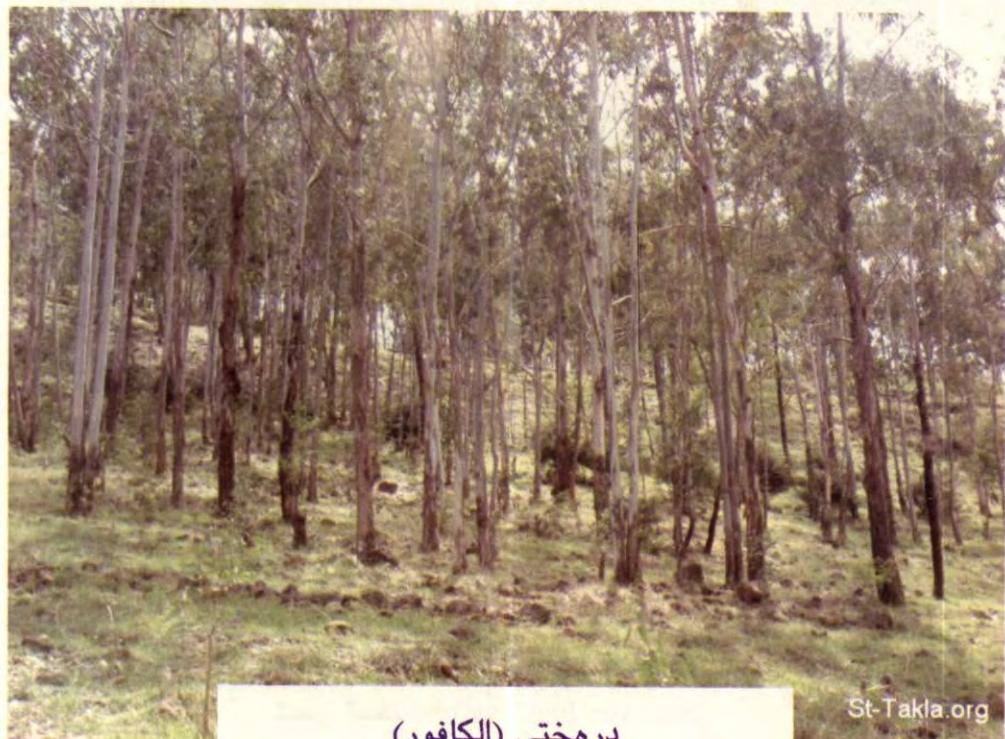
www.snbl.com خمرتهله (الخردل)

<http://www.bani-hasan.com> شجرة البطم

الحبة الخضراء من شجرة البطم

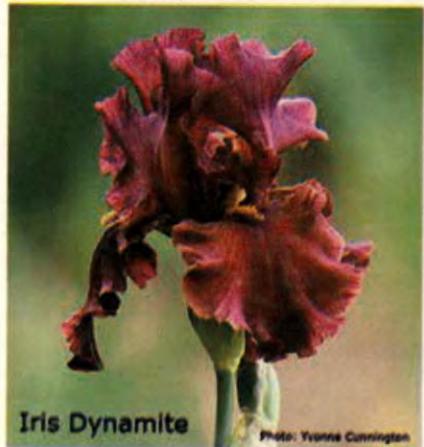

درهختى (الكافور)

[ماددهى کافور](http://www.startimes.com)

چەند
جۆریک له
گولى
(السوسن)

رووهه کى (الصبار) بىوانه : www.snb1.com

[aber.com/realmv/](http://www.aber.com/realmv/) پووه‌کی (الفوة)

<http://www.rjeem.com> الحلبة

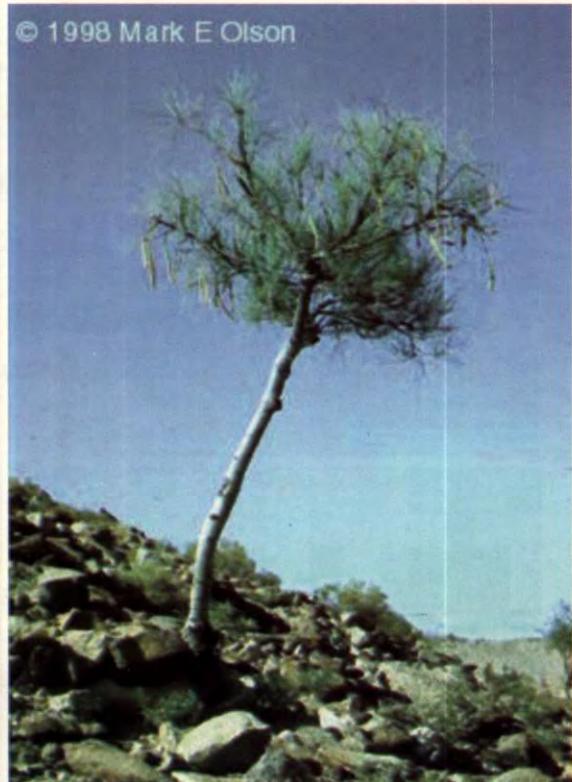

الباذرچ (پوشەپەکى ئارسىءە و جۆرئىكە لە جۆرە كانى پەيكانە) :

<http://www.nazaralqatari.net>

درختکهی (آس) www0khayma.com

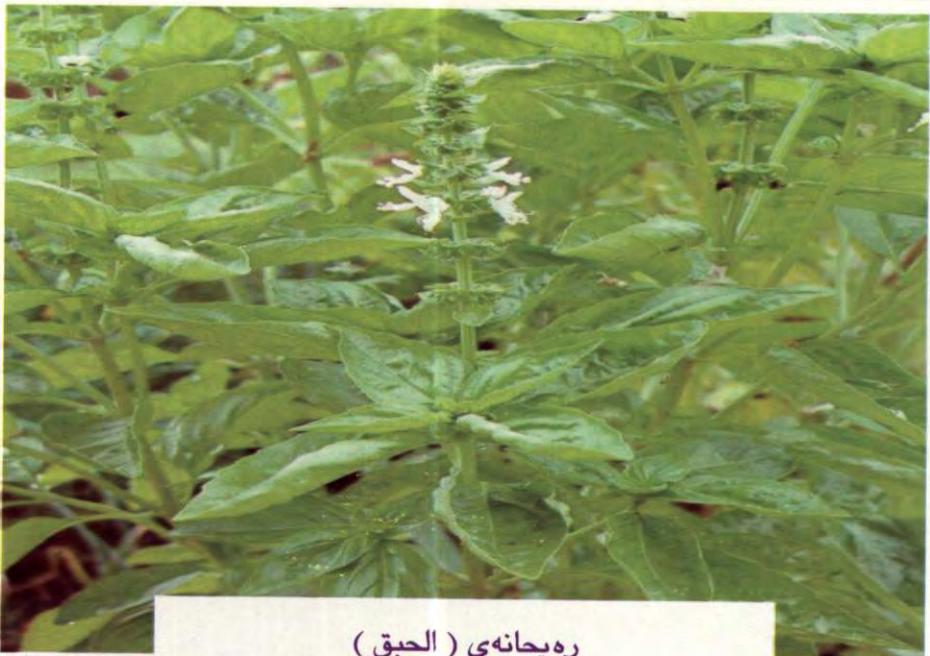

درهختی (البان) www.pepy.com

بهري (البان) www.pepy.com

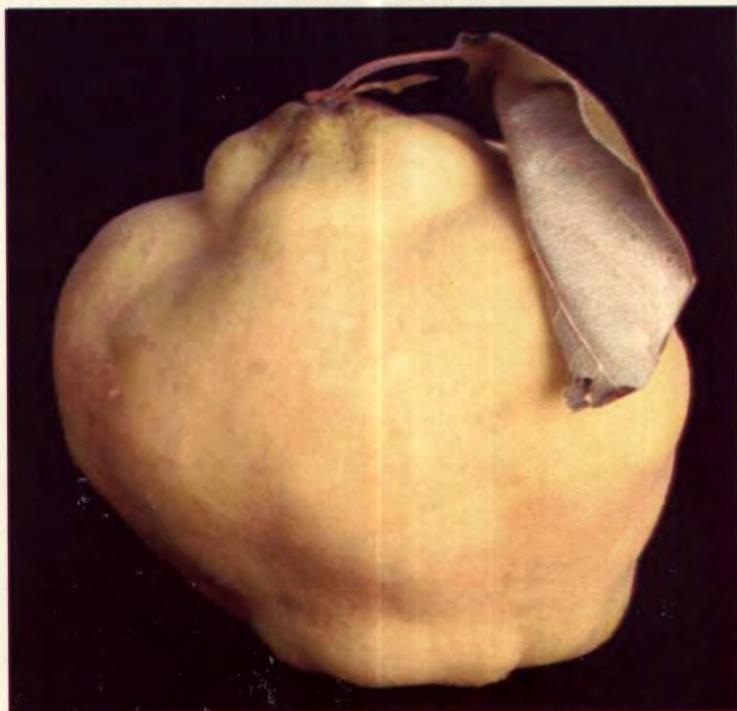

په يحانه‌ي (الحبق)

www.thomala.com

درهختى (الأراك) كه سیواکی لى دروست ده کریت

[درهختى \(الشبرم\)](http://www.albrari.com/vb/showthread.php)

[درهختى \(الكثيراء\)](http://www.an3ml.com)

ماددهى (الكثياء) www.lakii.com

(طلع) داره خورما <http://www.kulifi.com/v/t.htm%#87r>

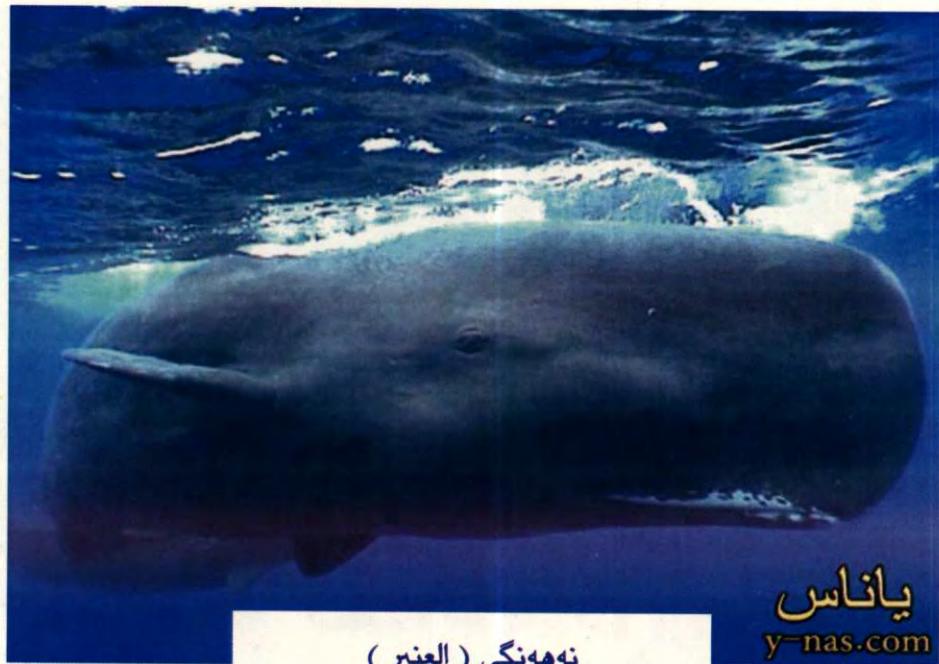

عجوة

<http://forum.m3com.com.sa/t79930>

درومهان : www.ruqya.com

نهەنگى (العنبر)

ياناس
y-nas.com

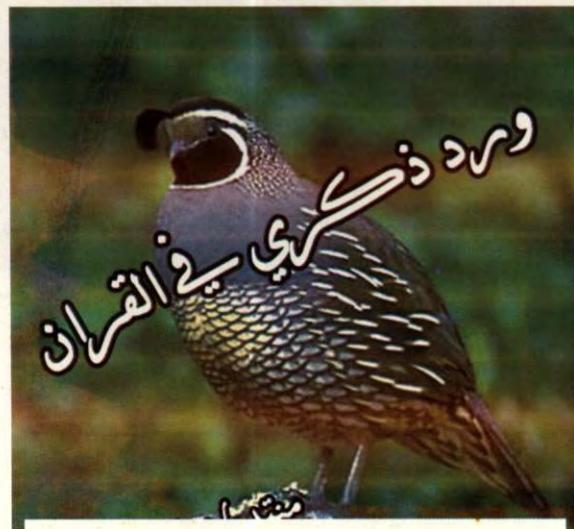

كاليار (القثاء) <http://www.pal-stu.com/vb/showthre>

www.thomaka.com

درخت و شکر فهی خنه (نو الحناء)

<http://www.zmzm.net> باللهوى (السلوى)

n.com • <http://www.d>

[/http://arz.wikipedia.org/wiki](http://arz.wikipedia.org/wiki)

رسم علمي تفصيلي لنبة الصعتر الشائعة

(الكبات) بهرى درهختى (الأراك) كه سیواکى لى دروست دهكرى

<http://www.alriyadh.com>

بنز مژهکی (وهلاتی سعودیا)

بهم شیوهش لیده نریت

له سعودیا بنز مژهک بهم شیوه ده فروشیت

<http://ar.wikipedia.org/wi> گۆشتیان حەرامە جۆرەکانى (الصقر)

<http://ar.wikipedia.org/wik> گۆشتى حەرامە (الباز)

(الشاهين) گوشتى حەرامە <http://ar.wikipedia.org/wik>

(الرخم) گوشتى حەرامە <http://www.arabiclenses.com>

(النسر) گوشتى حەرامە <http://ar.wikipedia.org/wik>

(العقق) گوشتى حەرامە <http://ar.wikipedia.org/wik>

مجموعة من صورة الحدأة

التي ذكر الرسول صلى الله عليه وسلم بوجوب قتلها

نوف الوابل - عاصمة الربع

(الحدأة) فهرمان به كوشتنى كراوه <http://www.hafralbatin.com>

المطلاع

بالندهى (الصرد) كوشتنى قهدهغه كراوه www.mishkat.com

<http://www.hayah.cc/forum> (القرطم) پووه‌کى

www.snbl.com (الشبت)

الباردي
Al-Bwardi.com

(الدَّرَاج)
<http://www.uobabylon.edu.iq>

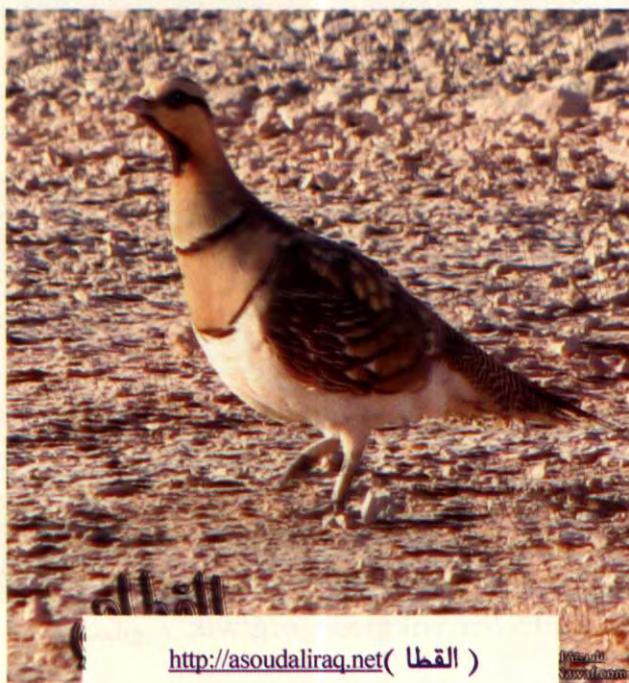
<http://ar.wikipedia.org/wiki> (الحجل)

<http://ar.wikipedia.org/wik> (الجبارى)

(الكركي) <http://www.ummalsahek.com/>

(القطا) <http://asoudaliraq.net/>

Copyright: alsirhan.com ©2004

www.alsirhan.com (القنابر)

أبو ظبل
مجموعة رحال العرب

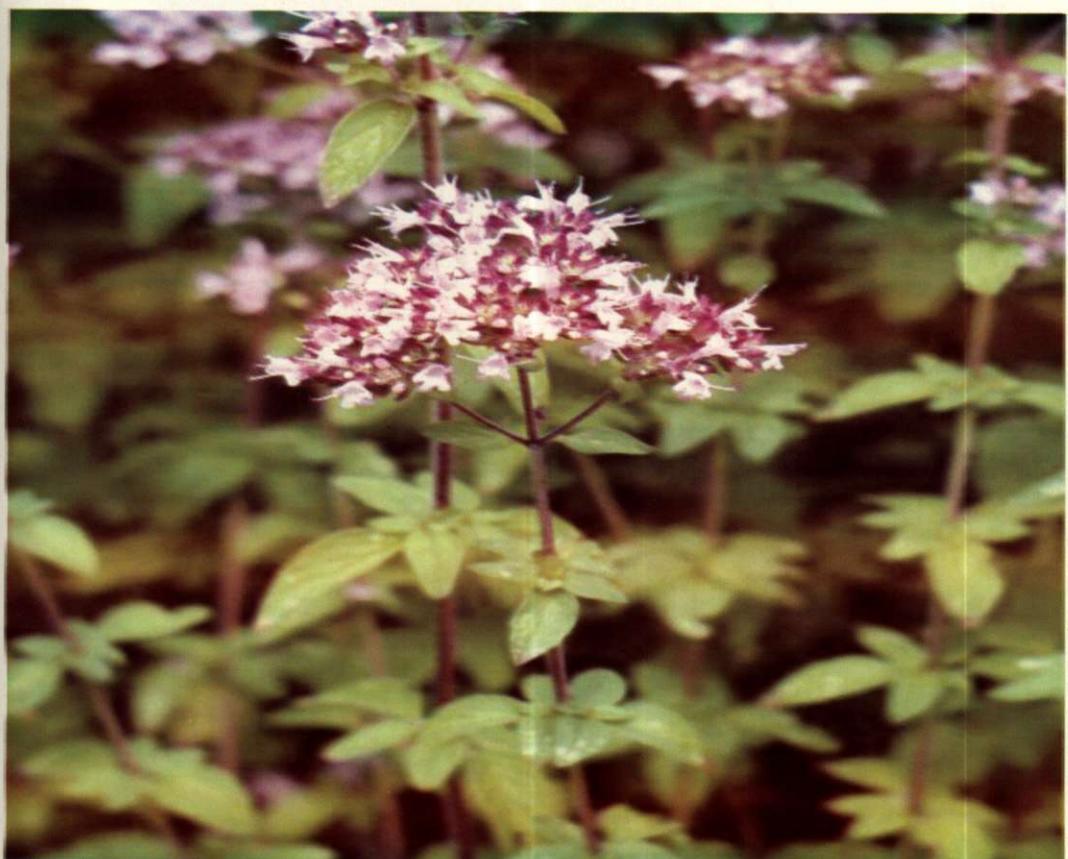
Rahaaaal-Alarab+subscribe
@googlegroups.com

له وهلاتى سعوديا بهم شىوه كولله ده خوريت ، له شارى (بوره يده) ش بازايىكى بق دانراوه

Foum.te3p.com

پووهکى (الكرستة) www.snbl.com

(المزنجوش) www.snbl.com

(الورس) www.iqra.com(النرجس) www.zira3a.ne

<http://www.thapro.net> دەرخەت و بەرى (الخروب)

دەرخت و بەرى (الخروب)
<http://www.thapro.net>

ناؤمروک

- (9) پیشوا (ابن القیم)
- (18) بهشیک : سهبارهت باوهی پیتمبکتی جهسته دوو جوره
- (21) بهشیک : سهبارهت پیشانی پیتمبکری خوا له خز چارمسه رکونقلو فهرمان پنکردنی
- بهشیک : سهبارهت بهو فارمودنی هانی تیمارکردن دهدل و و باستنی مو به ملیسی هقوعه
- (25) بکریت له خواردن و خوارونه مودا
- بهشیک : بهشیک : سهبارهت به پیشانی پیتمبکری خوا له خزپاریزی بارابکر به
تقرخواردن و ، خوارنی زیاد له تندازهی پشیوست و شهو یاصایی که پشیوسته رمچاو
بکریت له خواردن و خوارونه مودا
- (33) چهند بهشیک : سهبارهت باوهی پیتمبکری خوا نه خوشکانی به دهرمانه سروشته کان
- (41) چارمسه رکوند
- (43) بهشیک یاهکم : بریتیه له چارمسه رکون به دهرمانه سروشته کان
- (43) بهشیک : سهبارهت به پیشانی پیتمبکری خوا له چارمسه رکونی (تا) دا
- (55) بهشیک : سهبارهت به پیشانی پیتمبکری خوا له چارمسه رکونی سکچوتنا
- بهشیک : سهبارهت به پیشانی پیتمبکری خوا نه خوشی چلوه قولملو (الطاعون) ،
چارمسه رکونی و ، چونیتی خزپاراستن لەم نه خوشیه
- (62) بهشیک : پیتمبکری خوا قدمه غئی چوونه تیو شهوزمویانی کریووه که تاعونی تیدا
بالویوتیوه یا درجهونن لەوزمویانی که تاعونی تیدا بالویوتیوه
- (70) بهشیک : سهبارهت به پیشانی پیتمبکری خوا له نه خوشی تاوینگکلو
چارمسه رکونی
- (75) بهشیک : سهبارهت به پیشانی پیتمبکری خوا له چارمسه رکری بزین و خوین باریونی
- لووت دا :
- (81)

- بهشيشك : سهبارهت به پييانى پيقهامبهري خوا **لله** بولارى چاره سه رکوندا به خوارينهوهى
مهنگوين و هاروهها به کالمشاخ دلخكردن (82)
- بهشيشك : سهبارهت به سووده كانى کالمشاخ كرتن (89)
- بهشيشك : سهبارهت به جيگه كانى کالمشاخ كرتن و كاته كانى (94)
- بهشيشك : سهبارهت به پييانى پيقهامبهري خوا **لله** كاته كانى کالمشاخ
گرته دا (95)
- بهشيشك : سهبارهت به پييانى پيقهامبهري خوا **لله** بيرىنى رهگه كان و دلخكرند (103)
- بهشيشك : سهبارهت به پييانى پيقهامبهري خوا **لله** چاره سه رکونى فيندا (108)
- بهشيشك : سهبارهت بهو فييانهى بهمنى تيكه لاؤه كانى جهستوه دروست دهبن (114)
- بهشيشك : سهبارهت به پييانى پيقهامبهري خوا **لله** چاره سه رکونى نه خوشى دهده لاقهدا (عرق
النسا) (116)
- بهشيشك : سهبارهت به پييانى پيقهامبهري خوا **لله** چاره سه رکونى وشكى خوروه
چۈنئىتى نەرم و نيان كونهوهى (118)
- بهشيشك : سهبارهت به پييانى پيقهامبهري خوا **لله** چاره سه رکونى خوروه و نهوهى
ئىسپىن دروست دهكات (123)
- بهشيشك : سهبارهت به بولارى پزىشىڭ ئاورىشىم (126)
- بهشيشك : سهبارهت به پييانى پيقهامبهري خوا **لله** چاره سه رکونى تەخوشى (131)
- بهشيشك : سهبارهت به پيئمايه كانى پيقهامبهري خوا **لله** بولارى چاره سه رکونى سەرىئىشى
نيوه سەرنىشىدا (**الشقيقة**) (135)
- بهشيشك : سهبارهت به مۆكاره كانى سەرىئىشى (**الشقيقة**) (137)
- بهشيشك : سهبارهت به چاره سه رکونى سەرىئىشى (**الشقيقة**) (138)
- بهشيشك : سهبارهت به خەنەو سووپۇ خاسىيەتە كانى (140)
- بهشيشك : سهبارهت به پييانى پيقهامبهري خوا **لله** چاره سه رکونى نەخوشىدا به واژهيانان

- لهوی نه و خواردن و خواردن تنهو بدری به نه خوش که حائزی پس نی یه و ، ناچاریشی ناگرفت به خواردن.....(142)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله چارمسه رکردن نه خوشی (الفترة) (147)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله چارمسه رکردن لسوت.....(150)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله چارمسه رکردن دل نیشه دا ... (157)
- بمشیک : چاکرینیان به جوریک زیانیان لابرت و ، سوویان به میزبکات.....(159)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله پاریزکردندا.....(165)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله چارمسه رکردن چاویشیدا به نارم و نیلن و له سه رخوی و واژه بنان له جولانو مو پاریزکردن لهوی دهیت به هنی و دروئنی چلویش.....(170)
- بمشیک : سهبارهت به سپریونی گورچیله که له کلیدا جهسته پعق دهیت.....(171)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله چاکردن نه و خوارکهدا که میشی تیده که ویت و پیتملیه کانی سهبارهت به نور خستندهی زیانه کانی ژهره کان به نژه کانیان.....(174)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله چارمسه رکردن زیکهدا.....(175)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله خوارک پیدلنی مرقد به ناسکترین و بـ تمامترین نه و خوارکانی له سه ری پلهاتووه.....(177)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله چارمسه رکردن نه خوشدا به خوشکردن نه فسیان و به میزکردن دلیان.....(181)
- بمشیک : سهبارهت به پیشانی پیغامبری خوا لله چارمسه رکردن جهسته کاندا به پیدلنی

- نهو خوارک و دهرمانانسی لە سەری پاماتتوو، نىك بەمەی لە سەری
پاتە مەلتەتتووە (183)
- بەشىڭ : سەبارەت بە پىيازى پېتقەمبەرى خوا لە چارمسەركىنى ئاو ئەھرمدا كە تۇوشى
بۇولە خەپىئەرلە لايەن جولەكەكانەوە (185)
- بەشىڭ : سەبارەت بە پىيازى پېتقەمبەرى خوا لە چارمسەركىنى ئاو جانۇرەدا كە
جولەكەكان جانۇرەن لىكىردى (188)
- بەشىڭ : سەبارەت بەمەي كە دەرمانە ئىلاھىكەكان بەسۈوبىتىرىن چارمسەركىنى
جلۇرۇوە (191)
- بەشىڭ : سەبارەت بەمەي دەرمانا دەرماۋىشتن و كىرىنە دەرۋەي مادەكاندا
بە پاشانەوە (193)
- بەشىڭ : سەبارەت بەمەي رەشانەوە لە وەلاتە گەرمەكاندا بەسۈودە، پەولەپۇنىش لە
وەلاتە سارەتكاندا (196)
- بەشىڭ : سەبارەت بە سۈودەكانى پاشانەوە (197)
- بەشىڭ : سەبارەت بە پىيازى پېتقەمبەرى خوا لە پىيىزىرىنى ئاو كەسەدا كە چارمسى
خەڭ دەركات و ئەقامە بە بوارى پۈزۈشكىتى (199)
- بەشىڭ : سەبارەت بە پىيازى پېتقەمبەرى خوا بە خەپاراستن لە ئەخۆشىيانى
دەتىرىتەوە بە سروشتى و پىتىلىي كىسىنى كەسانى تائىدرۇست بە خۆلۈرخىستەنە لە
كەسانى ئوش بىبۇونە (221)
- بەشىڭ : سەبارەت بە پىيازى پېتقەمبەرى خوا لە قىدەغەكىنى خۆچارمسەركىن بە
حرامكىلەمەن (229)
- بەشىڭ : سەبارەت بە پىيازى پېتقەمبەرى خوا لە چارمسەركىنى ئاو ئەسپىتىيە لە

- (235) سهیارمد پیشدا دمیت و لایرینی
بمشیک: سهیارمد به ریزانی پیتفه‌سیاهی خواه له چارمسارکریدا به دهرمانه پوچه
خواره‌ندیه تلکه‌کان و، تلویتیمه لهو و، له دهرمانه سروشته‌کان.....(241)
- (236) بمشیک: سهیارمد به ریزانی پیتفه‌سیاهی خواه له چارمسارکریدنی چلو لیدرلدا ..(241)
- (237) بمشیک: سهیارمد به شفافیتی به چلوهه بیونی پی نوره مخربه(254)
- (238) بمشیک: سهیارمد فرمان دان به چلوپیس به شفافیتی بن هانگل و هامو شویته پیچه‌کلنی
جستی و لکانی و نلوهومی (الیزار) مکانی.....(255)
- (239) بمشیک: سهیارمد به دلپوشیتی شو خوره‌وشته چاک و بالشانی مادرسی به چلوهه بیونی
لیدمکرتی به هر شستیک ایسی دورخانه(258)
- (240) بمشیک: سهیارمد به شفافیتی چلوپیسی دمکنیه(259)
- (241) بمشیک: سهیارمد به ریزانی پیتفه‌سیاهی خواه له چارمسارکریدا بتو هامو تازله‌مکان
به نوشته خوابیه کان.....(260)
- (242) بمشیک: سهیارمد به ریزانی پیتفه‌سیاهی خواه له چارمسارکردن و نوشته کران بتو
کسی پیتوه‌دراوه خوقنده سوره‌تی (الفاتحة)(263)
- (243) بمشیک: سهیارمد باهی کاریگه‌ری نوشته‌کرن به سوره‌تی (الفاتحة) وجکه لایوش
نهیتیه‌کی سهیاره‌پیتی تیبله له چارمسارکریدنی زه‌هربلاره‌مکاندا(268)
- (244) بمشیک: سهیارمد به چارمسارکریدنی پیتوه‌دلانی نوویشك به نوشته(270)
- (245) بمشیک: سهیارمد به ریزانی پیتفه‌سیاهی خواه له نوشته‌کریدا بتو بیزنه‌کلنی
پیتی(277)
- (246) بمشیک: سهیارمد به ریزانی پیتفه‌سیاهی خواه له نوشته‌کریدا بتو مار(279)
- (247) بمشیک: سهیارمد به ریزانی پیتفه‌سیاهی خواه له نوشته‌کریدا بتو زام و بیونه‌کان(280)
- (248) بمشیک: سهیارمد به ریزانی پیتفه‌سیاهی خواه له چارمسارکریدنی تازلدا به نوشته‌کریدن(283)
- (249) بمشیک: سهیارمد به ریزانی پیتفه‌سیاهی خواه له چارمسارکریدنی خه‌ماریوون بتو گرس

- بـهـلـاـوـ کـارـهـسـات.....(284)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـیـ نـاـپـهـحـتـیـ وـخـمـ وـخـفـهـتـ وـلـتـهـنـگـ وـنـاـخـوـشـیدـاـ.....(298)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ لـایـهـنـیـ کـارـیـگـرـیـ نـهـمـ دـهـرـمـانـانـهـ لـهـ نـهـخـوـشـیـانـهـداـ.....(306)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـیـ تـرـسـ وـ،ـ خـوـزـلـتـنـداـ.....(321)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـیـ نـاـگـرـکـ وـتـنـهـ وـهـوـ کـوـزانـ وـهـیـ.....(322)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ پـاـرـاسـتـنـیـ تـهـنـدـرـوـسـتـیدـاـ.....(323)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ خـوـارـدـنـ وـ خـوـارـنـهـ وـهـدـاـ.....(330)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ شـیـوـازـیـ دـلـنـیـشـتـنـداـ بـقـ خـوـرـاـکـ خـوـارـدـنـ.....(335)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ خـوـارـنـهـ وـهـ کـانـدـاـ.....(339)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ چـارـهـسـاـنـیـ جـلـ وـ بـهـرـگـدـاـ.....(357)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ چـارـهـسـاـنـیـ شـوـیـنـیـ نـیـشـتـهـ جـنـ بـوـزـ دـاـ.....(359)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ چـارـهـسـاـنـیـ کـارـوـبـارـیـ نـوـوـسـتـنـ وـ بـهـنـاـگـابـونـ دـاـ.....(360)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ جـوـوـتـبـوـنـیـ خـیـزـانـ وـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـهـ بـارـهـ وـهـ (375)
- بـهـشـیـکـ : جـوـوـتـبـوـنـهـ زـیـانـبـهـ خـشـهـ کـانـیـشـ : دـوـوـ جـوـرـهـ ،ـ زـیـانـبـهـ خـشـ لـهـ پـوـوـیـ شـهـرـعـهـ وـهـ ،ـ زـیـانـبـهـ خـشـ لـهـ پـوـوـیـ خـوـوـ پـوـشـتـهـ وـهـ.....(399)
- بـهـشـیـکـ : سـهـبـارـهـتـ بـهـ پـیـنـارـیـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـ لـ چـارـهـسـهـرـیـ سـهـوـدـلـیـ دـاـ (ـالـعـشـقـ)

(401).....

بەشیک : سەبارەت بە پیمانی پیغمبری خوا لە پاراستنی تەندروستیدا بە خلیق نخوشت کردن (419)

بەشیک : سەبارەت بە پیمانی پیغمبری خوا لە پاراستنی تەندروستى چاودا (422).....

بەشیک : لە باسکرینی ئەو دەرمان و خۆراکە تاکانەدا كە لە زاری پیغمبری خولوھ (425).....

پیتىس ھەمزە (425).....

پیتىس بام (430).....

پیتىس تام (437).....

پیتىس ثام (440).....

پیتىس جيم (443).....

پیتىس حام (445).....

پیتىس خام (454).....

پیتىس دال (461).....

پیتىس ذال (464).....

پیتىس راء (468).....

پیتىس زاء (475).....

پیتىس سين (480).....

پیتىس شين (492).....

پیتىس صاد (497).....

پیتىس ضاد (504).....

پیتىس طاء (505).....

(510)	پیتى عین
(519)	پیتى غين
(521)	پیتى فاء
(527)	پیتى قاف
(535)	پیتى كاف
(556)	پیتى لام
(582)	پیتى ميم
(595)	پیتى فون
(600)	پیتى هاء
(602)	پیتى واء
(603)	پیتى ياء
(607)	تلرگارى گشتى بىسىوود
(623)	بېشى وېن مکان